

حکومهتی هه‌ریمی کوردستان / عێراق
وه‌زاره‌تی خوێندنی با‌لا و توێژینه‌وه‌ی زانستی
سه‌رۆکایه‌تی زانکۆی سلێمانی
کۆلیجی زمان
به‌شی زمانی کوردی

بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له‌ شیعری (سالم) دا

نامه‌یه‌که

مه‌ریوان همه‌کریم احمد

پیشکەشی کۆلیجی زمانی زانکۆی سلێمانی کردوو و به‌شیکه‌ له‌ پێداویستییه‌کانی
به‌ده‌سته‌ینانی پله‌ی دکتۆرا له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا.

سه‌رپه‌رشت:

پ.د. فازیل مه‌جید مه‌حمود

(2022) ی زاینی

(2722) ی کوردی

له سهەر روو دانهیی خالت به فهن داناوه، دهیزانم
به قهصدی مورغی دل زولفت به دهورا داوه، دهیزانم
خه ریکی دلنه وازیمی به چاوی مهرحمهت، ظاهر
نیهانی بو سهرم تیغی برۆت ساو داوه، دهیزانم
گرانخیزی له رفتارا، بههانهت عوجب و ته مکینه
به بالاتا له گیسوو نهژدهها ئالاوه، دهیزانم
سیههدل مهردومان، چ بکهه، له شهرعا شاهیدی نادن
دزینی دل له سینه مدا فوتووری چاوه، دهیزانم
وهکوو سینه م دهبی تیکا چی، له هه ر جی دل قه راری بی
له زولفا ناشیانی بهستی، شیواوه، دهیزانم
له رووی بهرقی ته جه لیلی حوستنا، موشکیل دلم مابی!
موجه سسه م گه ر له سهنگی خاره بی، سووتاوه، دهیزانم
فه ریبی دل ددهم دایم به موژدهی روئییه تی حوستنا!
ئه گه رچی وهصلی تو عه نقا صیفهت هه ر ناوه، دهیزانم
قیامهت جه شره بو عاله م، وه لیکین هه ر له ئیستاوه
خوداوه ند بو ره قیبه م دوزه خی تاو داوه، دهیزانم
موبالاتی نه بوو دل بهر به حالی "سالم" ی مه ظلوم
به حهرفی موددهعی ظالم، بهدل تو راوه، دهیزانم

ئەم نامەيە بە ناوئيشانى (بنياتي وينەي هونەري لە شيعري سالمدا) بە چاوديريى من لە زانكوي سلیماني ئامادە کراوه و بەشیکە لە پيداويستیهکانی پلەي دکتورا لە ئەدەبی کوردیدا.

سەرپەرشت

پ. د. فازیل مەجید مەحمود

پۆژ: / / ۲۰۲۲

بەپێی ئەو پيشنيازه، ئەم نامەيە پيشكەش بە لیژنەي هەلسەنگاندن ئەکەم.

پ. ی. د. محمد عمر عول

سەرۆکی بەشی زمانی کوردی

پۆژ: / / ۲۰۲۲

ٲٲمه ٲهٲامانى لٲزنهٲى گفٲوگؤ و ههٲسهٲگاندن، نامهٲى (بٲىاتى وٲنهٲى هونهرى له شىعرى سالمدا) مان خوٲندهوه و پاش گفٲوگؤ و تاوتوٲىكردنٲى نامهكه له گهل خوٲىنكار (مهريوان حمهكرٲم احمدا) دا، له بارهٲى ناوهٲوك و لايهٲنهكانى ترهوه، برٲيارماندا شايهٲى ٲهوهيه به پلهٲى) بروانامهٲى دكتوراٲى له ٲهدهٲى كوردٲدا پى بدرٲت.

سهٲوكى لٲزنه	ٲهٲام
پ.د. عبدالقادر حمه اٲمين محمد	پ.د. فهراهاد قادر كرىم
ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ	ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ

ٲهٲام	ٲهٲام
پ.د. سافيه محمد اُحمدا	پ.د. سامان جلال عزيز
ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ	ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ

ٲهٲام	ٲهٲام و سهٲهٲرشت
پ.د. ٲومٲد رحٲم شمس الدين	پ.د. فازٲل مهجٲد مهحمود
ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ	ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ

له لايهٲن ٲهٲجومهٲى كوٲلٲجى زمانهوه پهسهٲند كرا.

ٲاگر: پ.د. شاخهوان جلال حاجى فرج

ٲوژى: / / ٲ٠ٲٲ

پیشکەشه

پیشکەشه به رۆحی پاک و پهپولهئاسای هەردوو جوانه‌مه‌رگی برام

١ - هۆشیار حه‌مه‌که‌ریم ئه‌حه‌ده

٢ - به‌ختیار حه‌مه‌که‌ریم ئه‌حه‌ده

که له چوارده به‌هاری ته‌مه‌نیاندا بوون و مائاوايي یه‌کجارییان لی کردین.

هه‌و‌النّامه‌ی کتیب

سوپاس و پیزانین

سوپاسی بیپایانم بۆ:

- مامۆستای ئازیزم به پیز (پ.د. فازیل مه جید مه حمود)، که سه ره پهرشتی تیزه که ی گرتنه ئه ستۆ، دلسۆزانه و هاو پیزانه رینماییی زانستی و ئه کادیمی کردووم و له گه لم ماندوو بوو، پر به دل سوپاسی هه ول و ماندوو بوونی ده که م.
- هاو پیز و براییانی خو شه ویست: (م. به ختیار عه لی محه مه د، م. محمد که لایی، م. سه یوان محه مه د، ره نجدهر چه سه ن)، که له وه رگی پزانی سه ره چاوه کاندایا هاو کارییان کردووم، هه روه ها براییانی به پیز: (پ.د. فه رهاد قادر، سه له ح هه لاج، کاروان عوسمان خه یات، دیلمان قادر)، که به سه ره چاوه هاو کارییان کردووم.
- هاو پیز ئازیز و به پیزم، مامۆستا (بژوین یه حیا محه مه د)، که له هه له چنی رینووسدا هاو کاری کردووم.
- خانه واده خو شه ویسته که م (دایک و باو کم، خوشک و برا کانم)، که هه می شه له ته واوی قوناغه کانی خویندندا پالپشتی سه ره کی سه ره که وتنه کانم بوون و زور پیمه وه ماندوو بوون.
- مامۆستایان و دکتۆره ئازیزه کانی قوناغه کانی خویندنا، هاو پیزانم و هه موو ئه و ئازیزانه ی وشه یه کیان فیر کردووم، یان به وشه یه ک بوون به پالپشتیکی مه عنه وی بۆ سه ره که وتنه کانم.
- سه ره و کایه تی به شی زمانی کوردی و راگریه تی کۆلیجی زمانی زانکوی سلیمانی، که دلسۆزانه و خو نه ویستانه هاو کارمان بوون.

پېرست

لاپهړه	بابه
۱	پیشه‌کی
۶	۱/ (به‌شی یه‌که‌م) زاراوه و چه‌مک و ئه‌رک و په‌گه‌زی وینه‌ی هونه‌ری
۶	۱/۱. زاراوه‌ی وینه‌ی هونه‌ری
۱۰	۲/۱. چه‌مکی وینه‌ی هونه‌ری
۲۱	۳/۱. ئه‌رکی وینه‌ی هونه‌ری
۲۴	۴/۱. وشه و وینه‌ی هونه‌ری
۲۹	۵/۱. وینه‌ی هونه‌ری له په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وروی و عه‌ره‌بی و کور‌دیدا
۲۹	۱-۵/۱. وینه‌ی هونه‌ری له په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی ئه‌وروییدا
۳۳	۲-۵/۱. وینه‌ی هونه‌ری له په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بییدا
۴۰	۳-۵/۱. وینه‌ی هونه‌ری له په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کور‌دیدا
۴۷	۶/۱. په‌گه‌زه‌کانی وینه‌ی هونه‌ری
۴۷	۱-۶/۱. زمان
۵۱	۲-۶/۱. بیر
۵۳	۳-۶/۱. ئه‌ندیشه
۵۷	۴-۶/۱. واقع
۶۰	۵-۶/۱. سۆز
۶۲	۶-۶/۱. نه‌ست
۶۵	۲/ (به‌شی دووه‌م) جوړه‌کانی وینه‌ی هونه‌ری له شی‌عری (سالم) دا
۶۵	۱/۲. وینه‌ی هونه‌ری له‌رووی چو‌نیتی بنی‌اتانه‌وه
۶۵	۱/۲ - ۱. وینه‌ی تاک

٦٦	١ / ٢ - ١ - ١ . شينوازي هه سنگوركي
٦٩	١ / ٢ - ١ - ٢ . شينوازي ئالوگوركردي دركپيكراو
٧٠	١ / ٢ - ١ - ٢ - ١ . به كه سكردي
٧٣	١ / ٢ - ١ - ٢ . به رجه سته كردي
٧٥	١ / ٢ - ١ - ٢ - ٣ . به ته نكردي
٧٧	١ / ٢ - ١ - ٣ . شينوازي وه سفي راسته وخو
٨٠	١ / ٢ - ١ - ٤ . شينوازي ليكچواندي
٨٣	١ / ٢ - ٢ . وينه ي ليكراو
٨٣	١ / ٢ - ١ . كه له كه بووني وينه
٨٦	١ / ٢ - ٢ - ٢ . ليكچواندي ليكراو
٨٩	١ / ٢ - ٢ . وينه ي هونه ري له رووي هه ستي و ژيرييه وه
٨٩	١ / ٢ - ١ . وينه ي هه ستي
٩١	١ / ٢ - ١ - ١ . هه ستي بينين
٩٣	١ / ٢ - ١ - ٢ . هه ستي بيستن
٩٦	١ / ٢ - ١ - ٣ . هه ستي بو نكردي
٩٨	١ / ٢ - ١ - ٤ . هه ستي چه شتن
١٠٠	١ / ٢ - ١ - ٥ . هه ستي به ركه وتن
١٠٢	١ / ٢ - ٢ . وينه ي واتابي
١٠٥	١ / ٢ - ٣ . وينه ي هونه ري له رووي بابته (ناوه رووك) ه وه
١٠٥	١ / ٢ - ٣ - ١ . وينه ي دهرووني
١١٠	١ / ٢ - ٣ - ٢ . وينه ي فهلسه في

۱۱۳	۲ / ۳-۳. وینەى پەمىزى
۱۱۸	۲ / ۳-۴. وینەى ئەفسانەبى
۱۲۲	۲ / ۴. وینەى ھونەرى لە پرووى ۋەستان و جولانەۋە
۱۲۲	۲ / ۴-۱. وینەى ۋەستاۋ
۱۲۵	۲ / ۴-۲. وینەى جولائى
۱۲۸	۲ / ۵. وینەى ھونەرى لە پرووى پوونبىژىيە ۋە (ۋینەى پوونبىژى)
۱۳۰	۲ / ۵-۱. وینەى لىكچواندن
۱۳۶	۲ / ۵-۲. وینەى خواستن
۱۴۲	۲ / ۵-۳. وینەى دركەبى
۱۴۶	۳ / (بەشى سىيەم) سەرچاۋەى وینەى ھونەرى لە شىعەرى سالمدا
۱۴۷	۳ / ۱. سەرچاۋەى خودى
۱۵۰	۳ / ۲. سەرچاۋەى بابەتى
۱۵۰	۳ / ۲-۱. سەرچاۋەى خۇمالى
۱۵۰	۳ / ۲-۱-۱. سەرچاۋەى ئەدەبى پىشەن
۱۵۶	۳ / ۲-۱-۲. سەرچاۋەى كەلەپورى مىللى
۱۵۷	۳ / ۲-۱-۲-۱. شىعەرى فۆلكلورى كوردى
۱۵۸	۳ / ۲-۱-۲-۱-۱. گۇرانى فۆلكلورى كوردى
۱۶۱	۳ / ۲-۱-۲-۱-۲. داستان
۱۶۵	۳ / ۲-۲-۱-۲. ئەفسانە
۱۶۸	۳ / ۲-۱-۲-۳. پەندى پىشەن
۱۷۰	۳ / ۲-۱-۲-۴. داب و نەرىت

۱۷۲	۳ / ۲-۱-۳. سروشت
۱۷۵	۳ / ۲-۱-۴. واقع (کهتوار)
۱۷۸	۳ / ۲-۲. سه‌چاوه‌ی مرقایه‌تی
۱۷۸	۳ / ۲-۲-۱. سه‌چاوه‌ی میژوویی
۱۷۸	۳ / ۲-۲-۱-۱. رووداوی میژوویی
۱۸۳	۳ / ۲-۲-۱-۲. که‌سایه‌تی میژوویی
۱۸۵	۳ / ۲-۲-۲. سه‌چاوه‌ی ئاینی
۱۸۵	۳ / ۲-۲-۲-۱. ئاینی زهرده‌شتی
۱۸۹	۳ / ۲-۲-۲-۲. ئاینی جوو (یه‌هودی)
۱۹۱	۳ / ۲-۲-۲-۳. ئاینی مه‌سیحی
۱۹۳	۳ / ۲-۲-۲-۴. ئاینی ئیسلام
۱۹۷	۳ / ۲-۲-۳. سه‌چاوه‌ی ئەده‌بی ده‌ورووبەر
۱۹۸	۳ / ۲-۲-۳-۱. ئەده‌بی فارسی
۲۰۵	ئەنجام
۲۰۹	سه‌چاوه
۲۳۲	پوخته‌ی توێژینه‌وه‌که به زمانی عه‌ره‌بی
۲۳۳	پوخته‌ی توێژینه‌وه‌که به زمانی ئینگلیزی

وینہ، رگہ زى هره گرنگى به رهه مى ئه ده بی، به تاییه تی شیعره، چونکه ئه وه ته ی شیعر هه یه پیبه پی به هاوکاری وینه گه شه ی کردوه و پیشکه وتوو. له سه رده مه کونه کاندای شیعر به ته واوی به هونه رهکانی رهوانبیزییه وه لییده دوان، هر کاتیکیش باس له وینه دهکرا هر په یوه ست به هونه ره رهوانبیزییه کان و به تاییه تی رهوانبیزییه کانه وه قسه ی له سه ر دهکرا. له سه رده می نویشدا، که شیعر ره هندی نوئ وهرده گریت، وینه ده بیته یه کیک له کلپله گرنگهکانی پیشکه وتنهکانی، چونکه وینه بوو توانی جه وه هری شیعرمان بو ئاشکرا بکات.

شاعیران له ریگه ی ئه ندیشه یانه وه و به هوئ ده برپاوه کانیانه وه به شیکى گرنگى دهروونی خوئیانیان بو ئاشکرا کردوین، که وای لیها ت وینه کان بوون به ره مزیک بو ئاشکرا کردنی دنیا په نهان و پر له نه نییه که ی ناوه وه ی شاعیر، یان له ریگه ی وینه کانه وه توانرا که له پووری میلی زیندوو بگریته وه و ئاور له میژوو و سروشت و گه لیک لایه نی تری ژیان بدریته وه. هه موو ئه وانه ش له ریگه ی وینه ی هونه رییه وه و له لایه ن شاعیره وه وینا ده گریت، بیگومان له وه شدا بوونی ده سه لاتى باشی شاعیر به سه ر وشه دا و ده وله مه ندی فه ره نگى وشهکانی و شاره زایی له به کاره یانی خوازه ی زماندا ره لیکى گه وره ده گرین. خولقاندنی وینه له لای شاعیر هه روا شتیکی له خووه نییه و پیویستی به دروستکردنی هاوسه نگیه کی باش هه یه له نیوان ره گه زه پیکه یته رهکانی وینه دا، که هر ئه وه هه موو بایه خه ی وینه ش دواچار واده کهن، که وینه له شیعردا ته نها بو مه به ستی جوانکردن نه بیته، به لکوو گه لیک ئه رکی گرنگ جیبه جی بکات و بیته هوئ خه لقرکردنی بنه مای ئیستاتیکی دهقی شیعرى و پاراستنی شیعرییه تی دهق.

ناویشانی توژیینه وه که

ناویشانی توژیینه وه که (بنیاتی وینه ی هونه ری له شیعرى سالمدا)، تیندا هه ولدراوه وه لامی ئه و پرسیاره بدریته وه، که ئایا وینه ی هونه ری له رووی بنیاته وه، واتا به ته واوی جوړه کانییه وه و سه رچاوهکانی دروستبوونییه وه له شیعرى (سالمی ساحیققران) دا چون بووه؟ لایه نه

¹ سالم

ناوی عه بدوره حمان به گی کوپی محمه د به گی قه ره جه هه نمیی کوپی ئه حمه د به گی ساحیققرانه. (ساحیققران: به پیوی خاوه ن نگین و خاوه ن سامان، یان که سیک له شه ردا لیها توه بیت، ده وتریت. گوايه، ئه حمه د به گی گه وره له شه ردا ده ستیکی بالای هه بووه، بویه ساحیققرانیان پی وتوو. به بوچرونی عه لائه دین سه جادی ئه و (ئه حمه د به گ) به یه کیک بووه له دوانزه سواریه مریوان. به لام (پیره میرد) له داستانی دوانزه سواریه مریواندا ناوی هه موویانی هیناوه، به لام ناوی (ئه حمه د به گ) ی تیندا نییه. له گه ل ئه مه شدا (جه مال بابان) ده لیت: ئه وه نده ی بوم ده رکه وتوو، ساحیققرانهکانی سلیمانی ده چنه وه سه ر مه حموود به گی ساحیققران، که یه کیک بووه له دوانزه سواریه مریوان). هر بویه به بنه مالیه ی ساحیققرانی قه ره جه هه نمیه ی نزیک سنه ناوبانگیان ده رکردوه. ئه م بنه مالیه، سنی شاعیری گه وره ی پیشکه شی ئه ده بی کردی کردوه، که ئه وانیش (سالم، کوردی، حه مدی)، هه روه ها سالم پووریکى ئه بیته به ناوی (ئاته خان)، که گوايه شاعیریکی به ناوبانگ و به شه وق و سه لپه بووه.

تۆرپیکە خستووتە خزمەتی لایەنی پراکتیکی و دەرھێنان و شیکارکردنی وینەو لە دەقە شیعرییەکانی شاعیردا.

هۆی ھەلبژاردنی بابەتەکە

یەکیک لە ھۆکارە گرنگ و سەرەکییەکانی ھەلبژاردنی بابەتەکە، دەگەرپیتەو ھۆ گرنگی خودی بابەتی وینەیی ھونەری، کە نە شیعەر دەتوانیت بەبێ وینە بژیت و نە پەخنەیی ئەدەبیش دەتوانیت ھەرامۆشی بکات، بەتایبەتیش لە پەخنەیی نویدا، کە بوو بەباس و خواسی ھەرە گرنگی پەخنەیی ئەدەبی. ھۆکاریکی تری گرنگ و سەرەکی ئەو بوو، کە لەبەر درەنگ چاپوونی دیوانیکی شیعری (سالمی ساحیبقران)، کە ھەموو بەرھەمەکانی لەخۆگرتیبت، لە ناوەندی ئەکادیمی کوردیییدا بە ھەراورد بە ھاوشانەکانی خۆی کەمترین تووژینەوھێ زانستی لەسەر کراو و تاکوو ئیستا جەوھەری شیعری و لایەنی ھونەری و دنیای جوانی شیعری ئەو بەتایبەتی لەم لایەنەو بە خوینەری کورد ئاشنا نەکراو.

سالم، بەبپی قسەیی خزمەکانی خۆی لە سالی (۱۲۲۰ ک) (۱۸۰۵-۱۸۰۶ ز) لە سلیمانی لەدایک بوو، دایکی کچی بنەمالەیی بەناوبانگ (سلیمان ئاغای ئەلیاس ئاغا) بوو. وەکوو ھاوسەردەمەکانی خۆی لە حوجرەیی فەقییان خویندوویتی، بەلام تەواوی نەکردوو. زۆر ھەزی بە خویندەوھیی ئەدەبیات بوو، بەتایبەتی شەیدای شیعری (نالی) و (مەولانا خالد) و شاعیرانی فارسی لە وینەیی (حافز، سەعدی، کەلیم) و ھەندیکی تر بوو. ئەو بە لەشولار لاواز بوو و بەزۆری نەخۆش بوو و ساغی بەخۆیو نەدیو و زۆرجار بیتاقەت و مات و بیدەنگ بوو و قەنگەکیش بوو. ھەر بۆیە لە سەردەمی لاوتییو، کە ئاشنای شیعرنوسین بوو، نازناوی (بیماری) بۆخۆی ھەلبژاردوو، بەلام بەھۆی ئامۆژگاری دکتورەو گۆرپویتی بۆ (سالم) تاکوو نوقلانەیی باشبوونی بیت، ھەروھا بە نازناوی (پەنجوری)ش شیعری بلۆکردوو تەو. بەچەیی خیزانی سالم دەگەرپیتەو بۆ رۆژھەلاتی کوردستان، بۆیە زۆرجار لەگەل خیزانەکیدای سەردانی ئەودیویان کردوو و زۆرجاریش بەھۆی شەڕ و مەملانی بابان و عوسمانییەکانەو، ئاوارەیی تاران بوو و لەوئ ماوہتەو و بیزار بوو لە غەریبی. ھەروھا لە کاتی روخاندنی میرنشینیی بابان لەلایەن عوسمانییەکانەو دەیگرن و ئاوارەیی شاری (حیلە) ی دەگەن و ماوہیکیش لەوئ دەمیتتەو. سالم نیشتمانپەرورەریکی گەورە و ھاویری و دۆستیکی نزیکی (عەبدووللا پاشای بابان) و (عەزیز بەگی بابان) بوو. ھەر لەبەر خراپی بارودۆخی سیاسی کورد، لەو قوناغەدا بەردەوام ئاوارە و سەرگەردان بوو و لە باریکی دەروونی نائارامدا ژیاو، کە رەنگە ھەر ئەمەش ھۆکاری سەرەکی بوو، لەوئ ھیچ بەلگەیک لەبەر دەستدانی، کە ژنی ھینابیت و ژبانی ھاوسەرگیری دروست کردبیت، ئەگەرچی ئەو و تراو، کە (بەھی) ناویک، دلەری شاعیر و ئیلھامبەخشی شیعەرەکانی بوو. بەلام لە شیعەرەکانیدا ئەو بەدی ناکریت.

دیوانی سالم چەند جاریک لەچاپ دراو، یەکەمجار لە بەغداد لەلایەن (کوردی مەریوانی)یەو لە سالی (۱۹۳۳ ز) و دووھم جار لەلایەن (گیوی موکریانی) لە سالی (۱۹۷۲ ز) لە ھەولیر لەبەر رۆشنایی ئەوئ یەکەمدا و دواتر لەم سالانەیی دوایدا لەلایەن (بنکەیی ژین)وھ لەژێر چاودیری و لیکدانەوھیی شیعری لەلایەن بنەمالەیی (مەلا عەبدوولکەریمی مودەرپسەو) بە تاییەتی (محەمەدی مەلا کەریم)وھ لەچاپ درا. سالم لە سالی (۱۲۸۶ ک) (۱۸۶۹-۱۸۷۰ ز) لە سلیمانی وەفاتی کردوو و لە گۆرستانی (گردی سەیوان) لە تەنیشت ئارامگای (مستەفا بەگی کوردی) ئامۆزایو بەخاک سپێردراو. لە نووسینی ئەم بایوگرافیەیی شاعیردا سوود وەرگیراوە لە (فەیزی بەگ، ۱۹۸۳: ۲۶)، (دیوانی سالم، ۱۹۳۳: D, C)، (سجادی، ۱۹۷۱: ۲۶۲-۲۶۶)، (حیلمی، ۲۰۱۰: ۱۴۹)، (خەزەندەر، ۲۰۱۰: ۱۵۵-۱۵۷)، (بابان، ۲۰۱۸: ۱۲۵، ۲۳۰)، (دیوانی سالم، ۲۰۱۵: م. ن).

سنووری توژیینه وه که

سنووری توژیینه وه که مان، شیعره کانی یه کیک له رابه رانی ئه ده بی کلاسیکی قوتابخانه ی شیعره بابانه، که ئه ویش (سالمی ساحیبقران) ه. به دیاریکراویش سنووری توژیینه وه که (شیعره کوردییه کانی سالم) ه. سه ره پای به رده ستبونی ته وای چاپکراوه کانی تری دیوانی سالم، ئیمه چاپکراوی (بنکه ی ژین) سالی (۲۰۱۵) مان کردوه به سه رچاوه ی سه ره کی و بنه په تی ده ره یانی شیعره کانی سالم.

گرتی به رده م توژیینه وه که

له به ره ئه وه ی باسکردنی وینه ی هونه ری له په خنه ی ئه ده بی کوردییدا له ژیر کاریگه ری په خنه ی بیانییه وه سه رچاوه ی گرتوه، بویه مه به ستمانبوو باشترین و گرتترین ئه و سه رچاوه بیانیانه مان ده ست بکه ویت، که له م بواره دا پیشره ون. ئه مه ش هم ده ستراگه شتن و دۆزینه وه ی ئه و سه رچاوانه و هه میش وه رگیرانیان پیویستی به کاتیکی زور و ماندوو بوونیکی قورس هه بوو، به تایبه تیش سه رچاوه رووسییه کان. یه کیک تر له گرفته کانی به رده م ئه م توژیینه وه یه، ریکه وتی ده ستپیک پرۆسه ی نووسیمانبوو، که هاوکاتبوو له گه ل سه ره له دانی (به لای نه گریسی کورؤنا) دا، که هه م به نا ئارامکرنی ده روونمان و هه میش به له ده ستدانی ئازیزانی ژیانمان، کاره که ی هینده ی تر بو زه حمه ت کردین.

ئامانجی توژیینه وه که

ئامانج له م توژیینه وه یه، ناساندنی وینه ی هونه ری و ده ستنیشانکردنی پیگه و رۆلی له په خنه ی بیانیی و کوردی و به رچاوخستنی گرتترین ئه رک و په گه زه کانی و دیاریکردنی بایه خی گه وره ی وینه له شیعره دا و دواچاریش ده ره یانی ته وای جو ره کانی و سه رچاوه کانی دروستبونی له شیعره ی (سالمی ساحیبقران) دا، ئه مه ش به و ئامانجه ی ببیته هوی پرکردنه وه ی که لینیکی بچووک له په خنه ی ئه ده بی کوردییدا.

میتۆدی توژیینه وه که

له م توژیینه وه یه دا هه ولمانداوه سوود له میتۆده کانی (وه سفی و شیکاری) وه ربگرین و په رهنسپ و بنه ماکانی ئه و میتۆدانه بکه ینه بنه ما له وه سفی لایه نه تیورییه کانی توژیینه وه که و هه له یجان و شیکردنه وه ی لایه نه پراکتیکیه که ی توژیینه وه که و ده ستنیشانکردنیکی وردی جوړ و شیواز و سه رچاوه کانی وینه ی هونه ری له هه ناوی شیعره ی شاعیره وه.

پیکهاتەى تووژینه‌وه‌که

ئەم تووژینه‌وه‌یه خۆى له پێشه‌کیه‌ک و سى به‌ش و ئەنجام و لیستی سه‌رچاوه‌کاندا ده‌بینیتە‌وه. ئی‌مه له دیاریکردنى (به‌ش) و (ته‌وه‌ر)ه‌کاندا و له‌جی‌گه‌ى ئەوان پشتمان به‌ ریزبه‌ندى ژماره‌ی (١، ٢، ٣، هتد) به‌ستوه، چونکه پیمان وایه ئەمه زیاتر له‌گه‌ل سیستى (هارقارد)دا ده‌گونجیت، که له‌م تووژینه‌وه‌یه‌دا په‌یره‌و‌کراوه.

له به‌شى یه‌که‌مدا، که به‌شه تیورییه‌که‌یه‌تى و به‌ناونیشانى (زاراوه و چه‌مک و په‌گه‌ز و ئەرکى وینه‌ى هونه‌رى)یه. سه‌ره‌تا باسما‌ن له (زاراوه‌ى وینه‌ى هونه‌رى) و دواتر (چه‌مکى وینه‌ى هونه‌رى)کردوه، ئینجا ئەرکى وینه‌ و دواتریش په‌یوه‌ندى وینه‌مان به‌ وشه‌وه باسکردوه. دواتریش وینه‌ى هونه‌ریمان له په‌خنه‌ى ئەوروپى و عه‌ره‌بى و کوردیدا خستوه‌ته‌پروو، ئینجا په‌گه‌زه‌کانى وینه، که خۆى له (زمان، بیر، ئەندیشه، واقع، سۆز، نه‌ست)دا ده‌بینیتە‌وه، باسکراون.

له به‌شى دووه‌مى تووژینه‌وه‌که‌دا، که به‌شیکى پراکتیکیه‌ و به‌ ناونیشانى (جو‌ره‌کانى وینه‌ى هونه‌رى له شیع‌رى سالمدا)یه. جو‌ره‌کانى وینه‌ى هونه‌ریمان له هه‌ناوى شیع‌رى شاعیره‌وه ده‌ره‌یناوه و به‌پێى جو‌ر و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانى هه‌ریه‌که‌یان شیکارى وردمان بو‌ کردوون. سه‌ره‌تا باسما‌ن له وینه‌ى هونه‌رى له‌پرووى چو‌نیتی بنیاتانه‌وه کردوه، که ئەمه‌ش له شیع‌رى (سالم)دا دابه‌ش ده‌ییت بو‌ (بنیاتی وینه‌ى تاک)، که ئەمه‌ش شیوازه‌کانى (هه‌ستگورکى، ئالوگورکردنى درکپیکراو، وه‌سفى راسته‌وخۆ، لیکچواندن) درووستى ده‌که‌ن، هه‌موویان خراونه‌ته‌پروو له‌گه‌ل ئەو ته‌کنیکانه‌ش، که شیوازی ئالوگورکردنى درکپیکراو دروستده‌که‌ن، که خۆیان له (به‌که‌سکردن، به‌رجه‌سته‌کردن، به‌ته‌نکردن)دا ده‌بیننه‌وه. دواتر باسما‌ن له (بنیاتی وینه‌ى لیکدراو)، که به‌ هه‌ردوو شیوازی (لیکچواندن لیکدراو) و (که‌له‌که‌بوونى وینه‌) دروست کراون، کردوه. هه‌ر له به‌شى دووه‌مدا باسما‌ن له جو‌ره‌کانى وینه‌ى هونه‌رى له‌پرووى (هه‌ستى و ژیری)یه‌وه کردوه و جو‌ره‌کانى وینه‌ى هه‌ستیش، که خۆیان له هه‌ستى (بینین، بیستن، بو‌نکردن، چه‌شتن، به‌رکه‌وتن)دا ده‌بیننه‌وه، خستوو‌مانه‌ته‌پروو. دواتریش جو‌ره‌کانى وینه‌مان له‌پروانگه‌ى باب‌ه‌ت (ناوه‌پۆک)ه‌وه، که خۆیان له جو‌ره‌کانى وینه‌ى (ده‌روونى، فه‌لسه‌فى، په‌مزی، ئەفسانه‌یى)دا، ده‌بیننه‌وه، باسکردوه. دواى ئەوانه‌ش جو‌ره‌کانى وینه‌ى وه‌ستاو و جولاًومان خستوه‌ته‌پروو. ئینجا وینه‌ى هونه‌رى له‌پرووى پوونیییه‌وه، که خۆى له وینه‌ى (لیکچواندن، خواستن، درکه‌دا، ده‌بینیتە‌وه به‌ نمونه‌ى شیع‌رى شاعیره‌وه شیکارمان کردوه.

له به‌شى سێیه‌مدا، که دیسان به‌شیکى پراکتیکیه‌ و به‌ ناونیشانى (سه‌رچاوه‌ى وینه‌ى هونه‌رى له شیع‌رى سالمدا)یه. ته‌واوى ئەو سه‌رچاوانه‌مان ده‌ستنیشان کردوه، که سالم هه‌وینى وینه‌ هونه‌رییه‌کانى لیوه‌رگرتوون. ئەو سه‌رچاوانه‌ش به‌سه‌ر (خودى، باب‌ه‌تیی)دا، دابه‌ش ده‌بن. سه‌ره‌تا

ئەو وینانەمان شیکارکردووه، که سەرچاوهکانیان ئەندیشهی خودی شاعیر خۆی بووه، دواتر باسی سەرچاوهی بابەتی، که بەسەر (خۆمالی، مرقایهتی)دا دابەش دەبن، کردووه. لەناو سەرچاوه خۆمالییهکاندا، سەرەتا باسمان لە ئەدەبی پیشین کردووه، ئینجا سەرچاوهی که لەپووری میلی، که بەشیکی (شیعری فۆلکلۆری کوردی)یە و ئەمیش (گۆرانی فۆلکلۆری کوردی) و (داستان) لەلای سالم بەکارهاتووه، دەگریتەوه. دواتر هەر لە سەرچاوهکانی که لەپووری میلیدا باسمان لە (ئەفسانە، پەندی پیشینان، دابونەریت) کردووه و لەدوای ئەوەش هەر لە سەرچاوه خۆمالییهکاندا (سروشت، واقع) خراونەتە بەرباس. لە سەرچاوه مرقایهتییهکانیش، لەپیشدا باسی (سەرچاوهی میژوویی)، که (پووداوی میژوویی، که سایهتی میژوویی) دەگریتەوه، خستوومانەتە پوو. دواتر لەسەر سەرچاوه ئاینیهکان، که (زەردەشتی، جوو، مەسیحی، ئیسلام) دەگریتەوه دواوین و ئینجا لە کۆتاییدا لە سەرچاوهی ئەدەبی دەورووبەر، که لای سالم تەنها (ئەدەبی فارسی) سوودی لێوهرگیراوه، بە نمونە ی شیعری شاعیرهوه دەرھینراوه و شیکاری وردی بۆ کراوه.

لە کۆتاییدا توێژینهوهکه بە چەند ئەنجامیک گەیشتووه، که بە خال خستوومانەتە پوو، ئینجا لیستی سەرچاوهکانمان بەپێی ریزبەندی ئەبجدی ریزکردووه و لە کۆتاییدا پوختە ی توێژینهوهکهمان بە زمانی عەرەبی و ئینگلیزی پیشکەش کردووه.

١/ (بهشی یه کهم) زاراوه و چه مک و نهرک و رهگهزی وینهی هونهری

١/١. زاراوهی وینهی هونهری

زاراوهی وینهی هونهری، (یه کیک له پربایه خترین دهسته واژه کانی رهخنه ی ئه ده بیه، له ورسته و دهسته واژانه یه، که زیاتر له مانایه ک له خۆده گریت.) (محمدی، بانیا، ١٣٩٥ هـ: ٢٧٣) (د.نعیم الیافی) له باره ی زاراوهی وینه وه ده لیت: ((زاراوهی وینه (الصورة Image) له زیاتر له بواریکی زانسته مروییه کاندایه کارده هینریت و له هه مووشیاندا مانایه کی تایبه تی و ناویکی دیاریکراوی هه یه. ده کریت پینج واتای دیاری زاراوه که دیاری بکه ین، ئه وانیش "واتای زمانه وان، واتای زیهنی، واتای دهروونی، واتای په مزی، واتای په وان بیژی و هونه ری" ن.)) (الیافی، ١٩٨٢: ٤١) ئه م زاراوه یه، (چه مک رهخنه ییه که ی له ئه وروپا له کو تایی سه ده ی نۆزده یه م و سه ره تای سه ده ی بیسته مدا سه رییه لدا.) (نصیره، ٢٠٠٦: ١٦) (زاراوهی (image) له رهخنه ی رۆژئاوا ییدا په یوه ندی به زاراوه ی (خه یال Imagination) هوه هه یه.) (محمد، ١٩٩٩: ٣٠) هه ر وه ک ئاشکرایه (وشه ی ئینگیزی (Imagination) له وشه ی لاتینی (Imaginatio) هوه وهرگیراوه، که له یونانیدا به رانه ره به وشه ی (Phantasia) و له م وشه یونانییه شه وه راسته وخۆ وشه ی ئینگیزی (Fancy) وهرگیراوه. هه روه ها هه ردوو وشه ی (Imagination)، (Fancy) له ئاماژه کردن و وهرگرتنی وینه و توانای دروستکرنی وینه دا به هاوواتایی مانه وه تاکوو هاتنی رۆمانسییه کان، به تایبه تی ئه وانیه ی به فلسفه ئایدیالیسته ئه لمانییه که ی (کانت) و (شیلینگ) کاریگه ربوون. ئه مه ش دوا ی ئه وه ی (کولریدج) جیاوازییه گرنگه که ی له نیوان (ئه ندیشه) و (وه هم) دا دیاری کرد، ئیدی ئه و دوو وشه یه به ته واوه تی لیک جیاکرانه وه.) (عصفور، ١٩٩٢: ١٧)

وشه ی (وینه) له لیکۆلینه وه ئه ده بییه رۆژئاوا ییه کاندایه لێر کۆمه لیک زاراوه دا به کارهاتوه، زورجار ئه نجامی لایه نگیری مه زه بییک، یان ئایدۆلۆژیایه ک، ته وژمیکی هونه ری، ئاراسته یه کی جوانی بووه. له لیکۆلینه وه ئه وروپییه کاندایه رو به رووی زاراوه یه کی یه کگرتووی کو تایی نابینه وه، له فه ره نسا زاراوه ی (وینه ی ئه ده بی (Limage Litteraire) و له ئینگلترا (وینه ی شیعی Image Poetry) و له رووسیا (وینه له هونه ردا (Limage dans l'Art) و هه روه ها (وینه ی شیعی) به کارهاتوون.) (الطالب، ٢٠٠٧: ٢٩) هه روه ها (له زمانناسی و رهخنه ی ئه ده بییدا، ئه م زاراوه یه ئالۆزه و ته نها یه ک مانامان پی نادات، به لکو و له خۆیدا چه ند تیگه یشتن و مانایه کی هه لگرتووه، وه کو و له زاراوه کانی (وینه ی هونه ری (Художественный образ)، (وینه ی ده ربراو речевой образ)، (وینه ی وشه (словесный образ) ئه مه ش ده کرئ ئه وه مان بۆ روون بکاته وه، که ئه م زاراوه یه هه لگری یه ک مانا نییه.) (Бородин, 2018: 7)، هه روه ها (زاراوه ی وینه ی هونه ری

(Imagery) چهندهها سهرواتا و مانای ههیه. وینه وهکوو زاراوهیهکی گشتی، واته بهکارهینانی زمان بو خستنه پرووی شتهکان، کردارهکان، هستهکان، بیرهکان، بیروکهکان، باری زیهنی و هههستیکی یان نه زمونی زیده هستیهکی. (Cuddon, 1999: 414) ههه نه مهش وایکردوو، که (چه مک و زاراوهی وینهی هونهری له دهرووناسیدا جیاوازه له وهی، که له فلسهفه دا ههیه، نه وهی فلسهفهش له وهی له رهخنهی نه دهبیدا، یان له شیعردا ههیه، جیاوازه. (الملکی، ۲۰۰۶: ۱۶۷)

زاراوهی وینهی هونهری لای (رهخنهگره فورمالیستهکان، جیاوازی دهخنه نیوان زاراوهی وینه (Image) و وینهی هونهری (Imagery)، به لای نه رهخنهگرانه وه وینهی هونهری، هاوواتای شیوه روونیژییهکانی نمونهی لیکچواندن و خواستن و درکه و په مزه، که خوین زیاتر له خواستن و لایه نه هه لچوو هکان و په یوهندی نیوان جه مسه رهکانیان وورد ده بنه وه) (حه مه، ۲۰۱۲: ۱۱۸). ده بیته نه وه بلین هه موو رهخنهگرانی نه وروپا تیکرا بو وینهی هونهری زاراوهی (Image) یان به کار نه هیناوه، نه وه تا (جون دیوی J. Dewey) له بارهی پیشکوتنی وینه له هونه ره نه ده بییهکاندا ده لیت: ((زاراوهی وینه فراوانه و شیوه (الشکل Form) ده گریتته وه و وهکوو گیانداریکی زیندوو له گه ل ده ورو به ره که یدا خوئی ده گونجینیت.)) (غیلان، ۲۰۰۳: ۷)

نه گهر له رهخنهی عه ره بیدا سهیری زاراوه که بکهین نه وه ده بینین (په به کار براترین زاراوهی رهخنهی نه ده بییه، که له کونه وه به شیوه و ده برپینی جیاوازه له رهوانیژی عه ره بیدا به کارهینراوه و له سه ردهمی درهوشانه وهی رهخنهی نوئی له نه ده بی ره وژئاوادا خوشه ویستهیهکی زیاتری په یدا کرد. (قائمی، طهماسبی، ۱۳۸۹: ۷۶) به لام زاراوه که به م تیگه شتنه نوییه وه (بو رهخنهی عه ره بی له ره یگهی کاریگه ری به ره یازه نه ده بییهکانی ره وژئاو اوه گواسترایه وه، به تاییه تی ره یازی ره مانسی، که زیاتر جهخت ده کاته وه له سه ر لایه نی وینه گرتن له شیعردا. به لام زاراوه که له کلتوری کوندا به م دارشتنه نوییه نایین. (یاخی، ۲۰۱۶: ۲۱) هه ره بویه سه ره تایی (دهرکه وتنی زاراوهی وینه (Image, Imagery) له رهخنهی عه ره بیدا له کوتاییهکانی نه م سه رده مه دا جیاوازی هه بوو له نیوان رهخنه گران و خوینه واران و تویره رانی نویی عه ره بیدا، له تیگه یشتن و دیاری کردنی واتای رهخنهی، به تاییه تی له هه ندی تویره یه وهی نامه ی زانکویی ولاتانی عه ره بیدا، زاراوهی وینه وهکوو ناوینشانی هه ندی نامه به شیوازی جیاوازه ده رکه وت. وهکوو وینهی نه ده بی (الصورة الادبية)، وینهی شیعری (الصورة الشعرية)، وینهی هونهری (الصورة الفنية). له وکاته دا تیگه شتن له و زاراوهیه له سه ر روانگی تاییه تی وه ستابوو. (غزوان، ۱۹۹۴: ۱۱۳)

دکتور (احمد مطلوب) له بارهی زاراوهی وینهی هونه رییه وه ده لیت: ((زاراوهیهکی رهخنهی کونه و نوییهکان زانیویانه، (جاحظ ۷۷۵-۸۶۹، ۸۶۸ ز) کونترینی نه وانیه، که ناماژیهان پیکردوو.)) (البصیر، ۱۹۸۷: ۳) کاتیک ده لیت: ((شاعر پیشه یه که، جوریکه له هونینه وه و ره گه زیکه

له ویناکردن)) (الجاحظ، ۱۹۶۵: ۱۳۲) گه پانه وه بو زاراهوی وینهی هونه ری له ره خنه ی هاوچه رخی عه ره بیدا (له ریگه ی سوودوه رگرتن له تیوره روظاوییه نوییه کانه وه بو، به تایبه تی هیماگه ری و رومانتیکی) (ذیاب، ۲۰۰۳: ۱۶)، به لام له گه ل ئه مه شدا زاراهوی وینه (("الصورة" له عه ره بیدا، به پی چوارچیوه ی به کارهینانه که ی واتایه کی تری هیه، که نزیکه له شیوه "الشکل" هوه، که ئه مه ش ده کریت هاوواتای بیت)) (لابن منظور، بی سال: ۲۵۲۳) زوربه ی نووسه ره عه ره به کان له به رانبه ر وینه دا وشه ی (image) یان به کارهیناوه جگه له (احمد الشایب)، که له کتیبی (أصول النقد الادبی) دا وشه ی (form) ی به کارهیناوه. کاتیک ده لیت: ((ئو هوکاره ی که له ریگه یه وه نووسه ر هه ولده دات بیر و سوژی پیکه وه بو خوینه ر یان گوینگر بگوازیته وه، پی دهوتریت: وینه ی ئه ده بی (Literar Form)) (الشایب، ۱۹۹۴: ۲۴۲) به مه ش له به رانبه ر وشه ی (image) دا، وشه ی (form) ی به کارهیناوه.

ئه ده بی فارسی له جیگای زاراهوی (وینه ی هونه ری) زاراهوی (صور خیال، وینه ی خه یال) ی به کارهیناوه. دکتور (محمد رضا شه فیعی کدکنی) له نووسه ره پیشینه کانی ئه ده بی فارسییه، که له مباره یه وه دواوه و کتیبکی به ناوینشانی (صور خیال در شعر فارسی) (وینه ی هونه ری له شیعی فارسی) دا، نووسیوه، له بابته تی (وینه ی هونه ری) دا بووه به سه رچاوه یه کی سه ره کی له ئه ده بی فارسیدا، له ویدا ده رباره ی وینه ی هونه ری له شیعی شاعیری گه وره ی فارس (رودکی ۸۵۸-۹۴۰ز) دا ده لیت: ((له وینه ی خه یالی ئه ودا نیشانه کانی کلتوری زه رده شتی به باشی هه سته پی ده کریت، یان باشتره بلیم، له وینه ی خه یالی ئه ودا ره گه زی ئیرانی کون زیاتره له ره گه زی ئیسلامی و عه ره بی)) (کدکنی، ۱۳۷۵: ۴۱۵) به و شیوازه له به رانبه ر وینه ی هونه ریدا زاراهوی (وینه ی خه یال) بووه به زاراهو پر به کارهاتووه که ی ناو ره خنه ی ئه ده بی فارسی.

له ره خنه ی ئه ده بی کوردیدا، نووسه ران و ره خنه گران و شاعیران له به رانبه ر زاراهوی (وینه ی هونه ری) دا، زاراهوی جیاوازیان به کارهیناوه، به لام له گه ل ئه وه شدا زورینه یان بو یه ک مه به ست و یه ک واتا به کارهینراون، که ئه ویش وینه ی هونه رییه له شیعدا. له وانه ش شیخ نوری شیخ ساله ح زاراهوی (سوره تی ئه ده بی) (م.نوری، ۱۹۲۶: ۱) و عه بدوللا گورانی شاعیر زاراهوی (وینه ی هونه ری) (ناشنا، ۲۰۰۲: ۴۲)، ئیبراهیم ئه حمده زاراهوی (وینه ی شیعی) (سالج، ۲۰۰۵: ۳۷)، عه للا ئه دین سه جادی زاراهوی (خه یال وینه) (سه جادی، ۱۹۷۱: ۲۹۲)، ره فیک حیلمی زاراهوی (وینه ی فه نی، وینه ی شیعی) (حیلمی، ۲۰۱۰: ۲۲۲) و ده عه زیز گه ردی زاراهوی (وینه ی خه یال) (گه ردی، ۱۹۷۲: ۸۰)، ا.ب. هه وری زاراهوی (وینه ی شیعی) (ا.ب. هه وری، ۱۹۷۴: ۷)، کامل به سیر زاراهوی (وینه ی هونه ری، وینه ی ئه ندیشه یی) (به سیر، ۱۹۸۰: ۵۱) هه ر خو ی زاراهوی (وینه ی شیعی) (به سیر، ۱۹۸۱: ۱۰۷) یشی به کارهیناوه. کاکه ی فه لاح زاراهوی (وینه ی هونه ری) (کاکه ی

فەلاح، ۱۹۸۰: ۵۱) و (وینەى شیعەرى) (کاکەى فەلاح، ۱۹۸۶: ۲۳) یشى بەکارهیناوه. د.مارف خەزنەدار زاراوهى (وینەى هونەرى) (خەزنەدار، ۱۹۸۴: ۲۵۸)، مامۆستا مەسعود محمد زاراوهى (وینەى هونەرى) (محمد، ۲۰۰۷: ۱۲۱)، کەریم شارەزا زاراوهى (وینەى شیعەرى) (شارەزا، ۱۹۸۹: ۱۸-۱۹)، د.دلشاد عەلى زاراوهى (وینەى هونەرى) (عەلى، ۱۹۹۸: ۴۶) و زاراوهى (وینەى شیعەرى) (عەلى، ۲۰۰۷: ۱۶۵) و د.عادل گەرمیانی زاراوهى (وینەى هونەرى) (گەرمیانی، ۲۰۰۴: ۵) یان بەکارهیناوه.

له گەل ئەوانەى که باسمانکرد زۆر بەى ئەو نامە ئەکادیمیانهى له بەشە کوردییەکانى زانکۆکانى کوردستان له خویندنى بالادا پێشکەش کراون، زاراوهى (وینەى هونەرى، وینەى شیعەرى) یان بەکارهیناوه، بەلام گومانى تیدا نییه، له رەخنەى ئەدەبى کوردیدا، له بەرانبەر زاراوهى (وینەى هونەرى) زۆر له زاراوهکانى (سورەتى ئەدەبى، وینەى هونەرى، نیگارخانەى خەيال، خەيال وینە، وینەى فەنى، وینەى هونەرى، وینەى ئەدەبى، وینەى شیعەرى) بەکارهینراون، بەلام بەشیۆهیهکی گشتى له هەموویان زیاتر زاراوهى (وینەى شیعەرى) و (وینەى هونەرى) له رەخنەى ئەدەبى کوردیدا بەکارهینراون. ئیمەش زاراوهى (وینەى هونەرى) مان له لا پەسەندتر بوو، چونکه پیمانوايه، له دروستکردنى هەموو وینەیهکی شیعەردا، هونەرێک بەکارهینراوه، هەر خۆى دياره ئیمە مەبەستمان له و وینانەیه، که له ناو شیعردان، ئیتر چ پێویست دەکات بڵین (وینەى شیعەرى له شیعەرى فلان شاعیردا) و دووجار وشەى شیعەرى دووبارە بکەینهوه، ئەمە جگە له وهى که دەلین (له شیعەرى سالم) دا خۆى بوخۆى دايدەبریت له وینەى هونەرەکانى تر، هەر بۆیه ئیمە زاراوهى (وینەى هونەرى) مان بەکارهینا.

وينەى ھونەرى بە پاىيەھكى سەرەكى پاىيەكانى كارى ئەدەبى دادەنرئەت، وەك (باشلار) دەلئەت: (ئەدەبىش بەدىلى ھىچ چالاكئىيەكى تر نىيە، بەلكو وىنەى ھەلقولائى خودى خەيالە)) (الامام، ۲۰۱۰: ۲۲۳) و بە رەگەزىكى گرنىگ لە رەگەزەكانى بونىياتى شىعر ھەژمار دەكرئەت. وەك دەوترئەت (شىعەرىش رۇودا و بەھاكەن وەككو خۇيان پىشكەش ناكات، بەلكو لەرئىگەى خەيالە وە پىشكەشىان دەكات) (حمدان، ۱۹۸۹: ۳۰۷)، چونكە شىعر (چالاكئىيەكى گشتى خەيالە) (الماضى، ۲۰۱۰: ۵۳) ھەر وەھا (فىكتۇر قلادىمىرۇۋىچ ڧىنوگرادوۋ) (Vinogradov ۱۸۹۵ – ۱۹۶۹) دەلئەت: ((وينەى ھونەرى، جەوھەرى ناوھكى گوتارى شىعەرىيە و جۇرئىكە لە سىستەمى بەر جەستە كرنى خەيال، رەنگدانە وەى جىھان لە تايبەتمەندى و ئەركەكانى بونىياتە جوانىيەكەيدايە)) (Виноградов، 1963: 155) تايبەتمەندىتى وىنە ھونەرىيەكان لەو راستىيەدايە، كە بە بەشدارى چالاكانەى خەيال دروست دەكرئەت. (Чернец، 1999: 124)، (Шахбаз، 2010: 53) كەواتە: خەيال گەوھەر و بنچىنەى وىنەيە و بەبى بوونى ئەو ناتوانرئەت وىنەى ھونەرىيە دروستبكرئەت.

وينەى ھونەرى، جەوھەرى شىعەرە و گرنىگترىن ئامرازەكانى شاعىرە بۇ گواستەنە وەى ئەزمونە شىعەرىيەكەى و دەربرىنى واقع. چەقى كۇبوونە وەى ئەزمون و بىرۇكەكانى شاعىرە و (ئامرازىكە دەمانگەيەنئەتە درككردى ئەزمونى شاعىر و ھاوبەشكىردن لە ھەست و سۆزەكانى، پاش ئەو وەى بابەتى دەرەكى و بىرۇكە تايبەتئىيەكانى شاعىرى جوانتر كرىد و نرخی دەربرىنىكى پى بەخشى، كە پىشتر نەبوو، لەو بابەتەى، كە لەگەل ناخى شاعىردا ئاوتتەبووبو لە شىئو وەى دەربرىنىكى تايبەتدا داپرشتە وەى) (الخليل، ۲۰۱۴: ۲۵۷، ۲۵۸) لە دەربرىن بە وىنەدا ھەستەكان بەر جەستە دەكرئەت و بىرۇكەكان بەكەس دەكرئەت و دىدى تايبەتى جىھانى شاعىر دەربارەى پەيوەندىيە شارا وە راستىيەكان ئاشكرا دەبئەت (السعدنى، ۱۹۸۷: ۸۵).

وينەى ھونەرى ئەو ئامرازەيە، كە شاعىر لەرئىگەيە وە ھەولەدات بىر و سۆز و تئىبىنى خۇى بۇ وەرگر بگوازئەتە وە؛ بۇيە وىنە ((دەربرىنىكى ناراستە و خۇيە دەربارەى كەسايەتى شاعىر، شاعىرى داھىنەر ئەو وەيە، كە شىعەرەكەى بە وىنە دەپازئىتتە وە، چونكە نەبوونى وىنە لە شىعەردا رۇوتى دەكات و زۇرئىك لە جوانى و رەسەنايەتى لە دەستەدات)) (النصراوى، ۱۹۹۰: ۱۷۶) لە بەرئە وەى وىنە، تاكە شىئوازى ھونەرىيە، (كە سۆز و بىرۇكەكانى ھونەرمەند بەر جەستە دەكات، بەلام ئەمە ئەو وە ناگەيەنئەت كە مرؤف بە وىنە نەبئەت ناتوانرئەت ئەزمونى دەربرىت، بەلكو شىئوازى تر ھەن، بەلام ئەو كاتە قسەكردەنەك ھونەر و ئەدەب، ئەمە جەوھەرى جىاوازييە لەنئوان دەربرىنى سادە و دەربرىنى ھونەرى. قسە نابئەتە ھونەر گەر وىنە نەكاتە شىئوازى دەربرىنى ئەزمون، ھەر بۇيە شىعەر بەبى وىنە نابئەتە شىعەر، چونكە وىنە سەنتەرى بونىياتى شىعەرە) (كبابە،

۱۹۹۹: ۷-۹) وینە، (پەردە ھەلمالینە لەرپووی دنیاىینی ھونەرى نووسەر و تايبەتمەندىيەكانى شىۋازى نووسىنى). (Поплавская, 2010: 186) ھەروەھا (وینەكانى دركراو ھەستىيەكان لە زەيندا دەكىشەرىن و تۆمار دەكرين، ھەروەكو چۆن ئاميرىكى وینەگرتن وینەكانى تۆماردەكات و دەيانپاريزيت، تا ئەو كاتەى مروّف پيويستى پييان دەبيت، ئەو كاتە دەيانگيريتەو ەو گۆرەپانى ھەست). (البيطار، ۲۰۱۰: ۲۹)

بە بۆچوونى (بۆرىف يۆرىسەفچى ۱۹۲۵-۲۰۱۹ز) وینەى ھونەرى، بە شىۋەيەكى كۆنكرىتى سىماى ويناكردنە، بە شىۋەيەكى تايبەتیش ويناكردنەكە، كە كاراييەكى زىھنى دەولەمەند لە پشتىيەو ەھەيە (Борев, 2002: 115) ئەمە لەگەل ئەو ەى، كە (ويناكردن، تەنھا توانايەكى تايبەت نىيە بەداهىنانى ھونەرىيەو، تەنھا پروسەيەكى تاكرەوى داهىنەرانە نىيە، بەلكو بەگشتى لای مروّف دياردەيەكى فيزياييە، ھاوشانى چالاكى عەقلى و ھەستىيە). (نوفل، ۱۹۹۳: ۲۸) خاليزيف (Khalizev ۱۹۳۰-۲۰۱۶ز) دوو زاراو ەى (نیشانە = دال) و (واتا = مەدلول) لە بەرانبەر ھەر دوو وشەى (وینە) و (ويناكراو)دا بەكاردەھىتت و ئەو ە ديارى دەكات، كە يەكەمیان ھۆكارى دروستبوونى دوو ەميانە. (Хализев, 2004: 102) بەو مانايەى ھەموو وینەيەكى ھونەرى نیشانەيەكە بۆ گەياندى واتايەك و ویناي شتىك يان چەمكىمان بۆ دەكات، بەلام ھەروەكو (ھيگل) (Hegel ۱۷۷۰-۱۸۳۱ز) دەليت: ((لە شيعردا گرنگە ويناكردنەكە پرمانابىت.)) (Гегель, 1968: 34)

(ياكۆبسن) لە سالى (۱۹۳۶ز)دا، لە قسەكردنى لەسەر شيعرىكى شاعىرى گەورەى روس (پوشكين ۱۷۹۹-۱۸۳۷ز) باسى ئەو ە دەكات، كە شيعر دەكرى بە بى وینە بيت، بەلام دواتر لەسالى ۱۹۵۸ جارىكى تر ئاور لەو كيشەيە دەداتەو ە و لەم جارەياندا چەخت لەسەر بوونى دەكاتەو ە. (Жерар, 1998: 99) ھەر ئەم بايەخەى وینە وايكرد، كە ريبازىكى رەخنەيى تايبەت بە وینە بە ناوى ((ئيمەيجىزم) لە ئەوروپا سەرھەلبدات، كە (ريبازىكى ديارى شيعرى ئىنگلىزى سەرھەتاكانى سەدەى بيستەمە و دەورىكى كاريگەرى نەك لەگشت ئەدەبىياتى ئەوروپاييدا، بەلكو لە جىھاندا بينو ە) (عەزىز، ۲۰۱۰: ۶)، كە پيۋەرى بنچينەيى لە ديارىكردنى ئاستى ھونەرى شيعردا، برىتیبوو ە لە وینە. (فيكتور شكوفسكى) لە ئاستىكى فراوانتردا لە وینە دەروانيت و دەليت: ((بەبى وینە، ھونەر بوونى نىيە.)) (Виктор, 1929: 8) (عەزرا باو ەند) يش پەيوەست بە عەقل و سۆزەو ە پىناسەى وینە دەكات: ((ئامادەگىيەكى بەرجەستەيى عەقل و سۆزە، بەشىۋەيەكى تەواو لە چركەيەكى لەناكاوى زەمەندا.)) (الزھاوي، ۲۰۰۷: ۵۰) يان وینەكان، (دەرئەنجامى كارى ئاوەز و زمان و ئاگايين) (Бразговская, 2019: 131)، ياخود ھەندىكجار بەتەواوى بە عەقلەو ە پەيوەست دەكرىت، باختين (Bakhtin ۱۸۹۵-۱۹۷۵ز) ھەولدەدات لەبارەى وینەى ھونەرىيەو ە زەمىنەى ھاوبەشى نيوان برىوسوف (Bryusov ۱۸۷۳-۱۹۲۴ز) و بۇدلير (Baudelaire ۱۸۲۱-۱۸۶۷ز)

بدوژیتیه‌وه، که پنیان وایه: وینه واقعییه ته‌واوبووه‌که، هیچ نییه جگه له گوزارشتکردن له عه‌قل (Дубровская, 2016: 188). هه‌ندیک جاریش له‌یه‌ک کاتدا به عه‌قل و هه‌ست و نه‌ست و سۆزیشه‌وه په‌یوه‌ست ده‌کریت، (وینه‌ی هونه‌ری پلان و به‌رجه‌سته‌کردنه، درککردنیکه ریژه‌ی لوژیکی و نالوژیکی، عه‌قلانی و هه‌ستوسۆز، عه‌قلانی و نه‌ستی، له بیرکردنه‌وه‌ی زانستی و نوینه‌رایه‌تیکردنی شیوه هونه‌ریدا به‌رجه‌سته ده‌کات.) (Малыгиной и Зориловой, 2015: 15) له‌گه‌ل ئەمانه‌شدا هه‌ندیکجار به رۆحه‌وه ده‌به‌ستریته‌وه، ئەوه‌تا هیگل ده‌لایت: ((ده‌کریت وه‌ها باس له هونه‌ر بکریت، که رۆح ئاشکرا ده‌کات، هه‌ر وینه‌یه‌ک له خالی رۆکه‌شی خۆیدا ده‌گوریت بۆ ناوچاو و وه‌رگریکی رۆحی پیکده‌هینیت.) (Гегель, 1968: 162) به‌ده‌ربرینیکی تر، به‌پیی تیگه‌شتنی (باشلار)، وینه‌ی شیعییه‌کان ته‌نها له ئەنجامی وشیاریمان نییه به جیهانی هزری و بابته‌ی، ئەو جیهانه‌ی، که خود و بابته له‌یه‌ک جیا‌ده‌کاته‌وه، به‌لکوو راستتر، وینه‌کان ئەنجامی راسته‌وخۆی رۆحه، که له‌گه‌ل جیهاندا گه‌توگوو ده‌کات، ئەو گه‌توگوویه‌ی، که له‌لای عه‌قل بوونی نییه. (الامام، ۲۰۱۰: ۱۵۷) هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه ژاکمارتین (Jacques Maritain ۱۸۸۲ – ۱۹۷۳ز) ده‌لایت: ((شیعی‌ی هاوچه‌رخ له‌بواری وینه و ژیانی نادیاربییدا، له‌نیو قولایی رۆحدا دۆزینه‌وه‌ی گه‌وره‌ی به‌دییه‌ناوه.)) (Левит, 2004: 342) هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه، که له شیکاری وینه‌ی هونه‌ریدا ده‌توانین ده‌ستمان به‌ برینه‌کانی سه‌ر رۆحی شاعیر بگات.

هه‌ندیکجار نووسه‌ران وینه‌یان وه‌ک ئامرازیکی گرنگ سه‌یرکردووه، ئەوه‌تا (پۆتینیا)^۱ (Potebnya ۱۸۳۵–۱۸۹۱ز) له پیشه‌نگرینی ره‌خنه‌گرانی رۆوسه، که له‌باره‌ی وینه‌ی هونه‌رییه‌وه دواوه، ده‌لایت: ((وینه‌ی شتیکی نه‌گۆره بۆ رۆونکردنه‌وه‌ی بابته‌ی قابیل به‌گۆران، ئامرازی رۆونکردنه‌وه‌ی شته‌گۆراوه‌کانه. وینه‌ی شتیکیه ده‌بیته ساده‌ترییته له رۆونکردنه‌وه.)) (Виктор, 1929: 7) به‌و مانایه‌ی وینه‌ی ره‌گه‌زیکی گرنگی هه‌میشه‌یی و نه‌گۆری شیعه‌ره، که ده‌کریت وه‌کوو ئامرازیکی ئەو شتانه‌ی تر، که قابیل به‌گۆران له ئاستیکی ساده‌تر له رۆونکردنه‌وه بخاته‌روو، هه‌روه‌ها (محمد غنیمی هیلال) وینه‌ی هونه‌ری به‌ ئامرازیکی ده‌زانیت، که جه‌وه‌ه‌ری هونه‌ره، ده‌لایت: ((وینه، ئامرازیکی جه‌وه‌ه‌ری هونه‌رییه بۆ گواستنه‌وه‌ی ئەزموونی مرو‌ق‌ایه‌تی له‌ مانای به‌شی و گشتی)) (هلال، ۱۹۹۷: ۴۱۷) یان وینه‌ی هونه‌ری، ئامرازیکیه بۆ تیگه‌یشتن له جیهان، ئەم تیگه‌شتنه‌شمان کاتیک ده‌سته‌ده‌که‌ویت، که لیکۆلینه‌وه له وینه

^۱ پۆتینیا، ئەلیکسه‌نده‌ر ئەفانه‌سیچیچ: له‌ سالی (۱۸۳۵ ز) له کیلگه‌ی مانیف، له پارێزگای پۆلتوفا‌ی ئوکراینی‌ی سه‌ربه ئیمپراتوری رۆوسیای ئەو کات له‌دایکبووه. پروفیسۆری زانکۆی خارکوف، ره‌خنه‌گری ئەده‌بی، فه‌یله‌سوف، زمانزان و تیوریستیکی گه‌وره‌ی زمانه‌وانی رۆوسی بووه و خاوه‌نی گه‌لیک به‌ره‌مه‌ و له ره‌خنه‌گره‌یه‌که‌مینه‌کانی رۆوسه، که باسی وینه‌ی هونه‌ری کردووه. له‌ سالی (۱۸۹۱ ز) له ته‌مه‌نی (۵۶) سالییدا له خارکوف کوچی دوایکرد. بۆ ئەم بایوگرافییه، سوود له‌م سه‌رچاوانه وه‌رگیراوه: <https://biographiya.com/potebnya-aleksandr-> <https://www.livelib.ru/author/180316-aleksandr-potebnya> [/afanasevich](https://afanasevich)

بکهین. (Серикова, 2010: 96) یاخود وینەى ھونەرى، (ئامرازی مه‌عریفه‌ی جیهانییه، له‌ کارى ھونەریدا، دیارده‌که له‌ پێگه‌ی وینەوه پێشکەش دەکریت به‌جی له‌ دەستدانی به‌های ھونەریی.) (Сергун, 2014: 3) واتا (وینەى ھونەرى به‌ ئامرازیك دادەنریت، که به‌سه‌ر ھەموو ئامرازه‌کاندا دەسه‌لاتی ھەیه.) (راشد، ۲۰۰۸: ۱۳۴) زۆرجار وینەى ھونەرى (به‌ رەنگدانەوه و ویناکردن و نواندنی لایەنه جیاوازه‌کان و شتەکانی واقیع، یاخود وینەى گشتی، یاخود ژيانی تاییه‌تی مرۆف، یان به‌رجه‌سته‌کردنی دیارده‌یه‌کی واقیع له‌ شیوه‌یه‌کی ھونەریدا، که نرخیکی ئیستاتیکیان ھەیه، له‌قه‌له‌م دراون.) (Роднянская. и Кожинов, 1968: 363) (Тимофеев и Тураев, 1974: 241) (Мясников, 1974: 230) (Гринцер, 1983: 4) (Кононенко, (Ожегов, 1994: 427) (Аминева, 2014: 105) (Шахбаз, 2010: 8) (Солодилова, 2004: 29-30) 2003: 407) (Карпов. 2015. 26) یاخود زۆرجاریش نووسه‌ران به‌وه‌وه نه‌وه‌ستان، که بلین: وینەى ھونەرى تەنھا رەنگدانەوه‌ی واقیعه، به‌لکوو (شیوه‌یه‌کی گشتگیری رەنگدانەوه‌ی واقیعه له‌ ھونەردا، به‌لام وه‌کوو خۆی کۆپی ناکات، به‌لکوو ده‌یگۆریت و جوانی ده‌کات.) (Наумова, 2009: 6) (Сергун, 2014: 15) (Бертельс, 1935: 45) (Безруков, 2009: 20) (Борисова, 2009: 20) (Сергун, 2014: 6). یاخود لۆتمان (Lotman ۱۹۲۲-۱۹۹۳ز) ده‌لیت: ((وینەى ھونەرى، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی تەنیا به‌پیشاندانی ئەوه‌ی له‌ واقیعه‌دا ھەیه خۆی سنووردار ناکات. که به‌هۆی به‌رجه‌سته‌کردنی ھەست و نه‌ست و ناوه‌رۆکی ھونەرى تاییه‌ت لای ھونەرمه‌ند شاکاری داهینەرانەى لی به‌ره‌م دیت.)) (Янбаева, 2017: 13) به‌لکوو سنووری واقیع تیده‌په‌رینیت، بۆیه ده‌توانیت شاکاری ھونەرى و ئەده‌بی بخولقینیت.

وینەى ھونەرى پانتاییه‌کی فراوانی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل رەگه‌ز و بنه‌ما ھونەرییه‌کانی تری شیعردا ھەیه، چونکه (فریشته‌ی کۆکه‌ره‌وه‌ی ھەموو تاییه‌تمه‌ندییه‌کانه له‌ ھونەردا) (Потебня, 1990: 39) و ده‌توانیت ژيانی نووسه‌ره‌که‌ی له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی جواندا ریک بخت و نیشانی بدات. واتا (وینەى ھونەرى به‌هایه‌کی دیاری گشتگیری ھەیه، تابلۆیه‌کی دیاریکراوه و له‌ ھەمان کاتدا گشتینراوی ژيانی مرۆفه، که به‌ یارمه‌تی بیر و سۆز دروستکراوه و به‌هایه‌کی ئیستاتیکی پیدراوه.) (Аминева, 2014: 104) له‌ (لسان العرب) دا ھاتوه: ((وینە له‌ شیوه‌دا، کۆکراوه‌ی وینە‌کانه، وینە‌ی کرد و وینای کرد، وینای شته‌که‌م کرد، وه‌همی وینە‌که‌یم کرد.)) (ابن منظور، ۱۹۹۹: ۴۳۸) ھه‌روه‌ها (عه‌زرا باوه‌ند) که نوینه‌رى بزوتنه‌وه‌یه‌کی شیعرى نوى بوو، پروپاگه‌نده‌ی قوتابخانه‌ی وینه‌بیان ده‌کرد، گوته: ((وینە، نواندنی وینە‌گره.)) (صالح، ۱۹۹۴: ۳۲) ھه‌روه‌ها (سوکولوف) له‌ کتیبی (وینەى ھونەرى له‌ لیریکای لی‌رمه‌نتوفا) ده‌لیت: ((که‌س نییه‌ بتوانیت نکۆلی له‌ وه‌ بکات، که شاعیر ده‌توانیت به‌ دیره‌ شیعیک تابلۆیه‌کی ھونەرى بنه‌خشینیت و به‌ زیندوویی له‌ خه‌یالی خوینەردا راییگریت.)) (Соколов, 1964: 176) به‌لام ده‌بیт ئاگامان له‌ وه‌بیт، که

ئەوھى شاعىر دەيكتىشىت تابلۇ نىيە، ئەوھتا (تىنيانوف) دەلىت: (وئىنە، وھك شكاندەوھىكى واتايى بەدەستھاتوھ، نەك وھك "تابلۇ" يەك.)) (Тынянов, 1977: 264)

زۆر لە نووسەران كاتىك پىناسەى شىعەريان كىرەوھ، وتوويانە لەرۋانگەى وئىنە شىعەرىيەكانى شاعىرانەوھ دەتوانىن بىر كىرەنەوھى شاعىران بىيىن. بىر كىرەنەوھ لەرۋانگەى وئىنەوھ (نمۇنەيەكى سەردەمانى كۆنە، لەزۆر باردا دژ بە شىوھىەك لە شىوھەكانى سەتم و كەموكۋىيەكانى زمان بووھ.)) (أمون ، ۲۰۱۳ : ۱۳۶) بەو مانايەى ھەندىكجار زمان لە ئاستە ئاسايىيەكەدا دەستكورتە لە گەياندى بىردا؛ ھەر بۆيە (فەرىدەش شلىگل ۱۷۷۲ – ۱۸۲۹ز) دەلىت: ((شىعەر بىر كىرەنەوھى بەوئىنە. رەخنەگرى بەناوبانگى رۋوس (فەيسارون گرىگۋرەقىچ بىلېنسىكى) (Belinsky ۱۸۱۱ – ۱۸۴۸ز) دەلىت: شاعىر بەيارمەتى وئىنە بىر كەتەوھ.)) (مۇھمەد، ۱۹۹۰ : ۸) يان دەوترىت: وئىنەى ھونەرى، يەككە لە سەردەكىتىن و ئالۆزتىن جۆرەكانى ھونەر و دلى ھونەر. ھونەرىش خۆى لە خۆيدا شىوۋازى بىر كىرەنەوھى لە وئىنە ھونەرىيەكاندا. (Николаев, 2011: 5) ھەرۋەھا شكۋوۋسكى (Shklovsky ۱۸۹۳ – ۱۹۸۴ز) دەلىت: ((پۆتېنىيا و بەشىكى زۆرى خۆئىدكارەكانى قوتابخانەكەى باوھەريان بەوھ ھەبو، كە شىعەر بىر كىرەنەوھى، بەلام بىر كىرەنەوھى بە يارمەتى وئىنە.)) (Шкловский, 1990: 59) (Львов, 2014: 56) ژىرمۇنسىكى (Zhirmunsky ۱۸۹۱ – ۱۹۷۱ز) دەلىت: ھونەر بىر كىرەنەوھى بە وئىنە، وئىنەش يەكسانە بە شىعەر: (Жирмунский, 1928: 349) بەھەمان شىوھ بىلېنسىكى لەو بىرۋايەدابو، كە ھونەر بىر كىرەنەوھى بە وئىنە. (Ханифович, 2007: 7)

ھەندىك لە نووسەران گىانىان كىرەوھ بەبەر وئىنەى ھونەرىدا و وھكوو گىانلەبەرىك سەرىيان كىرەوھ و دەلىن: وئىنە گىانلەبەرىكە وھكوو ھەر گىانلەبەرىكى زىندو، كە سىفات و رەگەزى تايبەت بە خۆى ھەيە، واتا شاعىر جۋلە و دەنگ و رەنگ و ئاوازى بە بىر كىرەنەوھەكانى بەخشىوھ و كىرەوونى بە بوونەوھەرىكى بىوئىنە و بەھۆى ئەوھوھ ھەموو پارچەكانى پىكەوھ بەستۆتەوھ. (ذىاب، ۲۰۰۳ : ۱۸) (Ханифович, 2007: 7) (حمدان، ۲۰۱۱ : ۲)

(د.مۇھمەد غەنىمى ھىلال) دەلىت: ((لە وئىنە شىعەرىيەكاندا ئەو ئامرازە بەدەدەيت، كە لە رىگەيەوھ شاعىر دەگاتە جىگىر كىرەنەى ئەو پەيوھەندىيانەى، كە لەئىوانى شتەكان و بىردا، يان لەئىوان ھەستىپىكراو و سۆزدا، ياخود لەئىوان ماددە و خەوندا ھەيە، ئەوھش ئەو خەيالەيە، كە تىپدەپەرىنىت و دەيانگەيەنىتە يەك. وئىنەكان لە بەراوردكارى ئىوان دوو شتى كەم يان زۆر لەيەك دوور دروست دەبن)) (ھلال، ۱۹۹۷ : ۴۰۰). بەشىكى تىرىش لە رەخنەگران لەسەر ئەوھ كوكن، كە وئىنە داھىتەنى رۋوتى زىھنە، ناكىرىت تەنھا لە جىاوازى و چواندندا بەدەدەيت، بەلكو ئەنجامى لەيەك نىزىك كىرەنەوھى دوو واقىيە لەيەك دوورە، دوو كەرەستەى دژ بەيەكە، ھەتا ئەو دوو واقىيە، يان

دوو که رهسته یه له یه که وه دوورترین و راستگويانه تربیت، ئه وه ده بیته وینه یه کی به هیژ و نامانجی شاعیر به دی دینیت. (السعدنی، ۱۹۸۷: ۹۶) (Левит, 2004: 324) (طه الطائي، ۲۰۰۵: ۱۴۶) (Беляев, 2007: 175) (Борисова, 2009: 21) (کروش، ۲۰۱۱: ۶) (Озерова, 2017: 9)

زانایانی مؤدیرن چه مکی وینه و وینه به ناروون لیکده دهنه وه. (Озерова, 2017: 6) وینه ی هونه ری له شیعر دایه، شیعریش وهک لؤتمان ده لیت: ((سه ر به ئه و بوارانه ی هونه ره، که جه وه ره که ی به ته واوی و هه تا کوتایی بؤ زانست روون نییه.)) (Лотман, 1972: 3) (Лотман, 1996: 27) ئه و ناروون نییه ش کاریگه ری له سه ر وینه دروست کردوه، ئه وه تا ژیرمونسکی ده لیت: ((وشه ی وینه، هه لگری ناروون نییه.)) (Жирмунский, 1928: 28) ئه و ناروون نییه ش وا ده کات، که پیویستی به تیگه شتنی زیاتر هه بیته. وهک لوناچارسکی ئاناتولی (Lunacharsky Anatoly ۱۸۷۵-۱۹۳۳ز) زور به وردی ئاماژه ی به وه داوه، که وینه کیشه ی سه ره کی هونه ره و نه نییه کی تی دایه، که پیویستی به تیگه شتنی زیاتر هه یه. (Гей, 1983: 68) هه روه ها (عزالدين اسماعيل) له کتیبی (الشعر العربي المعاصر) دا، ئاماژه به وه ده کات، که خودی ئه و بیروکه یه ی، که وینه ی پیکه ئناوه، شتیکی شاراوه یه، ده لیت: ((بیروکه ی شاراوه، که سروشتیکی تایبه تی هه یه درناخریت له ریگه ی پیکه اته وه نه بیته، ئه وه یه که پیی ده لیتین "وینه".)) (اسماعیل، ۱۹۹۴: ۱۱۱) به لام بیگومان ته نها شاراوه یی له وینه دا نییه، به لکوو شاعیران ئه وه به پیی پیویستی ده کن، هه روه ک فینوکور (Vinokur ۱۸۹۶-۱۹۴۷ز) ده لیت: ((مه به ست له وینه، گورینی بابه تیک، شتیکه به شتیکی تر، ساده بؤ ئالوز و ئالوز بؤ ساده. هاوکات پیویسته به رزترین گرژی واتایی له نیوان ئه و دوو خاله دا به دی بیته. وینه هه م ده توانیت ئاسانکاری بکات و هه میش ده توانیت تیگه شتنی شته کان زحمه ت بکات. شتگه لیک بؤ خه لکانیکی نائاشنا روون بکاته وه، یان به پیچه وانه وه.)) (Винокур, 1991: 178)

وینه ی هونه ری بؤ ئه وه ی کاریگه ری له سه ر خوینهر دروستکات، ده بیته ساده و ساکار نه بیته، له م باره یه وه (هیگل) ده لیت: ((ده بیته ئه وه روون بیت، که وینه نابیت به مانایه کی دیاریکراو و بی پیچوو په نا گوینگر رازی بکات)) (Гегель, 1969: 17) چونکه هه روه ک شکلوفسکی (Shklovsky ۱۸۹۳-۱۹۸۴ز) ده لیت: ((وینه ی هونه ری تاکه ریگه یه بؤ دروستکردنی کاریگه ری له سه ر به رانه ر.)) (Шкловский, 1990: 61) چند شاعیر لیته اتو بیته له به کارهینان و کیشانی وینه کانی، ئه وه نده توانای زالبونی به سه ر خوینهر و بیسه ردا زیاتر ده بیته، چونکه وینه شیوازی شاعیره له (گواستنه وه ی بیروکه و سوز له یه ککاتدا.) (الطرابلسی، ۲۰۰۵: ۱۶۴) بیگومان وینه ی هونه ری به وه کاریگه ری له سه ر خوینهر زیاتر ده بیته، که توانای گه یاندنی چند واتایه کی هه بیته، له مباره یه وه (پوتیبینیا) ده لیت: ((وینه ی هونه ری یه کتیبی و یه کپارچه یی له خویدا هه لگرتووه و له هه موو تیگه شتنیکی جیاوزدا واتایه کی نوی ده ات.)) (Потебня, 1976: 24) هه روه ها

گەرشكۆف (Gorshkov ۱۹۲۳- لە ژياندايه) دهلیت: ((سروشتی وینهی هونهری له پرووی جه وه ره وه
 له یه کتری جیاوازن، وینهی هونهری هه موو جاریک سه ره له نووی دروستده بیته وه.)) (Горшков,
 19: 2018) نابیت ئه وه مان له بیربچیت، که له روانگهی (پۆتیبینیا) وه هر وینهی که، پیویسته
 چۆنایه تی نویکاری و تازه گهری تیدا بیت. (Сухих, 2001: 68) هه تا له م باره یه وه باوه ری وایه،
 ئه گهر وینهی که هر به ته نها دهر برینی واتایه ک بیت و شتیکی نووی نه خستیته سه ری، ئه وه نه
 دهر برینی هونهرییه و نه وینهی هونهریسه. (Потебня, 1990: 14) ئه گهر چی مه رج نییه هه موو
 ئه و وینه نوینیانه ته واو له وینه کانی پیش خویان دابراوبن و هیچ په یوه ندییه کیان پینانه وه نه بیت،
 ئه وه تا باختین دهلیت: ((وینهی نووی، له ئه ده بدا زۆر جار به دووباره که له که کردنه وهی وینه
 کۆنه کان دروستده بیت.)) (Бахтин, 1975: 232) به لام بیگومان به ومه رجه ی شاعیر توانای
 کۆکردنه وهی دژه کان و بینین و بایه خدانی به گوشه شاراوه کانی وینه کانی پیش خوی هه بیت و
 به شیوازیک پیشکه شیان بکات، که نه چنه وه سه ر وینه کانی پیشوو.

وینهی هونهری به هاو بایه خیکی گهره ی هه یه، نه ک هر له شیعردا، به لکوو به گشتی له
 هونهریسه، ئه وه تا ژیرمۆنسکی دهلیت: ((به های هونهر به تاییه تمهندی وینه دیاری
 ده کريت.)) (Жирмунский, 1928: 24) واتا وینه وه ک پیوه ریک بو بایه خ و بیبایه خیی هونهر
 سه یر ده کريت، ئه گهر چی ئه مه له شیعردا چرتره، چونکه شیعر ته نیا جوړیک نییه له داهیتان،
 به لکوو هونهریکی پیروزی ئافرینه ری وینه شه. (Гладилина, 2019: 207) له م روانگه یه وه (قدا مه
 بن جعفر)، که له سالی (۳۳۷ هـ)، (۹۵۱ ز) کۆچی دوایی کردوو، هه رزوو له ژیر کاریگه رییه کانی
 (الجاحظ) دا گو توه یه تی: ((گهر جه وه هری شیعر ویتا کردن بیت، ئه وه واتا کان ماده دی شیعرن و
 شیعریش تیندا وه کوو وینه یه، ناکریت داوه ری له سه ر شیعر بدریت به ماده که ی، واته: به
 واتا که ی، به لکوو به وینه که ی حوکی له سه ر ده دریت.)) (هالال، بیسال: ۴۸-۴۹) هر له م بواره دا
 فیساریۆن بیلینسکی دهلیت: ((پیوه ر بو شاعیر - وینه یه.)) (Белинский, 1981: 63)، هه روه ها
 هه ندیکی تر له نوو سه ران باوه ریان به وه هه یه، که وینهی هونهری (یه کیکه له پیوه ره گرنگه کانی
 بریاردان له سه ر ره سه نایه تی ئه زموون و توانای شاعیری پیده پیوریت.)) (الطرابولی، ۲۰۰۵:
 ۳۸۱) (عواد، ۲۰۰۷: ۷۶) (حمدان، ۲۰۰۸: ۱۷۰) وینهی هونهری نه ک هر پیوه ری هه لسه نگاندنی
 شاعیرانه، به لکوو بو ره خنه گر که ره سه ته یه کی گرنگه تا کوو به هویه وه به واتا قوله کانی قه سیده
 بگات، له م روانگه یه وه (د. احسان عباس) له کتیبی (فن الشعر) دا ده روانیته وینه به وه ی،
 که گهره ترین پالپشته بو ره خنه گر له دۆزینه وه ی واتا قوله کان، که قه سیده که هیمای بو
 ده کات. (عباس، ۱۹۵۹: ۲۳۰)

چەمكى وىنە، يەككە لە چەمكە سەرەككەكانى ناو ليكۆلئىنەو ۋە ئەدەبىيەكان، پىويستە تىيىنى ئەو بەكرىت، كە ئەم چەمكە بە تيۆرە كۆنەكانى ھونەرەو ھەر گىرداۋە، جوانىناسىي كلاسىكى ئەلمانى چەمكى (وينە) بەپشتبەستن بە جوانىناسىي ھىگل بەتەواۋى ئاشكرا كىرەو. چەمكى "وينە" بەرجەستە كىرەنكى ھەستىيانەى ئايدىي تىدايە، چونكە (لە سەرەتادا چەمكى "وينەى ھونەرى" لە "جوانىناسى" يەكەى فرىدرىك ھىگل (Hegel, Friedrich ۱۷۷۰-۱۸۳۱ز) دا باسكراۋە (Сергун, 2014: 6)، چونكە لەبناغەدا ئارەزوۋى دروستكردنى وينە، (لە راستىيەكانى فەلسەفەى جوانى تيۆرىيەو ھەر ھەلەدەت، ئەو ھەش بەپىي پۆشنىبىرى شاعىر و رادەى وشىارىي دەربىرەنە ھونەرىيەكەى تى). (اسماعىل، ۱۹۸۱: ۸۸) لەمەو ھەر دەگەين بەو ھەى كە (وينە، جۆرىكى گشتىي بەرھەمى ھونەرىيە، شىو ھەى كارىكى ھونەرى خودىيە، ليكەنەو ھەر پوونكردنەو ھەى تايەتايە بۆ ژيان لەژىر كارىگەرىي جوانىدا). (Николюкин, 2001: 669,670) بەلام نايىت لەيامان بچىت ھەك (د.صلاح فضل) دەلىت: ((وينەى ھونەرى بۆ جوانكردن نىيە، بەلكو ئەو جەوھەرى ھونەرى شىعەرە.)) (فضل، ۱۹۹۸: ۲۳۱) ھەر لەم بارەيەو ھەر (قنىوگراډوڤ) دەلىت: ((وينە ھەك خەسلەتتىكى گوتارى شىعەرى، دياردەيەكى پلان جياۋازە. دەرھاۋىشتى كىردارى جوانىناسى زمانە.)) (Виноградов, 1963: 24) بوونى بنەماى ئىستاتىكى لە وينەى ھونەرىدا ھىندە گىرگە، كە (ناتوانىن بە ھەموو وينەيەك بلين ھونەرىي، چونكە وينەى ھونەرى ئاراستەيەكى ئىستاتىكى ھەيە،) (Маркина, 2017: 12) كە لەناو خودى زماندا شاعىر دەخولقنىت.

ئەگەر لەپوانگەى زانستى زمانەو ھەر چەمكى وينەى ھونەرى بىروانىن، ئەو ھەر تىدەگەين، كە (پەسەنايەتى و چۆنايەتى وينەى ھونەرى لەو راستىيەو بەرجەستەدەيىت، كە بە يارمەتى زمانى سىروشتىي مەۋۇف دروستدەيىت). (Янбаева, 2017: 13) زمان پىگەيەكى گىرگى لاي (باشلار) ھەيە و باۋەرى وايە، كە (دەرفەتى تىگەشتىي وينەى شىعەرىمان نايىت بەبى گەرانەو بۆ گىرگى زمان، كە ئامرازىكە بوونىكى سىروشتىي ماددى ھەيە، لىرەدا مەبەست لە زمان، زمانى نمايشىي نىيە، كە تىيدا زمان خودى خۆى لەدەستدەت و دەيىتە ئامرازىك بۆ گەياندى و اتا و ئەگەرەكان، بەلكو مەبەست لىي زمانى شىعەرىيە، كە بەبى ئەو زمانە، شىعەرىيەت بوونى نايىت، وينەى شىعەرى بە وشە دەردەبىرەيت، كەواتە زمان بوارى شىعەرە، ھەر ھەش شىعەر بوارى زمانە، و اتا وينەى شىعەرى لە زماندا جىگىر دەيىت، كەواتە ئەو ھەى بەرھەم دىت، بەرھەمى راستەوخۆى خەيالە لەسەر زمان). (الامام، ۲۰۱۰: ۳۱۱-۳۱۲) ھەر ھەش چەمكى (وينە) لە ليكۆلئىنەو ئەدەبىيە ھەر چەرخەكاندا، (بە نوپوونەو ھەيەكى قوۋلى زمانى زانستىدا تىدەپەرىت) (Тюпа, 2009: 6) و گىرگىر تايەتمەندى وينەش، پىكەتە زمانەوانىيەكەيەتى. (Озерова, 2017: 7) بەمەش ھەتا شاعىر دەسەلاتى زياتر بەسەر زمانى شىعەرىدا بشكىت، باشتر دەتوانىت وينەى ھونەرى داھىنراو بخولقنىت.

هەندیک لە توێژەرە نوێیەکان پێیانوایە، کە هەر پێناسەیەک بۆ وێنە دەبێت لە زمانەوه دەستپێکات، وەکوو دەستپێکێک لەوێ، کە دیاردەى شیعری "لە راستیدا" دیاردەیهکی زمانەوانییە ((هیچ رینگەیک نییە پێیگەین، تەنها لەرووی زمانەوه نەبێت، کە تێیدا بلیمەتی مرۆف دەردەکهوێت و گرنگی شیعری لەسەر دەوستێت.)) (مسعود، ۱۹۹۹: ۲۱) واتە: کەرەستە زمانییەکان بایەخی گەورەیان لە وێنەى هونەریدا هەیە. (فینوگرادوف) ئەوێ دووپاتکردهوه، کە (کەرەستەى زمانى، سەنتەرى پیکهتانی وێنەیه). (Виноградов, 1959: 389) وێنەى هونەرى و وێنەگەرایى بە شیوهیهکی گشتی چەمکە کللییهکەى لەبواری زمانەوانیادیه. (Бородина, 2018: 7) هەندیکیان پێناسەى وێنە لەروانگەى زمانەوانییەوه بە جیهانى هەستەوه پەيوەست دەکەن، وەک (د.علی البطل)، کە دەلیت: ((وێنە پیکهاتەیهکی زمانەوانییه، خەيالی هونەرمەند لە زانیاریگەلیکی جۆراوجۆرهوه دروستیدەکات، کە جیهانى هەستى لە پێشیانەوه دیت.)) (بطل، ۱۹۸۱: ۳۰) رەنگە نزیکترین پێناسە بۆ تیگەیشتنی وێنە لەم بارهیهوه پێناسەکەى (صالح ابو صبعه)، بێت، کە دەلیت: ((وێنەى شیعری: پیکهاتەیهکی زمانەوانییه بۆ ویناکردنی واتایهکی ژیری و سۆزەکی، خەيالگراوه بۆ پەيوەندی نیوان دوو شت، کە دەکریت بە چەند شیوازیکی جۆراوجۆر چ لەرینگەى لیکچوون، یان بەرجەستەکردن، بەکەسکردن، نوێگەرى، بەربلاوییهوه بێت وینابکرین.)) (العکیدی، ۲۰۰۵: ۸)

شیکارکردنی وێنەى هونەرى خۆى بۆخۆى کارىکی رەخنەییە، هەر بۆیه لەبواری رەخنەى ئەدەبى و هونەریشدا لە چەمکی وێنەى هونەرى دواون. لە زانستی هونەردا، بەتایبەتی (لە رەخنەى ئەدەبیدا، وشەى "وێنەى هونەرى" واتای تری هەیە، لە شیوه هونەرییهکاندا وێنە، تەنها رەنگدانەوهى دیاردەیهکی ژیان نییە لە ئاگایی مرۆفدا، بەلکوو لە بەرھەمی هونەریدا، وێنە رەنگدانەوهى شتە مادییەکانە بە یارمەتی نیشانەکان) (Поспелова, 1988: 38) واتا قسەکردنە لەسەر شتە مادییەکان، کە وەک نیشانەیهک لەبواری ئەدەبیدا واتای نۆی بەرھەم دینن، هەندیکجار (لە رەخنەى ئەدەبیدا وەها لە وێنە دەروانریت، کە جۆریکە لە هونەر). (Наумова, 2009: 7) بەم جۆرە پەيوەست بە هەردوو بواری ئەدەبى و زمانەوانى، ئەوێ ئاشکرا دەبێت، کە (دەق لەلایەکەوه بە ئەدەبناسییەوه و لەلایەکی تریشەوه بە زمانناسییەوه پەيوەستە). (Слюсарева, 1982: 41) (تەوهرى سەرنجى زانایانى بواری ئەدەب، لایەنى ناوەرۆکە لە کارە ئەدەبییەکەدا، لەکاتیگدا بۆ زانایانى زمان، لەبەرچاوگرتنی گرنگترین پۆلین، سیستەمی زمانە، واتە فورم.) (Янбаева, 2017: 15)

ئەگەر لەروانگەى دەروونییەوه لە وێنەى هونەرى بڕوانین، ئەوێ دەبینین کۆمەلێک رەخنەگر هەن، کە کاریگەربوون بە بیرۆکەکانى فرۆید و خویندکارەکانى لە شیکردنەوهى دەروونیدا. بۆیه مامەلەیان لەگەڵ وێنەدا کرد لەسەر بناغەى ئەوێ، کە هێماگەلیکن بۆ کۆمەلێک گریی دەروونى، یان ئارەزووەکان، یان کۆمەلێک غەریزەى چەپیتراو. (شیعەر) لای ئەوان لە نەستەوه دەردەچیت و

له سهر شیوهی وینه و هیماگه لیک به ده قدا بلاوده بڼه وه. (غیلان، ۲۰۰۳: ۲۶۷) کاتیک غمه کانی نه ست ده بیته هوی دروستبوونی وینه یه کی شیعری، نه وه درک به هستی ناوه کی ده کریت، به لام له م کاته دا هه له یه نه گهر هه لسوکه وت له گهل وینه که دا بکریت له سهر بڼه مای واتا پروکه شیبه راسته وخوکه. (اسماعیل، ۱۹۸۴: ۸۴) چونکه وینه که ئاماژه یه بو واتای تر، که له ئاستی پروکه شدا شار او هیه. (د.عزالدين اسماعیل) له لیکولینه وه یه کی بو وته کانی (فرۆید) دا، جهخت له وه ده کاته وه و ده لیت: ((وینه ی شیعری هیمایه و سه رچاوه که ی نهسته.)) (بوعامر، ۲۰۰۲: ۱۷) واتا لای دهرووناسه کان هه موو وینه یه کی هونه ری خو ی بوخوی هیمایه که بو باریکی دهروونی و له نهسته وه سه رچاوه ی گرتووه. یاخود دهوتریت (شته کان له گهر دوون و هزر و بیر و هستی شاعیردا بوونیان هیه، به لام دوزینه وه ی په یوه ندی نیوان نه و شتانه و نیوان باری دهروونی شاعیر، نه کی وینه یه له قه سیده دا.)) (بابکر، ۲۰۰۰: ۲۵) واتا وینه ی هونه ری جاریکی تر گه رانه وه ی، نه و یادگاریبانه یه، که پیشتر چوونه ته ناو یادگی شاعیرانه وه، به لام (یادگاریبانه کان جیاوازن، مه به ست لینیان هه موو نه وان، که له میشکدا هه لده گیرین، له پرووی دووری و نزیکیه وه، هه ندیک وینه هه ن نزیکن و گه راندنه وه یان ئاسانه و هه ندیکی تر دوورن و له قولایی ناخدان و گه راندنه وه یان قورسه، هه ندیکی تر ده چنه قولایی نهسته وه، نه مه ش پشت به توانای خودی که سه کان ده به ستیت له بیرکردنه وه.)) (الدایه، ۱۹۹۶: ۲۸)

هه ندیکجار دهرووناسه کان وینه ی هونه ری شیکار ده کن و دابه شیده که ن به سهر دهره کی و ناوه کیدا. دهره کی، بابه تی خه لک ده گریته وه (دهرکه وتنیان، هاوژیانی، پورتریت، دیمه نی سرووشتی، جیهانی شته کان) و ناوه کی (دهروونی) ش (دنای ناوه وه ی که سه که، جوله رۆحیه کان، بیرکردنه وه، هه ست، نه زموون، ئاره زوو ... هیتر.)) (Korotkikh, 2007: 33) هه ر له م پروانگه یه وه (احسان عباس) له دوو گوشه وه ده راونیته وینه: ((یه که م: وینه دهرپرینه له دهروونی شاعیر و له و وینه ده چیت، که له خه ودا ده بینرین، دووهم: لیکولینه وه ی وینه گشتگیره و په نگه بخوازیته واتایه کی قولتر ئاشکرا بکریت تا واتای پروکه شیبه قه سیده که.)) (عباس، ۱۹۵۹: ۲۳۸) بیگومان چواندی وینه به خه ون لای (ئیحسان عه باس) خو ی بوخوی په یوه ست کردنیته تی به لایه نه نهستی و دهروونیبه کانه وه.

زورجاریش نزیک له په وانبیژی چه مکی وینه ی هونه ری ناسینراوه و خراوه ته پروو، بو نمونه (د.نصرت عبدالرحمن) ده لیت: ((له و زاروه بو ماوه بیانه ی، که نزیکیته له مدلولی "واتای" وینه وه، زانستی پرونیژییه.)) (الجهني، ۱۴۲۵هـ: ۴۴) هه روه ها (د.صلاح الدین عبدالقواب) ده لیت: ((گومان له وه دا نییه، که جوانی وینا کردن و سه رهنجراکیشی پرونیژی له پشت هه موو کاریگه ریبه که وه ن، که وینه ی نه ده بی له دهروونه کاندایه پرونیژیت.)) (عبدالقواب، ۱۹۹۵: ۱۱) هه ر له م پروانگه یه وه

(سى. دى. لويس) دەلېت: ((وېنە، لە سادەترىن مانايدا تابلۆيەكە كۆلەكەكەي وشەكانە، وەسەف و خوازە و چواندن دەكرىت وېنە دروستبەكەن، يان دەكرىت وېنە دەستەواژەيەك، رەستەيەكمان پېشكەشەبكات، كە بە تەواوى پەسنىي بېت، بەلام شتىكى زياتر لە رەنگدانەوہيەكى پوخت بۆ راستىي دەركى دەگەيەنېتە خەيالمان؛ بۆيە ھەر وېنەيەكى شيعرى تارادەيەك خوازەيە.)) (Lewis, 1961: 18) ئەمە سەرەراي ئەوہى، كە (شىكردەوہى وېنە لاي"سى. دى. لويس" بۆخوى بووہتە رېبازىكى سەرەخۆ) (عەلى، ۱۹۹۸: ۳۹، ۴۰) لە شىكاركردى دەقى شيعرىدا.

دكتور (احسان عباس) لە كتيبي (فن الشعر) دا دەلېت: ((ليكۆلېنەوہ لە وېنە دەروات بۆ ئاشكرادى ماناي قوولتر لە مانا روكەشيەكەي قەسیدەكە، لەبەرئەوہى وېنە خوى برىتيە لەھەموو جۆرەكانى خوازە.)) (عباس، ۱۹۵۹: ۲۳۸) بەو مانايەي زمانى شيعر زمانى خوازەيە و وشەش لە خوازەدا واتا روكەش و فەرھەنگيەكەي ناگرىتەوہ، شيعرىش پيوستى بە خوازەيە، لەبەرئەوہ وەك (كۆلريدج) دەلېت: ((شيعر بەبى خوازە وەكوو تەنىكى بىگيان وايە، چونكە وېنەي خوازەي بەشيكە لەو وزەيەي، كە ژيان بە شيعر دەبەخشىت.)) (أطميش، ۱۹۸۲: ۲۲۱) واتا ھەر وېنەيەكى شيعرى تارادەيەك خوازەيە. (دى-لويس، ۱۹۸۲: ۲۱) ھەر وەھا (د.جابر عصفور) دەلېت: ((وېنە بەجۆرىك لە رەوانبىژى ھەژمار دەكرىت، كە گواستەوہيە لە واتاوہ بۆ پەيوەندىيەكى ليكچوون، وەكو چواندن و خواستن بە جۆرەكانيانەوہ.)) (عصفور، ۱۹۹۲: ۱۰) بەلام نابىت لەيامان بچىت، كە بەرېگاي جياواز لە خوازەش دەكرىت وېنەي ھونەرى دروستبكرىت، (وېنە بە ئەندازەي شيعر كۆنە، شىوازە رەوانبىژىيەكەش، كە دروستى دەكات خوازەيە، بەلام بە رېگاي ترى جياواز لە خوازەش دەتوانىن بەوېنە بگەين) (عبدالله، ۱۹۸۱: ۲۷) واتا ھونەرە رەوانبىژىيەكان بەتايبەتى چواندن و خوازە ئامرازىكى گرنگ بۆ درووستكردى وېنەي ھونەرى پشتبەستوو بە خەيال. بىگومان دەكرى بۆ درووستكردى وېنە پشت بە واتاي راستەوخوى وشەكانىش بەستريت، لەم كاتەدا ئەندىشە ئەو رۆل و كاريگەريەي نەبووہ.

وېنەي ھونەرى لەروانگەي زانستى (سىمۆلۆژيا) نىشانەناسىيەوہ، گەفتوگوى زورى لەسەر كراوہ، بەوہ ليكدراوہتەوہ، كە (نىشانەيەكە لەناو سيستەمى نىشانەكاندا، كە ماناي زياترى خراوہتەسەر.) (Николаев, 2011: 11) (لۆتمان) لەمبارەيەوہ دەلېت: ((لە نىشانەناسيدا وېنەي ھونەرى، وەك نىشانەي ھەندىك دۆخى ژيان و رەوداوەكان دەبينرىت.)) (Янбаева, 2017: 11) ھەر (لۆتمان) پىيوايە: لەروانگەي نىشانەناسىيەوہ، وېنەي ھونەرى نىشانەيەكە، كە ديزاينىكى بەبايەخى بۆ كراوہ. لەم روانگەيەوہ وېنە وەك بوونىكى خەيالى دەردەكەويت، كە ھەر جارى لە خەيالى وەرگردا دەردەكەويت خاوەنى (كليل) كۆدىكى كۆلتورىيە بۆ ناسنامە و تيگەشتن لىي. (Янбаева, 2017: 11) چونكە ھەر وەك (رۆلان بارت) یش ئامازەي پىداوہ: ئەو نىشانەيەي

هه‌لده‌بژێردریت و له‌ بوارێکی پۆشنبیری دیاریکراودا به‌کارده‌هێنریت، ده‌توانیت به‌ چه‌ندین واتای جیاواز لیک‌دریته‌وه. (Барт, 1989: 313) له‌م زانسته‌دا ئه‌وه خراوته‌پوو، که‌ وینه‌ به‌هۆی ناکۆکیه‌وه له‌سه‌ر بنه‌مای نیشانه‌کان دروستده‌بیت، (له‌ زانستی ئاماژه، یان نیشانه‌ناسیدا، ئه‌وه‌یان ده‌رخستوه، که‌ وینه‌ی هونه‌ری به‌ سیسته‌می نیشانه، که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای ناکۆکی یان خوازه‌یی دروستده‌بیت. (Ханифович, 2007: 7)

له‌ کۆتاییدا ده‌توانین ب‌لێین: وینه‌ی هونه‌ری ره‌گه‌زیکی هه‌ره‌ گ‌رنگ و کاریگه‌ری شیع‌ره، که‌ وشه‌ تیندا له‌ ئاستیکی به‌رزی زمانیدا به‌ هه‌ست و سۆز بارگاوی کراوه و له‌ دروستکردنیدا پشت به‌ خه‌یال به‌ستراوه، که‌ تیندا له‌ پ‌وانگه‌یه‌کی ژیری، یان هه‌ستیه‌وه واقیعیکی دیاریکراو نیشانه‌دات، یان ده‌کرێ باری خودیی و لایه‌نه‌ ده‌رونییه‌کانی شاعیر بخاته‌پوو.

٣/١. ئه‌رکی وینه‌ی هونه‌ری

وینه‌ی هونه‌ری هه‌ر به‌ته‌نھا بۆ جوانکردنی ده‌قی شیع‌ری نییه، به‌لکوو به‌هۆیه‌وه کاریگه‌ریشی پێ ده‌خ‌ریته‌سه‌ر وه‌رگر، بیگومان دروستکردنی کاریگه‌ری هه‌روا شتیکی ئاسان نییه، به‌لکوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی، که‌ وینه‌ کۆمه‌لیک ئه‌رک جیبه‌جی ده‌کات و به‌هۆی ئه‌وانه‌وه ده‌توانیت کاریگه‌رییت و له‌سه‌ر د‌ل و ده‌روونی وه‌رگر بچه‌سپیت، ئه‌و ئه‌رکانه‌ش بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه:

١ - شاعیر کاتیک ئه‌زموونیک کاریگه‌ری له‌سه‌ر داده‌نیت له‌ ناخیدا بیروکه و هه‌لچوون دروست ده‌بیت، بۆ ئه‌مه‌ش بیگومان پ‌یوستی به‌ ر‌یگایه‌که‌ بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌زموونه‌که‌ی، ئه‌و ر‌یگایه‌ش وینه‌یه، که‌واتا یه‌که‌مین ئه‌رکی وینه‌ به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌زموونی هونه‌رمه‌ند و ویناکردنی جیهانی ناوه‌وه‌ی شاعیره به‌ هه‌موو هه‌ست و ختوره و بیرکردنه‌وه‌کانییه‌وه و پ‌وونکردنه‌وه‌ی دید و قوولکردنه‌وه‌ی هه‌ستیتی به‌رامبه‌ر شته‌کان. چونکه‌ شاعیر (بیروکه و هه‌لچوون دروستده‌کات و پ‌یوستی به‌ر‌یگایه‌که‌ بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی، ئه‌و ر‌یگایه‌ش وینه‌یه. (کبابه، ١٩٩٩: ٨) ئه‌مه‌ش یارمه‌تی ده‌دات له‌سه‌ر ویناکردنیکی هه‌ستیی بۆ بابه‌ته‌که‌ی، هه‌روه‌ها یارمه‌تی ده‌دات له‌سه‌ر به‌رده‌وامی له‌گه‌ل جیهانی ده‌ره‌وه‌دا ((لێرده‌دا ئه‌رکی وینه‌ سنوردار ده‌کریت به‌وه‌ی، که‌ گۆرپه‌پانی تیکه‌لکردنی ده‌روونی ئه‌دیبه‌ به‌ جیهانی سروشتی.)) (ذیاب، ٢٠٠٣: ٢١)

٢ - بیگومان ئه‌رکی وینه‌ی هونه‌ری هه‌ر به‌وه‌وه ناوه‌ستیت، که‌ شاعیره‌که‌ ئه‌زموونه‌که‌ی خۆی به‌رجه‌سته‌ بکات، هه‌ر بۆیه‌ لێرده‌دا ده‌گه‌ینه‌ ئه‌رکی دووه‌می وینه، که‌ گه‌یاندنی ئه‌زموونه‌ به‌وانیتر، چونکه‌ وینه‌ یه‌که‌مجار شیوازی شاعیره له‌ هه‌ولدان بۆ درککردنی ئه‌وه‌ی له‌ د‌ل و عه‌قلیدایه، دووه‌مجاریش گواستنه‌وه‌یه‌تی بۆ که‌سانی تر. ده‌رباره‌ی ئه‌وه "احمد الشایب" ده‌ل‌یت: ((ئه‌و شیوازان‌ه‌ی که‌ ئه‌دیبه هه‌ولده‌دات له‌ر‌یگه‌یه‌وه بیروکه و سۆزی خۆی بگوازیته‌وه بۆ خوینه‌ر و

بیسەر، پیندهوتریت وینهی ئەدهبی)) (کبابه، ۱۹۹۹: ۹) ههتا ئه و بیرهی لای شاعیر گه لاله بووه له ئاستیکی قوولی و اتایدابیت، ئه وه هه به ئاسانی دهیگوازیته وه، چونکه وینهی هونهری (به توانترینی ئامرازه کانه له گواستنه وهی بیره قوول و ههسته چهره کان له که مترین کات و کورترین دهسته واژه و بهرته سکتین بوشاییدا، هه رچه ند بینه ر تیپروانیت زیاتر بیروکهی نوی و ههستی نوپکراو دهخوازیت. (حمدان، ۲۰۱۱: ۵)

۳ - شاعیر نایه ویت له پریگهی وینه هونه ریبه کانییه وه ته نها بیر و سۆزه کانی به وەرگر بگه یه نیت، به لکوو ئه و ئه رکه ش ده خاته ئه ستوی وینه، که وەرگر له سه ر بیروکه کانی قه ناعه ت پینکات، چونکه (شاعیر ئامانجی قه ناعه تیپکردنی وەرگره به بیروکه یه ک له بیروکه کان، قه ناعه تیپکردنیش شیوازی جوراوجوری هه یه: به راقه و روونکردنه وه ده ستپیده کات، که هاوشانی زیاده ر هوییه تا ده گاته جوان و ناشرینکردن. (کروش، ۲۰۱۱: ۱۰) به و شیوازه وینه ئه رکی قه ناعه تیپکردنی به رانه ریش جیه جی ده کات.

۴ - له گه ل ئه وانه شدا وینهی هونه ری له ره خنه ی کوندا ئه رکیکی زوری گیراوه، گرنگترینان جوانی و سه رنجراکیشی، سه رسورمان و کاریگه ری و هه تا دوایی، له و ئه رکانه ن، که به سترابوون به ئاره زووی هه موو شاعیریکی و خواستی ژینگه که یه وه. هه ر له باره ی کاریگه ری و سه رسورمانه وه (ابن سینا) ده لیت: ((عه رب بۆ دوو مه به ست شیعی ده وت: یه کیکیان کاریگه ربیت له ده روونیک و له بابه تیک له بابه ته کان ئاماده کاری پینکریت به ره و کرداریک یان هه لچونیک، دوو هه میش ته نه ا بۆ سه رسورمان، بۆیه له هه موو شتیک ده چوو به هوی سه رسورمانیک به جوانی چواندنه وه.)) (نصیره، ۲۰۰۶: ۳۹)

۵ - یه کیکي تر له ئه رکه کانی وینه، ده ستکاریکردنی واقیعه، واتا (وینه، ریگایه که بۆ دوو باره دروستکردنه وهی واقیعه) (Бертельс, 1935: 15) و گورپینیتی بۆ ئه و شیوه یه ی که شاعیره که ده یه ویت، هه ندیکجار گورپینی (واقیعی ههستی سهخت و بیروکه په تییه کان بۆ رۆحیک، که ترپه بکات به ژیان و سۆز و ههستی تیدا بتویته وه به جوانی له گه ل ئامازه قووله کان، خوی ده بینیته وه. (نصیره، ۲۰۰۶: ۴۲) به و شیوازه (هه ستپیکردنی شته کانمان بۆ ئاسان ده کات و به هوی به رجه سه ته کردن و به قه باره کردن و به که سه کردنیانه وه و ده کات هه ستیان پینکه یه ن. (گه ردی، ۲۰۰۴: ۶۱)

۶ - (د.صلاح فضل) له باره ی یه کیک له ئه رکه کانی وینهی هونه ریبه وه ده لیت: ((ئه رکی خواستن و وینه شیعیریه کان به زاندنی زمانی گه یاندنه بۆ زمانیکی ئیحا به خش، ئه م گواستنه وه یش له ریگای ده لاله تی پشتی وشه کانه وه ده کریت، که ماناکه ی له ئاستی زمانه وه ده گواستریته وه بۆ ئاستیکی تر، ئاستیک، که به وهی یه که م ناتوانریت پینیکه یه ت.)) (فضل، ۱۹۹۸: ۲۴۰، ۲۴۱) واتا وشه له ناو وینهی

هونەريدا مەرج نىيە ھەلگەر و گەيەنەرى ھەمان واتا فەرھەنگىيەكەى بىت، چونكە ھەرۈەكوو (بىرتىلىس) دەلىت: ((لە وىنەى خواستندا، دەربراوھكان دوو واتا دەگەيەنن، واتايەك، رۈوكەش و بەرچاۋە بۇ خويئەنر، واتاي دووھمىش "وەرچەرخانە" لە واتاي ئەدەبىيەوہ بۇ واتايەكى بىكوتايى و گرنگتر بۇ شاعىر، ئەوہش واتايەكى نوئ و جياواز و جوانە و خاۋەنى بەھايەكى ئىستاتىكىيە.)) (Бертельс, 1935: 295)

۷ - يەككى تر لە ئەركە سەرھەككىيەكانى وىنەى ھونەرى ئەوہيە، كە (واتا لە مېشك و دەرۈوندا بەرپىگاي كارتىكردنەوہ بچەسپىنئىت.)(عەبدورھمان، ۲۰۰۶: ۳۲) واتا (دروستكردنى كاريگەرى سۆزدارىي لەسەر خەيالى بەرانبەر)(Коротких, 2007: 14) بەو مانايەى سۆز دەكاتە كەرەستەيەك بۇ جىگىرکردن و چەسپاندنى كاريگەرىيەكانى.

۸ - ئەركىكى تر لە ئەركە گرنگەكانى وىنەى ھونەرى ئەوہيە، كە شاعىر لەرپىگەى ئەوہوہ باشتر بەناو شتەكاندا رۆدەچىت و ئەزمونيان دەكات، چونكە (يەكك لە ئەركەكانى دەولەمەندكردنى ئەزمونى شىعەرى شاعىرە و پىۋەندى شاعىر بە شتە دەرەكى و ناوہەككىيەكانى جىھانەوہ پتەوتر دەكات)(كەرىم، ۲۰۰۹: ۴۶). بەو شىۋازەش باشتر دەتوانىت وىنايان بكات و ئاراستەى وەرگريان بكات.

۹ - ئەركىكى تر لە گرنكى وىنەى ھونەرىيەوہ دەرەكەوئىت بەوہى ئامرازىكى رەخنەگرى ھاۋچەرخە و قەسىدە و ھەلوئىستى شاعىرى لە واقعەوہ پىدەدۆزىتەوہ. واتا ئەركىكى گرنكى ئەوہيە، كە (يەككە لە پىۋەرە گرنگەكانى برىاردان لەسەر رەسەنايەتى ئەزمون و تواناي شاعىر لەسەر دروستكردنى بەشىۋەيەكى رىك.)(عواد، ۲۰۰۷: ۷۶) بەمەش شاعىرى باش و خراپى پى لىكجىادەكرىتەوہ، ھەرۈەك (رۆلان بارت)(Барт, Ролан ۱۹۱۵-۱۹۸۰ز) دەلىت: ((تا شاعىر لە وىنەى شىعەرىدا لىھاتووتر بىت، ئەوہ بە سەرکەوتووتر سەيردەكرىت)) (Барт, 1989: 53)، چونكە (وىنە لايەنى برىاردانە لەسەر شاعىر.)(حمدان، ۲۰۰۸: ۱۷۰) ھەر لەم بارەيەوہ (بىلىنسكى) دەلىت: ((پىۋەر بۇ شاعىر، وىنەيە.)) (Белинский, 1981: 63) كەوايە وىنەى ھونەرى بۇ رەخنەگر ئەركى جىاكردەنەوہى شاعىرى رەسەن دەبىن.

۱۰ - يەككى تر لە ئەركە گرنگەكانى وىنەى ھونەرى ئەوہيە، ئەو شتانەى كە لە واقع و بارى گفتوگۆى ئاسايىدا دژ و پىچەوانەى يەكن، ئەو كۆيان دەكاتەوہ و پىكەوہ دەيانگونجىنئىت و وىنەيەكى بەھىزى و ايان لىدروستدەكات، كە كاريگەرى گەورە لەسەر وەرگر بەجىدئىت. لەم بارەدا (شاعىر دژەكان تىكەل دەكات: لەيەك گياندا و لە چوارچىۋەيەكدا دژەكان باوہش بەيەكدا دەكەن و كۆمەلىك تايبەتمەندى و سىفاتى خۆى دەخاتەسەر و دەربرىنئىك دەبىت لە دەرۈون و ھەستە شاراوەكان، كە تىيدا سۆزە دژەكان ئاۋىتەى يەك دەبن(السعدنى، ۱۹۸۷: ۹۶) چونكە ھەرۈەك أندريە بروتون (Andre Breton ۱۸۹۶-۱۹۶۶ز) دەلىت: ((وىنە داھىنانى روتى ئاۋەزە، ناكرىت

تهنھا له جياوازی و چواندندا به دييټ، به لكوو ئه نجامی له يهك نزيككردنه وهی دوو واقیعی له يهك دوره، ههتا ئه و دوو واقیعه دورتر بيټ و راستگويا نه تربیټ، ئه وه ده بيټه وي نه يه كي به هيژ و ئامانجی شاعیر به دييټيټ.)) (حمدان، ۲۰۱۱: ۳) ئه م جوړه وي نانه ش له پرووی کاریگه ريبه وه به هيژ ترن، چونكه (چه ند په يوه ندي نيوان ئه و دوو راستييه ی، كه شاعیر ده يه ويټ له يه كيان نزيك بكاته وه، دوور و ورد تربیټ، ئه وه وي نه كه به هيژ تر و جوانتر ده بيټ له دروستكردنی کاریگه ری و ده وله مند تر ده بيټ به راستی شيعری.)) (طه الطائي، ۲۰۰۵: ۱۴۶) بيگومان ئه و (وي نه ئالوزانه پيشكه وتوترن، كه توخمه كانيان ناته با و ناپه يوه ستن به يه كه وه.)) (Озерова, 2017: 9)

۱/ ۴. وشه و وي نه ی هونه ری

وشه كه رهسته يه كي سه ره كي و بنچينه یی پيكهينه ری زمانه، بيگومان ئيمه ليره دا مه به ستمانه گرنگی وشه له شيعر به گشتی و وي نه ی هونه ری به تايبه تی به خينه پروو، كه له م باره يه وه (ساكولين) (Sakulin ۱۸۶۸ - ۱۹۳۰ز) توخمه كانی فورمی شيعری دیاری ده كات به (دهنگ، وشه، وي نه، رېتم، پيكهاته، ژانر.)) (Бахтин, 2000: 68) واتا له دهنگه وه ده ستيپده كات، كه بنچينه يه بو دروستكردنی وشه، چونكه وهك (پومان ياكوبسن) ده ليټ: ((دهنگه كان تاكه مادن بو دروستكردنی وشه كان.)) (Якобсон, 2011: 70) واتا وشه ته نها له دهنگ پيكديټ. (پوتيبنيا) ده ليټ: ((وشه ئه نجامی بيركردنه وه يه له ئاستيكدا، كه ده بيټه ئامرازيك بو په يوه ستركردنی دهنگ به وي نه ی هه ستييه وه.)) (Потебня, 1976: 11) هر له م باره يه وه (ژيرمونسكي) باوه ری وايه: وشه بو شيعر، كه رهسته ی دروستكردنی هونه ريبه و هه موو توخمه كانی وشه، پيكهاته ی دهنگی (فونه تيك) ن.)) (Жирмунский, 1928: 339). دواتریش وي نه له وشه وه دروستده بيټ و ئينجا رېتم و پيكهاته به دوايدا.

هر له باره ی په يوه ندي دهنگ به وشه وه (پوتيبنيا) ده ليټ: ((ناوه پروكي وشه به يارمه تی دهنگ چالاكبووه. شيوه ی دهره وه ی وشه كه، دهنگ پروونی ده كاته وه، شيوه ی ناوه وه يشی هه مان ئه و شته يه، كه شيوه ی دهره وه و ناوه پروكه كه پيكه وه گريده دات.)) (Брик, 1919: 3) به م شيوه يه بايه خي دهنگی هه م له ناوه پروك، كه مه به ستي و اتايه و هه م له شيوه ی دهره وه ی وشه دا به گرنگ به رچاو خستوه. بيگومان دهنگيش پيوستي به ريكخستن هه يه، چونكه (ريكخستنی دهنگی به يتی شيعر، کاریگه ری به هيژ ی هه يه له سه ر و اتای وشه و له سه ر دووباره دارپشته وه ی وي نه شيعر ييه كان.)) (Лидия, 1974: 251) بيگومان په يوه ندي نيوان دهنگ و واتا، هه روا هه رهمه كي و له خو وه نييه، ئه وه تا (فيگوتسكي ليف) (Vygotsky, Lev ۱۸۹۶ - ۱۹۳۴ز) ده ليټ: ((هيچ وشه يهك به رووداو سه ريه لئه داوه، له هيچ شوينيك په يوه ندي نيوان واتا و دهنگ هه رهمه كي نييه، به و اتايه كي

تر، ھەموو وشەيەك لە ساتى بنەرەتییەو وینایەكى ھەيە، وینایەك كە تیگەشتن بێت بۆ واتا، وشەكە نەك تەنھا واتا دەگەيەنیت، بەلكوو نیشانیشی دەدات بۆچی واتای ھەيە)) (Кучукова, 560: 2015) چونكە (وشە، يەكەيەكى سەرەكى ناوەرۆكدارە لەگەل بەرزترین ھەگبەي واتايدا) (Фомина, 1978: 9) و (واتای ھەر وشەيەكیش لە ئەنجامی دراوسییەتی لەگەل وشەكانی تردا دیاری دەكریت.) (Тынянов, 1924: 85) بېگومان لەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھەرۆك تۆماشیفسكى (Tomashovsky 1890-1957ز) دەلێت: ((لەھەر دەستەواژەيەكدا، وشە پەيوەندییەكى دەلالی تايبەتی ھەيە.)) (Томашевский, 1996: 32) بەو مانایەي وشە بەپیی سیاقەكەي ماناكەي دیاریدەكریت.

(تینیانوف) باوهری وایە، كە (ھەر وشەيەك تايبەتمەندی فەرھەنگی خۆي ھەيە) (Тынянов, 58: 1924، ھەرۆك (ھیگل) دەلێت: ((پییوستە وشە بەشیوہیەكى سەرەكى بۆ دەربرینیک بەكاربھینریت، كە گونجاوترینە بۆي)) (Гегель, 1971: 355)، یان ھەر وشەيەك لە شیعردا جۆریك لە ئاوازی فەرھەنگییە (Тынянов, 1993: 86) واتا ناتوانین باس لە وشە بكەین بە شیوہیەكى دابراو لە فەرھەنگ، ھەربۆیە (لە روانگەي فەرھەنگییەو، وینەي وشە بەزۆری لە لیكدانەوہي يەكەمین واتای فەرھەنگی وشەكەوہ ئاماژەي بۆ دەكریت.) (Стернин и 60: 2008) (Розенфельд، 60: 2008) بەو مانایەي (لە سیستەمی زماندا دەكری لە واتاكانی ھەموو وشەكاندا وینەي ھەستی بدۆزریتەو، چونكە ھەر وشەيەك چەمكێك وەك يەكەيەكى بیركردنەوہ دەپالیویت و وینەش بنەمای ئەرکیي ھەر چەمكێكە (Стручалина, 2018: 32) بەلام (وشەي شیعرى، ھەمیشە وشەيەكە بە واتایەكى گۆراوہو، كە ئەوہش بە شیوازی جیاواز دروست دەبیت، بۆنمونە لە خوازەدا، واتاكەي لەگەل ئەوانی تردا جینگۆرکی دەكات) (Лидия, 1974: 223) ھەر ئەمەش وا دەكات، كە وشە واتاكەي بە تەواوی پوون نەبیت، ئەوہتا (گریگۆری سەلگانیک Solganik) دەلێت: ((ھەموو وشەيەك تەنانت ئەوانەش كە لە رووكەشدا خۆیان وا دەرەدەخەن، كە واتایەكى كۆنكریتیان ھەيە، ئەوہ ھەر ناروونییەك لە ماناكەياندا ئەمیتیتەو)) (Солганик, 7: 1987) ھەربۆیە (لۆتمان) دەلێت: ((لەوپەری حالەتی زمانی شیعرییدا، ھەر وشەيەك دەتوانیت ببيت بە ھاوواتا لەگەل ھەر وشەيەكى تردا.)) (Лотман, 1998: 19) بەلام لەگەل ئەوہشدا (فینۆكور) (Vinokur 1896-1947ز) دەلێت: ((وشەي ھونەریي، بە شیوہیەكى خەيالییە، واتە بەو شیوہیەيە، كە خوازە پیوستیتی. بەلام واتای راستەقینەي وشە ھونەرییەكە ھیچ كات بە مانا ئەدەبییەكەي داناخړی)) (Роднянская. и Кожин, 1968: 369) (Винокур, 1991: 27) و ھەمیشە واتا فەرھەنگییەكە بايەخی خۆي دەمیتیت.

وشە لە شیعردا بە دوو شیوہي جیاواز بەكار دەھینریت، جارێك بەكار دەھینریت بۆ واتایەكى جیاواز لە واتا بنەرەتییەكەي، كە ئەمەش لە وینەي ھونەریدايە، جارێكیش بۆ واتا

بنه پره تییه که ی به کار ده هیتریت، که ئەمەش لە دەرەوێ وینە ی هونەریدا (4: 1919: Брик) بەم شیوهیە کاتیک وشە لە وینە ی هونەریدا بە کار دەهێنریت بە واتایەکی جیاواز لە واتا فەرەهەنگییەکی بە کار دەهێنریت و دەرواته ناو خانە ی خوازه و رەوانیژییه وە، هەربۆیە (لە یونانی کۆندا، دواين تواناکانی شارەزایی لە بە کار هێنانی وشەدا پێی دەوترێ رەوانیژی). (115: 1996: Аверинцев) هەر خۆی (رەوانیژی، مەزەهەبی پەرە دەکردنی کەسیکە لە ریگە ی وشە وە). (20: 2017: Киров) خوازهش میژوو یه کی کۆنی هەیه، چونکە (هەر لە و کاتە وە ی مرۆف ئەفسانەکانی دروست کرد زمانی پڕکرد لە خوازه) (304: 1990: Потенбя) (خوازه و تەواوی پیکهاته ی دەقی کاری هونەری، لە سەر وشەکانی زمان داریژراوه). (28: 1985: Кожин) هەر بە هۆی خوازه وە یه، کە هەر وشە یه ک و هەر توخمیکی زمان بە ژمارە یه کی بيشوماری جۆره جیاوازهکانی سیبەری واتایی بارگاوی دەکریت. تەنانەت وەکوو قسە کەریک ئاگاشمان لە وە نییه، کە چەند لە و سینه رانه لە ناو وشە کانماندا هەن. (15: 1985: Стернин) یا کۆبسن دەلیت: ((پۆتینیا باوەری و ابووه، کە وشە لە شیعردا تەنها ناولینانیک نییه، بە لکوو هیمایه کی نیشانه کراوه بۆ چەند مانایه کی جیاواز.)) (35-36: 2011: Якобсон) هەر (پۆتینیا) پیویایه هەر وشە یه کی شیعیری بۆخۆی هیمایه کە (49: 2001: Сухих) بە لام لە دەرەوێ وینە ی هونەری و بە تاییه تی وە ک (ژیرمۆنسی) دەلیت: ((لە زمانی کرداریدا هەموو وشە یه ک، واتایه کی لۆژیکی تەواوی هەیه.)) (36: 1928: Жирмунский)

باسکردنی وشە، ئاوردانە وە لە بیر بە دوای خۆیدا دینیت، چونکە (وشە بەرجه سته کردنی بیره) (21: 2017: Киров) و (ئەنجامیکی جیگیر لە بەرجه سته کردنی واقع پيشان دەدات). (15: 1990: Потенбя) هەر خۆی (زمان، سیسته میکی ئایکۆنییه بۆ دەربرینی بیر و په یوه ندیکردن بە کار دیت، لە سەر بنه مای دەنگ بنیاتنراوه، بۆ گە یاندنی بیر، وشە بە کار دەهینیت). (71: 2005: Кузьминой) تینیا ئۆف (Тупуанов ۱۸۹۴-۱۹۴۳) دەلیت: ((وتنی وشە یه کی باش، نرخ ی بیریکی باشی هەیه)) (80: 1924: Тынянов) یان دەوتریت: لە دایکبوونی وشە، گە شە ی کۆرپە لە ی بیر ی نووسەرە)) (9: 2011: Ушакова) و اتا (وشە، ئامرازیکه بۆ گە شه پیدانی بیر). (3: 1919: Брик) هەر وەها وشە تیگە شتیمان لە بیرۆکە ی نووسەر بۆ ئاسان دەکات، چونکە (خالی دەستپیک لە پرۆسە ی تیگە شتن لە بیرۆکە ی نووسەر، هەمیشە بریتی بووه لە (وشە) و هەرواش دەمینیتە وە). (28: 2004: Солодилова) بە گشتیش لە ئە دەبدا (وشە بۆ روونکردنە وە ی بیر و هەسته کانه). (45: 2001: Нора Галь) بەم شیوه یه ئەو وشانە ی کە لە وینە ی هونەریدا بە شداری دەکەن، رووناکیمان بۆ دەخەنه سەر بیر ی نووسەرە کان.

رۆل و گرنگی وشە لە دروستکردنی وینە ی هونەریدا وایکردوو، کە زۆر جار تەنها وشە یه کیش بە وینە یه ک لە قە لەم دراوه. لەم رووه وە بە لای "پۆتینیا" وە، (تەنها وشە یه ک بە جیا خۆی بۆخۆی وینە یه کە، سیستی زمانی دەتوانی بە پیکخستی جیاواز بە بی کۆتا وینە

پیکههینیت. (Потебня, 1990: 153) واتا (پۆتیبینا وینە یه کسان کرد به وشه) (Гей, 1983: 75) و وشه ی وهک قه لایهک و زمانیشی وهک کیلی وشه کان ناساند و گوتی: ((وشه کانی لیوم، ددان قوفلیانه، وشه کانم وهک قه لایه و کیله کهش زمانه.)) (Потебня, 1914: 109) ئەمه به و مانایه ی وشه کاتیک گرنگه پیره ویک بیت له زمان، هه ربویه (رۆمان یاکوبسن) ده لیت: ((وشه وهک یه که یه کی واتایی له شیعردا کارناکات، به لکوو ته نها کاتیک کارده کات، که وهک پیره ویک له پیکهاته ی زمان کاربکات.)) (Якобсон, 1996: 7) ههروهها (قالیری بریسووف) (Bryusov 1873-1924) باوه ری وایه: هه موو وینه یه کی هونه ری به واتایه کی به رته سک بریتیه له وشه یه ک. (Штайн, 2011: 444) به لام هه ندیکی تر له تویره ران باوه ریان به وه نییه، که ته نها وشه یه ک وینه دروستکات، له وانه (فینوگرادووف) نووسیویه تی: (وینه، ته وای پیکهاته ی فهره هنگیکاریکی ئەده بییه، ناوه رۆک و واتاکه ی له وشه دایه، به لام به ته نها وشه یه ک وینه نانوسریتته وه. (Виноградов, 1959: 157) (شتوکمار) به تیکه لکردنی وشه کان ناویبردووه و وتوویه تی: (کاتیک روو له وینه ده که ی، ئەوه ئیمه له گه ل سیستمیکی تایبه تی تیکه لکردنی وشه دا مامه له ده که ی. (Штокмар, 1933: 11) هه ندیکی تر له تویره ران باوه ریان وه هایه که (وینه ی وشه یی) به ساده یی بوونی نییه، به لکوو به تیکه لی له گه ل رهمزدا ده کریت هه بیت، له وانه (رۆلان بارت) ده لیت: ((وشه" و "رهمز" له نیو یه ک وینه ی تاکدا، به ته وای سه رسور هینه ره، چونکه (وینه ی وشه یی) له پاکترین شیوهیدا به ساده یی بوونی نییه.)) (Барт, 1989: 308) به لام به شیوه یه کی گشتی (هه ریه ک له وشه کانی نووسه ر ریگه به دروستکردنی وینه یه کی گهش ده دات، که له ناوه رۆکی تایبه تیدا جیاوازیان هه یه و ئه رکی هونه ری ئەنجام ده دن. (Томилиной, 2018: 40

وشه یه که یه کی بنچینه یی و گرنگی پیکهاته ی زمانه، که ئه رکیشی هه یه. له باره ی ئه رکی وشه وه ئیلینا کوبریاکوفا (Kubryakova 1927-2011) ده لیت: ((ته نها له ریگه ی وشه وه ده توانین بگه ین به پیکهاته هه مه جو ره کانی مه عریفه.)) (Стернин и Розенфельд, 2008: 4) به شیوه یه ک ئه گه ر وشه نه بیت ناتوانین زانیاریمان له سه ر هه یچ شتیک هه بیت، (نه ک هه ر ئەوه به لکوو هه ر له ریگه ی وشه وه یه، که ده توانین بزانیان خودی وشه خو ی چیه. (Винокур, 1990: 28) ده کرئ له باره ی ئه رکی هونه ری وشه وه له ئەده دا بدوین، که (ئه رکیکی شیعه ری ده که ویتته سه ر و ده بیتته ئامرازیک بو به رجه سه ته کردنی وینه ی هونه ری) (Гей, 1983: 6) به لام (کاتیک ده چیتته ناو سیستمی دروستکردنی وینه یه که وه، ئەوه ده بیت به ئامرازیک و خزمه ت به دروستکردنی وینه که ده کات. (Борисов, 2013: 16) وشه ئه رکی جو راو جو ری هه یه، (جه وهه ر و ئامانجه که ی زانیان و پیشاندانی قولایی ده روونه، هه لگری بیر و جو له کانی رو چی مرؤقه و په یوه ندییه کی جه وهه ری و قولوی به رو چی مرؤقه وه هه یه.)) (Ушакова, 2011: 17)

وشه گرنگییه کی گوره و بهرچاوی له بنیاتانی ئه دهب به گشتی و شیعر به تایبه تیدا هه یه، ئه م
 گرنگییه ش بیگومان له رهخه ی نویدا زیاتربوه، بۆ نمونه ههروهک (میخایل باختین) ده لیت:
 ((یه که م به لگه نامه ی میژووی شیوه گه ری (فۆرمالیسته کان)، نامیلکه ی (زیندووکردنه وه ی وشه ی)
 فیکتور شکلو فسکی (Shklovsky ۱۸۹۳-۱۹۸۴ز) بو، که له سال ی ۱۹۱۴ز دا بلاو کراوه ته وه.
 (Бахтин, 1982: 77) هه ر له روانگه ی ئه م گرنگییه تیدا نه یه، که فیکتوسکی (Vygotsky ۱۸۹۶-
 ۱۹۳۴ز) ده لیت: ((ماده ی شیعر نه وینه یه نه سۆزه، به لکو و وشه یه.)) (Выготский, 1968: 67)
 ژیرمونسکی (Zhirmunsky ۱۸۹۱-۱۹۷۱ز) ده لیت: ((که رهسته ی شیعر وشه یه.)) (Бахтин,
 1982: 119)، باختین پییوایه ئه وه سیمبولیزمه کان بوون، که به های بنیاتنه ری وشه یان
 پیشخست. (Бахтин, 1982: 82) ههروه ها یونانییه کان وشه به رانه ر به ژیان ته ماشاده کن و
 (له و باوه رده ان، که وشه، بریتییه له ژیان.)) (Фрейденберг, 1998: 48) به هه مان شیوه له لای
 نیکولای گومیلیوف (Gumilyov ۱۸۸۶-۱۹۲۱ز) مانای ژیان و ژوانی شاعیر
 ده گه یه نیت. (Гладилина, 2019: 210) ههروه ها (سی دی-لويس) ده لیت: ((وینه، له ساده ترین
 واتایدا تابلویه که کۆله که که ی وشه کانه.)) (Lewis, 1961: 18) به و مانایه ی ئه وه ی وینه ی راگرتوه،
 بریتییه له وشه کان. ئه مه جگه له وه ی خه یال بۆ ویناکردن پشت به وشه کان ده به ستیت، چونکه (له
 خه یالی ئه ده بیدا ماده ی هه لگرتنی ویناکردن بریتییه له وشه.)) (Крошнева, 2007: 17) میخایل
 باختین تایبه تمه ندییه کانی وشه ی لای ماتریالییه کان خستوه ته پرو و ده لیت: له سه ر ئه م بنه مایانه
 سه یر ده کریت (Бахтин, 1975: 62):

- ۱ - لایه نی دهنگی وشه که. ساتی راسته قینه ی موزیکی.
- ۲ - واتای فیزیکی وشه که، به هه موو جوړه کانییه وه.
- ۳ - په یوه ندییه زاره کییه کانی وشه که.
- ۴ - په یوه ندی وشه که له پرووی دهروونی و سۆزداری و هیزه وه.
- ۵ - هه سترکردن به چالاکی زاره کیی وشه که.

١/ ٥. وینەى هونەرى له رەخنەى ئەدەبى ئەوروپى و عەرەبى و كوردیدا

لەم باسەدا هەولەدەدەین بەجیا بڕۆینە لای رەخنەى ئەوروپى و عەرەبى و كوردى، بەسەر بەخۆى لەسەر هەریەكەیان لەبارەى وینەى هونەرییەوه بدوین.

١/ ٥- ١. وینەى هونەرى له رەخنەى ئەدەبى ئەوروپیدا

گەر بمانه‌وێت باس له وینەى هونەرى بكەین له رەخنەى ئەوروپیدا ئەوه وهكوو هەر چه‌مك و هونەریكى تر ناچارین سەرەتا ئاوپ له ئەو بابەتە له‌لای یونانییە كۆنەكان (گریك) بدەینەوه، (چونكه ئەو وێژە تازەیهى ئەوروپا سەرچاوه‌كه‌ى ده‌گه‌رێتەوه بۆ سامانه‌ گرانبه‌هاكه‌ى یونانییەكان) (گۆران، ١٩٧٠: ٣). ئەوان له پیشینه‌ى هەموو نەتەوه‌كانن، كه باسیان له بیر و فەلسەفە و ئەدەب و هونەرە جیاوازه‌كان كردوو و بەشیكى باشى نووسین و بەرهمه‌كانیشان به پارێزراوى ماوه‌ته‌وه.

وینە كۆله‌كه‌ى سەرەكى شیعره، شیعریش به‌بێ وینە نه‌یده‌توانى له‌دايك ببیت، هەر وه‌ك (احسان عباس) ده‌لێت: ((شیعر له‌و كاته‌ى سەریه‌لداوه تا ئەم‌ڕۆ له‌سەر وینە وه‌ستاوه.)) (عباس، ١٩٥٩: ٢٣٠) په‌یوه‌ندى نیوان شیعر و وینە و تابلۆ له‌ زۆر كۆنەوه قسه‌ى له‌سەر كراوه و جیگای باسوخواسیكى زۆربوو نه‌ك هەر لای ئەدییان به‌لكوو له‌پیش ئەوان لای فەیلەسوفه‌كانیش بایه‌خى پێدراوه. یه‌كه‌مین كه‌سیك كه‌ ئاوپى له شیعر دا‌بیت‌ه‌وه و په‌یوه‌ست به‌ وینە و وینە‌كێشانه‌وه باسى كردبیت (سیمۆنیدس كیوسى ٥٥٦-٤٦٨ پ.ز) بوو، كه ده‌لێت: ((شیعر وینەیه‌كى قسه‌كه‌ره، یان تابلۆیه‌كى ده‌نگداره، تابلۆش شیعرىكى بێده‌نگه‌). (مكاوى، ١٩٧٨: ١٥) ئەمه‌ش له‌به‌رئەوه‌ى شیعر، له هونەرە ده‌نگداره‌كانه و تابلۆش له هونەرە رەنگی و بێده‌نگه‌كانه. به‌لام به‌گشتى كلاسیکییەكان كه‌وتبوونه ژێر کاریگه‌رى بۆچوونه‌كانى (ئەفلاتون ٤٢٧-٣٤٧ پ.ز) هوه، كه له‌مه‌ر لاساى كرده‌وه و جیهانى بالا تیۆره‌كه‌ى دا‌رشتبوو و گه‌ردوونى بۆ سى جیهان دا‌به‌شكردبوو: یه‌كه‌م: جیهانى نموونه‌یى: كه‌ راستى شته‌كان و نمونه‌ى بېرۆكه‌كان له ته‌واوترین واتا و تاییه‌تمه‌ندیدا له‌خۆ ده‌گریت.

دووه‌م: جیهانى هه‌ستپێكراوه‌كان: كه‌ رەنگدانه‌وه‌ى جیهانى نموونه‌ییه و لاسای ده‌كاته‌وه و له‌ راستییه‌كان دوو هه‌نگاو دوور ده‌كه‌وێت‌ه‌وه، له‌ ساخته‌ی شت و بېرۆكه‌كان به‌شیوه‌یه‌ك نزیك ده‌بیت‌ه‌وه، كه‌ وینای جه‌وه‌هر و گرنگییه‌كه‌ى ناكات.

سێهه‌م: جیهانى هونەر: كه‌ لاسای جیهانى هه‌شتپێكراوه‌كان ده‌كاته‌وه و سى هه‌نگاو له جیهانى نموونه‌ییه‌وه دوور ده‌كه‌وێت‌ه‌وه، وینای شت و بېرۆكه‌كان ده‌كات له وینە‌گه‌لیكى ساخته‌دان، كه‌ جگه‌ له سێبه‌ره‌كانى وینای ناكات و جگه‌ له تارماییه‌كانى رەنگ ناداته‌وه. (البصیر، ١٩٨٧: ٥٩، ٦٠)

ئەفلاتون لەبارەى وینەو دەلیت: ((هەموو شتیك لەبووندا لەهەر لایەكەو سەیری بكەیت پیویستە وینەیهكى هەبیّت، هەر ئەو وینەیهش بەها جیگیرەكەى ئەو شتەیه. (بدوی، ۱۹۷۹: ۱۴۹) بەلام كاتیك باسی وینە لە شیعردا دەكات، ئەو بەلاساكردنەوێهەكى بیکەلك و پەیووست بە چواندنەو باسی دەكات و دەلیت: ((ئەو وینەكێشەى وینەى قەرۆیلەیهك دەكێشیت، ئەو لاسایی ئەو قەرۆیلەیه دەكاتەو، كە دارتاش دروستیکردووه، ئەو قەرۆیلەیهى دارتاش دروستیدەكات لاسااكردنەوێهەى ئەو قەرۆیلەیهیه، كە لە جیهانى نمونەبییدا یان بیروكەكاندا بوونی هەیه. هەرۆهە شاعیریش كاتیك وینای كارەكانى خەلكى دەكات، ئەو وینەى ئەو شتەیه، كە لە شتیكى تر دەچیت، چواندنیکى گەرۆیه، بەشیوێهەك دروستكەرەكەى لە لاسااكردنەوێهەى شتە بنەرتییهكەدا زیرەكە، ئەو كارەش بەدەست دەكریت لە دارتاشیدا و لە شیعیریشدا بە زمان. (الملكي، ۲۰۰۶: ۱۷۲) بەم شیوێهە (هونەرماند بەلای ئەفلاتونەو هێچ راستییهك بەهۆى هونەرەكەیهو بەدەستەو نادا، تەنیا ئیشوكارى لاسااكردنەوێهەى شت و كردەوێهە لە جیهانى هەستپێكراودا. (بەسیر، ۲۰۱۵: ۷۵) ئەمەشى لە وینەى شیعیریدا پەیووست كردووه بە پەوانبیزی و چواندنەو.

لەدوای (ئەفلاتون)، (ئەرستۆ ۳۸۴ - ۳۲۲ پ.ز) دیت، كە پیویاوه: (شاعر هونەر، هونەریش لاسااكردنەوێهە، شاعیریش وەكوو وینەگر و هەر لاسااكەرەوێهەكى تر لاسایی دەكاتەو. (مكوى، ۱۹۸۷: ۱۲) بەلام ئەرستۆ (بیروكەى لاسااكردنەوێهەى پیشخست و چەمكەكەى فراوانكرد، لە كاتیكدا لای ئەفلاتون دەلالەتى لە لاسااكردنەوێهەى دەكرد، ئەوێهەى تێپەراند بۆ رفتار لە وینەدا، وایلیهات داھینەر مافی رەفتاركردنى لە وینەدا هەبوو بۆ ئەوێهەى لایەنەكانى جوانى تیدا دەربخات، یان لایەنەكانى ناشیرینی دەربخات گەر ناشیرینی بویت. (الحمداء، ۲۰۱۰: ۳۰-۳۱) هەرۆهە دەلیت: ((وینەكان جوان دەبن گەر گۆرینیک لەخۆبگرن، ئەمەش واتا وینە رەنگە گۆرینیک لەخۆبگریت، كە ئەوێهەى دەبیته خواستن یان نا ئەوێهەى دەبیته چواندن.)) (الطالب، ۲۰۰۷: ۵۹) بەم شیوێهە ئەرستۆش وینەى پەیووستكرد بە پەوانبیزی بەتایبەتى هونەرەكانى (چواندن، خواستن)ەو، هەرۆهە وینەى هەر شتیكى پەیووست كرد بە گرنگیهەكەیهو و گوتى: ((وینەى شتیك گرنگیهەكەیهتى، چونكە شت چیه بى وینەكەى، وینە واتای وتەیهكە لەسەر گرنگی شتەكە.)) (الزهاوي، ۲۰۰۷: ۷۶-۷۸) لەگەڵیشیدا تیۆرى لاسااكردنەوێهەى لە ئاستیكى بەرزتر و پیشكەوتووتردا باسكردووه. ئەگەرچی هەندیکجار بیروپرای جیاوایش لەسەر تیۆرى لاسااكردنەوێهەى لای ئەرستۆ خراوەتەرۆو، بەرفراوانتر لە لاسااكردنەوێهەى و نزیكتر لە (ویناكردن) باسى لێوێهەكراوه، واتا (پوونە كە ئەرستۆ شاعر و هونەرى بە لاسااكردنەوێهەى سرووشت و جیهانى دەرۆهە دادەنا. لەو بارەیهو كە لە راستیدا مەبەستى ئەرستۆ لە دەرپراوى یونانى "میمسیس" "Mimesis" چى بووه؟ لەنیوانى خاوەن بۆچوونەكاندا جیاوایش هەیه، ئوستاد (شفیعی كدكنی) پانتایی تیگەشتنى وشەى "لاسااكردنەوێهە" لە واتازمانەوانییهكەى فراوانتر دەبینیتن، وشەى "ویناكردن" بە گونجاوتر

دهزانیته (مهودی فر، ۱۳۹۵: ۱۰)، چونکه پروبهری تیگهشتنی وشه‌ی لاسایکردنه‌وه له واتا زمانه‌وانییه‌که‌ی فراوانتره، په‌نگه ویناکردن له دهربرینه‌کانی تر گونجاوتر بیت، چونکه مه‌به‌ستی ئه‌رستۆ جوړیک له دهرکه‌وتن و په‌نگدانه‌وه‌ی ویناکردنی سرووشت، یان جیهانی دهره‌وه‌یه. (کدکنی، ۱۳۷۵: ۳۱) هه‌روه‌ها له په‌خنه‌ی پۆمانیشدا (هۆراس ۶۵-۲۷ پ.ز) ده‌لیت: ((قه‌سیده‌ش وه‌ک تابلۆ وایه)) (هۆراس، ۱۹۷۹: ۳۲) یان ده‌لیت: ((شیعریش ده‌بیت وه‌کوو وینه بیت.)) (مکاو، ۱۹۸۷: ۱۵)

له په‌خنه‌ی نو‌یی ئه‌وروپیدا وینه‌ی هونه‌ری سه‌ره‌تا‌که‌ی له جوانیناسییه‌که‌ی فه‌یله‌سوفی ئه‌لمانی (هیگل) ده‌ستپیده‌کات، که ده‌لیت: ((هونه‌ر، وینه‌ی پۆچی ده‌کات به وینه‌ی بینراوی دهره‌وه، که توانای بینین و بیستنی هه‌بیت.)) (Гегель, 1973: 78) واتا له وینه‌دا ده‌بیت هه‌موو توخمه بیانیه‌کان له‌ناو ببرین بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت ناوه‌رۆکی پیوستی خۆی دهربریت، له‌لایه‌کی تره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هاوسییه‌تی نیوان مانا و وینه‌که ته‌واو بیت. (Гегель, 1968: 84) هه‌ر له‌م پوانگه‌یه‌وه شاعیر و په‌خنه‌گری ئینگیزی (سامویل تایلر کۆلریدج ۱۷۷۲-۱۸۳۴ز) ده‌لیت: ((وینه دهره‌کییه‌کان ده‌بنه بیرۆکه‌گه‌لیکی خودیی و بیرۆکه ناوه‌کییه‌کانیش ده‌بنه وینه‌گه‌لیکی دهره‌کی، بۆیه سرووشت ده‌بیته بیرۆکه و بیرۆکه‌ش به سرووشت.)) (هلال، ۱۹۹۷: ۳۹۲) هه‌ر له په‌خنه‌ی ئینگیزییدا ئه‌گه‌ر سه‌یری پیناسه باوه‌که‌ی (عه‌زرا باوه‌ند ۱۸۸۵-۱۹۷۲ز) بکه‌ین، که خۆی رابه‌ری بزووتنه‌وه‌ی شیعری وینه‌گه‌ری (ئیمایزیم Imagisme) بوو، له سالی ۱۹۱۲ له (گوڤاری شیعری)، که له شیکاگو دهرده‌چوو، ئه‌و زاراوه‌یه‌ی به‌کاره‌ینا (عومه‌ر، ۲۰۱۲: ۵۰-۵۱) و له سالی ۱۹۱۳ دا ده‌لیت: ((وینه، ئاماده‌گییه‌کی به‌رجه‌سته‌یی عه‌قل و سۆزه به‌شێوه‌یه‌کی ته‌واو له چرکه‌یه‌کی له‌ناکاوی زه‌مه‌ندا ((Manuel, Goya, 1999: 5) و وینه‌ی به‌هه‌ردوو په‌گه‌زی عه‌قل و سۆزه‌وه به‌ستۆته‌وه. هه‌روه‌ها پۆلان بارت (Barthes ۱۹۱۵-۱۹۸۰ز) ده‌لیت: ((هه‌ندیک له شاره‌زایانی وینه، به به‌راوردکردنی وینه به‌زمانی نووسینی وینه‌یی، وینه به‌سیستمیکی سه‌ره‌تایی ده‌بین. (Барт, 1989: 297). به‌لکوو زیاد له‌وه‌ش (رۆمان یاکۆبسن) ده‌لیت: (فیرسایف ۱۸۶۷-۱۹۴۵ز) باوه‌ری وایه، که هه‌ندی‌کجار، وینه تا‌که جیگره‌وه‌ی شیعری راسته‌قینه‌یه. (Якобсон, 1977: 72) هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه (پۆبرت فرۆست) ده‌لیت: ((گه‌لیک شت هه‌ن، که له‌وانه‌یه له ناساندنی شیعردا بو‌ترین، به‌لام شته سه‌ره‌کییه‌که تیندا خوازه‌یه.)) (أطمیش، ۱۹۸۲: ۲۲۱) هه‌روه‌ها زانای دهروونی (سیگمۆند فرۆید ۱۸۵۶-۱۹۳۹ز) وینه‌ی به‌هیمایه‌ک ناساند، که سه‌رچاوه‌که‌ی دهروونی مروّف و به‌تایبه‌تی نه‌سته، گو‌تی: ((وینه‌ی هونه‌ری، هیمایه‌که، که سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌سته.)) (صالح، ۱۹۹۴: ۳۲)

له په‌خنه‌ی پووسیدا وینه‌ی هونه‌ری زۆر ده‌میکه جیگه‌ی مشتومرپیکی زۆربووه، تینیانۆف (Tynyanov ۱۸۹۴-۱۹۴۳ز) ده‌لیت: ((له‌باره‌ی وینه‌وه، پۆتینیا (Potebnya ۱۸۳۵-۱۸۹۱ز) له‌میژه‌ریگاکانی پیشخستنی ئه‌م پرسه‌ی به (تیۆری وینه) پیناسه کردووه، قه‌یرانی ئه‌م تیۆرییه‌شی

به هۆی نه بوونی دیاریکردنی تایبهتمهندییهکانی وینهوه دیاری کردوه.)) (Тынянов, 1924: 6) له پوانگهی (پۆتینیا) وه، وینهی هونهری، ئامرازیکی ئاسانتر و پوونتره له پروونکردنهوه، دهبیته له پروونکردنهوهش باشتر بیته، چونکه له ریگهی ئه مه وه هونهرمه ند ده توانیته دیاردهیه کی ئالۆز له شیوهیه کی جوان و ریخراودا پیشکesh بکات. (Потебня, 1976: 19) ههروهها ژیرمۆنسی دهلیته: ((پۆتینیا شیعی وهک هونهری وینهکان دهخویند)) (Жирмунский, 1928: 28)، پۆتینیا باوهری وایه، که هه ر وشهیهک به جیا خۆی بۆخۆی وینهیه که (Гей, 1983: 74) و دهلیته: ((که له پوری هاوبهشی هه موو جوړه هونهرهکان ته نه ا وینهیه،)) (Тамарченко, 1999: 30) وینه، پیویسته بۆ ئیمه ناسراوتر بیته له پروونکردنهوه. (Виктор, 1929: 8) یان دهلیته: ((له هونهردا ته نه میراتیکی هاوبهش، که هه بیته، وینهیه، درککردنیشی له هه موویاندا له یه کتری جیاوازه.)) (Озерова, 2017: 8, 9) ههروهها جه وههری وینه لای پۆتینیا مه بهست و واتاکه یه، که مکردنه وهی ئالۆزییه بۆ سادهیی، نه ناسراوه بۆ ناسراو و ناسینه وه. (Сухих, 2001: 67-68)

یه کیک له گرنگترین جیاوازییهکانی تیوری قوتابخانهی فۆرمالیستهکان، له گه ل پۆتینیا، ئه وه بوو، که وینهی هونهری وهک تایبهتمهندی سه ره کی خۆی ره تکرده وه، واتا تیوری وینهی پۆتینیا بوو به به شی هه ره سه ره کی په سه ند نه کراو بۆ فۆرمالیستهکان، هه ر له بهر ئه مه ش بوو، که بهر ره خنه ی تووند که وتبوون. (Сухих, 2001: 41) فۆرمالیسته رووسهکان له شوینی (چه کی وینهی هونهری) چه کی (بنیاتی ته کنیکی) یان دانا بوو. (Ханифович, 2007: 7) ئه گه ر پۆتینیا باوهری به وه هه بوو که (شیعر = وینه) ئه وه فۆرمالیستهکان باوهریان به وه هه بوو، که شیعر یه کسان نییه به وینه، به لکوو وینه ته نه ا یه کیکه له توخمهکانی تری شیعر. (Бураго, 2013: 53) بۆ (پۆتینیا) شیعر داهینانی وینهیه، له ریگهی وینه که وه بۆ (فۆرمی ناوه وه)، به لام بۆ فۆرمالیستهکان شیعر بیناسازییه، بیناسازییه که، که وینه تییدا ته نه ا یه کیکه له توخمه لاوه کییهکان، ئاشکرایه زۆر له بیروکهی وینه و قه باره و چه مک و ناوه پروک له لای فۆرمالیستهکان جیاوازبوو له پۆتینیا، بۆیه سروشتیه تیرهکانی ره خنه ی فۆرمالیستی به پله ی یه که م له دژی پۆتینیا ئاراسته کران. (Сухих, 2001: 41) (Бураго, 2013: 53) ده کری به ته واوی باوهر به ئه وه بکه ین، که فۆرمالیستهکان تیوره که ی (پۆتینیا) یان باش نه ناسی، به زۆری له دهستی دووه مه وه بووه، هه ربۆیه به شیوازیکی راسته قینه نه یان توانی لیتیگه ن. (Бураго, 2013: 53)

به گشتی چه کی وینه سه ره تا له لای ئه روپاییهکان خراوته به رباس و گفتوگۆی له باره وه کراوه، هه ر ئه وانیش بوون ئه م ره گهزه گرنگهی هونهر به گشتی و شیعر به تایبه تیان پیشخست و بنه ما و ئه رک و ره گهزهکانی وینهی هونهرییان له ره خنهکانیاندا پیشاندا، ههروهها له ژیر کاریگهری ره خنه ی رۆژئاوا دا بوو چه کی وینهی هونهری گواسترایه وه بۆ ره خنه ی رۆژه لات.

۱/ ۵ - ۲. وینەى ھونەرى لە پەخنەى ئەدەبى عەرەبیدا

وینەى ھونەرى، پەگەزىكى گىرگ و سەرەككیە لە بنیاتی دەقى ئەدەبى بەگشتى و شیعەر بەتایبەتى، ھەر بۆیە لەلای زۆربەى گەلانى جیھان زۆرتەرىن بەكارھێنانى لە پەخنەى ئەدەبیدا ھەبە. لەزۆر كۆنەو لەژێر كاریگەرى بیروبووچوونەكانى گرىكدابیت، یان بە سەرەخۆبى بەشیو و زاراوہى جیاواز لە پەخنەى ئەدەبىیاتی ئىسلامى بەگشتى و عەرەبى بەتایبەتى جىگای مشتومر بوو و بەكارھێنراو. مەبەست لە وینەى ھونەرى لێرەدا باسكردنییەتى لە شیعردا، شیعريش لای عەرەبەكان مێژوویەكى كۆنى ھەبە، چونكە (عەرەبەكان ھەوت ھەلواسراوہكەى شیعريان لەپیش موعجیزەى ئاینى ئىسلام و شارستانیەكانى دەورى ئەمەوى و عەباسیدا ھاتوو.)(ئاشنا، ۲۰۰۲: ۲۳)

لە پەخنەى ئەدەبى عەرەبى كۆندا یەكەم كەس زاراوہى وینەى بەكارھێنابیت (فەراھىدى ۷۱۸-۷۸۹، ۷۹۱-۷۸۹ ز)، كە دەلێت: ((شاعیران ناحەق لە وینەى ھەقدا و ھەقىش لە وینەى ناحەقدا پيشان دەدەن.)) (الجورى، ۱۹۸۷: ۴) ھەندىك جارىش نووسەر و پەخنەگرانى عەرەب ناوى زاراوہكەیان نەھینا، بەلكو (ئامازەیان بە دەربراو و واتا كردوو) (نصيرة، ۲۰۰۶: ۱۸) و زیاتر لەمەوداى شیو و ناوہرۆكدا قسەیان لەسەرى كردوو، لەوانە (ابو سەھل بشر بن المعتمر) ؟ - ۸۲۵ ز) لە یەكەمین پەخنەگرانى عەرەبە، كە ئاگادارى شیعربوو، ئەو تەنھا گىرگى بە دەربراو یان واتا نادا، بەلكو بايەخ بە ھەردووکیان پێكەو دەدا و لەیەك جیايان ناكاتەو و دەلێت: ((ھەر كەسێك واتایەكى بەرپى دەوێت با بەدواى دەربراویكى بەرپىزا بگەریت و دەبیت بیانپارێزیت لەو شتەى ناشیرینیان دەكات.)) (صبح، ۱۹۷۳: ۴۸) ئەمەش بەو مانایەى، ئەگەر ئەدەبىكى باشت دەوێت ئەو پێویستە دەربراو و واتا ھەردووکیان لە ئاستىكى باشدابن. واتا لەو كاتەدا (پێوہرەكانیان بریتیبوون لە درووستى واتا و پوونى دەربراو و پێكان لە وەسف و نزیكردنەوہى چواندن و گونجاندنى بۆ خواستراو.)(یاخى، ۲۰۱۶: ۲۹)

یەكەم كەس ئەم بابەتەى وروژاندبوو عثمان عمرو بن بحر (جاحظ) بوو، كە وەكوو تیورىكى پەخنەى و دیاردەىكى ئەدەبى زەھقىكردوو، ئەویش لە كتیبى (حیوان) دا دەلێت: ((واتاكان لەسەر رینگا كەوتوون، عەرەب و غەیرە و كۆچەرى و لادىبى و شارستانی دەیزانن، بەلام گىرگى لە بنیاتنانى كیش و ھەلبژاردنى واژە و پەوانى دەرچوون و ئاودارى و ھەروەھا لە دروستى سروشت و چاكى شیوازەكەیدا، شیعەر پێشەبە، جۆرىكە لە چىن و پەگەزىكە لە وینەگرتن.)) (الجاحظ، ۱۹۶۵: ۱۳۱-۱۳۲) لێرەدا (جاحز) شیعەر بە پێشە ناودەبات و دواترىش دەلێت: پەگەزىكى وینەگرتن، بەمەش بوو بە پەخنەگرىكى رابەر لەبوارى دیارىكردن و چەسپاندنى بنچینەى زاراوہى (وینەى ھونەرى) لە پەخنەى عەرەبیدا و (بوو بە یەكەمین كەس، كە ئەم وشەبەى لە پەخنەى شیعردا بەكارھێنابیت.)(الجهني، ۱۴۲۵ھ: ۴۲) (صبح، ۱۹۷۳: ۵۲) (البصير،

۱۹۸۷: ۳) لیره‌دا ده‌توانین بلّیین (رهنگه زاراوه‌ی وینه‌ی هونه‌ری، به‌م داپرشته‌ن نوییه له‌بو‌ماوه‌ی ره‌خنه‌یی و ره‌وانبیزی لای عه‌رب نه‌بینین، به‌لام ئه‌و کیشه و لایه‌نانه‌ی ئه‌م زاراوه نوییه ده‌یورژینیت و ده‌یخاته‌روو له‌لای جاحز ده‌بینین). (الفهداوی، ۱۹۹۸: ۱۸۲) به‌و پیناسه‌یه‌ی کردی روون ده‌بیته‌وه، که جاحز (له‌همو و لایه‌نیک له‌قسه‌کانیدا پله‌ی دهربراو به‌رز ده‌کاته‌وه و واتا به‌که‌م ده‌زانیت و بایه‌خی پینادات، کاتیک ده‌لّیت: واتا پیشنیارکراوه‌کان، عه‌جه‌م و گوندنشین و کۆچه‌ری ده‌یزانن، به‌لکو و پله‌به‌رزی له‌دروستکردنی کیش و هه‌لبژاردنی دهربراو و ئاسانی دهره‌یناندایه و له‌دروستی سروشت و کوالیتی قسه‌کردنایه). (الملکی، ۲۰۰۶: ۱۷۶)

(جاحز) له‌کتیبی (البیان والتبیین) دا دهربراو و واتا له‌یه‌ک جیا ده‌کاته‌وه، دهربراو‌ه‌کان به‌سنووردار و واتاکان به‌فراوانتر نیشانده‌دات و ده‌لّیت: (واتاکان بو‌هر مه‌به‌ستیک بیت فراوان و شو‌ر ده‌بنه‌وه بی‌کو‌تایی). (الجاحظ، ۱۳۳۲ هـ: ۴۳) (د. جابر احمد عصفور) وای ده‌بینیت، جاحز له‌ره‌خنه‌ی عه‌ره‌بیدا به‌یه‌که‌م که‌س هه‌ژمار ده‌کریت، که بیروکه‌ی لایه‌نی هه‌ستی شاعر و توانای له‌سه‌ر وروژاندنی وینه‌ی بینین له‌هزری وهرگردا خسته‌روو، ئه‌وه‌ش له‌ده‌سته‌واژه به‌ناوبانگه‌که‌یدا: شاعر دروستکردنیکه و جو‌ریکه له‌ویناکردن. دواتر ره‌وانبیزان و ره‌خنه‌گران له‌دوای جاحزه‌وه ده‌ستیانکرد به‌بایه‌خپیدان به‌ویناکردنی ئه‌ده‌بی و به‌تیرپوانینه‌وه گرنگیان ده‌دا به‌تایبه‌تمه‌ندییه هه‌ستییه‌کانی و ریگه‌ تاییه‌ته‌که‌ی له‌ویناکردنی واتای هه‌سته‌کان. (عصفور، ۱۹۹۲: ۲۸۰-۲۹۰)

(ابن قتیبة ۸۲۸ - ۸۸۹ ز) بایه‌خی دهربراو‌ی به‌واتاکه‌یه‌وه ده‌بینی و شیوه‌ی به‌بی ناوه‌روک لا‌گرنگ نه‌بوو، بو‌یه ده‌لّیت: ((رهنگه جوان عه‌بیدار بکریت به‌هوی ناشیرینی ناوه‌کییه‌وه، هه‌روه‌ها ناشیرین، جوانی ناوه‌کیی سوودی بو‌ی ده‌بیته)). (ابن قتیبة، ۱۹۸۲: ۷۰-۷۱) ئه‌و جوانی و ناشیرینی قه‌سیده‌ی به‌ئاستی دهربراو و واتا دیاری کردووه، چونکه (مه‌به‌ست له‌وینه‌ی هونه‌ری رازاندنه‌وه‌ی شیوه و گه‌شه‌کردنی دهربراو). (البدراوی، ۲۰۰۵: ۶۹) له‌پوانگه‌ی لایه‌نی واتا و لایه‌نی دهربراو له‌شاعریدا چوار جو‌ر شاعر دیاری ده‌کات و ده‌لّیت: یه‌که‌م: دهربرینه‌که باشه و واتاکه‌ش باشه. (ابن قتیبة، ۱۹۸۲: ۶۴) دووه‌م: دهربرینه‌که باشه، به‌لام که هه‌لیده‌سه‌نگینین واتاکه‌ی خراپه. (ابن قتیبة، ۱۹۸۲: ۶۶) سینه‌م: واتاکه‌ی باشه و دهربرینه‌که‌ی کورت دینیت. (ابن قتیبة، ۱۹۸۲: ۶۸) چواره‌م: هه‌م واتاکه‌ی و هه‌م دهربرینه‌که‌ش کورت دینیت. (ابن قتیبة، ۱۹۸۲: ۶۹)

(قدامة بن جعفر البغدادی ۸۷۳ - ۹۴۸ ز)، له‌کتیبی (نقد الشعر) دا ده‌لّیت: ((گه‌ر واتای شاعر له‌پله‌ی بابه‌ته پیشکه‌شکراوه‌که‌دا بیت و شاعر له‌ناویدا وه‌کو وینه‌بیت، هه‌ر وه‌ک چو‌ن هه‌موو پیشه‌یه‌ک ده‌بی بابه‌تیکی دیاریکراوی هه‌بیت، که کاریگه‌ری وینه‌کان قبو‌لبکات، وه‌کو دار له‌دارتاشی و زیو له‌زه‌رهنگه‌ریدا)). (الکاتب البغدادی، ۱۹۶۳: ۷) به‌م شیوه‌یه شاعری کرده وینه‌یه‌ک بو‌واتاکان و وتی: واتاکان مادده‌ی شاعرن و داهینانی شاعیرن، که له‌شیوه و دهربراو‌دا

دورده‌کون. ئەو وینەى (وهكو ره‌گه‌زیک له ره‌گه‌زه‌کانى شيعر و به‌ستنه‌وهى به ره‌گه‌زه‌کانى تره‌وه دانپیدا‌ناوه.) (صبح، ۱۹۷۳: ۵۷) هه‌روه‌ها (علي بن عبد العزيز الحسن بن علي القاضي الجرجاني ۹۳۳-۱۰۰۱ز) له کتیبى (الوساطة بين المتنبى و خصومة) دا، له‌بارهى شيعرى شاعيرانه‌وه ده‌لیت: ((کاتیگ شوینی ده‌نگه‌کان گوێکان و شوینی بینراوه‌کانیش چاوه‌کان بوو، ئەوه تو وینەیه‌ک ده‌بینیت، که مه‌رجه باشه‌کانى تیدا‌يه.)) (القاضى الجرجاني، ۱۹۶۶: ۴۱۲) واتا مه‌به‌ستیتی بلیت: ئەو وشانه‌ى به‌ر هه‌ستى بیستمان ده‌کون، ئەگه‌ر هاتوو له هه‌مان ئاستى واتاییدا وینەیه‌کیان نیشانى چاوه‌کانمان دا، ئەوه بیگومان شاعیره‌که وینەیه‌کى باشى دروستکردوو.

(ابو هلال عسکري ۹۲۰-۱۰۰۵ز) له کتیبى (الصناعتين) دا له زارى (العتابى) یه‌وه ده‌لیت: ((وشه‌کان جه‌ستن و واتاکان رۆحن، به‌لام به‌چاوى دل ده‌یانینین، ئەگه‌ر کۆتاییه‌که‌ى پيشخرا و پيشه‌کیه‌که‌ى خرایه دواوه، ئەوه وینه‌که تیکده‌چیت و واتاکه‌ش ده‌گۆریت.)) (عسکري، ۱۹۵۲: ۱۶۱) هه‌روه‌ها ده‌لیت: ((ئەگه‌ر واتا له شوینی خۆیدا‌بوو، وه‌سف و ده‌ربراو‌ه‌که‌ش باشبوو، ئەوه له باشتري‌ن حاله‌تدا‌يه. (عسکري، ۱۹۵۲: ۱۶۱) به‌م شیوه‌یه ده‌بینین (ئەبوو هیلال عه‌سکه‌رى) له ئاستى ده‌ربراو و واتادا قسه‌ى له‌سه‌ر وینه‌ کردوو و هه‌ردوو ده‌ربراو و واتای له‌یه‌ک ئاستى گرنگییدا‌ندا داناوه، تاکوو وینه‌یه‌کى باش دروستبیت.

لیره‌دا پیمان باشه برۆینه لای (عبدالقاهر الجرجاني ۱۰۰۹-۱۰۷۸ ز)، که له‌باره‌یه‌وه وتراوه (پاش ریگایه‌کى درێژ، سواریک دیته مه‌یدانه‌وه، مامۆستای ره‌خنه‌ى عه‌ره‌بى کۆن "عبدالقاهر الجرجانى" له سه‌ده‌ى پینجه‌مى کۆچیدا ده‌مانگه‌یه‌نیت به‌وه‌ى، که ره‌خنه‌ى نوێ له رۆونکردنه‌وه‌ى وینه‌ى ئەده‌بیدا له سه‌ده‌ى چوارده‌یه‌مدا پینگه‌یشت.) (صبح، ۱۹۷۳: ۷۸) جرجانى له کتیبى (دلایل الاعجاز) دا ده‌لیت: ((رۆونه، که ریگای قسه‌کردن، ریگای ویناکردن و دارشتنه‌وه‌یه، ریگای ئەو واتایه‌ى که ده‌رى ده‌بریت، ریگای ئەو شته‌یه، که ویناکردن و دارشتنه‌وه‌ى تیدا دروستده‌کات، وه‌کوو زیو و ئالتون، که موستيله و ده‌ستبه‌نى لیدروسته‌ده‌کریت.)) (الجرجانى، ۱۹۸۴: ۲۵۴) (د.محمد غنیمى هیلال) ده‌ربرینی وینه‌ى هونه‌ری لای (عبدالقاهر جرجانى) به جوانى و بایه‌خه‌وه په‌یوه‌ست ده‌کات و ده‌لیت: (به‌ته‌نها ده‌ربراو‌ه‌کان لای عبدالقاهر نرخیان نییه، هه‌رچه‌نده ئەوانن، که که‌ره‌سته‌ى یه‌که‌مى پیکه‌ینانى وینه‌ن. پینگه‌یان له رسته‌کاندا به‌جوانى و ناشیرینی وه‌سف ده‌کریت، به‌لام له هه‌لسه‌نگاندنى جوانى و ناشیریندا ره‌چاوى کاریگه‌رییان له وینه‌دا ده‌کات. (هلال، ۱۹۹۷: ۲۷۳) له‌سه‌ر ئەمه، جوانی له‌پووی ویناکردنى واتاوه هی هۆنراوه‌یه، یان هی وینه‌یه له‌پووی ئەوه‌ى له هۆنراوه‌دا ئاماژه‌ى بو کراره، هه‌روه‌ها مه‌رجى جوانى وینه‌ى ئەده‌بى لای (عبدالقاهر) پیکه‌وه‌بوونى رسته‌یه له‌سه‌ر واتا، بو‌ئه‌وه‌ى دانایى وینه‌ ته‌واوبیت و جوانى له هۆنراوه‌دا به‌دیبت. هه‌روه‌ها تیروانینی وایه، که کۆمه‌لیک جوانکارى هیه له ده‌ربراو‌ه‌کاندا به‌دیدین. (هلال، ۱۹۹۷: ۲۶۷)

به لّام (د.عیزه دین ئیسماعیل) باوه‌ری وایه شیعیری کۆن به‌گشتی بۆ باسکردنی جوانی پشتیان به هسته‌کانیان به‌ستووه، هەر بۆیه ده‌لیت: ((یه‌که‌مین شتی‌ک په‌یوه‌ست به شیعیری کۆنه‌وه هم لای شاعیران و هم لای ره‌خه‌گرانی‌ش ده‌بی‌ت ئاگاداری بین، ئه‌وه‌یه، که بۆ پیشاندان و باسکردنی جوانی به‌ته‌واوی پشتیان به هسته‌کان ده‌به‌ست، هەر به پشتبه‌ستن به هسته‌کانیان ئازادانه وینه شیعیریه‌کانی خۆیانیان دروستده‌کرد.)) (اسماعیل، ۲۰۰۱: ۸۰)

عه‌بدلقاهر جرجانی توانی (جیاوازی له‌نیوان سی جۆر له جوانیدا بکات: جوانی ده‌ربراو ئه‌وه‌یه، که ده‌ربراو، جوانی واتا ئه‌وه‌یه، که واتای ده‌ربراو‌که‌یه، جوانی دارپشتنه‌وه و ویناکردنه له هۆنراوه‌دا، به‌لّام جوانی دارپشتنه‌وه جوانیه و ئه‌وه‌یه، که شاعیره بالا‌کان تییدا کی‌برکی ده‌که‌ن.)) (عبدال‌تواب، ۱۹۹۵: ۱۹) ئه‌و ده‌لیت: ((وینه له شیعردا ئه‌و (شیوه هونه‌ری)یه، که له ده‌ربراو و واتا پیک دیت، پاشئه‌وه‌ی شاعیره‌که له چوارچۆیه‌یه‌کی ده‌ربریندا ریک‌بخستووه.)) (محمد، ۱۹۹۰: ۱۰) به‌گشتی چه‌مکی (واتا) ده‌روازه‌ی سه‌ره‌کییه بۆ تیگه‌یشتنی پیشبینیه‌کانی ره‌خه‌ی عه‌ره‌بی بۆ گرنگی و ئه‌رکه‌کانی وینه‌ی هونه‌ری. خودی(واتا) زاراو‌یه‌که له بواره جیا‌جیا‌کانی نووسینه کۆنه‌کانی عه‌ره‌دا به‌کاره‌ینراوه، ره‌نگه هه‌رئه‌وه وایلی‌کردی‌ت، که (واتا) ره‌هه‌ندی جۆراوجۆری هه‌بی‌ت. پوونت‌ترین واتا‌کانی زاراو‌یه‌که و زۆرت‌ترین به‌کاره‌ینانی له نووسینه کۆنه‌کاندا، ئه‌و واتا‌یه‌یه که (واتا) به‌راورد ده‌کریت به (مه‌به‌ست) و ده‌یه‌ستیته‌وه به‌وه‌ی، که قسه‌که‌ر ده‌یه‌وی‌ت به‌سه‌لمینی‌ت یان ره‌تیبکاته‌وه. (عصفور، ۱۹۹۲: ۳۱۳) (عه‌بدولقادر پوباعی) وینه له ره‌خه‌ی کۆندا به ره‌وانی‌ژی و به‌تایبه‌تی به چواندنه‌وه په‌یوه‌سته‌کات و ده‌لیت: ((لیکچواندن له تیۆری شیعیری کۆندا ستوونی وینه‌یه(الرباعی، ۲۰۰۹: ۵۰) و شاعیران وینه‌ی له‌سه‌ر بنیاتده‌نین و دیمه‌نه‌کانی خۆیانی پی زیادده‌که‌ن، چونکه (چواندن به بناغه‌ی ویناکردنی پوونییژی و سه‌رچاوه‌ی ده‌ربرینی هونه‌ری دادنه‌ری‌ت و به‌ربلاوترینی هونه‌ره‌کانی پوونییژی له‌پرووی به‌کاره‌ینان و واتاوه، که تییدا وینه ته‌واوده‌بی‌ت و دیمه‌نه‌کان زۆرده‌بن. (موسی، ۲۰۰۳: ۶۸) جگه له واتا مه‌به‌ست لی (پازاندنه‌وه‌ی شیوه و گه‌شه‌کردنی ده‌ربراو.)) (البدرا‌نی، ۲۰۰۵: ۶۹) (د.کامل البصیر) ده‌لیت: ((عبدال‌قاهر جرجانی "نمونه‌کی تری ئه‌م بناغه‌یه‌یه، که له‌بنچینه‌وه بنه‌ماکانی ریبازه‌که وهرده‌گی‌ری‌ت و باس له وینه‌ی شیعیری ده‌کات، دواتر ریبازی‌کی لی به‌ره‌م دینی‌ت، که جیاوازه‌ له‌وه‌ی لای (قدامه بن جعفر) بینیمان.)) (البصیر، ۱۹۸۷: ۳۵)

خه‌یال، ره‌گه‌زیکی بنچینه‌یی بنیاتی وینه‌ی هونه‌رییه، لی‌رده‌دا (له‌ریگه‌ی دوو بنه‌مای سه‌ره‌کییه‌وه، که ژیری و هه‌ستییه ده‌توانین کاریگه‌ری خه‌یالی شیعیری له تیگه‌یشتنی کۆندا چوارچۆیه بکه‌ین. بنه‌مای یه‌که‌م په‌یوه‌سته به هیزی کاریگه‌ر له پرۆسه‌ی شیعریدا، ئه‌ویش عه‌قله، که خه‌یال‌دان کۆنتروڵ ده‌کات و له چرکه‌ساتی دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ریدا ریگری له لادان و

هه‌له دهکات. به‌لام بنه‌مای دووم په‌یوه‌سته به مادده‌ی کرداره‌وه، واتا به وینه‌ی هه‌سته‌وه‌ره‌کانه‌وه، که بیر پاش ئاماده‌بوونی خودی هه‌سته‌وه‌ره‌کان له‌بواری درکی راسته‌وخودا هه‌لیگرتوه. هه‌ردوو بنه‌ماکه کومه‌لیک بایه‌خیان هاته‌سه‌ر و بوونه‌هۆی ده‌رکه‌وتنی کومه‌لیک ده‌رئه‌نجام. (عصفور، ۱۹۹۲: ۸۵) به‌لام به‌گشتی (چه‌مکی خه‌یال له‌کوندا به‌ربه‌ستیکبووه له‌به‌رده‌م تیگه‌یشتنی وینه و له‌دایکبوونی شیعی‌ی گۆرانی نویدا، چونکه خه‌یال و وه‌هم لای ئه‌وان یه‌ک شت بوون و ده‌بویه ئاگاداریین له‌ئه‌ده‌بدا. (هلال، ۱۹۹۷: ۳۸۸) نه‌ک هه‌رئه‌وه به‌لکوو (تیروانینی ره‌خنه‌گرانی کۆنی عه‌ره‌ب بو‌خه‌یال، تیرانینیکی مه‌ترسیداربووه، چونکه گومانی هیزکیان لیده‌کرد، که به‌رانبه‌ر دروستکردنی درۆ و دوو‌پوویی بیت. (ابن‌سینا، ۱۹۸۹: ۴) به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌یری ره‌خنه‌ی عه‌ره‌بی نوێ بکه‌ین، ئه‌وه ده‌بینین (خویندنه‌وه نوێکان سوودیان له‌تیوری خه‌یال له‌ره‌خنه‌ی نوێ به‌تایبه‌تی لای (کولریدیج) وه‌رگرتوه بو‌جوانکردنی شیعی. (الرباعي، ۱۹۹۸: ۲۳) ئه‌وه‌تا (احمد‌الشایب) له‌کتیبی (أصول النقد الادبی) دا ده‌لیت: ((وینه‌ی ئه‌ده‌بی دوو واتای هه‌یه: یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه، که به‌رامبه‌ر مادده‌ی ئه‌ده‌بیه و له‌خه‌یال و ده‌سته‌واژه‌دا ده‌رده‌که‌ویت. دوومیان ئه‌وه‌یه، که به‌رامبه‌ر شیوازه و به‌یه‌کگرتوویی به‌دیدیت.)) (الشایب، ۱۹۹۴: ۲۵۹)

وینه‌ی هونه‌ری له‌ره‌خنه‌ی نوێی عه‌ره‌بیدا گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوه، بیگومان ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه، که وینه‌ی ره‌گه‌زیکی گرنگی شیعه‌ و په‌یوه‌سته‌ پێیه‌وه، هه‌رکه‌ی شیعی گۆرانی به‌سه‌ردا هات و پیشکه‌وت، ئه‌وه وینه‌ش له‌گه‌لیدا بره‌وه‌سه‌ینیت، ئه‌مه‌ش بیگومان به‌ده‌رنه‌بووه له‌کاریگه‌رییه‌کانی پیشکه‌وتنی ئه‌ده‌بیاتی جیهانی و گرنگیدان به‌زمان و خه‌یال و شیواز و پروکردنه‌ بنه‌ماکانی شیعی‌ی رۆمانتیکی، چونکه (گه‌رانه‌وه بو‌ وینه‌ له‌لای ره‌خنه‌گره عه‌ره‌به نوێکان له‌ریگه‌ی سوودوه‌رگرتن له‌تیوره‌ پۆژئاواویه نوێکانه‌وه‌بووه، به‌تایبه‌تی چه‌مکی وینه‌ لای هه‌ماگه‌ری و رۆمانتیکی. (ذیاب، ۲۰۰۳: ۱۶-۱۷) هه‌ر بۆیه ره‌خنه‌ی نوێ ورده‌ ورده‌ هه‌ولیده‌دا، بو‌ وینه‌ بنه‌مای تری جگه‌ له‌ ره‌وانیژی گرنگی پیندات، چونکه (ره‌خنه‌ی نوێ خه‌ریکه زۆریک له‌به‌شه‌کانی ره‌وانیژی عه‌ره‌بی و پێوه‌رکانی پشتگۆی ده‌خات و له‌هه‌سه‌نگاندنی کاری هونه‌ریدا پشت به‌پێوه‌ری نوێ ده‌به‌ستیت. (حمدان، ۲۰۰۸: ۱۷۱) ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی (ره‌خنه‌گر و لیكۆله‌ران له‌کۆن و نویدا جیاوازی بوون له‌ تیگه‌یشتنی زاراوه‌ی وینه‌ له‌ دیاریکردنی واتا ره‌خنه‌یه‌کاندا، ته‌نانه‌ت پیناسه‌یه‌ک نابین، که هه‌مووان له‌سه‌ری کۆکن، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه به‌لکوو شیعی‌ی نوێش له‌ شیعی‌ی کۆن له‌ شیوازی به‌کاره‌ینانی وینه‌کاندا جیاوازه.)) (العکیدی، ۲۰۰۵: ۶) له‌م باره‌یه‌وه (حازم القرطاجنی) له‌ دروستبوونی وینه‌ی شیعی‌یدا بو‌چوونی وایه، که شاعیر له‌ ده‌ره‌وه‌ی هزر و له‌ریگه‌ی درککردنه‌وه به‌ وینه‌کان ده‌گات، چونکه ((واتاکان له‌چواندندا، وینه‌ به‌ده‌سته‌هاتوه‌کانی هزره‌ له‌ شته‌ هه‌بووه‌کاندا، هه‌موو شتی که له‌ ده‌ره‌وه‌ی هزریدا بوونی هه‌یه، گه‌ر درکی پیکرا وینه‌یه‌کی له‌ هزریدا بو‌ به‌ده‌ستدیت، که ته‌بایه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی لێی درککراوه، گه‌ر ئه‌و وینه‌ هزریه‌ی

دەربرې، که نهجامی درک‌کردنه، نه دەربراوې که پي دهرده‌بریت شیوه‌ی نه وینه هزریه له تیگه‌یشتن و هزری بیسه‌راندا وهرده‌گریټ)) (نصیره، ۲۰۰۶: ۲۴) هه‌روه‌ها له‌بارهی خه‌یاله‌وه سوودی له بوچوونه‌کانی (الفارابی) و (ابن سینا) وهرگرت له جیاوازی له‌نیوان خه‌یال و باوه‌رپه‌نیاندا و پیو‌ابوو شیعر به‌شیعر هه‌ژمار ناکریت له‌رووی راستی و درو‌ییه‌وه، به‌لکو له‌رووی نه‌وه‌ی، که قسه‌یه‌کی خه‌یال‌کراوه. (صالح، ۱۹۹۴: ۵۷)

له ره‌خنه‌ی نویدا ناساندنی وینه‌گریده‌ریته خه‌یاله‌وه، نه‌وه‌تا (د. داود سلوم) ده‌لیت: ((تیگه‌لبوونی واتا و دهربراو‌کان و خه‌یال هه‌مووی نه‌و شته‌یه، که پي ده‌وتریت: وینه‌ی هونه‌ری.)) (البصیر، ۱۹۸۷: ۱۷۱) (د. کامل به‌سیر) تو‌یژه‌ره هاوچه‌رخه‌کانی عه‌رب به‌سه‌رجه‌م زاروا‌ه‌کانییه‌وه له لیکو‌لینه‌وه‌ی وینه‌ی هونه‌ریدا به‌سه‌ر سی‌گروو‌پدا دابه‌شده‌کات و ده‌لیت: ((گروپیک شوینکه‌وته‌ی هه‌نگاوی پیشینانه و کوپی ده‌کات. گروپیک له نه‌وروییه‌کانه‌وه وهرده‌گریټ و کوپی ده‌کات. گروپیکیش تیگه‌لیان ده‌کات و خو‌ی دایده‌ریټیه‌وه.)) (البصیر، ۱۹۸۷: ۵۵۰)

(د. نعیم الیافی) وینه‌به‌بنیاتی شیعی‌ی داده‌نیټ و ده‌لیت: ((وینه‌ناوه‌ند و جه‌وه‌ری شیعه‌ره، هه‌موو قه‌سیده‌یه‌کی یه‌کیتییه‌کی ری‌کخراوی هه‌یه، که له‌ناویدا ژماره‌یه‌کی یه‌که‌ی تری تیدا‌یه و بنیاتی گشتیان دروست‌کردووه، هه‌موو یه‌که‌یه‌کی له بنیاته‌که بریتییه له وینه‌یه‌کی په‌یوه‌ست به وینه‌گشتیه‌که‌ی قه‌سیده‌که‌وه، که نه‌وه‌ش هه‌مان کاره هونه‌رییه‌که‌یه. لیره‌وه‌یه ده‌توانین نه‌وه رابگه‌یه‌نین، که بنیاتی شیعی‌ی، بریتییه له بنیاتی وینه‌یی.)) (الیافی، ۱۹۸۲: ۳۹-۴۰) کردنی وینه‌به‌سه‌نته‌ری بنیاتی شیعر هه‌نگاویکی گرنکه له بایه‌خپیدانی گه‌وره و کاریگر له پیشاندانی وینه‌وه‌کی ره‌گزی سه‌ره‌کی شیعر، هه‌روه‌ها له ره‌خنه‌ی نویدا به‌شیک له تو‌یژه‌ران وینه‌یان به باریکی دهروونیه‌وه ده‌به‌سته‌وه، له‌وانه، (دکتور محمد فکی العشماوی)، که ده‌لیت: ((وینه‌ی شیعی‌ی دهربرینی حاله‌تیکی دهروونی دیاریکراوه، که شاعیر پییه‌وه ده‌نالینیت، له‌مه‌ر هه‌لو‌یستیکی دیاریکراو له هه‌لو‌یسته‌کانی ژبانی. هه‌ر وینه‌یه‌کی له کاریکی هونه‌ریدا هه‌لگری هه‌ستگه‌لیکه و له چه‌ند به‌شیک پیکدیټ.)) (الخلیل، ۲۰۱۴: ۲۵۷) یان ده‌وتریت: ((به‌رجه‌سته‌کردنی بیرو‌که‌ی په‌تی و ختوره دهروونی و دیمه‌نه سروشتیه‌که‌نه.)) (النصراوی، ۱۹۹۰: ۱۷۶) یان ده‌وتریت: شیعر، وینه‌ی کو‌مه‌لگایه، تابلوش وینه‌یه‌کی تره. (الطاهر، ۱۹۷۹: ۱۵) هه‌ندیک جاریش تو‌یژه‌ران له‌به‌ران‌به‌ر عه‌قل و خه‌یالدا ئاماژه‌یان به وینه‌ی هه‌ستی کردووه، هه‌روه‌کی (د. می‌شال عاصی و د. امیل یعقوب) وه‌ها پی‌ناسه‌ی ده‌که‌ن، که (وینه‌ی شتیک، واتا کی‌شانی وینه‌یه‌کی و گواسته‌وه و به‌یان‌کردنی، یان به‌نزیکی هاوشیوه‌یی و لی‌چوویی و لاسایی‌کردنه‌وه. وینه‌ش یان ماده‌یه‌کی هه‌ستییه، یان ژیرییه و به‌عه‌قل و خه‌یال درکده‌گریټ) (یعقوب و عاصی، ۱۹۸۷: ۷۷۴) واتا دابه‌شی هه‌ردوو جو‌ری هه‌ستی و ژیری ده‌که‌ن.

دیوانییه‌کان پیوره کلاسیکیه‌کانی هه‌سه‌نگاندنی وینه‌یان به‌جیه‌ه‌شت و بانگی تیپه‌پاندنی وه‌سفی هه‌ستییان بۆ ویژدانیی کرد، یان به‌واتایه‌کی تر، هه‌ولێ وروژاندنی ناوه‌پۆکی ده‌روونیاندا، وه‌کوو سه‌رچاوه‌یه‌کی شیوه‌کاریی بۆ وینه و پالنه‌ریک بۆ به‌دییه‌تانی ریکخستن و گونجاندن له‌نیوان ئەدای هونه‌ریی و بابه‌تی وینه‌دا، ئەوه‌ش به‌توانای شاعیر له‌سه‌ر دروستکردنی په‌یوندییه تاکیه‌یه نه‌زانراوه‌کانی نیوان شته‌کان به‌دیدیت و به‌ئاستی هه‌ستکردن پێی وینایده‌کات، به‌شیوه‌یه‌که ره‌نگدانه‌وه‌ی دید و هه‌لوێستی ئیستای ده‌بیت و ده‌بیته‌ هاوکیشه‌یه‌کی ده‌روونی بۆ هیز و قوولیی هه‌ستکردنی. (صالح، ۱۹۹۴: ۳۳) ئەمه‌ش به‌و مانایه‌ی، که وینه له ئەده‌بی نویی عه‌ره‌بیدا بوو به‌ ئامرازیکی گرنگی ئاشکراکردنی لایه‌نی ده‌روونی. هه‌روه‌ها (له‌دوای ئەم کۆمه‌لانه‌وه چه‌ند هه‌ولدانیکی تاکیی هات، که لیکه‌وته‌ی بۆچونی ئەو په‌خنه‌گر و شاعیرانه‌بوو، که گوڤاری (شعیر) له سالی ۱۹۵۷ کۆیانی کرده‌وه و ده‌ستکرا به‌ ده‌رچوونی، له‌ دیارترین که‌سه‌کانی ئەم گوڤاره (یوسف الخالی) شاعیربوو، که گرنگیه‌کی تایه‌به‌تی به‌ وینه‌ی هونه‌ریدا و به‌ کۆله‌که‌یه‌کی بنه‌ره‌تی له بنیاتنانی ئەزموونی شعیریدا هه‌ژمارکرد.) (البیطار، ۲۰۱۰: ۵۲) ئەمه‌ جگه‌له‌وه‌ی هانی به‌کاره‌یتانی دا، له‌و شوینه‌ی که (شاعیری کۆن چواندن و خواستن و ده‌ربراوێ پته‌ی و پوونییژی پوختی به‌کاره‌یتاوه، چونکه شاعیر ئەو وینه‌ی لانییه، که پشت به‌ میژوو یان ژیانی ده‌وروبه‌رمان و لیکه‌وته‌ی ده‌روونی ده‌به‌ستیت تا‌کوو ئاله‌نگاری لوژیک ببیته‌وه و قابله‌ کلاسیکیه‌کان تیکبشکینیت.) (الخالی، ۱۹۷۸: ۸۰) ئەمه‌ش بیگومان وایکرد، شاعیرانی نویی عه‌ره‌به‌کان ده‌ست بۆ میژوو و بارودۆخی ژیا‌ن و هه‌لچوون و باره‌ ده‌روونییه‌کانیان به‌ن و وینه‌ی هونه‌ری له شعیره‌کانیاندا پینرازینه‌وه و جوور و شیوازی نویی وینه‌ی هونه‌ری پینخولقینن.

ئەدەبى كوردى بەگشتى و شاعر بەتایبەتى ھەر لەو پۆژەى سەرپھەلداوہ ھەتاكوو ئەمپۆ وەكوو ھەموو گەلانى دنيا پشتى بە وینەى ھونەرى بەستووہ. شاعيرانى كورد بۆ گەياندى بىروباوہ پەكانيان و بۆ دروستكردى كاريگەرى لەسەر خوينەر وینەى ھونەريان كاردووہ بە رەگەزى ھەرە كاريگەرى شاعرەكانيان و پشتيان پى بەستووہ. ئەگەرچى لەرۆوى بايەخپيدان بە وینەى ھونەرى وەك (كاكەى فەلاح) دەليت: ((يەكيكە لەو بوارە تازانەى كە بەنسبەت شاعىرى كوردییەوہ ئاورى لىنەدراوہتەوہ و ئەو بايەخ و گرنگییەى پینەدراوہ، كە ھەلئەگریت.)) (كاكەى فەلاح، ۱۹۸۶: ۲۳) ئیمە لیرەدا بۆ ڤوونكردنەوہى چەمكى وینەى ھونەرى لە رەخنەى ئەدەبى كوردیدا، بۆچوون و تىروانىيەنەكانى شاعىر و نووسەر رەخنەگرانى كورد لەم ڤووەوہ دەخەینەڤوو.

(شێخ نوورى) لەو شاعىر و نووسەرانەى كوردە، كە لەپیش ئەوانى ترەوہ ئاورى لەم بابەتە داوہتەوہ و (بۆ یەكەمجار لە میژووی پۆشنیری ویزەى كوردیدا ئەم نووسەرە كوردە دروشمی رییازی زانستی لە كۆرى لىكۆلینەوہى رەخنەسازى و ویزەیدا بە چەشنكى تیورى پراكتیكى بەرزكردەوہ.) (جەلالى، ۱۹۸۴: ۱۴۷) ئەو بۆ جیاكردنەوہى وینەى ھونەرى و وینەى كە، كە ھونەرى نەبیت دوو نمونە دەخاتەڤوو و دەليت: ((مەحبوبە لە رەشمال ھاتە دەرەوہ. مانگ لە كۆشى ھەورى رەش دەرچوو. لە مەوزوعى ئەوئەدا حەقیقەتىكى عادىیەى بە سوورەتىكى بەسیت ئیفا دە كاردووہ بینا عەلەھى لەمەدا ئەدەبیات نییە، وەقتى ئەو كاتبە جملەى ئەوئەلى نووسیوہ دەماغ ئىحتیاجى فەعالەتىكى ئیجادییەى حەس نەكردووہ، مەعە مافیھى ھەر ئەم فكرە كە ویستمان سوورەتىكى ئەدەبى بەكەین بەبەردا دەماغمان دەست دەكا بە فەعالەتییەكى بە شیدەت بە ھەموو وزوح و شیدەتیكەوہ دەكری بۆ تەشبیھات و سائیرە و تا جملەكە دەكات بە " مانگ لە كۆشى ھەورى رەش دەرچوو " ئیستا لە جملەى ئاخیردا مناسەبەتى مەحبوبە بە مانگ و رەشمال بە ھەر دوو دۆزراوہتەوہ و تەشبیھاتى موكمەلەى تیدا ئەجرا كراوہ و ئەم جوملەى ھینراوہتە (جوود.) (م.نورى، ۱۹۲۶: ۱) لەم دوو نمونەى (شێخ نوورى) ھیناویەتیەوہ دەرەكەوت، كە ئەو چەمكى وینەى ھونەرى دەبەستیتەوہ بە ھونەرەكانى رەوانیڤرى و بەتایبەتى چواندەوہ و پینوایە لەدەرەوہى رەوانیڤرى ناتوانریت وینەى ھونەرى دروستكریت، چونكە (لە ئیزاحى فیکریكدا بۆ ئەوہى كە قووہت بدری بە تەسویر، تەشبیھە، ئیستعارە، موبالغە و زۆر ئەوساف دەھینرى زىكر دەكری.) (م.نورى، ۱۹۲۷: ۳)

(كامل بەسیر) لە كتیبى (شێخ نوری شێخ صالح لە كۆرى لىكۆلینەوہى ویزەى و رەخنەسازیدا) لە ھەلھینجانی تىروانىيەنەكانى شێخ نووریەوہ لەسەر دروستبوونى وینەى ھونەرى دوو بنچینە دیاریدەكات، كە ئەوانیش (یەكەم: بنچینەى تۆماركردنە، كە شاعىر لە میشكیدا

به هۆی خویندنه وه و تهماشاکردن و تاقیکردنه وه وه، وینه و به سه رهاته کانی تۆمارکردوه، بنچینهی دووهم: بنچینهی یادکردنه وه، یان گه پان به دوای شتا له میشکدا، له مه شدا و یژهر به رسته یه کی ساکار مانایه ک درده بریت، که خوی به چه شهی و یژه یه که ی قایل نییه، هر بویه میشک و ده ماغی ده که وینه ئیش و شریه و تۆمارگای یادگاره تۆمارکراوه کانی ده خاته گه ر هه تا وه کوو وینهی ئه ندیشه یی گونجاو بو ئه و واتایه ده دوزیته وه و ده یکات به به ریدا.) (به سیر، ۱۹۸۰: ۵۱) به مه ش شاعیر سه ره تا وینه و تاقیکردنه وه کان وهرده گریت و دواتر که ده یه ویت به یادیان به نیتته وه هه ست ده کات له رسته ی ئاسایدا ناتوانیت؛ بویه به یارمه تی ئه ندیشه وینه یه ک ده کاته به ری ئه و واتایه ی ده یه ویت ده ربیریت، که وایه له مه دا (مه به سته ی کامل به سیر ئه وه یه، که (شیخ نوری) له روانگه یه کی نویوه ره گه زه کانی خسته ته به رده ست و لیاندواوه.) (مه ولود، ۲۰۰۹: ۳۰)

د. کامل به سیر ده لیت: ((میژووی ره خه نه سازی کوردی له روانگه ی پسپوری و ره خه نیه وه له لیکۆلینه وه ی ره سه ن بیبه ش نییه، به لگه مان بو چه سپاندنی ئه م بیروراهی کۆمه له و تاریکه له لایه ن ره خه نه سازی کی کورده وه به نازناوی (سیاپۆش) بلاوکراوه ته وه (به صیر، ۱۹۸۱: ۳۰)، که تیدا ده لیت: ((وه ره شیعریکی دلداری شاعیره کانمان بخوینه وه، که ئه مه به شی هه ره زۆری خه رمانی شیعریانه ئه گه ر شیوه ی ژنیکت هاته یاد ئه وه پیم بلی چ ژنیکه چینی؟ هیندی؟ ئه فغانی؟ نازانم هه رچی ببی ژنیکی کوردنییه، به لی ناحه قیان نییه ژنی کوردیان نه دیوه، نه یاندیوه (به هی) مه ر بدۆشی (شیرین) مه شکه بژهنی (گولناز) به شه ده ی لاریه وه گوزه له سه رشان له کانی بیته وه (سیاپۆش، ۱۹۳۳: ۴۰، ۴۱). گومانی تیدا نییه (سیاپۆش) مه به سته ی له وه یه، که شاعیره کانمان لاسایی وینه شیعریه کانی گهلانی موسلمانان ناوچه که ده که نه وه، داویان لیده کات وینه ی ژیان و واقعی کورده واری بال بکیشیت به سه ر هۆنراوه کانیاندا.

(عه بدوللا گوران)ی شاعیریش له و تاریکیدا به ناوی (ته رمۆکی و ته یران)، له په سنی شیعری ته رمۆکیدا به بی ئه وه ی هیچ روونکردنه وه یه ک له سه ر وینه ی هونه ری بدات، باسی شیعری ته رمۆکی ده کات و ده لیت: ((ئه و وینه هونه رییه زیندووانه ی قسه ی جوانیان پیخراوته جووله و بزوتن له ی هه زار سال له مه وپیش، نه کورد نه هیچ نه ته وه یه کی رۆژه لاتی ناوه راست ئه چن.)) (ئاشنا، ۲۰۰۲، ۴۲) له و روانگه یه وه به سته وه ی قسه ی جوان به وینه ی هونه رییه وه ومان لیده کات، که هاو رابین له گه ل ئه و قسه یه ی (د. فه رهاد قادر) که ده لیت: ((گوران زاراوه ی (وینه ی) به واتای (رووخسار) به کاره ی ناوه.)) (که ریم، ۲۰۰۹: ۳۶) هه روه ها (ره فیق حیلمی) له وه سفی ئه ده بدا ده لیت: ((ئه دب دیاره که سیفه تی ئه دبیه، له به ر ئه مه به وینه کانی (ئینفعالات)ی ناو ده روونی ئه دب، که به هۆی ده نگ و (تیپ)ه وه ده کیشری و ده رده خری، ده لین (ئه دب). به کورتی (ئه دب)

وینەى (ئىنفعالات) يىكە، كە لە نەفسى ئەدىبەو بە ھۆى قسە (واتە بەھۆى دەنگ و تىپ) ھەو دەگويزریتەو نەفسى گويزگر، يا خوینەوار.)) (حيلمى، ۱۹۵۸: ۲) بەپىي ئەم دەربېرینەى رەفېق حيلمى ئەدەب بە گشتى لە وینە پىكدیت، بەلام وینەى ھەلچوونەكانى ناو دەروونى شاعیر، كە لە ئەنجامى تاقىردنەو ھەكانىیەو پىي گەشتو، ئەم وینەى ش بەھۆى دەنگ و تىپەو بو ھەرگر دەگوازریتەو.

ھەرودھا (علاءالدین سجادى) لە كتیبى (مىژووى ئەدەبى كوردى) دا، لە لىكدانەو ھى شىعیرىكى مەولەویدا، كە گوايە مەولەو ھى مەبەستى ئەو ھىە بلیت: (ئا ئەم دۆستە، كە من قسەى لیو ھەكەم دوو وینەى ھەى، یەكی لە دەرودھ " الشبح الخارجى"، یەكی لە ناو دلی مندا " الشبح الذهنى"، ئەو ھى لە دلمدایە دەستكردى خەيالە، ھیناویە راستەو راست پەیکەرى پوومەتى ئەو ھى دروستكردو ھى و خستویەتە دلی مەعدومى دل بریندارەو، بەم قسەى ئەو ھى دەرخت كە خەيال وینەى كى لە نمونەى دلخواز دروستكردو ھى و لە دلیكى تارىكا دایناو.)) (سجادى، ۱۹۷۱: ۲۹۲) بەم شیو ھى سەجادی لە ئەنجامى ئەو لىكدانەو ھى دا دوو وینە باسەكات، كە یەكیكان: وینەى دەرودھى، و اتا وینەى شت و كەرەستەكان. دوو ھىمیش ئەو وینەى، كە بەھۆى خەيالەو لە ناو ئاوەز و دلی شاعیراندا دروستدەبیت. بەمەش سەرچاوەى ئەو وینانە پەيوەستدەكات بە ئەندیشە و خەيالەو و لەگەلشیدا ھەردوو جوړى وینەى ھەستى و وینەى ئاوەزى دەبینن.

مامۆستا (مەسعود مەمەد) لە كتیبى (چەپكەك لە گولزارى نالى) دا دەلیت: ((ھەستدەكەم نالى و سەرەپاى پژاندنى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە پووماندا، وینەى كى ھونەرى ئەوتوشى لە لوئوئى وشە ئاوریشمى ھونینەو، نەخشاندو، ھاوتای تابلوى رەسامە زلەكانى جیھان بىت، كورد كە كەسى نەبوو بە "ریشە" وینە بکیشیت، نالى ھاوو بە ھەلبەست وینەگرى كردو.)) (محمد، ۲۰۰۷: ۱۲۱) ئەمەش ديسان ھاوتاكردنى وینەى ھونەرى بە تابلوى ھونەرى، كە ئەویان وشە و ئەمیان ریشە و رەنگ بەكاردەھینیت، ئەم تىروانینەش وەك پىشتر پىشانماندا لای ئەوروپایىەكان و ھەر بەكانیش بىناو. لەم بارەىو (كەرىم مستەفا شارەزا) دەلیت: ((وینەى شىعەرى وەك وینەكیشانى ھونەرى شیو ھى نىیە، بە ھەموو جوړە كەرەستەىك و لە ھەموو بواریكدا بخولقینرى، بەلكوو لە چەند بواریكى وەكو وەسف و لىكچواندن و خوازە و خواستن و ھەندى جاریش لە بەكارھىنانى رەمزدا دروستدەكریت. جوانى وینەى شىعەرى لە جوانى وشە و ماناكەیدا.)) (شارەزا، ۱۹۸۹: ۱۹) بەمەش نووسەر باو ھى و ھایە وینەى ھونەرى وەكو وینەكیشان نىیە، چونكە وینەى ھونەرى بەيارمەتى ھونەرەكانى پوونبىزى دروستدەبیت، لەگەلشیدا وشە و واتا لەیەك ئاستى جوانیدا دەكاتە بنەماى گرنگى وینەى ھونەرى، ئەمەش بىگومان دەكرى لە ژىر كاریگەرى رەخنەگرە كلاسىكە ھەر بەكان بەتایبەتى (ابن قتیبە) دا بىت.

(کاکه‌ی فه‌لاخ) له‌باره‌ی وینه‌ی هونه‌رییه‌وه ده‌لئیت: ((له‌سایه‌ی پیت و وشه و ده‌رپرین و هیم‌ا و لی‌چوون و مانا و خولیاوه، له‌پڕیگی‌ی زمان و هونه‌ری به‌رزى شی‌عه‌وه، ئەو وینه‌ی شی‌عه‌رییه به‌هره‌داره‌ی شاعیر ده‌بینین و هه‌ستی پێده‌که‌ین.)) (کاکه‌ی فه‌لاخ، ۱۹۸۶: ۲۴) لی‌ره‌دا کاکه‌ی فه‌لاخ له‌پروانگه‌ی کاریگه‌ری بۆ‌چوونه‌کانی ئەره‌ستۆ له‌ (هونه‌ری شی‌عه‌) ده‌که‌یدا له‌باره‌ی جیا‌وازی وینه‌ له‌لا‌ی (شاعیر، وینه‌کیش) هوه‌ به‌و شی‌وازه‌ با‌سی له‌ وینه‌ی هونه‌ری کردووه، به‌لام له‌گه‌لی‌شیدا با‌سی له‌ (هیم‌ا) و (لی‌ چوون) کردووه، که‌ ئەمه‌ش بی‌گومان په‌یوه‌ستبوونی وینه‌ی هونه‌ری به‌ هیم‌ا و په‌وانی‌ژییه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت. (د.کامل به‌سیر) ده‌لئیت: ((وینه‌ی هونه‌ری، تی‌گه‌شتنی گونجاو و ویناکردنی خه‌یالی و هه‌سته‌ ده‌روونی و بۆ‌چوونه‌ ئەندیشه‌یه‌ی به‌رجه‌سته‌کراوه‌کان ده‌گرێته‌وه، که‌ له‌پڕیگی‌ی زمانی ئەندیشه‌وه بۆ‌ وەرگر و خوینەر ئەنجام ده‌دری، به‌مه‌ش ده‌کرێ وینه‌که‌ وشه‌یه‌ک یان پسته‌یه‌کی لی‌کدراو‌بیت، یان ته‌واوی هه‌لبه‌سته‌که‌ به‌شی‌وه‌ی وینه‌یه‌ک ئەنجام درابێ.)) (به‌سیر، ۱۹۸۷: ۲۶۷) له‌ هه‌له‌ینجانی ئەم پیناسه‌یه‌ی د.کامل به‌سیردا، (د.دل‌شاد عه‌لی) دوو جو‌ر وینه‌ ده‌ستنی‌شان ده‌کات و ده‌لئیت: ((یه‌که‌میان: وینه‌ی راسته‌وخۆ، که‌ به‌ته‌نها واتای راسته‌وخۆی وشه‌ و ده‌ربرینه‌کان خۆیان ده‌گه‌یه‌نن، بینه‌وه‌ی پشت به‌ زانستی په‌وانی‌ژی به‌سترابێ. دووهم: وینه‌ی هونه‌ری، که‌ بریتین له‌ و وینانه‌ی که‌ به‌مه‌به‌ست و به‌شی‌وه‌یه‌کی کارامه‌ و هۆشیارانه‌ ئەنجام ده‌درین و به‌هۆی با‌به‌ته‌کانی لی‌کچواندن و خوازه‌ و خواستن و درکه‌وه، که‌ زمانی ده‌رپرینی ئەندیشه‌ن سازدراون.)) (عه‌لی، ۱۹۹۸: ۴۷) به‌لام گومانی تیدا نییه‌، که‌ هه‌یچ شاعیری‌ک، ئەو وینانه‌ی به‌ر کامی‌زای چاوه‌کانی ده‌که‌وینت، وه‌کوو خۆی نایانگوازێته‌وه، به‌لکوو تی‌که‌ل به‌ هه‌ست و سۆز و ئەندیشه‌ی ده‌بیت و دوا‌جار له‌ خولقاندنی وینه‌که‌دا، ئەگه‌ر وه‌سفی راسته‌وخۆش په‌یره‌و بکات، ئەوه‌هه‌ر هونه‌رده‌نوینیت. (د.عادل گه‌رمیانی) ده‌لئیت: ((وینه‌ی هۆنراوه‌یی با‌شترین لایه‌نی ده‌رخستنی توانای ئەندیشه‌یی هۆنیاره‌ له‌بواری گه‌یاندنی بیر و ئامانجه‌کانی به‌ شی‌وه‌یه‌کی دوور له‌ زمانی ئاخاوتنی راسته‌وخۆ.)) (گه‌رمیانی، ۲۰۰۴: ۵) واتا ئەو بیره‌ی که‌ لای شاعیر گه‌لاله‌ ده‌بیت به‌هۆی توانا ئەندیشه‌یه‌که‌یه‌وه له‌ چوارچی‌وه‌ی زمانی‌کی ناراسته‌وخۆدا وینه‌یه‌کی هونه‌ری پین دروسته‌کریت. چونکه‌ (هونه‌ر په‌نگدانه‌وه‌ی راسته‌وخۆی واقیعه‌ یان بیرکردنه‌وه‌یه‌ به‌ وینه‌). (رسول، ۲۰۱۰: ۱۹۱)

په‌یوه‌ندی نیوان ئەو وینانه‌ی شاعیر له‌ته‌واوی شی‌عه‌که‌دا دروستیده‌کرد له‌ شی‌عه‌ری کۆن و نویدا جیا‌وازی‌بوو، چونکه‌ (له‌ شی‌عه‌ری کلاسی‌کدا، وینه‌ی شی‌عه‌ری زیاتر له‌پروانگه‌ی هونه‌ره‌کانی په‌وانی‌ژییه‌وه سه‌یرکراوه‌ و ته‌نیا بۆ‌ پازاندنه‌وه‌ی لایه‌نی جوانکاری شی‌عه‌که‌ به‌کاره‌اتوو). (ئه‌حمه‌د، ۲۰۰۹: ۲۳۵) بی‌گومان ئەمه‌ش واتای نه‌نگی ناگه‌یه‌نیت، چونکه‌ (یه‌کی‌ک له‌و مه‌رجانه‌ی که‌ هه‌یز و توانا و گو‌ری مانه‌وه، یا نه‌مریی به‌ شی‌عه‌ر ببه‌خشی په‌وانی‌ژییه‌، سۆز و ئەندیشه‌کان به‌ وینه‌ی جوان و پازاوه‌ ده‌جوولینن، وشه‌ و که‌ره‌سته‌ و چوارچی‌وه‌ کۆنه‌کان تازه

دهکاتهوه). (مهولود، ۲۰۰۴: ۱۴۷) ههروهه وینه وهکوو (هۆکاریک بۆ ڤوونکردنهوهی مهبهستی شاعیر تهماشادهکرا، شاعیر بۆ ئه ڤوونکردنهوهیه زیاتر پهناى دهبردهبهر شته ههستییهکان، تاوهکوو بیرهکهی له وینهیهکی ڤوون و ئاشکرادا بهرجهستهبکات). (که‌ریم، ۲۰۰۹: ۳۵) ئه‌مه جگه‌له‌وهی (وینه‌ی هونه‌ری به‌گویره‌ی دارشتنی گشتیی هه‌لبه‌ستی دیرینی کوردیی، که‌له‌سه‌ر بناغه‌ی یه‌کیه‌تی دیردا بنیاتنراوه، زۆرجار به‌ساده و ساکارییه‌ نه‌خشه‌ده‌کیشری و به‌ده‌گمه‌ن له‌سنووری نه‌خشیکی یه‌ک دووری تیده‌په‌ری) (البصیر، ۱۹۸۳: ۱۶۶) ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی (له‌ شیعری کۆندا وینه‌ هونه‌رییه‌کان به‌ش به‌ش و په‌رشوبلا‌بوون و له‌به‌رئه‌وه‌ی شیوازی "وحده‌ البیت" به‌کارده‌هینرا، وینه‌کان له‌ سنووری دیریکدا ده‌جوولان و یه‌کتیییه‌کی ئۆرگانی له‌نیوان دیره‌کانی هۆنراوه‌که‌دا دروستنه‌ده‌بوو، چونکه‌ وینه‌ پچرپچه‌کان له‌ خزمه‌تی وینه‌ گشتیییه‌که‌دا نه‌بوو، هه‌ندیجار وینه‌ی وا له‌ سنووری هۆنراوه‌یه‌که‌دا کۆ ده‌بوونه‌وه، که‌ نه‌ک په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه نه‌ده‌بوو به‌لکوو هاودژی یه‌که‌ده‌بوون). (عه‌بدوڤه‌حمان، ۲۰۰۶: ۳۹)

به‌لام له‌شیعری نویدا له‌ په‌یوه‌ندی به‌هیزی نیوان سۆز و ئه‌ندیشه‌دا وینه‌ی شیعری سازده‌دری و له‌ بنیاتی ده‌قی شیعریدا وینه‌ سازدراوه‌کان پیکه‌وه‌ گریده‌درین، تا په‌رده‌ له‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ شیعرییه‌که‌ و سۆزه‌که‌ی هه‌لده‌نه‌وه‌ (عه‌لی، ۲۰۰۷: ۱۶۹) ئه‌مه‌ش به‌و مانایه‌ی له‌ شیعری نویدا وینه‌ به‌ش به‌شه‌کان پیکه‌وه‌ به‌ستراون و به‌پیی پیوه‌ری ده‌روونی و ویژدانی وینه‌کان هه‌لده‌سه‌نگینرین و شاعیر زیاتر بایه‌خ به‌ چینی وینه‌ یه‌ک له‌دوای یه‌که‌کان ده‌دا به‌ مه‌به‌ستی کارتیکردن نه‌ک سه‌لماندن. (عه‌بدوڤه‌حمان، ۲۰۰۶: ۴۰) بیگومان په‌خه‌ی نوئ له‌چاو په‌خه‌ی کۆندا گرنگیییه‌کی زیاتری به‌ وینه‌داوه، (به‌ راده‌یه‌ک له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی وینه‌ی شیعریدا په‌خه‌ ئه‌وه‌نده‌ فراوانبووه‌ گه‌یشته‌ته‌ په‌یه‌کی ئالۆز و توانا و دۆزینه‌وه‌ و قوولی به‌جوړیکه‌، که‌ زۆر به‌که‌می له‌ لایه‌نه‌کانی تری کاری هونه‌ریدا هاوشیوه‌ی ده‌بینریت). (گه‌ردی، ۲۰۰۴: ۲۸)

وه‌کوو ئه‌وه‌ی له‌ په‌خه‌ی ئه‌ده‌بی کوردیدا باسکراوه، گوایه‌ یه‌کیک له‌ هۆکاره‌ گرنگه‌کان، که‌ بووه‌ته‌هۆی ئه‌وه‌ی په‌خه‌ی نوئ زیاتر گرنگی به‌ وینه‌ بدات تا‌کوو کلاسیک ئه‌وه‌یه، که‌ کلاسیکه‌کان که‌متر بایه‌خیان به‌ ئه‌ندیشه‌ و سۆزده‌دا و زیاتر بیر به‌ لایانه‌وه‌ گرنگبوو، ئه‌گه‌رچی له‌م بواره‌دا (د.د.لشاد عه‌لی) له‌سه‌ر شیعری کوردی ده‌لیت: ((شیعری کوردی چ کلاسیکییه‌که‌ بیت چ نوئیکه‌ش "شیعری لیریک"ین و بۆخۆیان شیعری خودین و به‌ هه‌ر بیریکیش چه‌که‌ره‌یان کردبیت له‌ بازنه‌ی خودیتی ناچنه‌ده‌روه‌ و هه‌ر له‌ژیر رکیفی هه‌ست و سۆز و ئه‌ندیشه‌دا ده‌میئنه‌وه‌)) (ئه‌حمه‌د، ۲۰۲۰: ۱۸۰-۱۸۱) چونکه‌ (کلاسیزمی کوردی په‌ر له‌ سۆز و دیدی رۆمانسیانه‌ و توخمی رۆمانسیزم، ئه‌مه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی کلاسیزمی ئه‌وروپایی، که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی عه‌قل و عه‌قلگه‌راییی دامه‌زرا‌بوو). (پیربال، ۲۰۰۴: ۴۶) هه‌روه‌ها (خورشید په‌شید) له‌م

بارەيەو دەلێت: ((ئەدەبی کلاسیکی زۆرتەر لەسەر بیر و ھۆش چەسپابوو، کە لە دنیای ئەدەبیدا وەسف کرابوو بە ئەدەبێکی ھۆش و بیر، ئەمەش ئەو ناگەيەنیت، کە بپرای بڕ بەلای سۆز و ئەندێشەدا نەچوو، بگرە جاری وابوو لە بەرھەمیکی ئەدەبیدا سۆز و ئەندێشەيەکی وایان دەربرپوو، بەزیا دەو لە ئەدەبی رۆمانتیکی، بەلام لە ھەمان کاتدا ئەم سۆز و ئەندێشەيە دیسان لەژێر چاودێری ھۆشدا بوو.)) (ئەحمەد، ۱۹۸۹: ۲۰) بەلام بیگومان (ئەو عەقلانییەتە شیعری کلاسیکی کوردی لە خەيالی جوان و ناسک و وردی شاعیر بیبەش نەکردوو. (مەلازادە، ۲۰۲۰: ۴۶۷)

گۆرانی شاعیر ئەو ئەندێشەي لە شیعری کۆندا ھەبوو بەو جۆرە نابینیت، کە تینویتی خاوەن چیژی وێژەي بشکینیت، ھەر بۆیە دەلێت: (ھەلبەستی کۆن بالی ئەندێشە (خەيال)ی زۆر تیزبوو، بەلام ئەندێشە کاتیک نرخى ھونەری ئەبێ، کە نیگارکێشی ھەستەپەسەندەکان بیت، ئەندێشەيەک پالەوانەکانی ئەسکەندەرنامە و دیوکانی کتوی مازەندەران بەیئیتەدی، تەنیا ئەتوانی ھاوتەمەن و ھاومیشکی منال ژیرکاتەو، ھەرگیز ناتوانیت تینویتی خاوەن چیژیکی وێژەي بشکینی، ئەم جۆرە ئەندێشەنە لەپیزی کەلکەلە و ئەوھامدا ئەژمێردرین، شیعری کۆن لە خەيالی لیکدانەو دەولەمەندە وەک چواندنی چاو بە نیرگس، بەژن بە سەروی رەوان، پوومەت بە پەرەي گۆل، ھەلبەستی کۆن بايەخ بە ئەندێشەي لیکدانەو "تفسیری" و ھەلبەستی نویش بايەخ بە ئەندێشەي داھینەرانی دەدات. (گۆران، ۱۹۶۱: ۱۰) واتە بەلای گۆرانەو ئەم جۆرە ئەندێشەنە زیاتر بەلای وەھمدا دەپۆن تاكو ئەندێشەيەکی داھینەرانی، بیگومان شاعیرانی کلاسیک تەنھا ئەو جۆرە وینانەیان دروستنەکردوو وەکوو ئەوەي کە گۆران دەلێت، ئەمە جگەلەوہی کە شیعری کلاسیکی کوردی بەپێی سرووشتی سەردەم و خاسییەتی شیعری و ژینگەي ئەدەبی قۆناغەکە رەگەزی ئەندێشەیان بەکارھیناوە و چیژی وێژەي قۆناغەکەشی پێشکاوە، ئەمە جگەلەوہی دەبیت بەپێی سەردەمی خۆیان و پێویستی ئەدەبی ئەو قۆناغە میژووپیە تەماشای بکری، چونکە ئەگەر لەو سەردەمدا شاعیریک (چاوی بە پیالە و زولفی بە مار و دوویشک و بروی بە شمشیر و برژانگی بە تیر نەکردایە، ئەو ئابروی نووسینەکەي دەچوو لە بازارپی سەوداگەرانی نە خۆی و نە نووسینەکەي نرخیکیان بۆ دانەئەنا. (سەجادی، ۱۹۶۷: ۵۵)

لە قۆناغی ئەدەبی نویدا شیعەر ئاراستەي بەرەو رۆمانتیک بوو، ھەر ئەمەش وایکردبوو شاعیران لە وینە شیعرییەکانیاندا زیاتر بايەخ بە ئەندێشە و سۆز بدەن، ھەربۆیە گۆرانی شاعیر لە نامەکەیدا بۆ پیرەمێرد، دەلێت: ((بە تەما بووم شەھادەتنامەي جنسییەت بۆ ئەم جگەرگۆشە عەزیزەم بە ھەيئەتی ئیختیارییەي "ولاتی خەيال" تەسدیق بکەم.)) (گۆران، ۱۹۶۳: ۶) بەمەش ئەندێشە بە ولاتیک دەچوینی، کە بە برۆی گۆران، شیعری نوێ دەبێ لەوێ بپروانامەي بۆ

دەربەری. (د. دلشاد عەلی) دەلیت: ((هەر ئەم تیروانینەش لەدوای گۆران لەلای (سی. دی. لويس) شاعیر و ڕەخنەگری هاوچەرخ بەدی دەکریت)) (عەلی، ۱۹۹۸: ۴۸) چونکە ئەویش دەلیت: ((ئەندێشە ئەو ولاتەیه، کە وینەیی شیعری تیدا دروستدەکریت و بلاودەکریتەوه.)) (Lewis, 1961: 65) هەر گۆران لە شوینیکی تردا، ئەندێشەیی بە (نیگارخانەیی خەیاڵ) (گۆران، ۱۹۷۵: ۲) بەکارهێناوه، بە مانایەیی کە ئەندێشە، خانە و شوینی بەرھەمھێنانی نیگار و وینەییە.

شیعری نوویی کوردی گۆرانکاری بەسەردا ھاتوو و بەرھەو پیشەوہ چوو، بۆ نمونە (لەپووی زمانی شیعرییەوہ، ھەرھەا لەپووی سەنعەتکاری و بەکاربردنی ڕەمز و دروستکردنی وینەیی شیعری و ھونەرەکانی تری شیعەر و بەکاربردنی کەرەستەکان بە شیوہیەکی ئیستاتیکیانە بە مەبەستی چیژبەخشین و خستنەوہی وینەیی بەرزی ھونەری. (مەلازادە، ۲۰۱۹: ۱۲۴) واتا وینە شیعرییەکان بەھۆی بەکارهێنانی ڕەمز و گرنگیان بەلایەنی ئیستاتیکیان، ئاستی ھونەرییان بەرزبووئەوہ، ئەمە جگەلەوہی ھەندئ لە توێژەرانێ تر فراوانبوونی وینەیی ھونەری لە ڕەخنەیی نویدا دەگەریننەوہ بۆ پیوہرە ڕەخنەییەکان و دەلین: ((وینە وەک بزوتنەوہیەکی ئەدەبی لەسەرھتای سەدەیی بیستەمەوہ پینایە قونایگی بابەتی و پەيوەندییەکانی فراوانبوو، ئەویش بەھۆی ئەو پیوہرە ڕەخنەییانەیی کە شتە نھینییەکانی جیھانی ناوہوہی دەقیان ئەدۆزییەوہ)) (ئەمین، ۲۰۰۲: ۶) ئەمە جگە لەوہی ھەرھۆی وینەیی ھونەری (دەبیتە ھۆی پەردە ھەلمالین لەپووی شتی شاراوہ و ناسینی نەناسراوہکان. (کەریم، ۲۰۰۹: ۲۲)

وینهی هونه ری له کومه لیک رهگه ز پیکدیت، که هر یه که یان به شدارییه کی کارا له پیکهاتهی وینه هونه رییه که دا ده که ن و لایه نیکي ته واوده که ن، به کوی ئه و رهگه زانه ش دوا جار وینه یه کی دروستده بیت، که ئاستی به رزی به شداریکردنی ئه و رهگه زانه دنوینیت، که تئیدا به شدارن. به و مانایه ی ئه گه ر رهگه زیک یان چند رهگه زیک له وینه که دا به لاوازی به کارهاتبوو ئه وه وینه یه کی ئاست نزم دروستده کات. به پیچه وانه شه وه ئه گه ر هه موو رهگه زه کان له ئاستیکی بالادا به شداری بنیاتی وینه هونه رییه که یان کردبوو، ئه وه وینه یه کی هونه ری له ئاستیکی به رزدا پیکده هیتریت، که ئاماره یه بو لیته اتویی شاعیره که له ناسینی به های رهگه زه کان و به کارهینانیان به شیوه یه کی جوان و گونجاو. هر ئه م وینه یه ش دوا جار ده بیته رهگه زیکی گوره ی هونه ری له بنیاتی ده قه شیعریه که دا. هه موو رهگه زه کان له پیکهینانی وینهی هونه رییدا بایه خیکی گوره یان هه یه، که له هه مان کاتیشدا رهگه زه گرنگه کانی پیکهینانی شیعرن و نابیت شاعیر گرنگی به هندیکیان بدات و هندیکی تریان پشتگوئی بخت. ئه و رهگه زانه ی که وینهی هونه ری دروست ده که ن په یوه ندییه کی توکمه و به ییز هه یه له نیوانیاندا، که ئه وانیش له لای (عبدالله عساف) به (واقع، بیر، سۆز، نه ست، خه یال) (زیاب، ۲۰۰۳: ۱۸) هه ژمار کراون، که بیگومان ناکریت رهگه زی (زمان) فه راموش بکریت، چونکه هه روه کوو (رۆمان یاکوبسن) ده لیت: ((شاعر به رزترین مانیفیستی زمانه.)) (Якобсон, 2011: 35) هه روه ها ده توانریت رهگه زه کان له شیکارکردن و هه لوه شانده وه ی وینه شیعریه کاندایه کتری جیا بکرینه وه، که بریتین له مانه: (زمان، بیر، ئه ندیشه، واقع، سۆز، نه ست).

۱ - ۶ / ۱ . زمان

زمان هۆکاری په یوه ندیکردن و له یه کتیگه شتنی نیوان تاکه کانی کومه لگایه، بیگومان ئه و په یوه ندییه ش له ریگه ی "ده نگ" وه دروست ده بیت، چونکه (له زور باردا "ده نگ"، تاکه که ناله بو دروستکردنی په یوه ندی له نیوان ئه م و جیهاندا) (Иванов, 2003: 160) نه ک هر ئه وه ندی به لکوو (هه ندی له زانیان به تایبه تی لایبنیز (Leibniz ۱۶۴۶ - ۱۷۱۶ز) و چارلس دی (Charles de ۱۷۰۹ - ۱۷۷۷ز) بوچونیان وه هایه، که له ریگه ی لاسایکردنه وه ی ده نگیه وه، زمانی مرؤف له دایکبووه). (Стручалина, 2018: 77) په یوه ندییه کانیش زور و هه مه جورن ئه مه ش وردی و ئالۆزییه کی به زمان به خشیوه، به لام هر ئه م زمانه کاتیک ده چیته ئاستی خوازه و نووسینی شیعره وه، پله ی به رزتر و وردتر و چرتر ده بیته وه، که جیاوازه له زمانی ئاخاوتنی رۆژانه، ته نانه ت له زمانی په خشانیش به رزتره، هه رئه مه ش واما ن لیده کات بلین: زمانی ئاخاوتن له زمانی ئه ده بی جیاوازه، بیگومان ئه وه ی ئیمه لیرده ما به ستمانه له باره یه وه بدوین، ئه و زمانه یه، که له

شيعردا وهكوو رهگهزيكي گرنگ وينه‌ي هونه‌ري پينه‌خشيئراوه. (ئهرستو) ده‌ليت: ((ئهو زمانه شيعرييه‌ي وشه‌ي ناباوي تيدا به‌كار بيت به‌رزي و شكومه‌ندي تيدياه و له‌رووي ئاستي زماني رۆژانه‌وه، مه‌به‌ستم له به‌كارهيناني (وشه‌ي ناباوي) وشه‌ي خوازراوه و وشه‌ي دريژكراوه و ههرشتيكي تره، كه له حاله‌تي ئاسايي به‌ده‌رييت.)) (أرسطو، ۱۹۷۷: ۱۸۹) به‌م شيوه‌يه زماني شيعري به زماني خوازه ناو ده‌بات، كه جياواز و به‌ده‌ره له زماني رۆژانه و ئه‌وه‌ش به مافيكي شاعير ده‌زانيت. واتا (راي وايه، كه زماني قسه‌كردن له زماني شيعر جيايه، بۆ ئه‌وه ده‌چييت، كه شاعير مافي ئه‌وه‌ي هه‌يه زمانكي تايبه‌تي به‌كاربه‌ينييت، كه له زمانه ئاساييه بلاوه‌كه دووربييت.)) (سابير، ۲۰۰۶: ۲۸۲) ئه‌مه‌ش بيگومان داهينانه له‌بوازي زماندا. هه‌روهك (فينوگراډوڤ) ده‌ليت: ((ده‌قي شيعري، بيگومان ده‌رئه‌نجامي هه‌لويسيستيكي داهينه‌رانه‌يه به ئاراسته‌ي زماندا)) (Виноградов, 1927: 7) چونكه (شاعيران، زمان به شيوه ئاساييه‌كه‌ي به‌كارناهيئن، به‌لكوو به‌جوري به‌كاريديئن، كه جوړه ئه‌فسونيكي تايبه‌ت ببه‌خشييت.)) (قادر، ۲۰۱۲: ۳۹)

به‌كارهيناني زمان له نووسيني زانستبي و ژياني رۆژانه‌دا، ته‌نيا بۆ گه‌ياندي بيره، ئه‌گه‌رچي له بنه‌ره‌تا هه‌روهك (لوتمان) ده‌ليت: ((وهك جوړيك له كوډ كارده‌كات.)) (Лотман, 1998: 14) و بۆ په‌يوه‌نديكردن و ئالوگورپكردني واتي به يارمه‌تي هه‌نديك نيشانه. (Евтюгина, 2019: 27) (د.سيروس شميسا) ده‌ليت: ((له‌روانگه‌ي تيوري جه‌بري زمانيه‌وه "Linguistic determinism" هه‌روه‌ها له‌نيوان بير و زماندا په‌يوه‌ندي راسته‌وانه هه‌يه، هه‌ر كه‌سيك به‌رانبه‌ري بنياته زمانيه‌كه‌ي خو‌ي بيرده‌كاته‌وه، له‌ده‌ره‌وه‌ي ئه‌و سنووره ناتوانييت روانگه‌ي هه‌بييت.)) (شميسا، ۱۳۷۳: ۵۱) به‌لام له شيعر (يان ئه‌ده‌ب) دا زمان ده‌گوڤييت بۆ رهمز. (حسين، ۲۰۰۸: ۹۰) واتا شيعر (زمانكي تايبه‌تي هه‌يه و شاعير زماني ئاسايي به شيوه‌يه‌كي نائاسايي به‌كارده‌هيئييت و خو‌ي به ده‌ستور و پيساكاني زمانه ئاساييه‌كه‌وه نابه‌سيته‌وه. واتا مامه‌له‌كردنيكي تايبه‌تبه‌يه له‌گه‌ل زماني ئاساييدا)) (تليمه، ۱۹۸۷: ۱۰۶-۱۰۷) چونكه زماني شيعري ئه‌و ده‌ربرينه هونه‌رييه‌يه، كه به ئه‌وپه‌ري وردييه‌وه وشه‌ي ساده و رسته و دارشتن به‌هه‌ر چوار لايه‌نه‌كانيه‌وه، لايه‌ني واتا، ئاوان، سيبه‌ري واتا، موسيقياي ليكراو بۆ وينه‌كيشان و گه‌ياندي ئه‌زمون به‌كارده‌هيئييت. (به‌سير، ۲۰۱۵: ۳۳۵) (بوريسوڤ) ده‌ليت: ((زماني خه‌يالي ئه‌ده‌بيي، به‌ده‌ربرينيكي تر زماني شيعريي، ئه‌و شيوه‌يه‌يه، كه له هه‌لبژاردني وشه‌كانه‌وه به‌رجه‌سته‌ده‌بييت (Борисов, 2013: 15-16) (فالييري) ده‌ليت: ((شيعر هونه‌ري زمانه.)) (قادر، ۲۰۱۲: ۲۱) ئه‌گه‌رچي زمان يه‌كيكه له ره‌گه‌زه هه‌ره گرنه‌گه‌كاني وينه‌ي هونه‌ري، كه‌چي له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا (فيكتور شكلوڤسكي) وينه به به‌شيك له زماني شيعري داده‌نييت و ده‌ليت: ((وينه‌ي هونه‌ري، يه‌كيكه له ئامرازه‌كاني زماني شيعري.)) (Виктор, 1929: 10) هه‌روه‌ها (باختين) ده‌ليت: ((ته‌نها له شيعردا زمان هه‌موو ئه‌گه‌ر و تواناكاني خو‌ي ئاشكرا ده‌كات.)) (Бахтин, 1975: 46) و وينه له‌سه‌ر جه‌سته‌ي خو‌ي هه‌لده‌كوئييت و (ليني دانابرييت،

چونکه له زمانه وه هله ده قولیت)) (حه مه کریم، ۲۰۱۷: ۲۶) نهک هر ئه وهنده به لکوو ("یاکو بسن" سه لماندی که کاری وینه له خودی زمانه که دا چه سپاوه. (Николаев, 2011: 11)

ئه گهر بیت و له زمانی دهر برین ورد ببینه وه، به ههردوو به شه کانی "زمانی ئاخوتن و زمانی داهینانی ئه ده بی"، ده بینین ئه و زمانانه به بهراورد له گهل زمانی چه سپاوه، واته ئه و زمانه ی له می شکدا له هر چوار ئاستی دنگ و وشه و رسته و واتادا، یاسا ورپسای تایبه تی خوی هه یه، که م تا زور جیاوازی هه یه، ئه وهش و امان لیده کات بلین سئ جور زمانی سه ره کیمان هه یه بریتین له: "زمانی سروشتی و زمانی گشتی و زمانی تایبه تی". (عه بدوللا، ۲۰۱۰: ۶۴) بیگومان (سه ره له دانی شیعر په یوهندی به قوناغی له قوناغه کانی پیشکه وتنی زمانی مروقه وه هه یه) (رسول، ۱۹۸۹: ۱۳) چونکه (ئه گهر زمان له ئاراسته ی یه که مدا جوگه یه کی ئه به دیه بو ئاخوتن، ئه گهر چی هیچ شتیک له ناویدا جیگیر و وه کوو خوی نه ماوه ته وه، ئه وه له ئاراسته ی دووهدا، زمان په لکه زیړینه یه که له سه رووی بنمیچه که وه یه و هر بهرز ده بیته وه. (Волошинов, 1993: 58)

(پوتینیا) بوچوونی وایه په یوهندی شیعر به وشه وه پیویسته لایه نی هاوبه شی نیوان زمان و هونه ر پیشانبات (Горшков, 2018: 34) به ره می هونه ریش (به "دیاردیه کی زمانی" له قه له م ده دات) (Сергун, 2014: 4) به و پییه ی نه شیعر ده توانیت به بی وشه و نه هونه ریش به بی زمان بوونیده بیت. ههروه ها (رؤمان یا کو بسن) ده لیت: ((شیعر زمانه له ئه رکی جوانیناسیدا)) (Левинтон, 2017: 65) نهک هر ئه وهنده به لکوو (میخایل باختین) ژیان له زماندا کورت ده کاته وه و ده لیت: ((هه موو ژیان، زمانه)) (Бахтин, 2002: 107) ههروه ها له شوینیکی تردا ده لیت: ((زمان و وشه، به نزیکه یی هه موو شتیکن له ژیانی مروقه دا.)) (Штайн, 2011: 135) به و مانایه ی به ریوه چوونی ژیانی مروقه له ریگه ی وشه وه یه، به وشه گفتوگو ده که یین و به وشه شته کانی ده ورو به رمان ده ناسین و به وشه زانست فیرده بین، ته نانه ت هر به وشه خودی زمان و وشه ش پروون ده که یه وه. شیعر به وشه داده ریژریت و به بی بوونی ئه و ناتوانیت بوونی هه بیت، چونکه ههروه کوو (پوتینیا) ده لیت: ((هر وشه یه ک تا ئاستیک ئه زموونی ئیمه دریژده کاته وه، به دلنیا یه وه ئه مهش به باریکدا ده روات و له وشه که وه شیعر به ره م دیت)) (Потебня, 1990: 16) یان وه کوو (رؤمان یا کو بسن) ده لیت: ((شیعر به رزترین مانیفیستی زمانه، که خودی وشه تینیدا گرنگترینه و هه مان ئه و تایبه تمه ندیانه ی له هونه ر و شیعر دا هه ن، له خودی وشه شدا هه ن، که واته وشه هونه ره، شیعره.)) (Якобсон, 2011: 35-36)

زمان ره گه زیکی هه ره گرنگی پیکهینانی وینه ی هونه رییه و هر به وشهش دروستده کریت، چونکه (وینه ی هونه ری له کاری ئه ده بیدا له نزیکه وه په یوهسته به وشه و به زمانه وه. (Стручалина, 2018: 41) هر له م باره یه وه (پوتینیا) ده لیت: ((وشه، نوینه رایه تی وینه یه ک

دهكات و وینهی وینهیه که.)) (Потебня, 1989: 131) واتا (وینهی هونهری، کارهکانی له‌رپڼگه‌ی
ئو زمانه‌وه دروستده‌بیت، که وهک ماده‌ی توپژینه‌وه هم بۆ زانستی ئه‌ده‌بی و هم بۆ
زمانناسان خزمهت ده‌کات.)) (Озерова, 2017: 7) ئه‌مه جگه‌له‌وه‌ی له‌بوارى رڅخه‌شدا وینه‌ی
هونه‌ری ناوازه له کارى ئه‌ده‌بیدا هر له‌رپڼگه‌ی زمانى شیعرییه‌وه هستی
پیده‌کریټ. (Томилиной, 2018: 10) هه‌روه‌ها ده‌توانین ب‌لین: وینه‌ی هونه‌ری له‌بنه‌رته‌دا به‌هۆی
هونه‌ره‌ پوونیزیه‌کانه‌وه دروستده‌کریټ و (سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌وامى خوازه و چواندیش، جیهانی
وشه‌کانه.)) (Эпштейн, 1990: 264) هر بۆیه (کاتیک زمان زمانیکی خوازه‌یه و له‌سه‌ر بنه‌مای
خه‌یال و هست کارده‌کات، ئه‌وه توانای به‌یانکردنی وینه‌ی هونه‌ری خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه.))
(Поплавская, 2010: 42)

شاعیر به‌هۆی زمانه‌وه وینه‌ی هونه‌ری دروستده‌کات، به‌لام له‌گه‌ل‌شیدا واتیه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت،
چونکه هیچ وینه‌یه‌ک نییه واتی نه‌بیت، واتا (زمان به‌پیکهاته و ئاماژه و واتا جوړاو جوړه‌کانییه‌وه
ده‌گاته بالاترین پله‌کانی ویناکردنی واتا ژیرییه‌کان و پیشکه‌شکردنی له وینه‌یه‌کی
هه‌ستپیکراودا. (حمدان، ۱۹۸۹: ۳۱۶) بیگومان بۆ ئه‌وه‌ی زمانیش واتیه‌ک بگه‌یه‌نیت ده‌بیت له
بیریکه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبیت، چونکه هر خۆی له‌بنه‌رته‌دا هه‌روه‌ک (گراهام هۆف) ده‌ل‌یت:
(زمان به‌رگی بیره.)) (کاکى، ۲۰۰۸: ۱۳) زمان هم بیرکردنه‌وه دروستده‌کات و هم ئامرازیکیشه
بۆ گه‌یاندنی ئه‌و بیره. به‌و مانایه‌ی (کاتیک زمانناسی پیناسه‌ی زمان ده‌کات، له‌سه‌ر بنه‌مای
دیاریکردنی کاره سه‌ره‌کییه‌کانی زمان ئه‌وه ده‌کات، ئه‌و کاته‌ش به‌دل‌نیایی له‌گه‌ل سروشتی
دوانه‌یی زماندا به‌ریه‌ک ده‌که‌ون، جه‌وه‌ری ئه‌م دوانه‌یی‌ه‌ش له‌و راستیه‌دایه، که له‌لایه‌که‌وه زمان،
جه‌سته‌ی پیکه‌ینانی بیره و ئامرازى بیرکردنه‌وه‌یه، واته: ئه‌رکینکی تیگه‌شتنی هه‌یه، له‌لایه‌کی
تریشه‌وه زمان ئامرازى گه‌یاندن و گواسته‌وه‌ی ناوه‌رپۆکی ئاگاییه، واته ئه‌رکینکی گه‌یاندنی هه‌یه.))
(Сухих. 2001: 24) کارل فوسلهر (Karl Vossler ۱۸۷۲ - ۱۹۴۹ز) هۆکاری ئه‌وه‌ی که بیر و
زمان جوانییه‌کی ماناداریان هه‌یه ده‌گه‌رینیته‌وه بۆئه‌وه‌ی، که (بیری زمان له‌بنه‌رته‌دا بیرکی
شیعرییه و راستی زمانیش حه‌قیقه‌تیکی هونه‌رییه.)) (ВОЛОШИНОВ, 1993: 56)

زمان هم خولقینه‌ری بیره و هه‌میش قالییکه که هزری تیدا ده‌رده‌که‌ویت، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر
ئه‌وه‌یه، که (زمان میکانیزمیکه بیر دروستده‌کات، هزریش له‌رپڼگه‌ی زمانه‌وه
به‌رجه‌سته‌ده‌بیت.)) (Потебня, 1989: 5) چونکه (بیرکردنه‌وه به‌بی زمان مه‌حاله.)) (Потебня,
1989: 38) هر له‌م روانگه‌یه‌وه زور له‌ زمانه‌وانه‌کانی سه‌ده‌ی (۱۹) ئه‌وه‌یان وتوه، که زمان
مه‌رجی بیرکردنه‌وه‌یه، له‌ ناویاندا (شلیگل ۱۸۲۱ - ۱۸۶۸ز) ئه‌وه‌ی نووسیوه که (زمان
بیرکردنه‌وه‌یه له‌رپڼگه‌ی ده‌نگه‌وه.)) (Белянин, 2003: 11) هر به‌هۆی پووستیه‌کانی بیریشه‌وه‌یه
زمان به‌رده‌وام له‌ پیشکه‌وتندایه، چونکه (یه‌کیکه له‌و رڅخه‌زانه‌ی شیعیر که قابیلی سه‌رنجدانه، یه‌ک

شیوهی دیاریکراو و نهگوری نییه و هرساتیک له پیشکەوتن و گۆرانکاریدایه.(محمدی، ۱۳۹۴: ۷) له م بارهیهوه (پۆتینیا) لهو باوهردابوو، که (زمان تهنا به بیرهوه دهتوانیت سه رهه لدا، ئه وهشیارییهی که زمان به بهردهوامی له په رهسەندن و به ره وپیشچوونیدایه تهنا به وهی پۆستییهکانی بیره وهیه، که به بی ئاگایی بهدوای دروستکردنی هاو پۆلی نویدا دهگهریت، وهک ئامیری ئاگایی، گهرچی زمان خوی دروستبوونی ناخودئاگاییه. (Попова и Стернин, 2007: 15)

زمان دیاردهیه که، که هم له سرووشت و هم له کلتور و هم له بایۆلوجیدا به شداره. (Якобсон, 1996: 210) به تایبهتی کاریگهری به سه کولتوری نه ته وه وهیه، ئه مهش له به ره ئه وهی (له ته وای مادی و گه شهی خویدا له نزیکه وه په یه ندی به پیکهاتنی (رۆحی نه ته وهی) یه وه هیه (Шпет, 2006: 11) و گومبۆلدت (Humboldt 1769-1859) ئه وهی دیاریکرد، که وا زمان به شیکه له کولتور، به بۆچوونی ئه و، زمان نهک به ته نیا کارایی سه رهکی مرۆقه، به لکوو رۆحی میلییه، رۆحی خه لکه (Белянин, 2003: 9) و له گه ل ئه وه شدا (وهکوو بوونیکی زیندوو دوارۆژ و شارستانی مرۆف و کلتوره کهی به ره و پیشده بات، جه مسه ری په یه ندییهکانی ژیانیش پیکه وه ده به ستیته وه.) (مه ولود، ۲۰۰۴: ۱۳۱) و اتا زمانیکی ئاست به رن، کولتوریکی پیشکەوتوو بهدوای خویدا ده هیئت.

۱/ ۶- ۲. بیر

بیر، یه کیکی تره له وه ره گه زه گرنگانهی رۆلیکی کاریگهری له دروستکردنی وینهی هونه ریدا ههیه، هه ره له به ره تدا وهکوو (پۆتینیا) ده لیت: ((هونه ر ئامرازیکه بۆ به ره مهینانی بیر و دروستکردنی وینه، نووسه ر ئایدیایه کی ئاماده به رجه سته ناکات، به لکوو به پیچه وانه وه، بیر زه مینه بۆ وینه یه کی داهینراوی کاریکی هونه ری خوشده کات.)) (Потебня, 1976: 21) هه ره ها (هیگل) له م باره یه وه ده لیت: ((له به ره مهینانی شیعردا، سه ره تا بیروکه یه ک ریکده خریت، پاشان له وینه یه کدا به رجه سته ده کریت و داده پۆشریت.)) (Гегель, 1968: 46) به وپییه هه ره وینه یه ک خوی بۆخوی به رجه سته کردنی بیریکه. ده توانین بلیین: به ئه ندازهی بیر جیاواز ده توانریت وینهی جیاواز دروستبکریت، چونکه (له سه ره سه کووی بیر مرۆف و به ده ربیرنی جیاواز، وینهی هونه ری جۆراوجۆر و پر ناوه رپۆک دروستده کریت، که نوینه رایه تی هه زاران بیر ده که ن.) (Потебня, 1990: 100) ئه مهش به و مانایه ی هه ره وینه یه ک ده ربیری ناوه رپۆکیکی تایبهت به خویه تی، نهک هه ره ئه وه به لکوو هه ره وهکوو (فیگوتسکی) ده لیت: ((ده توانین له جیگه ی ناوه رپۆک وشه یه کی تر، که زیاتر ناسراوه به کاربهینین، که ئه ویش (ئایدیا) بیره.)) (Выготский, 1968: 48) به واتایه کی تر

له پشت هر ناوهرپوکیکه وه (ئایدیا)یهک بیریک ههیه، که هه لگری واتایه که، ئەمەش له بهرئوهی وهکوو (پۆتینیا) دهلیت: ((به دلنیا یه وه وینه و واتا پیکه وه په یوهستن، چونکه وینهی دهرپراو ئامرازی بهرهمهینانی بیر و گه یاندنی واتایه.)) (Потебня, 1990: 14)

گهرچی هر وهکوو (پۆتینیا) دهلیت: ((بیر به شیوهیهکی سه به خو و دوور له زمانیش هر بوونی ههیه.)) (Потебня, 1989: 19) به لام گومانی تیدانییه، (که بیر له نزیکه وه په یوهسته به زمان و ئاخواتنه وه) (Сухих, 2001: 10) چونکه (بیر له ریگهی زمانه وه خوئی بهرجهسته دهکات.) (Потебня, 1989: 5) گومانی تیدا نییه، که زمانیش له ریگهی وشه کانه وه خوئی نمایشدهکات، له مبارهیه وه (بۆریس ئیخنباوم) (Eichenbaum 1987-1989: 19) دهلیت: ((وشه، ته نیا فۆرمیک، یان توکیکیکه بو بیر.)) (Эйхенбаум, 1987: 331) به و مانایه ی هه وشه یهک پۆشاکیکه و له بهری بیریک کراوه. (فیگوتسکی) دهلیت: ((بو ئه وه وشه دهرده برین تاکو به باشی بیره کانمانی پی بگه یه نین.)) (Выготский, 1968: 92) هر له م بارهیه وه (گراهام هوف) دهلیت: ((یه که م بهختیاری شاعیر ئه وهیه، که بیریک له خه یالی خویدا دهردوژیته وه. بهختیاری دووهم له وینه کیشان و دیاریکردنی ئه و بیرهدایه. سینه میشیان له ئاشکراکردن و دهربریندایه، یان له هونهری پۆشاک و ئارایشترکردنی ئه و بیرهدایه، که شاعیر به وشه ی گونجاوی بیدهنگ و واتادار دهرپازینیته وه.)) (کاک، 2008: 13) چونکه ههروهکوو (ئه لیکسیف) دهلیت: ((بیری نووسهر وشه به دوا ی خویدا دههینیت، ئەمەش به خیرایی روودهدات، کاتیک ساتی پیگه شتنی راسته قینه ی هونه ره که دیت، بیره که له وینه که دا بهرجهسته ده بیت.)) (Алексеев, 1986: 311) واتا کاتیک بیر له وینه که دا بهرجهسته بووه، که هونه ره که پیگه شتوووه، هه موو ئه مانه واده کن، که وینه هونه رییه که بیری نووسهره که ی بو ئیمه ئاشکرا بکات، چونکه (وینه کان پۆشنایی بیرن.) (کبابه، 1999: 8)

(باختین) دهلیت: ((بیر له ده قدا وهک بنه مای وینه له گه ل فۆرمدا ئاویته ده بیت و هه موو زاراوه ره سمیه کانیش ده ناسینیت، له دوایشدا شیوازی هونه ری و ئاوازی یه کپۆشی کاره که پیکه دهینیت.)) (Бахтин, 2002: 47) واتا بیر دوا ی ئه وه ی ده بیته بنه مایه ک بو درووسترکردنی وینه ئینجا بنیاتی هونه ری ده قه کهش پیکه دهینیت و یه کیتییه کیش به ده قه که ده به خشینت، ئەمە سه ره پای ئه وه ی ئه گهر بیره که بالایت ئه وه ده قیقی بالا بهرهم دههینیت، چونکه (بیری بالا مهرجی بهرهمهینانی ئه ده بی بالایه.)) (کریم، 2017: 101)

بیر (idea) ئه و شتهیه، خودا به مروقی به خشیوه و له کردارهکاندا بهرجهسته ده بیت. (Вербицкая, 2017: 63) واتا (شتیکه روودهدات له ناوه وه ی که سیکی بیره ره وه دا.) (Потебня, 1990: 113) یان (زاراوه که به شیوهیه کی ئاسایی ئاماژه یه که بو بیری نووسهر و ههسته کان له ریگهی ئه وه وه به شیوه ی خوازه له کاره هونه رییه که دایه، ئه وی سهنه تهری ناوه رپوکه سوژدارییه

رہنگاو رهنگه کانی کاری هونه ریهه،(Борисов, 2013: 31) که به هویه و ئایدا و وینه بهرهمدیت. (Пригарина, 2011: 179) به و مانایه ی په یوهندی به کرده و هیه کی دیاریکراوه و هیه له جیهانیکی تاییه تدا. (Будаев, 2006: 42) (رالف ئیمیرسن) (Emerson, Ralph ۱۸۰۳-۱۸۸۲ز) ده لیت: ((کاتیک شاعیر بیریکی نوئی بو دیت، ده توانیت ئەزمونی ژیانیکی نوئی له پیش ئیمه ئاشکرا بکات. باسی ئەوه بکات، که چۆن ئەم ئەزمونیهی به ده ست هیناوه؟ (Левит, 2004: 151) هر له م پروانگه یه و هیه، که دوا جار ده توانین له ئەنجامی شیکارکردنی ویناکراوه شیعریه کان بیرگی گشتی ئاشکرا بکهین، چونکه ههروهک (رۆمان یاکوبسن) ده لیت: ((میژووی ئەدهب میژووی بیرگی گشتیه له ئەزمونی ویناکردنی شیعریدا.)) (Якобсон, 2011: 44) ئەم دهربرینهش له ژیر کاریگه ری و ته یه کی (هیگل) دایه، که ده لیت: ((وینه ی هونه ری، بهرجهسته کردنی بیرگی گشتیه له تاکدا.)) (Николаев, 2011: 18) ئەو بیرهش پیویستی به ئازادی هیه، هر وهک (هیگل) ده لیت: ((کاتیک بیر له خۆیدا ئازاده، ده توانیت ئازادی به دیارده که بدات و بروابه خۆبوون و سرووشتیکی خودایی پیبهبه خشیته)) (Гегель, 1973: 342) چونکه ئەگه ر بیر لانی کهم له پرووی تیوریه و ه بیکتوبه ند بیت، ئەوه شیعره که مه رجه کانی خوی له کولتوره جیاوازه کاندایه سه پینیت (Василькова, 2010: 26) به م شیویه بیرگی ئازادی ناو وینه هونه ریه کان واده کات، که ده که سنووری نیوان کلتوره جیاوازه کان بپریت و به زیندووی بمینیته وه. هر بویه ده توانین بلین: بیر، ئەو ره گه زه گرنگ و پر بایه خه ی وینه ی هونه ریه، که شاعر ناتوانیت ده ستبهرداری بیت، چونکه هه موو وینه یه ک له بیریکه وه سه رچاوه ی گرتووه، که ئەگه ر ئەو بیره نه بوايه وینه هونه ریه کهش نه ده بوو.

۱ / ۶ - ۳. ئەندیشه (خه یال)

ئەندیشه ئەو توانا سه رسوره یه نه ره ی مروقه، که له ریگه یه وه پیشکه و تنه کان و داهینانه کان بو مروقایه تی به دیهاتوون. (جان جاک رۆسو) وایده بینی (ئەندیشه تاکه شتیکه، مروقایه تی جیا ده کاته وه له سه رجه م بوونه کانی تری وه کوو گیانله به ران، که سه ره رای بوونی زیره کیشیان ته واونین، چونکه به بی بوونی ئەندیشه، ته و او بوون مه حاله.) (الامام، ۲۰۱۰: ۲۲۹) ههروه ها (سیرگی رۆبینشتاین) (Rubinstein ۱۸۸۹-۱۹۶۰ز) ئاماژه ی پیکردووه، ئەندیشه له هه موو پرۆسه یه کی داهینه رانه دا رۆلیکی به رچاو ده بینیت، به لام به تاییه تی له دروستبوونی هونه ریدا رۆلیکی زۆرگه وه ی هیه و پارچه یه ک له خه یال له هه موو کاریکی هونه ریدا بوونی هیه (Рубинштейн, 1946: 372) چونکه ههروهک (هیگل) ده لیت: ((دوا جار سه رچاوه ی کاری هونه ری بریتیه له چالاکی ئازادانه ی ئەندیشه، که له دروستبوونی وینه خه یالییه کاندایه تهنانه ت له سرووشتیش

نژادتره.)) (11: 1968: Гегель) هه ربۆیه (هونه ر ئه فراندنی دنیا یه کی تازه، جیهانیکی خه یالییه،) (ئه حمه دی، ۲۰۰۸: ۳۲۴) بیگومان (به رزترین شاکاری هونه ری زاده ی خه یالی هونه رمه نده کانه.) (ماردن، ۲۰۰۸: ۱۴۵) هه ربۆیه (ره گه زی خه یال، جه وهه ر و بنچینه ی هاوبه شه له دروستکردنی جو ره جیاوازه کانی هونه ردا.) (عصمتی و صدی، ۱۳۹۸: ۲۷) (کو لری دج) (خه یال و وینا کردن به بنه ما سه ره کییه کانی هه ر به ره میکی ئه ده بیی دا هینه رانه داده نیت.) (حوسین، ۲۰۱۰: ۱۴۷)

سه ره رای ئه وه ی زار اوه ی ئه ندیشه (خه یال) له زار اوه نو یکانه، به لام گرنگیدان پی و پۆلی له دا هیتانی شیعریدا کۆنه و ده گه ریته وه بۆ سه ره تاکانی وشیا ری به تایبه تمه ندیه هونه رییه کانی دا هیتان (حمدان، ۱۹۸۹: ۱۴۱) هه رو هها (گه ر بگه ریینه وه بۆ هه ندیک له فه ره نگه ئینگلیزییه کان، یان فه ره نگه دوو زمانیه کان، ده بینین هه ردوو وشه ی ((Fancy)) و ((Imagination)) دوو زار اوه ی هاوواتان له به کارهیتانیاندا به رانه ر به زار اوه ی ((ئه ندیشه)) ئاماژه به و چالاکیه هزریه ده کهن، که ره گه زه کان له واقع و خه یالدا ریکده خات، ریکه ستنیک، که له جه وه رییدا جیاوازیته له لوژیک. (بابکر، ۲۰۰۰: ۶)

شیعر به سه نته ری ئه ده بی خه یالکردن داده نریت، جه وهه ری ژیا نی ئه ده بی خه یالکردنه، ئه مه ش واتا له بنه رته دا پشت به ئه ندیشه ده به ستیت، (کبابه، ۱۹۹۹: ۷) چونکه ئه ندیشه ره گه زی بنچینه یی شیعره، له هه موو پیناسه کۆن و نو یکاندا. (کدکنی، ۱۳۷۵: ۳) له م باره یه وه (رسکن) ده لیت: ((شیعر پینساری پالنه ره بالا کانه له لایه ن ئه ندیشه وه بۆ سوژه بالا کان)) (الشایب، ۱۹۹۴: ۱۸۵) و توانای به یانکردنی هه سه کانه، یان پینسینهاده به رز و جوانه کانی خه یاله به هو ی وشه یه کی ئاوازه داره وه. (Поплавская, 2010: 62) هه ربۆیه (زانایانی ره وان بیژی وه ها ده یانروانییه شیعر، که ده رب ری نیکی هونه رییه و شاعیر له دوو ره گه زه وه دا یده هینیت، که هه ر یه کیکیان به بی ئه وی تر ته واو ناییت، ئه وانه ش: زمان و ئه ندیشه یه، به شیوه یه ک خه یال، جگه له به رده وامی ئه رکیکی نو ی ده به خشیته زمان، ئه م ئه رکه ش: دا هیتانی هونه رییه.) (حمدان، ۱۹۸۹: ۲۷۵-۲۷۶) واتا (شیعر رووداو یان به ها کان ده قاو ده ق پینشکه ش ناکات، به لکوو له ریگه ی خه یاله وه پینشکه شی ده کات.) (حمدان، ۱۹۸۹: ۳۰۷) هه ر له به ر ئه مه یه، که (له دیدی واقعگه را و فه یله سو فه کانه وه، ره گه زی ئه ندیشه جه وهه ری شیعره.) (پشابادی، ۱۳۹۶: ۸۶)

یه کیکی له ره گه زه هه ره گرنگه کانی دروستکردنی وینه ی هونه ری بریتیه له ئه ندیشه، چونکه (وینه ی هونه ری، دروستده کریت له ریگه ی به شداریکردنی کارای ئه ندیشه وه.) (Борисов, 2013: 14) واتا (خه یال، ئاماده گییه که ی ئه دیب و شاعیرانه، که ده توانن وینه ی شیعر ی پینکیشن.) (الطرابولی، ۲۰۰۵: ۴۲۶) هه ر له به رته وه (ئه ندیشه ئه و هیزه یه، که توانای دروستکردنی وینه ی شت و که سه کانی هه یه) (علوش، ۱۹۸۵: ۸۷) ئه و وینانه ش سه ره تا (له خه یالی دانه ره که ییدا

بوونی ھەبە، (8. 2007. Крошнева) بەو مانایە (لە ئەندیشەى ھونەرەندادا لەدایکەبەیت) (3: 2017. Янбаева) و (دواتر لە کارى ھونەریدا بەرجەستە دەبەیت و بۆ خەيالی بینەر دەگوازێتەو). (96: 2010. Серикова) بەلام بیگومان ھەر وەکوو (سۆکۆلۆف) دەلیت: (تاتە و کاتەى وینەى ھونەرى تەنھا لە خەيالی داھینەرانی ھونەرەندادا ھەبەیت، ھیشتا بەراستی وەک کارى ھونەرى بوونی نییە. ئەو وینەى کە لە خەيالی ھونەرەندادا لەدایکبوو، دەبەیت وەرگیردەیتەو بۆ ماددەى ھونەرى پەيوەندیدار بۆ ئەوێى بتوانیت وەک دیاردەى کى تەواوى ھونەرى، قسە لەسەر وینە ھونەرییە کە بکات. (79: 1968. Соколов) ئەمەش لەرێگەى (خەيالکردن، واتا دووبارە بنیاتنانەوێى تیگەشتن) (ئادەلەر، 2008: 69) ھو بۆ شتەکان دروستدەکریت و بۆ خەيالی گوینگر دەگوازێتەو و لەویشدا کۆتایی پێنایەت، چونکە ھەر وەکوو (فیکۆتسکى) دەلیت: (ئەو وینەى ھونەرەند دەروستیکردوو، خوینەر و گوینگر بە خەيالی خۆیان تەواویدەکن.)) (67: 1968. Выготский) ئەمە جگەلەوێى (تەنھا لەرێگەى ئەندیشەو دەتوانین بێنە ناو پەيوەندییەو لەگەل وینەى ھونەریدا) (6: 2007. Ханифович) چونکە ھەر وەکوو (سۆلۆدیوفا) دەلیت: (تیگەشتن لە وینە پەيوەستە بە چەمکى فەنتازیا، یان ھیزی بەرھەمدارى خەيالەو). (29: 2004. Солодилова)

(ھیگەل) لەبارەى ھیزی ئەندیشەو دەلیت: ھیزی خەيال لە نیو خۆیدا سى فۆرمى تیدا ئاشکرایە، کە لە راستیدا پێناسەى ئەندیشە دەکن: یەکەم: خەيال لە سەرەتادا جگە لەوێى کە وینە دەخاتە ناو چوارچۆیەى بوونەو ھیچیتەر ناکات، ئەمەش بیگومان تەنھا لە توانای خەيالدايە. دووھەم: ھیزی خەيال نەک ھەر تەنھا وینەکان دووبارە دەکاتەو، بەکوو پیکەو پەيوەستیان دەکات و بۆ درککردنى گشتی بەرزیان دەکاتەو، لەم قۆناغەدا ھیزی خەيال چالاکییە کى وینەى ھاوبەشە. سێھەم: ئەو قۆناغەى، کە ھۆشمەندەکان بیروکە ھاوبەشەکانى خۆیان تیدا دیاریدەکن و شیوہیە کى خەيالی دەدات بە وینەکان. (408: 1973. Гегель) واتا لەرێگەى ھیزی خەيالەو، کە وینەکان وەرەگریت و پیکەو پەيوەستیان دەکات، لێرەشدا رۆلى درکراوہکان زۆر گرنگە، دواتر شاعیر بیروکەى خۆی تیکەلدەکات و دەیگۆریت بۆ وینەى کى ھونەرى. بەم شیوہیە (ھیزی خەيال) و توانای خەيالکردن خەسلەتى داھینان بە شاعیر دەبەخشیت، بەھۆیەو لە تاکیکى ئاسایى یان شاعیریکی ئاسایى جیادەکریتەو (مەلازادە، 2020: 64). ئەمە جگە لەوێى (ھەر شتیکی نامۆ و نائاسایى ھەبە لە دەرووندا وەقسەى دەخات). (بارت، 2011: 68)

(سى - دی لويس) دەلیت: (ئەندیشە، بریتییە لەو ھیزی، کە وینەى شیعرى دەخولقینیت، یان دەگوازیتەو). (65: 1961. Lewis) چونکە (لەرێگەى خەيالەو، کە فریشتەى داھینانە، وینەگرتن بەدەستدیت). (أمون ، 2013: 89) واتا (وینە بەتۆکمەى بە ئەندیشەو بەستراوہتەو، خەيال

رہگزی یہ کہم و بناغہی بونیادنانی وینہیہ، (احمدی، ۱۹۹۶: ۱۴۰) چونکہ (خہیال، بہ توانای پیکھینانی وینہی شتہکان، کہسہکان و دیمہنہکانی بوون ہہژماردہکریٹ). (علوش، ۱۹۸۵: ۸۷) ہہر لہبارہی خودی زاراوہی وینہشہوہ (دشہفیعہی کدکنی) دلہیٹ: ((دہربرنی " ئیماژ" بہ مانای ویناکردن و سٹیہر و خہیال دہیٹ.)) (کدکنی، ۱۳۷۵: ۱۰) ہہروہہا (ابن سینا) خہیالی شیعری بہ جوریک لہ ہہلچوون ناو دہبات و دلہیٹ: ((ہہلچونیکہ لہ سہرسورمانیک، یان مہزنیہک، بچوک کردنہوہیک، غہمیک، چالاکییہک.)) (أرسطو، ۱۹۵۳: ۶۹) ہہروہہا (ابن الزملکانی) باوہری وایہ، کہ خہیالکردن بوئہوہیک تاکوو وا ہہست بکریٹ، کہ بہراستی ئہو شتہ دہبیریت، کہ خہیالی لہسہرکراوہ، ہہربویہ دلہیٹ: ((خہیالکردن: ویناکردنی راستی شتہکہیہ، تاکوو وا ہہستبکریٹ، کہ وینہیہکی بینراوہ.)) (ابن الزملکانی، ۱۹۶۴: ۱۷۸) ئہندیشہ لہ داہینانی وینہی ہونہریدا رولیکی لہ رادہبہدہری ہہیہ، ہہربویہ (سی- دی لویس) دلہیٹ: ((ہہر ویناکردنیکی دروست بو وینہی شیعری، دہبیت لہسہر تیوریکی دیاریکراو و ورد لہ ئہندیشہدا بنیاتبیریت.)) (البیطار، ۲۰۱۰: ۲۱-۲۲)

ہہموو رہگزہکانی دروستکردنی وینہی ہونہری پہیوہندیان پیکہوہ ہہیہ، لہنیویاندا ئہندیشہ پہیوہندیہکی پتہوی بہ سوزہوہ ہہیہ، چونکہ (سوز و خہیال بہتوکمہی بہیہکہوہ بہستراون، ئہندیشہیہ، کہ وینای سوز دہکات و لہ ناخی خوینہر و بیسہراندا جی دہکاتہوہ. ہیزی ئہندیشہ بہستراوہتہوہ بہہیزی سوزہوہ، گہر سوزہکہ راست و بہہیزبیت، خہیالیکی سہرہنجراکیش دروستدہکات و گہر خراپ یان دروستکراوہوہ ئہوہ خہیالییش ہیچ و بیمانا دہبیت.)) (الشایب، ۱۹۹۴: ۲۲۳) ہہر بویہ (بیہیزی ہہریہکہیان کاریگہری لہسہر ئہوی تر بہجیدہہیٹ). (قائمی و طہماسبی، ۱۳۸۹: ۷۸) واتا ئہندیشہی بہہیز لہریگہی سوزی بہہیزہوہ جیگای خوی دہکاتہوہ. ہہربویہ (ووردز وورث) لہ بانگہوازکہرانی خہیالی پالپشتکراو بہ سوزبوو. (ہلال، ۱۹۹۷: ۳۸۹) ئہمہش بہو مانایہی (ئہندیشہش ہوکار و کولہکہگہلیکی ہہیہ، کہ تیدا نہبیت گہشہناکات، یہکہمیان: ہیز و راستگویی سوزہ، کہ لہ دوزینہوہی وینہکان و بہشداری ویزدانی سروشتدا ہیز دہبہخشیٹہ ئہندیشہ، ہیزی خہیال پیوانہ دہکریٹ بہ توانای دہربرنی ئہو سوزہ بہراستگویی و دووہمیش: ہیزی جوانییہوہ.)) (الروخان، ۱۹۸۸: ۷) ئہمہش بیگومان لہبہرئہوہیہ، کہ (شیعر لہ بنہرہتدا سوزدارانہیہ و دہربرنی جوانییہ. CONNELL, 1913: 30)

(د.محمد غنیمی ہلال) دلہیٹ: (("کولریج": ئہندیشہ دہکاتہ دوو بہشہوہ: ئہندیشہی سہرہکی و ئہندیشہی لاوہکی، ئہندیشہی سہرہکی: ہیزیکی زیندوہ و یہکہمین فاکتہری ہہموو درکردنیکی مروفہ و زانستیہ لہ ئہرکہکیدا و بہرانہر بہ خہیالی بہرہمیہ، ہہروہکو ((کانت)) دلہیٹ: ہہموو درکردنیکی زانستی دہبیت ئہم جورہ خہیالہی تیدابیت. خہیالی لاوہکی:

دەنگدانەوێ خەيالی پيشوتره و بەردەوام پەيوەستە بە وشيارى ئيراديبه‌وه و لەگەڵ خەيالی يەكەمدا لە جۆرى كارکردندا هاوڕايه، بەلام جياوازه لە پله و رينگه‌ى كارکردنى، چونكه شتەكان شيدەكاتەوه، يان دەيانگونجينيّت، يان يەكيان دەخاتەوه، يان بەرزيان دەكاتەوه، بۆ ئەوه‌ى لەهەموو ئەو شتانە، نوپيەك دروستبكات. بواری ئەم جۆره هونەرە و (كانت) ناوی (خەيالی جوانی) ليدەنيت. (هالال، ۱۹۹۷: ۳۹۰) ئەمەش بەو مانايەى (خەيالی سەرەكى لە فاكته‌ره سەرەكيبه‌كانە لە پرۆسەكانى دركپکردنى گشتيى، لە كاتيكدە خەيالی لاوه‌كى خەيالی هونەرى يان هەستيبه بەشيۆه‌يه‌كى تايبەت. (صالح، ۱۹۹۴: ۴۵) بېگومان ئەو دابەشكاريبه‌ى (كۆلريدج) بۆ خەيالی کردووہ لە ژيئر كاريگەرى (كانت) دا بووہ. (ميراودەلى، ۲۰۰۵: ۲۱۸)

(د.كامل بەسیر) لە كتيبي (رەخنەسازى، ميژوو و پەيرەوى كردن) دا دوو جۆر ئەنديشەى دەستنيشان کردووہ، كە ئەوانيش (ئەنديشەى داهينراو ياخود خولقينه‌ر) و (ئەنديشەى سادە و پيکھينراو) ن، دەليّت: ((ئەنديشەى داهينراو: ئەم جۆره ئەنديشە بەوه دەستنيشان دەكرى، كە هيزيكي قول و بە تەوژمە، ويژەر بەهويەوه لە رەوانکردنگەكەى و تومارگای يادگارە تايبەتبيەكانيبه‌وه وينەى هونەرى تازەى وا ساز دەكات، كە وه‌كوو خويان بەرچاوى خوينەران نەكەوتبيّت و لە هەمان كاتدا لەگەڵ راستيبه‌كانى ژياندا گونجاوبن و بەپينچەوانەى شوينەوارە هەستپيكراوەكانى ئەم جيهانەمان نەبى. ئەنديشەى سادە و پيکھينراو: ئەو ئەنديشەيه‌يه، كە رووكەشانە وينەى هونەرى هەستپيكراوى ئاشنا لە ژيانى پوژانەدا دووبارە دەكاتەوه و هەستيارى خاوەن ئەم ئەنديشەيه‌يه هيج بەرھەميكي تازە پيشكەش ناکات.)) (البصير، ۱۹۸۳: ۱۶۱، ۱۵۹) بەو مانايەى وينەى داهينراو و نوپى سەرچاوه‌كەى ئەنديشەى خولقينه‌ره و وينەى لاسايكەرەوه و دووبارەش بەهوى ئەنديشەى سادە و پيکھينراوه‌وه دروستدەبيّت. بەو شيۆه‌يه ئەنديشە هيزى گەرەى خولقينه‌رى وينەى هونەرييه، كە هەتا لە ئاستيكي بەرزى داهينەرانەدابيّت زياتر دەتوانيّت وينەيه‌كى نوپى داهينراو دروستبكات.

١ / ٦ - ٤. واقع (كەتوار)

شاعير وه‌كوو هەر تاكيكي تری كۆمەلگا دەكەويّتە ژيئر كاريگەرى واقيعه‌وه، كە بېگومان ئەو واقيعەش هەموو ئەو شتانە دەگرّيته‌وه، كە لە دەوروبەرى شاعيرن بە خوديى و بابەتبيەوه، چونكه هەروەك (بيرتيلس) (Bertels ۱۸۹۰ - ۱۹۵۷) دەليّت: ((وينە، شيۆه‌يه‌كى تايبەتى رەنگدانەوه و گشتاندنى واقيعە، كە بابەتى و خودى هەيه.)) (Бертельс, 1935: 15) ئەمەش بېگومان لە كات و سەردەميكي دياريكراودايە، هەروەك بەگشتيى دەوتريت (ئەدەب رەنگدانەوه‌ى ناخى سەردەمه‌كەى خويەتى). (ئەحمەد، ۲۰۱۷: ۸۹) لەم باره‌يه‌وه (فيگوتسكى) دەليّت: ((هەموو نەوه‌يه‌ك و هەموو

سەردەمىك بە شىۋەي خۆي كارى ھونەرى بەكار دەھىتتە.)) (31: 1999, Тамарченко) ئەدەب لە جىھانى خەيالىدايە و بە بەھرە و ئەندىشەي وشەي ھونەرمەند دروستكراۋە، بە ناراستەوخۇ لەرپىگەي زارەككىيەۋە گۆردراۋە بۇ گەياندنى وىنەي جىھانى راستەقىنە، بۇئەۋەي بەھاي رۇخى بۇ خويىنەر بگوازىتەۋە. ئەۋەش بۇ رەنگدانەۋەي ژيانى راستەقىنەيە لە ھونەردا، واتە دروستكردنى وىنەكانە لە ژيانەۋە. (15: 2010, Борисова) واتا وىنەي ھونەرى لە ئەنجامى وردبۈنەۋەي مروڧ لە شتەكانى دەۋرۈبەرى و دروستكردنى پىۋەندى نيوانيان دروستدەبىت، (عەبدۈرەھمان، ۲۰۰۶: ۲۳) كە (بە شىۋەيەكى تايبەتى رەنگدانەۋەي گشتى جىھانە.)(ئەحمەد ھەمە، ۲۰۰۱: ۷) بەمەش دەتوانىن بلىين: (ئەو كەرەستە بەرجەستانەي لە دىئاي ھەقىقەتدا، مروڧ لە رىگەي ھەستەكانەۋە دركىان پىندەكات و دەيانگوازىتەۋە بۇناۋ خەيالى خۆي، دواتر شىدەكرىنەۋە و لەگەل پىكھىنەرە ناۋەككىيەكانى ئەو مروڧە ئاۋىتە دەبىت و خەيالى تايبەتى ئىشى لەسەر دەكات، شتى نوي و وىنەي تازەي لى دروستدەكات.)(مەلازادە، ۲۰۲۰: ۴۹۶)

كەرەستەكانى دەۋرۈبەرى شاعىر سەرچاۋەيەكى گرنگن، كە شاعىر دەتوانىت بۇ دروستكردنى وىنە ھونەرىيەكانى خۆي سوۋدىان لىۋەربگىت، چونكە (ۋىنە، رەنگدانەۋەي واقىيە دەۋرۈبەرى مروڧە.)(145: 2009, Безруков) بەۋ مانايەي (واقىع ۋەك راستىيەكى گونجاۋ، بەشدارى لە كارى دروستكردنى وىنەيەكى تايبەتدا دەكات.)(37: 2008, Тамарченко) وىنەي ھونەرى تابلۇي ژيانى راستەقىنەي مروڧ پىشكەشەدەكات. واتا (ۋىنەيەكى گشتىي ژيانى مروڧە، كە بايەخى جوانى ھەيە.)(22: 2009, Борисова) (8: 2010, Шахбаз) (13: 2017, Янбаева) واتا (ماددەي ئەدەب ھەموو ژيانە، بە دىمەنى و ئەزمونەكانىيەۋە.)(عبداللەۋاب، ۱۹۹۵: ۹) بە مېژۋوي ژيانى تايبەتىي و سۆزدارىيەكانى نووسەرىشەۋە. (84: 2010, Поплавская) لەم بارەيەۋە (باختىن) دەلىت: ((مروڧ، ژيان و چارەنووسى و جىھانى ناۋەكىي، ھەمىشە لەپرانگەيەكى فىكرىيەۋە لە ئەدەبدا وىنادەكرىت، ژىنگەي ھزرى و ئەو كەشۋەۋايەي تىيدا دەژىت، دەبىت بە بابەتى وىنەي ھونەرى(199: 2000, Бахтин) بەلام بىگومان نابىت ئەۋەمان لەيادبچىت، كە ئەدەب واقىع ۋەكوو خۆي كۆپى ناكات بەلكوو گۆراني بەسەردا دەھىتتە، چونكە (ۋىنەي ھونەرى پۇلىنىكە لە جوانىناسى، كە شىۋازى تايبەتى شارەزابوون و گۆرپىنى واقىع ديارىدەكات.)(6: 2007, Ханифович) بەۋ مانايەي (ۋىنە چەمكىي نەگۆرە، كۆمەلىك تايبەتمەندىيە، كە بە تەۋاۋەتى لە شتە واقىيەكە ناچىت)(8: 2009, Наумова) چونكە (ۋىنە ئەۋەندە ۋابەستەي واقىعە تا ئەو كاتەي تايبەتمەندىيە خۇدىيەكانى لىۋەردەگرىت، بە شىۋەيەك لە شىۋەكان وىنە واقىيە تايبەتى خۆي دەبىت.)(السعدنى، ۱۹۸۷: ۸۶) واتا وىنە واقىع ۋەكوو كەرەستە و رەگەزىكى گرنگى بنىاتنانى خۆي بەكار دەھىتتە، بەلام شاعىر ھەست و سۆز بىرى خۆي ئاۋىتە دەكات و گۆراني بەسەردا دىننىت.

واقع به لایه نه هستی و ژیرییه کانییه وه ده بیته یه کیک له ره گزه گرنه گه کانی دروستکردنی وینه هی هونه ری و (وهک یه که یه کی سهر به خوی دهقی شیعی له زمانی هه موو جوړه ده قی کدا رهنگ ده داته وه.) (Штайн, 2011: 36) له م باره یه وه (هیگل) ده لیت: ((هونه ر وینای جیهانیکی راستی، یان ئایدیایه ک ده کات، له شیوهی بوونیکه هستی یان وینه یه کدا.)) (Гегель, 1968: 412) واتا به شیوه یه کی گشتی (کاریگری واقیع به گورانکارییه جیاوازه کانییه وه له سهر شاعیر له دوو لایه نه وه درده که ویت: هه ستی: ئه و وینانه ده گریته وه، که بابه ته کانی ده گه ریته وه بۆ بواره کانی ژیانی پوژانه ی مروّف و سرووشت به جوړه جیاوازه کانییه وه. هزری (واتایی): که له دوو لادا به رجه سته ده کریت، یه که م: کاریگرییه دروونیه کان و هه لچوونه جیاوازه کان، که ئه زمونه کان و جوله ی واقیع له خودی شاعیر و هه لویستی تایه به تیدا دروستیده کات، دووهم: کاریگرییه عه قلییه کان، که په یوه سته به پوژنیری شاعیر و ئه زمونه تایه ته کانی و هه لگیری نه ست، که له هیمایه کدا ویناده کریت و سنوری شوین و کات تیده په ریته ت. (صالح، ۱۹۹۴: ۵۹)

واقعی ژیانی شاعیره که خوی له بارودوخی دروونیه و ژیری و لایه نه خودییه کانی له گه ل هه موو بوونه هه ستییه کان به سروشتیشه وه پوّلی واقیع ده گریپ و دهنه ره گه زیکی گرنه به شداربوو له دروستکردنی وینه هی هونه ری، چونکه (وینه ئه نجامی گه شه کردنی ئاگایی مروّفه له واقعی ده وروبه ر) (Коротких, 2007: 20) ئه و واقیعه ش، شتیکه له مادده ی سروشت، که هه موو که سیک درکی پیده کات (Егоровой, 2014: 148) و (هه موو وینه خوازه ییه کان په یوه ندییان به تایه تمندی شوینه وه هه یه.) (Плотников, 2019: 69) سروشتیش به شیکی گرنه له واقیع پیکده هیته ت، (شاعیر ده بیته سروشت وهک گه وره ترین هونه ر مهنه ببینیت و له کاره کانی لاسایی بکاته وه.) (Надежкин, 2015: 18) به تایه ته له سروشتدایه، که شاعیر پاکترین سهرچاوه ی ئیلهامی شیعی خوی ده دوزیته وه، (Эпштейн, 1990: 14) چونکه (مروّف و سروشت، په یوه ندییه کی جیانه کراوه و میژوویه کی هاو به شیان هه یه.) (Борис, 1961: 123)

راسته شاعیر واقیع ده کاته ره گه زیکی گرنه بۆ دروستکردنی وینه هونه رییه کانی، به لام گومانی تیدانییه، که وینه کانی به هو ی خه یالی هونه رییه وه دروستده کات. (کوستانتین پاستوفسکی) (Paustovsky ۱۸۹۲-۱۹۶۸ز) ده لیت: ((بیری مروّف به بی خه یال نه زوکه، هه روهک چوّن خه یالیش به بی واقیع بیئا کامه.)) (Ильин, 2009: 88) واتا شاعیر له دروستکردنی وینه دا خه یال ئاویته ی بیری خوی ده کات، به بی ئه وه ی بتوانیت ده سته برداری واقیع بیت و (زیادی و که میشی له ره گه زایه تی وینه ناخات و زیادبوونی ریژه ی خودییش ناتوانی به لاهه یینی و ده سته برداری بیت، چونکه خودییش به شیکه له واقعی کوّمه لایه تی.) (گه ردی، ۲۰۰۴: ۸۲) به لام گومانی تیدانییه، که (هه رچه نده ریژه ی ئه ندیشه که زور بی ئه وه نده له سیفه تی واقعی (Reality))

دوور دهكه ویتتهوه و بهرهو جیهانی فەنتازییەت دەپروات، هەرچەندە پێژەری ئەندیشه‌که به‌رهو که‌می و نەمان ب‌روات ئەوه‌نده وینەکه به‌رهو وینەیه‌کی بیچێژی هونەری دەپروات و دەبیته وینەیه‌کی فۆتۆکۆپی بیگیانی هونەریی. (گەرمیانی، ۲۰۰۴: ۱۴۶)

۱ / ۶ - ۵. سۆز

یه‌کیک له ره‌گه‌زه گرنگه‌کانی دروستکردنی وینە‌ی هونەری، سۆزه. (نەک تەنها گرنگترین ره‌گه‌زی وینە‌ی هونەرییه به‌لکو بناغه‌ی وینە‌یه،) (حمدان، ۲۰۰۸: ۱۷۱) چونکه وه‌ک ژاک مارتین (Jacques Maritain ۱۸۸۲ - ۱۹۷۳ز) ده‌لێت: ((سۆز، شتیکه یان مادده‌ی خامه بۆ دروستکردنی به‌ره‌م)) (Levit, 2004: 115) یان ده‌وتریت (ئەو ریگایه‌یه، که له داهینانی هونەریدا شوینی کلاسیکی گرتەوه). (الم‌ری، ۱۹۹۶: ۱۷۷) ئەگه‌رچی (تا‌کوو ئیستا زۆر ئاسان نییه پیناسه‌ی سۆزیک بکه‌ین، که له هه‌لبه‌ستیکدا ده‌رب‌رابیت، ده‌کریت هه‌ندیک جار وا به‌یان‌کرا‌بیت، که حاله‌تیکی پایه‌به‌ری رۆحه بۆ با‌به‌تیک. (Connell, 1913: 15) به‌لام (د.کامل به‌سیر) ده‌لێت: ((له زانستی ده‌رووندا پیناسه‌ی سۆز به‌وه ده‌کرێ، که دیارده‌یه‌کی ویژدانی و ده‌روونیه له هه‌ست و نه‌ستی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌کی مادی و بیری و هه‌لچوونی، شه‌پۆله‌دات و هه‌موو بوون و قه‌واره‌ی ده‌گریته‌وه و له ره‌نگ و ده‌نگ و بزوتنه‌وه‌ی له‌شیدا خۆی ده‌نوینێ. ئەم دیارده‌یه ئەگه‌ر هاتوو له ویژده‌دا ئەنجام‌درا پێی ده‌وتریت سۆزی ویژه‌یی. سۆزی ویژه‌یش به‌وه ده‌ناسرێ، که هێزیکه له ده‌روونی خوینە‌ری ویژده‌دا به‌هۆی خویندنه‌وه‌ی تیکستی ویژه‌یی به‌رپاده‌بیت.)) (البصیر، ۱۹۸۳: ۱۷۱-۱۷۲)

هه‌ندێ‌جار سۆز وه‌کوو کۆدیک سه‌یرکراوه و وتراوه (ده‌قی ئەده‌بی سۆزی له خۆیدا هه‌لگرتوه، که وه‌کوو (کۆدی رۆشنیری) وایه بۆی، له ریگه‌ی وه‌رگرتنی ئەوه‌وه ده‌توانین له ده‌قی ئەده‌بی تیگه‌ین.)) (Вербицкая, 2017: 532) بیگومان سۆز شتیکی نییه تەنها تاییه‌ت بیت به‌ شیع‌ره‌وه، چونکه (هه‌ست و سۆزی مرۆف له‌و دیاردانه‌ن، که زمانی ده‌رب‌پین هه‌یه‌تی. (Константин, 2019: 315) واتا (ئاخاوتن، جگه له ئەرکی په‌یوه‌ندی‌کردن و ریکخستن و زانیاری، یه‌کیکه له ئامرازه‌کانی ده‌رب‌پینی هه‌ست و سۆزیش.)) (Артамонова, 2018: 258) به‌لام (سۆز، کاردانه‌وه‌یه له‌به‌رانبه‌ر دیارده‌یه‌کدا، به‌لام هه‌ست دیارده‌یه‌کی خودیه‌ی و په‌یوه‌سته به‌ ده‌روونی مرۆقه‌وه، له کۆتایدا، سۆز جیاوازه له هه‌ست به‌وه‌ی ده‌رب‌پینه و له رۆخساریکی ر‌ووندا خۆی ده‌نوینیت.)) (Камалова, 2019: 351) سۆز رۆلیکی گه‌وره له به‌ره‌می ئەده‌بی به‌تاییه‌تی وینە‌ی هونەریدا ده‌گێ‌ریت، (Выготский, 1968: 51) چونکه له‌بنه‌رته‌دا (زمانی شیع‌ر زمانی سۆزه.) (هلال، ۱۹۹۷: ۳۵۷)

(کۆلریدج) باوەرپی وایه بوونی سۆز له شیعردا نیشانهی بلیمه‌تییه‌کی ڕه‌سه‌نه و له‌م باره‌یه‌وه له‌سه‌ر شیعری شکسپیر ده‌لیت: ((وینه‌کان به‌لگه‌ی بلیمه‌تییه‌کی ڕه‌سه‌نن، چونکه له‌ دارشتنه‌وه‌یاندا ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی سۆزن.)) (هالال، ۱۹۹۷: ۳۸۹) هه‌روه‌ها (د.شه‌فیعی کدکنی) ده‌لیت: ((په‌خه‌گرانی هاوچه‌رخ له‌باره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان "وینه" و "سۆز" هه‌وه به‌ دوورودریژی دوواون، باوەرپیان وایه، که هه‌ر وینه‌یه‌ک ده‌بیته‌ له‌گه‌ل هه‌ست و سۆزدا هاوڕیبه‌ت)) (کدکنی، ۱۳۷۵: ۱۷) و سۆز و ویناکردن وه‌کوو دوو بال وان بۆ شیعەر، دوو توخمی بنه‌په‌رتی له‌ شیعردا، که په‌خه‌گرانی هاوچه‌رخ پیوه‌ی په‌یوه‌ستبوونه و جار له‌دوای جار به‌دوورودریژی له‌سه‌ری دواون. به‌ باوەرپی په‌خه‌گرانی، هه‌ر وینه‌یه‌ک ده‌بیته‌ هه‌ست و سۆز هاوڕی بن له‌گه‌لی. به‌ ده‌ربڕینیکی په‌وانتر، خه‌یال و ویناکردن، جوړیک له‌ ئەزموون به‌ده‌ستده‌هینن، که به‌زۆری له‌گه‌ل سۆزدا هاوڕین (بوشهر، ۱۳۹۳: ۳۸) واتا ته‌کانی سۆز گه‌وره‌ده‌بیته، گه‌ر به‌ خه‌یال بارگاوی کرابیته. (خان محمدي، ۱۳۹۴: ۵) له‌م باره‌یه‌وه (پسکن) ده‌لیت: ((شیعەر، ده‌رخستنی سۆزی بیگه‌رده له‌ریگه‌ی خه‌یاله‌وه.)) (أمین، ۱۹۸۳: ۵۷) به‌لام تۆماس ئیلیوت (Eliot, Thomas ۱۸۸۸-۱۹۶۵) گه‌رچی هه‌ر شیعەر په‌یوه‌ست ده‌کات به‌ هه‌ست و سۆزه‌وه به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌ی (پسکن) هه‌وه ده‌لیت: ((شیعەر مانیفیستی ئازادانه‌ی هه‌ست نییه، به‌لکوو هه‌له‌هاتنه‌ له‌ هه‌ست، له‌ریگه‌ی شیعره‌وه ده‌توانیت له‌ هه‌ست و سۆزه ئاساییه‌کانته هه‌لبیته.)) (Левит, 2004: 145) به‌و مانایه‌ی دیارده‌یه‌ک، یان ڕووداویک شاعیری وروژاندوو و هه‌لچوونییکی پڕ له‌ هه‌ست و سۆزی بۆ دروستکردوو؛ بۆیه شاعیر، که شیعەر ده‌نوسیت ده‌یه‌ویت خۆی له‌ هه‌یه‌ هه‌له‌چوووه‌ی هه‌ست و سۆزی ناوه‌وه‌ی پزگاربه‌کات.

هه‌روه‌کوو پیشتر ئاماژه‌مان پێداوه، خه‌یال په‌گه‌زی یه‌که‌می وینه‌ی هونه‌رییه، به‌م پێیه‌ سۆز په‌گه‌زی بنچینه‌یه‌ له‌ کارتیکردن له‌سه‌ر وینه و خه‌یالی شیعری تۆکه‌ ده‌کات و توانای گه‌یشتن به‌ راستی و قوولی ده‌قه‌که به‌هه‌یز ده‌کات. به‌م هۆیه‌وه وینه‌که له‌ ده‌روونی وه‌رگردا زیاتر کاریگه‌رده‌بیته؛ بۆیه سۆز به‌ تۆکه‌یه‌ی به‌ خه‌یاله‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه، چونکه سۆز (ئامرازی ویناکردنی خه‌یالی نووسه‌ره و جیکه‌وته‌ی له‌ ده‌روونی خۆینه‌ردا هه‌یه.)) (احمدی، ۱۹۹۶: ۱۵۰) هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه (جۆن په‌سکین ۱۸۱۹-۱۹۰۰) ده‌لیت: ((شیعەر، نارده‌نی ستوونه سه‌رنج‌پراکێشه‌کانی سۆزه له‌ریگه‌ی خه‌یاله‌وه.)) (الریبعی، ۱۹۹۸: ۹) که‌واته (سه‌رکه‌وتویی وینه، له‌ توانای وروژاندنی هه‌ست و سۆزی خونه‌ردا ده‌رده‌که‌ویت.)) (حسین، ۲۰۰۸: ۹۵)

(هیگل) باوەرپی وایه عه‌قل و بلیمه‌تی پیوستی به‌ سۆز هه‌یه و ده‌لیت: ((ده‌بیته‌ عه‌قل و هه‌ستی بلیمه‌تی، خۆیان به‌ ئەزموونه سۆزداریه‌کان ده‌وله‌م‌ه‌ندبه‌کن.)) (Гегель, 1968: 34) چونکه زمان هه‌ولی ده‌ربڕینی سۆز ده‌دات به‌وه‌رگیرانی سۆز بۆ وشه‌گه‌لیکی هه‌زی و ژیری (أمین، ۲۰۱۲: ۵۷) ئەمه‌ش بیگومان به‌ په‌چاوکردنی هاوسه‌نگی نیوانیان، چونکه هه‌روه‌ک

(ت.س. الیوت) دەلیت: ((شیر دروستکردنە، ئەو دروستکردنەش بەرھەمی ھاوسەنگی نیوان عەقل و سۆزە)) (تلیمە، ۱۹۸۳: ۲۰۱) و (شاعیر لە داھێنانی وینە خەیاڵاویکانیدا، بە گۆرینی شتەکانی دەوروپەری بۆ وینە سۆزداری و مروۆیی، دەربەرینەکانی خۆی لەباری ئاسایی فراوانتر دەکات و سۆز بە دەربەرینەکانی دەدات و ناساندنیکی نوێ بەو شتەکانە دەدات، (محمدی، ۱۳۹۴: ۶) چونکە بایەخی ویناکردنیک لەسەر سۆزی ویناکردنەکەیە، ویناکردنیک لە سۆز داپراویت ھەرچەند جوانیش بیت ئەو ناگات بە نەمریی. ئەگەر ویناکردن نەتوانیت باریکی سۆزداری ھەبیت ئەو شتێکی بیسوود دەبیت. (مبارک و حیدری، ۱۳۸۹: ۹۷) بەمپێیە: وینە ھونەری، بەبێ پەگەزی سۆز ناتوانیت ھیچ کاریگەرییەک لەسەر بەرانبەر دروستبکات، بەمەش ئامانجیکی گەورە پشت وینە ھونەرییەکان، کە دروستکردنی وروژاندن و کاریگەرییە لەباردەچیت، ئەمە سەرەرای ئەو ھەبوونی دەبیتە ھۆی لاوازی پەگەزی خەیاڵ.

۱/ ۶ - ۶. نەست

نەست یەکی ترە لە پەگەزە گرنگانە پۆلیکی گەورە لە دروستکردنی وینە ھونەریدا ھەیە، ئەمەش لەبەرئەو ھۆی وینەکان زۆرجار دەربەری ژبانی شاعیرن بەشتیکی ئەو ژبانەش بە شیوہی نائاگایی لەرپگایی ھەستەکانی مروۆفەو لە خانە و کانگای نەستدا ھەلگیراون و پێویستیان بە دەرفەتی گونجاو ھەیە تاکو سەربکەونەو، ئەمەش لە لای شاعیران بە یارمەتی ئەندیشە لە شیوہی وینە ھونەریدا خۆیان نمایشدەکەن. (سی-دی لوئیس) دەلیت: ((ای. سی. دالاس" یەکەم پەخنەگری ئینگلیزییە، کە دەستەواژە (نەست)ی بەکارھێناو، بەپێی ئەو تینگەیشتنە، کە ئیستا فرۆید پێی بەناوبانگە، کە دەلیت: ھونەرمەند لەگەڵ لایەنی نەستماندا دەدویت، یان بەرھەمھێنانی وینە دەگەرێتەو بۆ کارە گشتییەکە ھۆش لەلایەنە شاراوہکە (نەستدا.)) (Lewis, 1961: 39)

بینگومان ئەو وینانەش ھەر لە سەردەمی مندالی شاعیرەو ھەلگیراون، چونکە ھەرۆکوو (ئانتونی ئیستۆپ) دەلیت: ((نەست لە تەمەنی منالییەو سەرچاوە دەگرت.)) (ئیستۆپ، ۲۰۱۹: ۱۰۸) ھەرۆھا شوینیکی نادیارە بۆ ئیمە و زۆر شارەزایمان لەسەری نییە، چونکە ھەرۆکوو (فیگۆتسکی) دەلیت: ((لە روانگە دەروونناسییەو (نەست) شتیکی لە دەروہی ئاگایی ئیمەو، شوینیکە، کە شاراوہیە لە ئیمە و ناروونە بۆمان.)) (Выготский, 1968: 95-96) یان (باختین) دەلیت: ((ھەموو وینەکی ھونەری، بە تیروانینی فرۆید، کە دەربارە ھونەر نووسیویەتی، ھەمیشە ھەلچوونیکی نەستیانە.)) (Бахтин, 2000: 142) واتا (فرۆید) پێیوایە (وینە شیعری پەمزە، کە سەرچاوەکە بیئاگاییە.)) (حەمەد، ۲۰۱۲: ۱۱۹) ھەرۆھا (د.عیزەدین ئیسماعیل) دەلیت: ((فرۆید بۆچوونی وایە وینە شیعری پەمزیکە لە نەستەو سەرچاوەی گرتوو، دیارە پەمزیش پرتەر و پەوان و کاریگەرترە لە واقعی، لە خورافات و لە ئەفسانە و حیکایەت و قسە نەستەق و

هه موو جوړه کانی ئه ده بی میلیدا دهرده که ویت.)) (اسماعیل، ۱۹۸۱: ۷۴) له گه ل ئه وه شدا (فرۆید) هه موو ئه و وینانه ی له نهسته وه سه رچاوه یانگرتووه به که پتکراوی سیکیسیه وه دبه ستیته وه. هه ربویه له شیکردنه وه ی وینه هونه ریبه کاندای فرۆید پییوایه (تاکه پروانگه بو شیکردنه وه و راقه کردنی زورینه ی وینه هونه ریبه کان، سیکسه.)) (أبو رضا، ۱۹۸۱: ۳۲) ئه مه ش بیگومان لیکنانه وه یه کی به ته واوی دروستنییه، چونکه نه ست وینه ی زور له لایه نه کانی تری ژیا نی جگه له سیکس تیدا هه لگیراوه، ئه مه جگه له وه ی هه ر فرۆید خو ی باس له نه ستی کومه ل ده کات و ده لیت: ((هه میشه نه ستی تاک و نه ستی کومه ل هه یه.)) (Konstantin, 2019: 411)

سرووشتی وینه ی هونه ری وه هایه، که ئیستا به رابردووه گریده دات، چونکه وینه ناتوانیت خو ی به ته واوی له واقع ببویریت، هه میشه به شاراویش بیت پییه کی هه ر له ناو واقع دایه، جا ئه و شاراویه یه ش لایه نه نه ستییه کانی ژیا نی تاک یان کومه له، که دووباره له وینه ی هونه ریدا له شیوه ی هیما دا دینه وه، چونکه نه ستی کومه ل هه ر وه کوو (کارل یونگ ۱۸۷۵-۱۹۶۱ز) ده لیت: ((کوکه ره وه ی ئه زمونه مرؤقایه تیبه کانه و له پیشینانه سه ره تاییه کانمانه وه گه شتوته ئیمه و سه ره پای سنووری کومه لگا کان لای هه موو تاکه کان یه ک شته، هونه رمه ندی ره سه ن به راسته وخو یی درکی پیده کات و به هیما دهریده بریت.)) (السعدنی، ۱۹۸۷: ۵۵) ئه مه ش به و مانایه ی (نه ستی کو هه موو ئه زمونه کانی رابردو و ئه زمونه کانی پیشینان ده گریته وه. ئه مه ش پروانگه ی (یونگ) ه له شیکردنه وه ی پرؤسه ی داهینان به شیوه کی گشتی. ئه م پرؤسه یه له تیروانینی ئه ودا به راپویرتکاری کردنی نمونه سه ره کییه که له که بووه کان له نه ستی کو دا ئه نجامده دریت، به نیوه ندگیری راکیشراو له جیهانی دهره وه و گه رانه وه ی بو ناوه وه ی خود، هه روه ها به نیوه ندگیری قهیرانه دهره کییه کان، یان کومه لایه تیبه کان، ئه مه ش ده بیته هوکاری شله ژانیکي دهروونی لای هونه رمه ند و هه ولده دات هاوسه نگییه کی نو ی بو خو ی بدوژیته وه.)) (المختاری، ۱۹۹۸: ۱۵)

له پروانگه ی دهروونناسییه وه هه روه کوو (فرۆید) ده لیت: ((هه رسی به شی زهین کومه له هه لکشانیکی ناخود ئاگایان هه ن، واته ناخ یا id من یا ego و منی بالا یا Super ego، هه ریبه که به شیوه یه کی نه ستی کارده که ن.)) (ئه حمده ی، ۲۰۰۸: ۴۱۳-۴۱۴) ئه مه ش بیگومان رؤلیده بیت له دروستکردنی وینه ی هونه ری لای شاعیر، چونکه (هه رسی ئاستی که سایه تی شاعیر، که بریتین له "هه ست یان هو ش"، "نه ست"، "نه ستی ناوه کی"، له بنیاتانی وینه ی شیعی کدا به کاراییه وه رؤلده بینن. ئه وه ی له هو ش و هه ست و ئاگاییه وه دهرژیته سه ر لاپه ره، ئه و وینانه ن، که ده قاولده ق له واقع دایه ن و به پینچ هه سته که ی (خود)ی شاعیر نامونین، به لام ئه و ورده کاریانه ی که ته لیسم و هونه ریکي سه رسورهنه ر به داهینانی شیعر دبه خشن، زاده ی نه ست و هو شی ناوه کی شاعیرن.)) (ئه حمده، هه رشه می، ۲۰۰۴: ۱۹۴). به و مانایه ی ئه و وینه هونه رییه یه له نه سته وه

سەرچاوه دهگرن، جوانتر و کاریگه‌رترن. به دهربرپینیکی تر (توخمه هۆشیاره‌کان له هونه‌ردا بیبایه‌خن. گرنگییه بنچینه‌یییه که ئه‌وه‌یه نووسهر به (نائاگایی) چ وشه‌یه‌ک هه‌لده‌بژیریت بۆ دهربرپینی بیرکردنه‌وه‌کانی و له چ شیوه‌یه‌کی دهره‌کیدا کاره‌کی ریکده‌خات.)) (Хрусталева, 2018: 243)

نه‌ست شوینیکه بۆ ئیمه ناروونیه‌کی هه‌یه و باش شاره‌زایمان له‌سه‌ری نییه، ئه‌گه‌رچی وه‌کوو (رۆمان یاکوبسن) ده‌لیت: ((جاک لاگان (Lacan ۱۹۰۱ – ۱۹۸۱)ز) پییوایه، نه‌ست وه‌کوو زمانیک ریکخراوه)) (Якобсон, 1996: 8) به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌ست وه‌کوو ره‌گه‌زه‌کانی تر و پیکه‌وه له‌گه‌ل هه‌ست و خه‌یال و هزر و ئه‌وانیترا ده‌بیته هۆی دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ری، به‌لام وینه‌گه‌لیک، که هه‌م ره‌مزی تیدایه و هه‌م په‌یوه‌سته به‌شه‌په‌نه‌ان و شاراوه‌کی ناوه‌وه و دهروونی شاعیره‌وه. هه‌ر بۆیه ناروونی ده‌به‌خشنه وینه‌کان، چونکه به‌شیوه‌یه‌کی گشتیی (ئه‌و ئه‌ده‌به‌ی، که تیدایا هزر ئاویتته‌ی سۆزده‌بیته، ئاویتته‌بوونیک، که زۆرجار ده‌بیته هۆی لیلبوونی وینه و جووله‌کردنی له‌نیوان عه‌قل و هه‌ستدا و له‌نیوان بیرۆکه و ئاراسته و ملاملانییه دهروونیه‌کاندا، بۆ ئه‌وه‌ی بیته‌تیکه‌له‌یه‌ک له‌هه‌ست و خه‌یال و وه‌گه‌رخسته‌وه‌ی عه‌قلی وشیار به‌کرداری نه‌ست.)) (طبان، ۱۹۸۴: ۱۲۳) دواجاریش ئه‌م جووره وینانه هه‌مان ئه‌و کاریگه‌رییه دهروونییانه له‌سه‌ر خوینهر دروستده‌که‌نه‌وه، چونکه (خوینهریش له‌رپیی شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ده‌قه شیعراوه‌وه هه‌ست و نه‌سته‌حه‌شاردراوه‌کانی به‌م دیره‌ شیعراوه‌ ده‌سپیریت و به‌خه‌یال خۆی ئازاده‌کات له هه‌موو شته‌چه‌پینراوه‌کان.)) (عیسا، ۲۰۰۹: ۷۲) به‌م شیوه‌یه نه‌ست وه‌کوو ره‌گه‌زیکی گرنگ به‌شدارده‌بیته له‌دروستکردنی وینه‌هونه‌رییه‌کاندا، به‌و مانایه‌ی لایه‌نه‌شاراوه‌کانی دنیا تایبه‌تی و گشتییه‌که‌ی شاعیر، که که‌وتوونه‌ته‌قولایی ناخی شاعیره‌وه له‌دنیا په‌نه‌انه‌که‌یدان، له‌هه‌ندی باری تایبه‌تیدا سه‌رده‌که‌ونه‌وه و له‌گه‌ل ره‌گه‌زه‌کانی تری وه‌کوو هه‌ست و سۆز و خه‌یال، پیکه‌وه به‌شداریی له‌دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ریدا ده‌که‌ن.

ده‌بیته‌ شاعیر ئاگای له‌وه‌بیته، که ئه‌م ره‌گه‌زانه هه‌موویان پیکه‌وه ده‌بنه هۆی دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ری. نابیت هه‌ندیکیان بایه‌خیکی زیاتریان پیبدریت و هه‌ندیکی تریان فه‌رامۆش بکرین، چونکه ئه‌وه ده‌بیته هۆی دروستکردنی وینه‌یه‌کی هونه‌ری تاراده‌یه‌ک ئاست نزم.

۲ / (بهشی دووم) جۆرهکانی وینهی هونهری له شیعری (سالم) دا

۲ / ۱. وینهی هونهری له پرووی چۆنییهتی بنیاتانهوه

شیعر دهربرپی ههست و سۆزهکانی مرۆڤه، له وهتهی مرۆڤیش بوونی ههیه خاوهنی ههست و سۆزبووه، ئەمهش بیگومان دهلیلی کۆنی شیعره، واتا له و کاتهوهی مرۆڤ له م گهر دوونه دا دهژی له پریگهی شیعره وه ههست و سۆزهکانی خۆی دهربرپیوه، ئەمهش گومانی تیدانییه بۆ پیش سهردهمی خویندهواری و نووسین دهگه پریته وه. ئەوهش روونه، که شیعر به بی بوونی وینه خالی ده بیته له شیعییهت، چونکه (شیعر، به بی وینه نابیته شیعر و وینه سهنته ری بنیاتی شیعره) (کبابه، ۱۹۹۹: ۷) و (پهنگدانه وهی واقعی دهوروبه ری مرۆڤه). (Bezrukov, 2009: 14) به و مانایه ی (ئامرازی پهنگدانه وهی واقعی، وینهیهکی گشتی ژیا نی مرۆڤه، که بایهخی جوانی ههیه). (Шахбаз, 2010: 8) ژیا نی مرۆڤیش هه مه پهنگه و زۆر جۆر و شیواز و لایه نی جیاوازی ههیه، هر ئەمهش وادهکات، وینهش جۆری زۆر و شیوازی هه مه پهنگی هه بیته. ئەمه سه ره رای ئەوهی، که زۆری و جیاوازی قوتابخانه و ریبازه ئەده بییهکان، که له شیعر و وینه ی هونه رییا ن کۆلیوه ته وه، وای کردوه، (چه مکی وینه له چوارچیوهی زانستی جیاوازا ده رکه وتوه، که هه موویان میژوویه کی درێژیا ن له گه ل پیکهستی ئەم چه مکه دا بریوه و بۆ شیکردنه وهی پشتیا ن به ریبازی جیاواز به ستووه). (Наумова, 2009: 8) دوا جار جۆر و شیوازی جیاوازی وینه ی هونه ری له و شیکاریانه وه به ده رکه وتوون. ئیمهش هه ولده ده ی جۆرهکانی وینه ی هونه ری له شیعی (سالم) دا بکه ی نه پروو. لیژده جۆرهکانی وینه له پرووی چۆنییهتی بنیاتانیا نه وه باس ده که یه ن، که لای توێژه ران دابه شکراره به سه ر هه رسن جۆری (وینه ی تاک، وینه ی لی کدراو، وینه ی گشتی).

۲ / ۱- ۱. وینه ی تاک Singular image

ئەم جۆره له پرووی چۆنییهتی بنیاتانه وه ساکارترین جۆری وینه یه، به وهی له بنیا ت و پیکهاتنه وه تاکه وینه یه کی بچوکی سه ره به خۆی و اتاداره و به یه کگرتنی له گه ل وینه یه کی تاک تریا وینه ی لی کدراو دروسته بیته. دوا جاریش له وینه لی کدراوه کانه وه وینه ی گشتی ده که که پیکدیته. ئەم جۆره وینه، بایه خیکی گه وره ی هه یه، چونکه شاعیر سه ره تا بۆ باسکردنی واقعی ژیا نی خۆی و لایه نه ده روونی و هه لچوونه کانی له پریگه ی په یوه ندییه هه ستی و ژیرییه تاییه ته کانییه وه په نا بۆ ئەم جۆره وینه یه ده بات و دواتریش به هۆی یه کگرتنیا نه وه له گه ل وینه ی تاک تری، له بنیاتی وینه ی لی کدراو و ئالۆز و گشتی ده که که به شداری ده کات. هه ر ئەمهش وادهکات، که سوودیکی زۆر له

وینەى تاك وەربگىرىت بۆ شىكردەنەو و تىگەشتەن لە وینە ئالۆزەكان، چونكە لە بنىاتى وینە ئالۆزەكاندا وینەى تاكى جۆراوچۆر ھەيە. بەلام دەبىت ئەو بەزانىن، كە وینەى تاك لەدەرەوھى وینەكانى تى دەقەكە ھىچ بايەخىكى نىيە، (چونكە ویناكردىكى بەشىي ديارىكراو پيشكەش دەكات و دەچىتە ناو بنىاتى وینەى گشتىي، كە لە كۆمەلىك وینەى تاك، بنىاتىكى توندوتۆلى لەرپىگەى پەيوەندىيە ژىرىي يان دەروونى يان ئەندامى يان لۆژىكىيەكانەو پىكھىتاو، گەر وینەى تاك لەكۆى وینەكانى تر دابرا، ئەو كاتە ئەم وینەيە رۆلە زىندووھەكەى لە چوارچىوھى وینە گشتىيەكەدا لەدەستدەدات، چونكە وینەى تاك بە كۆمەلىك پەيوەندى ديارىكراوھەو لە چوارچىوھى گشتىي قەسىدەكەدا بە وینەكانى ترەو بەستراوھتەو. (محمد، ۱۹۹۹: ۳۳)

راستە وینەى تاك وینەيەكى بچوكى سادەيە، بەلام وینەيەكى چالاكە و رۆلى گەرەى لە بنىاتى وینەى گشتىي دەقەكەدا ھەيە، ئەمەش لەبەرئەوھەيە، كە ((رۆل دەبىنيت بەگونجاندنى لەگەل وینە تاكەكانى تردا، ھەرۆھەا لە دروستكردى روى كۆتايى وینەى شىعەرى، كە لەرپىگەيەو ئەزمونەكانى دەردەبەرىت، چونكە توانايەكى بەرزى لەسەر پيشكەشكردى ناوەرۆكە دەروونىيەكان و رەھەندە ژىرىيەكانى ئەزمونى شىعەرى ھەيە. (طە الطائي، ۲۰۰۵: ۲۱۷) لە بنىات و پىكھىتايى وینەى تاكدا چەند شىوازىكى جياواز بەشدارى دەكەن، كە برىتىن لە:

۱-۱-۱. شىوازى ھەستگۆركى Correspondance (تراسل الحواس)

شاعىران وەكوو ھەر مرۆفەيىكى ئاسايى لەرپىگەى ھەر پىنج ھەستەكانىانەو لەگەل دىئاي دەروە بەركەوتىيان دەبىت، بەلام لەوھدا خۆيان لەگەل خەلكى جودا دەكەنەو، كە وەكوو ئەوان ھەستەكانىان بەكارناھىنن و بەو شىوازە گوزارشت لە ھەستەكانىان ناكەن، چونكە بەكارھىتايى زمان لەو ئاستە ئاسايىيەدا تىنويىتە شاعىران ناشكىنيت، ھەربۆيە بەدواى شىوازى نوئى دىكەدا دەگەرپن تاكوو بتوانن بەھۆيەو تەعبىر لەبارە دەروونىيەكانىان بكەن. بەم شىوازە دىن ئەرك و سىفەت و رۆلى ھەستىك بە ھەستىكى تر دەبەخشن، واتا پيشاندانى بارىكى تايبەت، كە خۆى لەرپىگەى بىنن (چاو)وھە دەبىت، ئەو دىت لەرپىگەى بىستن (گۆى)، چەشتەن (زمان)، ھەر ھەستەوھرىكى ترەو نىشانىدەدات. واتا (وەسفردى ھەستىك لە ھەستەكان بەسيفاتى دركراوھەكانى ھەستىكى تر. (بابكر، ۲۰۰۰: ۲۷) ئەمەش يەككە لە شىوازەكان، كە لە بنىاتى پىكھىتايى وینەى تاكدا رۆل دەبىنيت. ئەم شىواز و (ئامرازەش بە ئامرازەكانى ھەردوو قوتابخانەى ھىماگەرى و سىريالى ھەژمار دەكرىت. (البطل، ۱۹۸۰: ۲۰) ھەرۆھەا (ھەستەكان بەو شىوھەيەى، كە پىوھرىكى رەخنەيى بىت بەستراوھتەو بە سەردمى نوئو، شاعىرى فەرەنسى شارل بودلیر (۱۸۲۱-۱۸۶۷ز) بەيەكەم كەس ھەژمار دەكرىت، كە بە تىورى باسى كرديت و لە شىعەرەكانىدا

جیبه جی کر دبیټ، ده لیت: ((جیگه سهر سوپرمانه، که دنگ له توانیدا نه بیټ ئماژه به رهنگ بکات و رهنگه کانیش نه توان بیرۆکه یه ک بدن دهر باره ی ئاوازیک، دنگ و رهنگیش نه گونجاوبن بۆ دهر برینی بیرۆکه کان!)) (فارس، ۲۰۰۵: ۱۹۲) و اتا پیدانی ئه رک و سیفته تی بینینه به ههسته وه ری بیستن، یان ههسته کانی تر. بهم شیوازهش سهرنجراکیشتر ده بیټ، چونکه رهنگ و دنگ و بۆن هه مان سهرچاوه ی ویژدانییان هه یه، به لام کاتیک رۆله کانیان ئالوگۆر ده کهن، کاریگه ری نویی دهر وونی بۆ وهرگر به دیدینیت.

شاعیر، له ریگه ی پینج ههسته که یه وه رۆژانه ئه زمون و زانیاریه کانی له سهر شته کانی دهر و به ری زیاد ده بیټ، که بیگومان ههستی بیستن له پیش هه موویانه وه دیت، دواتر ئه م زانیاریانه له دهر وونیدا له گه ل ههست و سۆزی تیکه ل ده بیټ و له ریگه ی زمانه وه به شیوه یه کی جیاواز له وه ی له واقیعدا هه یه، وینه ی داهینراوی لیدروسته دکات، به شیوازیک، که توانای وروژاندنی گوئیگری هه بیټ. کاتیک شاعیر به شیوه ی ههستگۆرکی بیروبوچوون و هه لچوونه کانی له چوارچیوه ی وینه ی هونه ریدا ده خاته پروو، ئه وه له به کارهیتانی راسته وخوی ههسته کان بۆ رۆلی بنچینه یی خویان دوور ده که وینه وه، ئه مهش بیگومان ده بیته هوی به خشین شیوه یه کی هیمایی له دهر برینه کانیدا، چونکه هه رخوی وینه ی هونه ری به زمان دروسته کریټ، به لام بیگومان ئه و زمانه زمانیکی ئاسایی نییه، هه ربۆیه وینه ی ههستگۆرکی چیژ و خوشییه کی زۆر جیاواز به گوئیگر و په یاموهرگر ده به خشینت، ئه مهش له به ره ئه وه ی له بنه رته دا به هوی لادان له زمانی باوه وه دروستبووه. سالم یه کیکه له که له شاعیرانی ئه ده بی کلاسیکی کوردیی، که توانا و سه لیه یه کی به رزی له خولقاندنی ئه م جۆره وینانه دا هه بووه و له گه لیک دیره شیعری دیوانه که ییدا رۆلی ههسته کانی گۆرپوه ته وه و به سه لیه یه کی به رزی وه ها پیکه یه ناوه، که هه م وینه ی تاکی پیکه لاندووه، هه میش له ئاستیکی به رزدا کاریگه ره له سهر دهر وونی خوینه ر. ئه وه تا له دیریکدا ده لیت:

ئه ی طاسی به بدن پر فره کی له ذه ته ی نامت!

وه ی داغی دلی خهسته، نه مه ک سوودی که لامت! (سالم، ۲۰۱۵: ۲۰۱)

له م دیره دا شاعیر (نام) ناوی هیناوه، که خوی (وشه) یه و له پیت دروستبووه و پیتیش به دنگ گۆده کریټ و بهر ههستی بیستن ده که ویت، به لام ئه و خستوو یه تییه سهر وشه ی (له ذه ته)، که تامه و خوشییه و بهر ههستی چه شتن ده که ویت، هه ر له نیوه دیره یه که مدا شاعر (به دن) له شی ئه و که سه ی به (طاس) پیاله ی مه ی چواندووه، ده بینین به یارمه تی چواندن رها و به هوی ههستگۆرکیوه وینه یه کی هونه ری تاکی خولقاندووه، که له زه تی ناوی (مسته فا به گی کوردی) له پیاله ی به دنیدا و قسه کانیشی، که وه کوو خوی به سوودن بۆ غه می دل، دلخوشییه کی گه وره ن بۆ سالم. له دیریکی تر دا دیسان (نه مه ک) له دروستکردنی وینه یه کی هونه ریدا به کارهیتاوه، ده لیت:

نہ مہ کی پیتہ برینم نہ مہ کین پرووی مہ لیح

(سال، ۲۰۱۵: ۲۴۷)

لالی کردم له که لاما به عیاراتی فه صیح

لہم دیرہدا شاعیر، (نہ مہ کین پروو) ی به کارهیناوه، که درکه یه له (پروخساری جوان). له کورده واریدا بو ئه و پروخسار و دهموچاوانه به کارده هینریت، که مروف بو خویان راده کیشن و تاسهت لیناناشکیت، ئه وهی لیرہدا بو ئیمه گرنگ بیت ئه وه یه، که پروخسار شتیکه بهر ههستی بینین یان بهرکه وتن دهکه ویت، به لام شاعیر خستوویه تییه سهر تامی (سویر) شور، که ئه مہش بهر ههستی چه شتن دهکه ویت. واته پروخسار، که خوی دهبوایه به ههستی بینین یان بهرکه وتن په سنبرکرایه، که چی به ههستی چه شتن وه سفکراوه، بهو شیوه یه، ههستگورکی له ههستی بینینه وه بو ههستی چه شتن کراوه. به مہش شاعیر به یارمہ تی ههستگورکی و درکه وینہ یه کی هونہری تاکی خولقاندووه. بهو مانایه ی، که له یه ککاتدا ئارامگرتن له بهردہم پروخساریکی جوان و دهربرینیکی شیریندا ئه سته مہ. له دیریکی ترده ههستی بهرکه وتن و بیستنی به چه شتن دهربریوه و دلایت:

له وه صلا بوسه شیرینه، له هیجرا ته لخه ئه حوالم

(سال، ۲۰۱۵: ۷۷۲)

له چاوی عیشقی یارا قیسمة تم هه م زه هره، هه م نوشه

شاعیر وشه ی بوسه (ماچ) ی به کارهیناوه، که خوی بهر ههستی بهرکه وتن دهکه ویت، به لام ئه و داویه تییه پال یه کیک له تامه کان، که (شیرین) ه، به مہش ههستگورکی له نیوان ههستی بهرکه وتن و چه شتندا کردووه. بیگومان له دیرہکه دا به یارمہ تی شیوازی ئالوگورکردنی درکیپکراو و به تاییه تی به یارمہ تی به ته نکردن وینہ ی تری دروست کردووه، به لام ئه وهی ئیمه مہ به ستمانبوو ئه و وینہ تاکه بوو، که به یارمہ تی شیوازی ههستگورکی خولقاندبووی. شاعیر له باریکی به راوردکاریدا زور به جوانی بارودوخی خویی له دوو حاله تی دژ و پیچه وانہ ی یه کدا پیشانداده، ئه وانیش له کاتی (وهصل) به یارگه شتندا، ماچ (شیرین) ه و کاتی (هیجر) له یار دابراندا ئه حوالی (ته لخ) ه، به مہش سوودی له دژیه کی فہرہ نگی وهرگرتووه و به یارمہ تی ههستگورکی وینہ یه کی هونہری تاکی خولقاندووه. له دیریکی ترده ههستی بینین و بیستنی به چه شتن دهرخستووه و دلایت:

دهدا ههردہم شهکه رخه ندت، ئه مہ رقه ند

(سال، ۲۰۱۵: ۲۵۶)

به قوربانی شهکه رخه ندت، سه مہ رقه ند

شاعیر وشه ی (شهکه رخه ند) ی به کارهیناوه، که مہ به سستی پیکه نینیکی جوانه، به لام نه هاتووه بلایت: پیکه نینه جوانه که ت بهرہ می شیرینی وهک قه ند م پیدہ دات، چونکه پیکه نین به چاو دهبینریت، بویه دهکری به جوان یان ناشرین په سنی بدریته وه، هه رچه ندہ دهکری له هه مان کاتدا بهر ههستی بیستنی بکه ویت، به لام له جیگای جوان (شهکری) به کارهیناوه، شه کریش بهر ههستی چه شتن

دهكه ویت، بهم شیوهیه شاعیر ههستگۆرکیتی کردووه له بینین و بیستنهوه بو چهشتن و وینهیهکی تاکی پی خولقاندووه. بهلام له راستیدا ئەمه له داهینراوی تایبهتی شاعیر نییه و له گفتوگۆی رۆژانه شدا خه لکی بهکاری دههینن. شاعیر بو زیاتر رازاندنهوهی وینهکه کۆتایی نیوه دیرهکانی به دوو وشه ی (ئهمه رقه ند، سه مه رقه ند) هیناوه، که یه که میان به ره می وهک قه ند و دووه میشیان، شاری سه مه رقه ندی تورکمانستانه و ره گه زدۆزییه کی ناته واوی جودای جوانی له نیوانیاندا دروست کردووه. له وشه ی (شه که رخنه ند) دا لیکچواندن کراوه، (خهنده) چوینراوه به (شه که ر). بهم شیوهیه شاعیر به پشتبهستن به لیکچواندن رهاوان و به سوود وهرگرتن له ههستگۆرکی وینهیهکی تاکی داهینراو و زۆر جوانی دروست کردووه. جگه له وینه ی ئه و دیرانه ی باسما ن کرد، ده توانین ئاماژه به چه ندین وینه ی هاوشیوه به پی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکهین: (ل: ۳۲، د: ۱۳)، (ل: ۳۳، د: ۱۶)، (ل: ۸۸، د: ۴)، (ل: ۹۱، د: ۶)، (ل: ۱۰۳، د: ۳)، (ل: ۱۹۹، د: ۴)، (ل: ۲۰۲، د: ۵)، (ل: ۲۲۱، د: ۷)، (ل: ۲۶۰، د: ۸)، (ل: ۲۶۸، د: ۴)، (ل: ۶۰۴، د: ۱)، (ل: ۷۲۷، د: ۴)، (ل: ۷۳۶، د: ۲)، (ل: ۷۵۸، د: ۸)، (ل: ۷۶۵، د: ۲)، (ل: ۷۶۹، د: ۷)، (ل: ۸۵۸، د: ۹).

۲-۱-۱. شیوازی ئالوگۆرکردنی درکپیکراو The reciprocate style (تبادل المدركات)

یهکی تر له و ریگایانه ی له بنیاتی وینه ی تاکدا به شداری دهکات، شیوازی ئالوگۆرکردنی درکپیکراوه، واتا ئالوگۆر له نیوان درکپیکراوه ههستی و واتایهکاندا دهکات، بو ئەمهش پشت به هونهری چواندن و خواستن و تایبهتمهندییهکانی ئه و دوو هونه ره، که خو یان له به که سکردن و بهرجهستهکردن و بهته نکردندا ده بیننه وه، ده به ستیت، (عبدالرحمن بدوی) ده لیت: ((ئه ره ستۆ، بهر له هه مووان و به نزیکه ی ۲۵ سه ده پیش ئیستا درکی به توانای هونه ری و جوانی و زیندوویی خواستن کردووه، به تایبه تی رۆلی به که سکردنی شته بیگیان و واتایهکانی به نمونه ی شیعرهکانی هۆمیرۆس پیشانداوه.)) (أرسطو، ۱۹۸۰: ۲۲۴-۲۲۵) شاعیر له م شیوازه دا لادان له زمانی باو، پهیره دهکات و له ئاستیکی بهرتر و بالاتر له زمانی ئاسایی بهکاری دههینیت. وشه دووره له واتا فرههنگیه که ی، لیره دا لادان له ئاستی واتایی، شوینی به کارهینانی واتای فرههنگی دهگریته وه، ئەمهش ده بیته هۆی وروژاندنیکی زیاتری په یاموهرگر و خوینهر. سه ره نه نامیش شیوازیکی سه رنجراکیشه، که شاعیر له بنیاتی وینه ی هونه ری تاکدا، پشتی پیده به ستیت. بو ئەوه ی ئەمهش به دبیت شاعیر کۆمه لیک شیوازی و میکانیزم پهیره دهکات، که له خواره وه ده یانخه ی نه روو.

له زمانى ئىنگليزدا، زاراوهى (Personification) له چاوكى (Personify) وه وه‌رگيراوه، كه خوى له وشهى (Person) وه هاتووه و به ماناى (كهس، مروّف) ديّت. (داراب پور و گبانچى، ۱۳۹۵: ۶۰۷) به‌که‌سکردن، شيويه‌كه له ئالوگوركردنى دركپيكراو، كه له بنياتى ويتهى تاكدا به‌شدارى ده‌كات. بريتييه له به‌خشينى سيفهت و تاييه‌تمه‌ندييه‌كانى مروّف به‌كه‌رستهى سروشت و لايه‌نه‌ ژيرييه‌كان و هه‌لچوونه‌ ده‌روونييه‌كان، كه ئه‌مه‌ش له ئه‌نديشهى شاعيردا پرووده‌دات و روحييه‌تى مروّفيان به‌به‌ردا ده‌كات. به‌مه‌ش (يه‌كئكه له جوانترين شيوازه‌كانى ويتهى هونه‌رى له شاعيردا، كرداريكه له ئاوه‌زى شاعيردا به‌رانبه‌ر به شته بيگيانه‌كان له‌رپيگاي هيزى ويناكردنه‌وه جووله‌يان پييده‌به‌خشيت) (ككئنى، ۱۳۷۵: ۱۴۹) و (له‌ئه‌نجامدا كاتيك له ده‌رگاي چاوى ئه‌وه‌وه سه‌يرى سروشت و شته‌كان ده‌كه‌ين، ليوانليون له ژيان و جووله‌). (بهمنى و شادى، ۱۳۹۰: ۱۹)

له‌م جوړه ويناوه‌دا شاعير وها هه‌لسوكه‌وت له‌گه‌ل بواره واتاييه‌كان و شته سروشتييه‌كاندا ده‌كات، كه تواناى نازار و خوښى چه‌شتنيان هه‌يه، ئه‌مه‌ش بيگومان (تواناى شاعيره له فراوانكردن و به‌خشينى سيفهتو مروّفايه‌تاييه‌كان و سيفهتى كه‌سه زيندوووه‌كان به‌سه‌ر هه‌موو هه‌ستپيكراره ماددى و مه‌عنه‌وييه‌كاندا، هه‌ولدانى شاعيره، كه ژيان به‌خشيتو ئه‌وه‌ى ژيانى تيدانييه و سيفه‌ته كه‌سييه‌كان له‌به‌رى بيگيانه‌كان بكات و وا خه‌يال بكات، كه مروّفن و قسه‌ده‌كهن و ده‌جولن و نازارده‌كيشن و هه‌موو سيفهتى كه‌سه‌كانيان تيدايه). (الخليل، ۲۰۱۴: ۲۷۲-۲۷۳) شاعير ئه‌مه بو ئه‌وه ده‌كات، تاكو كار له ده‌روونى په‌ياموه‌رگر بكات و وا هه‌ست بكات، كه ويته‌كه‌ى بينيوه. چونكه (به‌که‌سکردن، پرؤسه‌يه‌كى ده‌روونييه، پيشه‌ى كاريگه‌رييه له ده‌روونى وه‌رگر و وروژاندنى هه‌لچوونه‌كانى له‌رپيگه‌ى به‌که‌سکردنى واتا په‌تاييه‌كان له ويته‌يه‌كى هه‌ستيدا، كه وا له وه‌رگر بكات خه‌يالى ويته‌كه بكات). (الطربولى، ۲۰۰۵: ۱۸۰) به‌که‌سکردن، سيفه‌تيكى زور له ميژينه‌ى مروّفه و له سه‌رده‌مى دروستبوونى ئه‌فسانه‌كانه‌وه مروّف بو تيگه‌شتنى له سروشتى ده‌رووبه‌رى خوى له شاعر وچيروك و داستان و ئه‌فسانه‌كاندا كه‌رسته‌كانى به‌مروّف كردوو و له‌گه‌لياندا دوواوه و لايه‌نى ده‌روونى خوى پي نازام كردوته‌وه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ى ئه‌فسانه‌كان ئاستى تيروانينى كوومه‌لمان بو ده‌رده‌خن، چونكه (ئه‌فسانه، گوزارشتى كوومه‌له‌ه‌باره‌ى كوومه‌لگاوه و ده‌ربرينيكه، كه كوومه‌لگا خوى ده‌يدات به حه‌قيقه‌تى باوه‌رپيته‌كراو). (Доманина, 2014: 12) هه‌ربويه، به‌که‌سکردن، به‌پراديه‌ك له قولايى مروّفدايه، كه زورجار وه‌كوو غه‌ريزه‌يه‌كى مروّف قسه‌ى له‌سه‌ر كراوه، وه‌كوو ئه‌وه‌ى مروّف هه‌ر له مندالييه‌وه هه‌ز به‌وه‌ده‌كات، شمه‌ك و كه‌رسته‌كانى ده‌رووبه‌رى خوى به‌قسه‌ به‌ينيّت و نازار و پيگه‌نين و گريانيان پييدات و گفتوگويان له‌گه‌لدا بكات.

کاتیک شاعیر له پوانگه ی به که سکرده وه وینه هونه ریبه کانی بنیات دهنیت، نه وه دهیه ویت بیر و هه لچونه کان و شته ههستیبه کانی دهو روبه ری زیاتر ئاشکرا بکات. هه تا شاعیر له مه دا لیها تو تربیت، نه وه به شاعیریکی سه رکه تووتر داده نریت، چونکه (شاعیری راسته قینه نه و شاعیره یه، که توانای ئاشکرا کردن و ناساندنی بگاته نه و په ری راده) (ضیف، ۱۹۷۶: ۱۷۱) و په یاموهرگر به ته واوی هه ست به وه بکات، که له وینه هونه ریبه که دا پووبه پوی مروف وه ستاوه. سالم توانایه کی بهرز و گه وره ی له پیدانی سیفته تی که سی به درکپیکراوه ههستی و واتایه کان هه بووه، توانیویه تی له بنیاتی وینه ی تاکدا سوودی لی وهر بگریت و گه لیک وینه ی هونه ری تاکی داهینراوی پیخولقینیت. نه و له دیریکدا ده لیت:

به دره قه ی میحنه ت نومایه، شاطری ته قدیر مودام
ده سته که شمه و پیشره و، ده مبا به مه نزلگای به لا

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۳)

له م دیره دا شاعیر وشه ی (ته قدیر) قه در، یان چاره نووسی به کارهیناوه، که چه مکیکی واتایه و له ریگای ژیرییه وه درکی پی ده که ین و لی تیده گه ین، به لام شاعیر چواندوویه تی به (به دره قه) رابه ر و (شاطر) ته ته ر، که (ناوی بکه ر) ه، نه مه جگه له وه ی سیفته تی (ده سته که شمه) ده سنگرتنی خستوته پالی و به که سی کردووه. به مه ش له ریگه ی چواندنی کو و به سوودوهرگرتن له به که سکردن، وینه یه کی هونه ری تاکی بو خولقاندووین. له کوتایی نیوه دیری دووه مد، شاعیر (مه نزلگای به لا) ی به کارهیناوه، که گوایه، قه دره ی شاعیر وه کوو رابه ر و ته ته ر ده ستیان گرتووه و بردووینه بو شوینیکی بچوک، که بو ماوه یه کی که م تیندا ماوه ته وه، به لام چ شوینیک؟ شوینیک، که به لا و ناخوشی به سهر شاعیردا هیناوه. نه مه ش وهک له ته واوی ده قه که دا ده بیینن، شاعیر مه بهستی له مالی نه و عه ره به ی شاری حیلله یه، که خو ی و نه سپه که ی بو شه ویک له وی ماونه ته وه. له دیریکی تر دا ده لیت:

گه ردنی دل که وته ژیر سه نگی فیراق و "سالم" ه!

وای له ژیر نه م کیوه دا، چه ند مه حکمه و چون نانه وی؟

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۲۸)

شاعیر وشه ی (دل) ی به کارهیناوه، وهک ئاشکرایه، دل خو ی نه ندامیکی جهسته ی مروقه، به لام شاعیر لیره دا گه ردنی خستوته پالی، گه ردنیش یه کیکه له نه ندامه کانی جهسته ی مروف. به م پییه دلی به که س کردووه، به م شیویه شاعیر له ریگه ی خواستی شاراووه، که (دل) بو خواستراوه که یه تی و به یارمه تی به که سکردن، وینه یه کی هونه ری تاکی خولقاندوووه، که تیندا ئاستی قورسی و نارچه تی جیا بوونه وه ی له گه ل دلبه ردا پیشانداوه. نه مه جگه له وه ی (فیراق) جیا بوونه وه، که چه مکیکی واتایه و به هو ی ژیری و عه قله وه لی تیده گه ین چواندوووه به سه نگ (به رد)، به هو ی به ته نکرده وه، وینه یه کی هونه ری تاکی تری خولقاندوووه. نه وه ی له م دیره دا وینه

هونه ريبه كه‌ى جوانتر كردووه، وشه‌ى (سالم)ه، چونكه پۆشينيكي درووست كردووه، كه له چوارچيوه‌ى په‌يوه‌ندى هاونشيني نيوان وشه‌كانى دراوسيدا واتاى (ته‌ندروست)ى وه‌رگرتووه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ى، كه ئه‌م ديره كه‌وتوته كۆتا ديري شيعره‌كه‌وه، وه‌كو وه‌رئيتيكيش شاعيرانى كلاسيك (نازناو)ى خويان وه‌كوو موريك بو ناسين و خاوه‌نداريتيكردى شيعره‌كه له كۆتا دير دده‌ن، ئه‌مه‌ش واى كردووه، كه (سالم) له‌ويدا واتايه‌كى دووريش وه‌ربرگريت، كه مه‌به‌ستى خويه‌تى، ئه‌مه جگه له‌وه‌ى كه له قولايى واتاكه‌دا شاعير مه‌به‌ستيتى بلت: ئه‌و كه‌سه‌ى دلئى كه‌وتوته ژير زه‌خت و فشاريكي قورسى جيابوونه‌وه، ئه‌وه خودى (سالم)ى شاعيره. هه‌نديكجار شاعير غونچه‌ى به كه‌س كردووه و ده‌لت:

له باغا غونچه دلته‌نگه له‌ه‌سره‌ت غونچه‌ى ليوت
گه‌ريان چاك پوواوه گول له‌به‌ر شه‌وقى گه‌ريبان

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۱۲)

ليردها وشه‌ى (غونچه)ى به‌كاره‌يناوه، كه پووه‌كه. به‌لام (دلته‌نگى)، كه سيفه‌تى مروقه، دراوه‌ته پالى، به‌م پييه غونچه به كه‌سكراوه. له‌مه‌شدا سوودى له خواستنى ئاشكرا وه‌رگرتووه و به‌يارمه‌تى به‌كه‌سكردن ويته‌يه‌كى هونه‌رى تاكى نوئى خولقاندووه. هه‌ر له نيوه ديري يه‌كه‌مدا شاعير به‌سوودوه‌رگرتن له به‌پووه‌ككردن ليوى يارى به غونچه چواندووه. له هه‌ردوو نيوه ديره‌كه‌دا، هه‌م ئه‌وه‌ى، كه غونچه له‌ه‌سره‌تى جوانى ده‌مى ياردا دلئى ته‌نگبووه، هه‌ميش ئه‌وه‌ى نيوه ديري دووه‌م، كه گوايه، گول بووه به‌پاره‌پاره‌ى پوواوه، چونكه مووى جوانى سه‌ر سينيگى يارى له يه‌خه‌ى دادراوه‌وه بينيوه، (جوانى بايس)ن. به‌مه‌ش شاعير به‌يارمه‌تى ئه‌و هونه‌رانه‌ى باسمانكرد دوو ويته‌ى تاكى خولقاندووه. شاعير له ديريكي تردا ده‌لت:

ئه‌به‌د وه‌ك من غه‌ميش صاحب وه‌فايه

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۲۷)

ره‌فيق و هه‌مده‌مى ديرييه بي تو

له نيوه ديري يه‌كه‌مدا وشه‌ى (غهم) هاتووه، كه چه‌مكيكى واتايه و به‌هوى ژيرييه‌وه ده‌توانين ليى تيبگه‌ين. شاعير چواندووويه‌تى به (من)، كه جيناوى سه‌ره‌خويه بو كه‌سى يه‌كه‌مى تاك و مه‌به‌ست له خودى شاعيره. رووى ليكچوونى نيوان شاعير و غه‌ميش، بوونى وه‌فايه له ره‌فيقيه‌تيدا، به‌و ماناىه‌ى له غياىي دل‌به‌ردا (غهم) هاورييه‌كى وه‌فادارى شاعيره و جيناهايلت. به‌و شيويه غهم به‌يارمه‌تى ليكچواندى دريژه‌ى به‌ربلاو به‌كه‌س كراوه. واتا شاعير به‌هوى به‌كه‌سكردنه‌وه ويته‌يه‌كى هونه‌رى تاكى خولقاندووه، كه تاراده‌يه‌ك ويته‌يه‌كى دووباره‌يه. جگه له ويته‌ى ئه‌و ديرانه‌ى باسمان كرد، ده‌توانين ئاماژه به چه‌ندين ويته‌ى هاوشيوه به‌پيى لاپه‌ره‌ى ديوانه‌كه و ژماره‌ى ديره‌كه‌ى بكه‌ين: (ل: ۴۳، د: ۳)، (ل: ۹۰، د: ۳)، (ل: ۲۲۰، د: ۱)، (ل: ۲۶۷، د: ۳)، (ل: ۲۹۷، د: ۳)، (ل: ۳۰۴، د: ۳)، (ل: ۴۳۹، د: ۱۰)، (ل: ۴۶۹، د: ۱)، (ل: ۷۷۸، د: ۴)، (ل: ۷۸۷، د: ۹)، (ل: ۷۸۹، د: ۵)، (ل: ۸۰۴، د: ۸)، (ل: ۸۹۹، د: ۳).

۲ / ۱-۲-۲. بهرجهسته کردن Anthro pomorphism (التجسید)

بهرجهسته کردن، پیدانی سیفته‌ی هستیپیکراویکی جهسته‌داره بهو شته ژیری و هستیانه‌ی، که خاوه‌نی جهسته‌یه‌کنین، واتا به‌هوی ئەندیشه‌وه چه‌مکه واتاییه‌کان جهسته‌یه‌کیان به‌به‌ردا ده‌کریت، که خوینی تیدا بسورپته‌وه و توانای جو‌له‌ی هه‌بیت و بهر هه‌ستی بینین بکه‌ویت. بهو مانایه‌ی (واتا ژیرییه‌کان بکریته هه‌ستیپیکراو له‌ریگه‌ی زیادکردنی جو‌له‌یه‌ک له‌سه‌ر ژیرییه‌کان، پاش به‌خشینی سیفاتی گیانله‌به‌ره جو‌لاوه‌کان پی، که شته ژیرییه‌که هه‌مان هه‌سه‌وه‌که‌وتی مروّف و ئازهل و گیانداره‌کانی ده‌بیت و وه‌کوو هه‌ستیپیکراوه‌کان ده‌بیت، ده‌بینریت، ده‌بیستریت، ده‌ستی لی ده‌دریت، بون ده‌کریت، تام ده‌کریت.) (احمدی، ۱۹۹۶: ۱۶۹) به‌لام بیگومان وه‌کوو پیشتر باسی به‌که‌سکرندمانکرد، که تاییه‌تبوو به (که‌س، مروّف) هوه، ئەوه لیتره بهرجهسته‌کردن باشتر وایه تاییه‌ت بیت به جهسته‌ی گیانله‌به‌رانه‌وه جگه له مروّف، چونکه جهسته لیتره‌دا مه‌به‌ست له جهسته‌یه‌که، که خوینی تیدا بجولیته‌وه و توانای جو‌له‌ی هه‌بیت. له‌لای زور له ره‌خنه‌گران، پروه‌کیش له‌ناو ئەم خانە‌ی بهرجهسته‌کردنه‌دایه، بهو پنییه‌ی پروه‌کیش توانای گه‌شه و به‌رزبوونی هه‌یه و ئەو خوینه‌ش که به جهسته‌یدا ده‌گه‌ری، بریتیه له‌و ئاوه‌ی که له‌ره‌گه‌وه به ده‌ماره‌کانیدا سه‌ریده‌خات بو قه‌د و پهل و گه‌لاکانی. به‌لام ئیمه پیمان باشه پروه‌که‌کان له‌ناو خانە‌ی (به‌پروه‌که‌کردندا) بیت باشتره تا له خانە‌ی بهرجهسته‌کردن، چونکه جهسته‌یه‌کیان نییه، که توانای جو‌له و رۆشتنیان له شوینیکه‌وه بو شوینیکی تر هه‌بیت. شاعیر ئەمه بو زیاتر پروه‌کردنه‌وه‌ی واتا ده‌کات، چونکه (بهرجهسته‌کردن، پروه‌کردنه‌وه‌ی واتا و ئاشکراکردنی به‌وینه‌ی هونه‌ری، ده‌گه‌رپته‌وه بو توانای داهینانی شاعیر له دروستکردنی وینه‌یه‌کی دور له ریکخستنی باو، له‌پیناو به‌دیهینای ئەوه‌دا، شاعیر په‌نا ده‌باته بهر بهرجهسته‌کردن و سیفاته هه‌ستییه‌کان له‌به‌ر ژیرییه‌کان ده‌کات، به‌شیوه‌یه‌ک واتا ده‌رده‌که‌ویت و پروه‌ ده‌بیته‌وه.) (ابراهیم، ۲۰۰۰: ۲۷۹) له دیوانی سالمدا گه‌لێک وینه‌ی تاکی هونه‌ری به‌رز و جوان خولقینراون، که شاعیر له بنیاتی دروستکردنیاندا پشتی به شیوازی بهرجهسته‌کردن به‌ستوه. ئەوه‌تا له دیریکدا ده‌لێت:

سه‌گی نه‌فست له‌سه‌ر رپی ته‌وبه‌تا ئاماده‌ی جه‌نگه

به‌قه‌صدی قه‌تلی ئەو، چابوک بکیشه تیغی ((بسم‌الله)) (سالم، ۲۰۱۵: ۲۵)

وشه‌ی (نه‌فس)ی به‌کارهیناوه، که چه‌مکیکی واتاییه و له‌ریگه‌ی ژیرییه‌وه لی تیده‌گه‌ین، ئەوه‌ی زورجار مروّف ئاراسته‌ده‌کات بو به‌دیهینانی چه‌ز و خولیاکانی، ئەمه‌ش بیگومان پیچه‌وانه‌ی په‌یره‌وی ئاینه ئاسمانییه‌کان و به‌تاییه‌تی ئاینی ئیسلامه، چونکه ئەم ئاینه هه‌میشه داوا له په‌یره‌وه‌که‌رانی ده‌کات، که نه‌فسی خوین به‌ند بکه‌ن و نه‌هیلن تووشی هه‌له‌یان بکات. (سالم)یش په‌یره‌وه‌که‌ری ئەو ئاینه‌یه و ته‌واوی ئەم ده‌قه شیعرییه، که له قه‌سیده‌یه‌کی (۲۵) به‌یتی پیکدیت،

دهقیکى ئاینیه. له دیره که دا شاعیر (نهفس)ی به (سهگ) چواندووه، وهک دهزانی (سهگیش) ئاژه لیکه له ئاینی ئیسلامدا تهنه بۆ پاسکردن و پاراستن ده بیئت رابگیریت و به گلاو سهیر دهکری. به و شیوهیه شاعیر (نهفس)ی به ئاژه لکردووه و له ریگای (لیچواندنی رهوان)هوه و به پشتبهستن به (به رجهسته کردن)، وینهیهکی هونه ریی تاکی خولقاندووه. ههروهها له کۆتای نیوه دیپری دووه میشدا لیچواندنیکی رهوانی دیکه ی به یارمه تی به تهنکردن کردووه و (بسم الله)ی بۆ له ناو بردنی خراپه به (تیغ) چواندووه. له دیپریکی تردا شاعر زولفی دلبر به رجهسته دهکات و ده لیت:

ئۆف له ماری حهلقه یی زولفی سیای پر سیلسیلهت
دل له نیشا پۆژ و شهو حالی وهکوو کوشته ی حهیه
(سالم، ۲۰۱۵: ۸۶۰)

لیردها شاعیر زولفی رهش و پیچ پیچی یاری به (مار) چواندووه، که گیانله به ریکی خشوکی مه ترسیداره. به مهش به یارمه تی لیچواندنی جهختاو و سوودوه رگرتن له به رجهسته کردن وینهیهکی تاکی دروستکردووه، که تارادهیهک وینهیهکی دووبارهیه و پیشتر زۆربینراوه. بیگومان شاعیر مه به سستییه تی بلیت من کوژراوی دهستی زولفه ره شهکانی دلبرم، ههروهک چۆن که سیکی مارانگهسته شهو و پۆژ به دهستی ئازاری شوینی گهسته که وه حالی نه بیئت. شاعیر له دهقیکى تردا له نه بوونی دلبردا غم وهکوو هه لۆ هیرشی بۆ دینیت و ده لیت:

له چنگ غم صهیده سالم وهک که بووتهر!
له دلایا میخله بی شاهینه بی تو
(سالم، ۲۰۱۵: ۷۲۸)

لیردها وشه ی (غم) هاتووه، که چه مکیکی واتاییه و له ریگه ی ژیرییه وه ده توانین لی تینگهین، به لام شاعیر کردوویه تی به شتیکی به رجهسته ی زیندوو، که چنگی ههیه، ئه ویش (شاهین) هه لۆیه. ده بینین له م دیره دا له غیاب و پۆشتن و نه بوونی یاردا (غم) وهکوو هه لۆ هیرش بۆ شاعیر دینیت. به مهش له ریگای به رجهسته کردن و به هوی چواندنی ناراسته وخووه وینهیهکی هونه ریی تاکی بۆ دروستکردوون، که تا رادهیهک وینهیهکی دووبارهیه و پیشتر لای شاعیرانیتر بینراوه. هه ر له نیوه دیپری یه که مدا شاعیر خوی چواندووه به (که بووتهر) کۆتر و وینهیهکی تاکی تری خولقاندووه. له دیپریکی تردا شاعیر (قه له م)ی به رجهسته کردووه و ده لیت:

قه له م سه رخۆشه "سالم" بۆ ته ره دود
له ته علمیه به لاغته، میثلی مه رکه ب
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۵۸)

شاعیر وشه ی (قه له م)ی به کارهیناوه، که شتیکی هه سستی بیگیانه، دواتر (سه رخۆشی)، که سیفه تیکی مروّف و گیانله به رانه داویه تییه پالی، ئینجا له کۆتایدا (قه له م)ی چواندووه به مه رکه ب (ئه وه ی که بۆ سواری به کاربهینریت له چوار پییان، به تاییه تی ئه سپ) (عارف، ۲۰۰۹: ۸۶۰) که

گیانداره، به‌مه‌ش به یارمه‌تی لیکچواندن و به‌هۆی به‌رجه‌سته‌کردنه‌وه وینه‌یه‌کی هونه‌ریی تاکی جوان و نویی داهیناوه، که تینیدا وه‌سفی زمان و به‌لاغه‌تی خۆی ده‌کات. قه‌له‌می سالم، له فیرکردنی به‌لاغه به‌وانی تر وه‌کوو ئه‌و ئه‌سپه ره‌سه‌نه سه‌رخوشانه وایه، که به ئاسانی دین و ده‌چن، ئه‌مه‌ش بیگومان شانازی‌کردنیکی ئاشکرایه به توانای به‌لاغه و ره‌وانیژی خۆیه‌وه. جگه له وینه‌ی ئه‌و دیرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۱۴۲، د: ۱۴)، (ل: ۱۵۷، د: ۱)، (ل: ۴۰۲، د: ۲)، (ل: ۴۱۰، د: ۴)، (ل: ۴۶۱، د: ۴)، (ل: ۷۹۰، د: ۱)، (ل: ۸۹۳، د: ۳)، (ل: ۱۰۰۲، د: ۱).

۲/ ۱-۱-۲-۳. به‌ته‌نکردن Embodi ment (التجسیم)

به‌ته‌نکردن، واتا به‌ته‌نکردنی ئه‌و شتانه‌ی ژیرین و ته‌ن و بارستایی و قه‌باره‌یه‌کیان نییه، لیره‌دا شته واتاییه‌کان له وینه هونه‌رییه‌کاندا وه‌ها خۆیان نیشانده‌ده‌ن، که ته‌نیکن و قه‌باره و بارستاییه‌کیان هه‌یه و شوینیک داگیرده‌که‌ن، به‌و شیوه‌یه شاعیر به‌هۆی ئه‌ندیشه‌ی فراوانییه‌وه به ئاسانی ده‌توانیت وینای شته ژیرییه‌کان له خه‌یال و ده‌روونی په‌یاموهرگردا به شیوه‌ی هه‌ستی بئه‌خشینیت. ئه‌مه‌ش پینده‌وتریت: به‌ته‌نکردن. هه‌موو شته هه‌ستییه‌کان به مرۆف و گیاندار و دار و به‌رده‌وه قه‌باره‌یه‌کیان هه‌یه، به‌لام بیگومان ته‌ن، نه به مرۆف و نه به گیانله‌به‌ر ناوتریت، به‌لکوو به‌و شته بیگیانانه ده‌وتریت، که قه‌باره و بارستاییان هه‌یه و به‌ر هه‌سته‌کان ده‌که‌ون. واتا (به‌ته‌نکردن، ئه‌وه‌یه، که کراسی هه‌ستی له‌به‌ر شته ژیرییه‌کان بکریت و له بیره گشتییه‌کان و هه‌ست و سۆز و هه‌لچوونه‌کان و له ئه‌ندیشه‌ی وه‌رگردا بخه‌ینه‌پوو.) (الجوری، ۱۹۸۷: ۸۷) شاعیر شتگه‌لی واتایی و ژیری وه‌ها نیشانده‌ت، که قه‌باره‌یه‌کیان هه‌بیت. له دیوانی سالمدا گه‌لیک وینه‌ی هونه‌ریی تاکی به‌ته‌نکراو ده‌بینین، که نیشانه‌ی سه‌لیقه‌ی به‌رزی هونه‌ریی شاعیرن، بۆ نمونه له دیریکدا ده‌لایت:

مه‌کانی تیره، وه‌ک ته‌رکه‌ش، له غه‌مزته قه‌لبی بیمارم

له له‌وحی سینه بۆ تیری نیگاهی غه‌یره جا نابی (سالم، ۲۰۱۵: ۹۵۸)

(غه‌مزه)، ناوی چاوگه و له چاوگی (غه‌مزه‌کردن) هوه وه‌رگیراوه، ته‌نیک نییه، که قه‌باره‌یه‌کی هه‌بیت و شوینیک داگیربکات. شاعیر چواندوویه‌تی به‌(تیر). له نیوه‌دیری دووه‌میشدا (نیگا)، که ناوی چاوگه و له چاوگی (نیگا‌کردن) هوه وه‌رگیراوه، دیسان به (تیر) چوینراوه و هه‌ر هه‌مان وینه‌یه و به‌یارمه‌تی لیکچواندن، که له یه‌که‌مجاردا لیکچواندن درێژه‌ی به‌ربلاو و له دووه‌میاندا لیکچواندن ره‌وانه و له ریگه‌ی به‌ته‌نکردنه‌وه وینه‌که درووستکراوه. جگه له‌وانه له نیوه‌دیری دووه‌مدا (سینه) به (له‌وحه) چوینراوه. له‌پاستیدا هه‌ردوو وینه تاکه‌کانی ناو ئه‌م دیره، وینه‌ی

دووبارهن و پيشتر زور به كارهيتراون. به لام گهر له كوي گشتي وينه هونه ريبه كه ي ديره كه پروانين، دهبين شاعير، وينه يه كي نوي و داهيتراي خولقاندووه، بيگومان ئه وهش نيشانه ي سه ليقي به رزي هونه ري شاعيره، كه له وينه كونه كاني ئه واني تر وينه ي نوي هيناو ته بوون. له ديريكي تر دا (غم) شاعير په ريشان دهكات و دهليت:

شه طلي ميحنه ت هات له سهر دا، سه ددي هوشي پار فاند
بادي غم ليم بو به شهر كي، جيسري شاديم تيك شكا
(سالم، ۲۰۱۵: ۲۸)

له م ديره دا چه ندين وينه ي تاك به يارمه تي به ته نكرن دروستكراوه. ليره دا كومه ليك چه مكي واتاي هاتوون، ئه وانه ش (ميحنه ت، هوش، غم، شادي)، كه هه موويان له ريگه ي عقل و ژيرييه وه ده توانين لبيان تيبگه ين. ئه وانه له ريگه ي چواندنيان به كومه ليك شتي هه ستي، وهكوو (شه ط، سه دد، با، جيسر)، به ته نكراون. شاعير به سوودوه رگرتن له هونه ري ليكچواندن، به تاييه تي ليكچواندن بلو، كومه ليك چه مكي و دركيپكراوي ژيري، چواندووه بو شتگه ليك، كه به ر دركيپكراوي هه ستي ده كه ون، واتا خويان واتايين و شاعير كردووني به تن و به ر هه سته كان ده كه ون. به مهش چوار وينه ي تاكي به يارمه تي به ته نكرن دروستكردووه. ليره دا نه گبه تي و مهينه تي وهك سه يل و ئاوي باراناوي زور، هوش و فيكري شاعير، كه وهكوو به نداو بوو هه ليته كاند، هه روه ها باي غم و خه فته هات و شادي و ئاسووده ي شاعير، كه وهكوو پرديك بوو تيكيشكاند. له ديريكي تر دا شاعير په سنيكي زور جواني خوشه ويستي دهكات و دهليت:

كس به سه رحه ددي بياباني مه حه ببه ت نه گه يشت
وهكو من ساليكي ئم راهه، هه موو حه يرانن
(سالم، ۲۰۱۵: ۵۸۹)

مه حه ببه ت (خوشه ويستي)، كه خوي چه مكيكي واتاييه و له ريگه ي ژيرييه وه لي تيده گه ين، شاعير چواندوويه تي به (بيابان)، كه ته نيكه، قه باره و رووبه ره كه ي دياره. واتا به يارمه تي ليكچواندن و له ريگه ي به ته نكرنه وه ئاستي به ر فراواني خوشه ويستي بو ئيمه پيشانداوه و وينه يه كي تاكي به يارمه تي به ته نكرن دروستكردووه. بيگومان له كرؤكدا (بيابان) داليكه، كه مه دلولي نارچه ته ي و كه م ئاوي و وشكي و ناخوشي تيدايه، ئه مهش ده لاله ت له خوشه ويستي و عيشق دهكات و قوربانيداني پيوسته و ئه گه ري مردن له و ريگه ي دا هه يه. له راستيدا په يوه ستركني خوشه ويستي به بيابانه وه له ئه دبه ي دوروبه ر و له ئه دبه ي كورديشدا وينه يه كي دووباره يه و ده بينرئ، به لام ليره دا سالم وينه كه ي وهكوو ئه وانه ي پيشوو دووباره نه كردو ته وه و هه نديك گورانكاري تيدا كردووه. له وينه يه كي تر دا شاعير داوادهكات خومان راده ستي (نه فس) مان نه كه ين و رووبه رووي بيينه وه، ئه وه تا ده ليت:

چوست و چابوک وهره رپی دوشمنی نه‌فست "سالم"

صیدقه خهفتان و وضوو مه‌رکب و شوکرانه سه‌لیح (سالم، ۲۰۱۵: ۲۴۸)

له‌م دیره‌دا چوار وینه‌ی تاک دروستکراوه، که له بنیاته‌که‌ی‌اندا سوود له به‌ته‌نکردن وهرگیراوه. لیچوو‌ه‌کان، که بریتین له (نه‌فس، صیدق، وضوو، شوکرانه) هه‌موویان چه‌مکی واتاین و له‌رپیگه‌ی ژیرییه‌وه ده‌یان ناسین، له‌به‌رانبه‌ردا هه‌موو له‌وچوو‌ه‌کانیان، که بریتین له (دوشمن، خهفتان، مه‌رکب، سه‌لیح) شتگه‌لیکن، که به‌ر هه‌سته‌کانمان ده‌که‌ون. به‌م شیوه‌یه شاعیر له‌م دیره‌دا چه‌مکه واتاییه‌کانی چواندوو‌ه به‌شتی هه‌ستی، ئه‌مه‌ش بیگومان بو‌ئوه‌ی وینه‌که جوآنتر و باشتر بگات به‌خوینه‌ر. له‌دیره‌که‌دا جگه له لیچواندنی یه‌که‌م، که (نه‌فس) به (دوشمن) چوینراوه و دوشمنیش ده‌کری مرؤف بیت، بو‌یه ئه‌مه‌ی له‌رپیگه‌ی به‌که‌سکردنه‌وه دروستکردوو‌ه، ئه‌و وینه‌تاکه‌کانی تر هه‌موویان له‌رپیگه‌ی به‌ته‌نکردنه‌وه خو‌لقینراون. جگه له وینه‌ی ئه‌و دیره‌انه‌ی باسما‌ن کردن، ده‌توانین ئاماژه به‌چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پینی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۵، د: ۱۰)، (ل: ۹، د: ۳)، (ل: ۱۱، د: ۴)، (ل: ۱۴، د: ۳)، (ل: ۱۹، د: ۳)، (ل: ۲۰، د: ۴)، (ل: ۲۳، د: ۷)، (ل: ۲۸، د: ۱)، (ل: ۱۰۱، د: ۱)، (ل: ۱۴۵، د: ۱)، (ل: ۱۶۴، د: ۷)، (ل: ۲۶۹، د: ۳)، (ل: ۴۰۷، د: ۶)، (ل: ۴۲۳، د: ۲)، (ل: ۴۳۷، د: ۵)، (ل: ۴۸۵، د: ۵)، (ل: ۶۹۴، د: ۶)، (ل: ۷۴۵، د: ۳)، (ل: ۷۸۰، د: ۲)، (ل: ۸۴۲، د: ۲)، (ل: ۹۵۹، د: ۵)، (ل: ۹۷۵، د: ۶).

۲-۱-۳. شیوازی وه‌سفی راسته‌وخو Direct description (الوصف المباشر)

شاعیر له مرؤفی ئاسایی زیاتر ده‌که‌وینه‌ی ژیر کاریگه‌ری سروشت و دیمه‌ن و دیارده‌کانی ده‌وروبه‌ری. بیگومان باشتیش له مرؤفی ئاسایی ده‌توانیت ته‌عبیر له‌و شتانه‌بگات، که ده‌که‌ونه به‌ر زوومی کامیرای چاوه‌کانی. ئه‌مانه‌ش بیگومان له وینه‌ی هونه‌ریدا پیشان ده‌دات، بو‌ بنیاتتانی ئه‌و وینانه‌ش وشه‌ی زمانه‌که‌ی به‌کارده‌هینیت، به‌لام هه‌ندی‌کجار ئه‌و وشانه بو‌ واتا بنچینه‌یی و فه‌ره‌ه‌نگییه‌کانی خو‌یان به‌کارنا‌هینیت و له ئاستیکی هونه‌ری به‌رزا له قالبی هونه‌ره‌ی روونبیزییه‌کاندا بو‌ واتای دیکه به‌کاریان دینیت، هه‌ندی‌کجاری تریش له شیوازی وه‌سفی راسته‌وخودا وشه بو‌ مانا فه‌ره‌ه‌نگییه‌که‌ی خو‌ی به‌کار دینیت و په‌سنیکی راسته‌وخوی ئه‌و دیمه‌ن و دیارده‌انه‌ی پی‌ده‌کات، که ده‌یان‌بینیت، به‌و مانایه‌ی دیمه‌نگه‌لیک به‌ر هه‌سته‌کانی شاعیر ده‌که‌وینت و تیکه‌ل به‌هه‌ست و سوژ و ده‌روونی ده‌بیت و دوا‌جار له وه‌سفی راسته‌وخودا به‌جی به‌کاره‌ینانی هونه‌ره‌ی ره‌وانبیزییه‌کان و به‌تاییه‌تی هونه‌ره‌کانی چواندن و خواستن و درکه له وینه‌ی هونه‌ریدا، که کوتومت له وینه‌ واقیعییه‌که ناچیت نیشانی ده‌کات. به‌لام ئه‌م جو‌ره وینانه به‌باشی (ناتوان سوژ بورژینین، چونکه خاوه‌نی شتیک له خه‌یال نین). (التمیمی، ۲۰۰۳: ۱۳۳) به‌لام بیگومان وردیی

و هونهرمه‌ندی شاعیر رۆلیده‌بیت له‌وه‌ی ئەم شیوازه وه‌ها له بنیاتی وینه تاکه‌کانی ناو هۆنراوه‌که‌یدا به‌کاربه‌یت، که کار له دل و ده‌روونی وه‌رگربکات و وینه‌ی جوان و سه‌رنج‌راکیشی پێ بخولقینیت. له‌م جۆره وینانه‌دا مه‌رج نییه شاعیر ئەو دیمه‌نانه‌ی به‌ر هه‌سته‌کانی ده‌که‌وینت وه‌کوو خۆی بیانگوازیته‌وه، به‌لکوو زۆر جار تیکه‌ل به‌هه‌ست و سۆز و خه‌یال و وێژدان و نه‌ستی شاعیر ده‌بیت و له‌ ئەنجامدا وینه‌یه‌کی جیاواز له‌وه‌ی پێشتر دیته‌ بوون. سالم یه‌کیکه‌ له‌و که‌له شاعیرانه‌ی کورد، که زۆر جوان توانیویه‌تی شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ له بنیاتی وینه‌ی تاکدا به‌کاربه‌یت و له کامیرای چاوه‌کانییه‌وه سه‌لیقه‌ی به‌رزی خۆیمان نیشانبدات. شاعیر له دێرێکدا ده‌لێت:

خولاصه جیبه‌جی بوون: ریزێ له‌ خوار، ریزێ له‌ ژور

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۵۱)

هینایان هه‌ر به‌ دوو که‌س سینییه‌ یاپراخ و که‌باب

لێره‌دا شاعیر له‌ پێشاندانی وینه و دیمه‌نه‌کاندا هیچ کام له‌ هونهره‌ رۆنیه‌یه‌کانی به‌کارنه‌هیناوه. به‌لکوو وشه‌کانی له‌پوانگه‌ی واتا بنچینه‌یی و فره‌هه‌نگیه‌کانی خۆیانه‌وه به‌کاربردووه و وینه‌ی کاتی دانیشتنی له‌سه‌ر سفره و خوان باسکردووه، که خۆی له‌ دوو وینه‌ی تاکدا ده‌بینیته‌وه، که یه‌که‌میان: به‌ دوو ریز به‌رانبه‌ری یه‌کتر دانیشتون. دووه‌میشیان: بۆ هه‌ردوو که‌سیان سینییه‌ک یاپراخ و که‌بابیان هیناوه. ئەو زمانه‌ی شاعیر له‌م دێره‌ شیعره‌دا وینه هونهریه‌که‌ی پێ دروستکردووه، زمانیکی ساده و بێگرێ و گۆله و قابیلی پیدانی چهند واتای جیاوازی نییه، به‌لکوو زمانیکی راپۆرتیه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی شاعیر له‌و کۆر و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا به‌رچاوی که‌وتوووه، له‌ شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆدا دوو وینه‌ی تاکێ دروستکردووه و وینه‌ی دێره‌که‌ی پێ بنیاتناوه. یان له‌ وینه‌یه‌کی تردا به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ داوایه‌کی له‌ کۆتر هه‌یه و ده‌لێت:

وه‌سییه‌تنامه‌یی دل سووی دل‌به‌ر کێ به‌رئ، په‌نه‌ان؟!

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۴۹)

به‌ قوربانی په‌رت بم، ئە‌ی که‌بووته‌ر! وه‌ختی یاریته

شاعیر به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ و به‌بێ پشتبه‌ستن به‌ به‌کاره‌ینانی هونهره‌ رۆنیه‌یه‌کان، وینه‌ی کاتی پێش مردنی و چۆنییه‌تی ناردنی وه‌سییه‌تنامه‌که‌یمان بۆ دل‌به‌ر بۆ باسده‌کات، خۆی به‌ قوربانی په‌ری کۆتر ده‌کات و داوای لێده‌کات، که ئیستا کاتی ئە‌وه‌یه یارمه‌تی بدات و به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌ینێ وه‌سییه‌تنامه‌که‌ی بۆ بگه‌یه‌نیت به‌ یار. هه‌رچه‌ن سه‌ره‌تا له‌ شیوه‌ی پرسیارێکدا وتووویه‌تی: کێ ئە‌و کاره‌ی بۆ ده‌کات؟ به‌لام له‌ نیوه‌دێری دووه‌مدا ئە‌و داوایه له‌ کۆتر ده‌کات، که به‌ نه‌ینێ ئە‌و کاره‌ی بۆ بکات. گه‌ر له‌ زمانێ وینه‌که‌ بپروانین، ده‌بینین زمانیکی ساده‌ی بێ گریوگۆلی راسته‌وخۆیه، که له بنیاتی دوو وینه‌ی تاکدا پشتی به‌ شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ

بهستووه. شاعیر له وینه‌یه‌کی راسته‌وخوی تردا گله‌یی له خوی ده‌کات، له‌وه‌ی پینشه‌وه‌ی بۆ تاران ب‌روات باش بیرى لینه‌کردووه‌ته‌وه، بۆیه تووشی به‌لا هاتووه و ده‌لیت:

ئیبیتدا بۆ (په‌ی) که هاتم، فیکری عه‌قلیم لی نه‌کرد

حه‌بسی تارانم گونا‌هی کاری ب‌ ته‌دبیرمه
(سال‌م، ۲۰۱۵: ۷۹۹)

شاعیر باسی دوو کاتی جیا‌وا‌زمان بۆ ده‌کات. یه‌که‌میان: له نیوه‌دی‌ری یه‌که‌م دایه و به ده‌لیلی بوونی هاوه‌لکاری کاتی (ئیبیتدا) و قه‌دی کاری رابردووی ساده‌ی تینه‌په‌ر (هات) و نه‌ریی کاری رابردووی لیک‌دراوی تینه‌په‌ر (فیکر لینه‌کردن)، باس له و کاته ده‌کات و پینوایه، سه‌ره‌تا که هاتووه بۆ (په‌ی) (په‌ی)، به‌شیکى سه‌ر به شاری تاران و ده‌که‌ویته خوارووی تاران‌وه، ئەم شاره له پینشا ناوی "حضرت عب‌العظیم" بو، به‌لام کۆ‌ری زانیاری "فره‌نگستان" ی ئیران، له‌به‌ر کۆنی ناوه‌که‌ی، ناوی نایه‌وه "شاری په‌ی". (عارف، ۲۰۰۹: ۴۵۵) به‌شیوه‌یه‌کی عاقلانه بیرى لینه‌کردووه‌ته‌وه. دووه‌میشیان: له کۆتایی نیوه‌دی‌ری دووه‌مدایه و (کاری ناته‌واوی ((ه))، بۆ ده‌می ئیستا، ئەم ئیستایه له نیوه‌دی‌ره‌که‌دا په‌یوه‌سته به‌گریی ناوی (حه‌بسی تاران‌م، واتا: له ئیستادا (من له تاران هه‌بسم، ئەمه‌ش به‌هۆی ئەوه‌یه، که له‌پینشدا عاقلانه بیرم لینه‌کرده‌وه، که هاتم بۆ په‌ی). به‌و شیوه‌یه، شاعیر به‌ زمانیکی ساده و راپۆرتیانه به‌ب‌ی به‌کاره‌ینانی هیچ هونه‌ریکی ره‌وانیژی و به‌یارمه‌تی شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ دوو وینه‌ی تاکی له رابردوو و ئیستادا بۆ دروست‌کردووی وینه‌ی دی‌ره‌که‌ی بۆ خولقاندووی. سال‌م له دی‌ریکی تردا له ده‌قی وه‌لامی نامه‌ی شیعرییه‌که‌ی (نالی) دا، له وه‌سفی شاری سلیمانی به‌ ده‌ستی عوسمانییه‌کانه‌وه ده‌لیت:

شه‌هریکه‌ پر له ظلوم و مه‌کانیکه‌ پر له شین

(سال‌م، ۲۰۱۵: ۳۳۸)

جاییکه‌ پر له شور و ولاتیکه‌ پر له شه‌ر

ئەم دی‌ره له ده‌قی‌کدایه، که خوی نامه‌یه‌کی شیعرییه و وه‌لامیکه بۆ ئەو نامه شیعرییه‌ی، که نالی له سال‌ی (۱۸۵۳ ز) له شامه‌وه بۆ سلیمانی نار‌دوویه‌تی، تاکوو سال‌م له بارودۆخ و ژیان و گۆزه‌رانی سلیمانی ئاگاداری بکاته‌وه. سالمیش له‌م دی‌ره‌دا به‌ئاشکرا و به‌ زمانیکی ساده و راپۆرتیانه و به‌ب‌ی به‌کاره‌ینانی هیچ هونه‌ریکی ره‌وانیژی، وه‌سفیکی شاری سلیمانی له ده‌ستی جه‌ور و سته‌می عوسمانییه‌کان ده‌خاته‌پوو، که به‌ پشتبه‌ستن به‌ شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ وینه‌یه‌کی تاکی کیشاوه و باسی ئەو شه‌پوشۆر و زولمه‌ده‌کات، که عوسمانییه‌کان به‌رانبه‌ر به‌ سلیمانی ئەنجامیان داوه. جگه له وینه‌ی ئەو دی‌رانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به‌ چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌ پینا لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دی‌ره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۲۴، د: ۱۱)، (ل: ۲۹، د: ۷)، (ل: ۱۳۹، د: ۲)، (ل: ۵۲۷، د: ۱۴)، (ل: ۵۷۹، د: ۱۵)، (ل: ۸۶۶، د: ۷)، (ل: ۹۰۳، د: ۵)، (ل: ۹۸۸، د: ۴)، (ل: ۱۰۰۳، د: ۵).

٢/١-١-٤. شیوازی لیکچواندن Simile style (اسلوب التشبيه)

یه کیک له و هونه رانه ی پروونبیژی، که شاعیر له بنیاتی وینه ی هونه ریی تاکدا سوئیکی زوری لیوه رده گریت، لیکچواندنه. شاعیر، دیت شتیک له سیفه تیک یان چند سیفه تیکدا لاوازه، ده بیئیت و ده چوئیت به شتیکی تر، که له و سیفه ته دا بهرز و بالایه، به دهر برینیکی تر (ئه گهر بهتوی سیفه تیک به لای که سیکه وه یا شتیکه وه ساغ بکه یته وه، له گهل پیشاندانی وشه کاری و ئاشکرا کردنی ئه و سیفه ته، ئه چی به شوین شتیکی تره وه ئه گهر بییت، که ئه و سیفه ته ی زور به ئاشکرای تیا بدره وشیتته وه.) (گهردی، ۱۹۷۲: ۲۲) ئه مهش بو ئه وه دهکات، تاکوو ئه و سیفه ته له لیچووه که شدا بهرز بکاته وه. واتا ههروهک (ابو هلال عسکری) ده لیت: ((وه سفیکه، یه کیک له لاکان به ئه وزاریکی چواندن هاوتای ئه ویتتر ده کریت.)) (عسکری، ۱۹۵۲: ۱۵۳) بو ئه م هاوتاکردنهش پیویسته له شیوه دا لیکچوون له نیوانیادا هه بییت، چونکه ههروهک (عبدالقاهر الجرجانی) ده لیت: ((لیکچواندن، چواندنی شتیکه به شتیکی تر له رووی وینه و شیوه وه.)) (الجرجانی، ۱۹۹۱: ۹۰) به لام بیگومان ده بییت ئه و دوو شته جیاوازی هه بییت له نیوانیادا، چونکه دوو شت ئه گهر له هه موو رووه یه که وه له یه کچوون ئه وه ده بن به یه ک شت و لیکچواندن له نیوانیادا روو نادات. بیگومان کاتیک شتیک به شتیکی تر ده چوئیت، ئه وه له ئاستی خه یالدا ده کریت و له واقیعا روونادات. واتا (چواندن هاوتاکردنی شتیکه به شتیکی تر، به مه رجیک ئه و هاوتاکردنه به یانکردنیکی دروئانه بییت، نه ک راستی.) (معمارزاده و بیرانوندن، ۱۳۹۵: ۸۵)

شاعیر له چواندنا وشه بو واتا فه ره نه گیه که ی خو ی به کار دینیت. به ومانایه ی (له چواندنا وشه بو واتا راسته و خو که ی خو ی به کار ده هینریت و سه رنجان بو دوو چه مکی واتا جیاوازی راده کیشیت.) (Томашевский, 1996: 60) ئه م هونه ره پو لیککی گهره ی له بنیاتی وینه ی هونه ریی تاکدا هه یه، هه ربویه ده وتریت: (چواندن ناوه ندی وینه ی هونه ریه، له به ره ئه وه هه موو وینه یه ک، به شیوه یه ک له شیوه کان به چواندنه وه په یوه سته و به ئاشکرا یان به شاراوه یی هه وینی لیوه رگرتوه.) (مبارک و حیدری، ۱۳۸۹: ۱۰۱) بیگومان ریگایه کی ئاسانیشه بو شاعیر، چونکه (لیکچواندن، ئاسانترین جو ری ئه و پیکهینه ره ره وان بیژیانه یه، که وینه بنیاده نین.) (عه لی، ۲۰۰۷: ۱۷۰) (سالمی ساحیبقران)، یه کیکه له و که له شاعیرانه ی ئه ده بی کلاسیکی کوردیی، که ده ستیکی بالای له به کارهینانی ئه م هونه ره پروونبیژییه دا هه بووه و گه لیک وینه ی هونه ری نایاب و نویی له دوو توئی دیوانه شیعریه که یدا پیخولقاندوه. شیخ مه ردوخی (شیوا) له وه سفی شیعری سالمدا ده لیت: ((شیعری سالم، جوان و ره وان و دلگه ره، تزئی له بیر و ورد و خه یالی ناسک و شهبانن و نواندنی نوی و به جی.)) (شیوا، ۲۰۱۱: ۴۱۹) لیزه دا هه ولده دین له چند جو ریک له

جوړه‌کاني ليکچواندن نمونو په‌که وهر بگرين و شیکاري بکين. ديمه‌ني بينيني يار ده‌بيته هه‌ويڼي وڼه‌يه‌کي هونه‌ريي جوان، شاعير ده‌ليټ:

نیشانه‌ي که‌ثره‌تي باراني ټه‌شکم، ديدنه‌ي تو بوو

له ده‌وري ماهي پوو زولفت که په‌نگي هاله ده‌رژيني (سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۲۵)

شاعير به‌هوي چهند ليکچواندنیکي سه‌ربه‌خووه سي وڼه‌ي تاكي دروستکردووه، سه‌ره‌تا له نيوه‌ديږي په‌که‌مدا، (ټه‌شک) ي خوځي به (باران) چواندووه. له نيوه‌ديږي دووه‌ميشدا، (پووي ياري به (ماه) و دواتريش (زولف) ي ياري به (هاله) خه‌رمانه، چواندووه. بهو شيوازه چهند ليکچواندنیکي سه‌ربه‌خو هاتوون، که هه‌موويان (ليچوو) و (له‌وچوو) هکان، به‌سه‌ريه‌که‌وه‌ن و سه‌ربه‌خون. به‌لام گوماني تيدانيه، که تاک به‌تاكي ټه وڼه تاکانه دواچار به‌شداري له بنياتي کوي وڼه‌ي ديږه‌که‌دا ده‌که‌ن. ټه‌م جوړه‌ش له‌ناو خانه‌ي ټه و ليکچواندانه دايه، که به پي ژماره‌ي لاکان دياري ده‌کرين. به‌م شيوه‌يه شاعير به پشتبه‌ستن به ليکچواندن ي بلو، سي وڼه‌ي هونه‌ريي تاكي نه‌خشاندووه، که به‌هوي بينيني دل‌به‌روه، فرميسکي شاعير وه‌کوو باران داده‌باريت، نيشانه‌ي ټه‌مه‌ش ټه‌ويه، که ټيست زولفي به ده‌وري پوخساري مانگ ټاسايدا وه‌کوو خه‌رمانه خوځي ده‌نوښت. ټه‌مه‌ش ټاماژه‌يه‌که بو ټه و ديارده سرووشتيه‌ي، که هه‌نديکچار له دواي بارانبارين به ده‌وري مانگدا خه‌رمانه دروستده‌يټ. شاعير له وڼه‌يه‌کي تردا له وه‌سفي بالاي ياردا ده‌ليټ:

ده‌ليم وهک قامتت دلگيره سه‌رويش

ټه‌گه‌ر سيټ و گول و سونبول ټه‌مه‌ر دا! (سالم، ۲۰۱۵: ۷)

له‌م ديږه‌دا شويني (ليچوو) و (له‌وچوو) هکاني ټاوه‌ژوو کردووه‌ته‌وه، چونکه هه‌ميشه و اباوه، که شاعيران بو پيشانداني جواني دل‌به‌ر، هاتوون ټه‌نداماني له‌شي ياريان چواندووه به که‌ره‌سته و په‌گه‌زه‌کاني سروشت. به‌لام له‌م وڼه‌يه‌دا ده‌بينين به پيچه‌وانه‌وه، په‌کيک له که‌ره‌سته‌کاني سروشت، که سه‌روو (سنه‌وبه‌ر) ه، به (قامت) بالاي دل‌به‌ر چوښراوه، نه‌ک هه‌ر ټه‌وه‌نده به‌لکوو کاتيک سه‌روو ده‌توانيت وه‌کوو بالاي يار جوان و دلگيريټ، که (سيو و گول و سونبول) به‌ره‌م به‌نيټ، که له بالاي ياردا مه‌به‌ست له (مه‌مک، پوومه‌ت، زولف) ه، له سرووشتيشدا (سه‌روو) تواناي به‌ره‌مه‌يناني (سيو، گول، سونبول) ي نيه. به‌م شيوه‌يه له‌ناو جوړه‌کاني ليکچواندن به‌پي چوښيه‌تي لاکان، شاعير له بنياتناني وڼه هونه‌ريه‌که‌دا سوودي له (ليکچواندن ټاوه‌ژوو) وهرگرتووه. ټه‌گه‌ر سه‌روو بيتوانييه (سيو، گول، سونبول) به‌ره‌م به‌نيټ، ټه‌وه ټه و کاته ده‌يتواني وه‌کوو بالاي دل‌به‌ر جوان و دلگيريټ، چونکه بالا جوانه‌که‌ي ټه و (مه‌مکي وه‌کوو سيو و پوومه‌تي وه‌کوو گول و زولفي وه‌کوو سونبول) ي گرتووه. به‌مه‌ش به‌يارمه‌تي ليکچواندن

وینه‌یه‌کی تاکی داهینراوی خولقاندووه. شاعیر له وینه‌یه‌کی ترده نه‌خش و بونی زولفی دل‌به‌رمان نیشانده‌دات و ده‌لیت:

گەر به بۆ نیسه‌تی طور‌په‌ت بده‌مه میشکی (خه‌تا)
بۆ (خه‌تا) فه‌خره به‌سا، بۆ منه به‌س خه‌بط و خه‌طا
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۱)

لیزه‌دا شاعیر ئە‌گه‌رچی له نیوه‌دی‌یری یه‌که‌مدا (بونی زولفی یار)ی به میشک (میسک)ی خه‌تا (خه‌تا، خه‌طا، خطا: به سه‌رووی ولاتی چین ده‌وترا، که شوینی نیشته‌جیبوونی تیره‌کانی توورک بووه) (عارف، ۲۰۰۹: ۳۳۲) چواندووه. به‌لام له نیوه‌دی‌یری دووه‌مدا، به دوو ده‌رب‌رینی جیاواز په‌سه‌ندی لیچوو که (بونی زولفی یار)ه، داوه به‌سه‌ر له‌وچوودا، که (میشک)ه، ئە‌وه‌یش به‌وه‌ی که وتوویه‌تی: ئە‌وه بۆ ولاتی (خه‌تا) فه‌خر و شانازییه، هه‌روه‌ها بۆ من ده‌بیته هه‌له و سه‌ر‌لیشیوان. ئە‌مه‌ش ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که په‌سه‌ندی لیچوو دراوه به‌سه‌ر له‌وچوودا. به‌م شیوه‌یه شاعیر سوودی له لیکچواندنی په‌سه‌ندیده وه‌رگرتووه و له بنیاتی وینه‌یه‌کی هونه‌ریی تاکدا به‌کاریه‌یناوه. شاعیر له دیریکی ترده ده‌لیت:

نه‌هری ئە‌شک ئە‌مشه‌و له دیدم وا به خور ده‌رژایه پرو
دل له سینهم تا سه‌هر سه‌نگ ئاسیا ئاسا گه‌را
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۴)

شاعیر دوو وینه‌ی تاکی دروستکردووه، (ئە‌شک)ی به (نه‌هر)و (دل)ی به (سه‌نگی ئاسیاب)، چواندووه و له‌ناو لیکچواندنیکی وینه‌یدا به‌کاریه‌یناوه، که وینه‌ی یه‌که‌م، که له هه‌مان کاتدا (لیچوو)ه، بریتیه‌یه له: رژیانی فرمیسیکی به‌خور له چاوه‌کانی شاعیره‌وه به در‌یژیایی شه‌و بۆ سه‌ر روخسار و له‌ویوه بۆ سه‌ر سنگی و سو‌ردانی دلی شاعیر. ئە‌م وینه‌یه چوینراوه به وینه‌ی دووه‌م، که (له‌وچوو)ه و بریتیه‌یه له: هاتنی به‌خوری ئاوی رووبار به‌سه‌ر سنگی زه‌ویدا و سو‌ردانی (سه‌نگ ئاسیا) به‌ردی ئاسیاو (ئاشی ئاو). به‌و شیوازه شاعیر دوو وینه‌ی دروستکردووه و وینه‌ی یه‌که‌می به دووه‌م چواندووه. بۆ ئە‌وه‌ش سوودی له لیکچواندنی وینه‌یی وه‌رگرتووه و به‌هۆی دوو وینه‌ی تاکه‌وه وینه‌یه‌کی هونه‌ریی نایاب و داهینراوی پ‌خولقاندووه. وینه‌که ده‌لیلی عیشقی گه‌وره‌ی شاعیره بۆ دل‌به‌ر. جگه له وینه‌ی ئە‌و د‌یرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پینی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی د‌یره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۲، د: ۵)، (ل: ۹، د: ۱)، (ل: ۱۵، د: ۴)، (ل: ۲۱، د: ۸)، (ل: ۴۱، د: ۶)، (ل: ۱۲۲، د: ۱)، (ل: ۱۶۲، د: ۱)، (ل: ۲۰۹، د: ۱)، (ل: ۲۵۵، د: ۵)، (ل: ۲۸۹، د: ۷)، (ل: ۲۹۷، د: ۲)، (ل: ۷۲۵، د: ۳)، (ل: ۷۵۹، د: ۴)، (ل: ۷۹۲، د: ۴)، (ل: ۸۶۷، د: ۱).

۲-۱. وینهی لیكدراو Compound image (الصورة المركبة)

ههندی جار شاعیر ئه و بیروکهیهی، که له هزریدا گه لاله بووه به ئاویتته کردنی له گه ل ههست و سۆز و خه یالیدا ده توانیت له بنیاتی وینهی تاکدا جیگای بکاته وه و مه بهسته که ی بگه یه نیت، به لام هه ندیک جاری تر بیروکه کان ئالۆزترن له وهی، که شاعیر بتوانیت له بنیاتی وینهی تاکدا جیگایان بکاته وه؛ هه ر بۆیه ناچاره په نا بۆ وینهی لیكدراو، که له چه ند وینهیه کی تاک پیکهاتوو ه ببات. هه ر له به رته مه یه، که (ئاستی هونه ری، زیاتر له وینهی لیكدراو دا ده رده که ویت تاکو وینهی تاک.) (بکار، ۱۹۷۹: ۶۶) ئه م جوړه وینهیه (پیکهاته یه کی هونه رییه، که له به یه کدا چوونی کومه لیک وینهی تاکي گونجاو پیکدیت، که ئامانجی پیشکه شکردنی سۆز، یان بیروکه یان هه لوه سته یه که، که ئالۆزتر یان گه وره تره له وهی، که وینهی تاک بتوانیت بیگه یه نیت.) (موسی، ۲۰۰۳: ۱۱۸) بۆیه شاعیر له مه ودای ئه م وینهیه دا له دوو وینهی تاک یان زیاتر، وینهی سینیهم دروستده کات، ئه م وینهیه ش جیاوازه له و واتایه ی، که وینه تاکه کان پیشتر گه یاندوو یانه، چونکه لیره دا ئه ندیشه به شیوازیکی فراوانتر له پیکه وه گریدانی وینه تاکه کاندای به شداری کردوو ه و وینهیه کی لیكدراوی وه های دروستکردوو ه، که جیاوازه و خاوه نی تایبه تمه ندی خویه تی. به ده ربهرینیکی تر (وینهی لیكدراو، ئه نجامی کۆبوونه وهی دوو وینهی تاک یان زیاتره و نزیکبوونه وه یان له یه ک بۆ پیشکه شکردنی بیروکه، هه لویست، سۆزیک، که باگراوه ندیکی ده روونی یان ژیری هه یه و کومه له هه لویستیکی ئالۆزتر ده رده بریت، له وهی که بتوانیت به وینهی تاک ده ربهردیت.) (طه الطائی، ۲۰۰۵: ۲۲۰). وینهی لیكدراو به دوو شیواز دروستده کریت، که ئه وانیش:

۲-۱-۱. که له که بوونی وینه Accumulation of images (تراکم الصور)

یه کیک له و شیوازانیه ی، که له بنیاتی وینهی لیكدراو دا به شداری ده کات و شاعیران وینه ره نگاله کانی پیده نه خشین، بریتییه له که له که بوونی وینه، که له کۆبوونه وهی کومه له وینهیه کی تاک پیکدیت. له م جوړه دا (کومه له وینهیه کی تاکي جوړاوجوړ له ته ک یه ک که له که ده بن بۆ ئه وهی به گشتی وینهیه کی لیكدراو بهینه کایه وه، که په رده له سه ر لایه نیک له لایه نه کانی ئه زمونی شیعری هه لده داته وه.) (گه ردی، ۲۰۰۴: ۱۴۹-۱۵۰) هه ر یه که له و تاکه وینانه گریدراون به وینهیه کی تاکي تره وه و پیکه وه بنیاتی واتایی یه کتری ته واوده که ن. په یوه ندی نیوان وینه کان له خووه و هه ره مه کی نییه، به لکوو سیسته میکی په یوه ندی ریکوپیک پیکه وه یان ده به سستیته وه و دواچار هه موویان پیکه وه له بنیاتی وینهی هونه ری دیره شیعره که دا به شداری ده که ن. ئه م شیوازه له بنیاتی

وینەى ھونەرى لە شیعەرى (سالمى ساحیبقران)دا زۆر بەدیدهکریت و دەستیکی بالای لە خولقاندنی ئەم جۆره وینەیهدا ھەبوو و گەلیک وینەى نوێ و داھینراوی پێ بەرھەمھێناو. لێرەدا ئێمە ھەول دەدەین چەند نمونە یەک لەو دێرە شیعەرانیەى کە بنیاتی دروستبونی وینە ھونەرییەکانی شیوازی (کە لە ھەبوونی وینە)ن، بە شیکارییەکی وردەو بەخەینە بەرچاوی. سالم لە دێرێکدا دەلیت:

سەھى قامەت، قەوی شەوکەت، قەمەر طلەعت، مەلەک خەصلەت
کەمان ئەبروو، نیگەھ ئاھوو، فەرەنگی خووی موو موشکین
(سالم، ۲۰۱۵: ۶۰۲)

شاعیر کۆمەلێک وینەى تاکی خولقاندوو و کە لە ھەمە کەمە کردوون بەسەر یەکەو. بە ھەموو وینەکان وینە یەکی لیکدراویان دروستکردوو، کە بنیاتی وینەى دێرە کە پیکدەھینیت. لە سەرھەتای نیوہ دێرێ یە کەمدا بە شیوازی وەسفی راستەوخۆ لە دوولایەنەو وینەى دلدارە کە نیشان دەدات و دەلیت: بالای بەرز و رێک پرواوە، لە راستیدا لە قولایی وشەى (سەھى)دا، کە لێرەدا شاعیر (قامەت) بالای خستۆتە پالی، چواندنیک بە درەختی (سەر وو) ھە یە، چونکە لە بنەردەدا بە زۆری ئەم وشە یە لە گەل (سەر وو)دا، بە شیوہى (سەر وی سەھى) بە کار دەھینریت، بۆ یە لە پشٹی گریى ھاوہلناوی چۆنییەتیی (سەھى قامەت) ھوہ لە لای شاعیرانی کلاسیک و بەتایبەتیی (سالم) مەدلولى (بالای بەرزى وەک سەر وو) ھە یە. ھەر وەھا دل بەر شانوشکۆ یەکی بە ھیزی ھە یە، کە ئەمەش لە گریى ھاوہلناوی چۆنییەتیی (قەوی شەوکەت)دا دەرکەوتوو. لە ھەموو لیکچواندەکاندا ئەوزاری لیکچواندنی بە کار نەھیناوە، ئەمەش لیکچواندە کە ی سەرنجراکیشتر کردوو.

ھەر لە نیوہ دێرێ یە کەمدا، دەلیت: دەرکەوتنی یار لە مانگ دەچیت و سیفەت و خەسلەتیش لە فریشتە دەکات. دواتر لە نیوہ دێرێ دووہمدا، برۆی بە کەوان و نیگای بە روانینی ئاسک و خو و ھەلسوکەتی لە ئەوروپیان و موویشی لە بۆنخۆشیدا لە میشک دەچیت. دەبینین شاعیر کۆمەلێک وینەى تاک و سادەى کە لە کە کردوو، کە لە بنیاتی وینەکاندا پشٹی بە شیوازی وەسفی راستەوخۆ و شیوازی لیکچواندن و بە سوود وەرگرتن لە بەتەنکردن و بە گیانلە بەرکردن و بە ئەبستراکتکردن (پرووتکردنەو) وەرگرتوو و ھەموویانی پیکەوہ خستووہتە خزمەتی وینەى لیکدراوی دێرە شیعەرە کەو. بەو شیوہ یە لە کە لە کە کردنی تەواوی وینە تاکەکاندا وینە یەکی لیکدراوی لە پەسنی دل بەرکەیدا بۆ نەخشانووین. لە وینە یەکی لیکدراوی تردا، کە لە کۆمەلێک وینەى تاک پیکھاتوو، تابلوی دابرانی خووی و دل بەرمان بۆ دەنەخشینیت و دەلیت:

تا بەسەر باغی دلای بێ، بای خەزانی فیرقەتت
عاریضم بۆ سیوی پوخسارت لە رەنگی بەی دەکا
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۷)

لیږه دا کومه لیک وینه ی ساده و تاک به سهر یه کدا که له که کراون و وینه یه کی لیکدراویان بو دیره شیعره که خولقاندووه، که له روانگه ی بیر و ههست و سوز و خه یاله وه به رزتره له وینه تاکه کانی ناو دیره شیعره که و ئامانجی شاعیریش زیاتر ده پیکیت. له م دیره دا، سالم چوار وینه ی تاکي که له که کردووه، که تیدا (دل) ی به (باغ)، و (فیرقه ت) یش به (بای خه زان)، و (پوخساری خوی) به (به ی)، و (پوخساری یار) یشی به (سیو)، چواندووه. واتا به گشتی هونه ری لیکچواندنی له دروستکردنی وینه تاکه کاندا به کارهیناوه و له سی له وینه تاکه کاندا سوودی له ئه وزاری لیکچواندن وهرنه گرتووه، به وهش وینه لیکدراوه که ی سهرنجراکیشتر کردووه. هه روه ها جگه له (فیرقه ت)، که به (بای خه زان)، چوینراوه، که به ته نکردنه، بو ئه وانی تر سوودی له به روه هککردن وهرگرتووه، که ده لیت: هه تا فیراق و دابرا نی تو وه کوو بای خه زان به سهر دل ی وه کوو باغی مندا تیپه ری، ئه وه پوخساری من بو پوخساری سیو ئاسای تو، وه کوو په نگی به ی زهره هه لده گه ری. به و شیوه یه که له که کردنی وینه تاکه کان توانیه کی به رزی هونه ری به شاعیرده دات، تاکو له بنیاتی وینه ی لیکدراودا وینه ی هونه ری نو ی و سهرنجراکیشی پیخولقینیت. له وینه یه کی تردا شاعیر عه شقی خوی و دل بهر تیکه ل به عه شقی له یل و مه جنون و شیرین و فه رهاد ده کات و وینه یه کی لیکدراوی ناوازه ده کیشیت و ده لیت:

مولکی په ی (نه جد) و منم " مه جنون" و "له یلا" دل به رم

بیستون (ئه لبورز) و من "فه رهاد" و "شیرین" یارمه (سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۸)

لیږه دا له نیوه دیری یه که مدا، چهند وینه یه کی تاک و ساده، که له که کراون و وینه یه کی لیکدراویان دروستکردووه، که سهرچاوه ی دروستبوونه که ی داستانی دل داری (له یل و مه جنون) ه، له نیوه دیره که دا، مولکی په ی (په ی، ئیستا به شیکه له تاران) چوینراوه به شاری نه جد (شاریکه له حیجاز، مه جنون له وی ژیاوه)، دواتر، من (شاعیر) به (مه جنون) و ئینجا (یار) یش به (له یلا) چوینراوه. له نیوه دیری دووه میشدا، دیسان کومه لیک وینه ی تاکي تر که له که کراون، که سهرچاوه ی دروستبوونه که یان داستانی دل داری (شیرین و فه رهاد) ه، له م نیوه دیره دا، یه که مجار بیستون (کیویکه له کرماشان، که ده لین: فه رهادی کو هکن، ئه وه مه به ست له کیوی بیستونه)، چوینراوه به ئه لبورز (ئه لبورز: کیوی گه وره، شاخی به رز، زنجیره شاخه کانی سه رووی ئیران، که سه رانسهری سه رووی ئیران له پوژاواوه بو پوژه لات ده گریته وه و به رزترین لوتکه ی ئه م زنجیره یه "ده ماوه ند" ه.) (عارف، ۲۰۰۹: ۶۱). دواتر من (شاعیر) به فه رهاد و (یار) یش به شیرین چوینراوه. هه موو ئه و وینه تاکانه ی له م دیره شیعره دا که له که کراون دوا جار وینه یه کی لیکدراویان دروستکردووه، که بیر و ئه ندیشه ی شاعیر چرتر ده که نه وه و له وینه یه کی هونه ری لیکدراوی ئاست به رزدا، به ئومیدی کاریگه ریبه کی زیاتر له سهر ده روونی به رانه ر پیشکه شی ده که ن. له دیریکی تردا شاعیر ده لیت:

پرووی جیهان بی په ونه قه، یاران بلین با دهرکه وی

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۰)

سهروو قه ددی جامه نه سرین، ماه پرووی گول قه با

لیره دا کومه لیک وینه ی ساده ی که له که کردووه و وینه یه کی لیکدراوی لیخولقاندوون، که هیچ کام له وینه تاکه کان نه یانده توانی به تنها وینه یه کی هونه ری و، که هم زیاتر کاریگری له سهر گوینگر (خوینه ر) دروستبکات، همیش له ئاستیکی به رزی هونه ریدا پیکه اتبیت. سهره تا له نیوه دپری یه که مدا، شاعیر به شیوازی وده سفی راسته و خو باسی بیرونه قی جیهان دهکات و داوای دهرکه وتنی که سیک دهکات، به بیته وهی ناوی بهینیت. به لام به یارمه تی لیکچواندن کومه لیک تایبه تمندی ئه و که سه ی نیشانداوه، که که سیکه: بالای وهکوو سنه و بهر و کراسی وهکوو گولی نه سرین و پوخساری وهکوو مانگ و که واکه شی وهکوو گول وایه. به و شیوه یه، هر یه که له وینه تاکانه به شداریانکردووه له بنیاتی ئه و وینه لیکدراوه ی، که له ته وای وهسفه کانه وه گرمانه یمان کردووه. جگه له وینه ی ئه و دپرانه ی باسمانکرد، ده توانین ئاماژه به چه ندین وینه ی هاوشیوه به پیی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دپره که ی بکه یین: (ل: ۱۹، د: ۲)، (ل: ۳۶، د: ۸)، (ل: ۴۱، د: ۴)، (ل: ۴۴، د: ۴)، (ل: ۵۳، د: ۷)، (ل: ۳۵۸، د: ۲)، (ل: ۷۲۸، د: ۵)، (ل: ۸۱۷، د: ۳)، (ل: ۸۹۳، د: ۱)، (ل: ۱۰۱۰، د: ۲).

۲-۲-۱ / ۲. لیکچواندنی لیکدراو Compound similie (التشبيه المركب)

شاعیر هه ندیجار یه ک شت به یه ک شتی تر ده چوینی و وینه ی هونه ری پی دروستدهکات. به لام هه ندیکجاری تر ده یه ویت لیچوو زیاتر پروونبکاته وه و دلی به وه پارا و نابیت، که تنها به یه ک شتی بچوینیت، بویه بوئه وهی له دل و دهررونی وهرگردا زیاتر بیچه سپینیت دیت به دوو شت یان زیاتری ده شوبهینیت. ئه مه ش پیی ده وتریت: (لیکچواندنی لیکدراو)، که یه کیکه له شیوازه کانی بنیاتی وینه ی لیکدراو. به دهر برینیکی تر (لیکچواندنی لیکدراو، ئه وه یه که چه ند سیفه تیکی تیا به بو یه ک وهسفرکراو، واتا له وچو چه ند دانه یه که، به لام لیچوو یه ک دانه یه، ئه م جوړاو جوړی و ژماره یه له سیفه تا به مه به ستی دهرخستنی گشت وهسفه کانی لیچوو و ته و اوکردنی وینه ی لیکدراو به کیشانی لایه نه کانی به ته و اوته ی ده هیتریت، یاخود هه ندیجار دیمه نیکی لیکدراو به دیمه نیکی تری لیکدراو ده چوینریت.) (گه ردی، ۲۰۰۴: ۱۴۹-۱۵۰) به و مانایه ی له م جوړه دا یان یه ک شت به دوو شت ده چوینریت یان وینه یه کی لیکدراو به وینه یه کی تری لیکدراو ده چوینریت. سالم شاره زایانه شیوازی (لیکچواندنی لیکدراو) ی له بنیاتی وینه هونه ریبه لیکدراوه کاندایه کارهیناوه، به تایبه تی له

لیکچواندنی وینهیدا دهستیکی بالای هه‌بووه و گه‌لیک وینهی داهینراوی پیخولقاندووه. له دیریکدا ده‌لیت:

سه‌بزه وهک مه‌خمه‌ل له هه‌ر جا، فهرشه بۆ سه‌حنی چه‌مه‌ن
(سال، ۲۰۱۵: ۸۳۳)

له‌م دیرهدا شاعیر وشه‌ی (سه‌بزی هیناوه، که مه‌به‌ست له سه‌وزاییه و لیره‌دا (لیچوو)ه، جاریک به (مه‌خمه‌ل) چواندوو‌یه‌تی و جاریکیش به (فهرش). واته: لیچوو یه‌ک دانیه و له‌وچوو دوو دانه، ئەمه‌ش په‌یره‌وکردنی شیوازی (لیکچواندنی لیکدراوه)ه، له بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری لیکدراوی دیره‌ شیعره‌که‌دا. وینه‌ی ناو دیره‌که‌ باس له هاتنی وهرزی به‌هار ده‌کات، شاعیر به کامیرای چاوه‌کانی سرووشتیکی جوان و رازاوه‌ی بۆ کیشاوین، که به چه‌شنیکه وه‌کوو ئەوه‌ی چاوه‌روانی که‌سینک بکریت و فهرش له‌به‌ر پیندا راخراپیت و بۆنه و ئاهه‌نگیکی بۆ سازدراپیت. خوی له راستیشدا هه‌روایه، ئەم ده‌قه شیعرییه له (۴۲) دیره‌ شاعر پیکهاتوووه. که مژده‌ی رپیدان و گه‌رانه‌وه‌ی (عبدالله پاشای بابان)ه، له ئەسته‌مبوله‌وه بۆ عیراق و له‌ویشه‌وه بۆ سلیمانی. هه‌ندی‌کجاری تر شاعیر وینه‌یه‌ک به وینه‌یه‌کی تر ده‌چوینیت، بۆ نمونه له دیریکدا ده‌لیت:

نه‌که‌ن تا له‌ت له‌تم، بۆسه‌ی نیهانت، راستی نالیم
به‌لی، قه‌ف قه‌ف هه‌تا نه‌ی نه‌بیری، حاصل شه‌که‌ر نادا
(سال، ۲۰۱۵: ۳)

شاعیر له‌م دیرهدا دوو وینه‌ی هونه‌ری درووستکردوووه، یه‌که‌میان، که له نیوه‌دیری یه‌که‌مدایه، رپوو له دل‌به‌ر ده‌کات و ده‌لیت: هه‌تا له‌ت له‌تم نه‌که‌ن من باسی راستی تامی ماچه نه‌ینیه‌کانت ناکه‌م. ئەم وینه‌یه (لیچوو)ه و چوینراوه به وینه‌ی دووه‌م، که له نیوه‌ دیری دووه‌مدایه و ده‌لیت: به‌لی وایه قامیشی شه‌کر هه‌تا پارچه پارچه نه‌کریت، به‌ره‌می شه‌که‌ره‌که‌یمان پینادات. واتا شاعیر ده‌یه‌ویت بلیت: من وه‌کوو قامیشی شه‌کر وام و باسی ماچه نه‌ینیه‌کانت وه‌کوو شه‌کری ناو قامیشه‌که‌یه، هه‌ر بۆیه وه‌ک چۆن قامیشی شه‌کر شه‌که‌ره‌که‌ی ناویمان پینادات منیش ئاوها باسی ماچه نه‌ینیه‌کانت، ته‌نها به پارچه پارچه کردنم مه‌گه‌ر بدرکینم. ئەمه‌ش چواندنی وینه‌یه‌که به وینه‌یه‌کی تر و سه‌ره‌نجام خولقاندنی وینه‌یه‌کی لیکدراوه. ئەمه‌ش بیگومان ده‌لیلی دلسۆزی و پاراستنی دل‌به‌ره له‌لایه‌ن شاعیره‌وه. له دیریکی تردا شاعیر له په‌سنی زولفی یاردا وینه‌یه‌کی جوانی بۆ خولقاندووین و ده‌لیت:

زولفی حه‌ی په‌روه‌رده‌یه "سال" ئەبه‌د ئەیمه‌ن مه‌به
به‌م قه‌راره، شیتیه‌ی بازی به حه‌لقه‌ی ئەژده‌ها
(سال، ۲۰۱۵: ۲۱)

لهم دیره‌دا شاعیر زولفی یاری چواندووه به دوو شت، یه‌که‌میان له نیوه‌دیږی یه‌که‌مدایه و به (حه‌ی) ماری چواندووه، دووه‌مجاریش به (ئه‌ژده‌ها). واتا: (لیچوو) یه‌ک دانه‌یه و بریتییه له (زولف) و (له‌وچوو)ش دوو دانه‌یه و بریتین له: (حه‌ی، ئه‌ژده‌ها). به‌م شیوه‌یه شاعیر سوودی له لیکچواندنی لیکدراو وهرگرتوووه بۆ بنیاتنای وینه‌یه‌کی لیکدراو، که تییدا ږوو له‌خوی ده‌کات و ده‌لیت: ئه‌ی سالم، هینده له زولفی یار دلنایمه‌به، چونکه ئه‌و وه‌کوو مار په‌روه‌رده کراوه، هه‌روه‌ها وه‌کوو ئه‌ژده‌ها لولی خواردوووه بۆیه شیت مه‌به و هه‌ولی یاریکردن له‌گه‌لیدا مه‌ده. له وینه‌یه‌کی تردا تابلویه‌کی ژیانای غه‌مگینای خوی ده‌کیشیت و ده‌لیت:

جان موسافیر، تاجیره، ئاهم بوخار و تن مه‌تاع

گه‌میه غه‌رقه، دووره ساحیل، دل له ږی بیم و به‌لا (سالم، ۲۰۱۵: ۱۹)

شاعیر وشه‌ی (جان) گیان، که (لیچوو)ه، جاریک به (موسافیر) و جاریکی تر به (تاجیر) چواندوووه، واتا: یه‌ک لیچوو هه‌یه، که (جان)ه‌و دوو له‌وچوو هه‌یه، که (موسافیر، تاجیر)ن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا لیکچواندنی دیکه‌ش هاتوون، که له بنیاتی وینه هونه‌رییه‌که‌دا به‌شدارییان کردوووه. ئاهم وه‌کوو بوخار وایه و جسمیشم وه‌کوو که‌لوپه‌له. به‌و شیوازه شاعیر وینه‌یه‌کی هونه‌ریی نوئی ده‌خولقینیت و ده‌لیت: ږوحم موسافیره و وه‌کوو بازرگانیکه، که بازرگانی به له‌شمه‌وه ده‌کات، ئاهم ده‌مسوتینیت، چونکه له که‌شتیه‌که‌دام، که وا غه‌رق ده‌بیت و که‌ناریش لیمه‌وه دووره؛ بۆیه دل له‌ږی ترس و به‌لایه‌کی گه‌وره‌دایه. به‌و شیوه‌یه له بنیاتی وینه هونه‌رییه‌که‌دا شیوازی لیکچواندنی لیکدراوی به‌کاره‌یتاوه و وینه‌یه‌کی لیکدراوی داهینراوی خولقاندوووه. جگه له وینه‌ی ئه‌و دیرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئامازه به‌چهند وینه‌یه‌کی تری هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۱۱۱، د: ۱)، (ل: ۹۴۳، د: ۲)، (ل: ۹۶۸، د: ۲).

سه‌باره‌ت به جووری سینه‌می وینه، که (وینه‌ی گشتیه)، له بونیاتی پیکهاتنی ئه‌م جووره وینه‌یه‌دا هه‌ندیک شیوازه په‌یره‌و ده‌کرین، وه‌کوو جووره‌کانی (بنیاتی درامی، بنیاتی چیرۆکی، بنیاتی واژویی، بنیاتی کۆپله‌یی، بنیاتی بازنه‌یی کراوه و داخراو، بنیاتی پینچاوپینچ) که به ده‌گه‌من نه‌بیت له شیعیری کلاسیکی کوردیدا وینه‌ی هونه‌ری پینچ نه‌خولقاوه، به تایبه‌تیش له‌لای (سالمی ساحیبقران) ئیمه له‌و ته‌کنیکانه‌مان به‌رچاونه‌که‌وت و نه‌شمانویست به‌زۆر هه‌ندیک شیعیری بترنجینه‌ی ناو خانه‌ی ئه‌م جووره وینانه‌وه.

۲/۲. وینهی هونهری له پروی ههستی و ژیرییهوه

ئهو وینه هونهرییانهی شاعیران دروستی دهکن، ههندیکار بههوی ئهو شمهک و کهرهستانهیی بهر ههستهکانی دهکون و کار لهدهروونی شاعیر دهکن و دهیورویژین و دهبنه هوی پیکهینانی وینهی ههستی. ههندیکاری تر چه مک و ئایدیایهک، یان بابته و واتایهک کار له شاعیر دهکات و دهیورویژینیت و دهبیته هوی پیکهینانی وینهیهکی هونهری، که بهر هیچکام له پینج ههستهکهی ناکهویت، بهلکوو دهبیته لهریگهی عهقل و ئاوهز و بیر و ژیرییهوه له واتای وینه هونهرییهکه تیگهین. له م بارهیهوه جوړج فریدریک (هیگل) دهلیت: ((هونهر وینای جیهانیکی راستیی، یان ئایدیایهک دهکات، له شیوهی بوونیکی ههستی یان وینهیهکا.)) (Гегель, 1968: 412) بهم شیوهیه وینهی هونهری، یان وینای شته مادییهکانمان بو دهکیشیت، یان چه مکه واتاییهکانمان بو دهنهخشینیت؛ هه ربویه رهخنهگران له م روانگهیهوه وینهی هونهرییان بهسه ر ههردوو جوړی وینهی ههستی و ژیریدا دابهشکردوه.

۲-۱. وینهی ههستی

وینهی ههستی ویناکردنی هه موو ئهو شمهک و کهرهسته و شته مادییانهی دهوروبهری ژیانی شاعیره، که بهر پینج ههستهکهی (بینین، بیستن، بوئکردن، تامکردن، بهرکهوتن) دهکون. هه ر ئهو ههستانهشن، که دهبنه ریگاکانی زانینی جیهانی ههستیکاراوهکان. له م بارهیهوه (پوتینیا) دهلیت: ((ویناکردن، ناوهپوکی بیرى ئیمهیی هه لگرتووه، بهلام خوئی بوخوئی ناتوانیت بگات هه تاکو له شیوهیهک له شیوهکانی وینهی ههستیدا نه چیتته ناو ئاگایمانهوه.)) (Потебня, 1990: 328) ئه مهش پاش ئه وه دیت، که شاعیر له ریگهیی ههستهکانییهوه درک به شتهکانی دهوروبهری دهکات و دهینیریت بو ئاوهزی خوئی، چونکه هه رخوئی (درکپیکردن، په یوهندی ههستهکانه به جیهانی دهرهوه و گواستنهوهی پیدراوهکانه بو عهقل). (نوفل، ۱۹۹۳: ۲۸-۲۹) به دهربرینیکی تر (ئه وهی له جیهانی دهرهوه دهستمان دهکوهیت له زانیاری و ئه زموون، ته نها له ریگهیی پینج ههستهکهوه "بینین و بیستن و بوئکردن و تامکردن و بهرکهوتن" پیماندهگات؛ بویه ههستهکان بهم واتایه له بری پردیکه، بو گه یاندنی جیهانی دهرهوه به ههستهکانی ناوهوه مان.)) (الکنانی، ۲۰۰۹: ۱۰۳) له مه شدا بیگومان ههست ناسکی و وردیی شاعیر و خه یال فراوانیی رولی گه ورهیی دهبیته له دوزینه وهی خاله هاوبهش و ناکوکهکان و په یوهندییه شاراوهکانی نیوان ئهو رهگهز و شتانهی که وینه ههستییهکهی لئ پیکدیئینیت. به مهش دواچار دهبیته هوی بهرجهستهکردنی ناوهپوکی هونهری، چونکه (وینهی هونهری، سیستمیکه له ئامرازی تایبهتی ههستی، بهرجهستهکردنی ناوهپوکی هونهری راسته قینهیه.)) (Волков, 1995: 75)

بەم شیۆهیه وینەى ھەستى (ئەو وینەیهیه، كە شاعیر پشت بە پینچ ھەستەكەى دەبەستیت، بە پینى بیروكە و دیدى تاییبەتى خۆى و بە پشتبەستن بە چەند لایەنكى جیاوازی وەكوو ژيانى مرۆفایەتى، یان سروشت، یان بواریه كانی تری ژيانى رۆژانە. (الكنانى، ۲۰۰۹: ۱۰۰) ئەو شتانه كار لە دەروون و ھەست و سۆزى شاعیر دەكەن و دەیورۆژین، بەلام وەكوو خۆیان لە وینە شیعرییەكانیاندا پیشانیان نادن، چونكە (شاعیران، بە زیادکردنى دەستلیدانى ھونەرى بۆیان، دەستووردان دەكەن لە پیکهاتنیاندا، بەوھش شاعیر بە پینى ئەزمونی خودى، وینەكە دەگوازیتهوه و بەشداریش دەبیت لە بنیاتنانیدا. (الوائلى، ۱۹۹۲: ۱۹۴) سروشت بە گشتى یەكێكە لەو بواریه كانی كە بەشدارییەكى گەرە لە بنیاتی وینە ھەستییەكاندا دەكات. بەلام بیگومان وینە ھەستییەكانى شاعیر (تومارکردن و لاسایکردنەوھیهكى فوتوگرافیانەى سروشت نییە،) (بطل، ۱۹۸۱: ۳۱) بەلكوو پاش ئاویته بوونیان لەگەل ھەست و سۆز و ھەستى شاعیردا ئەندیشه رۆلى گەرەى دەبیت لە دووبارە پیکهینانەوھیان بە شیوازیكى جیاواز لە وینە ھونەرییەكاندا.

وینەى ھەستى توانایەكى زۆرى ھەیه لە دروستکردنى کاریگەرى لەسەر گوینگر، چونكە (بەكارھینانى وینەى ھەستى وشەكان، کاریگەرى ئاخاوتنى قسەكەر بە رێژەیهكى بەرچاو لەسەر وەرگر زیاد دەكات. (Стернин и Розенфельд, 2008: 225) ئەمە جگە لەوھى توانایەكى بەرچاویان لە جوانکردندا ھەیه، ھەر بۆیە (یەكەمین شتیك، كە پەيوەست بە شیعری كۆنەوھ دەبیت ئاگادارى بین ھەم لای شاعیران و ھەم لای رەخنەگرانیش ئەوھیه، كە بۆ پیشاندان و باسکردنى جوانى بە تەواوى پشتیان بە ھەستەكان دەبەست، ھەر بە پشتبەستن بە ھەستەكانیان ئازادانە وینە شیعرییەكانى خۆیانیان دروستدەكرد. (اسماعیل، ۲۰۰۱: ۸۰) ئەگەرچی لە وینە ھەستییەكاندا وینەى بینین (باوترین و بەرچاوترین ھەستە بۆ دروستکردنى وینە ھەستییەكان، چونكە ئاسانترین رینگایە بۆ دەربرین و ھەندیک جاریش باشترین ھەستەكانى مرۆفە بۆ گوزارشتکردن و دەربرین لە شتە واتاییەكان،) (Barry, Conlon, 2010: 4) چونكە توانای ئەوھى ھەیه لەرینگەى ھونەرە روونبێژییەكانى چواندن و خواستن و تاییبەتمەندییەكانى وەك بەكەسکردن و بەرجەستەکردن و بەتەنکردنەوھ، چەمكە واتاییەكان بكات بە شتى ھەستى و بە ئاسانى کاریگەرى لەسەر وەرگر پین دروستبكات. بەلام لەگەل ئەوھشدا (وینەى ھەستى سەرکەوتوو نابیت و بەھای ھونەرى لە وینەگرتنى جوانى و جیکردنەوھى لە دەروونەكاندا دەرنەكەویت، گەر شاعیر پشت بەیەك ھەست بەبەستیت. (دمنھورى، ۱۹۸: ۱۴۲۲)؛ ھەر بۆیە نابیت شاعیر لە وینە ھونەرییەكانیدا بایەخىكى زیاتر بەھەندیک لە ھەستەكانى بدات و ھەندىكى تریان پشتگووى بخت، ئەمە سەرەراى ئەوھى، كە ئەگەر لە ھەستىك زیاتر لە پیکهینانى وینە ھەستییەكاندا بەشداربیت، وینەكە لەسەر دەروونى وەرگر سەرنجراكیش و کاریگەرتر دەبیت، لەچاؤ ئەو وینە ھونەرییانەى كە یەك ھەست لە پیکهینانیاندا بەشداریکردووه. وینەى ھەستى دابەشەبیت بەسەر ئەم جورانەى خوارەوھدا.

يەككە لە ديارترين و بەرچاوترين و چالاكترين ھەستەكانى مروّف، ھەستى بىنين، كە رۆلئىكى گەورەى لە دروستكردنى وئەھى ھونەرىدا ھەيە؛ ھەربۆيە (ئامرازى يەكەم و گەورەترينە بۆ ھەستكردن بە جوانى و تىگەيشتن لە واتاكان). (حمدان، ۲۰۱۱: ۴۸) ئەمەش لەبەرئەوھى، كە ئاسانتري ھەستە بۆ دەربېرىن. وئەھى ھەستى بىنين، (شيۆەھىكى ھونەرىيە، كە لەسەرەتادا شيۆەكان دەخاتە رۆو، دواتر دوورى و قەبارە و رۆوبەر و رەنگ و جوولەكان و ھەموو ئەوانەى بە ھەستى بىنين درك دەكرين دەردەخات). (السلمى، ۲۰۰۹: ۱۴۶) واتا (وئىناكردنىكى فيزيائىيە بۆ كەسك، گيانلەبەرىك، شتىك كە بكيشرئيت، يان بكۆلدرئيت، بەشيۆەھىك، كە بىنراوئيت). (التونجى، ۱۹۹۹: ۵۹۲) بەدەربېرىنىكى تر وئەھى بىنين: (لە وەسفى وئەھىكى سروسشت، دەركەوتنى كارەكتەرەكان، كەشى رەنگاوپرەنگى كردار پىكھاتووە). (Домашнев, 1989: 43) واتا ھەموو كەرەستە سروسشتىيەكان پاش ئەوھى ھەلچوونە تايبەتئىيەكانى شاعىريان دەچئتە سەر دەكرى لە وئەھى ھەستى بىنيندا بەكاربەئيرين. لە وئەھى ھەستى بىنيندا (رەنگ) رۆلئىكى گەورە دەگىرئيت، ئەمەش لەبەرئەوھى (بەگرنگترين پىكھاتە ھەستىيەكان ھەژمار دەكرئت و بەديارترين رەگەزەكانى دروستكردنى بىنراو، چونكە پانتاييەك لە بۆشايى گەردوونى وئەھى دەروستدەكات). (رمضان، ۲۰۱۳: ۱۳۳) ھەر بەھۆى جياوازى رەنگەكانەوھى، كە ھەموو شتە جياوازەكان بە شيۆەھىكى جوان خۆيان لە وئەھى ھونەرى ھەستىدا نامىشەكەن. ھەر بە سەيركردنىكى خىراى ديوانى (سالمى ساحىبقران) خىرا ھەست بەو دەكەين، كە خاوەنى سەلىقەھىكى بەرزى گۆشەنىگى بىنين و ھەستىكى ناسكى و ھابووە، كە بوو بە بنەمايەكى گرنگ بۆ خولقاندنى وئەھى ھەستىيەكان و بە تايبەتى وئەھى ھەستى بىنين. كە پانتاييەكى فراوانى وئەھى ھونەرى لای شاعىر داگىر كردووە. ئەوھتا لە دىرئىكدا دەلئت:

پەنجەت لە حەنا مەگرە، سوورىكى تەلخ رەنگە

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۹۹)

خوئىنى دلئى من ئالە بۆ پەنجەيى شمشالت

لئردەدا شاعىر سەرەتا ويستوويەتى خوئىنى دلئى خۆى بە حەنا (خەنە) بچوئئت، تاكوو يار پەنجەى خۆيى وەك خەنە پى رەنگبكات، بەلام دواتر پەشيمان بووئەتە و زەمى رەنگى (حەنا) دەكات و دەلئت: سوورىكى تەلخ رەنگە، بۆيە بە خوئىنى دلئى من پەنجە شمشالىيەكانت رەنگبکە، چونكە ئەم ئال و جوانترە. شاعىر مەبەستئى بئت: خوئىنى دلئى من بە دەست و پەنجەى تو رزاو، ھەر بەو خوئىنەش پەنجەكانت رەنگبکە با دياربئت من كوژراوى دەستى توم، كە ئەمەش واتا پەنھانەكەى وئەكەيە. خۆى لە راستىدا شاعىر خوئىنى دلئى خۆى بە شاراوھى بە حەنا چواندووە بەلام دواتر پەسەندى خوئىنى دلئى خۆى بەسەر حەنا (خەنە) دا داو، ئەمەش لەبەر ئەوھى رەنگى

خوین ئال و جوانتره، دهرکهوتنی ئەم جوانییەش لە پڕیگەیی هەستی بینینەوه دەبیت، هەربۆیە وینە هونەرییەکی بە یارمەتی هەستی بینین دروستکراوه. لە دیرپکی تردا شاعیر فرمیسک بۆ دووری یار دەریژیت و دەلیت:

لە ئەشکی خوین بە یادی لیوی ئالت

کە نارم بوو بە کانی لەعل و یاقوت

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۲۳)

شاعیر، ئەشک (فرمیسک) ی چواندوو بە (خوین)، کە بە هۆی غەم و خەفەت و یادکردنی لیوی ئالی یارەوه، هیندە گریاوه تا فرمیسکی وەکوو خوینی لیها تۆوه، دواتر ئەم فرمیسکانە پڕاوانەتە دامینی شاعیرەوه بوون بە تۆوی سەوزبوونی دوو بەردی گرانبەهای پەنگ سوور، کە ئەوانیش (لەعل) و (یاقوت)ن. بەو هەش جارێکی تر فرمیسکی بە ناراستەخۆیی بە (لەعل و یاقوت) چواندوو. لە لیکچواندەنە کەدا پشیتی بە ئەوزاری لیکچواندن نەبەستوو، ئەمەش زیاتر وینەکی سەرنجراکێش کردوو. لە دیرە شیعەرە کەدا (ئەشکی خوینین، لیوی ئال، لەعل، یاقوت) هەن، کە وینە هونەرییەکیان خولقاندوو و هەموویان پەنگیان تێدا، بەر هەستی بینین دەکەون. هەستی بەرکهوتنیش بە پڕانی فرمیسک بۆ داوین بەشداره، بەو شیوەیە شاعیر بە یارمەتی لیکچواندن و پشتبەستن بە هەستی بینین، وینەکی هونەریی زۆرجوان و داهینراوی خولقاندوو. لە دیرپکی تردا لە بارەیی نەبینینی دل بەرەوه دەلیت:

کە تۆ غایب دەبی، تاریکە چاوم

دەلیی نوقطەیی بەصەرمە، خالی هیندووت!

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۲۶)

لێرەدا لیکچواندنیکی زۆر جوانی کردوو و خالی پەشی پوومەتی یاری بە گلێنەیی پەشی چاوی خۆی چواندوو، بە شیوەیەکی دەیهوویت بلت: گەر من خالە پەشەکی پوومەتی تۆ نەبینم ئەوه وەکوو کویر وام و هیچ شتیک نابینم. بەمەش خالی پەشی پوومەتی یار، کە (لیچوو)ه و بەر هەستی بینین دەکەویت، هەروەها (لەوچوو)ه کەش کە (گلێنەیی چاوه)، سەرەپای ئەوهی کە خۆی دەبینیت و بەر ئەو هەستە دەکەویت، لەگەڵ ئەوهشدا سەرچاوه و توانای بینینی لەخویدا هەلگرتوو و بینینی هەموو شتەکان لێرەوه سەرچاوه دەگریت. بەو شیوەیە شاعیر بە پشتبەستن بە هەستی بینین، وینەکی داهینراوی نوێ و جوانی خولقاندوو. لە وینەکی تردا شاعیر پۆژی روناکی لێدەبیت بە شەوی تار و دەلیت:

مەگەر باعیث بە هیجرانە، وەیا لێلاوه بینایم؟!

کەوا پۆژی روناک ئەمپۆ لە بەرچاوم شەوی تارە

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۵۱)

وهكوو له پيشتريشدا باسما نكرد، ويتهى ههستي بينين به رووناكويه وه پهيوهسته، ئەمەش له بهر ئەوهى توانايى بينينى مروّف له گهّل بوونى رووناكى كارا دهبيت و دهتوانيت شت بينيت. له ويتهى هونهرى ئەم ديپردها زور به جوانى ئەوه بهرجهسته كراوه، ئەويش كاتيک شاعير له نيوه ديپرى دووه مدها سه رسورمانى خوئى له وه درده بريت، كه هه رچهند روژى رووناكه، كه چى لاي ئەو وهكوو شهوى تاريك وايه. له راستيدا بوونى (شهوى تاريك) داليكه بو مه دلولى (هيج نه بينين). شاعير له نيوه ديپرى يه كه مه دا، هوكارى ئەوهى، كه روژى رووناكى لىبووه به شهوى تار و هيج شتيك نابيينت، ده داته پال دوو گومان، پيئويه له دوو ئەگه ره زياتر نييه، ئەوانيش: دابراى له دل بهر، يان داهاتى لىلايى به سه ر چاوه كانيدا. خوئى له راستيدا بوونى لىلاييه كه ش هه ر هوكارى يه كه مه و دوورى ياره له شاعيره وه. به م شيوه شاعير به هوئى جوانى بايسه وه ويته يه كى هونه رى به رزى پيشكه ش كر دووين، كه خوئى له راستيدا له بارى ئاساييدا نه بوونى رووناكى ده بيته هوئى نه بينين. به لام ويته كه ئاواهيه: دابراى له يار ماناى داهاتى لىلايى به سه ر چاوه كاندا و هيج نه بينين، هه ر ئەوه ش وا دهكات، كه روژى رووناكيش وهكوو شهوى تاريك بيت و شاعير تييدا هيج نه بينيت. به مه ش له خولقاندنى كوى ويتهى ديپره كه دا پشتى به ههستي بينين به ستووه. جگه له ويتهى ئەو ديپرا نهى باسما نكرد، ده توانين ئاماژه به چه ندين ويتهى هاوشيوه به پيى لاپه ر هى ديوانه كه و ژماره ي ديپره كه ي بكه ين: (ل: 5، د: 9)، (ل: 47، د: 17)، (ل: 67، د: 15)، (ل: 83، د: 4)، (ل: 95، د: 10)، (ل: 119، د: 2)، (ل: 125، د: 4)، (ل: 129، د: 2)، (ل: 135، د: 6)، (ل: 154، د: 4)، (ل: 190، د: 1)، (ل: 289، د: 6)، (ل: 344، د: 2)، (ل: 748، د: 4)، (ل: 751، د: 3)، (ل: 824، د: 4)، (ل: 851، د: 4).

٢-١-٢. ههستي بيستن

هه موو دهنگه جياوازه كان له دهنگى مروّف و بالنده و گيانله بهر و روبار و تاڤگه و موسيqa و هه موو ده ربراو ه كانى تر به ههستي بيستن دركيان پي ده كريت و رو ليكي بهرچاو ده بينين له درووست كردنى ويتهى ههستى بيستندا. و اتا (دهنگ، وشه، وهك جو ريك له كه رهسته ي بنياتنان له درووست كردنى ويته دا به شدارى ده كه ن (Лукашевская, 2010: 3) و له هه مان كاتيشدا (خويان وهك پارچه يهك له موسيqa و تابلو و رو مان و فيلم نمايش ده كه ن.) (Пархоменко, 2001: 71) و اتا ئەم جو ره ويته يه (له گواستنه وهى دهنگ و ئاواز پي كه اتو وه.) (Домашнев, 1989: 43) له بهر ئەوهى پشت به دهنگه كان ده به ستيت، بو يه به شيوازيك تايبه ته منده، كه (دهتوانيت ويئاي ئەوهى، كه له رو شنايى و تاريكيدا هه يه بكات. دهكر يت له هه موو كاتيكا و له شهو و روژ و له رووناكى و تاريكيدا به كار به يتر يت.) (دمنهو ري، 1422: 212) به پيچه وان هى ويتهى ههستي بينينه وه، كه ته نها له

پروناکیدا کاراده بیت. ههستی بیستن له شیعری سالمدا کاراییه کی زوری هیه و بووه به هوی بنیاتنانی گه لیک وینه هونه ریی جوان و ناوازه، که ئیمه لیره دا ههن دیک له و نمونه ده خهینه پوو.

سالم له دیرپیکا، که له درپژترین قه سیده ی سالمدا یه و خوی له (۱۰۱) دیره شیعردا ده بینیته وه. هر وهک له دیوانه که شدا ئامازه ی بو کراوه، باسی شه ری (عزیز به گی بابان) ه، دژ به (ئیسما عیل پاشای پوم)، که له سالی (۱۸۵۰ ز) دا پروویداوه و ویلایه تی بابان له لایهن پومه وه داگیر کراوه، ده لیت:

هه ی خودا پو، له و دمه چیی کرد غه وی توپ و تفهنگ

سه رزه مین تاریک و دنیا توز و که ر گویی ئاسمان (سالم، ۲۰۱۵: ۵۴۲)

شاعیر له سه ره تای نیوه ی یه که مدا، به جوریک له ناشکوریکردن له و بارودوخه ی، که به سه ر بابانه کانداهاتووه، دهستی پیکردووه. وشه ی (غه و) ی هیناوه، که (دهنگی به رز) ه، داویه تییه پالی (توپ و تفهنگ)، دواتریش باسی تاریکبوونی ناوچه که ی به هوی ته پوتوزی شه ره وه له وکاته دا کردووه. شاعیر زور جوان و هونه رمه ندانه له کوتای نیوه دیری یه که مدا گری هاوه لکاری (غه وی توپ و تفهنگ) ی هیناوه و لادانکی سینتاکسیشی له پیشخستنی (چی کرد) بو پیش گری هاوه لکاریه که کردووه، له به رانه ریشدا له کوتای نیوه دیری دووه مدا رسته یه کی به لادانی سینتاکسییه وه داناوه (که ر گویی ئاسمان)، که خوی ده بوایه (گویی ئاسمان که ر) بیت و کرداری ناته واویشی بو دمی ئیستا قرتاندووه. ئه وانه هه موو رولیکی کاریگه ریان بینیه له سازکردنی ئه و ئاوازه ی، که وینه هونه ریه که ی له خویدا هه لگرتووه. ئه وانه ش هه موو پیکه وه وینه یه کی جوانیان خولقاندووه، که ته واو ته عبیر له وینه ی ههستی بیستن دهکات. له وینه که دا (غه وی توپ و تفهنگ) هه یه، له به رانه ریشدا (گویییه کی که ری ئاسمان) هه یه، هر ئه مه ش وای له سالم کردووه، که له سه ره تای نیوه ی یه که مدا بلیت: هه ی خودا پو. شاعیر له دیریکی تردا ده لیت:

شینه یا شادی له کولبه ی سینه تا "سالم" بلن

دیته گویم دایم به پوژ و شه و نه فیر و غولغوله (سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۱)

لیره دا وشه کانی (شین، شادی، نه فیر، غولغوله) ی هیناوه، که هه موویان دهنگن و به هوی ههستی بیستنه وه درکیان پیده که یین. هه موو ئه و وشانه به شدارن له درووستکردنی وینه ی هونه ریی دیره شیعره که دا، که شاعیر له شیوه ی مۆنولوگیکا به خوی ده لیت: ئایه ئه و دهنگه ی که هه میسه له سینه تا دهنگه داته وه دهنگی شینه یان شادی؟ ئینجا هر خوی وه لام ده داته وه و ده لن (سالم) بلن: ئه وه دهنگی هاتوهاوار و ناله و زارییه، که هه میسه له کولانه ی سینه مه وه دیته دهر و دهراته گویم. به و شیوه یه له دیره که دا هه م دهنگ هه یه و هه میس گوی هاتووه، که سه رچاوه ی

دروستبونی وینهی دهنگییه، چونکه گوئ په نجره ری وهرگرتنی دهنگه جیاوازهکان و ناردنیا نه بو ناوه وه بو تیگه شتن و جیاکردنه وه یان. یان له دیریکی تر دا له وهسفی جوانیی یاردا دهلیت:

کهلامی وهسفی حوسنی توم دهخویند، دوی شهو به تنهایی
له پردهی غهیبه وه تا رۆژ به گویم دهنگی ته حسین هات (سالم، ۲۰۱۵: ۱۶۶)

و شهکانی (دهخویند) و (دهنگی ته حسین)، دهنگن و رۆلکی گهوره یان له دروستکردنی وینه هونه ریبه که دا هه یه. گهرچی وشه ی (دهخویند) ده کرئ به تنها به چاویش بکریت، به لام له بهرته وهی له نیوه دیری دووه مدا وه کوو وه لامدانه وه یه که بو خویندنه که ی ئه م (دهنگی ته حسین) دهنگی دهستخویشی و ئافهرین هاتوه؛ بویه ده کرئ (خویندن) ه که ش دیسان به شیوه ی دهنگ بووینت، نه که به چاو. به یارمه تی ئه و دوو دهنگه ی که باسمانکرد، شاعیر پشتی به شیوازی وهسفی راسته وخو به ستوه و وینه یه کی جوانی دروستکردوه، که دهلیت: کاتیک دوی شهو من به تنها دانیشتبوم و وهسف و سه نای جوانی توم ده کرد، یان جوانی تو وه کوو کتیبیک وایه و ته واونابیت، بویه هه تا به یان من کتیبی جوانی توم ده خویندوه و له و دیوی (پرده ی غهیب) یشه وه تا کوو دمه وه به یان ئافهرین و دهستخویشیم بو ده هات. پرده ی غهیب، مه به ست له جیهانی خوداوه ند و فریشته کانه. به دهربرینیکی تر شاعیر ده یه ویت بلیت: ته نانه ت خوداوه ند و فریشته کانش پیتانخو شه من باسی جوانییه کانی تو بکه م. له وینه یه کی تر دا له وهسفی گریانی خویدا بو دابرا نی له دل بهر دهلیت:

گریه یی دایم له ئه شکا چاوی کردم به لبه له
دل له نالینی فیراقت، موتته صیل، وه ک بولبوله
(سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۰)

شاعیر له م دیره دا وشه کانی (گریه، نالین) ی به کارهیتاوه، که خو یان وینه ی دهنگین و له وینه یه کی گهوره تر دا به کارهیتاوان، که وینه ی دیره شیعره که یه و دهلیت: ئه ی دل بهر به هو ی جیا بوونه وه م له تو من به به رده وامی ده گریم و چاوه کانشیم له ناو فرمیسکا شله ژاون و دلشیم به به رده وامی وه کوو بولبول ده نالینی. وه ک ده زانین، ئاواز رۆلکی گهوره ی له رازاندنه وه ی وینه ی هونه ری دا هه یه. هه ربویه شاعیر بو جواترکردنی ئاوازی دیره شیعره که و رازاندنه وه ی وینه هونه ریبه که، کو تایی هه ردوو نیوه دیره که ی به ره گه زدو زبیه کی ناته وای جودا هیتاوه، که خو یان له وشه کانی (به لبه له) و (بولبوله) دا ده بیننه وه. به مه ش شاعیر به پشتبسته تن به ههستی بیستن و به یارمه تی شیوازی وهسفی راسته وخو و لیکچواندن وینه که ی خولقاندوه. جگه له وینه ی ئه و دیرانه ی باسمان کرد، ده توانین ئاماژه به چه ندین وینه ی هاوشیوه به پیتی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکه ین: (ل: ۱۸، د: ۶)، (ل: ۶۶، د: ۱۲)، (ل: ۱۰۵، د: ۸)، (ل: ۱۲۷، د: ۵)، (ل: ۱۸۲، د: ۷)، (ل: ۶۰۸، د: ۳)، (ل: ۵۰۲، د: ۴)، (ل: ۶۰۶، د: ۴)، (ل: ۸۶۰، د: ۶)، (ل: ۹۴۲، د: ۹).

یهکیکی تر لهو ههستانه‌ی، که به‌شداره له پیکهینان و خولقاندنی وینه‌ی هونه‌ریدا، ههستی بۆنکردنه. هه‌موو "بۆن" هکان له‌په‌یگه‌ی "لوت" هوه درکیان پیده‌کریت و به ههستی بۆنکردن ناسراون و هیچ کام له ههسته‌کانی تر ناتوانن شوینی بگرنه‌وه، به‌م شیوه‌یه به‌شداری له دروستکردنی جۆره وینه‌یه‌کی هونه‌ریدا ده‌کن، که جیاوازه له هه‌موو ئه‌و وینه‌یه‌ی تر، که به ههسته‌کانی تر دروستکراون. هه‌روه‌ها (وینه‌ی بۆنکردن، رۆلکی کاریگه‌ری هه‌یه له تیگه‌شتنی راستیه‌کانی ده‌ووروبه‌ردا،) (الطرابولی، ۲۰۰۵: ۴۲۰) چونکه (بۆن، په‌نجه‌ریه‌که له په‌نجه‌ره‌کانی درکی ههستی و ههستی‌کی دیاریکراوه له‌مه‌ر شتیکی، که وینه‌ی ده‌کات.) (حمدان، ۲۰۱۱: ۴۸) له شیعی (سالمی ساحیبقران) دا، به شیوه‌یه‌کی گشتی لهو وینه هونه‌ریبانه‌ی، که به‌هۆی ههستی بۆنکردنه‌وه ده‌رب‌دراون، دراونه‌ته پالی زولف (گیسو)ی دل‌به‌ر. لیره‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین چه‌ند نمونه‌یه‌کی شیعی وهر‌ب‌گرین. له دیره‌یکدا له باره‌ی زولف و نیگای یاره‌وه ده‌لیت:

نیگه‌ت گه‌ر به ئاهووی چین بده‌م نیسه‌ت، درۆی مه‌حظه

خه‌طایه گه‌ر بلیم: موشکی خه‌تا هه‌مبۆیی گیسوته (سالم، ۲۰۱۵: ۷۴۷)

شاعیر فه‌زل و باشه‌ی دل‌به‌ر هه‌م له‌پوانگه‌ی نیگاکردن و هه‌م له‌پووی بۆنخۆشی زولفیه‌وه ده‌دات به‌سه‌ر ئاسکی ولاتی چیندا، بۆیه ده‌لیت: ده‌بیته به درۆیه‌کی رپوت، ئه‌گه‌ر بیته و نیگاکردنی تۆ به هین ئاسکی ولاتی چین به‌راورد‌ب‌که‌م، به‌هه‌مان شیوه هه‌له و نه‌گونجاوه ئه‌گه‌ر (بۆنخۆشی میسک)ی وولاتی خه‌تا و (بۆنخۆشی زولفی تۆ) وه‌کوو یه‌ک پیشانبده‌م، چونکه له راستیدا له هه‌ردوو پوانگه‌که‌وه ئه‌وانه‌ی تۆ به‌رز و بالاترن و به ئاسکی ولاتی چین به‌راورد ناکرین. به‌م شیوه‌یه، شاعیر (بۆن)ی له ئاستیکی به‌راوردیدا له‌نیوان (میسک، میسک)ی ولاتی (خه‌تا) و (گیسو)، زولفی دل‌به‌ردا به‌کاره‌یناوه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری سه‌ربه ههستی بۆنکردنی پین بنیاتناوه و تیتیدا سوودی له لیکچواندنی ئاوه‌ژوو وهر‌گرتوه. که تاراده‌یک وینه‌یه‌کی دووباره‌یه و له پیشتردا لای شاعیران به‌کاره‌ینراوه. به‌لام وینه‌که به‌و شیوازه ئاوه‌ژوو‌کراوه، نوییه.

له دیره‌یکی تردا، که له ده‌قیکی (۳۲) به‌یتیدا، وه‌کوو له که‌شکۆله‌که‌ی نه‌جمه‌دینی مه‌لادا هاتوه، گوايه (له‌پاش رپوخانی حکومه‌تی بابان، (سالم) به مه‌ئومومیه‌ت له لایه‌ن حکومه‌تی تورکه‌وه نیردراوه بۆ شاری (حله)، چه‌ند زه‌مانیک له‌وئ راپیواردوه. ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی له‌وئ وتوه، گله‌یی له ماله‌عه‌ره‌بیکی کردوه، که چووه‌ته مالیان و خزمه‌تیا نه‌کردوه) (رپبین، ۲۰۱۲: ۳۶). ده‌لیت:

شاممه میغناطیسه بۆ بۆنی که‌بابی سه‌رگوزه‌ر

لیوی ئه‌سه‌پم جازیبی پووشه به میثلی که‌هروبا (سالم، ۲۰۱۵: ۴۸)

شاعیر له سهرهتای نیوه دیږی یه که مدام، شاممه (لوت) ی هیناوه و له پروانگه ی هیزی راکیشانه وه چواندوویه تی به (میغناطیس) موگناتیس. به لام موگناتیس بو راکیشانی کاندای ئاسن و (لوت) یش، وه کوو له دیږه که دا دهرده که ویت، بو راکیشانی (بونی که باب). واتا شاعیر دهیه ویت بلیت: لوتی من وه کوو موگناتیس وایه و بونی که بابی سهری کولان و گوزهره که م بو راده کیشتیت. له نیوه دیږی دووه میشدا لیوی ئه سپه که ی به کاراکیش چواندووه، له راکیشان و کیشکردنی پووشدا. وینه ی نیوه دیږی یه که م به هو ی (لوت) و ههستی بو نکرده وه دروستبووه. وینه ی نیوه ی دووه میش به هو ی ههستی بهرکه و تنه وه. له ههر دوو وینه که دا سوود له لیکچواندن وهرگیراوه و دهلیلی بوونی برسپه تییه کی زوره له لای شاعیر و ئه سپه که ی. له دیږیکی تر دا ده لیت:

ئهی سونبولی زولفت هه مه دم عه طری مه شامم
وهی زیوه ری سه رچه شمه یی چه م، قه ددی نه مامت
(سال، ۲۰۱۵: ۲۰۱)

شاعیر (عه طری مه شام) ی هیناوه، که وینه ی ههستی بو نکرده و (له وچوو) ه، بو (لیچوو) یه ک، که له سهرهتای نیوه دیږی یه که مدام هاتووه. واتا سهرهتا (زولف) به (سونبول) چوینراوه. دواتر ئه م لیکچواندنه، (سونبولی زولفت) واتا: زولفی وه کوو سونبول، ئه مجاره پیکه وه بووه به (لیچوو) بو (عه طری مه شامم)، که (له وچوو) ه. له نیوه دیږی دووه میشدا، شاعیر (قه د) بالای به (نه مام) چواندووه، که هو کاری رازاندنه وه ی چاوه فرمیسکاوییه کانییه تی. له م وینه یه شیاندا سوود له ههستی بینین وهرگیراوه. به و شیوازه به سوود وهرگرتن له ههستی بو نکرده و بینین و به کارهینانی هونه ری لیکچواندن وینه یه کی هونه ری پیکه یینراوه. له م دیږه دا، که له وینه ی هونه ری دیږه شیعره که ورد ده بیینه وه، بهروالته وادیتته پیشچاو، که بو ئافره تیک نووسراییت، به لام له راستیدا، ئه م دهقه شیعرییه له وه لامی نامه یه کی شیعری کوردیدا، سالم نووسیوییه تی و له (شیوه که ل) هوه ناردوویه تی بو (کوردی). له دیږیکی تر دا له باسی برژانگ و زولفی یاردا ده لیت:

وه کوو موژگانی تو بهرگه شته یه طالیع به پروی مندا
په ریشان زولفی موشکینت له گه ل ئه حوالی من جووته!
(سال، ۲۰۱۵: ۷۴۳)

شاعیر سهرهتا گله یی له بهختی خو ی دهکات و به یار ده لیت: وه کوو چو ن برژانگه کانت لیت هه لگه راونه ته وه، ئاوها بهختی منیش دژی من، ههروه ها حالیشم وه کوو زولفه په ریشانه که ی تو وایه، که وه کوو میشک بو نخوشه، لیږه دا پروونه که شاعیر له دروستکردنی ههردوو وینه که دا سوودی له هونه ری لیکچواندن وهرگرتووه، له پیشدا بهختی خو ی به برژانگی یار چواندووه، له هه لگه راوهیدا و دواتر ئه حوالی خو ی به زولفی یار چواندووه له په ریشانیدا، به لام له ناو وینه ی دووه مدام سوودی له ههستی بو نکرده وهرگرتووه و زولفی به میشک چواندووه له بو نخوشیدا. به مهش وینه یه کی هونه ری تا راده یه ک دووباره ی به هو ی ههستی بو نکرده وه دروستکردووه. جگه

له وینهی ئەو دێرانی باسمانکرد، دەتوانین ئاماژە بە چەندین وینهی هاوشیۆه بە پێی لاپەرە دیوانەکە و ژمارە دیڕەکە بکەین: (ل: ۱۱، د: ۲)، (ل: ۲۰، د: ۷)، (ل: ۹۴، د: ۶)، (ل: ۱۴۰، د: ۹)، (ل: ۱۵۵، د: ۷)، (ل: ۱۶۳، د: ۶)، (ل: ۱۸۱، د: ۲)، (ل: ۱۹۰، د: ۲)، (ل: ۲۷۲، د: ۵)، (ل: ۲۹۵، د: ۵)، (ل: ۴۰۳، د: ۵)، (ل: ۶۹۵، د: ۴)، (ل: ۷۴۰، د: ۳)، (ل: ۷۷۸، د: ۲)، (ل: ۸۸۷، د: ۱۰).

۲-۱-۴. ههستی چهشتن

وینهی ههستی تامکردن، ئەزموونکردنی راسته‌وخۆی شاعیره بهو شتهی وینهکە لێ دروستدەکات، ئەمەش تەنها له بینین و بەرکەوتندا ناوه‌ستیت، بەلکوو دەبیت ئەو شته بچیتە سەر زمان و تام بکریت، شاعیر له‌ریگە ئەم ههسته‌وه، وینهی تالی و سویری و شیرینییه‌کانی ژیانمان بۆ ده‌کیشیت، به شیوازیکی، که هیچ کام له ههسته‌کانی تر ناتوان وینهی لهو جووره بخولقینن. سالم به‌گشتی وینهی ههستی چهشتنی له بواره‌کانی په‌یوه‌ست به دل‌بەر و هه‌ندیک جاریش له شیعری نیشتمانی و داشۆریندا وینهی هونه‌ری پێخولقاندوو. له دێرێکدا له باره‌ی شیرینی لێوی یاره‌وه ده‌لێت:

شه‌هدی له‌بی له‌علی یار، قیمة‌تی شه‌ککه‌ر شکا

(سالم، ۲۰۱۵: ۹۳)

دیده‌یی مه‌ستی نواند، ساغه‌ری عه‌به‌ر شکا

شاعیر له سه‌ره‌تای نیوه‌دی‌ری یه‌که‌مدا، (لێوی) به (شه‌هد)، ((شه‌هد: شیلە‌ی هه‌نگ.)) (دیوانی نالی، ۱۹۷۶: ۱۳۴) چواندوو. به‌مه‌ش به‌هۆی به‌ره‌وانکردنه‌وه لادانیکی واتایی ئەنجامداوه و له هه‌مان کاتیشدا (لێوی) به (له‌عل) چواندوو. واتا: به‌هۆی لێوی سووری دل‌بهره‌وه، که وه‌کوو شیلە‌ی هه‌نگینه، قیمة‌تی شه‌ککه‌ر شکاوه. به‌و شیوه‌یه به یارمه‌تی هه‌ستی چهشتن، وینه‌یه‌کی جوانی خولقاندوو. له نیوه‌دی‌ری دووه‌میشدا، (عه‌به‌ر) نیرگس، به (ساغر) پیاله‌ی مه‌ی، چوینراوه، به‌م شیوه‌یه نیرگسیک، که هه‌رچه‌نده له مه‌ستیدا له پیاله‌ی مه‌ی بچیت، ئەوه هیشتا له به‌رانبه‌ر مه‌ستی دیده‌ی یاردا ده‌شکیت. به‌و شیوه‌یه بۆ خولقاندنی وینه‌ی هونه‌ری دی‌ره شیعره‌که، جگه‌له‌وه‌ی لکچواندنی به‌کاره‌یناوه سوودیشی له هه‌ستی چهشتن و هه‌ستی بینین وه‌رگرتوو. سالم، له دێرێکی تردا له باره‌ی فرمیسی خۆیه‌وه ده‌لێت:

له‌ئەشکی سوور و سویری خۆم ده‌بینم

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۸)

گولستانی له‌خاکی شۆره‌زارا!

له سه‌ره‌تای نیوه دیږی یه‌که‌مدا وشه‌ی (ئه‌شک) فرمیسک، هاتووه، که تامیکی سویږی تیدا‌یه. به‌هوی ئه‌وه‌ی، که شاعیر زور گریاوه و فرمیسکی زور رشتووه، بویه فرمیسکه‌کانی خویناوی و سوورن. به‌و شیوه‌یه شاعیر به‌هوی هه‌ستی بینین و چه‌شته‌وه وینه‌یه‌کی نوی و داهیتراوی گه‌لیک جوانی خولقاندووه، که ده‌لیت: پیم سه‌یره، که ته‌ماشای فرمیسکه سوور و سویره‌کانم ده‌که‌م، هه‌ر ئه‌لیی گول و گولزاریکه و له خاکیکی شوره‌کاتدا پرواوه. له وینه‌یه‌کی تردا شاعیر وینای ئه‌وه ده‌کات، که هه‌رخواردنیک، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی یار پیدریت، چونی ده‌بینیت، هه‌روه‌ها هه‌ر خواردنیکیش به‌بی ئه‌و، چونه به‌لایه‌وه؟ بویه ده‌لیت:

به‌ده‌ست تو قه‌نده بوم، زه‌هری هه‌لاهیله

له لام زه‌هره به‌بی تو له‌ذده‌تی قه‌ند (سال، ۲۰۱۵: ۲۶۰)

وشه‌ی (قه‌ند) و (زه‌هری هه‌لاهیله) هیناوه، که یه‌که‌میان (شیرین) و دووه‌میان (تال) هه‌و وینه‌ی هه‌ستی چه‌شتنن. هه‌ردووکیانی له‌روانگه‌ی خویه‌وه په‌یوه‌ست به‌ئاماده‌بوون یان نه‌بوونی دل‌به‌روه باسکردووه و له‌سه‌ر بنه‌مای ئه‌و دوو تامه، که یه‌که‌میان خۆشه و دووه‌میان تال و کوشنده‌یه و وینه هونه‌رییه‌که‌ی خولقاندووه. که ده‌لیت: ئه‌گه‌ر زه‌هریش به‌ده‌ستی تو پیمبدری، ئه‌وه وه‌کوو قه‌ند و شه‌کر وایه. که‌چی ئه‌گه‌ر قه‌ند بخوم به‌بی تو تامی له‌لام وه‌کوو زه‌هره. وینه‌که به‌یارمه‌تی لیکچواندن دروستکراوه.

سال له شیعریکی داشوریندا، باس له‌وه‌ده‌کات، که له مالی (مه‌لا به‌کر) ناویک، داوه‌تبووه و پیاویکی زورخور (له ده‌قه‌که‌دا دیارنییه، کئییه)، له‌سه‌ر سفره‌وخوان، که‌وتوته ته‌نیشتی سالمه‌وه، ئه‌میش له یه‌کیک له دیږه‌کاندا وه‌ها باسیده‌کات و ده‌لیت:

ده‌روونی هاته جوش و مه‌طه‌به‌بی دوی ترشی ده‌کرد

کاسه دوی نایه سه‌ر و دوو قومی لی دا به‌شیتاب (سال، ۲۰۱۵: ۱۵۲)

له نیوه‌دیږی یه‌که‌مدا (دوی ترش) هاتووه، که وینه‌یه‌کی هه‌ستی چه‌شتنه. کابرای بخور پاش ئه‌وه‌ی له‌و خواردنه گه‌رمانه‌ی زور خواردووه، ده‌روونی گه‌رم داهاتووه، بویه ئاره‌زوی دوی ترشی کردووه و کاسه دوی ناوه‌ته‌سه‌ر و به‌خیرایی دوو قومی له دوی ترشداوه. به‌و شیوه‌یه (ترش)، که یه‌کیکه له تامه‌کان، بووه‌ته هه‌وینی دروستبوونی وینه‌ی هه‌ستی چه‌شتن له‌م دیږه شیعره‌دا. به‌مه‌ش له دروستکردنی وینه‌که‌دا شیوازی وه‌سفی راسته‌وخوی به‌کاره‌یناوه. جگه له وینه‌ی ئه‌و دیږانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به‌چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیږه‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۵۹، د: ۶)، (ل: ۱۰۳، د: ۲)، (ل: ۱۰۷، د: ۷)، (ل: ۱۵۶، د: ۱۰)، (ل: ۱۶۲، د: ۳)، (ل: ۷۳۸، د: ۳)، (ل: ۸۴۵، د: ۲)، (ل: ۹۵۶، د: ۱).

یه کیکی تر له ههستهکان، که له بنیاتنای وینهی ههستیدا بهشداریدهکات، ههستی بهرکهوتنه، که (پشت به پهیوهندی راستهوخو دهبهستیت و بوارهکانی: بهرکهوتن، نهرمیی، زبری، گرمیی، ساردیی، شی، ههستکردن به رهقیی و تیژیی و ئازار)(الطرابولی، ۲۰۰۵: ۴۲۵) دهگریتهوه. واتا ههموو ئه و وینانهی بههوی دهستلیدان و بهرکهوتنهوه دروستبوون، دهچنه خانهای وینهی ههستی بهرکهوتنهوه و وینهی سهرنجراکیشی وا دروستدهکن، که ههستهوه رهکانی تر له توانایاندا نییه له و جوړه وینهیه بخولقینن. هه ربویه (بهرکهوتن، ههستیکی گرنگه له درکردن به جوانی شتهکان و ههندیجار شوینی ههستی بینین دهگریتهوه و لهویش کاریگهتر دهبی بهوهی، که ماوهی نیوان شته درکپیکراوهکه و مروؤف نامینی)(عبدورهحمان، ۲۰۰۶: ۱۰۱) له شیعری (سالم) دا ههستی بهرکهوتن بهشداریهکی کارای له بنیاتی وینهی هونهریی ناوازه و خولقینراو و نویدا ههیه. شاعیر له دیریکدا له بارهی ئهوهی، که دلبر ماچی پینهداوه، دهلیت:

لهبت بوو داروی جی نیشی ماری زولفهکته، نه ددا
ههتا دهمرم، له ههسرهت، با بدهم دهستم به زانوودا (سالم، ۲۰۱۵: ۶۰)

له نیوه دیری یه که مدا شاعیر (زولف) یاری به (مار) چواندوه، هه ربویه مارهش گازی له شاعیر گرتوه و برینداریکردوه. شاعیر بو چارهسه ری جیی برینی ددانی مارهکه، وهک دهرمانیک، داوای لیوی یاریکردوه. (ئهمهش وهک ئامازهیهک بو ئه و چارهسه ره سرووشتییه خیرایهی، که دوا ی پیوهدانی مار، به مژینی خیرای شوینی و جیددانی مارهکه، دهکری کهسهکه چارهسه ر بکریت و له مردن رزگاری بییت) بهلام دلبر ئهوهی بو شاعیر نه کردوه. هه ربویه دهلیت: مهگه ر له داخ و ههسرهتدا ههتا مردن، من دهستم به ئه ژنومدا بکیشم. به واتایهکی تر شاعیر دهیهویت بلیت: تو به زولفه رهشهکانت منت گرفتار و بریندارکردوه، بو چارهسه ریشم تهنا ماچیکی لیوهکانت دهرمانی منه، بهلام ئهویش پیمنه دا، بویه تا مردن گرفتارم و به ئه ژنوکاندا دهکیشم. بهو شیوازه له ههردوو دهربرینه جیاوازه که دا، چ پیوهدانی مارهکه، چ مژینی شوینی گهسته که یان ماچی لیوی یار، یاخود دهست به ئه ژنودا کیشان، هه موویان پشتیان به ههستی بهرکهوتن بهستوه له خولقاندنی ئه و وینه تازه و سهرنجراکیشه دا. یان دهلیت:

باره سایه ی سونبولی گیسوو لهسه ر غونچه ی لهبت
بومنی پر باره لب، ئه و لیوه گه زتن موشکیله! (سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۳)

له نیوه دیری یه که مدا (باره لهسه ر لهب) و له نیوه دیری دووه مدا (منی پر باره لب) و (لیو گهستن) وینهی ههستی بهرکهوتن و بونه ته هوی دروستبوونی وینهی هونهریی دیره شیعره که.

له وینه‌که‌دا (زولف) به (سونبول) و (له‌ب)یش به (غونچه) چوینراون. شاعیر ده‌لیت: ئه‌ی دل‌به‌ر سیب‌ه‌ری زولفی وه‌کوو سونبولت، بووه به‌تۆز و بار به‌سه‌ر لیوی ناسکی وه‌کوو غونچه‌ته‌وه. بۆ منیکی ده‌رده‌دار و لیو پر به‌بار، چۆن بتوانم لیوه‌کانت بگه‌زم؟! به‌و شیوه‌یه هه‌ستی به‌رکه‌وتن، بووه‌ته هۆی دروستبوونی وینه‌یه‌کی نایاب و جوان، که له خولقاندنیدا سوود له چواندنی ره‌وان وهرگیراوه. له دیریکی تردا ده‌لیت:

له ده‌ستم به‌رمه‌ده دامه‌ن، مه‌بادا بمکوژی هیجرت
چ حاجه‌ت خوینی ناحه‌ق دامه‌نت بگری له مه‌حشه‌ردا (سالم، ۲۰۱۵: ۵۹)

شاعیر له نیوه دیری یه‌که‌مدا داوا له دل‌به‌ر ده‌کات (ده‌ستی شاعیر له دامه‌نی به‌رنه‌دات)، له نیوه دیری دووه‌میشدا پییده‌لیت: پیویست نییه له مه‌حشه‌ردا (خوینی ناحه‌ق دامه‌نت بگری). هه‌ردوو وینه‌که، که (دامه‌ن گرتن)ه، به‌هۆی هه‌ستی به‌رکه‌وته‌وه دروستبووه. به‌و شیوه‌یه به‌ یارمه‌تی وینه‌ی هه‌ستی به‌رکه‌وتن وینه‌یه‌کی هونه‌ری ناوازه خولقینراوه، که شاعیر ده‌لیت: ئه‌ی دل‌به‌ر به‌یله با من دامه‌نت بگرم، چونکه دووری له تو ده‌مکوژی. ئاخ‌ر من له‌به‌ر تومه، تاوانی کوشتنی که‌سیکی بی‌تاوان، مه‌خه‌ره ئه‌ستوی خۆت، با له رۆژی مه‌حشه‌ردا، رشتنی خوینیکی ناحه‌ق دامه‌نت نه‌گری و تووشی کیشه‌ت بکات. له دیریکی تردا داوا له دل‌به‌ر ده‌کات، که زولفی وه‌کوو ته‌وق شه‌ویک بکاته ملی سالم و ده‌لیت:

چ حاصل ئه‌ژده‌های زولفت به‌ دايم وه‌قفي گه‌ردن بی؟
که‌ره‌م که، با ئه‌مانه‌ت یه‌ک شه‌وی ته‌وقی ملی من بی (سالم، ۲۰۱۵: ۹۷۹)

له نیوه‌دیری یه‌که‌مدا (زولف وه‌قفي گه‌ردن) و له نیوه‌دیری دووه‌میشدا (ته‌وقی ملی من) هاتوون. هه‌ردووکیان وینه‌ی هه‌ستی به‌رکه‌وتن، شاعیر داوا له دل‌به‌ر ده‌کات و ده‌لیت: که‌ی پیوسته‌ده‌کات، زولفت وه‌کوو ئه‌ژده‌ها هه‌میشه له‌ملته‌وه ئالابی؟ بفرموو با به‌ ئامانه‌تیش بی‌ت شه‌ویک بیکه به‌ته‌وق به‌ملی منه‌وه. له راستیدا ئه‌وه وینه‌ی روه‌که‌شه‌که‌یه، ده‌نا له‌پشتی ده‌برینه‌که‌یه‌وه، شاعیر داوا له دل‌به‌ر کردووه، که ته‌نها بۆ شه‌ویکیش بی‌ت، له‌گه‌لیدا بنوی‌ت. به‌هه‌مان شیوه‌ واتا شاراوه‌که‌ش به‌هۆی هه‌ستی به‌رکه‌وته‌وه دروستبووه. له وینه‌که‌دا (زولف)ی هه‌م به‌ (ئه‌ژده‌ها) و هه‌میش به‌ (ته‌وق) چواندووه و سوودی له چواندنی کو وهرگرتووه. جگه له وینه‌ی ئه‌و دیرانه‌ی باسما‌ن کرد، ده‌توانین ئاماژه به‌ چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۶، د: ۱)، (ل: ۴۹، د: ۲۴)، (ل: ۵۲، د: ۵)، (ل: ۷۸، د: ۵)، (ل: ۸۳، د: ۱)، (ل: ۹۲، د: ۱۱)، (ل: ۱۲۲، د: ۴)، (ل: ۱۲۹، د: ۴)، (ل: ۱۴۹، د: ۲)، (ل: ۱۷۸، د: ۳)، (ل: ۲۰۱، د: ۳)، (ل: ۹۴۰، د: ۴).

۲-۲. وینهی واتایی Abstract image (الصورة المعنوية)

شاعیر بۆ دروستکردنی وینهی هونهری تهنه پشت به ههستهکانی نابهستیت، بهلکوو ئاوهز و ژیری لایه نیکی تره، که ده بیته هوی خولقاندنی وینه. ئەو وینانهش، که به هوی عهقل و ژیرییه وه دروستکراون و هیچ ئامازهیه کی ههستیان تیدا نییه، به وینهی واتایی ناسراون، چونکه (خالین له سرووشتی ههستهکان.) (الروخان، ۱۹۸۸: ۲۲۹) بهو مانایه ی له پروانگه ی چه مک و واتا و تیگه شته وه ده توانین لییتبگهین. لیره دا قسه له سهر ئەو وینانهیه، که به هوی بیر و ژیرییه وه دروستکراون و ههر به هوی عهقل و بیرکردنه وه شه وه ده توانین شیانبکهینه وه و لییانتیگهین نه ک به هوی ههسته کانه وه. بۆ دروستکردنی ئەم جوړه وینانه پیوسته شاعیر زیاتر بیرتیژی به کاربهیت بۆ دۆزینه وه ی په یوه ندیه شاراوهکانی نیوان ئەو چه مک و واتایانه ی وینه که ی لی پیک دینیت. بهم پییه ههتا شاعیر بیر و ئاوهزی فراوان بیت، زیاتر توانای به سهر وینه واتاییه کانه ده شکیت و به پیچه وانه شه وه هه تاکو له و لایه نه وه لاوازیته، ئەوه له خولقاندنی وینه ی ههستیدا سه رکه وتووتر ده بیت؛ هه ربویه (دروستکردن و پیکهینانی وینه ی زیهنی، هه میسه هاوری داهینان و دۆزینه وه ی په یوه ندی نوییه له نیوان ئەواندا و دۆزینه وه ی وینه ی نویی وه هایه، که ئاوهز پیشت به وجوړه ی که ویناکردن هیناویه تییه بوون، له جیهانی دهره وه دا درکی پیته کراوه. له به رانه ر ئەمه دا ده توانین ویناکردن به مال و توانای داهینانی ئاوهزی مروّف بیناسنین.) (مظفری، ۱۳۷۵: ۱۵) توانای ویناکردنی ئاوهزی شاعیر رۆلی گه وره له خولقاندنی وینه ی واتایی داهینراودا ده بینیت.

وینه ی هونهری واتایی، له به رئه وه ی بهر هیچ کام له ههسته کان ناکه ون و گهرمی و زبری و رهقی و تیژی و تونی و تالی و دهنگی بهرز و ئەو جوړانه ی تیدانابیریت، زیاتر له پروانگه ی واتا و ژیرییه وه لیان تیده گهین. هه ربویه (ئه زموونی رۆژانه ئەوه مان پیشاندهات، که وینه ی ئاوهزی که متر وشک و زبرن له وینه ههستییه کان،) (Kosslyn, 1983: 309-310) چونکه وینه ی ژیری (به ره می لیکدراوی خه یال و بیر و له ئاوهز و بیرکردنه وه وه ی شاعیره وه دهرده چیت.) (حمدان، ۲۰۱۱: ۳۳) نه ک له ههسته کانییه وه. هه ر ئەمه ش واده کات، وهرگر واتای ئەم جوړه وینه ییه وه کوه وینه ی ههستی به ئاسانی نه یه ته ده ست، بهلکوو (ده خوازیته وهرگر بۆ ئەوه ی نهینیه کانی هه لوه سینیتته وه له وه ی، که تیدایه تی له خه یالیکی قول، زور له سهری بوه ستیت و لی وردبیتته وه. ئەم جوړه وینه یه په یوه ستتره به زهینه وه، چونکه وهرگر هه موو توانا وهرگرییه کانی خو ی، زیاتر له وه ی که له وینه ی ههستیدا پیوستیه تی به کارده هیتیت.) (الوائلی، ۱۹۹۲: ۱۹۷)

ئاستی رۆشنیبری و شاره زاییه تایه تییه کانی شاعیر بۆ خولقاندنی وینه ی واتایی پیوسته، چونکه (به راسته خو ی به ستراوه ته وه به ئاوهز و بیر و دیدی تایه تی و خودی شاعیره وه و به پشتبهستن به رۆشنیبری و شاره زایی هونهری و زانیارییه کانی هزری خو ی) (الکنانی، ۲۰۰۹،

۱۰۰) ده‌توانیت وینه‌ی واتایی داهینراو بخولقینیت. شیعرى سالم هه‌لقولایى واقیعی ژیانى خوی و نه‌ته‌وه‌که‌یه‌تی، ژیانیک، که پره له به‌رزى و نزمى و تالی و شیرینی و سه‌ختی و تیڤوشان. ئە‌مه‌ش به ئاشکرا له شیوازی سه‌خت و ئالۆز و بی‌ری چر و وردی پشت وینه هونه‌رییه‌کانییه‌وه هه‌ستی پیده‌کریت. ئە‌و شیوازه‌ش له ژیر کاریکه‌ری شیوازی سه‌بکی هندیدا، سالم له‌ریگه‌ی کاریکه‌ربوونی به شاعیرانی ئە‌ده‌بی فارسی، له وینه‌ی (حافز، سه‌عدی، که‌لیم) هوه وه‌ریگرتووه و خۆشی له‌ناو ئە‌و شیوازه گشتییه‌دا شیوازیکی تاییه‌ت به‌خوی هه‌بووه. ئە‌و شیوازه‌ش له وینه‌ی هونه‌ری و به تاییه‌تیش له وینه‌ی هه‌ستی و ژیری له شیعره‌کانیدا به ئاشکرا ده‌بینریت. شاعیر زۆرجار له دیره شیعره‌کانیدا وینه‌ی هه‌ستی کردووه به پالپشتی تیگه‌شتن بۆ وینه واتاییه‌کانی ناو دیره‌که، چونکه له بنه‌رده‌تا تیگه‌شتن له چه‌مکه واتایی و ژیرییه‌کان ئالۆزتره له هه‌ستییه‌کان، بۆیه به گشتی چه‌مکه واتاییه‌کانی به شتی هه‌ستی ده‌رخستووه. ئە‌گه‌رچی گه‌لیک وینه‌ی واتاییش هه‌ن له شیعره‌کانیدا، که هه‌ر به چه‌مکی واتایی تر ده‌رخراون و ته‌نها له‌ریگه‌ی ژیری و عه‌قله‌وه ده‌توانین لێیان تیگه‌ین. شاعیر له دیره‌کاندا ده‌لیت:

به بی تو زینده‌گیم ناوی، له دووری تو حیات مه‌رگه
له ده‌ستم به‌رمه‌ده دامه‌ن، وه‌ره ده‌ستم به دامانت (سالم، ۲۰۱۵: ۲۱۱)

شاعیر، (حیات) که چه‌مکی واتاییه و له‌ریگه‌ی عه‌قل و ژیرییه‌وه لێ تیگه‌گه‌ین، چواندوووه‌تی به (مه‌رگ)، که دیسان چه‌مکی واتاییه و به‌ر هه‌سته‌کانمان ناکه‌وی، به‌لکوو له‌ریگه‌ی ژیرییه‌وه پی ئاشناین، واتا شاعیر له‌ریگه‌ی سوودوه‌رگرتن له لیکچواندنی ره‌وان، که ته‌نها لیچوو و له‌وچوو هاتوون و به به‌کاره‌ینانی چه‌مکه واتاییه‌کان وینه‌یه‌کی هونه‌ری واتایی درووست کردووه. له وینه‌یه‌کی ترده‌لیت:

به‌سه‌رچی گه‌ر حیاتم، بی زمستانی غه‌م و هیجران
ده‌که‌م پۆژی ته‌ماشای باغ و گولزارم، وه‌لی زه‌حمه‌ت (سالم، ۲۰۱۵: ۲۳۴)

لیره‌دا (زمستانی غه‌م و هیجران)ی به‌کار هیناوه، هه‌ر دوو وشه‌ی (غه‌م) و (هیجران) چه‌مکی واتایی و ئیمه له‌ریگه‌ی ژیرییه‌وه ده‌توانین لێیان تیگه‌ین، ئە‌م دوو وشه‌ چوینراون به‌یه‌ک وشه، که ئە‌ویش (زمستان)ه، وشه‌ی زمستان وه‌رزیکى ساله و وه‌رزه‌کانیش هه‌ستین. که‌واته لایه‌کی لیکچواندنه‌که واتاییه و ئە‌و‌تر هه‌ستییه، به‌لام شاعیر دوو لیچوو و یه‌ک له‌وچووی هیناوه؛ بۆیه به‌یارمه‌تی لیکچواندنی ته‌خت وینه‌یه‌کی هونه‌ری واتایی جوانی خولقاندووه. شاعیر له وینه‌یه‌کی ترده‌لیت، که په‌سنی دل‌به‌ری کردووه ده‌لیت:

سەرپا بەندە ئەندامم لە قەیدی سیحری جادوویی

فەرەنگی مەزەهەب، تەرسا میزاجی، ئاتەشی خوویی (سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۳۱)

لە نیووی یەكەمدا، شاعیر (سیحری جادووی) یار، كە چەمكی واتاییە بە (قەید) و كۆت چواندوو، كە هەموولەشی یاری بەندكردوو. لە نیووی دووهدا (مەزەهەب، میزاج، خو) هاتوون، هەموویان چەمگەلی واتایی و ژیرین و بە (فەرەنگی، تەرسا، ئاتەشی) دەریخستوون، كە دیسان چەمکی واتایی. بەم شیوویە لە نیووی دەری یەكەمدا یەك وینە هونەری هەیه، نیووی واتایی و نیووی تری هەستیە. لە نیووی دەری دووهدا، سی وینە هەیه، كە هەردوو لاكانیان چەمکی واتایی و بە عەقل و ژیری دركیان پێدەكەین. شاعیر دەلیت: دلبەر بە مەزەهەب لە ئەوروپایی و بە میزاج لە مەسیحی و بە خووش لە ئاگرپەرست دەچیت، هەر بۆیە خاوەنی سیحر و جادوویەكە، كە هەموو ئەندامانی جەستەمی بەندكردوو. یان دەلیت:

دل لە قەیدی ستمت زارە بە دايم مه ه و سال

چەند پۆژی بە وەفا تەركی جەفا كە، چ دەبی (سالم، ۲۰۱۵: ۹۸۱)

لەم دێردا وشەکانی (سەم، زار، وەفا، جەفا) هاتوون، كە هەموویان چەمکی واتایی و بە هۆی ژیریەو دركیان پێ دەكەین. بەو شیوویە لەریگە سوودەرگرتن لە چەمكە واتاییەكان، وینەیهکی هونەری دروستكردوو. زۆرجار شاعیر لە دێرێكدا چەندین وینە هونەری دروستكردوو، كە تێنایدا هەموو وینە ژیریەكان بە وینە هەستی دەرخراون، ئەمەش بە گشتی شیوازیکی دیارە لەلای سالم. بۆ نمونە لە دێرێكدا دەلیت:

شەطی میحنەت هات لە سەردا، سەددی هۆشی پەرفاند

بادی غەم لیم بوو بە شەركی، جیسری شادیم تیکشكا (سالم، ۲۰۱۵: ۲۸)

لەم دێردا شاعیر چوار وینە دروستكردوو. لە هەموویاندا نیووی یەكەمی وینەكە، كە لێچوووەكەیه، ژیریە. هەموویان بە شتگەلیك دەرخراون، كە هەستین و بەر هەستەكانمان دەكەون. لە نیووی یەكەمدا (میحنەت، هۆش)، كە دوو چەمکی ژیرین، بە (شەط، سەدد) چوینراون، كە شتگەلیك بەر هەستی بینین و بەركەوتن دەكەون. لە نیووی دووهدا سەردا (غەم) بە (باد) دەرخستوو. دواتر (بادی غەم، شادی) دیسان ژیرین و بە (شەركی، جیسر)، كە هەستین، دەرخراون. لە دێردا شاعیر بە هۆی چواندن و بەیارمەتی بەتەنکردن، وینەیهكە خولقاندوو. جگە لە وینە ئەو دێرانی باسمانكرد، دەتوانین ئاماژە بە چەندین وینە هاوشیو بەپێی لاپەڕی دیوانەكە و ژمارەیی دێرەكە بکەین: (ل: ۱۲۹، د: ۱)، (ل: ۲۳۲، د: ۱)، (ل: ۳۴۹، د: ۵)، (ل: ۷۴۳، د: ۵)، (ل: ۷۶۶، د: ۸)، (ل: ۹۸۱، د: ۱)، (ل: ۱۰۱۳، د: ۴).

زانستی ده‌رووناسی گرنگی به شیکارکردنی بواره ده‌روونییه‌کانی مرۆف دهدات، شاعر به گشتی و وینهی هونه‌ری به‌تایبه‌تی له هه‌ست و سوژی شاعیره‌وه هه‌لده‌قولیت و نمایشی باره ده‌روونی و ناوه‌کییه‌کانی شاعیر ده‌کات. به ده‌رپینکی تر (شاعر زمانی ده‌روونی شاعیره و هه‌موو وینه‌ریالیستییه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی "خود" به کامیرای زمانی خو‌ی ده‌گریت و له پێشه‌نگایه‌کی سه‌رنج‌راکێشدا به وینه‌ی شاعیرییه‌کان، وینه‌ی ده‌روونییه‌کانی شاعیر نمایش ده‌که‌ن.) (ئه‌حمه‌د، ۲۰۰۴: ۱۹۳) که‌واته له‌وه‌ته‌ی وینه‌ی هونه‌ری هه‌یه په‌یوه‌ستبووه به باره ده‌روونییه‌کانی شاعیره‌وه، چونکه (هه‌ر نووسه‌ریک له به‌ره‌مه‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ی وینه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی ده‌روونی ده‌کات.) (Хрусталева, 2018: 156) به واتایه‌کی تر (وینه‌ی هونه‌ری ده‌رپینی حاله‌تیکی ده‌روونی دیاریکراوه، که شاعیر پێیه‌وه ده‌نالینیت، له‌مه‌ر هه‌لوێستیکی دیاریکراو له هه‌لوێسته‌کانی ژبانی.) (الخلیل، ۲۰۱۴: ۲۵۷) قسه‌کردنیش له‌سه‌ر ئەم په‌یوه‌ندییه‌ میژووویه‌کی کونی هه‌یه و ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ لای گریکه‌کان، به‌لام له‌ په‌خنه‌ی هاوچه‌رخدا بایه‌خیکی زیاتری پندراوه به‌تایبه‌تی له‌دوای ده‌رکه‌وتنی زانی ده‌رووناس "فرۆید" و قسه‌کردن له‌ نه‌ست و چه‌پینراوه سینکسییه‌کانی مرۆف به‌گشتی و هونه‌رمه‌ند به‌تایبه‌تی. له‌م رووه‌وه له‌به‌ر رۆشنایی (شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونی و ئەوه‌ی په‌یوه‌سته‌ پێیه‌وه له‌ نه‌ست و ئاره‌زووه سینکسی و خه‌ونه‌که‌ بته‌کراوه‌کان، "فرۆید" چووه‌ناو جیهانی هونه‌ر و هونه‌رمه‌ندانه‌وه بو‌ ئەوه‌ی شمه‌که‌ سایکۆلۆجییه‌کانی بخاته‌روو. له‌ که‌سه سه‌ره‌تاییه‌کان بوو، که به‌ تیوری و کرداری په‌یوه‌ندی ده‌رووناسی به‌ئهدب و هونه‌ر و په‌خنه‌وه بونیادنا. به شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونی، باسی که‌سایه‌تی هونه‌رمه‌ندان و کاره هونه‌رییه‌کانیان و پرۆسه‌ی دروستکردنی هونه‌ری کرد.) (المختاری، ۱۹۹۸: ۱۱) هه‌روه‌ها (به توێژینه‌وه‌کانی فرۆید ده‌رباره‌ی عه‌ق‌لی ناوه‌وه و دیاریکردنی وینه‌ی شاعیری به‌وه‌ی، که هێمایه‌که سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌سته، هه‌روه‌ها بیروکه‌ی "یونگ" ده‌رباره‌ی نمونه‌ی بالاکان و به توێژینه‌وه‌ی ده‌روونییه‌کانی، وینه‌ی لای رۆژئاواییه‌کان فراوان بوویه‌وه.) (صالح، ۱۹۹۴: ۳۲) بیگومان نابیت له‌یادمان بچیت (فرۆید، دان به‌وه‌دا ده‌نیت، که شاعیر و فه‌یله‌سووفه‌کان نه‌ستیان دۆزیوه‌ته‌وه، ئەوه‌ی ئەم دۆزییه‌وه ریبازیکی زانستی بوو بو‌ لیکۆلینه‌وه له‌ نه‌ست.) (الخطیب، ۱۹۷۲: ۲۵۲)

به‌لام پیمانوايه فرۆید له‌وه‌دا زیاده‌رپه‌وی کرد کاتیکی ته‌واوی پرۆسه‌ی داهینانی هونه‌ری به هه‌لچونه سینکسییه‌کانه‌وه په‌یوه‌ستکرد، چونکه له‌و بره‌وايه‌دا بوو "نه‌ست" که که‌له‌که‌بووی که‌بته‌کراوه سینکسییه‌کانی مندالیی تیدايه، سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی وینه‌ی هونه‌رییه‌کانه و هه‌ر ئەو وینانه‌ش ئاشکراکه‌ری نه‌خۆشیه‌ی ده‌روونییه‌کانی شاعیرانن. دواتریش ئەو بیروپرایه سه‌لمینرا، که

(په‌خه‌گرانی کاریگه‌ربوو به پریازی شیکردنه‌وهی دهروونیی له‌و باوه‌په‌یاندایه‌له‌یانکرد، که شاعیر نه‌خو‌شی دهروونیی هه‌یه، یان گرنگییه‌کانی غریزه‌کانی تیناپه‌رینیت، بویه مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌قه شیعرییه‌کاندا وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌لگه‌گه‌لیکی دهروونیی بیت و نه‌خو‌شی و غه‌ریزه‌ی خاوه‌نه‌کانی ئاشکراده‌کات؛ بویه زیده‌په‌ویان کرد له‌ لیکنانه‌وه‌ی وینه شیعرییه‌کان تا ئه‌و راده‌یه‌ وای له‌و که‌سه ده‌کات، که کتیبه‌کانیان ده‌خوینیته‌وه له‌ به‌زه‌یی یان گالته‌جاری، پینان پیده‌که‌نیت)(غیلان، ۲۰۰۳: ۲۶۷).

(شارل مورون ۱۸۹۹-۱۹۶۶ز)، که دامه‌زینهری په‌خه‌ی دهروونیی، به‌ شیوه‌یه‌کی جیاواز له‌ فرۆید (شیکردنه‌وه‌ی دهروونیی بو‌ ئه‌ده‌ب و هونه‌ر دوورخسته‌وه له‌وه‌ی، که تهنه‌ شیکارییه‌کی "کلینکی" بیت و یاسا‌کانی پزیشکی حو‌کی بکات، هه‌روه‌ها ئه‌دیب و هونه‌رمه‌ندی دوورخسته‌وه له‌وه‌ی، که له‌ هه‌موو باره‌کاندا مرو‌قیکی ده‌ماریی بیت، یان ئه‌ده‌به‌که‌ی ئاشکراکردنی نه‌خو‌شییه‌کانی بیت، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی، که هه‌ندیک له‌ ئه‌گه‌ره‌کانی شیکردنه‌وه‌ی دهروونی له‌ باسکردنی که‌سایه‌تی و کاری هونه‌ری ئه‌دیبا پشتگو‌ی نه‌خست.) (المختاری، ۱۹۹۸: ۱۶) به‌و مانایه‌ی نه‌ست وه‌کوو په‌گه‌زیک ده‌کرئ ببیت به‌سه‌رچاوه‌ بو‌ خولقاندنی به‌شیک له‌و وینه هونه‌رییه‌کانی که شاعیر دروستیده‌کات و ده‌رخه‌ری باره‌ دهروونی و ناوه‌کییه‌کانیه‌تی. به‌لام هه‌موو وینه هونه‌رییه‌کانی شاعیر له‌ نه‌ست و که‌بتکراوه سینکسییه‌کانه‌وه سه‌رچاوه‌ ناگریت، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی، که نه‌ست تهنه‌ یادگه‌ی پاراستنی بیرکرنه‌وه سینکسییه‌کان نییه‌.

به‌ بو‌چوونی ئیرینا ئارنۆلد (Arnold ۱۹۰۸-۲۰۱۰ز) وینه له‌ ئاگاییدا له‌دایکه‌بیت و سه‌رچاوه‌که‌شی ئه‌زمونه دهروونییه‌کانه، بویه ده‌لیت: ((بیره‌وه‌رییه هه‌ستییه‌کان، بینراو، گو‌یگرتن، گه‌رمی و هه‌سته‌کانی تر، که له‌ ئه‌زمونه‌وه وه‌رگیراون، په‌یوه‌ستن به‌ ئه‌زمونه دهروونییه‌کانه‌وه.)) (Arnold, 2002: 114) ئه‌مه‌ش به‌و مانایه‌ی (وینه‌ی هونه‌ری ده‌لاله‌تی دهروونی کاریگه‌رییه درکراوه‌کانی رابردوو، که هونه‌رمه‌ند بنیاتی ناوه له‌پریگه‌ی وشه‌کانی ناو قه‌سیده‌که‌یه‌وه بو‌ دروستکردنی کاریگه‌ری له‌سه‌ر به‌رانبه‌ر.) (الیافی، ۱۹۸۲: ۶۹) ئه‌مه‌ش بو‌ ئه‌وه‌ی وه‌رگر بخاته هه‌مان بارودۆخی دهروونی خو‌یه‌وه. وینه‌ی دهروونی ده‌رخه‌ری لایه‌نه دهروونییه‌کانی شاعیره، که له‌ قولایی دهروونیدایه و له‌ وینه‌کانیدا نه‌خشانوونی. به‌لام بو‌ دۆزینه‌وه‌یان و ئاشکرا کردنیان له‌لایه‌ن تو‌یژه‌روه‌ه پیویستی به‌ وردیی و ئاگاییه‌کی زور هه‌یه، چونکه هه‌ر خو‌ی (قولبو‌نه‌وه‌ی تیروانین له‌ وینه‌ی هونه‌ریدا، یه‌کیکه له‌ کلپه‌کانی میتودی زانستی دهرووناسی،) (Ханифович, 2007: 3) که بیگومان له‌م شیکارکردنانه‌شدا پیویسته تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سه‌رده‌می شاعره‌که له‌به‌رچاوه‌ بگیریت. چونکه هه‌روه‌ک دهرووناسی هونه‌ر

فیگوتسکی لیف (Vygotsky, Lev ۱۸۹۶ - ۱۹۳۴ز) دهلیت: ((هموو نهوهیهک و هموو سهردهمیک به شیوهی خوی کاری هونهری به کاردهینیت.)) (31: 1999: Tamarchenko)

وینهی دهرونی جیاوازییه له وینهکانی تر له ئامرازهکانی دهربریندا، که پنیان دهردهبریت، رهنگه وینهیهکی راستهوخو، یان پروونیژیی یان هیمگاهریی بیت، به لام جیاوازه له دهربرینی ههستهکاندا، که دهرونی ئهیبی له سهر گوشرکراوه و له وینهیهکی هونهریدا دهیکیشیت و شارواوهکانی بهرجهسته دهکات و له قالبیکی ئهدهبیدا دهیخاته پروو. (التمیمی، ۲۰۰۳: ۱۲۷) به مانایهی دهکری له دروستکردنی وینهی دهروونیدا به هه مان شیوهی وینهکانی تر، هیما یاخود هونهره پروونیژییهکان به کار بهینریت و ههست و سۆزی تیدابیت، به لام جیاوازییه که له ههست و سۆزه دایه، که وینه که هلیگرتوه و په یوهسته به و رایه له دهروونییانهی، که ههست و ئاره زوه چه پینراوهکانی پیوه گریدراوه و له نهستدا شارواوتهوه و له وینه هونهرییه که دا خوی ئاشکرا دهکات.

له دیوانی سالمدا ژمارهیهکی زور له م جوړه وینه هونهرییهی تیدایه، بیگومان ئه مهش هوکاری خوی هه بووه. سهجادی دهلیت: ((سالم، پیاویکی بیهیز و لاواز بووه، بیری له شت زور کردووه تهوه، غم و په ژارهی نهفسی ئه وهندهی تر کاری تیکردووه، زور کهم له شساغی به خو یه وه دیوه، تا دوا هه ناسه ی ژیانی ههر به ئاهوناله بووه چه له دهست نه خو شی، چه له دهست جهوری زه مان.)) (سجادی، ۱۹۷۱: ۲۶۵) ههر له م بارهیه وه، له یه کهم دیوانی چاپکراوی سالمدا هاتووه، که (ئه لین له پیشا سالم له قه بی رهنجوری و یه کی ئه لئ بیمار بووه، گوایه له سهر ته کلیفی دکتور گوړپویه و کردوویه به سالم، که عه لامه تی ساغوسه لیمی بی، چونکه سالم پیاویکی لاواز و بیتاقت و مات و بیده نگبووه و قنگه کیش بووه.)) (دیوانی سالم، ۱۹۳۳: ۹) له گه ل هموو ئه مانه شدا (تیکچوون و روخانی بنه ماله ی بابان ده بیته هو ی داخ و دهر د له دلی ئه ودا) (سه فی زاده، ۲۰۰۸: ۵۹۰) و جهوری زه مانه و بارودوخی خراپی میرنشینی بابان چه ندین جار تووشی مالویرانی و ئاواره یی کردووه، هه روه ها غم و نازار و دهردی دابران له دل بهر بیگومان کاریگه ری له سهر دهرونی شاعیر به جیهیشتووه. هموو ئه مانه پیکه وه تووشی بارودوخیکی دهروونیی تایبه تیان کردووه؛ ههر بویه له دیوانی سالمدا گه لیک وینه ی هونه ری بهرچاو ده که ون، که دهربری باری دهرونی شاعیرن. ئه وه تا له دیریکدا باس له وه غه مبارییه دهکات، که سه راپای ژیانی داگیر کردووه و دهلیت:

خه میری خاکی من ئه ووه ل به بارانی فهره ح نه کرا

جهوانی و طیفلیی و پیریم، سه راسه ر جومله گی غم بوو (سالم، ۲۰۱۵: ۶۳۷)

ليڙه دا شاعير به سوودوهرگرتن له (سورة الرحمن) ئايه تي (۱۴) كه دهفهرميٽ: (خلق الانسان من صلصال كالفخار)، خودا مروقي له قور دروستكردووه. شاعير پيشانمان دهدات، كه نه و قورهي نهوي ليدروستكراوه به ئاوي باراني فهرحاني و خوشي نه شيلدراوه، بهلكوو به ئاوي غم خو شكاراوه؛ بويه مندالي و گهنجي و پيرييه كه ي هموو پيكه وه به غم و خهفته به سه ر بردووه. به وينه كه دا رونه كه له سه رده مي ته مهن ي پيري دا نووسراوه و شاعير له ساتيكي نه و ته مهنه دا وه ستاوه و باري دهر وني خويمان له سي ده مي جياوازا دا پيشانده دات. كه هيچ خو شيبه كي تيدانه بووه و غم سه راپاي ژياني دا گيركردووه.

له ديڙيكي تر دا شاعير باس له و باره دهر ونييه قورسه ي خو ي دهكات، كه به هو ي دور ي ياره وه دوو چاري ده بيت. له راستيدا خود ي عه شق ره گه زيكي دهر ونييه، مروقي عاشق گرفتاري باريكي دهر وني وه هاده بيت، كه ئاساي نيبه و هه ست به بو شايي دهر وني دهكات و له غيابي مه عشوقدا خو ي به كه م ده بينيت. نه وه تا سالم ده ليت:

دوصه د عوقده م له دلدايه به بي تو

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۲۲)

درو ناكه م به عوقده ي چيني گيسوت

شاعير رووي ده مي له دل به ره. به هو ي دهر بري ني (بي تو) له كو تايي نيوه ي يه كه مدا، بو مان دهر ده كه ويت، كه له مه عشوقه كه ي دووره، هر نه م دووريه باريكي دهر وني وه هاي خو لقاندووه، كه هو كاري دروستبووني (دووسه د عوقده) گرييه، له دهر وني شاعير دا. نه مه ش بيگومان دانپيداناي شاعيره له باره دهر ونييه ئالوزه كه ي، چونكه له زانستي دهر وونشيكاريدا يه ك گريش دهر وونيكي نائارام ده خو لقينيت، نه مه نه خوازه لا نه گه ر دووسه د گري بيت! له نيوه ديڙي دووه مدا وشه ي (درو) هاتووه، كه ديسانه وه، ئاماژه ي دهر ووني تيدايه. هه روه ها (عوقده) يه كي ديكه هاتووه، كه هه م مه به ستي گريي پيچ پيچي زولفي ياره و هه ميش بووه به گريي دهر ووني بو شاعير. به و شيويه شاعير وينه يه كي دهر ووني داهينراوي خو لقاندووه. به واتايه كي تر شاعير ده يه ويت بليت: هو كاري هه موو گريكاني دهر ووني من گريكاني چين چيني زولفي تون.

له ديڙيكي تر دا به هو ي هه لچونيكي سيكسييه وه شاعير وينه يه كي هونه ري خو لقاندووه، كه تامه زروي زوري نه و بو به ده سته يناني يه كيك له نه دنامه سيكسييه كاني دل به ر پيشانده دات. شاعير ده ليت:

به ريم يه كسه ر له نيعمه ته هاي فيرده ووسي، له دونيادا

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۰۸)

كه ره م كه ي گه ر به من ليمويي پوستانت له بو ستانت

لەم دێرەدا پالنه‌ریکی سیکسی، که باره‌ی دەرۆنییه‌که‌ی شاعیر پیشانده‌دات بۆ گه‌شتن به‌ جه‌سته‌ی یار، هۆکاری سه‌ره‌کی خولقاندنی وینه‌که‌یه. شاعیر به‌ راده‌یه‌ک تامه‌زرۆی مه‌مکی یاره، که ئاماده‌یه، ئەگه‌ر دل‌به‌ر له‌ دنیا‌ی پروناکدا مه‌مکی خۆی پێدات، ئەوه‌ ده‌ست له‌ هه‌رچی نیعمه‌تی به‌هه‌شتی ئەو دنیا هه‌لبگریت. ده‌سته‌ه‌لگرتن له‌ نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت له‌به‌ر مه‌مکی یار دهرخه‌ری فشاری زۆری غه‌ریزه‌ی شاعیره‌ له‌سه‌ر باری دەرۆنی ئەو. له‌ وینه‌که‌دا سوود له‌ لیکچواندن وەرگیراوه و مه‌مکی یار به‌ لیمۆ چوینراوه.

خه‌ون، په‌نجه‌ره‌یه‌کی تره‌ به‌رۆوی دەرۆنی شاعیردا، چونکه‌ به‌هۆی به‌ربه‌ستی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ شاعیران زۆرجار به‌هۆی خه‌ونه‌وه‌ توانیویانه‌ هه‌لچوونی خۆیان له‌لایه‌نه‌ سیکسییه‌کانه‌وه‌ دهربهرن، چونکه‌ (خه‌ون، دامرکینه‌ری هه‌ندی له‌ تاسه‌ و هه‌ز و شه‌هوه‌ته‌کانی مرۆقه‌ و جۆره‌ ئارامیه‌ک به‌ خه‌ونبین ده‌به‌خشیت.) (شه‌ورۆ، ۲۰۱۴: ۲۹) سالم له‌ دێرێکدا ده‌لێت:

بیته‌ خه‌و هه‌ر شه‌و حه‌ببیم، یا ئیلاھ

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۱۲)

بئ به‌قه‌د رۆژی قیامه‌ت طولی شه‌و

ده‌بینین شاعیر تامه‌زرۆی گه‌شتنه‌ به‌ یار، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌ خه‌ونیش بیت. بۆ ئەوه‌ له‌ خودا ده‌پارێته‌وه‌، که ئەگه‌ر دل‌به‌ر شه‌ویک هاته‌ خه‌ونی، ئەوه‌ خودا ئەو شه‌وه‌ به‌ قه‌د درێژی رۆژی قیامه‌ت درێژ بکاته‌وه‌. وه‌کوو رۆونه‌ پیکه‌وه‌بوونی شاعیر و یار له‌ شه‌ودا و به‌تایبه‌تیش ئەگه‌ر شه‌ویکی وه‌ها درێژییت، ئەوه‌ سه‌ره‌رای تیربوونی خۆشه‌ویستی بۆ پرکردنه‌وه‌ی بۆشاییه‌ غه‌ریزییه‌کانی شاعیریشه‌. له‌ قولایی واتاکه‌یدا گه‌ر دل‌به‌ر بیته‌ خه‌ونی شاعیر ئەوه‌ شه‌وی لا ده‌بیت به‌ رۆژ، به‌لام کام رۆژ؟ رۆژی قیامه‌ت، که‌ که‌س جلوه‌رگی له‌به‌ر نییه‌. به‌مه‌ش شاعیر وینه‌یه‌کی دەرۆنی خولقاندووه‌. جگه‌ له‌ وینه‌ی ئەو دێرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه‌ به‌ چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه‌ به‌پێی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که‌ و ژماره‌ی دێره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۲۱۸، د: ۱۰)، (ل: ۲۲۷، د: ۸)، (ل: ۲۵۵، د: ۶)، (ل: ۲۵۸، د: ۱۱)، (ل: ۳۶۲، د: ۴)، (۴۳۸، د: ۱)، (ل: ۷۸۱، د: ۶).

فلهسهفه بواریکی سه‌ربه‌خویه و فه‌یله‌سوفه‌کان تئیدا تاوتوی بی‌ری جیا‌وازه‌که‌ن، به‌شیوه‌یه‌کی ورد و چر، بیر له‌ تا‌قی‌گه‌ی بی‌ر‌کر‌دنه‌وه‌ی خویاندا شی‌کار‌ده‌که‌ن، ئە‌ده‌بیش به‌گشتی و شی‌عر و وینه‌ی هونه‌ری به‌تایبه‌تی بی‌ر ده‌کاته یه‌کیک له‌ ره‌گه‌زه‌ گرنگ و سه‌ره‌کییه‌کان له‌ خول‌قاندنی وینه‌کانیدا، که‌واته فلهسهفه و ئە‌ده‌ب له‌ "بی‌ر"دا که ره‌گه‌زیکی پی‌که‌ینه‌ر و بنیاتنه‌ری هه‌ردووکیانه هاوبه‌شن و به‌یه‌ک‌دا‌ده‌چن، ته‌نها ئە‌وه‌نده هه‌یه بی‌ر تاکه که‌ره‌سه‌ی بن‌چینه‌یی فه‌یله‌سوفه‌کانه، به‌لام لای شاعیران بی‌ر له‌پال ره‌گه‌زه‌کانی تری وه‌کوو سو‌ز و هه‌ست و نه‌ست و ئە‌ندیشه‌دا رۆل ده‌بینیت و پی‌که‌وه له‌گه‌ل ئە‌وانی تر وینه هونه‌رییه‌که پی‌شکه‌شده‌کات. به‌لام ئە‌و وینه هونه‌رییانه‌ی به‌ وینه‌ی فلهسهفی له‌قه‌له‌م ده‌درین، بی‌ری بوون و نه‌بوون و گه‌ردوون و ژیان و مردن به‌ شیوه‌یه‌کی چر له‌ هه‌ناوی وینه‌که‌دا پی‌شکه‌شکراوه. بی‌گومان کۆی ئە‌و بی‌رانه‌ش دوا‌جار فلهسهفه‌ی تایبه‌تی ئە‌و شاعیره ده‌رده‌خه‌ن، هه‌ر ئە‌مه‌ش واده‌کات، که له‌ کۆتایدا "وینه‌ی فلهسهفی" له‌دایک ببیت، که هه‌م ئە‌ده‌ب و هه‌م فلهسهفه‌شی تیدا ده‌بینریته‌وه. له‌مه‌شدا شاعیران و فه‌یله‌سوفان زۆر له‌یه‌ک نزیک ده‌بنه‌وه، نه‌ک هه‌ر ئە‌وه‌نده به‌ل‌کوو له‌م باره‌یه‌وه (شیللی) ده‌ل‌یت: ((شاعیران، فه‌یله‌سوفن و گه‌یشتوونه‌ته بال‌ترین پله له‌ هیز، شی‌عیریش ناوه‌ند و چئوه‌ی هه‌موو زانیارییه‌که.)) (که‌ریم، ۲۰۰۹: ۱۴۸) بی‌گومان ئامانجی سه‌ره‌کی له‌لای هه‌ردووکیان خزمه‌ت‌کردنی مرو‌ق‌ایه‌تییه، به‌لام گومانی تیدانییه هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ری‌گای تایبه‌تی خویان ئە‌وه ده‌که‌ن.

له فلهسهفه‌دا وینه هه‌موو ره‌نگ‌دانه‌وه‌کانی ژیانی مرو‌قه له‌ ئا‌گاییدا، واتا ده‌توانین بل‌یین ئە‌ره‌ستۆ و ئە‌فل‌اتۆن هونه‌ریان به‌ لاس‌ی‌کر‌دنه‌وه‌ی سروشت له‌قه‌له‌م‌دا، ئە‌وان وشه‌ی سروشتیان به‌ ناوی واقعی ژیانی مرو‌قه‌وه ناو‌بر‌دووه؛ هه‌ربۆیه (لای فه‌یله‌سوفه‌کان وینه، تی‌روانینی که‌سینکه بو دیارده‌یه‌کی دیاری‌کراو، نوینه‌رایه‌تی‌کردنی بی‌ریکی به‌رجه‌سته‌کراوه له‌ ئا‌گایی بینراو و بی‌ستراو و هه‌سته‌کانی تر‌دا دروست‌ده‌بیت.) (Поспелова, 1988: 38) به‌م پنییه وینه له‌ فلهسهفه‌دا به‌ بی‌ریک له‌ قه‌له‌م دراوه، که به‌هۆی یه‌کیک له‌ هه‌سته‌کانه‌وه به‌رجه‌سته‌کراوه، واتا تا راده‌یه‌کی زۆر ده‌رخستنی بی‌ری وینه به‌ هه‌سته‌کانه‌وه په‌یوه‌ستکراوه. به‌لام بی‌ر له‌ وینه‌دا به‌ یه‌کیک له‌ ره‌گه‌زه سه‌ره‌کییه‌کان له‌ قه‌له‌م دراوه، که شاعیر به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ناتوانیت پشت‌گویی بخات. بی‌گومان به‌هۆی بوونی بی‌ریکی چر له‌لای شاعیر، که به‌دوای کیشه‌کانی بوون و گه‌ردوون ژیان و مردنه‌وه بیت، وینه‌ی فلهسهفی له‌ ده‌قه شی‌عیرییه‌کانی شاعیردا له‌دایک ده‌بیت. بو ئە‌وه‌ی ئە‌و بی‌ره تی‌ژه‌ش دروست‌بیت، ده‌بیت شاعیر خاوه‌نی ری‌چکه‌ی تایبه‌تی خۆی بیت و له‌روانگه‌ی ئە‌و شی‌وازه‌ی شی‌عیری پیده‌نووسیت به‌ره‌می له‌ به‌ره‌می شاعیرانی تر جیا بکریته‌وه، سالم یه‌کیکه له‌و شاعیره دیارانه‌ی ئە‌ده‌بی کلاسیکی کوردیی ناوه‌راست (بابان)، که خاوه‌نی شه‌ق‌لی تایبه‌تی خۆی بووه،

(کاکه‌ی فه‌لاح) له‌باره‌ی به‌لگه‌ی ناسینی شیعرێ سالمه‌وه ده‌لیت: ((به‌لگه‌ی به‌هیزم شیوه‌ی دارشتن و جووری بیرکردنه‌وه و چۆنیتی بابته و شه‌قل و سیمای سالم له ئاوینه‌ی ئه‌و شیعرانه‌دا و چه‌شنی ده‌ربهرین و ئه‌و که‌ره‌سه و هه‌وینانه‌یه، که شیعره‌کانی پیگێراوه‌ته‌وه.)) (کاکه‌ی فه‌لاح، ۱۹۷۴: ۲) به‌و مانایه‌ی سالم، خاوه‌نی شیوازی تایبه‌تی دارشتن و شه‌قلی بیرکردنه‌وه‌ی خۆی بووه، له‌و روانگه‌شه‌وه بیرکردنه‌وه‌ی تایبه‌تی خۆی له وینه‌هه‌سه‌فیه‌کانیدا خولقاندوه. له‌ دیوانی سالمدا گه‌لیک وینه‌ی هونه‌ری وه‌ها ده‌بینین، که بیریکی وردی فه‌لسه‌فی هه‌وینی خولقاندنی بووه. بۆنمونه له‌ دێرێکدا ده‌لیت:

خوداوه‌ند چادری دونه‌یای به‌ دوو نییه‌ت سه‌راپا کرد

بیروون سوو سوور و ئایینه، ده‌روون په‌نگی عه‌زا په‌یدا (سالم، ۲۰۱۵: ۶۴)

شاعیر هۆکاری دروستبوونی دنیای له‌لای خوداوه‌ند باسکردوه، که گوایه‌ بۆ دوو مه‌به‌سته. له‌نیوه‌ دێری یه‌که‌مدا دنیای به‌ (چادریک چواندوه، بیگومان چادری، په‌مزی ژیان و گوزه‌رانه). چادریک له‌ده‌ره‌وه‌ دیمه‌نیک و له‌ناوه‌وه‌ دیمه‌نیک جیاواز تری هه‌یه. به‌و مانایه‌ی گه‌ردوون (ژیان) له‌ده‌ره‌وه‌ خۆی به‌جوانی نمایشده‌کات و خۆش دێته‌ به‌رچاو، به‌لام له‌ راستیدا له‌ ناوه‌وه‌ وای نییه‌ و په‌ره‌ له‌ ناخۆشی. ئه‌وه‌ش فه‌لسه‌فه‌ و بیرێ شاعیره‌ له‌مه‌ر ژیان. به‌ واتایه‌کی تر، ده‌قه‌که‌ نیشتمانییه‌ و وه‌سفی (عه‌زیز به‌گی بابانه، که دژی عوسمانیه‌کان بووه و له‌ "بانی مه‌قان" رێگه‌ له‌ والی به‌غداد ده‌گرێ، به‌لام له‌م شه‌ره‌دا سه‌رناکه‌وێ و له‌وێ ده‌کوژریت و سلیمانییه‌ ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی عوسمانیه‌کان.)) (خه‌زنه‌دار، ۲۰۱۰: ۲۰۳) به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌کرێ مانایه‌کی تریشی هه‌بیت، که سلیمانی بۆ عوسمانیه‌کان شادی و جه‌ژنه‌ و له‌ ناوه‌وه‌ش بۆ خه‌لکی سلیمانی و ئه‌هلی بابان شین و ناخۆشییه‌. به‌مه‌ش شاعیر بیرکردنه‌وه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی له‌مه‌ر ژیان، که له‌ ده‌ره‌وه‌ خۆش دێته‌ به‌رچاو و له‌ ناوه‌وه‌ش په‌ره‌ له‌ ناخۆشی و ماتهم، قۆستییه‌تییه‌وه‌ بۆ پیشاندانی دیمه‌نی شاری سلیمانی. به‌وه‌ش وینه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی به‌یارمه‌تی لیکچواندن دروستکردوه. سالم شانازی به‌ فیکر و بیرێ خۆیه‌وه‌ ده‌کات و له‌ ئاستیکی به‌رزی وه‌هادا دایده‌نیت، که موعجیزه‌ بخولقینیت، هه‌روه‌ک چۆن مووسا به‌ عه‌ساکه‌ی خولقاندی. ئه‌وه‌تا ده‌لیت:

سیحری فیکری من قه‌له‌م دینیته‌ چه‌رخ

موعجیزه‌ی مووسا بوو، چالاکی عه‌سا (سالم، ۲۰۱۵: ۱۱۵)

شاعیر نیشانمانده‌دات ئه‌وه‌ی قه‌له‌مه‌که‌م دینیته‌ هه‌لسوران، ئه‌و سیحریه‌، که له‌ بیر (فیکری) ئه‌ودا هه‌یه. هه‌ر وه‌ک چۆن عه‌ساکه‌ی مووسا، که خۆی داریکی په‌ق و ته‌ق بوو به‌لام ئه‌و په‌رجووی پێده‌خولقاند و سیحری ساحیرانی پێبه‌تال ده‌کرده‌وه. منیش (سالم) به‌و بیرێ له‌ قه‌له‌مه‌که‌مه‌وه‌ ده‌یخه‌مه‌روو پروپاگه‌نده‌ی نه‌یارانه‌ی پێبه‌تال ده‌که‌مه‌وه. به‌یارمه‌تی لیکچواندنی

ناراسته و خو قه له مه که هی خو ی به عه سا که ی موسا چواندوو و شانازی به بی ری ورد و پر
ئه فسوناوی و فهلسه فیی خو یه وه دهکات، که ده توانیت به هوییه وه په رجو بخولقینیت. به وهش
وینه یه کی فهلسه فی به یارمه تی لیکچواندن خولقاندوو. له دیریکی تر دا شاعیر باس له هۆکاری
دهمی مانه وهی ئاده م له به هه شتدا دهکات و ده لیت:

له بهر ته عمیری ئه م ویرانه، جهننه ت مولکی ئاده م بوو

حه قیقه ت پادشاهی کرد، وه لیکین موده تی که م بوو (سال، ۲۰۱۵: ۶۳۷)

شاعیر به پیتی بیر و فهلسه فهی خو ی باس له هۆکاری ئه م ماوه که مه ی مانه وهی ئاده م له
به هه شت دهکات. پیتیوایه، خودا وه ند بویه سه ره تا ئاده می خسته به هه شته وه تا کوو له جوانی
به هه شته وه ئیلهام وه ربگریت و دواتر که خرایه سه رزه وی، وه کوو به هه شت ئاوه دانی بکاته وه.
به لام وه کوو ئه وهی دیاره مرو ف نه ک ئه وهی نه کرد به لکوو به خراپه کارییه کانی، زه وی
ویرانتر کرد. به لام ده شکرئ به شیوه یه کی تر واتای دیره که لیکبده یه وه، که ئه ویش هۆکاری
مانه وهی ئاده م، ئه وه بووه، تا کوو خودا له و کاته دا سه رزه وی بو چاک بکاته وه و نو ژه نی بکاته وه
و ئاماده بیت بو ئه وهی نه سلئ مرو ف (ئاده م و حه وا) بتوانن تیدا بژین. شاعیر ده لیت: هه رچه نه
ماوه یه کی که م له به هه شت مانه وه به لام پادشایانه ژیان. له هه ردوو واتا که دا بیریکی فهلسه فی
قول سه باره ت به ژیانئ مرو ف ئاماده یی هه یه. سی وینه له دیره که دا هه یه، که له دوانیاندا سوود
له وه سفی راسته وخو و سییه میش (ئاده م) به (پادشا) چوینراوه. له دیریکی تر دا شاعیر هه رچه نه
باسی بروی دل بهر دهکات، به لام دهیچوینی به شاگردی یه کیک له دیارترین فه یله سوفه کانی یونانی
کون و ده لیت:

هیلال ئاسا له فیکرا خه م بووه ئه برۆ، له پال چاوی

وه کوو شاگردی ئه فلاتوون له سه ر بالینی بیماره (سال، ۲۰۱۵: ۷۵۴)

له م دیره دا شاعیر جاریک بروی یاری به هیلال و جاریکی تر به شاگردی ئه فلاتون
چواندوو. به م شیوه یه سوودی له لیکچواندنئ کو وه رگرتوو له نه خشاندنئ وینه که یدا، که تیدا
ده لیت: بروی دل بهر وه کوو هیلال (مانگی یه ک شه وه) وایه. جاری دووه م دهیچوینی به شاگردی
ئه فلاتون، به وهی که له بیر کردنه وهی زوردا نه خو ش که وتبیت و له سه ر سه رین پال که وتبیت و
چه مابیته وه. شاعیر شاره زای ئه وه یه، که ئه فلاتون فه یله سوف بووه و ده بیت شاگردی ئه و هینده
بیر بکاته وه نه خو ش بکه ویت، به مه ش به شیکی وینه هونه رییه که په یوه ستیکی گه وره ی به
بیر کردنه وهی قول و ورد و فهلسه فییه وه هه یه. جگه له وینه ی ئه و دیرانه ی باسمانکرد، ده توانین
ئامازه به چهن د وینه یه کی تری هاوشیوه به پیتی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکه یین: (ل:
۶۱، د: ۱)، (ل: ۷۸۱، د: ۴)، (ل: ۷۸۱، د: ۷)، (ل: ۸۸۰، د: ۲)، (ل: ۸۸۰، د: ۳).

رەمز، كەرەستەيەكى گرنگە بە دەستی شاعیرهو تاقوو بتوانیت بەھۆیەو مەبەستی پشت وینە ھونەرییەکانی بە راستەوخۆ و ئاشکرا پیشاننەدات، بەلکوو لە چوارچۆیەيەكى ناپوون و ئاماژەیییدا بیخاتەپوو، چونکە (رەمز، لە بنەپەتدا ئەو قسە شاراوەيەيە، كە نزیکە لە تینەگەیشتنەو.ه.)(الجهني، ۱۴۲۵: ۱۵۴) بەومانایەي شاعیر بە واتا ئاشکراکە، كە لە پووکاری دەرەوێ وینە شیعییەكەدا نیشانیدەدات، مانا شاراوەكەي، كە بەھۆی رەمزەو دڕوستیکردوو شارووتەو. ئەمەش بیگومان شاعیر ھەم بۆ جوانکردن و فرەپەھەندکردنی واتا و ھەمیش بۆ خو بواردن لە سانسۆری كۆمەلایەتی و سیاسی سوودی لیوێدەرگريت. بەم شیوہیە وینەي رەمزی، (وینەيەكى ھەستی ئامانجدارە و ئاماژە بە مەغزایەكى دوور دەكات. باشترین جۆری ئەوہیە، كە ئاماژەيی بیت و ئاشکرا نەبیت.)(التونجي، ۱۹۹۹: ۵۹۲) ھەر لەم بارەيەو (ھیگل) دەلایت: ((وینە، بە رەمز ناو دەبریت، بە شیوہیەكى سەرەكى تەنیا كاتیک وینەكە بە راستەوخۆی دەرئەبریت و لە خۆیدا پوون نەبیت.))(Гегель, 1969: 18) چونکە (وینەي رەمزی، فرەواتایە، زۆر جار واتاكانی بە ناپوونی ھەستی پیندەكریت. ناكړی بە وشەيەك، یان بە چەمكی دیاریكراو گوزارشتی تەواوی لیبكریت.)(Барковская, 2010: 31) رەمزیش ئەو نییە تەنھا لە ئەدەبدا بەكار بەینریت، (بەلکوو لە ھونەرە بینراوكاندا "وینە كیشن، پەیکەرسازی، شانۆ، سینەما" ھەر كایەيەكى تری فیکری كۆمەلگادا بەكار دەھینریت.)(Фарино, 2004: 88) بەلام (وشەي رەمز (Symbol) لە وشەي یونانی (Symbolon) ھوہ ھاتوو، كە بە واتای (زمانی مەرجدار) دیت. لە یونانی كۆندا ناوہكە نیوہی ئەو دارە بردراوہ بوو، كە لەگەل پارچەكەي تریدا یارمەتی خاوەنەكانیانی ئەدا تاكوو لە ھەركوێ بن یەكتر بناسنەو.)(Лавкрафта, 2018: 1) وشەكە ھەر لە كۆنەوہ (یەكیکە لە چەمكە كۆنەكانی بواری زمانەوانی، زاراوہي (smbol) لە سەرەتای سەدەي (۱۹) ھوہ، لە كتیبي خویندنی خویندنگاكاندا ھەبوو.)(Азбукина, 2001: 6)

رەمز، بە وشە دەر دەبردريت، ھەرۆكۆو (پۆمان یاکۆبسن)یش دەلایت: ((ھەموو وشەيەك (رەمزیكە،))(Якобсон, 1983: 117) چونکە لە بنەپەتدا ھەرۆكۆو (لۆتمان) وتوویەتی: ((زمان، ھەك جۆریك لە كۆد كاردەكات.))(Лотман, 1998: 14) بەلام نابییت لەیادمان بچیت، كە (لە رەمزدا، وشە لە وشەي ئاسایی بەھیزترە.)(Егоровой, 2014: 88) ھەرۆھا (ھەموو رەمزیکیش وینەيەكى ھونەرییە، كە لە تیرامانی دیاردەيەكى تاییەتەوہ بۆ تیرامانی باو و دنیا و دواچاریش ئەدەبیمان بەرز دەبیتەو.)(Крылов, 2005: 159) بەم شیوہیە وینەي ھونەری و رەمز، دوو چەمكی زۆر لیکنزیکن، بە بۆچوونی سیرگیی ئەفیرینتسیف (Averintsev, Sergey ۱۹۳۷ – Шелестюк,) (ھەموو رەمزیك وینەيە و ھەموو وینەيەكیش لانیکەم تا رادەيەك رەمزە.))

5 (1998: 195) (Титаренко, 2005: 195) يان دوتوانين بليين: (رهمز، بریتيه له وینهیهک، که بههوی کومه لیک نیشانه وه گیراوه، هر بویه وینهیهکی فره واتا پیکده هیئت) (Хвостова, 2014: 11) و یارمه تیدره له وهی وینه واتای زور هه لبرگیت، له مه شدا خوینهر رولیکی گوره ی هیه، چونکه (هیچ رهمزیک نییه هه موو ناوه رۆکه ی بویهک وهرگر ئاشکرا بکات.) (طه الطائي، ۲۰۰۵: ۱۷۱) رهمز له یه ککاتدا په یوه سه ته هه م به وینه ی هونه ری و هه م به نیشانه و خوازه شه وه، له مباره یه وه (سیرگنی ئه فیریتتسیف) له ئینسا کلۆپیدیای ئه ده بیدا، رهمز، به (پولینیکي جوانیناسی جیهانی پیناسه ده کات، که دوو لایه نی هیه، له لایه که وه له گه ل هاوپوله کانی وینه ی هونه ری و له لایه کی تره وه له گه ل نیشانه و خوازه په یوه سه ته.) (Хвостова, 2014: 11) هه روه ها (رهمز، بویه ئیقانووف فیاچیسلاف (Ivanov Vyacheslav ۱۸۶۶ – ۱۹۴۹) ز نیشانه یه که، ماناکه ی له ئه فسانه دا ئاشکرا ده بیئت) (Корнеева, 2012: 41) ئه مه ش له به ره وه ی زور به ی زوری ئه و رهمزانه ی که شاعیران له وینه هونه ری به کاندای به کاری ده هیئن له ئه فسانه کانه وه وهریانده گرن. به کاره یانی رهمز له وینه دا هه ندیک جار له لای شاعیران په یوه سستیکی ده روونی هیه؛ هر بویه (جابر عصفور) ده لیت: ((ده کریت له سه ر بناغه یه کی ده روونی، جیاوازی له نیوان وینه و رهمزدا بکریت، وینه ده کریت جاریک له ری خوازه وه بوروژینریت، به لام گهر دووباره بوویه وه ئه وه ده بیته رهمز.)) (ذیاب، ۲۰۰۳: ۱۷۱)

له وینه ی رهمزیدا واقع هه لده وشینریتته وه و دووباره به شیوازیکی نوی بنیات ده نریتته وه، چونکه (هه موو رهمزیک، رهنگدانه وه ی زیندووی واقیعه و تیژترین که ره سه ته ی دووباره دابه شکرده وه ی واقیعه.) (Хвостова, 2014: 7) نه ک هر ئه وه نده، به لکوو (له وینه ی رهمزیدا، رۆحی مرووف دووباره له دایک ده بیته وه.) (Халтрин-Халтурина, 2011: 341) ئه مه ش بایه خی گوره ی وینه ی رهمزی ده رده خات، ته نانه ت (ئیقانووف فیاچیسلاف) ده لیت: ((رهمز، به رجه سه ته کردنی راستیه کی خوداییه له سه ر زه وی.)) (Сычева, 2000: 5). له سیستی هیمایي فالگینا (Valgina) (Валгина. 1998. 82) دا، سی واتای جیاوازی وینه ی دیاری کردوه.

۱ – وینه ی نیشانه بۆکراو (به سوودهرگرتن له واتای راسته وخوی وشه).

۲ – وینه ی خوازه یی (واتای خوازه یی).

۳ – وینه ی رهمزی (واتاکه ی به گشتی له سه ر بنه مای ئه و ئاماژه تایبه تیانه ی هه لیگرتوه دیاریده کریت).

به مه ش (فالگینا) سی جور وینه ی دیاری کردوه، ئه وانه ش وینه ی راسته وخو و وینه ی خوازه یی و وینه ی رهمزییه، ئه مه ی ئاخیریشی به ئاماژه کردنه وه په یوه سستکردوه.

ئه و رهمزانه ی شاعیران له وینه هونه ری به کانیاندا به کاریانده هیئن، به گشتی به سه ر دوو جوردا دابه شکران، جوری یه که م: رهمزی خودی (تایبه تی): له م جوره رهمزه دا شاعیر به پیی ئه زموونی

خۆی شته تايبه تی و خودییه کانی ژیانی خۆی له شیوهی رهمزدا له وینه هونه رییه کانییدا به کارده هیئت، واتا له م جوړه دا (به شه کانی ژیانی مروّف، له پوانگه ی شاعیره وه به هایه کی ئاماژه بیان هیه، ههروه ها هه موو مروّفایه تی بابته تیکه بو باری هزری و سوژی ئالوژ، ناتوانریت به رواله تی، یان راسته وخوویی مامه له ی له گه لدا بکریت و هه ژماربکریت). (طه الطائی، ۲۰۰۵: ۱۸۴) هه ربوویه له چوارچیوهی رهمزی خودیدا ده خریته پروو. جوړی دووهم: رهمزی بابته تی (گشتیی): له م جوړه دا شاعیر له و شتانه ی، که تايبه تن به کومه له وه که لک وهرده گریت و رهمزیان لیوه رده گریت و له وینه هونه رییه کانییدا به کاریان ده هیئت، واتا له رهمزی بابته تیدا (گرنگترین پیتر اووه بو ماوه ییه کان که رول ده بین له کیشانی وینه ی رهمزیدا، رهمزه فولکلورییه کانه، که له که سایه تی میژوویی و ئاینی و کومولایه تییه کانه وه سه رچاوه ده گرن، ئه مه جگه له وه ی هه ندیک له پروداوه گه وره کان، که پروبه پرووی کومه لگایه ک بووه ته وه، لای شاعیران به گشتی بوونه ته رهمزگه لیک، که نمونه ی خالی پیکه وه به ستنی نیوان رابردوو و ئیستایه، گرنگی گه وره ی له ده وله مه ندکردنی وینه دا هیه، که له واقیعه وه ده ستپیده کات بو ئه وه ی تیپه ریئت و زیاتر پروونتر و په تیرر بیته وه، به لام ئه م ئاستی په تیبوونه به دینایه ت به پالوتنی رهمز نه بیته، له ده وروبه ر و ورده کارییه کانی مادده دا، چونکه له واقیعه وه ده ست پیده کات به لام واقیعه وه کوو خۆی ناکیشیت به لکوو ده یگیریته وه بو خود و نیشانه کان و مادده و تییدا په یوه ندی به سروشته وه ده روخت، بو ئه وه ی له سه ر پاشماوه روخواوه کانی په یوه ندگه لیکی نو ی و مه رجدار، به دیدی خودی شاعیر بنیاتی بنیت) (طه الطائی، ۲۰۰۵: ۱۷۳-۱۷۴) و رهمزی بابته تی نو ی لی درووست بکات. ئه م جوړه ش (به رهمزه جیهانییه کان نوینه رایه تی ده کرین، که له سه ر بنه مای ئه فسانه و فولکلور و کولتور به گشتی نه وه بو نه وه ده گو یزرینه وه). (Крупчанова, 2005: 33) سالم به یه کیک له رابه ره گه وره کانی قوتابخانه ی شیعی کلاسیزمی کوردی ناوه راست (بابان) ده ژمیردریت، (له کاتیکدا که رهمزییه ت یاخیوونیکه له کلاسیزم، ده بینین (سالم) له شیعه رکانیا زورجار په نای بردوته به ر رهمز). (حه مه که ریم، ۱۹۸۶: ۳۲) به گشتی له دیوانی شیعی سالمدا رهمز به شدارییه کی کارای له بنیاتی وینه هونه رییه کانییدا هیه، تا ئه و راده یی (که وا هیچ شاعیریکی کلاسیکی کورد به قه ده ر سالم له شیعه رکانیدا رهمز و ئاماژه ی میژوویی و داستانی و ئه فسانه یی به کارنه هیئاوه). (ده شتی، ۲۰۲۱: ۱۴۷، ۱۴۶)

له دیوانی شیعی سالمدا، گه لیک رهمزی جوړاوجوړ هه ن، که ئاماژهن بو لایه نی ئه فسانه یی و ئاینی و میژوویی و داستانی (دلداری و قاره مانییه تی) و فه ره ه نگی و کلتووری. بیگومان لیتره دا ده رفه ت نابیت هه موو جوړه کانیان بخه ینه پروو، ته نها هه ندیک له و جوړانه له هه ناوی شیعی شاعیره وه باس ده که ین. له دیتریکدا ده لیت:

دهترسم بئ له ناکادا سه موومی

نه گول بیلی، نه دل بیلی، نه گولزار

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۹۵)

لیره دا شاعیر وشه ی (سه مووم) ی به کارهیناوه، که (که بایه کی گهرمه و هه ندیک پیتانویه، به زوری له رۆژدا دیت، هه ندیک جاریش له شه ودا هه لده کات) (دهخدا، ج ۹، ۱۳۷۷: ۱۳۷۴) و شاعیر بۆ رهمزی ئافات و به لا به کارهیناوه، که هر به هانتی گول و گولزاریش له ناو ده بات. ئه مه ش رهمزیکی خودییه و شاعیر له لای خوییه وه (سه مووم) ی بۆ ئافات و به لا به کارهیناوه. له لایه کی تریشه وه ده کړی شاعیر مه به سستی له (سه مووم) ئاهو هه ناسه ی گهرمی خوی بیت. له دیریکی تر دا شاعیر (ئابی به قا)، که رهمزیکی گشتییه و زور له شاعیرانی پیش ئه و به کاریان هیناوه، ئه میش دیسان وه کوو رهمزی ژیان و مانه وه وینه ی رهمزی پینخولقاندووه، ده لیت:

طورپه، بۆ ئابی به قای چیره، دلی برد به شیتاب

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۴۹)

بۆ ده لیلی رهه ئه گهر کاری "خضر" بئ له غوراب

شاعیر، (ئابی به قا) ی له گه ل (خضر) دا به کارهیناوه. چیرۆکه که ئه وه یه، که گوايه (خضر: خدری زینده، که مه شهوره، ئاوی حیات "ئاوی به قای" ی خوار دۆته وه و تا قیامهت نامریت.) (مدرس، ۱۳۸۰ هـ: ۳۶۷) له (فه رهنگی دهخدا) دا (بۆ هه موو وشه کانی (اب بقا، اب حیات، اب حیوان، اب خضر) هه ر ئاوی ژیان به کارهینراوه.) (دهخدا، ج ۱، ۱۳۷۷: ۴۷-۴۹) به م شیویه (ئابی به قا) بووه به رهمزیکی بۆ ژیان و نه مری و مانه وه. له وینه که دا زولف و ئه گریجه ی یار (طورپه) به په له دلی ئه می بردووه بۆ لای رووخساری یار، ئه و رووخساره ی، که ئاوی به قای تیدایه (ئابی به قا) خوازراوه بۆ دهم و لیوی یار، دهم و لیو، که (بۆ خواستراوه) ه نه هاتووه و (ئابی به قا) که (لی خواستراوه)، هاتووه، گونجاویش له نیوانیاندا هه یه، به مه ش سوود له خواستنی ئاشکرای ریک وهرگیراوه.

له نیوه دیریی دووه مدا ده لیت: ئایه ئه و ئه گریجه یه ی که وه کوو قه له ره ش ره شه، ده توانیت کاری خدری زینده بکات و بییت به ده لیلی گه یاندنی دلی من به ئابی حیات، به م شیویه ئه گریجه ی هه م به غوراب و هه میش به خضر چواندووه، به مه ش به یارمه تی چواندنی کو وینه ی دووه می دروستکردووه. شاعیر له دیره شیعه ره که دا سوودی له رهمز و خواستنی ئاشکرای ریک و چواندنی کو وهرگرتووه و وینه یه کی هونه ری رهمزی داهینراوی جوانی خولقاندووه. شاعیر له دیریکی تر دا کیوی (طووری) ی به کارهیناوه، که رهمزیکی ئاینیه و ده لیلی بالادهستی و هیز و توانای خودایه، ده لیت:

یه ک زهرپه عه کسه په رته و، دهرکه وت و طووری سووزاند

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۳۴)

ئاینه سه ختروو بوو، له و عه کسه تابی هینا

وشەى (طورور)ى بەكارهیناوه، وهكۆ دياره مهبهستى لهو كيوهيه، كه تىيدا خودا قسهى لهگهڵ چهزرهتى موسادا كرد، ئەم كيوهش وهك رهمزىك بۆ گهورهى و بههيزى نوورى خودا سهيردهكرىت، چونكه ئەوه بووه هۆى سوتاندنى كيوهكه. گهرچى وشەى (طورور) واتاى قوولترىش ههڵدهگرىت، بهلام ليرهدا ئيمه مهبهستمان له لايهنى رهمزى واتاكهيهتى. شاعير لهم ديرهدا ئەو رهمزهى بهكارهیناوه له دروستكردى وئينهيهكى هونهرى گهلىك جواندا، كه تىيدا رومتهتى يارى چواندوو به ئاوينه، ئەمهش لهبهر پاكى و بىگهردييهكهى، بهلام رومتهتى يار له ديرهكهدا دهرنهكوتوو و (ئايينه) ئاوينه، دهركهوتوو، شاعير له دروستكردى وئينه هونهرييهكهدا سوودى له خواستنى ئاشكرا وهرگرتوو، چونكه به ئاشكرا وشەى (ئايينه)ى بۆ روممهت خواستوو و وئينهيهكى هونهرى رهمزى جوانى خولقاندوو، له وئينهيهكى تردا شاعير ههنديك رهمزى خوشهويستى و ئاينى بهكارهیناوه و دهلىت:

له عيشقا ههر منم ههمدهرسى مهجنون

له سهبرا ههر منم ئوستادى ئەبيوب (سالم، ۲۰۱۵: ۱۵۶)

شاعير دوو رهمزى بهكارهیناوه و بنىاتى وئينه هونهرييهكهى لهسه ر پىكهیناوه. له نيوهدىرى يهكهمياندا (مهجنون)، كه رهمزىكه و ئاماژهيه بۆ داستانى خوشهويستى (لهيل و مهجنون) و خۆى به هاوشانى مهجنون دهبنىت له خوشويستى يارهكهى. له نيوهدىرى دوومهيش (ئەبيوب)ى بهكارهیناوه، كه رهمزى سهبر و ئارامگرتنه ئاماژهيه بۆ پىغهمبهر ئەيوب. شاعير ليرهدا خۆى نهك وهكۆ ئەيوب دهبنىت، بهلكۆ خۆى به مامۆستاي ئهويش ئەزانىت و وههاى نيشاندهدات، كه ئەو له خوشهويستى ياردا وهكۆ مهجنونه و له ئارامگرتن و سهبريشدا وهكۆ ئەيوبه و بگره لهويش باشتره بۆ ئارامگرتن لهسهر ئەو بهلا و ناخوشىيانهى، كه بهسهريدىت، ههر سووره لهسهر خوشويستى يار و ئارام دهگرىت. لهبهرئوهى له وئينه رهمزىدا ئەگهرى زياد له واتاىكه بوونى ههيه؛ بۆيه دهكرى شاعير له نيوهدىرى دوومهدا مهبهستى ئهوهشى ههبيت، كه ئەم وهكۆ مامۆستايهك دهكرى خهلكى فيرى ئارامگرتن بكات. بهمهش له وئينه هونهرييهكهدا ههم سوودى له رهمزى داستانى دلدارى و ههميش له رهمزى ئاينى وهرگرتوو و وئينهيهكى رهمزى پى خولقاندوو. جگه له وئينه ئەو دىرانهى باسمان كرد، دهتوانين ئاماژه به چهندين وئينهى هاوشيوه بهپى لاپههه ديوانهكه و ژمارهى ديرهكهى بكهين: (ل: ۱۵۹، د: ۱)، (ل: ۲۹۵، د: ۷)، (ل: ۳۳۹، د: ۳۳)، (ل: ۳۴۹، د: ۴)، (ل: ۴۰۹، د: ۷)، (ل: ۴۲۰، د: ۱)، (ل: ۴۲۵، د: ۴)، (ل: ۴۵۳، د: ۸)، (ل: ۵۰۸، د: ۶)، (ل: ۶۹۶، د: ۶)، (ل: ۸۴۳، د: ۷)، (ل: ۸۵۶، د: ۲)، (ل: ۸۶۳، د: ۴)، (ل: ۹۳۷، د: ۱۷).

ئەفسانە، بىر كۆرۈنۈش ۋە مۇرۇق سەرەتايىيە كانە لەبارەى دروستتوبونى ژيان و گەردوونەۋە، ھەربۇيە تەنھا (لە رېگاي وینەى ھونەرى ئەفسانەيىيەۋە دەتوانىن لە شىۋازى ژيان و بىر كۆرۈنۈش ۋە مۇرۇق سەرەتايىيە كان تىبگەين،) (Потебня, 1990: 302) كە بىگومان ئەۋ تىروانىنانەش بۇ سەردەمى خۇيان لە ئاستىكى بەرزى فەلسەفەيدا بوون، بەلام بۇ ئەمرو ھەم لەرووى بىرى فەلسەفەيىيەۋە و ھەم لەرووى لۆژىكىيەشەۋە لە ئاستىكى نزمدايە. ئەگەرچى لە ئىستادا خۇنۋاندنى ئەفسانە كان لە وینە ھونەرىيە كاندا لە بەرزترىن ئاستدايە. بە دەربىرىنىكى تر (وینەى ئەفسانەيى، لە كۇندا ۋەك نزمترىن ئاستى شىۋەى بىر كۆرۈنۈش ۋە دەستى پىكردوۋە، لە كۇتايدا چەمكەكە لە شىۋەى وینەى شىعەرىدا ۋەك بەرزترىن ئاستى خۇى كۇتايى پىدەيت. لە سەردەمە كۇن و سەرەتايىيە كاندا چەمكەكە ۋەك بەرزترىن ئاستى بىر كۆرۈنۈش ۋە دەستى پى كۇر، بەلام ئەۋە راستىيە، كە لە ئىستادا بە نزمترىن ئاستى بىر كۆرۈنۈش ۋە دەبىرنىت. (Фрейденберг, 1998: 18) بەلام بىگومان گەر لە روانگەى سەردەمى خۇيانەۋە و لە دىدگاي مۇرۇقى ئەۋ كاتەۋە سەبىريان بگەين، ئەۋە لەگەل واقىعدا گونجاۋ بوۋە؛ ھەر بۇيە (پۇتېنىيا) دەلەيت: ((وینەى ئەفسانەيى، بە شىۋازىك دروستكراۋە، كە لە تىروانىنى خەلكى ئەۋ كاتەۋە زۇر لە واقىعەۋە نىزىك بوۋە،)) (Потебня, 1976: 13) چونكە (ئەفسانە لە روانگەى ئەۋ كۇمەلگايەۋە، كە تىيدا سەرىيەلداۋە راستىيەكى بنەرەتى بوۋە. (Доманина, 2014: 121) ئىمە لە رېگەى ئەفسانە كانەۋە دەتوانىن پىشكەۋتە كانى ئەندىشە و بىرى مۇرۇقايەتى بىبىن، چونكە (خەياللى ھونەرى بە شىۋەيەكى گىشتى و ھەكۋ ھونەر پەيوەندىيەكى فراۋانى بە ئەفسانەۋە ھەيە، ھەر يەكە لەۋ ئەفسانانە ھىن نەتەۋەيەكن و بەگىشتى ھەنگاۋە كانى پىشكەۋتنى كۇمەلگاي مۇرۇقايەتى نىشان دەندەن. (Борисов. 2013. 17) ھەروەھا ھەم لە شىعەر و ھەم لە ئەفسانەدا خەيال رەگەزى بالا و زالە؛ ھەر بۇيە پىكەۋە دەگونجىن و شاعىران دەست بۇ چىرۇكە ئەفسانەيىيە كان دەبن و لە چوارچىۋەى رەمزدا وینەى ھونەرىيان لى دروستدەكەن.

ۋشەى ئەفسانە (مىف myth) دەگەرپىتەۋە بۇ ۋشەى كۇنى يۇنانى (mythos)، كە (ئەفسانە، داستان، چىرۇك) دەگرپىتەۋە (Борисов, 2013: 17) و (لە كۇندا ھەموو شتىك بوۋ" بىر، شت، كردار، بوون، ۋشە" ۋەك تاكە شىۋەى جىھانىبىن خزمەتى دەكرد. (Фрейденберг, 1998: 159) لەبارەى زاراۋەكەۋە (رۇلان بارت) دەلەيت: ((تايىيەتمەندى بنچىنەيى چەمكى مېتۇلۇژى، مەبەستەكەيەتى)) (Барт, 1989: 84) و (ئەگەر بەسادەيى و بە تەۋاۋى ئىتمۇلۇژى بلېم ئەفسانە چىيە؟ ئەۋە دەلېم: ۋشەيە، گوتنىكە) (Барт, 1989: 72) و (جۇرىكە لە زمان و ناۋەرۇكىكى درۇدەلەسەى ھەيە. (Барт, 1989: 46) ئەفسانە گرنگىيەكى گەرەى لە ئاشكرا كۇردنى بارى دەروونى خەلك ھەيە، لەم بارەيەۋە خەيىم شتاينتال (Steinthal, Heyman ۱۸۲۳ - ۱۸۹۹ز)

دهلیت: ((به له بهرچاوغرتنی (ئەفسانە و زمان)، شیعەر له په‌یوه‌ندیدا وه‌ک گوزارشتیکه له سایکۆلۆژیای خەلک،)) (Жирмунский, 1979: 120) چونکه ئەو زمانە ی که ئەفسانەکانی پێده‌برێدراوه، ده‌ربری باری ده‌روونی خەلکیه. ئەمەش له‌به‌رئەوه‌ی هەر له‌ بنه‌رەتدا به‌رهمه‌یتانی ئەفسانەکان بۆ په‌وینه‌وه‌ی ترس و راپرسیه‌کانی خەلکی بووه. هەر له‌م باره‌یه‌وه (کارل یونگ) ده‌لیت: ((ئەفسانەکان کۆمه‌له‌ په‌مزیکن، که ترس و هیوا و ئومیده‌کانی خەلکی تیاندان (رهنگی داوه‌ته‌وه.)) (ال.گورین و ار.ویلینگهام، ۱۳۷۷: ۱۷۲)

له‌لای شاعیران به‌کاره‌یتانی ئەفسانە ئامانج نییه، به‌لکوو په‌مزی لێوه‌ده‌گرێ و بیری شیعیری خۆی پێده‌گه‌یه‌نیت به‌ خوینه‌ره‌کانی، هه‌روه‌ها (تیۆریه‌ په‌مزیه‌که‌ی ئەفسانە به‌ربلاوه، له‌ سه‌ده‌ی بیسته‌مدا بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ی ده‌کرد، که ئەفسانە له‌ کرۆکی خۆیدا له‌گه‌ل داهیتانی شیعیری وه‌ک یه‌کن.)) (Ваганов, 1978: 3)، هه‌روه‌ها (پۆتیبیا) باوه‌ری به‌وه‌ هه‌بوو، که (هه‌موو وینه‌یه‌کی په‌مزی خواسته‌، له‌ جه‌وه‌ردا وشه‌که له‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی خوازه‌بیه‌وه‌ داتاشراوه و ئەفسانەیه‌ک دروستده‌کات، که له‌ ئایندا گه‌شه‌ده‌کات، به‌م شیوه‌یه‌ خۆی له‌کۆنه‌وه به‌ ئیمه‌ ده‌به‌ستیته‌وه.)) (Ваганов, 1978: 232) هه‌روه‌ها ریحارد فاگنەر (Wagner ۱۸۱۳-۱۸۸۳ز) کاره‌کته‌ریکی جیهانی به‌ ئەفسانە به‌خشی، ئەو وتی: ((ئاین و ئەفسانە، گوزارشت له‌ ته‌واوی بۆچوونه‌ باوه‌کان له‌سه‌ر سروشتی شته‌کان و مرو‌ف ده‌کن.)) (Ваганов, 1978: 233) ده‌توانین ب‌ئین: ئەو په‌مزه ئەفسانەبیانه‌ی شاعیران له‌ وینه‌ هونه‌ریه‌کانیاندان به‌کاریانده‌هینن (ئه‌نجامی بیری مرو‌بیه به‌ درێژایی هه‌زاره‌ها سال؛ بۆیه به‌هۆی ئالۆزیه‌وه‌ بنیاتی هزر و شارستانی مرو‌بی پێ وه‌سفه‌کریت.)) (البدراي، ۲۰۰۵: ۹۵) سالم یه‌کێکه له‌و شاعیرانه‌ی ئەده‌بی کلاسیکی کوردیی، که به‌ بایه‌خه‌وه له‌ چیرۆک و بابه‌ته ئەفسانەبیه‌کانی روانیوه و ئاویتته‌ی شیعیری خۆی کردوه و وینه‌ی هونه‌ری ئەفسانەیی داهیتراو و نویی پێخولقاندوون. له‌ دێرێکدا، که ئەفسانەیی (چالی بابل، چالی هارووت و مارووت) ی بۆ بنیاتی وینه‌ هونه‌ریه‌که به‌کاره‌یتاوه و ده‌لیت:

دلی ساحیر، له‌به‌ر زولف و زه‌نه‌خ، ناگاته پوخسارت

له‌ یه‌ک سوو حه‌لقه‌یی ئەفعا، له‌ یه‌ک سوو چاهی هارووته (سالم، ۲۰۱۵: ۷۴۳)

شاعیر له‌ په‌سنی جوانی روخساری یاردا وینه‌یه‌کی هونه‌ری ئەفسانەیی جوانی دروستکردوه، زولفی یاری به‌ حه‌لقه‌ی مار و زه‌نه‌خ (چالی چه‌ناگه‌)یشی به‌ (چالی هارووت) چواندوه، که ئەفسانەیه‌کی سه‌رده‌می بابلیه‌کانه و له‌ (فه‌ره‌نگی ده‌خدا) دا ده‌لیت: ((چالی بابل، ئەو چاله‌یه، که هه‌ردوو فریشته (هارووت، مارووت) تییدا به‌ندکراون.)) (ده‌خدا، ج ۶، ۱۳۷۷: ۸۰۳۳) ئەم چاله‌، وه‌کوو بابه‌تیکی ئەفسانەیی له‌ ئەده‌بیاتی ناوچه‌که‌دا شوینی خۆی داگیرکردوه. شاعیر سوودی له‌و ئەفسانەیه‌ وه‌رگرتوه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری نویی لێخولقاندوه، که تییدا ده‌لیت:

تهنانهت سیحربازیش بههوی زولفی لولتهوه، که وهک حهلقهه ی مار و چالی چهناگهت، که وهکوه چالهکهه ی هاروته، ناتوانیت به روخسارت بگات. بهمهش به یارمهتی لیکچواندن وینهیهکی نهفسانهیی خولقاندوه.

شاعیر له دیریکی تردا سوودی له بیرکردنهوهی مروقه سهرهتاییهکان وهرگرتوه لهبارهی گوی زهوی و شیوهی وهستانی و شوینی لهنگهگرنتییوه، دهلیت:

مهکانی دل له گیتسووته، نهبهدهرگیز جودا نابی
له لهنگهردا، ههتا ماهی لهگهله گا جووته، وا جووته
(سال، ۲۰۱۵: ۷۴۶)

لیردها به یارمهتی نهو نهفسانهیهی که دهلیت: گوی زهوی لهسههر شاخی گایهکه و نهویش لهسههر پشتی ماسیییهکه و ماسیییهکهش لهسههر ئاوه و ئاوهکهش لهسههر تاریکییه، وینهیهکی هونهریی نهفسانهیی زور جوانی نهخشاندهوه. له ناو وینهکهدا دوو وینه بوونی ههیه، یهکهمیان له روانگیهکی نهفسانهییوه دیاریکردنی شوینی زهوییه، دووهمیشیان مهکان و شوینی دلی شاعیره، که له ناو زولف و نهگریجهی یاردایه و ههتا نیوانی ماسی و گایهکه باش بیت نهوه دلی شاعیر له زولفی یار جودا نابیت، به واتایهکی تر دلی شاعیر بهندی داوی نهگریجهی یاره تاکوو نهو کاتهی مهگهردنیا ئاخیربیت. بهو مانایهی ههتا زهوی لهسههر شاخی گایهکه لهنگهبرگریت، دلی شاعیریش له زولف و نهگریجهی یاردا نیشتهجییه.

له وینهیهکی تردا شاعیر سوودی له نهفسانهی زوحاک وهرگرتوه و له بنیاتی وینهیهکی هونهریی نهفسانهییدا بهکاری هیناوه، دهلیت:

سهری زولفت سهری کرده دهماغم
له دوشته نهژدههای ضهحاکه نهمشهوه
(سال، ۲۰۱۵: ۷۰۰)

شاعیر له پهسنی زولفی یاردا وینهی نهوهمان بو دهکیشیت، که سهری زولفهکانی چووته ناو دهماغی نهمهوه و مۆخی دهخوات. بو نهوهی نهو وینهیهمان به جوانی نیشانبدا هاتوه چواندوویهتی به وینهیهکی نهفسانهیی بهناوبانگ، که نهویش نهژدهها (مارهکان)ی سهرشانی زوحاکن، که مۆخی گهنجانیان وهکوه خوراک پیدهدان. بهو مانایهی دوو زولفی سههر شانکانت وهکوه دوو مارهکهی سهرشانی زوحاکن و خهریکن دهماغی من دهخون. لیردها شاعیر بو خولقاندنی وینه هونهرییهکهی سوودی له نهفسانهی زوحاک وهرگرتوه. بیگومان دهکری دیره شیعرهکه واتای نهوهش بگهیهنیت که زولفهکانی یار هینده جوان بوونه کاریان له دهماغی شاعیر کردوه و بهردهوام بیریان لیدهکاتهوه، لهبهرنهوهی که یار هیچ گوی به شاعیر نادات و بویه له بیبهزهییدا وهکوه زوحاک وایه. بهمهش به یارمهتی لیکچواندن و به سوودوهرگرتن له نهفسانه

وینەیهکی ئەفسانەیی خولقاندوو. له وینەیهکی تردا ئەفسانەیی (ئاوی حیات)ی بەکارهێناوه و دەلیت:

ئابى حىياتى ئاتەشى ئەفسوردەیه دەمت

(سالم، ۲۰۱۵: ۳۳۲)

تەحریکی تۆیه گر له تەنورا که دیتە سەر

ئابى حىيات، رەمزیکە بۆ نەمرى و ژيان و مانەوه، که شاعیر له دیوانەکهیدا نزیکەى (۲۶) جار و به شیوازی جیاوازی وهکوو (اب حیات، ئابى حیات، ئابى بهقا، ئاوی حەیان، سەرچەشمەى حیات، زلال جام فرسا) ناوی بردوون. بەلام چیرۆکهکه بەستراووتەوه به (خدرى زینده)وه و زیاتر سیمایهکی ئەفسانەیی وەرگرتوو، که گوايه خدرى زینده له و کانیه ئەفسانەییەى، که دهکهوێته شوێنیکى تاریک له باکور، ئاوی خواردوووتەوه و ئیتر به نەمری هەتا رۆژی قیامت دەمیئت. شاعیر له م دێرەدا له وهلامى نامەکهى نالی و له پەسنی (باى سهحهه)دا هەناسەى نالی وهکوو ئاوی حیات دەبیئت، که بکری بهسەر ئاگریکی خامۆش بوودا و زیندوووی بکاتەوه و بیگەشیئتەوه، هەر بههۆی توانای تۆهیه، که گر له تەنوردا بەرز دەبیئتەوه. شاعیر له دژیەکبوونیکدا واتایهکی جوان و داهینراوی خولقاندوو، چونکه ئاو بۆ کوژاندنهوهی ئاگر بهکاردهیئیت، بهلام ئەو لهبەرئەوهی وتویهتى (ئابى حيات)، بۆیه بۆ گەشاندنهوه و خوشکردن و گیانبهبهرداکردنی ئەو ئاگره بهکاری هیناوه، که خامۆشبووه. بهمهش وینەیهکی هونەریی ئەفسانەیی بهیارمهتى لیکچواندن خولقاندوو. جگه له وینەى ئەو دێرانهى باسمانکرد، دەتوانین ئاماژه به چەندین وینەى هاوشینوه بهپێی لاپەرەى دیوانهکه و ژمارەى دێرەکهى بکەین: (ل: ۱۲، ۱: ۱)، (ل: ۴۴۵، ۷: ۷)، (ل: ۴۵۰، ۷: ۷)، (ل: ۴۶۵، ۲: ۲)، (ل: ۷۳۸، ۱: ۱)، (ل: ۷۷۱، ۲: ۲)، (ل: ۹۲۸، ۲: ۲)، (ل: ۹۷۴، ۲: ۲)، (ل: ۹۹۱، ۷: ۷).

۴ / ۲. وینەى ھونەرى لەپووی وەستان و جولانەو

شاعیر لەپریگەى وینە ھونەرییەکانییەو وینەى دیمەن و دیاردەکانى ژيان دەکیشیت، ئەو دیمەن و دیاردانەش دەکرێ لەبارى وەستاو، یاخود بزاون و جولەداین، بەمەش لەم پووەو وینە دابەش دەبیت بەسەر وینەى وەستاو و وینەى جولادا. واتا (ھەر یەک لە وینە شیعیریەکان، لە ریکخستنیاندا جیاوازن، دەربرى بارىکى پەسنین لەپریگەى پوونکردنەو شاعیرەو بە شیوہى ویناکردن، جا بە پوونى بیت، یان بە زمانىکى ئالوز دەرەبەردریت. کۆى ئەو وینانەى، کە لە جۆرەکانى خەيالەو بە دەست دین، لە دیوانى ھەر شاعیریکیدا، کەم و زۆر دەربرى ساتین، کە بە دەررون و دنیاى دەررونى شاعیرەو پەيوەندیان ھەبە، بەوہى کە شاراو و نەینى و جولەدارە، یان بەوہى کە دەررونىکی وەستاو و ئارامى ھەبە، یان بەوہى کە ژيانى لەبارى ماددى و مەعنەویدا جولەدارە، یان بەوہى کە ژيانىکی وەستاو و بى جولەى ھەبە). (کدکنى، ۱۳۷۵: ۲۵۰) ھەرۆک پێشتر ئاماژەمان پێدا (سى-دى-لويس) وەھا پیناسەى وینەى کرد، کە تابلۆیەکە کۆلەکەکەى وشەکانە، خودى تابلۆ بارى وینەى وەستاو نیشانەدات، بەلام لەبەرئەوہى و توویەتى کۆلەکەکەى وشەکانە، وشەش بە بەراورد لەگەل رەنگدا کە تەنھا بارى وەستاو دەتوانیت نیشانەدات، ئەم دەتوانیت بارە جیاوازەکانى وەستان و جولەش لەناو وینە ھونەرییەکاندا بگریت و نیشانى خوینەرى بدات. بەم شیوہى لە پوانگەى وەستان و جولانەو وینە دابەش دەبیت بەسەر وینەى وەستاو و وینەى جولاو.

۲ / ۴-۱. وینەى وەستاو

وینەى وەستاو، ئەو وینەىیە، کە شاعیر پشت بە وەسف دەبەستیت بۆ نیشانەدانى دیمەنىک، کە لە ساتىکى دیاریکراویدا بارىکى جیگیر و وەستاوى ھەبە، بە شیوازیک، کە وینەکە زیاتر لە تابلۆیەک دەچیت بە وشە کیشرابیت و ئاستى پێشکەوتن و گەشەکردنى تیدا وەستاوبیت. لەم جۆرە وینەیدا شاعیر، دیمەنىک کارى تیدەکات و ھەست و سۆزى دەوروزینیت و تیکەل بە ئەندیشەى دەبیت. بە شیوازی وەسف لە وینەىکى ھونەریدا بەبى ئەوہى کردارى جولەبەخشى تیدا بەکاربھینیت و زیادەىکى بخاتە سەر پێشکەشى دەکات. نەبوونى ئەو جۆرە کردارەش لە وینەکەدا نەبزاوتن و وەستاوى بە وینەکە دەبەخشیت. ئەم جۆرە وینەى زۆر کار لە خوینەر ناکات و وەکو وینەى جولاو نایوروزینیت، چونکە خوینەر لەگەل خۆیدا راناکیشیت بۆ بینینى ھەنگاوەکانى

گه شه کردنی پووداو و دیارده که، یان باره جیاوازه کانی وینه که و تهنه له یه ک گوشه نیگاوه وینه که نیشانده دات. واتا له م جوړه وینه یه دا ده کړی کرداریش هه بیت، به لام کرداریک، که ناتوانیت وینه که له وینه ی وهستاوه وه بگوریت بو وینه ی جولاو، (چونکه له پرووی چوئیتییه وه یان بیه یزن یاخود کرداره کان واتای سه قامگیری و جیگیربوونیان تیدایه. بو نمونه "وهستان، چه قین، نوستن، نه بزووتن، له پیکه وتن، چاوه ریکردن" ... هتد.) (که ریم، ۲۰۰۹: ۱۹۲) هه ربویه (وینه ی وهستاو زیاتر خوی له فریزی ناویدا ده بینیته وه، واتا وینه ی وهستاو ئه و وینه یه یه، که توانای کرداری تیدا نییه جولای تیبخات. له و ریبازه ئه ده بیانه ی که له لای ئه م جوړه وینه یه گیرساونه ته وه و کردوویانه به بهرنامه و فهلسه فه ی خو یان له بنیاتی شیعرییدا، ریبازی برناسییه، که داوای وه سفی بابه تی ده کات.) (که ردی، ۲۰۰۴: ۲۱۵) به و مانایه ی وینه ی وهستاو ههستی بینین به کار دینیت و پشت به وه سفی بابه تی ده به ستیت له پیکه یانی وینه هونه ریبه که دا. به دهر برینکی تر (هه موو وینه کی بینینه، که له ورده کاریه کانیدا پشت به ههستی بینین به ستیت، به لام بی ئه وه ی جولای تیدا بیت.) (السلمی، ۲۰۰۹: ۱۵۳) له دیوانی سالمدا گه لیک وینه ی هونه ری ده بینین، که ئاستی جولای و بزاونتی تیدا سفره و تهنه به زمانی په سنی دیمه نیکان نیشانده دات، که هیچ به ره و پیشه وه چوونکی تیدا نییه و وهستاوه. بو نمونه له دیریکدا به یارمه تی هونه ری لیکچواندن دوو وینه ی هونه ری وهستاوی دروستکردوه، که ده لیت:

عکسی پروت دایم له ناو دیده ی پرئو

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۴۵)

ظاهیره وهک مه ی له توپی په رده ی زوجاچ

شاعیر دوو وینه ی خستوو ته پروو، که یه که میان وینه ی پروو خساری یاره له ناو چاوی پر له فرمیسکدا، ئه مه ی چواندوه به وینه ی دووهم، که وینه ی مه یه له ناو پیاله ی شووشه دا. ئه و ده یه ویت بلیت: ئه ی یار شیوه ی تو هه میسه له ناو چاوه پر له فرمیسکه کانی مندا ئاماده یه، هه ر وهک چون مه ی هه میسه له ناو پیاله ی شووشه دا ئاماده یه، به م شیوه یه وینه ی یه که م (لیچوو) ه، به هو ی ئامرازی (وهک) وه چوینراوه به وینه ی دووهم، که له نیوه دیری دووهمدایه، به لام جگه له لیکچواندنه وینه یه که، روومه تی یار به مه ی و چاوی پر له فرمیسکی یاریش به پیاله ی شووشه ی مه ی چوینراوه. ئه گه ر سهیری کوی وینه هونه ریبه که بکه ین، ده بینین: پروو خساری یار له ناو دیده ی شاعیردا و بوونی مه ی له پیاله دا له باری جیگیر و وهستاودان و هیچ جولایه کیان تیدا نییه و کرداری ته واوی تیدا نییه تاکوو بیته هو ی بزاونت و جولای، به م شیوه یه شاعیر به یارمه تی هونه ری چواندن وینه یه کی هونه ری وهستاوی داهینراو و جوانی خولقاندوه.

له دیریکی تر دا دهلیت:

دهلیم: وهک قامهت و پووته، مهه و سهرو

گهر ئه م صاحب قه با بی، ئه و کوله هدار

(سال، ۲۰۱۵: ۲۷۱)

به گشتی شاعیران روخسار به مانگ و بالایان به سهروو چواندووه، به لام له م دیره دا شاعیر مانگی به روخسار و سهرو (سنه و بهری) به قامهت (بالا) ی یار چواندووه، واته لیکچواندنی ئاوه ژووی به کارهیناوه، ئه مه جگه له وهی مهرجی بویان داناوه و وتوویه تی ئه گهر سهرو که وای له به ردا بیت و مانگ کلاوی له سه ردا بیت، ئینجا ده توان وه کوو تو و ابن. وینه که هیچ بزواتن و جولّه و کرداریکی تیدانییه، به لکوو شاعیر به یارمه تی لیکچواندنی پیچراوی نارپک و به هوئی ئاوه ژو و کردنه وهی لیچوو و له وچوو ه کانه وه وینه یه کی هونه ری زور جوان و نایابی دروستکردووه که له ئاستی وه سفدایه و هیچ جو له یه کی تیدا نییه. ههر بویه وینه یه کی وه ستاوه.

شاعیر له دیریکی تر دا تاریکی شه و و رهونه قی دنیا له زولف و پوومه تی یاردا ده بینیت و وینه یه کی هونه ری پی دهنه خشینیت و ده لیت:

سه وادی قیرگورن شه بها له نوسخه ی عه نبرین موته

سه راسه ر رهونه قی دنیا له عه کسی ئاینه ی پووته! (سال، ۲۰۱۵: ۷۴۲)

له نیوه دیری یه که مدا، شاعیر شهوی وه کوو قیر رهشی به مووی رهش و بونخوشی دلبر چواندووه. له نیوه دیری دووه میشدا، رهونه ق و پوونکی و جوانی دنیای به روخساری وه کوو ئاوینه ی دلبر چواندووه. له ههردوو نیوه دیره که دا کاری رسته که ناته و اووه بۆ دهمی ئیستا و بریتیه له (ه). ده بینین وینه هونه رییه که له ئاستی وه ستا و دایه و هیچ جولّه و بزواتنیکی تیدا نییه، به لکوو شاعیر په سنی رهشی شه و و جوانی دنیای له پوومهت و زولفی یاردا وینا کردووه و وینه یه کی هونه ری وه ستاوی خولقاندووه. به واتایه کی تر ده کری شاعیر مه به سستی ئه وهش بیت، که ئه گهر یار پووی لیوه ربگیریت، ئه وه دنیای لیده بیت به شهویکی رهش و تاریک، ئه گهریش ئاور له شاعیر بداته وه، ئه وه به پیچه وانه وه. له وینه یه کی تر دا شاعیر هه ر چوار وه رزی سالی له خویدا کو کردووه ته وه و ده لیت:

چهار فه صلی، له هه ر فه صلا به یه کده م وا له لای "سال":

به هار ئه شک و خه زان په نگ و زمستان ئاه و دل هاوین! (سال، ۲۰۱۵: ۶۰۳)

له م دیره دا شاعیر په سنیکی جوانی هه ر چوار وه رزه که ی سالی کردووه و پیکه وه له یه ک کاتا کووی کردوونه ته وه. ئه و ده لیت: هه ر چوار وه رزی سال پیکه وه له یه ک وه رزدا له لای من

بوونيان ههيه، چونكه له ئەشكُم تهقینی كانیاوهكانی بههار و له پهنگی زهردم پایز و له ئاه و ههناسهی ساردم زستان و له گری دلی پر له خوشهویستیشما هاوین بوونی ههیه. بهلام شاعیر هیچ کرداریکی له دیرهکهدا بهکار نههیناوه و هیچ جولە و بزواتنیک نابیین و تهنه پهنی دیمهنهکانی هەر چوار وهرزی سالی کردوو. بهمهش وینهیهکی هونهری وهستاوی جوان و داهینراوی خولقاندوو. جگه له وینهی ئەو دیرهانی باسمانکرد، دهتوانین ئاماژه به چهندین وینهی هاووشیوه بهپیی لاپهرهی دیوانهکه و ژماره ی دیرهکهی بکهین: (ل: ۱۶، د: ۸)، (ل: ۱۰۹، د: ۲)، (ل: ۱۶۸، د: ۴)، (ل: ۱۹۲، د: ۸)، (ل: ۳۵۳، د: ۴)، (ل: ۶۰۲، د: ۱)، (ل: ۸۱۲، د: ۱)، (ل: ۸۵۳، د: ۱).

۲ / ۴-۲. وینهی جولاو

وینهی جولاو، پیچهوانهی وینهی وهستاوه، لهم جوره وینهیهدا شاعیر تهنه به وهسکردنی دیمهن و دیاردهکهوه ناوهستیت، بهلکو کرداری جولەبهخس تیههکیشی وینه هونهرییهکه دهکات و ههنگاوهکانی گهشهکردن و پیشکهوتنی دیمهن و دیاردهکه بۆ خوینهر دهگوازیتهوه و تیشکی به ههموو لایهکدا بلاودهکاتهوه. ئەم جوره وینهیه له وینهی وهستاو زیاتر خوینهر دهروورژینی، چونکه وینهکه له باری بزواتن و گهرموگوپیدایه و خوینهر بۆلای خوی رادهکیشی. واتا (لهم جوره وینه شیعریهدا، شاعیر پهنا بۆ ئەو جوره وشانه دهبات، یان ئەو وشانه له بهیته شیعریهکهدا بهکاردههینی، که ئاماژه به جولەدهکهن). (ئهحمهدهمه، ۲۰۰۱: ۱۱۱) جولە داینه موی سههرکی ژیان و په یوهسته به مادهوه، هەر به هوی جولەشهوه زیندوویهتی ماده و شتهکان دیاری دهکرین. شاعیری لیها توو له بنیاتی وینهی جولاو تهنه به که رهسته و مادانه نیشانادات، که خویان خاوهنی توانای بزواتن، بهلکو بهیارمهتی زمانی خاوه و بهکهسکردن و بهمرۆفکردن و به ئازلهکردن ئەو که رهسته و مادانه دینیته جولە، که خویان له بنه رهدا توانای جولەیان نییه، بهمهش شتیکی نوێ بۆ سه ر ژیان و ئەدهب زیاددهکات. واتا ئەم جوره وینهیه (ئاوازی واقع دهگۆریت به ئاوازی داهینانی و لهودیو واقعیهکانی جیهانهوه، واقعی دهوله مه ندر دهووزیتهوه. قهسیدهی مهزن جولەیه، نهک وهستان، پیوهری مهزنییهکهی له رادهی رهنگدانهوه یان ویناکردنی جیاوازی شت و دیارده واقعیهکان نییه، بهلکو له رادهی ههولدانیتی بۆ زیادهکردنی شتیکی نوێ بۆ ئەم جیهانه). (صالح، ۱۹۹۴: ۶۰) لهمه شدا بیگومان لیها تویی شاعیر رۆلی گهوره دهگۆریت، جولە وینهی جولاویش تهنه بهیهک ئاراسته دا نییه، بهلکو بهپیی سهلیقهی شاعیر و باری دهروونی و هه لچوونهکانی وینهکه ئاراسته ی جولەکهی خوی دیاری دهکات. سالمی ساحیبقران

یه‌کێکه لهو شاعیرانه‌ی کورد، که هەر به بنه‌ماله کار و جوڵه‌ی خه‌باتی نه‌ته‌وه‌بیان هه‌بووه، هه‌روه‌ها خۆی خاوه‌نی هه‌ستیکی به‌رزی نیشتمانی بووه و به‌رده‌وام بیری لای جووله‌ی شوێشی بابانه‌کان بووه، ئه‌مه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی خۆشی ژيانیکی پر مه‌ینه‌تی بردووه‌ته‌سه‌ر و هه‌میشه له ئاواره‌ی و هاتووچۆی شاره‌کانی ئیڕاندا بووه. ئه‌وانه هه‌موویان وایانکردووه، که سالم شاعیریک بیت، له بنیاتی گه‌لیک له وینه هونه‌رییه‌کانیدا جوڵه و کردار و بزاونن ئاماده‌گییه‌کی به‌رچاوی هه‌بیت. بۆ نمونه له دێرێکدا ده‌لیت:

له به‌حری پوژی ره‌زما گه‌ر نه‌هه‌نگی تیغی سه‌ر هه‌لدا

له‌ناو که‌شتییی ئه‌تراکا، ده‌بی شین و سه‌دا په‌یدا (سالم، ۲۰۱۵: ۶۹)

شاعیر له‌م دێره‌دا وینه‌یه‌کی جوانی کاتی جه‌نگی نیوان سوپای (عه‌زیز به‌گی بابان) و تورکه‌کان ده‌کیشیت. شمشیره‌که‌ی ده‌ستی (عه‌زیز به‌گ) ده‌بیت به‌ نه‌هه‌نگ و له به‌حری شه‌رده‌دا له‌ناو که‌شتییی تورکه‌کاندا قیژه و هاتوهاوار په‌یاده‌بیت. ئه‌گه‌رچی (پوژی ره‌زم، نه‌هه‌نگ) کردار نین و یه‌که‌میان گرتیه‌کی ناوییه و دووهم ناوه، به‌لام له هه‌ناوی هه‌ر یه‌که‌یاندا جوڵه و کردار هه‌ن، شاعیر شمشیر، (که ته‌نیک بیگیانه) چواندوویه‌تی به‌ نه‌هه‌نگ (که گیانله‌ره‌یکی پر جوڵه‌یه)، به‌که‌سی کردووه. ئه‌مه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی، که کرداری چاوگه‌کانی (سه‌ره‌ل‌دان، په‌یدابون) له دێره‌که‌دا هاتوون و ئاراسته‌ی جوڵه‌که‌یان بۆ سه‌ره‌وه‌یه و په‌یوه‌سته به‌ هه‌لچوونی شاعیر به‌ئومیدی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دوژمندا. هه‌موو ئه‌وانه وایانکردووه، که وینه‌یه‌کی هونه‌ری پر جووله و وزه و به‌رده‌وامی له دێره‌که‌دا بوونی هه‌بیت. له دێرێکی تردا شاعیر بیزاری خۆی لهو سه‌رده‌مه ده‌رده‌بریت، که ئاواره‌ی خاکی تاران بووه، وه‌ها وه‌سفی خاکی غه‌ریبی ده‌کات و ده‌لیت:

شوهرزاری خاکی (ره‌ی) ئه‌مجاره دامه‌نگیره

پوو له هه‌ر وادی ده‌که‌م، خاری وه‌کو زنجیره (سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۹)

له ریگه‌ی فرمانه‌کانی (دامه‌نگیر، ده‌که‌م) جووله و به‌رده‌وامی به‌ وینه هونه‌رییه‌که دراوه، ده‌ربڕینی (پوو له هه‌ر وادی ده‌که‌م) سه‌لمینه‌ری ئه‌وه‌یه، که شاعیر به‌رده‌وام له گه‌راندایه و هه‌ر جاره‌ی بۆ شوینیک، به‌لام بیزاره له خاکی غه‌ریبی ناوچه‌ی ره‌ی (تاران)، چونکه هه‌موو شوینه‌کانی پر له دێر، که وه‌کوو زنجیر دامه‌نی شاعیر ده‌گرن و ناهیلن پزگاری ببیت. ئاراسته‌ی جووله له‌م وینه‌یه‌دا، روشتنه به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسویی به‌ هه‌رچوارلادا، به‌لام ئاراسته‌یه‌کی تری جووله له فرمانی (دامه‌نگیر) مه، هه‌یه، که بۆ خواره‌وه‌یه و هه‌ولی راگرتنی جووله‌ی یه‌که‌م ده‌دات بۆ راگیرکردن و چه‌قه‌سته‌نی شاعیر، هه‌ر ئه‌م مملانییه‌ش وزه و زیندویتی و جووله‌یه‌کی زوری به‌ وینه‌که داوه و وینه‌یه‌کی جوڵاوی نایابی خولقاندووه. له دێرێکی تردا شاعیر گله‌یی له نه‌هاتنی دل‌به‌ر ده‌کات، هه‌رچه‌نه که‌سیشی به‌دویدا راسپاردووه، بۆیه ده‌لیت:

که سیکم نارده دووی دلبر، یه کی چوو باده حاضرکا
نه ئه هات و ئه می هینا، نه ئه م زوو دیت و ئه و دیتی! (سال، ۲۰۱۵: ۱۰۲۴)

لیژدهدا فرمانهکانی (نارد، چوو، حاضرکا، هات، هینا، دیت، دیتی) له دیرهکهدا هاتون،
ئهگه رچی بارودوخه که به دلی شاعیر نه بووه و نه دلبر هاتوو و نه ئه وانه شی رایسپاردوون، به
باشی کاره که یان ئه جامداوه، به لام له گه ل ئه وهش ئه و ژماره زورهی کردار، وزه و جول و
به رده و امیان به دیره که داوه و بوونه ته هوی دروستبوونی وینه یه کی هونه ریی پر له جول و
ئاراسته ی جول وینه که دا، کرداره کان له نیوان دوو شویندان، له شوینی یه که مه وه: به فرمانهکانی
(نارد، چوو) بو شوینی دووه م و له ویشه وه به فرمانهکانی (هات، هینا، دیت، دیتی) گه پانه وه یه بو
هه مان شوینی یه که م. به مهش به یارمه تی شیوازی وه سفی راسته وخو وینه یه کی جولوی
خولقاندوو. له دیریکی تر دا گه پان و هاتوچوی یار له ناو سرووشت و گول و گولزار بووه ته
هه وینی دروستبوونی وینه یه کی هونه ریی جول و ده لیت:

دویتی له سه حنی چه من دلبره ی من هات و چوو
بو قه دی وه ک سه روی ئه و، قامه تی عه رعه ر شکا
(سال، ۲۰۱۵: ۹۴)

کردارهکانی (هات، چوو، شکا) هه وینی دروستبوونی وینه یه کی پر له وزه و جول و
به رده و امیان. شاعیر به یارمه تی چواندنی قوله، قه د و بالای دلبره ی به (سه روو) چواندوو،
دواتریش خواستنی ئاشکرای له (عه رعه ر) دا به کاره ی ناوه. کاتیکیش عه رعه ر ئه و ده بینیت له
باخچه که دا پیاسه ده کات، له تاوا قامه تی ده شکیت. به و شیوه یه وینه یه کی هونه ریی جول و به یارمه تی
لیکچواندن و خواستن دروستکردوو. ئاراسته ی جول وینه که هاتن و چونه له شیوه ی
پیاسکردندا، هه ر ئه و جول ویهش سه رچاوه ی باری ده روونی ئارامی شاعیره. جگه له وینه ی ئه و
دیوانه ی باسمانکرد، ده توانین ئاماژه به چه ندین وینه ی هاوشیوه به پیی لاپه ره ی دیوانه که و
ژماره ی دیره که ی بکه یین: (ل: ۴۶، د: ۱۴)، (ل: ۵۳، د: ۷)، (ل: ۵۸، د: ۳)، (ل: ۶۵، د: ۹)، (ل: ۷۱، د:
۲۸)، (ل: ۹۰۵، د: ۱۲)، (ل: ۹۳۳، د: ۳).

وینەى ڤوونییژی

ڤوونییژی به شیکى گرنکه له ناو سى به شه کهى ھونەرەکانى ڤهوانییژیدا، که زۆر له میژە خەلکى له گفتوگوى ڤۆژانەیان و شاعیرانیش له سەر دەمه جیاوازهکاندا ڤهنايان بۆ بردووه و مه بهسته شیعرییهکانى خۆیانان له ڤیگهیهوه ده بریوه. ڤوونییژی بایه خیکى میژووی ههیه، تهنا ته زانستی ڤهوانییژی کوندا به هه رسى به شی (واتاناسى و ڤوونییژی و جوانکاری) و تراوه (ڤوونییژی). (عه بدولر حمان، ۲۰۰۰: ۳۸) بیگومان (ڤوونییژی باسیکی زۆر فراوانه، هه موو ئه و شتانه ئه گریته وه، که ڤه رده له ڤووی گوزاره لائهدهن و ئه یخه نه به رچاوه وه). (گه ردی، ۱۹۷۲: ۱۸) له زانستی ڤوونییژیدا یهک مانا به شیوازی جیاواز ده رده بریدیت، هه ر ئه و شیوازه جیاوازانیه، که ھۆکاری جوانی و سه رنجرایشی ده برین. (القزوينی) ده لیت: ((ڤوونییژی، ئه و زانسته یه، که به چه ند ڤیگایه کی جیاواز هه مان و اتا بگه یه نیت و واتای مه به ستدار ڤوون بکاته وه.)) (القزوينی، ۲۰۰۳: ۱۶۳) هه روه ها (السکاکى) له باره ی ڤوونییژییه وه ده لیت: ((هینانه وه ی یهک مانایه به چه ند ڤیگایه کی جیاواز، بۆ زیاتر ڤوونکرده وه ی و اتاکه.)) (السکاکى، ۱۹۸۷: ۱۶۲) و اتا (ده ر خستنی هه مان و اتا به شیوه ی جۆراو جۆر). (غه فور، ۲۰۱۵: ۱۴۰) به و شیوازه زیاتر جهخت له وه ده کړیته وه، شاعیر به ھۆی ڤوونییژییه وه ده توانیت یهک و اتا به چه ند ڤیگایه کی جیاواز بگه یه نیت، که ئه مه ش هه مووی بۆ خزمه تکردنی جوانی و ڤوونکرده وه ی و اتاکه یه، چونکه هه روهک (کروچه) ده لیت: ((ڤوونییژی و جوانی دوو و اتا نین، به لکوو یهک و اتا که هه ر یه کیک له وان هاوواتای ئه وى تریانه و ده توانین له وه وه ده ستپیکه یین.)) (کدکنی، ۱۳۷۵: ۲۴) ئه مه ش بیگومان له وینەى ھونەریدا ده کړیت، که هه موو ھونەر ڤوونییژییهکانى وهک (لیچواندن و خواستن و درکه) ڤۆلی گه وره له دروستکردن و بنیاتی ئه و وینانه دا ده بینن، چونکه (زانستی ڤوونییژی له ھونەرەکانى ڤهوانییژیدا به ناو نیشانی گرنگترین ئامرازى دروستکردنی وینەى ھونەر ییه، که کۆمه لیک یاسا و ڤیسایه و له ڤیگای ئه وان هه وه ده توانیت یهک مانا به چه ند جۆریکی جیاواز ڤوون بکړیته وه.) (مبارک و حیدری، ۱۳۸۹: ۱۰۱) و اتا (زانستیکه تپیدا له لیچواندن و خوازه و درکه ده کۆلدریته وه.) (مسته فا، ۲۰۱۱: ۱۱۳) ئه و ھونەر ڤوونییژیانه سه رچاوه ی سه ره کی بنیاتی وینەى ھونەرین و شاعیران زۆر پشتیان ڤی ده به ستن، به لام بیگومان به کارهینانی ئه و ھونەرانه ڤیویستی به شاره زایی باشی شاعیر هه یه، تا کوو بتوانیت وینەى داهینراو و تازه یان لی پیکهینیت، چونکه هه روهک (سیسرو) ده لیت: ((ڤوونییژی راسته قینه شتیکه، که ئه نجامدانی قورستره له وه ی که دیاره. ڤوونییژی له زۆر زانین و کارامه ییه وه له دایک ده بیت، ڤیاو ده توانیت باش بلیت کاتیک شتیکى هه یه بۆ

و.تن.)) (13: 2018, Шехурдина) هەر بۆیه وینەى پوونبىژى بوو به کهرستهیهکی گرنگ به دەستی رەخنەگرانهوه و (کردیان به پيوهریکی رەخنەیی بو دەستنيشانکردن و جياکردنهوهی ئاستی شاعيران له یهکدی.)(عبدلله، ۲۰۰۸: ۶۱)

هه‌موو هونه‌ره پوونبىژيه‌کان رۆلى گه‌وره‌يان له بنياتي وینەى هونه‌ريدا هه‌یه، به تايبه‌تی خوازه؛ هەر بۆیه (کۆلريديج) ده‌لێت: ((شيعر به‌بی خوازه قه‌باره‌یه‌کی بيگيانه، چونکه وینەى خوازه‌یی به‌شیکه له‌و وزه‌یه‌ی، که ژيان به شيعر ده‌به‌خشیت. به‌هه‌مان شيوه (رۆبرت فرۆست) ده‌لێت: "زۆر شت هه‌یه، که ده‌توانریت له پیناسه‌کردنی شيعردا بووتریت، به‌لام ئه‌وه‌ی که سه‌ره‌کیه تیندا خوازه‌یه.)) (عەلی، ۲۰۰۷: ۱۶۸) هەر له‌م باره‌یه‌وه (توماشيفسکی) ده‌لێت: ((ئه‌و کاره‌گه‌ریه‌ی که له‌لایه‌ن خوازه‌وه به‌ره‌م ده‌هینریت، زۆرجار به‌ وشه‌ی (وینه) ئاماژه‌ی بو ده‌کریت. وینه‌ خۆی بو‌خۆی خوازه‌یه‌که)) (Томашевский, 1996: 54) و (خوازه و هياما، بنه‌مای دروستکردنی وینه‌ن.)(Кассирер и Якобсон, 1990: 22) به‌لام ده‌بیت ئاگامان له‌وه‌ بیت، که راسته‌ هه‌موو خوازه‌یه‌ک وینه‌یه، به‌لام هه‌موو وینه‌یه‌ک خوازه‌ نییه، چونکه وینه‌ به‌ شیوازی تر له‌ ده‌ره‌وه‌ی خوازه‌ش بنيات ده‌نریت.

به‌ بۆچوونی (پۆمان ياکوبسن) (خوازه، جيگورپینی مانایه‌که به‌ مانایه‌کی تر.)(مظفری، ۱۳۷۵: ۹۶) ئه‌وه‌ش نزیکه له‌ ده‌ربرینه‌که‌ی (ئه‌ره‌ستۆ)وه، که ده‌لێت: ((خوازه، ئه‌وه‌یه ناوی شتيك بو شتيکی تر به‌کار بێت، ئه‌مه‌ش به‌هۆی گواستنه‌وه‌ ده‌بی له‌ ره‌گه‌زه‌وه‌ بو جوور، يان له‌ جووره‌وه‌ بو ره‌گه‌ز، يان له‌ جووره‌وه‌ بو جوور، يان بۆی هه‌یه به‌هۆی په‌یوه‌ندی هاوئهرکی بیت.)) (أرسطو، ۱۹۷۷: ۱۸۶) به‌لام بيگومان نيشانه‌یه‌ک پيوسته، که نه‌هیلیت وشه‌ خوازه‌یه‌که واتا بنه‌ره‌تیه‌که‌ی بگه‌یه‌نیت، ئه‌وه‌تا (السكاکی) له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێت: ((خوازه، وشه‌یه‌که به‌کار دیت بو واتایه‌کی تری دوور له‌ واتا بنچینه‌یه‌که‌ی، که به‌ پێی جووره‌که‌ی ده‌یه‌به‌خشیت، سه‌ره‌پای بوونی نيشانه‌یه‌ک، که رېگره له‌به‌رده‌م ئه‌وه‌ی وشه‌که واتا بنچینه‌یه‌که‌ی بگه‌یه‌نیت.)) (السكاکی، ۱۹۸۷: ۳۵۹) ئه‌مه‌ش بيگومان به‌ به‌کاره‌ینانی زمان له‌ ئاستی‌کی به‌رزدا ده‌کریت، چونکه ده‌بیت ئه‌وه له‌به‌رچاو بگيریت، که زمانی شيعری به‌ پیناسه‌ی فينۆکور (Vinokur ۱۸۹۶-۱۹۴۷ز) (ئه‌و شته‌یه، که به‌زۆری پيیده‌وتریت: زمانی خوازه‌یی.)(Винокур. 1991: 27) (زاراوه‌ی خوازه‌ "allegory"، وشه‌که، له‌ وشه‌ی "allegoria" ی گریکیه‌وه هاتوه، به‌ مانای "قسه‌کردن به‌ پيچه‌وانه‌وه". خوازه وه‌کوو ياسا بریتیه له‌ چيروکيک له‌ هۆنراوه‌دا، يان له‌ په‌خشاندا به‌ دوو مانای جياواز: مانای سه‌ره‌تا ياخود رووکه‌ش و مانای ئه‌وديووی مانا رووکه‌شه‌که". (Cuddon, 1999: 20) سالم يه‌کتيکه له‌ شاعيرانی سى کوچکه‌ی بابان، که شوپينيکی دیاری له‌ ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی کوردی کرمانجی خواروودا هه‌یه، ده‌ستیکی بالاشی له‌ به‌کاره‌ینانی هونه‌ره پوونبىژيه‌کان (ليکچواندن، خواستن، درکه) هه‌بووه و بو بنياتنان و دروستکردنی وینه‌ هونه‌ریه‌کانی سوودی زۆری ليوه‌رگرتوون.

لیکچواندن، یه کیک له گرنگترین و دیارترین هونه ره پوونییژیه کانه، که هر زور له میژ له گفتوگوی ناسایی خه لکیدا به کارهینراوه، ئەوان بۆ دهرخستنی سیفه تی شتیک، که خویان مه به ستیان بووه، هاتوون خستووینانه ته ناستی به راوردییه وه له گه ل شتیک تر، که هه مان سیفه تی تیدا بهرز و بالا بیت. به مهش وینه که له میشکی وەرگردا پوونتر و کاریگه رتر دهرکه تووه. هر بویه (لیکچواندن، به پیی بۆچوونی رهوانبیژان رهنگییت یه که مینی ئەو هونه رانهی رهوانبیژی بیت، بهرله وهی ئەو زانسته ئاشکرا کرابیت و هونه رکانی دهستنیشان کرابیت، یان باشتره بلین بهرله وهی نووسین داهینرابیت، ئاده میزاده سه ره تاییه کان په نایان بۆ بردبیت.) (مستفاه، ۲۰۱۱: ۱۱۵) دواتریش شاعیران که لکیان له م شیوازه وەرگرتووه و له دهقه شیعریه کانیاندا وینهی هونه ریان پیبنا تاوه، چونکه (چواندن، ناوهندی وینهی هونه ریه، له بهرئه وه هه موو وینه یه که به شیوه یه که له شیوه کان به چواندنه وه په یوه سته و به ئاشکرا یان به شاراوه یی هه وینی لیوه رگرتووه.) (مبارک و حیدری، ۱۳۸۹: ۱۰۱)

بیگومان لیکچواندن له نیوان دوو شتدا ده کریت، که هه م لیکچوون و هه میش جیاوازیان له نیواندا هه بیت. هر وه کوو (قدامة بن جعفر) ده لیت: ((هیچ شتیک له خوی ناچیت و له هه موو روویه که وه له شتیک دیکه ش ناچیت، گه ر دوو شت له هه موو روویه که وه له یه کچوون و هیچ جیاوازییه که له نیواناندا نه بوو، ئەوه یه که ده گرن و ده بن به یه که شت، ئەوه ده مینیته وه ده بیت چواندن له بهینی دوو شتدا روو بدات، که له نیواناندا هاوبه شی واتایی هه بیت و پیی وه سف بکرین و هه ریه که یان له چه ند سیفه تیکدا جیاوازیان.)) (جعفر، ۱۳۰۲: ۳۶-۳۷) هه روها (د. جابر عصفور) ده لیت: ((لیکچواندن، په یوه ندییه کی به راوردییه له نیوان دوو لایه ن به هوی لیکچوون و هاوبه شییان له تاییه تمه ندییه که، یان حاله تیک یان له چه ند تاییه تمه ندی و حاله تیکدا، که ده کریت په یوه ندییه که یان له سه ر بنه مای هاوبه شییه کی هه سته بیت، ده کریت له سه ر بنه مای لیکچوون له حوکم و پیوستییه کی ژیری، که هه ردوو لایه نه به راوردکراوه که به یه که وه ده به ستیت، بیته وهی پیوست به وه بکات دوو لایه نه که له جه سته دا و له هه موو خاسییه تیکدا وه کوویه که بن.)) (عصفور، ۱۹۹۲: ۱۷۲) به و مانایه ی، که ده کریت خاسییه تی هه سته هاوبه ش، یان بنه مای ژیری له یه کچوو له نیواناندا هه بیت، به لام بیگومان ده بیت ئەو دوو شته جیاوازییان هه بیت. هه روکه (عبدالقاهر الجورجانی) ده لیت: ((چواندن، ناگاته ئامانج ته نها به باسکردنی لیکچوون نه بی له نیوان شته جیاوازه کاند و سه لماندنی ئەو شتانه ی که له ره گه ز و جوړدا هاوبه شن.)) (الجرجانی، ۱۹۹۱: ۱۶۸) واتا دوزینه وهی هاوبه شییه له نیوان شته لیک جیاوازه کاند و هه تا جیاوازی نیوان لیچوو و

له وچووه که زیاتر بیت باشته، چونکه (باشترین لیکچواندن ئه وهیه، که دووی له یه ک دور لیک نزیک بخاته وه هتا بونه و هاوبه شیههک له نیوانیاندا دروستبیت.) (گهردی، ۲۰۰۴: ۲۳۰)

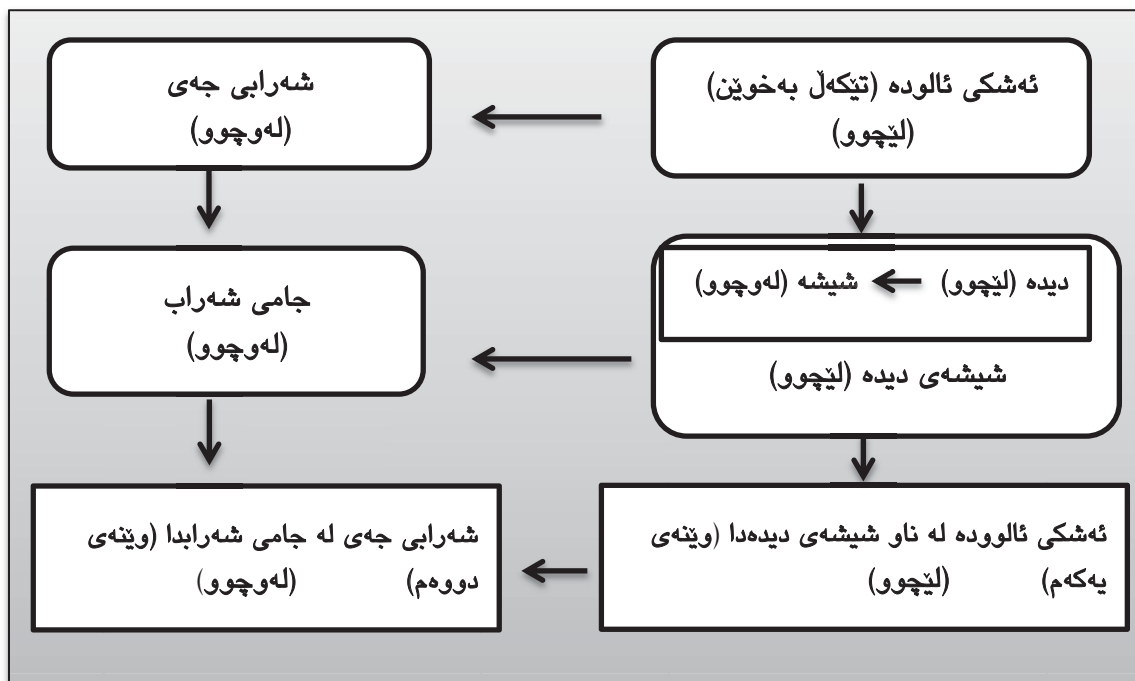
لیکچواندن، به بناغهی ویناکردنی پوونییژی و سه رچاوهی ده برپینی هونه ری داده نریت، به ربلاوترینی هونه رهکانی پوونییژییه له رووی به کارهیتان و واتاوه. (موسی، ۲۰۰۳: ۶۸) له لیکچواندندا به هوی شتیکی ناسراو و دیاره وه شتیکی تر، که شاعیر خوی مه به سستی له رووی واتاوه روون ده کریته وه، به شیوازیک، که (شتیکی ناسراو بکریت به پیوه بۆ روونکردنه وهی شتیک که گومانی لیکریت.) (عه بدوره حمان، ۲۰۰۶: ۷۱) ئه مهش بیگومان بۆ (هه لدا نه وهی په ردهیه له سه ر شتیکی نادیار، بۆ ئه وهی شتی نادیار له ئارادا نه میتیت.) (سه جادی، ۲۰۱۹: ۴۸) لیکچواندن، یارمه تی په خنه گر دعات له سه ر ده رخستنی لیها تووی شاعیر و زال بوونی به سه ر زمانه کهیدا و ریگهکانی وه گه رخستنی واتای ده برپاوه کان له ریگه ی هونینه وهی له شیعردا بۆ تیشکانه ویه کی زیندوو و کاریگر، له گه ل رۆلی گرنگی خه یال له چالا کردنی ئه و وینانه، چونکه بنه مای دروستکردنی وینه کان خه یاله و چواندنی لیچووش به له وچوو هه ر له ناو ئه ندیشه دا ده کریت نه ک واقع؛ هه ر بۆیه ئه ندیشه رۆلیکی گه وره ی نه ک هه ر له لیکچواندن به لکوو له ته واوی هونه ره روونییژییه کاندایه یه. (لیکچواندن، له سه ر چوار بنه ره ت دروستده کریت، که ئه وانیش (لیچوو، له وچوو، لیکچوون، ئه وزار (ئامراز)) ن. به لام له و بنه ره تانه (لیچوو و له وچوو) دوو ستوونی پته ون و لیکچواندنیان راگرتوو، ئه گه ر یه کیکیان که م بیت یا ئه وه ته لیکچواندنه که ئه بیته ته م و ئه ره ویته وه، یا ئه وه ته به گورتر ئه بی و ئه و حه له ش ئه بیته (خواستن)، هه ر چۆن بیت ناتوانین ده سته ردارای هیچکیان بین، ئه میتیه وه (ئه وزار) و (لیکچوون)، ئه م دوو هه ش هه ندیجار تاکه تاک دیار ئه بن و هه ندیجاری تر ون ئه بن، هه روه کوو ئه وه شیان ئه بیت هه ردووکیان پیکه وه ناویان بیت، وه کوو ئه شگونجی هه ردووکیان پیکه وه فری بدرین.) (گهردی، ۱۹۷۲: ۳۴) به و مانایه ی به بی هه ردوو بنه ره تی (لیچوو، له وچوو) لیکچواندن دروست نابیت، به لام گه ر یه کیک له م دووانه نه هات ئه وه هونه ریکی تری پوونییژی، که (خواستن) ه، دروستده بیت، به لام دوو بنه ره ته که ی تر (لیکچوون، ئامراز) لاهه کین و به نه هاتنی شیان لیکچواندن هه ر دروستده بیت.

سالم، یه کیکه له که له شاعیره به توانا و لیها تووهکانی ناو ئه ده بی کلاسیکی کوردیی کرمانجی ناوه راست (بابان)، که زۆر شاره زایانه توانیویه تی له ئاستیکی زۆر به رفراواندا سوود له هونه ری (لیکچواندن) وه برگریت و وینه ی هونه ری پیدروستبکات و بیروپاکانی خویی پیگه یه نیت به خوینه ر. ئه وه تا له دیریکدا ده لیت:

ده زانم تا له شیشه ی دیده ما بی، ئه شکی ئالووده م

شه رابی (جهی) له جاما په ونه قی خوینی جگر نادا (سالم، ۲۰۱۵: ۳)

لیږه‌دا شاعیر سوودی له (لیکچواندنی ره‌وان) وه‌رگرتووه و دیده (چاوی به شیشه پیاله‌ی شووشه) چواندووه، دواتر ئه‌م چواندنه‌ی له ناو لیکچواندنیکي وینه‌ییدا به‌کار هیئاووته‌وه، کاتیک ده‌لیت: ئه‌شکی ئالوده (لیل و تیکه‌ل) له ناو پیاله‌ی شووشه‌ی چاومدا، ئه‌مه‌ی چواندووه به وینه‌ی دوهم: (شهرابی گه‌ره‌کی جه‌ی له ئه‌سفه‌هان)، که له‌ناو جامدا بیټ. ئینجا په‌سندی ئه‌شکی چاوی خوی داوه به‌سهر شهرابی جه‌یدا، چونکه ئه‌و فرمی‌سکانه له‌به‌رئه‌وه‌ی خوینی جگهرن و له‌ویوه هه‌لقولاون، بویه ره‌ونه‌ق و جوانیان له شهرابه‌که زیاتره، به‌لام ئه‌مه کاتیک ده‌رده‌که‌ویت، که شاعیر ئه‌شکه‌که‌ی بریژیت. به‌و شیوازه توانیویه‌تی به سوودوهرگرتن له (لیکچواندنی ره‌وان و له‌ناویه‌ک) و لیکچواندنی وینه‌یی، وینه‌یه‌کی هونه‌ریی لیکچواندنی زورجوان بخولقی‌نیت، له خواره‌وه به هیلکاریه‌ک زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه:

سالم له دیریکي تردا ده‌لیت:

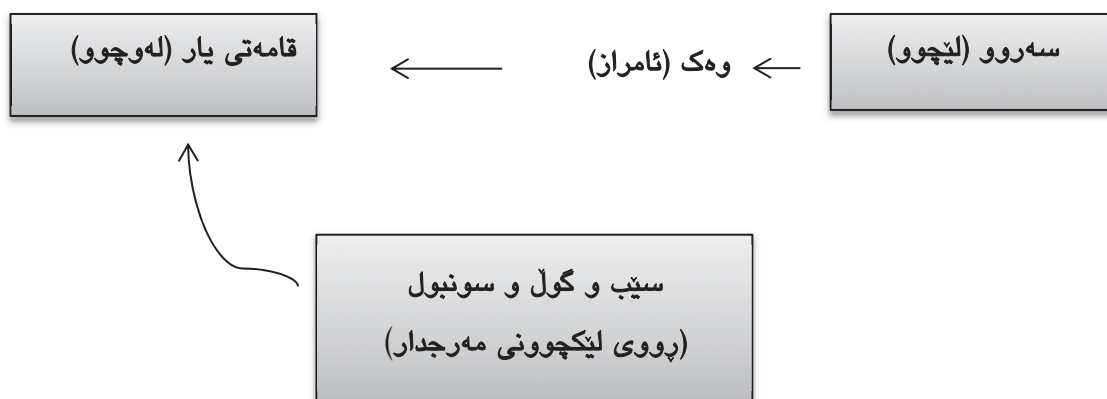
ده‌لیم وه‌ک قامه‌تت دلگیره سه‌رویش

ئه‌گه‌ر سیب و گول و سونبول ئه‌مه‌ردا

(سالم، ۲۰۱۵: ۷)

به‌گشتی له شیعرێ کلاسیکی کوردیدا (قه‌دوبالا) به (سه‌روو) چوینراوه، ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رزی و ریکی و جوانی سه‌روو هه‌موو که‌س ده‌یزانیټ و شتیکی روونه. به‌لام لیږه‌دا شاعیر هاتووه به پیچه‌وانه‌وه له نیوه‌دیری یه‌که‌مدا (سه‌روو)ی چواندووه به (قامه‌ت)ی یار و چواندنه

بنچینه‌ییه‌که‌ی ئاوه‌ژوو کردۆته‌وه، به‌وه‌شه‌وه هیشتا مه‌رجی بۆ ئه‌و چواندنه‌ داناه و وتوویه‌تی ئه‌گه‌ر (سه‌روو) بتوانیت وه‌ک قامه‌تی یار سیو و گول و سونبول (که مه‌به‌ستی له مه‌مک و دهم و پوخسار و ئه‌گرچه‌ی یاره، لیره‌دا بیگومان وشه‌ی قامه‌ت واده‌کات ئه‌و وشانه به شیوه‌ی خواستن هاتبن و واتا بنچینه‌ییه‌که‌ی خویان نه‌ده‌ن) بگریت. به‌مه‌ش شاعیر دووجار قامه‌تی یاری په‌سه‌ندتر کردوو به‌سه‌ر سه‌روودا، که هم قامه‌تی کردوو به له‌وچوو هه‌میش مه‌رجی بۆ سه‌رو داناه تاکوو بتوانیت بگات به قامه‌تی یار. به‌و شیوه‌یه به یارمه‌تی لیکچواندنی ئاوه‌ژوو و سوود وه‌رگرتن له خواستن وینه‌یه‌کی هونه‌ریی داهینراو و جوانی خولقاندوو. وه‌ک له هیلکارییه‌که‌ی خواره‌وه‌دا زیاتر روون ده‌بیته‌وه.

له دیریکی ترده ده‌لیت:

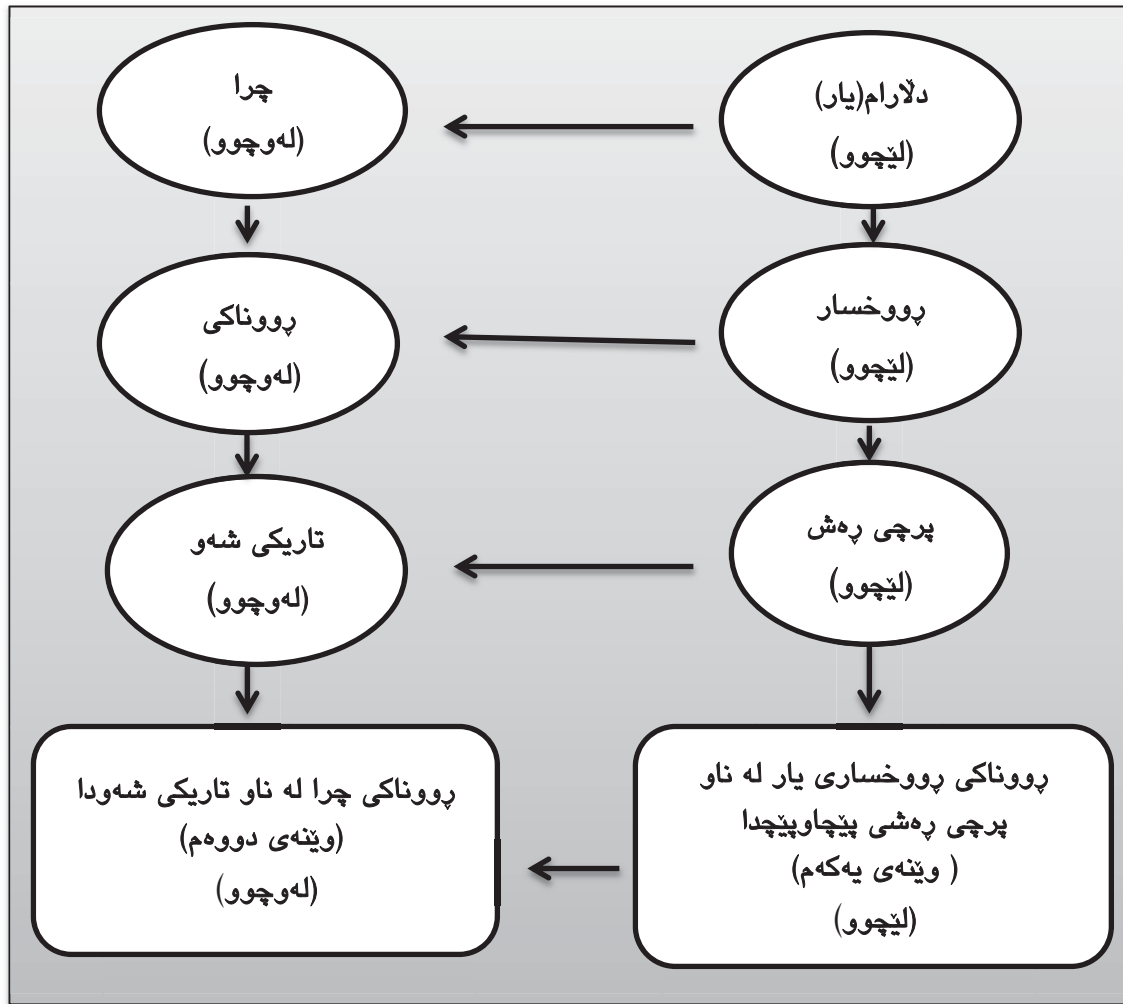
زیوه‌ری حوسنی دلارامه، سه‌وادى خه‌مى زولف

نانوینى، که نه‌بى ظولمه‌تی شه‌و، شه‌وقى چرا

(ساله، ۲۰۱۵: ۹)

له‌م دیره‌دا شاعیر دوو وینه‌ی هونه‌ری دروستکردوو و دواتر به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ، یه‌که‌می به دووهم چواندوو. له نیوه‌ی یه‌که‌مدا ده‌لیت: زولفی پر پیچ و ره‌شى یار، که چوارده‌ورى له پووخسارى یار گرتوو، وایکردوو جوانی پووخسارى یار زیاتر ده‌ربکه‌وى، ئه‌م وینه‌یه‌ی کردوو به (لیچوو) و چواندوو یه‌تی به ده‌رکه‌وتنى جوانی شه‌وقى چرا له ناو زولمه‌تی شه‌ودا، که به‌هۆی ئه‌وه‌ی تاریکی شه‌و ده‌ورى چراکه‌ی ته‌نیوه بۆیه پووناکییه‌که‌ی هینده‌ی تر جوانتر ده‌رکه‌وتوو. شاعیر یاری به چرا و پووخسارى به پووناکی و پرچی ره‌شى به تاریکی

شهو چواندووه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری نایابی به یارمه‌تی لیکچواندنی وینه‌یی و به شیوه‌ی ناراسته‌وخۆ پیکه‌یتناوه. به هیلکاریه‌ک له خواره‌وه زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه.

یان ده‌لیت:

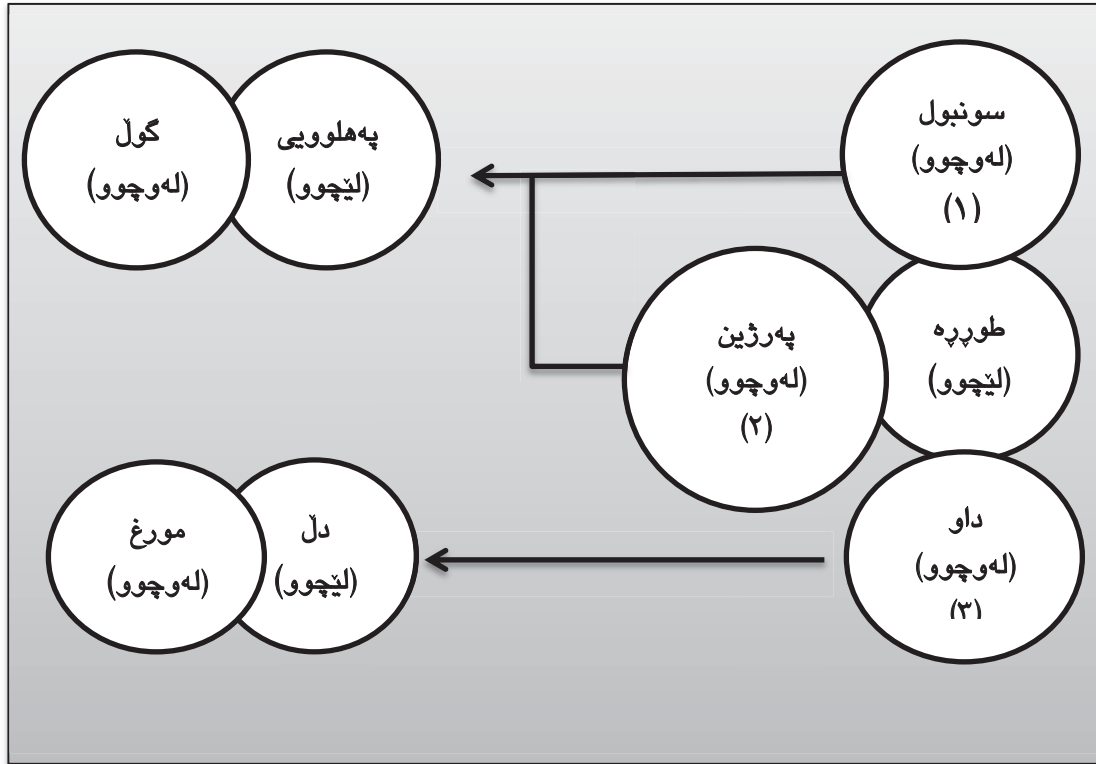
سونبولی طورپه که په‌رژینه به په‌هلویی گولا
موو به موو هه‌ریه‌که داویکه له پتی مورغی دلا

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۱۱)

لیرده‌دا به کۆکردنه‌وه‌ی چه‌ند لیکچواندنی‌ک وینه‌یه‌کی هونه‌ری نایابی خولقاندووه. سه‌ره‌تا (په‌هلویی) روومه‌تی یاری به گول چواندووه، دواتر دلی خوویی به (مورغ) په‌له‌وه‌ر چواندووه، واته دوو وینه‌ی به یارمه‌تی (لیکچواندنی ره‌وان) دروستکردووه. جگه‌له‌مه شاعیر وینه‌یه‌کی تریشی دروستکردووه، (طورپه) زولفی یاری سه‌ره‌تا به (سونبول)، که گیایه‌کی بۆنخۆشه، پاشان به (په‌رژین) به‌ده‌وری روومه‌تی وه‌ک (گول‌ی یاردا، پاشانیش به (داو‌ی راوچی چواندووه، بۆ گرتنی دلی وه‌ک په‌له‌وه‌ری شاعیر، واته یه‌ک لیچوو (طورپه‌ی به سی له‌وچوو، که (سونبول، په‌رژین،

داون، چواندووہ. بہو شیوازہ بہ یارمہ تی لیکچواندنی کو، وینہیہ کی ہونہری گھلیک جوان و نوی خولقاندووہ، کہ تیندا دلایت: زولفت کہ وہک سونبول بونخوشہ، بووہ بہ پھرژین بہ دہووری پومہ تی وہک گولت، ہر وہا تالہ تالہی ئو مووانہی زولفت، بوون بہ داو بو پھلہوہری دلی من. لہ ہیلکاریہہ کی خوارہوہدا زیاتر تیشکی دہخہینہ سہر.

سالم لہ وینہیہ کی تردا دلایت:

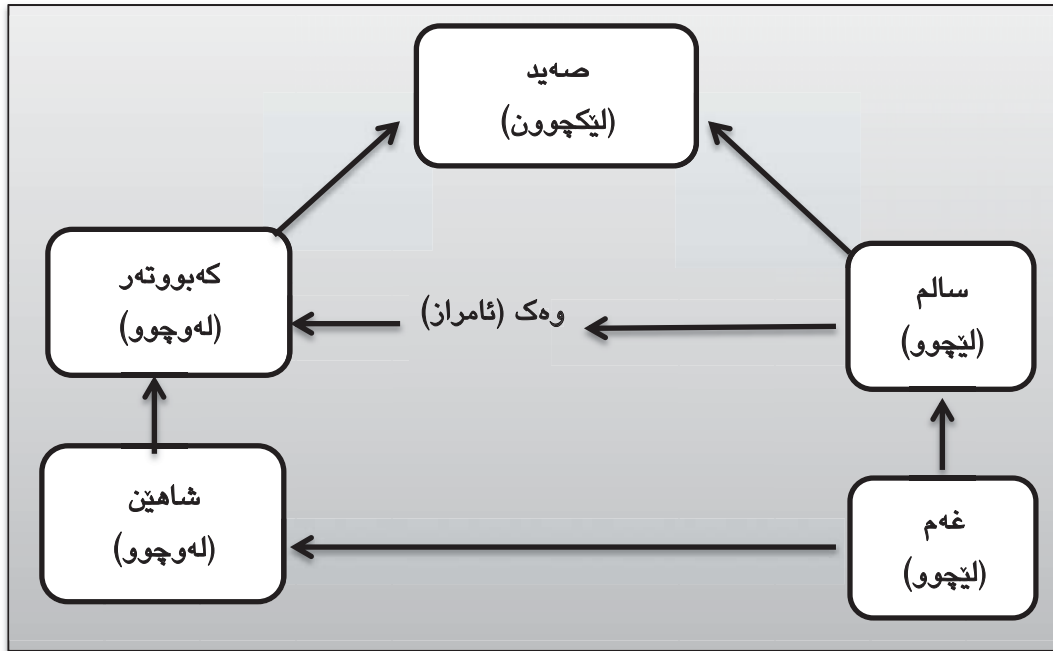
لہ چنگ غم صہیدہ "سالم" وہک کہ بووتہر!

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۲۸)

لہ دلایا میخلہ بی شاہینہ بی تو

لیرہدا وشہی (غم) کہ خوئی چہمکیکی واتاییہ لہ ریگہی ژیریہوہ لیی تیدہگہین، بہ شیوازیک ہاتووہ، بہرجہستہ کراوہ و (چنگ) کہ ئہندامیکی لہشی بالندہیہ، پیندراوہ، دواتریش (غم) بووہ بہ لیچوو و چوینراوہ بہ (شاہین). جگہلہمہ لہ دیرہکہدا لیکچواندنیکی دریزہی بہربلاویش ہاتووہ، (سالم) چوینراوہ بہ (کہ بووتہر) و پووی لیکچوون (صہید)ہو ئامرازہکەش (وہک)ہ، بہم شیوہیہ شاعیر بہ یارمہ تی لیکچواندنی رہوان و لیکچواندنی دریزہی بہربلاو وینہیہ کی ہونہری لیکچواندنی تا رادہیہک دووبارہی خولقاندووہ، کہ تیندا بہ یارہکی دلایت: بہووی پوشتنی تووہ، غم وہکوو شاہین ہیرشی بوم ہیناوہ و چنگی لہناو دلمدایہ، ہر بوہ

من (سالم) وهکوه کۆتری راوکراو وام ئیستا. بۆ تیگهشتنی زیاتر له هیلکارییهکهی خوارهوه پیشکەش دهکەین.

جگه له وینهی ئه‌و دیرانهی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به چه‌ندین وینهی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۱۲، د: ۷)، (ل: ۱۴، د: ۲)، (ل: ۴۵، د: ۱۰)، (ل: ۷۷، د: ۱)، (ل: ۸۳، د: ۲)، (ل: ۹۹، د: ۵)، (ل: ۱۱۳، د: ۲)، (ل: ۱۴۲، د: ۱۷)، (ل: ۱۷۸، د: ۱)، (ل: ۱۸۲، د: ۶)، (ل: ۱۹۸، د: ۱)، (ل: ۲۰۶، د: ۷)، (ل: ۲۰۸، د: ۶)، (ل: ۳۲۲، د: ۵)، (ل: ۷۳۲، د: ۶)، (ل: ۷۶۵، د: ۳)، (ل: ۸۲۱، د: ۲)، (ل: ۸۸۳، د: ۶).

۲-۵ / ۲. وینه‌ی خواستن

خواستن، یه‌کی تره له‌وه‌هونه‌ره‌ی پوونبیرانییه‌ی رۆلکی گه‌وره و دیاری له بنیاتی وینه‌ی هونه‌ریدا هه‌یه، که تییدا وشه له واتای دروستی خۆیه‌وه ده‌گوازیته‌وه بۆ واتایه‌کی خوازه‌یی، (الجاحظ) وه‌ها پیتاسه‌ی ده‌کات، که ((ناونانی شتیکه به شتیکی تر ئه‌گه‌ر شوینی گرته‌وه.)) (الجاحظ، ۱۹۹۸: ۱۵۳) هه‌روه‌ها (عبدالقاهر الجرجانی) له (اسرار البلاغه) دا ده‌لێت: ((ده‌برینی مانایه به ده‌برپاویکی جیاواز له‌وه‌ی له بنچینه‌دا له زمانه‌که‌دا بۆی دانراوه، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر بنچینه‌ی گواستنه‌وه‌ی واتا ده‌بیته.)) (الجرجانی، ۱۹۸۴: ۴۳۴) (أبی هلال العسکری) یش ده‌لێت: ((خواستن، گواستنه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌یه له زماندا، له شوینی به‌کاره‌ینانی بنه‌په‌تییه‌وه بۆ مه‌به‌ستیکی

تر.)) (العسکری، ۱۹۵۲: ۲۶۸) هه موویان جهخت له وه ده که نه وه، له خواستندا وشه واتای درووستی لئ وهرده گیریتته وه و واتایه کی خوازهی پیده دریت، له مه شدا پیویسته په یوه ندیبه کی زمانی له نیوان واتا دروست و واتا خوازراوه که دا هه بیت، به مه رچیک ده بیت ئه و په یوه ندیبه زمانی به سهر بنه مای لیکچواندن دروستبوویت. ئه مه جگه له وهی پیویسته وشه یه ک (قه رینه یه ک) هاتبیت نه هیلت وشه خوازراوه که و اتا درووسته که ی بگه یه نیت. به مپییه خواستن، هونه ریکه سهر به خوازهی زمانی، هه ربویه (عبدالقاهر الجرجانی) له کتیبی (دلایل الاعجاز) دا ده لیت: ((هه موو خواستنیک خوازیه، به لام هه موو خوازیه ک خواستن نییه.)) (الجرجانی، ۱۹۹۱: ۳۹۸)

هه موو خواستنیک له بنچینه دا لیکچواندن بووه. هه ربویه ئیرینا ئارنولد (Arnold ۱۹۰۸- ۲۰۱۰ز) بوچوونی وایه، که ((خواستن، به زوری به لیکچواندنیکی شارواه پیناسه ده کریت، که به کارهینانی ناوی شتیکه بو شتیکی تر.)) (Arnold, 2002: 124) ته نها ئه وه نده هه یه له لیکچواندندا هه ردوو بنه رته سهره کییه که (لیچوو) و (له وچوو) بوونیان هه یه، به لام له خواستندا ته نها یه کیکیان دیت. هه ر ئه وه ش واده کات (له وینه ی خواستندا شاعیر ئازادتر و سهر به ستر کۆده کانی زمان ده به زینی، چونکه وه کوو لیکچواندن خوئی به هه موو بنه رته کانه وه نابه ستیتته وه.)) (مسته فا، ۲۰۰۹: ۱۱۵) ئه مه ش له بهر ئه وه یه له بنچینه دا (شاعر، زمانی ئاسایی تیکده شکینیت بو ئه وه ی وینه یه کی تاییه تی بنیات بنیت و سهر له نوئی زمان بنیات بنیتته وه، ئه مه ش له سهر خواستن ده چه سپیت، له بهر ئه وه ی داپشتنیکی زمانی تاییه ته و ده یه ویت وشه له ژینگه ی ناسراوی خوئی بگوازیتته وه بو ژینگه یه کی تری نه ناسراو، ئه مه ش به هره ی شاعیری پیویسته بو ئه وه ی بیخاته به رده م کرده یه کی له پر و سهر نچراکیش له ریگه ی داپشته تازه که ی که شاعیر وشه کانی تیدا ریز کردوو.)) (حه ویزی، ۲۰۰۹: ۱۹۸-۱۹۹) واتا له راستیدا (شاعیر، که په نا ده باته بهر خواستن هه ر له بهر ئه وه یه گه لی شت هه یه، ناتوانیت به ریگاکانی تر ده ریان بپریت،)) (عیسا، ۲۰۰۹: ۹۴) چونکه ده برپینی خوازهی له هه موو شیوازه کانی تر زیاتر کاریگه ری له سهر وهرگر دروست ده کات. به و مانایه ی (ئه گه ر به راوردیک له رووی سیمانتیکه وه له نیوان خواستن) و (لیکچواندن) بکه ین، ده بینین لیکچواندن زوربه ی زوری بو ئاشکراکردن و پروونکردنه وه به کاردیت، که ده چیتته خانه و بابته ی وه سف بو ده برپینی ئه ندیشه، به لام خواستن زوربه ی بو هیز و توندی ده برپین و کارتیکردنی له گوئگران به کار ده هینری، له م پوه وه له (لیکچواندن) به هیزتره.)) (عثمان، ۱۹۹۱: ۹۶) ئه مه ش له راستیدا به هوئی ئه و په یوه ندیبه تازه و داهینراوانه یه، که له نیوان وشه کان و واتا نوییه کانیاندا دروستکراوه؛ هه ربویه (جوانی شاعر له جوانی خواستن دایه، خواستنیش به زوری له شاعیری ویژدانیدا دیت.)) (گه ردی، ۲۰۰۴: ۲۳۹) ئه م جوړه شاعیره ش له سهر وهرگر کاریگه ری زیاتر دروستده کات.

شاعیران هر له كونه وه هه تاكوو ئه مرۆ به شیوهیه کی چر هونه ره پرونیژییه کان له بنیاتی وینه هونه رییه کانیا نندا به کار ده هیئن، به لام (رێژهی به کارهینان و بایه خدان به خواستن و لیکچواندن له هونراوه و رهخنه ی کوندا زیاتره له وهی له نیو هونراوه و رهخنه ی نویدا هه یه.) (گهرمیانی، ۲۰۰۴: ۲۳۷) ئه مه ش بیگومان له بهر ئه وه یه، که له ئه ده بیاتی کلاسیکا بایه خ پیدان به هونه رهکانی رهوانیژی له ئه ده بیاتی نوێ زیاتر بووه. له و وینه هونه ریانه ی که خواستن بنه مای دروستبوونیانه، (واتا) به ئاسانی ده سنگیری خوینهر نابێ، چونکه تییا نندا زمان له ئاستیکی به رزی هونه ری دایه و وشه بو واتا بنچینه ییه کانێ خویان به کار نه هیئراون، ئه مه جگه له وهی له دوو بنه رته سه ره کییه که ی لیکچواندن ته نها یه کیکیان هاتوو، هه ربۆیه پیویستی به وردی و سه رنجدانیکی زیاتری خوینهر هه یه. واتا (خواستن، به و مانایه ناسراوه، که پانتایی شیعی ی تا ئاستی ناروونی ده بات و هر به هوی ئه و ناروونییه وه خوینهر به رانه ر شاعیر ناچار ده کات کاری ئاوه زی زیاتر ئه نجام بدات بو ئاشکرا کردنی واتا خواستراوه کانێ مه به سستی شاعیر و ئه گه ر ئه م کرداره ئاوه زییه سه رکه وتوو بیئت، ئه وه چیژی ئاشکرا کردنی ناروونییه کان زیاتر ده بیئت.) (پشابادی، ۱۳۹۶: ۹۲) ئه مه جگه له وهی باشی خواستن بو شاعیر له وه دایه، که (له هر ساتیکدا بیئت ده توانیئت وینه ی نوێ پیشکesh بکات و له ئه نجامدا له یه ک وشه چه ندین واتا به ده ست به یینیئت.) (عصمتی و صدی، ۱۳۹۸: ۳۰) نه ک هر ئه وه به لکوو شاعیر (زیاتر ئازادتر ده بیئت کاتیک په نا ده باته بهر ئه و وینه شیعیانه ی، که ره گه زه کانێ له خواستن و خوازه وه وه رده گریت.) (الطائی، ۲۰۰۵: ۱۴۵)

زمانی سالم له ئاستیکی به رزی هونه ری دابوو و شاره زاییه کی زور باشی له هونه ری خواستندا هه بووه، توانیوییه تی زور لیها توانه له ئاستیکی بالادا وینه ی هونه ری خواستنی نایاب و داهینراوی پی بخولقینیئت، که ئیمه لیژدا هه ندیک له و وینانه به شیکردنه وهی ورده وه ده خه یینه به رچاو. له دیریکدا ده لیئت:

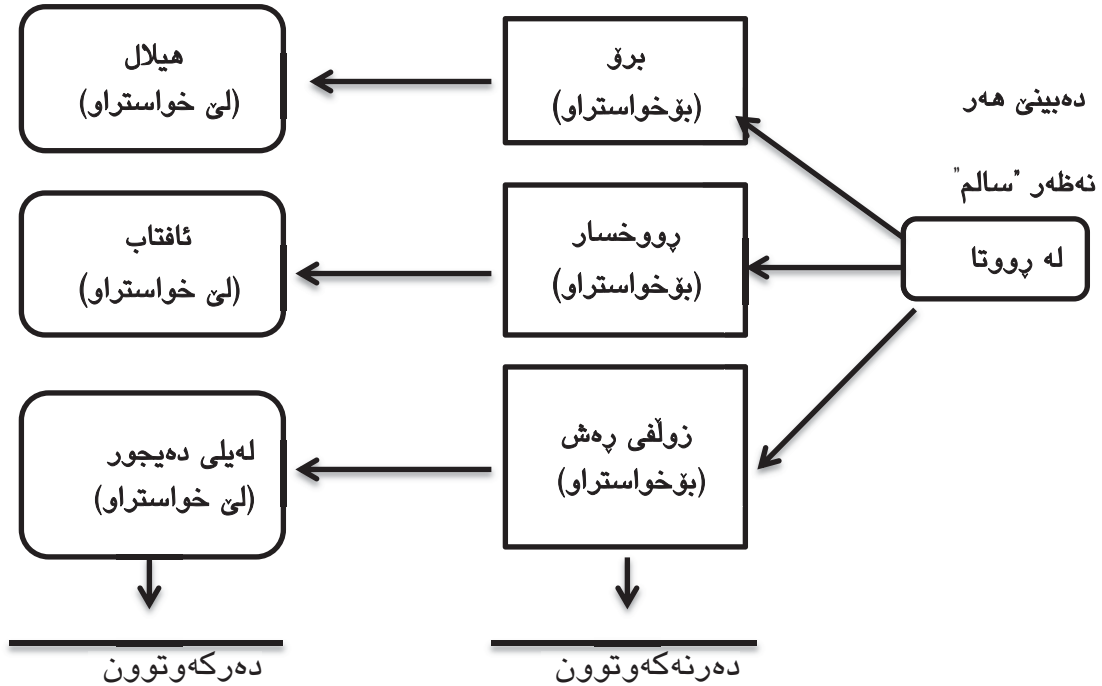
ده بیینی هر نه ظه ر "سالم" له پروتا

(سالم، ۲۰۱۵: ۳۱۱)

هیلال و ئافتاب و له یلی ده یجوور

سالم له نیوه دیری دووه مدا سی وشه ی بو دوور له واتا بنچینه ییه کانێ خویان به کارهیناوه، که ئه وانیش (هیلال، ئافتاب، له یلی ده یجوور)ن، که یه که می بو (برو) و دووه می ش بو (پروخسار) و سییه می ش بو (زولفی ره شی یار) خواستوو، ئه وه ش له دیره که دا وایکردوو ئه و وشانه واتای خوازاو وه ر بگرن بوونی وشه ی (له پروتا)یه. شاعیر پروی ده می له یار ده کات و ده لیئت: هر جارێ که سه یرت ده که م له پروتا، بروی وه کوو هیلال و پروخساری وه کوو خوور و پرچی ره شی وه کوو شه وی تار ده بینم، به م شیوازه به لام بو خواستراوه کان نه هاتون و

لیخواستراوهکان هاتون، له مهشدا له خولقاندنی وینه هونه ریبه کهدا سوودی له خواستنی ئاشکرا وەرگرتوو، چونکه به ئاشکرا وشه ی بۆ (بۆخواستراوهکان) خواستوو. وهک له هیلکارییه که ی خواره وهدا زیاتر پوون ده بیته وه.

له دیریکی تردا ده لیت:

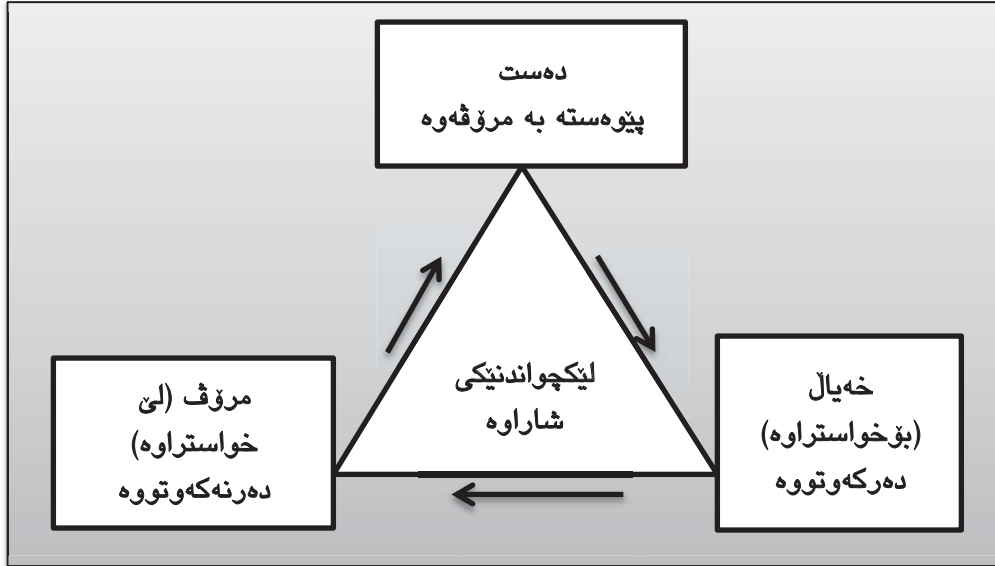
که ی، له بهر طور پ، دهگا دهستی خه یالم به روخت؟

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۲)

تۆ نه بی کتیه بکا دهستی سونبول به قه لا

شاعیر له ریگه ی به کارهینانی (دهستی خه یال) هوه، سوودی له خواستنی شاراوه وەرگرتوو و وینه یه کی هونه ری لینی که پناوه، به شیکی وینه که ریگریکردنی زولفی یاره له وهی شاعیر به رووخساری یار بگات. وینه یه کی تاراده یه ک دو باره یه و له ئه ده بیاتی فارسی و کوردیدا بوونی زوره، به لام سالم توانیوه تی به شیوازیکی نوئ وینه که به کار بهینیت، ئه ویش ئه وه یه نه ک شاعیر خوی ناتوانیت به هوی پاسه وانی زولفه وه به رووخساری یار بگات، به لکوو دهستی خه یالیشی به و رووخساره ناگات، به مهش خه یالی به شیوه یه کی شاراوه به مروف چواندوو، چونکه ئه ندامیکی له شی مروف، که (دهست) ه، پینداوه، هه ر بویه (خه یال) بۆخواستراوه و (مروف) لیخواستراوه و

دەرنەكەوتوو، بەلكوو پەيوەستىكى لىوەرگىراو. بەم شىوازە بەھۆى خواستنى شاراوو و
 وینەيەكى ھونەرى خواستنى جوانى خولقاندوو. لە ھىلكارىيەكەى خواروودا زياتر پوونى دەكەينەو.

سالم لە وینەيەكى تردا دەلیت:

جوستەنى تىرى پەوانت بە نەفەس طولى نەما

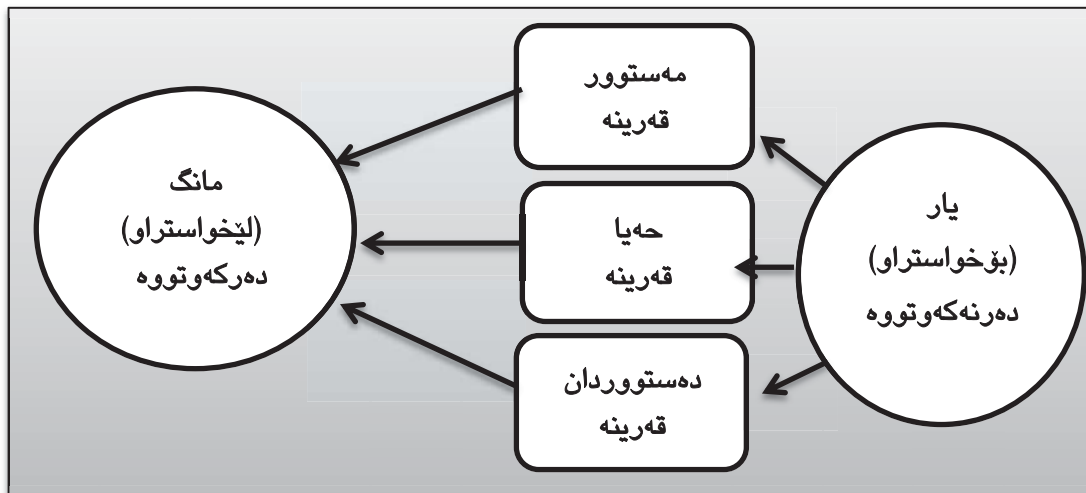
وہك كەمان قامەتى پىرى كە بە خەم ھات و گوزەشت (سالم، ۲۰۱۵: ۱۹۳)

لە نىوہ دىرى يەكەمدا بالای رىك و راستى چواندوو بە (تىرى پەوان)، بەلام بالای رىك نەھاتوو و تەنھا (تىرى پەوان) ھاتوو، كە ئەويشى لە رىگای دركە لە سيفەتوو وەرگرتوو، مادام بۇخواستراو نەھاتوو و لى خواستراو ھاتوو، كەواتە خواستنى ئاشكرای رىكە، چونكە بە ئاشكرا (تىرى پەوان)ى بۇ بالای رىك خواستوو، لە نىوہدىرى دووہميشدا (قامەتى پىرى) بالای كاتى پىرى چواندوو بە (كەمان)، چونكە كەمان چەماوہتوو، بەھۆى لىكچواندى قولىو، كە تەنھا لىچوو و لەوچوو ئامراز ھاتوون، وینەى دووہمى دروستکردوو. ھونەرمەندى و بالادەستى شاعىر و شارەزای لە ھونەرە پوونىيىيەكان لە دروستکردنى وینەى ھونەرىدا بە تەواوہتى پوون و ئاشكرايە، چونكە لەيەك دىردا توانىويەتى سوود لە لىكچواندى و خواستى و دركەش وەربرى و وینەيەكى ھونەرى خواستنى داھىنراوى پىبخولقيت. لە وینەيەكى تردا دەلیت:

لەبى تيشنەى كۆھەنزەخم بە خوینى تازە كەى تەر بى

حەيا بۇ ماھى مەستورم كە دەستورى نەظر نادا (سالم، ۲۰۱۵: ۴)

لهم دپړه دا شاعیر چهند وینه‌یه‌کی دروست کردووه، لیوی تینووی کونه زاماری شاعیر چاوه‌رپی خوینی تازه‌ی لیوی یار دهکات، تاکوو هم تینویه‌تی بشکینی و همیش بیته مەرهمی تیمارکردنی، ئەمەشی له‌پریگه‌ی پرسیاریکه‌وه کردووه، که له‌راستیدا شاعیر خوی چاوه‌رپی وه‌لامیک نییه، چونکه له نیوه‌دپری دووه‌دا وه‌لامه‌که ئاشکرا دهکات، کاتیک ده‌لیت: یاری وهک مانگم له‌به‌ر شهرم خوی داپوشیوه و ته‌نانه‌ت ریگه‌ی سه‌یرکردنیکیش نادات. له نیوه‌ی دووه‌دا شاعیر (یاری) به (مانگ) چواندووه، (یار)، که بؤخواستراوه نه‌هاتووه و (مانگ)یش، که لی خواستراوه هاتووه، به‌م شیویه (مانگ)ی بؤ یار خواستووه، ئەوه‌شی وایکردووه مانگ واتا بنچینه‌بیه‌که‌ی خوی نه‌گه‌یه‌نیت، ه‌یاکردن و ده‌ستوردان و خؤداپوشینه، به‌م شیویه شاعیر به یارمه‌تی خواستنی ئاشکرای ریک، وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی خولقاندووه. ه‌روهک له هیلکارییه‌که‌ی خواره‌وه‌شدا ده‌توانین ببینین.

له وینه‌یه‌کی تردا ده‌لیت:

حیجابت با به ناری ئاره‌زوو، "سالم" نه‌سووتینی

له چاکی جامه بؤ ده‌فی ته‌بی، سا دهرخه لیمووی (سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۳۳)

له نیوه‌دپری دووه‌دا شاعیر وشه‌ی (لیمۆ) به‌کاره‌یناوه، به‌لام بؤ واتا بنچینه‌بیه‌که‌ی نا، که جوریکی میوه‌ی ترشه. به‌لکوو بؤ واتایه‌کی خوازراو به‌کاره‌اتووه، چونکه له نیوه‌دپری دووه‌دا ده‌لیت: له دامینی کراسه‌که‌ت بؤ نه‌هیشتنی تای شاعیر لیمۆکه‌ت دهربخه. ئەمەش وا دهکات، که وشه‌ی (لیمۆ) خوازراو بیت بؤ (مه‌مکی یار). واته مه‌مکی یاری چواندووه به لیمۆ، مه‌مک نه‌هاتووه و لیمۆ هاتووه، که واته بؤخواستراو نه‌هاتووه و لی خواستراو هاتووه، که واته خواستنی ئاشکرای ریکه، چونکه به ئاشکرا وشه‌یه‌کی خواستووه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی لیدروستکردووه، که ده‌لی: ئاگری ئاره‌زووی بینینی تو ئەی یار، تووشی تایه‌کی زۆری کردووم، له دامینی

کراسه که ته وه مه مکی وه کوو لیمۆتم نیشاننده، با تایه کهم داببه زیت و نه سووتیم. جیگای باسه ئه وه راستی تیدایه، چونکه دهرکه وتوو، که لیمۆ توانای دابه زاندنی پله ی گهرمی له شی هه یه. جگه له وینه ی ئه و دیرانه ی باسمانکرد، ده توانین ئاماژه به چه ندین وینه ی هاوشیوه به پیی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکهین: (ل: ۸، د: ۸)، (ل: ۱۷، د: ۳)، (ل: ۲۴، د: ۸)، (ل: ۴۳، د: ۱)، (ل: ۴۵، د: ۱۱)، (ل: ۷۸، د: ۶)، (ل: ۱۰۲، د: ۷)، (ل: ۱۱۴، ۶)، (ل: ۱۹۵، د: ۱)، (ل: ۲۰۶، د: ۵)، (ل: ۲۲۷، د: ۹)، (ل: ۲۴۲، د: ۴)، (ل: ۳۶۸، د: ۸)، (ل: ۶۰۹، د: ۵)، (ل: ۶۸۹، د: ۵)، (ل: ۸۱۹، د: ۴)، (ل: ۸۶۴، د: ۵)، (ل: ۸۸۷، د: ۹).

۳-۵ / ۲. وینه ی درکه یی

له دوای هه ردوو هونه ری چواندن و خواستن، درکه جوړیکی گرنگ و دیاری تری هونه ره روونبیزیه کانه، که به شیوه یه کی بهرچاو هه م له گفتوگۆی رۆژانه دا سوودی لیوه رده گیریت و هه م شاعیرانیش له بنیاتی وینه ی هونه ریدا که لکی لیده بینن. ته نانه ت (ئه و درکانه ی له ئه ده بدا به کارده هینرین له زمانی خه لکه وه وهرگیراون و ئه وانه ی ئه م دیارده ی درکه یه یان هینا خه لکی بوون نه ک قسه زانه کان). (مبارک و حیدری، ۱۳۸۹: ۱۰۴) درکه له ئاخاوتندا به دیدیت، کاتیک (شاردنه وه ی ئاشکرایه تیه له دهربریندا، چونکه له بری ئه وه ی قسه که ره ئه ندیشه ی خو ی به شیوه یه کی ئاشکرا و به یه کجار له قسه کانیدا بگونجینیت و به روونی ده ری بپریته وه، دیت له درکه دا حه شاری ده دات و به شیوه یه کی نادیار و پوشراو له قسه کانیدا ده هینیته وه). (العزای، ۲۰۱۰: ۳۳۰) واته له درکه دا قسه که ره راسته وخۆ مه به ستی دهربرینه کانی نادات به ده سه ته وه و پووشیویه تی. به و مانایه ی (درکه، ئه وه یه، شتیک بلیت و مه به ستت شتیک تر بیت)، (قاسم و دیب، ۲۰۰۸: ۲۴۱) یان (قسه له شتیک بکهیت و شتیک تر بگه یه نیت). (الکنانی، ۲۰۰۹: ۱۹۲) واته (له زماندا به مانای پووشینی دهربرین دیت، له زاراوه ی روونبیزی و په وانبیزی، درکه ریکخستنیکه، یان رسته یه که، که مه به ستی قسه که ره مانا دیاره که نه بیت). (سلاجقه، ۱۳۹۳: ۱۹) به و مانایه ی درکه ریکخستن و دهربرینیکه، که مه به ستی قسه که ره واتای رووکه شی رسته که نیه، چونکه (له درکه دا هه رگیز واتای دروستی وشه و دهربرینه کان مه به ست نین). (مسته فا، ۲۰۱۱: ۲۰۴) به لکو و واتای دووه میش له ئارادایه. ئه مه ش وای کردوو دهربرینی درکه یی له ئاستیکی هونه ری به رزدا بیت، هه ر بویه ده توانین بلین: هونه ری درکه، (هونه ریکی واتایی قووله و له ئاستیکدایه لیکدانه وه ی ئه م هونه ره پیوستی به پاشخانیکی کولتووری و زمانی گرنگ هه یه). (حسین، ۲۰۱۴: ۱۶۵) تاکوو بتوانریت واتا مه به ستداره که ی دیوی پشته وه ی دهربراوکه ئاشکرا بکریت. (درکه، به یه کیک له

ئامرازه‌کانی درووستکردنی وینه‌ی هونهری له شیعردا هه‌ژمار ده‌کریت، چونکه هه‌لگری واتاگه‌لیکی جوانکاری و ئامازه‌گه‌لیکی شاراوویه و له دووره‌وه بیئه‌وه‌ی ئاشکرای بکات واتا درده‌خات و ئامازه‌ی بۆ ده‌کات، شاعیر په‌نای بۆ ده‌بات کاتیگ شیوازه‌کانی تر له‌مه‌ر هه‌لوئیستیگ له هه‌لوئیسته‌کانی ژیان توانای ده‌برینی هه‌سته‌کانی ئه‌ویان نییه‌). (الجهني، ۱۴۲۵: ۳۸۶) هه‌ریویه درکه، (لیه‌توویی شاعیر ده‌گه‌یه‌نی له دارشتنی ماناکانیدا، به شیوازیکی به‌رز و زۆر کورت، که جوړه جوانییه‌ک پیشکه‌شده‌کات، که به‌بی ئه‌و ناتوانریت، ده‌برخیریت). (حسن، ۲۰۱۲: ۱۰۹) به‌لام تیگه‌شتن له (وینه‌ی درکه‌یی، پشت به درکردنیکی قولی سیاقی قه‌سیده‌که یاخود ده‌قه‌که به‌گشتی ده‌به‌ستیت، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی راسته‌وخوی نیوان واتاگان روون ده‌کاته‌وه، لیږه‌وه په‌یوه‌ندی زمان به‌رۆشنیرییه‌وه درده‌که‌ویت، که به‌هاکانی بیر و کۆمه‌لایه‌تی و په‌فتار له‌خۆ ده‌گریت، ئه‌مه‌ش تا راده‌یه‌کی زۆر له هزر و هه‌لچوونی خاوه‌ن ده‌قه هاوچه‌رخه‌کاندا ئاسانه‌). (الدایه، ۱۹۹۶: ۱۴۳)

یه‌کیک له و ئامرازانه‌ی که قسه‌که‌ر یان نووسه‌ر له‌ریگه‌یه‌وه ده‌توانیت، نه‌خشی خه‌یال ئامیزی له‌ژیر کاریگه‌ری خۆیدا به جوانی بگه‌یه‌نیت، درکه‌یه. (شه‌مسی قه‌یس) له‌م باره‌یه‌وه ده‌لایت: ((درکه ئه‌وه‌یه، که چۆن قسه‌که‌ر بییه‌ویت مانایه‌ک له ماناکان بگه‌یه‌نیت، بیت مانایه‌کی تر، که شوینکه‌وته‌ی مانای یه‌که‌م بیت، به‌ینیت و له‌مه‌وه ئامازه‌ی پینکات، ئه‌م هونهره له کۆمه‌لیک رسته‌ی زمانی نزیک له تاییه‌ت و گشتی باودا به‌کارده‌هینریت.)) (محمدی و بانانی، ۱۳۹۵: ۲۸۶) بۆیه قسه‌که‌ر پینویسته شاره‌زاییه‌کی باشی له بابته‌ی کولتووری و رۆشنیری و زماندا هه‌بیت، چونکه نه‌ک له ناو نه‌ته‌وه جیاوازه‌کاندا به‌لکو له ناو یه‌ک نه‌ته‌وه‌شدا ئه‌و ده‌سته‌واژه و رسته باوانه‌ی له ده‌برینی درکه‌ییدا به‌کارده‌هینرین، جیاوازن و هه‌ندیگ جاریش گۆرانیان به‌سه‌ردادیت.

(هومایی) له ناساندنی درکه‌دا ده‌لایت: ((درکه، له‌زماندا به مانای پۆشینی قسه‌کردن دیت. له زاراوه‌شدا قسه‌یه‌ک که دوو واتای دوور و نزیکی هه‌بیت و ئه‌و دوو مانایه‌ پیکه‌وه په‌یوه‌ست و یه‌کانگیربن، قسه‌که‌ر ئه‌و رسته‌یه به شیوه‌یه‌ک ریک ده‌خات، که وا کار له ئاوه‌زی گوینگر بکات له مانای نزیکه‌وه بیبات بۆ مانای دوور.)) (معمارزاده و بیرانوندن، ۱۳۹۵: ۸۶) واته له‌پروانگه‌ی گوینگره‌وه، درکه هه‌روه‌ک (ابو عبیده‌ معمر بن مثنی) ده‌لایت: ((ئه‌وه‌یه که له ره‌وتی قسه‌که‌دا شتی تیگه‌ی بیئه‌وه‌ی ئه‌و شته به ئاشکرا له قسه‌که‌دا هاتین.)) (عه‌بدولرهمان، ۲۰۰۰: ۱۱۷) به‌و مانایه‌ی له درکه‌دا واتای ئاشکرا، که واتا نزیکه‌که‌یه واتایه‌کی دوور و شاراووه‌ی هه‌لگرتووه، که شاعیر مه‌به‌ستیتی. ئه‌مه‌ش به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌چ وشه‌یه‌ک، یان ئامازه‌یه‌ک هه‌بیت واکات واتا دووره‌که مه‌به‌ست بیت، له‌م باره‌یه‌وه (دعه‌زیز گه‌ردی) ده‌لایت: ((درکه، ئه‌وه‌یه وشه‌یه‌ک یان کۆمه‌له وشه‌یه‌ک به‌ینیت، که واتایه‌کی دروستی خۆی هه‌بیت، هه‌ر له‌وکاته‌دا له رسته‌که‌دا مانایه‌کی تر

بدات به دسته وه و مه به ست له مانايه ي بهم دوايه بيت، ديسان ئه شى و اتا دروست و نه ژاديبه كهت مه به ست بى، چونكه هيچ نيشانه يه كه نيبه به ره له ستى ئه وه بكات، كه مانا نه ژاديبه كهت مه به ست بيت.)) (گهردى، ۱۹۷۲: ۸۸) ئه مه ش خاليكى گرنگه بو جيا كردنه وه ي خوازه و دركه له يه كترى، ههروهك (عه لادين سه جادى) ده لىت: ((ئه گه ر له رسته كه دا نيشانه هه بوو بو ئه وه گوزاره ره سه نيبه كه مه به ست نه بى، ئه وه ئه و وشه يه ئه بى به خوازه، ئه گه ر ئه و نيشانه يه نه بوو، واته شتىك له ئارادا نه بوو، كه وشه كه بېرى به سه ر گوزاره ره سه نيبه كه دا و بيچه سپىنى به وه وه، ئه وه ئه بى به دركه.)) (سه جادى، ۲۰۱۹: ۶۰) له لاي ره وانى ژان بىروپاي جياواز هه يه له باره ي ئه وه ي، كه ئايه دركه سه ر به خوازه يه يان نا؟ له م باره يه وه (هه نديكيان پىيان وايه، كه ناچىته خانه ي خوازه وه، له به رئه وه ي ده كرى به واتاي راسته قينه ش ليك بدرى ته وه، به لام هه نديكيان پىيان وايه له ناو جه رگه ي كرده ي خوازه دايه، چونكه له بنه رته وه مه به ست له دركه و اتا خوازه كه يه.)) (مسته فا، ۲۰۰۹: ۱۲۱)

سالم زور جوان توانيوه تى هونه رى دركه له گه ياندى بىروپاكانيدا به كار به نىت و وىنه ي هونه رى داهى تراو و نايبى پىخولقنىت. له دىرى كدا ده لىت:

ئاخرى دى هه ردولا، ده ولت و بى ده ولت ي
 په يكي فه نا طه ي ده كا، هه رچى فه راز و نه شىب
 (سالم، ۲۰۱۵: ۱۶۰)

له نيوه دىرى دووهدا، شاعىر (په يكي فه نا) ي به كار هيناوه، كه و اتا نزى كه كه ي (نامه به رى مردن) ه، به لام جگه له وه واتايه كى دوورى شى هه يه، كه ئه وىش ماناي دركه ييه و (ئىزرائىل) ي فرىشته ي گيان كيشانه. راسته له دىره كه دا هيچ رى گى به كه نيبه، كه ماناي (نامه به رى مه رگ) ييش بگه يه نىت، به لام بىگومان و اتا دووره كه گونجاوتره، چونكه ئه وه (ئىزرائىل) ه، كه هه ژار و ده وله مه ند نازانىت و هه موو جىگاكان ده گه رىت و گيانى هه مووى ده كى شىت، به و شىوه يه به هوى سوود و هرگرتن له دركه له خوده وه وىنه يه كى دركه يى خولقاندوه، كه تىيدا ده لىت: ئاخى به كه ي ده وله مه ندى و هه ژارى كوتايى دىت و فرىشته ي گيان كيشان (ئىزرائىل)، كه هه ژارى و ده وله مه ندى نازانىت و هه موو جىگاكان ده گه رى و گيانى هه مووى ده كى شىت.

له وىنه يه كى تر دا سالم ده لىت:

ئاسمان "سالم" له گه ل يه ك خه نده، سه د شىوه ن ده دا
 دل نه صىحه ت كه: بلا قه د مه لى مه غروورى نه كا
 (سالم، ۲۰۱۵: ۱۱۰)

لیژدها وشه‌ی (ئاسمان) بۆ واتای درووستی خوئی به‌کارنه‌هینراوه، به‌لکوو مانایه‌کی درکه‌یی هه‌یه، که مه‌به‌ست لئی (فه‌له‌ک) یان (خودا)یه، هه‌ر چه‌نده له قولایی واتای فه‌له‌کدا ده‌سه‌لات و بالاده‌ستی خوداوه‌ند بوونی هه‌یه، چونکه تهنه‌ئا و ده‌توانیته‌ له‌گه‌ل یه‌ک دلخووشی سه‌د به‌لا و ناخووشی بدات، هه‌ر بۆیه سالم ئاموژگاریمان ده‌کات، که له‌ سه‌ته‌ خووشه‌کانی ژیانمان له‌خوبایی و مه‌غروور نه‌بین، چونکه له‌ هه‌مان ئه‌و کاته‌دا خودا ده‌توانی سه‌د به‌لامان به‌سه‌ردا بیئیت. به‌و شیوه‌یه شاعیر به‌ سوود وهرگرتن له‌ درکه له‌ خود وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی دروستکردووه.

یان ده‌لیت:

ئه‌ی ره‌فیق کوزیلکه‌یه، بین، وه‌ک حه‌صار ده‌ورم بدن
بی جله‌و سوارم، وهرن سه‌یرکه‌ن له‌ بارگیری قه‌ضا

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۹)

شاعیر له‌ نیوه‌ی دووه‌مدا وشه‌ی (بارگیر) ی هیناوه، که دوو واتای هه‌یه، واتا دیار و پروکه‌شیه‌که‌ی هه‌ر شتیکه، که باری لئ باربکریته، به‌لام واتایه‌کی دووریشی هه‌یه، که مانا درکه‌یه‌که‌یه‌تی و (هینستر)ه‌و مه‌به‌ست له‌مه، به‌م شیوه‌یه به‌ سوود وهرگرتن له‌ هونه‌ری درکه و له‌ جووری (درکه له‌ خود) وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی دروستکردووه، که تییدا داوا له‌ هاوریکانی ده‌کات بین ده‌وری لئ بدن تاکوو بۆیان باسبکات، که چۆن به‌بئ جله‌و سواری (هینستره به‌لا) بووه؟ چی لئ به‌سه‌ر هاتووه؟ له‌ وینه‌یه‌کی تردا ده‌لیت:

مولووی ته‌نگ ده‌سته، من نه‌بم، دل‌به‌ر له‌گه‌ل ئه‌غیار

به‌بئ په‌نگی طه‌لاکارم په‌واجی شه‌ه‌ره‌وا دینئ

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۱۸)

له‌ نیوه‌ی یه‌که‌مدا شاعیر (ته‌نگ ده‌ست) ی به‌کارهیناوه، که‌رچی مانایه‌کی ئاشکرای نزیکه هه‌یه، به‌لام شاعیر بۆ واتایه‌کی درکه‌یی به‌کاری هیناوه، که مه‌به‌ست لئی هه‌ژاری و نه‌دارییه. واته شاعیر لیژدها به‌ سوودوهرگرتن له‌ (درکه له‌سیفه‌ت) وینه‌یه‌کی هونه‌ری زۆر جوانی نه‌خشانده‌وه، که تییدا ده‌لیت: یار له‌گه‌ل ناحه‌زان و بیگانه‌کان ئه‌گه‌ر من نه‌بم وه‌کوو پادشایه‌کی هه‌ژار وایه و هیچ ده‌سه‌لاتیکی نییه، که چی به‌بئ په‌نگه زه‌رد و ئالتوونیه‌که‌م خه‌ریکه وه‌ک سه‌که‌ی قه‌لپی په‌واجی‌دراوی شا، په‌واج به‌خوئی ده‌دات. جگه له‌ وینه‌ی ئه‌و دیرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به‌ چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۱۷، د: ۴)، (ل: ۶۰، د: ۲)، (ل: ۱۳۹، د: ۱)، (ل: ۱۶۵، د: ۱)، (ل: ۲۳۱، د: ۹)، (ل: ۵۱۹، د: ۱)، (ل: ۸۲۰، د: ۵)، (ل: ۸۴۴، د: ۹)، (ل: ۱۰۲۴، د: ۶).

۳/ (بهشی سیپه) سه‌چاوهی وینهی هونه‌ری له شیعری (سالم) دا

وینهی هونه‌ری کۆله‌که‌یه‌کی سه‌ره‌کی بنیاتی ده‌قی شیعرییه، به‌را‌ده‌یه‌ک له هیچ سه‌رده‌می‌کدا شیعری نه‌یتوانیوه ده‌ست‌به‌رداری ببیت، به‌ل‌کوو بووه به‌ره‌گه‌زیکی گرنگی هونه‌ری وه‌ها، که شیعری به‌هۆی ئه‌وه‌وه توانیویه‌تی به‌رده‌وام بیت و زیاتر سه‌رنج‌راکیش بووه و باش‌تریش کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌ست و سۆز و ده‌روونی وەرگر داناوه. شاعیر تاکیکی کۆمه‌لایه‌تییه، وه‌کوو هه‌ر تاکیکی تر له‌ناو کۆمه‌لگادا ده‌ژیت و له‌ژیر کارتیکردنی ده‌رووبه‌ره‌که‌ی له‌ژینگه و ئاووه‌ها و کولتور و فه‌ره‌نگ و پۆشنییری و میژوو و ئاین به‌ده‌رنابیت. هه‌موو ئه‌وانه به‌ئهن‌دازه‌ی جیاواز کاریگه‌ری له‌یادگه و هه‌ست و نه‌ست و خه‌یالی شاعیردا داده‌نین و له‌ساتیک له‌ساته‌کاندا به‌یارمه‌تی ئه‌ندیشه‌ی داهینه‌رانه‌ی شاعیر ده‌بن به‌سه‌رچاوه و هه‌وینی خولقاندنی وینه‌ی هونه‌ری. هه‌موو ئه‌و سه‌رچاوانه، دوا‌جار له‌ده‌روونی شاعیردا به‌رایه‌له‌ی به‌هیز په‌یوه‌ستن پیکه‌وه، بۆیه مه‌رج نییه ته‌نها یه‌ک سه‌رچاوه رۆلی هه‌بووبیت و بووبیت به‌هه‌وینی وینه‌که، به‌ل‌کوو ده‌کرێ یه‌ک یان دوو یان زیاتر له‌و سه‌رچاوانه رۆلی له‌پیشینه‌یان هه‌بووبیت له‌خولقاندنی وینه‌که‌دا، ده‌نا سه‌رچاوه‌ی تریش به‌شیوه‌ی ناراسته‌وخۆ به‌ش‌دارییان کردوه.

ئه‌زموونی گشتی ژیا‌نی شاعیر به‌تایبه‌تمه‌ندییه خودی و باب‌ه‌تییه‌کانییه‌وه، ده‌بن به‌سه‌رچاوه بۆ خولقاندنی وینه‌ی هونه‌ری. شاعیر هه‌روا له‌خۆوه و هه‌ره‌مه‌کی ده‌ست بۆ هه‌لبژاردنی چاوه‌ی وینه‌ هونه‌رییه‌کانی نابات، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی هه‌ندی‌ک‌جار راسته‌وخۆ له‌و سه‌رچاوانه ده‌کات به‌هه‌وینی پیکه‌ینانی وینه‌ هونه‌رییه‌کانی و هه‌ندی‌ک‌جاری تریش په‌رم‌یان لیوه‌رده‌گریت و له‌بنیاتی وینه‌کانیدا به‌کاریان ده‌هینیت. ئه‌و هۆکارانه‌ش واده‌کن دیاریکردنی سه‌رچاوه‌ی وینه‌ی هونه‌ری له‌لای توێژه‌ر کاریکی هینده ئاسان نه‌بیت، به‌ل‌کوو پێویسته به‌وریای و وردییه‌وه ده‌ست ببری‌ت بۆ ده‌ستنیشانکردنیان. ئه‌زموونی خودی و باب‌ه‌تی زۆر و دنیا‌بینی و پۆشنییری به‌رفرانی شاعیر، ده‌رگای سه‌رچاوه‌یه‌کی زیاتر به‌رووی ئه‌ندیشه‌ی شاعیردا ده‌کاته‌وه، تا له‌ویوه سوودیان لیوه‌ر‌ب‌گریت و له‌خولقاندنی وینه‌ هونه‌رییه‌کانیدا به‌کاریان به‌هینیت. بیگومان ته‌نها زۆری سه‌رچاوه‌ی وینه‌ بۆ شاعیر به‌س نییه، به‌ل‌کوو سه‌لیقه‌ی شاعیر له‌گونجاندنی ئه‌و چاوه‌گانه‌دایه له‌گه‌ل هه‌ست و سۆز و بی‌ری ئه‌ودا و سه‌ره‌نجام دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ری داهینراو. (سالمی ساحیب‌قران) وه‌کوو شاعیرانی تری قوتابخانه‌ی شیعری بابان، به‌هۆی سه‌لیقه‌ی جوان و بی‌ری ورد و ئه‌زموونیکی ده‌وله‌مه‌نده‌وه، گه‌لیک لایه‌نی جو‌راو‌جو‌ری ژیا‌ن، سه‌رنجی راکیشاوه و بووته‌هه‌وین و سه‌رچاوه‌ی خولقاندنی وینه‌ هونه‌رییه‌کانی، ئه‌وانه‌ش دابه‌ش ده‌بیته‌ سه‌ر دوو جو‌ردا، که (سه‌رچاوه‌ی خودی، سه‌رچاوه‌ی باب‌ه‌تی)ن.

سه‌رچاوه‌ی خودی به‌شیکی گرنکه له‌و سه‌رچاوانه‌ی، که ده‌بنه هه‌وینی خولقاندنی وینه‌ی هونه‌ری. ئەوه‌ش بیگومان به‌شیکی زۆری له ئەزمونی تایبه‌تی شاعیره‌وه‌یه و به‌شیکی تریشی له ئەوانی تره‌وه‌یه، دواجار به ئاویته‌بوونی له‌گه‌ل هه‌ست و سۆز و ئەندیشه و بیرى شاعیردا به‌شیوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی نوێ و درک نه‌کراو ده‌دۆزیته‌وه و له هه‌لچوونیکى دیاریکراودا له ده‌روونی شاعیره‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت و ده‌بیته هۆی له‌دایکبوونی وینه‌یه‌کی هونه‌ری وا، که له وینه‌ی شاعیرانی تر ناچیت و مۆرکی تایبه‌تی و خودی شاعیره‌که‌ی پیوه‌یه. ئەمه‌ش به‌و مانایه‌ی سه‌رچاوه‌ی خودی (تیروانینی تایبه‌تی شاعیره بو ئەزمونه‌کان، له‌به‌ر ئەوه‌شه گرنگی ئەرکی شاعیر به‌وه دیاری ده‌گریت، که تا چ راده‌یه‌ک ئەزمونه ده‌ره‌کییه‌کان بو ئەزمونی ناوه‌کی (یان شیعرى) وه‌رده‌گریت.) (حسین، ۲۰۰۵: ۸۳) شاعیر کاتیک ده‌توانیت وینه‌ی خودی به‌ره‌م به‌ییت، که خاوه‌نی شیوازیکی تایبه‌ت به‌ خۆی له تیروانین و بیرکردنه‌وه له‌باره‌ی ژیان و گه‌ردوونه‌وه بییت، یان باره‌ ده‌روونیه‌ی تایبه‌ته‌کانی خۆی له‌ قالبی وینه‌ی نه‌بیراودا بخاته‌ پوو. ئەوه‌ش کاتیک ده‌بییت، که شاعیر دوور بکه‌ویته‌وه له‌و وینه‌ی پیشتر، چ له‌لای خۆیه‌وه بییت، یان له‌لای شاعیرانی تره‌وه دروستکراییت، خو ئەگه‌ریش سوودی له‌وانه وه‌رگرت هه‌ول بدات په‌یوه‌ندی نوێ و نه‌بیراو له‌نیوان پیکهاته‌کانی وینه‌که‌دا بدۆزیته‌وه، چونکه گه‌ر وانه‌کات ئەوه وینه‌ی دووباره‌ی وه‌ها پیک ده‌ییت، که توانای کاریگه‌ری و وروژاندنی به‌رانبه‌ریان نابیت. سالم وه‌کوو هه‌ر شاعیریکى تر هه‌ندیک جار وینه‌ی دووباره له بنیاتی ده‌قی شیعره‌کانیدا ده‌بیریت، به‌لام وه‌ک (دیاره ئەم جوړه وینه‌ که‌مترن و ئەوه‌ی داهینانی خۆیه‌تی گه‌ل زیاترن.) (خه‌زنه‌دار، ۲۰۱۰: ۱۶۵) به‌و مانایه‌ی، که ((سالمی ساحیق‌پران شاره‌زایانه داهینانی له ئەفراندنی هونه‌ری شیعردا کردووه، که خۆی له خولقاندنی وینه‌ی جوانی دل‌رفین و چیژ و له‌زه‌ته‌خشیدا ئەبیینیته‌وه.)) (خه‌یات، ۲۰۱۲: ۱۷) هه‌ر بۆیه توانایه‌کی باشی هه‌بووه له خولقاندنی ئەو جوړه وینه‌ی، که سه‌رچاوه‌کانیان بیرى ورد و ئەندیشه‌ی داهینه‌رانه‌ی خودی شاعیر خۆیه‌تی و له لای هیچ شاعیریک به‌و شیوازه نابیریت. له‌م جوړه وینه‌ له شیعرى سالمدا زۆره و ئیمه لیڤه‌دا ته‌نها چهند نمونه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه‌پوو. له‌م دێره‌ی خواره‌وه‌دا به شیوازیکی جوانی پوو‌خسار و ئەگریجه‌ی یاری کردووه به‌سه‌رچاوه‌ی وینه‌یه‌کی هونه‌ری داهینراو و ده‌لیت:

له‌سه‌ر پوو لاده تارى طورپه‌یه‌ی موشکینی تاتارت

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۲۵)

حه‌به‌ش ده‌ستی ته‌طاول پانه‌کیشی، با به‌سه‌ر پوو

له‌م دێره‌دا شاعیر پوو(پوو‌خسار)ی یاری به‌ ولاتی (پوو‌ما)، که مه‌به‌ستی تورکانه و خه‌لکه‌که‌ی سپین، چواندووه، طورپه (ئەگریجه‌ی ره‌شی یار)یشی به‌ ولاتی (حه‌به‌شه) چواندووه،

که خه لکه که ی پیستیان ره شه. شاعیر به یارمه تی لیچواندنی وینه یی، وینه یه کی هونه ری داهینراوی دروستکردوو، که داوا له یاره که ی دهکات، نه هیلیت تال تالی ئەگریجه ی، که وه کوو خه لکی حه به شه ره شه و وه کوو موشکی ولاتی تاتار بونخوشه، بیته سهر رووخساری تورکئاسای و داگیری بکات. ئەمه ش وینه یه کی داهینراوه و سهرچاوه که ی بیرى ورد و ئەندیشه ی خودی شاعیر خو به تی. له دیریکی تردا بیرى ورد و چری خودی شاعیر بووه ته سهرچاوه ی وینه یه کی لیکنراوی داهینراوی نوی و دهلیت:

زه وره قه دل، دیده یه ده ریا و مهردوم ناخودا

جو شى خاطر وهک شه پۆل و غه م نه ههنگ، له نگر جه فا (سال، ۲۰۱۵: ۱۹)

دیمه نی گشتی وینه که، که خو ی له پینج وینه ی تاکدا ده بینیته وه، پیشاندانی تابلوی گه شتی که شتییه که به ده ریادا. لیره دا شاعیر سوودی له لیچواندنی بلاو وه رگرتوو و (دل) ی به (زه وره ق) که شتی، (دیده) ی به (ده ریا)، (مهردوم) گلینه ی چاوی به (ناخودا) که شتییه وان، (جو شى خاطر) جو شى دل ی به (شه پۆل)، (غهم) ی به (نه ههنگ)، (جه فا) ی به (له نگر)، چواندوو. دل ی شاعیر له ده ریا ی چاوه کانی دایه و گلینه شی که شتییه وانه که یه و دل راوکیکانیشی وه کوو شه پۆله شتییه کانی ده ریا یه و غهم و خهفتیشی لیبوو به نه ههنگ و جهور و جهفای رۆژگاریش وه کوو له نگر دامه نی ده گریت. وینه که دوزینه وه و نیشاندانی کۆمه لیک په یوه ندی نوییه له نیوان پیکهینه ره کاند، که ده ربی باره دهروونییه نائارامه که ی شاعیره و سهرچاوه یه کی خودی هیه و به یارمه تی لیچواندن خولقینراوه. له دیریکی تردا شاعیر دوو وینه ی تهواو دوور و پیچه وانه دهکات به تهواو که ری یه کدی و له هه ناو و قوولایی دلته نگیه وه دیمه نی گول و گولزار دهنه خشینیت و دهلیت:

به یادی ماهی گولپوخ ئەشکی خوین وا دئ له دیده مدا

که نارم هه ر ته ره ف، تی ده فکر، وهک عهینی گولزاره (سال، ۲۰۱۵: ۷۵۴)

شاعیر له یادکردنه وه ی مانگه که ی، وهک پروونه مه به سستی له یاره که یه تی، که رووخساری وه کوو گول وایه، فرمیسی خوین له چاوه کانی ده چوریت، ئەمه ش وهها دیته پیشچاوی شاعیر ئەو فرمیسه ئالانه، که ده رزینه لاته نیشته کانی وه کوو کانییه ک ده رده که ون، که گول و گولزاریان پیکهینابیت، ئەم جو ره وینه یه، که له ئەنجامی فرمیسکرشتنی شاعیر گول و گولزار دروستبوویت، وینه ی نوییه و سهرچاوه که ی خودیه و تایبه ته به شاعیر، که ئەوه ش بیگومان خه یال و بیر وردی شاعیره بووه ته هوی نه خشانندی. له خولقاندنی وینه که دا له به کارهیتانی (ماه) دا خواستنی ئاشکرا و له (گولپوخ) یشدا لیچواندنی رهوانی به کارهیناوه. له وینه یه کی تردا سالم وه کوو قوتابخانه یه ک

له عیشق دهروانیت، خویشی به خویندکاریکی ئەو قوتابخانهیه دهزانیت و تا ئاستی گیانفیدایش
ئامادهی قوربانیدانی بو دلبر تیدایه، ئەوه تا دهلیت:

نه نووسراوه له مهکتهبخانهیی عیشقا حورووفی " نا "
له جوابت هر " بهلی " بو " سالم " ه، گهر ئەمری مردن بی
(سالم، ۲۰۱۵: ۹۸۰)

له دهربرینی (مهکتهبخانهی عیشق) دا سوود له لیکچواندنی پوان وهرگیراوه و عیشق به
قوتابخانهیهک چوینراوه، که له ناو پیتهکانیدا (نا) بوونی نییه، سالم خویندکاریکی دلسۆزی ئەو
قوتابخانهیهیه و ئەگهر فرمانی دلبر مهرگی ئەم بیت، ئەوه ئەم هر بهلیی له سهره. دروستکردنی
وینه هونهرییهکه و بهتایبهتی (مهکتهبخانهی عیشق) به تهواوی له داهینانی شاعیر خویهتی و
سهرچاوهیهکی خودی ههیه و پیشتر لهم جووره وینهیه نه بینراوه.

له دیوانی سالمدا زۆر وینهی داهینراوی هونهری وا دهبینریت، که مال و موقیمی دلی
شاعیر پیچی ئەگریجهی یاره، بهلام لهم دیرهدا وینهیهکی جیاواز له وانهمان بهرچاو دهکهویت، که
دل له ئانوساتی رۆشتندایه و وهکوو موسافیریکی بو مالی خوئی، که (زولف و ئەگریجهی چین
چین) ه، دهروات، بهلام له ریگادا ههواي ماچی لیوی یار سهر له دل دهشیوینیت و ئاراستهتی له
چینی زولفهوه بو ماچی لیوهکان دهگوریت. ئەوه تا دهلیت:

ههواي ماچی لهبت ریی بهندهری زولفی به دل ون کرد
موسافیر بو سیاحت سوویی (چین) چوو، تووشی (ماچین) هات (سالم، ۲۰۱۵: ۱۶۵)

لیزهدا چواندنی زولف به بهندهری ئارامگرتنی دل، وینهیهکه، که پیشتر به شیوازی تر
بوونی ههبووه، لیزهدا پهیوهندی نوئی له نیوان پیکهاتهکانی وینهکهدا خراوتهپوو، گهرچی دل
وهکوو موسافیریکی بو گهشتکردن به رهو زولفی چین چین رۆشت، بهلام له ریگادا (ماچین) شوینی
ماچکردن، (مه بهست لیوی یاره) پی باشتربوووه و لهوئ لایداوه. دیرهکه ده توانیت ئەو واتایه شمان
بداتی، که دلی شاعیر ماچی لیوی یار نادات به ولاتی چین. دهکری له سهر بنه مای لیکچواندنی
وینهی، دیرهکه شی بکهینهوه، که له نیوهی یهکه مدا: ئاره زووی دلی شاعیر زیاتر پرووی له
ماچکردنی لیوی یاره تا کوو به ندبوونی له چینی زولفی یاردا، ئەمه ی به وینهی نیوه دیری دوهم
چواندوو، که موسافیر بو گهشت به رهو چین رۆشتوووه و ریی له ماچین (چینی گهره) که وتوووه.
له ههر دوو باره کهدا وینهی داهینراوه و سهرچاوه کهی ئەندیشهی خودی شاعیر خویهتی. جگه له
وینهی ئەو دیرانهی باسمانکرد، ده توانین ئاماژه به چهند وینهی هکی تری هاوشیوه به پیی لاپه ره ی
دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکهین: (ل: ۳، د: ۲)، (ل: ۱۴، د: ۲)، (ل: ۲۰، د: ۴)، (ل: ۳۵۱، د: ۱)، (ل:
۴۳۰، د: ۴)، (ل: ۶۶۸، د: ۲).

۲/۳ . سەرچاۋى بابەتى

سەرچاۋى بابەتى، جگە لە سەرچاۋى خودى شاعىر، ھەموو سەرچاۋەكانى تر دەگرىتەو. واتا سەرچاۋى خۇمالى و سەرچاۋى مرقاھىتى، كە ھەر يەكەيان ژمارەھەكى زۆر جۇريان لىدەبىتەو سەر بەم جۆرە سەرچاۋەھەن. سەلىقە و ھونەرمەندى شاعىر پۇلىكى گەورە دەبىنەت، لەوھى كە بە چ شىۋەھەك شاعىر دەست بۇ ئەم سەرچاۋانە دەبات و وینەھى ھونەرىيان لى پىكىنەت و پەيامەكەھى بە ۋەرگەر دەگەھەنەت. شاعىر ھىچ كام لەو سەرچاۋانە كوتومت ۋەكوو خۇيان بەكارناھىنەت، بەلكوو بەپى شارەزايى و ھونەرمەندىھەكەھى بەشىۋەھى نۆى لە وینە ھونەرىيەكانىدا بەرجەستەھىان دەكات. لەوھشدا مەرج نىيە بۇ وینەھەك تەنھا يەك جۆر سەرچاۋە بەكاربەنەت، بەلكوو دەكرىت چەند سەرچاۋەھەك بكاتە ھەوینى خولقاندنى وینەھەكى ھونەرى. ئەمەش ۋادەكات جياكردنەوھى سەرچاۋە بابەتییەكان بۇ تويژەر كاریكى ئاسان نەبەت و پىۋىستى بە وردى و ئاگادارىيەھى زۆر ھەبەت. (سالما ساحتىقران) يەككە لە كەلەشاعىرانى ئەدەبى كلاسكى كوردى كرمانجى خواروو، كە خاۋەنى رۇشنىرى و دنياىىيەھى فراۋانبوو، ھەر ئەمەش ۋاى لىكردوو، كە سەرچاۋى وینە ھونەرىيەكانى ھەمەرەنگ بەت، چونكە ھەر بەچاوخشانىك بە دیوانەكەیدا دەبىنەن (لە زۆرەھى شىعەرەكانىدا لە ھەر بەبەتلىكا چىرۆكى، داستانى، رۇداۋىكى مېژوو، بابەتلىكى فەلسەفى، بەند و باۋىك، قسەھەكى نەستەق، ئايەتلىك، ھەدىسىك، بەبەتلىك لە شىعەرى شاعىرانى پىشوو .. ۋەستايانە لە چوارچىۋەھى بەبەتەكەدا ساچاندوو) (قەرەداغى، ۲۰۰۹: ۵) و (لە ۋەسفى ھەر بابەتلىكى شىعەردا ئىجگار ورد و بەسەلىقە و ئەندازىارانە وینە شىعەرىيەكانى دروستكردوو) (عوسمان، ۲۰۲۱: ۱۷) ئەمەش بىگومان نىشانەھى دەۋلەمەندى سەرچاۋە بابەتییەكانى وینەھى ھونەرىيە لای ئەم شاعىرە. بەگشتى سەرچاۋە بابەتییەكان لە شىعەرى سالما دابەش دەبەت بۇ ئەمانەھى لای خواروو:

۳/۲-۱. سەرچاۋى خۇمالى

۳/۲-۱-۱. سەرچاۋى ئەدەبى پىشەن

دىاردەھى كاریگەرى ئەدەبى پىشوو، تەنھا شتېك نىيە پەيوەندى بە ئەدەبى كوردىيەو ھەبەت، بەلكوو لە ئەدەبى جىھانىشدا شتېكى بەرچاۋە. ئەوھتا (بىزروكوڤ) دەلەت: ((ئەدەبى كۆن دەبەتە بناغەھەك بۇ زىاتر بەرەو پىشەردنى ئەدەبى ئەورۇپى نۆى، بەم پىيە خويندنى ئەم سەردەمە گرنگە بۇ پىشكەوتنى وشىارىي ھونەرى ئەورۇپى لە سەردەمەكانى دواتردا، دانەرانى دىرىن (ھۆمىرۇس سەدەھى ۸-۹ پ.ز، ئەسخىلۇس ۵۲۵-۴۵۶ پ.ز، سۆفوكلىس ۴۹۶-۴۰۶ پ.ز، يۇرپىدس ۴۸۰-۴۰۶ پ.ز، ئەنكرىۋنت ۵۵۹-۴۷۸ پ.ز، ساپۇ ۶۲۵-۵۶۹ پ.ز، پىندار ۵۱۷-۱۵۰

۴۳۷ پ.ز) شاکار دروستدهکەن و دەبنە بنەما و نمونە بۆ نەوہەکانی داہاتوو.)) (Bezrukov, 2016: 3) بیگویمان بۆ ئەدەبی کوردیش بە ھەمان شیوہیە.

ھیچ شاعیریکی نییە کاریگەری شاعیرانی پیش خۆی لەسەر نەبووبیت، چونکە لە بنەپەتدا بەھۆی خویندەنەوہی زۆری بەرھەمی شاعیرانی پیش خۆیەوہ فەرھەنگی شیعری خۆی دەولەمەند کردووہ و سەلیقەیی خولقاندنی وینەیی ھونەری پیش خستووہ. سالمیش وەکوو ھەر شاعیریکی تر بیبەش نییە لە کارتیکردنی شاعیرانی پیش خۆی و توانیویەتی سوود لە شیوازی بنیاتی وینە ھونەرییەکانی ئەو شاعیرانەیی، کە پینان کاریگەر بووہ وەر بگریت. (د.زاھیر لەتیف) لەبارەیی پەیوہندی و ئالوگۆری بیرورا لەنیوان (نالی) و (سالم) و (کوردی)دا، دەلیت: ((ھاورییەتی نیوان نالی و سالم و کوردی و ھاوئیشینیکردنی یەکتەری بەجۆری، کە ئالوگۆری تیروانیی یەکتەری لیبکەویتەوہ، بۆخۆی بنەمایەکی گرنگی پیکھاتەیی قوتابخانە شیعرییەکان بووہ.)) (توفیق، ۲۰۱۳: ۴۴) ئەمەش وای کردووہ، کە تاییبەتمەندی شیعری ئەو قوناغە بەتاییبەتی لەرووی روخسارەوہ لای شاعیران ئەوہ بووہ، کە زیاتر گرنگی بە رازاندنەوہی وینە دراوہ، نرخ وینە لە پیش ناوہرۆکەوہ ھاتووہ.)) (سەعید، ۲۰۱۷: ۲۷) ئەوانەش بەگشتی وایانکردووہ، کە وینە ھونەرییەکان شیوہیان لەیەک بچیت، بۆ نمونە (لە شیعری کلاسیکیدا ئەو وینانەیی، کە بۆ لیو، زولف، برۆ، چاو، دل، برژانگ، ناوچەوان، روومەت، گۆنا، قەد، بەژن، ... ھتد، کیشراون، دەبینین ھەموویان یەک وینە و یەک مەبەستن و تەنھا بە شیوہی جیاواز خراونەتەر وو و پیشکەشکراون.)) (حەمەکەریم، ۱۹۸۶: ۸۹) بەلام بیگویمان لەگەڵ ئەوہشدا ئەو شاعیرانە خاوەنی وینەگەلیکی وەھان، کە سەرچاوەکانیان خودیین و بەو شیوازە لای شاعیرانی تر نەبینراون و (سالم، لە ھۆنراوہ ھۆننەوہدا پەیرەویی لە ھۆنەرانی دەوری خۆی کردووہ و لە راستەقینەدا دەتوانین بلیین لاسایی ئەوانی کردووہتەوہ، بەلام لەلایەن شیوہ و ئاواوہ شتیکی تازە و تاییبەتی داھیناوە.)) (بۆرەکەیی، ۲۰۰۸: ۵۹۲) بەو مانایەیی ئەگەریش (لە شیعری سالمدا ھەست بە وینەییەکی وەرگیراو یا لاسایی شاعیریکی تر بکری، ئەو وینەییەیی وەستایانە بەگیانی خۆی قانگداوہ.)) (خەزەندار، ۲۰۱۰: ۱۶۵) لە شاعیرانی کورد کاریگەری مەولانا خالید و نالی بەسەر سالمەوہ ھەبووہ، (بەتاییبەتی مەفتونی شیعری نالی بووہ.)) (سجادی، ۱۹۷۱: ۲۶۲، ۲۶۳) ئەمەش بە ئاشکرا لە شیعەرەکانیدا رەنگی داوہتەوہ و پینچ خستەکی لەسەر شیعری ھەردووکیان ھۆنیوہتەوہ و تا ئەو رادەیی بە نالی کاریگەر بووہ بە (حەزرەت) ناوی ھیناوە. ئەوہتا داوا لە بای سەحەر دەکات، کە بە نالی بلیت دەخیلیبیم تاکوو سلیمانی ویران و ژێردەسەیی تورکانە نەییەتەوہ بۆ ئێرە:

توو خوا بلێ بە حەزرەتی "نالی": دەخیلی بم

(سالم، ۲۰۱۵: ۳۴۰)

بەم نەوہە قەد نەکا بە سولەیمانییا گوزەر !!

تهنانهت ههنديکجار خوی به خویندکار و شاگردی بهردهستی نالی زانیوه و ئهوی وهکوو
مامۆستایهکی خوی سهیرکردوو، ئهوهتا دهلیت:

که "نالی" تهوسهنی طهبعی به طهرزی گهرم جوستهن بوو

به چهوگانی خیرهده گۆی دانشی دهکرد له مهیدانا

که پهخشی طهبعی پامی هاته سهر میقراضهکی تهعلیم

پیکابی پای بۆسن "سالم" و "مهشوی" له دهورانا (سالم، ۲۰۱۵: ۱۳۲)

جگهلهوه به وردبوونهوه له ههنديک وینهی هونهری سالم ههست دهکهین سییهری وینهی
هونهری شیعیری نالی بهسهروهیه. ئهوهتا نالی له دیریکدا دهلیت:

لیباسم ماتهمه، شینه، له شیندام

سروشکم سووره، پهنگم زهرده بی تو (نالی، ۱۹۷۶: ۳۷۹)

سالم دهلیت:

سروشکم قرمز و دیدهم سفیده

پوخم زهرده و لیباسم شینه بی تو (سالم، ۲۰۱۵: ۷۲۸)

ئهم دیره هونراوهیهی سالم کاریگهرییهکی زوری دیره شیعهکهی نالی پیوه دیاره، نهک ههر
ئهوهنده بهلکوو دهلیتی کۆپییهکی ئه و وینهیهی ئهوه. نالی دهبرپاوهکانی (لیباسم ماتهمه شینه،
سروشکم سووره، پهنگم زهرده، له شیندام بی تو)ی بهکارهیناوه. سالمیش دهبرپاوهکانی (لیباسم
شینه، سروشکم قرمز، پوخم زهرده، له شیندام بی تو)ی بهکارهیناوه. ئهمه سههرپای ئهوهی، که
ئهگهر لهکۆی وینه هونهرییهکهی دیره شیعهکهی سالم ورد بیینهوه، دهبینین شاعیر بههوی
دووری یارهوه لهشین و ماتهمدایه و هینه گریاوه فرمیسهکانی بووه به خوین و پهنگی زهرده
ههلهگهراوه و جلی ماتهمی پۆشیوه. به ههمان شیوه له دیره شیعهکهی نالیشدا ههمان وینهی
هونهری کیشراوه. ههروهها له دیریکی تردا نالی باس له کهوانهیی برۆی یار دهکات، که به
شیوهیهکه تهنانهت (مانی) نیگارکیشیش توانای کیشانی وینهیهکی وای نییه، دهلیت:

(مانی) نییهتی قوهتی تهصویری برۆی تو

ئهم قوسه به دهستی موتهنهفیس نهکشاوه (نالی، ۱۹۷۶: ۵۳۵)

سالم سوودی له و وینهیهی نالی وهرگرتوو، بهلام گۆرانی تیداکردوو بییوایه، که تهنه

(مانی) مهگهر بتوانیت وینهی برۆی یار بکیشیت. دهلیت:

بهجوز "مانی" موصهوویر قهوسی ئهبرۆی توی نهکیشاوه

که "مانی" نهقشی کیشابی، دهبی ههروا کهمانی بی (سالم، ۲۰۱۵: ۹۹۴)

له ئه ده بهی کلاسیکی کوردیدا، کاتیک شاعیریکی به شاعیریکی تری پیش خۆی، یان هه مان سه رده می خۆی کاریگه ربووه، هاتووه پینج خشته کی له سه ر شیعی ئه و شاعیره هۆنیوه ته وه و له پوانگه ی خۆیه وه له ژیر کاریگه ری وینه ی ئه و ده قه ی پینج خشته کییه که ی له سه ر دروستکردووه، وینه ی تری بۆ زیادکردووه، که نزیکبیت له وینه ی شاعیره که ی پیشوو. سالم له سه ر شیعیکی نالی پینج خشته کییه کی هۆنیوه ته وه و ده لیت:

ئه ی حاریث، ئه گه ر ده ولت و جاه و حه شه مت بوو

دوو پ و گوهر و لوئو و له عل و دره مت بوو

مه هرووی سیه همووی سه مه ن بوو، خه ده مت بوو

((هه رچه ند که عومری "خضر" و عه یشی "جه م" ت بوو

چونکه ئه مه لت زۆره، چ عومریکی که مت بوو؟!)) (سالم، ۲۰۱۵: ۶۱۹)

ئه م پینج خشته کییه ی سالم له سه ر شیعی نالی، ته نها چوار دیری شیعه که ی نالی گرتۆته وه، که خۆی هه وت دیره، یان ده توانین بلین: هه ر ئه و چوار دیره ی به رده سه ته ئیستا، ئه گه رچی د.مارف خه زنه دار ده لیت: ((گومانی تیدا نییه سالم هه موو شیعه که ی ته خمیس کردووه، ئه وه ی له به رده سه تماندا نییه، ونبووه. سالم هه ولده دا هه ندی له ره مزه کانی نالی روونبکاته وه، یاخود دریزه به کورتی ماناکان ده دا، هه روه ها وینه کان له ته رکیزه وه ده باته فراوانی و دریزه پیدان. سالم له شاعیره گه وره کانی نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده م بوو، شاعیریکی ئه وه نده گه وره بوو نالی دانپیدانا بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا نه گه شتبووه په ی نالی به تایبه تی له م پینج خشته کییه دا.)) (خه زنه دار، ۱۹۸۴: ۱۹۲، ۱۹۱) هه ر له م باره یه وه (د.ئاقان عه لی میرزا) ده لیت: ((ئه گه ر ئه م ته خمیس کردنه ی (سالم) له سه ر شیعی (نالی) بۆخۆی ببیته به لگه ی یه که خستنی سیمای گشتی شیعه کانیان ئه وا له لایه کی تره وه ده بنه به لگه ی کاریگه ری نالی له سه ر سالم.)) (توفیق، ۲۰۱۳: ۴۹)

سالم کاریگه ربووه به شیعه کانی (مه ولانا خالد) و له سه ر ده قی ئه ویش پینج خشته کی هۆنیوه ته وه. له ده قیکدا (مه ولانا خالد) به خۆی ده لیت: ئه گه ر تۆ دیوانه نیت، ئه وه تۆ له کوئ و کابول و خه زنه یین و قه نده هار له کوئ! سالمیش له غوربه تابوو و خه ریکی خویندنه وه ی ئه و شیعه ی مه ولانا بووه و پینج خشته کییه کی له سه ر هۆنیوه ته وه و دریزه به هه مان وینه شیعییه که ی ئه و ده دات و ده لیت: منیش وه کوو مه ولانا له دهرد و مه ینه تی غوربه تدا ته نها که وتوو. ئه وه تا ده لیت:

که س نه بی "سالم" له دونیادا وه کوو من تووشی دهرد

بی نه وا که وتوو مه غوربه ت، ناته وان و په نگ زهرد

شیعی "مه ولانا" ده لیم و هه لده کیشم ئه ی سه رد:

(("خالدا" گر نیستی دیوانه و صحرانورد

تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندهار))

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۷۸)

یه کیکێ تر له و شاعیرانهی، که سالم پێی کاریگه ربووه و هه ندیکجار وینه هونه رییه کانی بووه به سه رچاوه ی خولقاندنی وینه لای ئەم، (کوردی)یه، که هه م خزمی خو شی بووه، چونکه (سالم له بنه ماله ی ساحیتقرا نه و ئامۆزای کوردییه.) (موکریانی، ۱۹۷۲: ۶) ته نانه ت هینده (کوردی)ی خو شویستوو ه و سه رسامی بووه، نامه یه کی شیعری بو دهنووسیت و خو ی ده بیات بو ی، له نامه که دا له وینه یه کی پر له دلسۆزیدا ریگای چوون به ره و کوردی شاعیر به ریگای که عبه ده چوینیت و ده لیت: گه ر بیده ستوپاشبم هه ر به سه ر نامه که می بو ده به م، ئەوه تا ده لیت:

ته لاشی طه یی راهی که عبه یی کوی یاره مه قصوودم

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۷۶)

منی بی ده ست و پا، لازم که پا بو ئەم په هه سه رکه م

هه ندیک وینه ی هونه ری لای کوردی ئیله مبه خش بووه بو پیکهینانی وینه ی هونه ری لای سالم. کوردی له وینه یه که دا، که باس له ده رد و مه یه تیه کانی خو ی ده کات و به سوودوه رگرتن له خواستنی شاراوه و به کارهینانی به ته نکردن و به رجه سه ته کردنی (غه م)، وینه یه کی هونه ری جوانی خولقاندوو ه. شاعیر به هو ی غه م خوارده نه وه به رده وام ده گری، به لام به هو ی ئەوه ی غه م یه له ناوه وه خوینی جگه ری ئەو ده خوات، بو یه فرمیسه که خویناوییه کانی ده رناکه ویت. ئەوه تا ده لیت:

من غه م خوارد و غه م یه خوینی جگه رمی خوارده وه

(کوردی، ۲۰۱۰، ب: ۱۱۵)

بو یه گریام چه ند به چه ند فرمیسه کی خوینیم نه هات

سالم یه سوودی له بیروکه ی وینه هونه رییه که ی کوردی وه رگرتوو ه و به که میک گۆرانکارییه وه، که ئەم یه دیسان سوودی له خواستنی شاراوه وه رگرتوو ه و دروستیکردوو ه ته وه و ده لیت: فرمیسه کی خویناوییم بو یه ورده که م ده کات، چونکه غه م له دلمدایه و خوینیم ده خواته وه. ئەوه تا ده لیت:

له دلدا چونکه هه ر خوینیم ده خوا غه م

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۶۵)

به ته دریچ ئەسه کی خوینیم ده کا که م

له وینه یه کی تر دا، که له دیوانی کوردی لیکۆلینه وه ی محمد مسته فا (حه مه بو ر) دا، له سه ری نووسراوه: (نامه ی مسته فابه گی (کوردی) له سلیمانیه وه بو (سالم)ی ناردوو ه له تاران. وه لامه که شی له دوای ئەم چامه یه وه نووسراوه. بروانه دیوانی کوردی، ۲۰۱۰، به رگی یه که م، ل (۳۳۹). له دیری یه که می شیعره که دا ده لیت:

رەفییکی کونجی میحنەت، عاجزن ھەر شەو لە نالینم

(کوردی، ۲۰۱۰، ب: ۱: ۳۳۹)

گوریزانن لە بەر لیشاوی مەوجی بەحری ئەسرینم

کوردی لەم وینەییەدا باری قورسی غەم و پەژارەیی خۆی دەردەبەیت، بە شیوەییەک، کە ھاوڕێ نزیکیەکانیشی لە ھاتوھاوار و نالینی بیزاربوونە و بە شەوان لە بەر شەپۆلی فرمیسکی ئەم، کە وەکوو بەحر وایە، ھەڵدین و دوور دەکەونەو. سالمیش لە وەلامی ئەو نامەییە (کوردی)دا، دیسان لە دێری یەکەمدا، ھەمان وینەیی ھونەری بە کەمیک گۆرانیووە دروستکردووەتەو. تەنھا لە بەرئەوھە (سالم) لە تاران بوو، دەلیت: رەفییکی گۆشەیی غوربەت، ھەر وھا فرمیسکیەکانی سالم بەحری خوینیان دروستکردووە، سەرینەکەشی بەر شەپۆلەکانی ئەو بەحرە کەوتووە. ئەو تەنھا دەلیت:

رەفییکی گۆشەیی غوربەت ھەراسانن لە نالینم

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۵۲)

لە ئەشکی دیدە ئەمشەو-باز- لە خوینا مەوجە بالینم

دیسان کوردی لە نامەییەکی شیعریدا، لە سلیمانییەووە بۆ سالمی ناردووە، کە لە تاران لە بەندیخانە بوو. لە کۆتایشدا وەلامەکەیی (سالم) دەبینریت. بڕوانە (دیوانی کوردی، ۲۰۱۰، ب: ۱: ۴۷۲-۴۷۷)، کە تیندا باسی تەنھای و بیکیەسی و زەلیلی خۆی دەکات و دەلیت:

لە کونجی بی کەسیدا فەردم ئەمپۆ

(کوردی، ۲۰۱۰، ب: ۱: ۴۷۲)

زەلیل و زار و بی ھەمدەردم ئەمپۆ

کە سالم وەلامی ئەداتەو بە ھەمان شیوە لە دێری یەکەمدا باسی بیکیەسییە و پاشسەرۆای (ئەمپۆ)شی بەکارھیناوە. تەنھا جیاوازییەکی وینەکەیی سالم ئەوھە، کە لە بەندیخانەیی و ئەسیر و زەلیلی خەلکی ناکەس و دلرەقە. ئەو تەنھا دەلیت:

لە زیندانا کە بی ھەمدەردم ئەمپۆ

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۳۱)

ئەسیری ناکەس و دلرەردم ئەمپۆ

که له پوری میلی، هه‌موو ئه‌و به‌ره‌مه ئه‌ده‌بی و هونه‌رییانه ده‌گریته‌وه، که له باو‌با‌پیرانه‌وه نه‌وه بۆ نه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه. ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ش گه‌لیک جو‌رن و به‌پیی سه‌رده‌مه جیا‌وا‌زه‌کان شتی تازه‌ی خراوه‌ته‌ سه‌ر و شتی‌شی لی‌لادراوه. گواستنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه به‌شی‌وه‌ی زا‌ره‌کی بو‌وه، ئه‌مه‌ش وای‌کردو‌وه تاییه‌تمه‌ندی نو‌وسه‌ره بنچینه‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌مینیت و له کاتی گواستنه‌وه‌یاندا گو‌رانی به‌سه‌ردابیت. ئه‌وه‌ش هو‌کاری سه‌ره‌کییه له‌وه‌ی ئه‌م به‌ره‌مه‌مانه شه‌قلی میلی پی‌وه دیار‌بیت، له‌به‌ر دیارنه‌بوونی خاوه‌نه‌کانیشیان به ئه‌ده‌بی میلیته له‌قه‌له‌م دراون و به ناوی فۆلکلۆره‌وه ناسی‌نراون. (وشه‌ی فۆلکلۆریش زا‌راوه‌یه‌کی زانستی به‌بنچینه ئینگلیزییه، بۆ یه‌که‌م جار له سالی (۱۸۴۶ ز) دا، له‌لایه‌ن زانای ئینگلیزی "وليام توماس" هوه، به به‌کاره‌ینانی زانستی ناسرا. له وه‌رگێرانی ئه‌ده‌بیدا فۆلکلۆر واته "حیکمه‌تی خه‌لک، مه‌عریفه‌ی خه‌لک". (Соколов, 2007: 11) هه‌ربۆیه کاریگه‌رییه‌که‌شی ته‌نها له‌سه‌ر تاک نامینیته‌وه، به‌لکو (فۆلکلۆر، هونه‌ریکی ده‌سته‌جه‌معییه، بابته‌ی کونووسی هونه‌ری لی‌رده‌دا شتی‌که، که کاریگه‌ری له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ک تاک، یان که‌سایه‌تی یان گرووپیکی له کۆمه‌لگا، به‌لکو به‌دنیاییه‌وه له‌سه‌ر کوی گشتی کۆمه‌لگا هه‌یه،) (Астахова и Базанов, 1960: 29) چونکه (فۆلکلۆر ده‌سته‌هاتی ئه‌زموونی گه‌وره‌ی مرو‌قاییه‌تییه، زه‌خیره‌یه‌کی زانیاری هه‌میشه‌زیندو و پایه‌داره، سامانی زانیاری گرانبه‌هایه، که له سه‌دان سال پیش ئه‌ورپووه ئه‌و خه‌لقه‌ دروستیانکردووه.) (حوسین، ۲۰۰۷: ۵)

ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه له ناو خه‌لکیدا زۆر بلاون و (چ له‌پووی زمان و چ له‌پووی ده‌رپینه‌وه، شه‌قلی تاییه‌تی ئه‌و گه‌له‌یان زمان و ده‌وره‌ی خۆیی پی‌وه‌یه.) (په‌سوول، ۱۹۷۹: ۸) به‌شی‌وازیکی ساده نووسراون و هه‌موو چینه‌کانی کۆمه‌لگا توانای تیگه‌شتنیان بۆی هه‌یه. شاعیریش تاکیکی کۆمه‌لایه‌تییه و هه‌ر له مندالییه‌وه ئاشنایان بووه و کاریان له ده‌روونی کردووه و دواتریش پی‌ویسته به‌باشی بیانخوینیت و شاره‌زایان بیت، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی له شی‌وازی ژبانی کۆمه‌لگاکه‌ی شاره‌زابیت، چونکه (په‌وره‌وه‌ی میژووی میلیته نازانریت هه‌تاوه‌کو فۆلکلۆره‌که‌ی نه‌زانریت.) (په‌سوول، ۲۰۰۸: ۱۸۲) دوا‌جار ئه‌و به‌ره‌مه‌ فۆلکلۆریانه یارمه‌تی پیش‌خستنی به‌ره‌مه‌ی نووسراو ده‌ده‌ن، چونکه شاعیران ده‌ستیان بۆ دريژ ده‌که‌ن و نمونه و وینه‌یان لی‌هه‌لده‌هینجن و به‌پیی تاییه‌تمه‌ندی شاعیره‌که و گونجاندنی له‌گه‌ل سه‌رده‌می نویدا به‌کاریان دینن. هه‌ربۆیه ده‌بینین (زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری یه‌که‌مین به‌ره‌مه‌ی کلاسیکی نه‌ته‌وه‌کان و گه‌لی له شاکاره ئه‌ده‌بیه‌کانیان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌میان ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری بووه.) (خه‌زنه‌دار، ۲۰۱۰: ۱۷۹، ۱۸۰) به‌کاره‌ینانه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ فۆلکلۆرییه‌کان له لایه‌ن شاعیرانه‌وه واده‌کات به‌ره‌مه‌ی نوێ شه‌قلی نه‌ته‌وه‌یی و په‌سه‌نی

خۆی ون نه کات و هه مېش ده بېته پايه له يه کي پته و بو ئاشناکردنی نه وه و خوښه واری سهردهم به شيوازی ژيانی باوباپيريان. به لام بېگومان ده بېت شاعيران به وریایيه وه ئه و کاره بکه ن و بیکه ن به هه وینی پېشخستنی ئه ده به که یان، نه ک بېته له مپه ر له به ردهم نو یبوونه وه ی ئه ده به که دا.

میله تی کورد له سهر ئاستی ناوچه یی و جیهانیش خاوه نی فۆلکلۆریکی دهوله مهنده، ئه مه ش بېگومان به هوی بوونی چه ند دیالکتیکی جیاواز و درهنگ په یدابوونی ئه ده بی نووسراو و چه ند هۆکاریکی تره وه بووه. ئه وه تا (مار) ده لیت: ((فۆلکلۆری کوردی ته نیا له ناو کورد خۆیدا بلاو نییه، به لکوو له ناو گه لانی تری رۆژه لاتیشدا، وه ک عه ره ب و فارس و ئازهر بایجانی و ئه رمه نی و ئاسووریدا بلاوه.)) (په سوول، ۱۹۷۹: ۱۰) دهوله مهنده ی ئه ده بی فۆلکلۆری کوردی ده توانین له هه مه رهنگی و جوړاو جوړی بابه ته کانیدا ببینی نه وه، که خۆی له (مه ته ل، په ندی پېشینان، قسه ی نه سته ق، یاری، داب و نه ریت، سیحر، داستان، گۆرانی، ئه فسانه، نوکته) ده گریته وه. (سالمی ساحیبقران) یه کیکه له سیکوچکه ی شاعیرانی قوتابخانه ی شیعری بابان و خاوه نی رشنیبری و دنیا بینییه کی به رفراوان بووه و بابه ته فۆلکلۆرییه کان بایه خی گه وره یان بوی هه بووه و بوونه ته سه رچاوه ی خولقاندنی گه لیک وینه ی هونه ری له شیعره کانیدا. لیره دا هه ولده دین له گرنگترین ئه و بابه ته فۆلکلۆریانه ی، که ئیلهامیان به شیعری سالم داوه بخه ی نه روو. له وانه ش سه ره تا باس له شیعری فۆلکلۆری کوردی ده که یین.

۱-۲-۱-۲ / ۳ شیعری فۆلکلۆری کوردی

شیعری فۆلکلۆر، له ئه ده بیاتی هه موو نه ته وه کاندا، کانگا و سه رچاوه ی سه ره کی شیعره، هه ربویه بایه خیکی گه وره و گرنگی هه یه و شاعیران ناتوانن ده سته برداری ببن. شیعری فۆلکلۆر بیرکردنه وه و هه لسوکه وت و شيوازی ژيانی باوباپيران و لایه نی ئه وینداری له خۆیدا بو پاراستووین. له مه شدا به گه رانه وه ی شاعیران بو ئه م سامانه که له پورییه دهوله مهنده و به پیدانی په هه ند و په یوه ندی نو ی به ره گه زه جیاوازه کانی بووه به سه رچاوه یه کی گرنگ و پر بایه خ بو دهوله مهنده کردنی وینه ی هونه ری. له وانه ش (گۆرانی فۆلکلۆر، داستان، به یت، لاوک، حه یران) ن و ئیمه لیره دا ته نها باسی (گۆرانی فۆلکلۆر، داستان) ده که یین، چونکه ئه وانی تر نه بوونه ته سه رچاوه ی وینه ی هونه ری لای (سالمی ساحیبقران).

گۆرانى فۆلكلور، ئاوينەى ژيانى كۆمەلگايە لە پوژگارى كۇندا، خوۆشى و ناخوۆشى و شىرىنى و تالبيەكانى پوژگارە، بەزم و شادبيەكانى مروۆفە سەرەتايبيەكانە، كە بە زمانىكى سادە و ئاسان دەربردراون و بە ھەست و سوۆز و خەيال و ويژدان بارگاوى كراون و دەرخەرى واقىعى ژيانى كۆنى ميللەتانن. ھەروەھا ھەموو نەتەوھەكان خاوەنى گۆرانى خويانن، كە شەقلى تايبەتى نەتەوھەكە و بليمەتى و بىركردنەوھى لە ئاستى دەستەجەمعيدا پيوەديارە. بەم پيئە ((گۆرانى، كۆنترين بەشى ئەدەبى فۆلكلورە، ھەروەك بەشىكى ديارى ھۆنراوھى لىرىكە. ئەم ھونەرە لەزۆر كۆنەوھە پەيدا بوو، ھەر لەو كاتەوھە، كە ھىشتا ھۆشيارى گەل لە رادەيەكى نزمدا بوو.)) (رەسوول، ١٩٧٩: ٧٥) بىگومان گۆرانى بەبى ھۆنراوھە نايبت، ھۆنراوھى گۆرانى فۆلكلور لەپووى پوخسارەوھە خوۆ لە تاقە دىرپىك، يان سى نيوە دىر، يان دوو دىردا، يان قالبى تردا دەبنىتەوھە، كە ھەلگى تابلۆيەكى سەرنجراكىشى تايبەتبيە و لەپووى ناوھەپۆكيشەوھە باس لە ئىشوكار، ياخود ئاينى و پەرسەتن، يان ئەويندارى دەكات. گەلى كورد خاوەنى فۆلكلورىكى زۆر دەوڵەمەندە و لەو نيوەندەشدا گۆرانى فۆلكلور شوينىكى ديارى ھەيە. چونكە ((لە فۆلكلورى كورديدا گۆرانى بە دەوڵەمەنترين بەش ئەژمىردى لەپووى زۆرى بلاو بوونەوھە، ھۆى ئەمەش تەنھا ئەوھ نىيە، كە ئەدەبىياتى نووسراو نەختىك درەنگ لەناو كوردا پەيدا بووبىت، بەلكو ژيانى تايبەتى گەلى كورد و وينەى جياواز و گۆرانى زوو بە زوو لەم وينەدا بوونەتە ھۆى ئەم دەوڵەمەنديە، ھەروەك بوونى چەند ديالىكتىك ھىندەى تر دەوڵەمەندى كردووە. ھەروەھا بارى تايبەتى واى كردووە، كە بەشى زۆرى ئەدەبى مىللى بەناوى خاوەنەكەيەوھە بلاو نەبىتەوھە و ئەمەش دەماو دەم و پىشتاويشت بمىنيتەوھە و بچىتە سەر گەنجىنەى فۆلكلورمان.)) (رەسوول، ٢٠٠٨: ٨٥) بەمەش بوو بە سەرەچاويەكى گرىنگ و سەرەكى لەوھى شاعيرانمان ئاوپرى لىدەنەوھە و دەستى بۆ درىژبەكن. سالمى ساحىبقران ئاگايەكى باشى لەھەمبەر فۆلكلور بەگشتى و گۆرانى بەتايبەتى ھەبوو و وەكوو سەرەچاويەكى گرىنگ لىيروانىوھە و لە پەيوەندى نويدا بەكارىھىناوھە و بە شىوازىكى نوئ لەنيو وينە ھونەريەكانيدا رەنگى داوھتەوھە. لە دىرپىكى گۆرانى فۆلكلوردا ھاتووە:

ئەستىرەى ئاسمان ھەمووى تەواوھ

(توفىق، ٢٠٠٠: ١٧)

ئەستىرەكەى من لە گەل جىماوھ

سالم سوودى لەم وينەيە وەرگرتووە و كردوويەتى بە ھەوينى خولقاندنى وينەيەكى نوئ و پەيوەندى نوئى بە رەگەزەكانى داوھ و دەلەيت:

دوصه د جار وهضعی چهرخی ئاسمان گۆرا به سهد و شووم

ستاره‌ی نه‌حسی من سالم ! له قه‌رنیکا نه‌بوو ئاوا (سالم، ۲۰۱۵: ۱۲۱)

له گۆرانییه فۆلکلۆرییه‌که‌دا (ئه‌ستیره) ده‌لاله‌ت له ده‌رنه‌که‌وتنی (ئه‌ستیره‌ی به‌خت)، یاخود (یار)ه، له زاری بو‌یژه‌وه. سالم سوودی له ره‌گه‌زه‌کانی وینه‌که وهرگرتوو و بو هه‌مان مه‌به‌ستی گله‌بیکردن له چهرخی گه‌ردوون به‌کاری هیناوه‌ته‌وه، که هه‌رچه‌ند زه‌مانه ده‌گۆریت به‌ره‌و دلخۆشی و نه‌گه‌به‌تی، که‌چی ئاسمان ئه‌ستیره‌ی نه‌گه‌به‌تی من ئاوا ناکات. له‌لای سالم تا‌کوو را‌ده‌یه‌ک وینه‌که‌ی هه‌لگه‌ران‌دوو‌ته‌وه، له‌وه‌ی باسی ئه‌ستیره‌ی به‌ختی نه‌کردوو، به‌لکوو پیچه‌وانه‌که‌ی، که (ئه‌ستیره‌ی نه‌گه‌به‌تی)یه، خراوه‌ته‌روو، که هه‌مدیسان له قۆلا‌یدا مه‌به‌ست له هه‌لنه‌هاتنی ئه‌ستیره‌ی به‌ختی شاعیره. له خولقاندنی وینه‌که‌دا سوود له شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ وهرگیراوه.

له دیریکی تری گۆرانی فۆلکلۆری کوردیدا دوودیو نیشانداده‌ت، که له‌لایه‌ک باسکردنه له‌م دنیا و بو‌یژه‌ ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه به‌وه‌ی به‌ یار بگات. له دیوی دووه‌مدا له ئه‌گه‌ری به‌دیھاتنی ئه‌و ئاواته‌یدا بیمنه‌تی نیشانداده‌ت، که ئه‌گه‌ر بیت و له‌ودنیاش به‌هه‌شتی نه‌ده‌نی و دۆزه‌خ جیگای بیت. ئه‌وه‌تا ده‌لیت:

خۆزگه‌م له‌م دنیا تۆیان با‌یه پیم

چش! با له‌و دنیا دۆزه‌خ با‌یه جیم

(ره‌سوول، ۱۹۷۹: ۹۳)

سالم سوودی له‌م وینه‌یه وهرگرتوو، به‌لام ره‌گه‌زه‌کانی وینه‌که‌ی له په‌یوه‌ندی نویدا به‌کاره‌یناوه. شاعیر دیسان باس له‌وه‌ده‌کات، که تا‌کوو ئه‌و کاته‌ی یاری هه‌بیت و بتوانیت له ته‌نیایدا له‌گه‌لی بیت و ریگای پیکه‌وه بوونیان لینه‌گیریت. ئه‌وه ئه‌و ئاره‌زووی گه‌یشتن به‌قه‌سر و حۆری به‌هه‌شت ناکات. ده‌بینین له گۆرانییه فۆلکلۆرییه‌که‌دا ده‌لیت: گه‌ر ئیستا تۆم هه‌بیت، ئه‌وه چش با له‌و دنیا دۆزه‌خم بده‌نی. سالمیش ده‌لیت: گه‌ر ئیستا تۆم هه‌بیت و له‌گه‌لت بم، ئه‌وه له‌و دنیا قه‌سر و حۆری به‌هه‌شتم ناویت، به‌و مانایه‌ی دۆزه‌خیشی پیدریت به‌لایه‌وه ئاساییه. لیره‌ش دیسان له خولقاندنی وینه‌ هونه‌رییه‌که‌دا سوودی له شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ وهرگرتوو و گۆرانییه‌کی فۆلکلۆری کردوو به‌سه‌رچاوه‌ی خولقاندنی وینه‌که. ئه‌وه‌تا سالم ده‌لیت:

تا مه‌حره‌م به‌ به‌زمی ویصالت له خه‌لوه‌تا

ناکه‌م هه‌وایی قه‌صری به‌هه‌شت و لیقایی حوور (سالم، ۲۰۱۵: ۳۱۵)

له دیریکی تری گۆرانی فۆلکلۆری کوردیدا وینه‌یه‌کی نزیک له‌وه‌ی پیشوو ده‌بینریت، به‌لام به‌بج به‌ستنه‌وه‌ی به‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خه‌وه. که تییدا بو‌یژه‌ جگه له بالایی یار (که مه‌به‌ست له خودی یاره) داوای هیچ شتیکی تر ناکات. له گۆرانییه‌که‌دا هاتوو:

نه گنجم دهوئ نه مالی دنیا

بالای تووم دهوئ به تاقی تهنیا

(زامدار، ۲۰۰۹: ۸۲)

ئهم وینهیه له لای سالم رهنگی داوه ته وه، تهنها ئه وهنده هیه، که ئهم بؤ گه شتن به یار داوا له
خودا دهکات، که ئهو ئاواته ی بهینیتته دی و جگه له وهی یاری پیدات هیچی تری ناوئیت. له
پیکهینانی وینه که دا سوود له شیوازی وهسفی راسته وخو وهرگیراوه. سالم دهلئیت:

طه له ب ناکم له قاپیی کردگارا

به غهیرهز وهصلی دلبر، هیچ مه طلب!

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۵۸)

له دیریکی تری گورانی فولکلوری کوردیدا، بویژ له باره ی زید و مهزلگای خویه وه، که
(مهریوان) ه، ددوئیت و دهشتی ئهو شاره به بی بالای یار به ویرانه ده بینیت و دهلئیت:

دهشتی مهریوان کاکي به کاکي

دور له بالا کهت ویران بی خاکي

(په سوول، ۱۹۷۹: ۹۰)

ههمان وینه کاریگری له سهر سالم هه بووه، به لام ره هندی نوئی به وینه که به خشیوه و
ره گهزه کانی وینه که ی له په یوهندی نویدا به کارهیناوه ته وه. له وهی سالما شاره که له (مهریوان) وه
گوراوه بؤ (سنه) و باس له جوانی نازدارانی ئهو شاره دهکات، که وهکوو گولستانیک پره له
ئافره تی جوان. که چی به وه شه وه به بی بوونی دلبری شاعیر له بهرچاوی ئهو وهکوو شوینیکی
ویران وایه. ئه مهش دهلیلی خو شه ویستییه کی گوره یه لای شاعیر، که هیچ کهس ناتوانیت جیگه ی
یاری بؤ پر بکاته وه. شاعیر له وینه که دا سوودی له شیوازی وهسفی راسته وخو و هونه ری
لیکچواند وهرگرتوه، که دهلئیت:

له حوسنی دلبران، گه رچی (سه نه ندوج) گولستانیکه

به بی دلبر له بهرچاوم چ ویرانه مه کانیکه؟!

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۸۵)

جگه له وینه ی ئهو دیرانه ی باسمانکرد، ده توانین ئاماژه به چهند وینه یه کی هاوشیوه به پیی

لایه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکهین: (ل: ۱۹۰، د: ۳)، (ل: ۱۹۲، د: ۹)، (ل: ۷۵۵، د: ۹)، (ل:

۷۹۰، د: ۱)، (ل: ۹۱۷، د: ۱)، (ل: ۹۷۷، د: ۱)، (ل: ۹۸۶، د: ۴).

داستان، بەشیکى گرنكى ئەدەبى فۆلكلور پىكدىنىت، كە لە ئەدەبى جىهانىدا (ئىپۇسى) پى دەوترىت و (دەغىزەدىن مستەفا رەسوول) دەللىت: ((بەرھەمىكى چىرۆك ئامىزە، لە فۆرمى وىنەدا، بارى ژيان و بوونى گەل و پەيوەندى كۆمەلايەتى و نەخشەى بەرھەو پىشچوونى مېژووى دەرنەخا.)) (رەسوول، ۱۹۷۹: ۳۲) لە بارەى فۆرمى داستانەو، (ھىگل) دەللىت: ((ئەو فۆرمەى، كە داستانەكە بەماناى وشە دەكات بە داستان ئەو، كە وەك چەند جارىك وتم، رۇوداوىكى تاكەكەسى بىت.)) (Гегель, 1971: 461) رۇوداوىكى تاكەكەسى گرنكە، كە دەتوانىت بىمىنئەو و بىتە نمونەيەكى بالا، كە گەل چاوى لىبكات، جا لەبواری قارەمانىتى بىت، يان دلدارى يان ئانى، بەم جۆرە لە ئەدەبى فۆلكلوردا داستانى قارەمانىتى و دلدارى و ئانىش ھەيە. ھەرەك دەكرى داستانى دلدارى قارەمانىتى تىبەكەو. داستانەكان سەرەتا وەكوو رۇودا و لەناو كۆمەلگادا رۇويان داو و لە فۆلكلوردا جىگىر بوونە و پاشان كەسانىك ھاتوون لە فۆرمى شىعدا، كە ناوەرۆكىكى چىرۆك ئامىزى ھەبىت داين رشتووەتەو. دەكرى داستانەكان نەتەوہى بن و رۇودا و كەسايەتییەكان سەر بە كوردبن، وەك (قەلاى دمدم) و (شىرىن و فەرھاد) و (مەم و زىن) ھتد، ھەرەك دەشكرى بيانى بن وەك (لەيل و مەجنون) و (يوسف و زولەيخا) و (شىخى سەنعان). مەبەستى شاعىران لە سوودو ھەرگرتن لەم داستانانە تەنھا پىشاندانى داستانە فۆلكلورىيەكە نىيە، بەلكو وەك (دەشەفەكەكەنى) دەللىت: ((زىاتر بايەخىكى ھىمايى ھەيە لە بەكارھىنانىكى درووستى وىنەى ھونەرى بالادا)) (كەكنى، ۱۳۷۵: ۲۳۷) و گریدانىيەتى بە مەبەستىكى تايبەتییەو، كە لە وىنە ھونەرىيەكەدا نىشاندراو. (سالمى ساحىبقران) زۆر بايەخى بە داستان داو، بە تايبەتى داستانى ئانى و ئىرانى و رۆژھەلاتى. ئىمە لىرەدا ھەولەدەدىن نمونەى ئەو داستانانە وەربگرىن، كە بە درىژاى مېژوو لە مۆركە نەتەوہى و ناوچەيى تايبەتەكانى خۇيان دابراون و بوون بە بەشىك لە ئەدەبى فۆلكلور و كلتورى ھەموو گەلانى رۆژھەلات. بە تايبەتیش داستانەكانى (شىرىن و فەرھاد) و (لەيل و مەجنون) و (يوسف و زولەيخا)، كە تىكەل بە فۆلكلور و كلتورى نەتەوہى كورد بوونە.

شىرىن و فەرھاد

ئاشكرايە، كە (شىرىن و فەرھاد) يەككە لە داستانە دلدارىيە پى سۆزەكانى رۆژھەلات، كە بە داستانى (شىرىن و خوسرەو) یش بەناوبانگە و باس لە خۆشەويستى پاك و بەئاكام نەگەشتوى نىوان شىرىن و فەرھاد دەكات. (شوىنەوارى وا لە كىوى بىستوون و لە خاكى كوردستاندا و ناوى قارەمانانى كوردىيە.) (مۆكرى، ۱۹۸۴: ۵۸) بەلام لەگەل ئەو ھشدا (ناتوانىن بلىين، داستانى دلدارى

كوردى ھېچ شتىكى ھاوبەشى لەگەل داستانى پوژھەلاتدا نىيە، بەلگوو (شا) داستانەكانى فولكلورى كوردى، يا لە ناوى قارەمانىدا، يا لە پروداويدا، ھاوبەشئىيەكان لەگەل ھاوئىنەكانى خوياندا لە ئەدەبى فولكلورى گەلانى تىرى پوژھەلاتدا ھەيە. رەنگە ئەم داستانەيان ھەر لە پرووى بەسەرھاتەو بەكەين بە كوردى، چونكە تاكوو ئىستا كئوى بىستون ھەر لە خاكى كوردا ماوہ و ئەو وەستايى و بەردتاشئىيەش، كە ئەلئىن كردارى فەرھادە ھەرماوہ) (رەسوول، ۱۹۷۹: ۶۱، ۶۰) و لە ئەدەبى كوردىدا و بە تايبەتى ئەدەبىياتى كلاسئىكىدا و لە ئەدەبىياتى ناوچەكەشدا رەنگى داوہتەوہ. شاعيران گىرنگيان پىنداوہ و بووہ بە سەرچاوہيەكى گىرنگ و لە بنىياتى وئىنە ھونەرئىيەكانىدا بەكاريان ھىناوہ. لە ديوانى سالمدا بە شئوہى راستەوخو و ناراستەوخو لە شئوہى بەكارھىتائى (شىرىن، فەرھاد، كوھكەن، كوھكەن، خوسرەوى خوبان، كەيخوسرەو) (۵۹) جار ئاماژە بەم داستانە دراوہ ئەمەش بىگومان بەلگەى بايەخپىدانى (سالم) بووہ بە داستانى دلدارى (شىرىن و فەرھاد). لە دىرئىكا دەلئىت:

نە "فەرھاد" كەوتە شۆرى من، نە "شىرىن" گەيىە حوسنى تو
لە دل من نەقشى تو م ھەلکەند و ئەو كئشاي بە پرووى بەردا
(سالم، ۲۰۱۵: ۵۷)

شاعير لە وئىنەكئشانى عەشقى خو و جوانى يارەكەيدا، يەكئىك لە بەناوبانگىرئىن داستانە دلدارىيەكانى ھىناوہ و كردوويەتى بە پئوہرئىك بو پيشاندانى ئاستى بەرزى ئەو عەشقى ھەيەتى لەگەل دەرخستى جوانى يارەكەيدا. لەم رئىگەيەوہ وئىنەيەكى ھونەرى ناياب و نوئى خولقاندووہ، كە تئىدا نەك ھەر نالى من لە فەرھاد دەچم و يارەكەم لە شىرىن، بەلگوو بە پئىچەوانەوہ ئەوہ شىرىن و فەرھادن، كە ناتوانن بگەن بەو عەشقى و جوانىيەى لاي شاعير و دلبەر ھەيە، چونكە من (سالم) وئىنەى تو م لەسەر دل ھەلگولئى، بەلام ئەو وئىنەى شىرىنى لەسەر بەرد كئشا. ھەرەوہا شىرىنىش نەيتوانى بگات بە رەونەق و جوانى تو. بەمەش لە دروستكردنى وئىنەكەدا سوودى لە لئىكچواندنئى پەسەندىدە وەرگرتووہ. لە وئىنەيەكى تردا لە جىياتى ئەوہى ناوى (فەرھاد) لەگەل (شىرىن)دا بەئىتئىت، نازناوہكەى بەكارھىتاوہ، كە (كوھكەن)ە و دەلئىت:

بئى رەحم و جەفاكارى بو كوھكەنى غەمگين
"شىرىن"ى زەمان! ئامان، رەحمى بە پەشئوہالئ
(سالم، ۲۰۱۵: ۲۰۰)

لە نيوہ دىرئى يەكەمدا شاعير، (كوھكەن)ى بەكارھىتاوہ، كە نازناوى فەرھادە، بەلام پرووى دەمى لە يارەكەى خوئىەتى و مەبەستى ئەوہيە بلئىت: ئەى يار، تو بئىرەحم و زالمى بەرانبەر منى غەمبارى وەك فەرھاد، لئىرەدا (شاعير) كە (لئىچوو)، (بوخواستراو)ە، لە دىرەكەدا نەھاتووہ، بەلام (كوھكەن) كە (لەوچوو)، (لئى خواستراو)ەو ھاتووہ. لە نيوہدىرئى دووہمئىشدا بە ھەمانشئوہ، (يار) چوئىراوہ بە (شىرىن) بەلام وشەى يار، كە (بوخواستراو)ە نەھاتووہ و شىرىن، كە (لئى

خواستراوه، هاتووه، له ههردوو خواستنه که دا بوخواستراو و لی خواستراو ههستین، به و پینه شاعیر له م دیره دا به یارمه تی خواستنی ئاشکرای ریک و به سوود وهرگرتن له داستانی دلداری شیرین و فهراه وینه یه کی هونه ری جوانی دروستکردوو.

له یلا و مه جنوون

روداووهکانی چیرۆکی (له یلا و مه جنوون) عه ره بییه و دهنگوباس و ههوالی قه یسی کورپی ملووحی کورپی موزاحمی عامیری، که به مه جنوونی له یلا (شیتی له یلا) له سالی (٦٨٨ ز مردوووه) له لای عه ره ب و نه ته وهکانی تر ناسراوه. باباییکی عه ره بی خه لکی نه جد بووه و شیعری وتوووه و له یلا کچی سه عدی ئاموزای خوی خو شو یستوووه، به لام باوکی نه یداوه تی و نه م یس سه ری خوی بو بیابانهکانی شام و نه جد و ح یجاز هه لده گریت. ح یکایه تی له یلا و مه جنوون له ناوچه جیاوازهکانی ولاتی کوردهواری له پاش بلاوبونه وهی ئاینی ئیسلام که وته ناوه وه (خه زنه دار، ١٩٨٤: ١٦٤) و (له ناو کوردا چهنده سه ده یه ک هه ر فولکلوری گه ل بوو، تا له دوایدا نه و یس چوووه ریزی نه ده بی نووسراوه وه.) (ره سوول، ١٩٧٩: ٦٢) داستانی دلداری (له یلا و مه جنوون) به شیوه یه کی به رفراوان له نه ده بیاتی رۆژه لاتی ناوه راستدا رهنگی داوه ته وه، بیگومان له لای کوردیش به تایبه تی له نه ده بیاتی کلاسیکی کوردیدا زۆر ئاماژه ی بو کراوه، به راده یه ک که م شاعیری سه ر به م ریبازه هه یه بو دروستکردنی وینه هونه رییهکانی سوودی له م داستانه وهرنه گریتیت. بیگومان نه مه ش ده رخه ری نه وه یه، که (تیکستی فولکلوری کوردی ح یکایه تی "له یلا و مه جنوون" کاریکی گه وره ی کردۆته سه ر به ره می کلاسیکی نووسراو.) (خه زنه دار، ١٩٨٤: ١٧٨) نه ک هه ر نه وه نده، به لکوو ناوی (له یلا) وه کوو ره مزیک ی لیها توه و شاعیران بو ئاماژه کردن به یار و مه عشوقه کان یان به کاریان هیناوه. سالمیش یه کیکه له و شاعیرانه ی، که بایه خیک ی زۆری به م داستانه داوه، به راده یه ک، که له دیوانی سالمدا به شیوه راسته وخۆ و ناراسته وخۆ ح یکایه تی (له یلا و مه جنوون) (٢٤) جار له ژیر ناوی له یلا، کۆبی له یلا، له یلا ی عه ره ب له یلا وهش، هه روه ها "مه جنوون" به شیوه ی مه جنوون، مه جنوونی بیابان، چۆلگه ردی هاموون، مه جنوونی سه حرایی، مه جنوونی دلم، قه یس، ئاماژه یان بو کراوه. نه وه تا سالم له دیریکدا دوو وینه ی دروستکردوووه، له نیوه ی یه که مدا رهنگ زه ردی سالم هۆکاری جوان بوون و گه شان وه ی یاره. نه مه چوینراوه به وینه ی دووه م له نیوه دیری دووه مدا، که رۆژه ره شهکانی مه جنوونه و بووه به سورمه بو جوانکردنی چاوی له یلا. نه وه تا ده لیت:

خه زانی رهنگی زه ردم باعیثی نه شئوونوما ی تویه

سیاهی پۆزی "مه جنوون" سورمه یه بو دیده یی "له یلا" (سالم، ٢٠١٥: ١٢٠)

لەم دێرەدا شاعیر (سیاهی پۆز) کە بە واتای پۆژی پەشی مەجنوون، ئەوەش شتیکی واتاییە و لەپێگەی ژیرییهوه لێ تێدەگەین، بەلام شاعیر بۆ ئەوەی پادەیی پەشی پۆژەکانی مەجنوونمان بۆ باسبکات، هاتوووە چواندووێتی بە (سورمە)، کە تەنێکی بەرجهستەیه و زۆر پەشە و لەیلا چاوی پێ کل دەکات. بەمەش شاعیر لەپێگەی بەتەنکردنەوه و بە یارمەتی هونەری لیکچواندن و بە سەرچاوەی داستان وینەیهکی هونەری زۆر جوانی دروستکردوو. سالم لە دێرێکی تردا گلهیی لە بەختی خۆی دەکات، کە تەنانەت وەکوو مەجنوونیش نەبوو، بەلکوو نالەیی ئەم نەبراوێه، دەلیت:

مەجنوونی بیابانی زوو پراهی نەجاتی دی
 نالینی منی بەدبەخت جاویدە لە کۆسارا

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۱)

سالم کە بەراوردی خۆی لەگەڵ (مەجنوون) دەکات، هەست بەوە دەکات هیشتا ئەو حالی لە ئەم زۆر باشتر بوو، چونکە ئەو خیرا پێگای نەجاتی دۆزییهوه، بەلام حالی ئەم گریان و نالەیی نەبراوێه لە شاخ و کێوکاندا. لە دروستکردنی وینەکەدا سوود لە جواندنی ناراستەوخۆ وەرگیراوه، چونکە لە قولای وینەکەدا من (سالم) بە (مەجنوونی بیابانی) چوینراوه. بەم شیوهیه بە بەکارهێنانی (مەجنوونی بیابانی) سالم لە خولقاندنی وینە هونەرییهکەدا سوودی لە داستانی (لەیلا و مەجنوون) وەرگرتوو.

شیخی سەنعان

شیخی سەنعان، یهکی تره له و داستانانهی، که ئەگەرچی عەرەبیه بەلام زۆر لە میژە لەناو حیکایهتی فۆلکلۆری کوردیدا جیگای خۆی کردووتهوه، ئەمەش پاش ئەوه دیت، کە (فەقیی تەیران ۱۵۴۹-۱۶۳۱ز داستانی "بەیتا شیخی سەنعانی" لە سالی ۱۶۲۰ز، دا لە (۳۶۱) بەندی چوارینه دا هۆنیوهتهوه. (دەشتی، ۲۰۲۱: ۱۸۰) شاعیرانی ئەدەبی کلاسیکی کوردی بایهخیکی گەورەیان بەم داستانە داوه. (سالمی ساحیبقران) بە بایهخهوه لەم حیکایهتهی پوانیوه و بە ناوی (سەنعان، شیخی سەنعان، تەرسا، دوختی تەرسا، تەرسای مەسیحی) یهوه، کردووێهتی بەسەرچاوهی هۆنیوهی وینە هونەرییهکانی. سالم لە دێرێکدا بۆ پیشاندانی خۆی و دلەبر، هەرسی داستانی (شیخی سەنعان) و (شیرین و فەرهاد) و (لەیلا و مەجنوون) دەکاته سەرچاوه و هەوینی خولقاندنی وینەیهکی هونەری ناوازه و دەلیت:

بە دین سەنعانم و غەم کۆهکەن، مەنزل لەلای مەجنون

بە خوو تو دوختی تەرسایی، بە موو لەیلا، بە پوو شیرین

(سالم، ۲۰۱۵: ۶۱۴)

عەشقی سالم بۆ دلبەرەكەى عەشقیكى پیرۆزبووه، بەرادییهك لهیهككاتدا وهكوو شیخی سەنعان دینی خۆی لهبەر دلبەر دهگۆرپیت و وهكوو فهراهادی كووهكەن غەمی دلبەر لهكۆل دهگرپیت و وهكوو مهجنوونیش بی مالوحوال بووه. له نیوهی دووهما شاعیر ئینجا وینەى دلبەرمان بۆ دهکیشیت، که به خوو و رفتاری وهكوو کچی تهرسایی شیخی سەنعانە و به زولف و ئەگریجهی له لهیلاى مهجنوون دهچیت و به پروخسار و پرومهتیش دهلیی شیرینی فهراهاده. لهیهككاتدا هەرسى داستانهكەى کردوو به سهراچاوهی خولقاندنی وینەکه. شاعیر سوودی له لیکچواندنی کو وەرگرتوو و له نیوهدیپری یهکهما له ریگهی بهکارهینانی جیناوی لکاوی کهسى یهکهمی تاک (م)هوه، که مهبهست له خۆیهتی، چوینراوه به سى کهس (شیخی سەنعان) و (فهراهاد) و (مهجنوون). له نیوهی دووهمیشدا، جیناوی سهربهخۆی بۆ کهسى دووهمی تاک (تۆ)، که مهبهستی دلبەرە، دیسان به سى کهس چواندوو، که (دوختی تهرسایی) و (شیرین) و (لهیلان). جگه له وینەى ئەو دیرانهى باسمانکرد، دهتوانین ئاماژه به چهندین وینەى هاوشیوه بهپیتی لاپهرهی دیوانهکه و ژمارهى دیرهکەى بکهین: (ل: ۸۶، د: ۵)، (ل: ۱۰۷، د: ۴)، (ل: ۱۵۶، د: ۹)، (ل: ۱۶۶، د: ۶)، (ل: ۱۹۸، د: ۲)، (ل: ۲۲۹، د: ۱)، (ل: ۲۲۵، د: ۴)، (ل: ۲۱۳، د: ۱)، (ل: ۳۴۹، د: ۷)، (ل: ۳۷۳، د: ۴)، (ل: ۴۳۹، د: ۷)، (ل: ۴۶۱، د: ۵)، (ل: ۷۳۹، د: ۵)، (ل: ۸۴۳، د: ۵)، (ل: ۸۵۶، د: ۳)، (ل: ۹۴۹، د: ۳).

۳/ ۲-۲-۱-۲. ئەفسانە

ئەفسانە، بیروباوهری مرۆفی کۆنه لهسەر شیوهی ژیان و گەردوون، توانای دنیابینی مرۆقه سهرهتاییهکانه، بیرکردنهوهیهکی فەنتازیانیه بۆ دیاردهکان؛ هەر بۆیه یارمهتیدەری سهرهکییه له سهرهتای سهرهه‌لدانی ئەده‌بدا، چونکه ((ههروهكوو شیوه‌کانی تری هونه‌ر، ئەده‌ب له ئەفسانەوه له‌دایکبووه.)) (Коротких, 2007: 15) هەر بۆیه ئەده‌ب ناتوانیت دهستبه‌رداری ببیت. به‌لام بیگومان ئەفسانەکان وهكوو خۆیان ناخرینه‌وه‌پوو، به‌لکوو شاعیران مه‌زراندنیان ده‌که‌ن و به شیوه‌یه‌کی نوێ پیشکەشیان ده‌که‌نه‌وه، یاخود په‌رمیان لیوه‌ده‌گرن و ده‌یکه‌ن به‌هه‌وینی وینەى سه‌رنج‌اکیش، چونکه (ئەفسانە له‌ بواری فه‌لسه‌فی و ده‌روونناسییه‌کاندا، ده‌نگی هی‌مایانه به‌ شیعر ده‌به‌خشیت.) (Поплавская, 2010: 248) شاعیران ده‌ست ده‌بن و پرووداو و به‌سه‌رهات و په‌رمه‌زیان لیوه‌ده‌گرن و گیانیکی نوێیان به‌به‌ردا ده‌که‌ن و ده‌یانکه‌ن به‌هه‌وینی وینەى هونه‌ری و مه‌به‌سته‌کانی خۆیانیان پێده‌رده‌پرن.

ئەفسانە، سه‌راچاوه‌یه‌کی گه‌لیک ده‌وله‌مه‌نده و په‌نگدانه‌وه‌ی له‌ناو شیعرى هەر شاعیریکدا په‌یوه‌سته به‌ شاره‌زایی شاعیر له‌مه‌ر ئەفسانە جیهانی و ناوچه‌یی و نه‌ته‌وه‌یییه‌کان و لی‌هاتویی

شاعیر له چۆنیه تی سوود لیوه رگرتیان به شیوازیك، كه له گه ل سه رده می شاعیردا بگونجیت. به و شیوازه شاعیر ده توانیت بیكات به سه رچاوه یه کی گرنگی وینه هونه ریبه کانی. له شیعی (سالمی ساحیبقران) دا، ئەفسانه رهنگدانه وه یه کی گه وره ی هه یه و ره هندی نوئی پیبه خشیوه و وینه ی هونه ری خوی پی ده وله مند کردوه. سالم هینده به ئەفسانه کاریگه ربووه، كه پیی وایه ژیا نی خوی شیوه یه کی ئەفسانه یی وهرگرتووه، هه ر بویه داوا له خه لکی ده کات، كه گه ر چیرۆکی ئەفسانه ییتان ده ویت، ئەوه له هه موو شوینیک گوئ بو ژیا نی سالم هه لبخه ن، كه سه رتا پا ئەفسانه یه، به مه ش (داستانی حالی سالم) چوینراوه به (ئەفسانه) و ناوه رۆکی تیگه شتنی ئەفسانه ی کردوه به سه رچاوه ی خولقاندنی وینه هونه ریبه که. ئەوه تا ده لیت:

گوئ گرن یاران له بازار و مه حه لله و چار سوو

داستانی حالی "سالم" هه ر طه ره ف ئەفسانه یه (سالم، ۲۰۱۵: ۸۶۰)

شاعیر له دیریکی تردا له یه کیك له وینه هونه ریبه کانی سوودی له چیرۆکی عه نقا (سیمورخ) وهرگرتووه، كه ((بألنده یه که له شانامه و ئاو یستا و داستانه په هله و بیبه کاندایه به شیوه یه کی ئەفسانه یی باسی لیوه کراوه، كه گوا یه ئەم بألنده یه (زال) ی باوکی رۆسته می بردووه بو کیوی (قاف) و له گه ل بیچوه کانی خوی گه وره ی کردوه و دواتر په ریکی لای (زال) به جی هیشتووه، هه رکات (زال) و (رۆسته م) پیویستیان به یارمه تی هه بوایه به و په ره بانگیان کردوه و ئەویش هاتووه یارمه تی داو و رزگاری کردوون)) (یا حقی، ۱۳۹۱: ۵۰۱). ئەم ئەفسانه یه له ئەده بیاتی ئیرانیدا زۆر جار به کاره یینراوه و دواتر په لی کیشاوه بو ناو ئەده بیاتی ناوچه که و له ئەده بی کوردیشدا زۆر جار بووه به سه رچاوه یه ک بو شاعیران و له بنیاتی وینه هونه ریبه کانیاندا سوودیان لی وهرگرتووه. ئەوه تا ده لیت:

شه ه کییه له لای مه عشووق؟ عوش شاقی گه دا شاهن

ئاری له نه ظه ر ئەودا عه نقا به مه گه س نابی (سالم، ۲۰۱۵: ۹۶۱)

له م دیردا شاعیر سوودی له ئەفسانه ی بألنده ی (عه نقا) وهرگرتووه و، وینه یه کی هونه ری جوانی پیبه خشان دووه، كه تیندا سه ره تا له شیوه ی پرسیاردا ده لیت: کی له لای یار پادشایه؟ ئینجا هه ر خوی وه لام ده داته وه، كه عاشقانی فه قیر و که م درامه ت شان، چونکه به گه وره ی و بچوکی نییه، ته نانه ت بألنده ی (عه نقا) به و گه وره یه ی خوی وه له لای یار ناگات به میتشیکیش. به مه ش شاعیر ئەفسانه که ی له په یوه ندی نویدا به کاره ییناوه و وه زیفه ی تازه ی پیبه خشیوه. یان له دیریکی تردا شاعیر وشه ی (رووبین ته ن)، كه واتای (له ش پۆلاین) ده گه یه نیت، به کاره ییناوه، كه ئەمه ش له بنه ره تا په یوه سستیکی ئەفسانه یی هه یه، چونکه (له بنیادا له ئەفسانه ی "ئاشیل - ئاخیل" ی قاره مانی شه ری "ته روا ده" وه وهرگیراوه، كه گوا یه دایکی به مندالی له روبروی "ئەستیکس" ی ژه ندووه، كه

له ژیر زه ویدابووه، تا کوو بیټ به ږووبین تن، ئەمەش بۆ ناو ئەدەبیاتی فارسی گوستراووته و
ئەوانیش داستانیکی ئەفسانەیی هاوچه‌شنی وایان هه‌یه، که به ناوی "ئەسفەندیار" هه‌یه، که گوايه
جگه له چاوه‌کانی هه‌موو له‌شی ږووبین تن بووه. (دهشتی، ۲۰۲۱: ۱۶۹) ئەوه‌تا ده‌لیت:

له غه‌مه‌ی تووه دل ږووبین ته‌نیکه

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۹۷)

به‌جی ماوه له تیرت به‌سکی په‌یکان

شاعیر له‌م دێرده‌دا سوودی له‌و ئەفسانەیه وه‌رگرتوووه و کردوو‌یه‌تی به‌ سه‌رچاوه بۆ
خولقاندنی وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوان و ده‌لیت: به‌ هۆی ئەو غه‌مزانه‌وه، که وه‌کوو تیر له‌ دل‌ت
گرتووم، هه‌مووی له‌ دل‌دا به‌جی ماوه به‌و هۆیه‌وه دل‌م وه‌کوو ته‌نیکي ئاسنی لی‌هاتوووه. به‌مه‌ش له
خولقاندنی وینه‌که‌دا سوودی له‌ لی‌کچواندنی ږه‌وان وه‌رگرتوووه، (غه‌مه‌) ی به‌ (تیر) و (دل‌ی) به
(ږووبین تن) چواندوووه. ده‌کرئ شاعیر مه‌به‌ستیشی له‌وه بیټ، که به‌ یاره‌که‌ی بل‌یت: ئەوه‌نده
ئازارت داوم، دل‌م وه‌کوو پۆلای لی‌هاتوووه، ئیدی هیچ به‌لامه‌وه گرنگ نییه و دل‌م به‌رگه‌ی هه‌موو
ئازاریک ئەگریت، چونکه وه‌کوو پۆلای ږه‌ق بووه. به‌کاره‌ینانی ئەفسانە‌ی (ږووبین تن) بۆ باسکردن
له‌ دل‌ږه‌قبوونی خۆی، پیدانی وه‌زیفه‌ی نوییه به‌ ئەفسانە‌که. له‌ وینه‌یه‌کی تر‌دا شاعیر سوود له
ئەفسانە‌ی بالنده‌ی (سه‌مه‌نده‌ر) وه‌رده‌گریت، که (گیانله‌به‌ریکی وشکانی و ئاوی کلکداره و بالایه‌کی
مامناوه‌ندی هه‌یه و ده‌گاته ۲۵ سم، له‌ شوینی شیندار و تاریک و ئەشکه‌وته‌کاندا ده‌ژی و جږ و
جانه‌وه‌ر و کرم ده‌خوات و ده‌لین: له‌ناو ئاگر‌دا ناسووتیت و ژیا‌نی له‌ناو ئاگر‌دایه، هه‌ندیک جاریش
ده‌لین: وه‌ک بالنده‌ وایه.) (عارف، ۲۰۰۹: ۵۴۴) ده‌وتریت، که زینده‌وه‌ریکی ئەفسانە‌یی بیټ، چونکه
هیچ زینده‌وه‌ریک نییه به‌ ئاگر نه‌سووتیت. ئەوه‌تا ده‌لیت:

خۆش‌ره‌نگه خالی هیندوویی فهدت له عاریضا

(سالم، ۲۰۱۵: ۸۹۶)

ثابیت قه‌ده‌م موقیمه له نارا سه‌مه‌نده‌ری

شاعیر (سه‌مه‌نده‌ر) ی به‌کاره‌یناوه و بووه به‌ سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ درووستبوونی وینه‌یه‌کی
هونه‌ری نوی و داهینراو و ده‌لیت: تا‌قه خالی ږه‌شت له‌سه‌ر ږووخساری گه‌شاو‌هت، هه‌ر ئە‌لی
(سه‌مه‌نده‌ر) ه، له‌ناو ئاگر‌دا و شوینی خۆی گرتوووه و ناسووتیت. به‌ ده‌ربرینیکی تر دوو وینه‌ی
هیناوه، ږووخساریکی گه‌شاوه خالیکی ږه‌شی تیدایه، ئەوه وینه‌ی یه‌که‌مه و چوینراوه به‌ وینه‌ی
دووم، که سه‌مه‌نده‌ریک له‌ ناو ئاگر‌دا نیشته‌جینی و شوینی خۆی گرتوووه به‌بی ئەوه‌ی بسووتیت.
به‌مه‌ش سوودی له‌ لی‌کچواندنی وینه‌یی وه‌رگرتوووه و (سه‌مه‌نده‌ر)، که بالنده‌یه‌کی ئەفسانە‌یییه
کردوو‌یه‌تی به‌ سه‌رچاوه و وه‌کوو ږه‌مزیک بۆ نه‌سووتان به‌کاره‌یناوه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری
داهینراو و ناوازه‌ی پی‌خولقاندوووه. جگه له‌ وینه‌ی ئەو دێرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به
چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دێره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۴۲، د: ۸)، (ل:

٤٧، (د: ١٩)، (ل: ٦٦، د: ١٢)، (ل: ٦٩، د: ٢٢)، (ل: ١٤٩، د: ١)، (ل: ١٨١، د: ٣)، (ل: ١٨٢، د: ٦)، (ل: ٢٠٥، د: ٤)، (ل: ٢١٠، د: ٥)، (ل: ٢١٣، د: ٥)، (ل: ٧٤٥، د: ٢)، (ل: ٧٩٠، د: ٣).

٣ / ٢-١-٢-٣. پهندي پيشينان

پهندي پيشينان، لقيكي گهوره و ديارى فولكلوره و سهراوهيهكي گهورهى روشنبيرييه، كه شاعيران له شيعرهكانياندا بهرجهستهى دهكهن. پهندي پيشينان نيشانهيهكي ديار و گرنگى پهيوهندي و ناگاداربوونى شاعيره بهو ژينگهيهوه، كه تنيذا دهژيت، بهوش ئهوهى بيستويهتي يان بينويهتي له پهنده باو و ناسراو و گرنگهكان له ناو خهلكيدا وهريدهگريت و به شيوازي تاييهتي خو، كه له رهمز و كود بچيت له شيعرهكانيدا دايدهرپيژيتهوه، چونكه ههروهكوو (گهسپاروڤ) دهليت: ((پهنده، هم گهورهترين يهكهي زمانى بهكودكراوه، هم كورترين پيكهاتهى شيعرييه له ناو قسهكرنماندا.)) (8: 1987: 8) (Gasparov) بهو شيوازه هم دهيكات به ههوين و سهراوهى وينه هونهرييهكانى و هميش دهبيتته پهيوهست و رايهلهيهكي گرنگ بو گواستنهوهى ئەزموونى ههزاران سالى مروڤ بو خوينهرانى سهردهم، چونكه له راستيدا (پهندي پيشينان، بهرهمي كهسانكي روشنبيير و دانايه، لهپاش ئەزموون و تاقيكردنهوهيهكي زور بههوى خوشى و ناخوشيهوه هاتوونهته كايهوه، سينگ به سينگ و نهوه بو نهوه پشتاوپشت پاريزراون و دهماوده له جيگايهكهوه بو جيگايهكي تر، گويزارونهتهوه.) (كاكهيهي، ٢٠٠٨: ٣) سالم لهگهلههوهى شاعيريكي دياربووه روشنبيريكي گهورهى سهردمهكهى خوشى بووه، بويه فولكلور بهگشتى و پهندي پيشينانيش به تاييهتي بايهخي ههبووه بهلايهوه و كردويهتي به ههوينى خولقاندنى وينه هونهرييهكانى و نهينى و ئەزموونى ژيانى رابردوو و سهردمهكهى خو پيگريداوه. ليدهدا نمونهى ههنديك لهو پهنده دهخهينهپوو. بو نمونه (لهگهلهگورگا شايى دهكا و لهگهلهميريش شيوهن دهكا.) (خال، ٢٠٠٧: ٣٦٤) ئەم پهنده، به يهكيك دهوتريت، كه دوورپوبيت، هم لهگهله تو بيت و هميش لهگهله دوورمنهكتهت بيت. سالم دهليت:

گههي ههمدهردى ئەتراكن، گههي ههمعيشى ئەكرادن

(سالم، ٢٠١٥: ٥٨٨)

له يهك لا مادهرى بهرپهن، له يهك لا يارى گورگان

سالم سوودى له ناوهپووكى ئەو پهنده وهرگرتوه و بهكارپهيناوه بو رهخنهگرتن له بازارگانهكانى ئەو سهردمهى شارى سليمانى لهو كاتهدا، كه ميرنشينى بابان بهدهستى توركه عوسمانيهكان دهروخيت و سليمانى داگيردهكهن. ههنديك له بازارگان و كاسپكارهكانى شار لهلايهكهوه خو يان به دلسوزى بابان نيشانداوه و لهلايهكي ترهوه بو بهرژهوهندي خو يان مهرايبان

بۇ عوسمانىيەكان كردووه. شاعير به شيوازي خوڭى هەندىك گۆرانكارى له پەندەكەدا كردووه و دەلّيت، له لايەك دايكى بهرخن و له لايەكى ترهوه هاوړپي گورگن. له وینهكەدا ناراستهوخو (ئەتراک) تورک، به گورگ و (ئەکراد) کورد، به (مادەری بهرپه) دايكى بهرخ چوینراوه. به مەش له خولقاندنی وینهكەدا هەم سوود له لیکچواندن و هەمیش له پەندی پیشینان وەرگیراوه.

(کەری دیز هەز به توپینی خوڭى و زەرەری خاوەنی ئەکات.) (خال، ۲۰۰۷: ۳۰۶) ئەم پەندە به یهکیک دەوتریت، که زیان به خوڭى بگهیهنیت، بۆ ئەوهی زەرەر له یهکیکی تر بدات. سالم سوودی له ناوه‌پۆکی ئەو پەندە و تارادەیهکی زۆریش وهکوو خوڭى به بی گۆرانکارى به کاریهیناوه و وهسفی ئەسپه‌کهی (حه‌مه ئەحمەد) ناویکی پیکردووه و دەلّيت:

وهک کەری دیز فەوتی خوڭى و پەنجشی خێوی دەوی

هەر له ناکادا، به عەمدەن، خوڭى له خمخۆرک دەخا (سالم، ۲۰۱۵: ۳۲)

لەم دێرەدا شاعیر هیچ گۆرانکارییهکی له پەندەكەدا نه‌کردووه و تارادەیهکی زۆر وهکوو خوڭى له نیوه‌دێری یه‌که‌مدا به کاریهیناوه، تەنها ئەوه‌ندە نه‌بیت، که سوودی له لیکچواندن وەرگرتووه و ئەسپه‌کهی چواندووه بهو کەرە دیزه‌یهی هەز به توپینی خوڭى دەکات بۆ ئەوهی زیان به خاوه‌نه‌کهی بگهیهنیت. هەربۆیه به دەستی ئەنقەست خمخۆرک دەکات بۆ ئەوهی بکه‌ویت. لێرەدا شاعیر له به‌کارهینانی پەندەكەدا هیچ هونەر مه‌ندییهکی نه‌واندووه و تەنها کردوو یه‌تی به سه‌رچاوه‌یهک بۆ خولقاندنی وینه هونەرییه‌که.

(عوزر له قەباحەت خرابتره.) (خال، ۲۰۰۷: ۲۷۶) به یه‌کیک دەوتریت، که هه‌له‌یهک بکات و له‌پاشا عوزریکی وای بۆ بینیته‌وه له هه‌له‌کهی ناشرینتریت. سالم سوودی له ناوه‌پۆک و شیوهی دەرشتنی ئەو پەندە وەرگرتووه و به هەندىک دەستکارییه‌وه بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ی، که خوڭى ده‌یه‌ویت به‌کارى هیناوه و دەلّيت:

مايهی فیتنه دلّه و تازه ده‌لی: لاده له عیشق!

له خه‌طاه‌دتره تا سه‌د ده‌ره‌جه، عوزری قه‌بیح (سالم، ۲۰۱۵: ۲۴۷)

شاعیر له نیوه‌دێری دووه‌مدا سوودی له پەندەكە وەرگرتووه و کردوو یه‌تی به سه‌رچاوه بۆ خولقاندنی وینه هونەرییه‌که‌ی. به‌هۆی پەندەكە‌وه توانیویه‌تی سه‌رزەنشتی دلّی خوڭى بکات. به‌سوود وەرگرتن له خواستنی شاراوه و به به‌کارهینانی به‌که‌سکردنه‌وه، توانج له دلّی خوڭى دەدات و وایده‌بینیت، که هەر له سه‌ره‌تاوه خه‌تاکه به‌هۆی دلّه‌وه بووه، که‌چی ئیستا هاتووه تازه دەلّيت: خوڭى له عیشق لا بده، هەر هیچ نه‌لّیت باشتره، چونکه عوزر له قەباحەت سه‌د جار خرابتره.

نه ته وهی کوردیش وهکوو هه موو نه ته وهکانی تری دنیا خاوهنی کومه لیک دابونه ریتی تایبته به خویه تی و جیایده کاته وه له نه ته وهکانی تر. دابونه ریت په یوه نندییه کی گه وره ی به کات و شوینه وه هه یه، به و مانایه ی له کاتیکی دیاری کراودا له شوینیکیدا جوړه بیرکردنه وه و رپتاریک به هوی چاولیکه ریبه وه ده بیت به نهریت و ئیتر خه لکی له سه ری ده پون. کورد خاوهنی گه لیک دابونه ریت، که هه ندیکیان سه ره له دانه که یان بو میژوویه کی زورکون ده گه رپته وه. نهریته کان مه رج نییه هه میسه وهکوو خویان بمیننه وه، چونکه به پیی تیپه ربوونی کات، یان کال ده بنه وه، یان به ته واری له ناوده چن و نهریتی تر شوینیان ده گرنه وه. سالم له هه ندیک له دیره شیعره کانیدا چاوی کامیرای وشهکانی خستووه ته سه ر داب و نهریته باوهکانی سه رده می خوی و کردوونی به سه رچاوه و هه وینی خولقاندنی گه لیک وینه ی هونه ری جوان. ئیمه لیته دا هه ندیک له وانه ده خه یه پوو. له پوژگاری ژیانی سالمدا وهکوو نهریتیکی ئه و سه رده مه زور باوی (پاوشکاری و واشه گیری) هه بووه، که شیوازی دانانی داو و دان و دانه ویله کان پیویستی به هونه رمه ندی هه بووه تاکوو بتوانریت ئه و په له وهر و بالنده یه ی پی پاوبکریت، که مه به ستبووه. سالم سوودی له و دابونه ریته وهرگرتووه و له بنیاتی وینه یه کدا دایرشتووه ته وه و ده لیت:

له سه ر پوو دانه یی خالت به فه ن داناوه، ده یزانم

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۴۹)

به قه صدی مورغی دل زولفت به ده ورا داوه، ده یزانم

شاعیر له وینه که دا باس له خالی سه ر پوومه تی دل به ر ده کات، که زولفی ئه لقه ی له ده وری خاله که داوه. به لام به و ساده ییه باسی لیوه نه کردووه، به لکوو به یار ده لیت: ده زانم تو پاوکه ریکی لیها توویت و باش ده زانیت پاوبکه یت، هه ر بویه به ده وری خالی سه ر پوومه تندا ئه لقه ی زولفت داناوه تاکوو کوتری دلی من بو دانه که بیت و ئه لقه ی زولفیشته وهکوو داوی پاوکه ران پاوی بکات و بیگریت. ده ربینی (به ده ورا داوه) زور هونه رمه ندانه به کاره یتر اووه و دوو واتا هه لده گریت: (به ده وریدا کیشاوه) و (به ده وریدا وهکوو داوی پاو داتناوه). ته واری وینه ی ئه م دیره به شیوه یه کی ناراسته وخو چوینراوه به وینه ی شیواز و هونه رمه ندی له دانانی داوی پاوشکاری و واشه گیریدا و ره گه زهکانی وینه که بو بواریکی جیاواز له وینه بنچینه ییه که به کاره یتر اووه. هه روه ها له وینه که دا سوود له چواندنی ره وانیش وهرگیراوه و (دل) به (مورغ) و (زولف) به (داو) چوینراون. جگه له دابونه ریت گورانی فولکلوریش بووه به سه رچاوه بووی که ده لیت: هاتم به بونه ی خالت تووشی داوی زولفت بووم - ته یریکی نابه له د بووم نه مزانی دانه و داوه.

له دابونه ریتی کورده واریدا ئه و نه ریتته باوه، که (پشیله ی رهش) باش نییه و شووم و نه گبه تی بۆ مال و خیزان ده هیئت، ئه مه لای شاعیر بووه به سه رچاوه ی درووستکردنی وینه یه کی هونه ری و ده لیت:

زهمانه قهت له گه ل ئه ولادی ئاده م باوه فا نابی
وه کوو گوربه ی سیه ه ئه صله ن به مه ردوم ئاشنا نابی (سال، ۲۰۱۵: ۹۵۸)

له م دیره دا دوو وینه خراونه ته روو، له نیوه دیره ی یه که مدا بیوه فای زهمانه یه به رانه به به نه وه ی ئاده م. ئه م وینه یه به یارمه تی لیکچواندنی وینه یی چوینراوه به وینه ی نیوه دیره دووه م، که له دابونه ریتته وه سه رچاوه ی گرتوه، ئه ویش: پشیله ی ره شه و قهت له گه ل خه لکی نابیتته هاوپی. هه روه ها له نه ریتی کورده واریدا وا باوه، که (مانگی سه فه ر) مانگیکی شوومه، ده بیته هوی هیئانی به ده ختی و نه گبه تی، شاعیر سوودی له م بیروباوه ره نه ریتییه وه رگرتوه و ده لیت:

دیده نی ئه برووی تو، فیتته یی شه هری سه فه ر
دیده یی جادووی تو، مایه یی حیه و فه ریب (سال، ۲۰۱۵: ۱۵۹)

له م دیره دا شاعیر داب و نه ریتی کورده واری کردوو به سه رچاوه بۆ درووستکردنی وینه هونه رییه که، چونکه برۆی یاری چواندوو به مانگی سه فه ر و هه ر بینینی برۆی دل به ر ده بیته هوی فیتته و ئاشووب. شاعیر ره گه زه کانی وینه به ره تییه که ی گواسته وه و له بواری ده رخستنی جوانی برۆی یاردا به کاری هیئاوه و وینه یه کی هونه ری جوانی پیخولقاندوو. له دیره یی تردا سالم باس له نه ریتی کاتی ژن گواسته وه ده کات و دیمه نی گورانی گوتنی پۆله ی بووک و به ربووک و دهنگی خرنگه ی بازنگ ده کاته سه رچاوه ی خولقاندنی وینه یه کی هونه ری، که پشتی به شیوازی وه سفی راسته خو و لیکچواندیش به ستوو و ده لیت:

له گه ل کارواندا ئاوازی پۆله وه ک جه ره س هه ستا
له ده ست زاوا، له ده ست بووکا، خرنگه ی بازنه ئه مشه و (سال، ۲۰۱۵: ۷۰۷)

جگه له وینه ی ئه و دیره نه ی باسمانکرد، ده توانین ئاماژه به چه ندین وینه ی هاوشیوه به پیی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکه یین: (ل: ۴۶۱، د: ۱)، (ل: ۵۸۱، د: ۲۲)، (ل: ۶۶۵، د: ۱)، (ل: ۶۶۱، د: ۹)، (ل: ۶۶۳، د: ۱۷)، (ل: ۷۳۳، د: ۱)، (ل: ۷۸۲، د: ۹، ۱۰)، (ل: ۸۱۸، د: ۵)، (ل: ۹۰۵، د: ۱۱).

سروشت، پانتاییه کی به فراوانه و بیشکە ی له ئامیزگرتنی نه وه ی ئاده مه، که بیگومان به بی سروشت نهیده توانی در یژه به ژیان بدات، هه ربۆیه کانت (Kant ۱۷۲۴-۱۸۰۴ز) ده لیت: ((مرۆف پیویسته سروشت بناسیت و له وه تیگیات، که خۆی به شیکه له سروشت،)) (Кругликова, 2002: 11) چونکه (مرۆف و سروشت، په یوه ندییه کی جیانه کراوه و میژوویه کی هاوبه شیان هه یه.)) (Борис, 1961: 123) هه ربۆیه سه ره پای پیویست بوونی سروشت بو مرۆف، هه میسه جیگای بایه خیشی بووه و له بواری هونه ر و ئه ده بدا پشتی پنبه ستووه، ئه وه تا (ژیرمۆنسکی) ده لیت: ((هه موو هونه ریک، هه ندی ماده ی قه رزکراو له جیهانی سروشت به کار ده هیئت.)) (Жирмунский, 1928: 23) به ومانایه ی سروشت، (ماده ده داته شاعیر له پیناو دروستکردنی هونه ردا.)) (طنوس، ۱۹۹۳: ۵۸) ئه مه ش به تایبه تی له وینه ی هونه ریدا رهنگی داوه ته وه، ئه وه تا (د. شه فیع که دکه نی) ده لیت: ((له هه ر باریک له باره مه عه وه بیه کانی شیعر، له وینه ی شیعریدا، رهگه زی سروشت زۆرتین پیشکی هه یه.)) (کدکنی، ۱۳۷۵: ۳۲۱) هه روه ها (باختین) ده لیت: ((زۆربه ی جار بابه تی وینه، دیارده یه کی سروشت، یان میژووه.)) (Бахтин, 1982: 66)

هه ر گوشه یه کی ژیانی مرۆف بگریت، په یوه ندییه کی پته وی به سروشته وه هه یه، له په یوه ندییه جوړاوجۆره شدا ئاوه زی شاعیر له ریگه ی هه سته کانییه وه، هه رجاره ی لایه نیکی ئه و سروشته کاری تیده کات و ده بیته سه رچاوه ی خولقاندنی وینه یه کی به رزی هونه ری، چونکه (به تایبه تی له سروشت دایه، که شاعیر پاکترین سه رچاوه ی ئیلهامی شیعر ی خۆی ده دۆزیته وه.)) (Эпштейн, 1990: 14) به لام شاعیر، سروشت وه کوو خۆی له وینه کاندایه کارناهیئت، به لکوو هه لیان ده وه شینیئت و جاریکی تر په یوه ندییه کی تازه به رهگه زه کان ده به خشیت. ئه وه ش پیویستی به لیها تووی هه یه، له به ره ئه وه ی هه ر وه ک (پۆتیبینیا) ده لیت: ((کاتیک شاعیر سروشت بو ناو شیعره کانی به رزه کاته وه و به کاریده هیئت، ده بیئت زۆر به وریاییه وه ئه وه بکات، چونکه سروشت و شیعر هه مان بواری یه کترین و به هه مان پیوانه ش ناپیورین.)) (Потебня, 1990: 31) به لام شاعیر لیها تووانه به پیی سه لیه ی خۆی ده ست بو که ره سته کانی سروشت له خۆر و مانگ و ئه سستیره و گۆل و چیمه ن و دار و به رد و ده ریا و رووبار و کانی و هه ور و به فر و باران و ته رزه و که ژ و کیو و دۆل و ده شت و بیابان و بونی گۆل و خوړه ی قه لبه زه و دهنگی بولبول و بالنده و گیانله بهر و که رویشک و ئاسک و رهگه زه کانی تر ده بات و سه رچاوه یان لیوه رده گریت و وینه ی هونه ری سه رنجراکیشیان پیده خولقیئت. سالم له م مه یدانده هه م به مه به سستی پیشاندانی جوانییه کانی سروشتی کوردستان و هه میس بو

ویناکردنی جوانی دلبر، گه لیک وینهی هونهری ناوازهی خولقاندووه، که ئیلهامیان له سروشتهوه وهرگرتووه. ئەو هتا له دیریکدا دهلیت:

دهنگی صهد رهنگی کولنگ و قاز و سونه و بۆرچین
سازوهش ههر سوو له گوئی سهبزه و شهتاوان هاتهوه
(سالم، ۲۰۱۵: ۸۳۲)

شاعیر له م دیرهدا له دلخۆشی مژدهی ئازادبوون و گه رانهوهی (عهبدو لالا پاشای بابان) له ئەسته مبوولهوه، به هاریکی پیشانمانداوه، که تییدا دهنگی سه دجۆری په له وهری وه کوو قاز و قولینگ و مراوی، له هه موو ناوچه سه وزای و گوئی ئاو و کانیه کانه وه وه کوو دهنگی ساز دیته گوئی. له دیرهدا سوود له رهگهزه کانی سروشت وهرگیراوه به یارمه تی هونهری لیکچواندن، وینه یه کی هونهری گه لیک جوان و ناوه زهی بۆ خولقاندووین. له دیریکی تردا شاعیر دوو جوانیمان نیشانده دات، جوانی یه که م: هین سروشته و دووه مین هین دلبره، له ههر دووکیان وینه یه ک ده خولقینیت و دهلیت:

له سهر سه بزه ی چه مهن یاری سه هی قه ددم که جیلوهی کرد
له سو جده ی خالی لای لئوی، به نه فشه گه ردنی خه م بوو
(سالم، ۲۰۱۵: ۶۳۸)

دوو وینه له دیرهدا کبیرکی ده که ن، وینه ی دووه م ده رکه وتنی یاری بالا ریکه و خالیک له تهنیشتی لئویتی. بۆ ده رکه وتنی ئەو وینه یه سوود له رهگهزه کانی سروشت وهرگیراوه، که وینه ی یه که م دهنوینی، بریتییه له باخ و چیمهن و سه وزای و گوئی وه نه وشه. جوانی دووه م، که سروشته ملکه چی جوانی دلبر ده بیت و ته نانه ت وه نه وشه گه ردنی بۆ خالی دلبر که چ ده کات. وینه ی نیوه دیری یه که م له ریکه ی وه سفی راسته وخۆوه پیکهینراوه، به لام له نیوه ی دووه مدا به هوی سو جده بردنی وه نه وشه وه، سوود له خواستنی درکاو وهرگیراوه. رهگهزه کانی سروست له په یوهندی تازه دا به کارهینراون و ئه رکی نوییان پیسپیردراوه. له کوئی وینه ی دیره شیعره که دا، سروشت سه رچاوه ی سه ره کی پشت خولقاندنی وینه هونه ریبه که یه. له دیریکی تردا شاعیر بۆ ویناکردن و پیشاندانی هه ندیک له ئەندامه کانی جهسته ی دلبره که ی سوود له که رهسته کانی سروشت وهرده گریت و دهلیت:

غه بغه ب و خال و له ب و طورپه یی یار
سونبول و سیب و به نه فشه و گولنار
(سالم، ۲۰۱۵: ۳۰۶)

شاعیر له نیوه دیری یه که مدا ویستوو یه تی ئاستی جوانی دلبره که یمان بۆ وینابکات. بۆ ئەمهش هاتوووه له نیوه دیری دووه مدا به رانه بر ههر یه کییک له و ئەندامانه هه ندیک رهگه زی سروشت و گول و گولزاری هیتاوه. له خولقاندنی وینه که دا سوود له لیکچواندنی پیچراوی ناریک

وهرگيراوو و (غه بغب) به (سيو) و (ئه گريجه) به (سونبول) و (خال) به (وهنه وشه) و (ليو)يش به (گول هه نار) چويناون. شاعير رهگه زهكاني سروشتي له پهيوهندييه كي نويدا بهكارهيناوه. بهو جوړه سه رچاوه ي سه ره كي بو وينه كيشاني يار ته نها سروشته و هه ر ئه ويش هه وينى خولقاندني وينه هونه رييه كه يه. له ديړيكي تر دا سالم ته واوي گورانكاريهه كاني سروشتمان له ماوه ي ساليكدا له يهك وينه دا بو كوده كاته وه و ده لئيت:

چهار فه صلي، له هه ر فه صلا به يهك ده م وا له لاي "سالم":
به هار ئه شك و خه زان پهنگ و زمستان ئاه و دل هاوين! (سالم، ۲۰۱۵: ۶۰۳)

هه ر وهك پوون و ئاشكرايه، كه سال له هه ر چوار وهرزي (به هار، پايز، زستان، هاوين) پيكيديت و هه ر وهرزي كيش خاوهني تاييه تمه ندي خو يه تي و به وه له وهرزه كاني تر جيا ده بيته وه. ئه و تاييه تمه ندي يانه ش واده كهن، كه وهرزه كان خاوهني سروشتي تاييه ت به خو يانبن و جياوازبن له وانيتر. له واقيعا به هو ي تاييه تمه ندي جياوازي وهرزه كانه وه ناتوانريت پيكه وه كو بكرينه وه. به لام سالم له ئاستي خه يالدا و له يه ككاتدا له خودي خويدا هه ر چواريان پيكه وه كوده كاته وه. شاعير بو ويناكردني خو ي سروشتي گوراوي چوار وهرزي سال ده كاته سه رچاوه و سوود له ليكچواندني بلاو وهرگرتووه و (ئه شك) ي به (به هار) و (پهنگ) ي به (خه زان) و (ئاه) ي به (زستان) و (دل) ي به (هاوين) چواندووه. شاعير رهگه زهكاني سروشتي هه لوه شان دووه ته وه و جاريكي تر له پهيوهندييه كي نويدا دايرشتووه ته وه و كردووني به هه وينى خولقاندني وينه يه كي هونه ري ناوازه. سالم هه نديك جاري تر ديمه ني ويرانكردني سروشتي جواني كوردستاني له لايه ن عوسمانيه كانه وه بو گواستوويه نه ته وه و له هه ستيكي پر له رڅوحي نه ته وه ييه وه، ئازار و غه مي خويمان له پشتي وينه كانه وه پي ده گه يه نيت. ئه وه تا له وه لامي نامه شيعرييه كه ي ناليدا، كه له شامه وه بو سالمى نار دووه. سروشتي (كاني ئاسكان) ي سليماني له دوو كاتي جياوازدا (پيش هاتني روم بو سليماني) و (دواي هاتن و داگيركردني سليماني له لايه ن رومه وه) بو نالي باسده كات و ده لئيت:

ئه وسا مه كاني ئاسكه بوو (كاني ئاسكان)
ئيستته له دهنگ و پهنگي ئه رومي پره له كه ر
(سالم، ۲۰۱۵: ۳۳۷)

سالم بو نالي باسده كات، كه پيش داگيركردني سليماني له لايه ن توركه كانه وه، (كاني ئيسكان) شويني كو بوونه وه ي ئاسكه كان بوو، به لام ئيستته ئه وه نه خه لك ي رومي لئيه پره له (كه ر)، له نيوه ي يه كه مدا ده كرى بلين له سه ر بنه ماي وه سفي راسته وخو دروستكراوه، كه كاني ئاسكان ئاسكي عاده تي لئيوويت. گه رچي ده كرى ئاسكه، دركه بيت له كچيكي جوان. له نيوه ي دووه ميشدا روم به كه ر چويناوه. واته ده ست بو ره گه زي واقيع براوه و سوود له وه سفي راسته وخو و دركه و

لیکچواندن وەرگیراوه بۆ خولقاندنی وینه هونهرییه که، که دهرخهری ههستیکی قوولی نه ته وه ییه له لای شاعیر. جگه له وینهی ئەو دیرانهی باسمانکرد، دهتوانین ئاماژه به چه ندین وینهی هاوشیوه به پیتی لاپه ره ی دیوانه که و ژماره ی دیره که ی بکه یین: (ل: ۱۶۰، د: ۵)، (ل: ۱۶۹، د: ۵)، (ل: ۱۹۳، د: ۲)، (ل: ۲۲۵، د: ۱)، (ل: ۲۳۰، د: ۵)، (ل: ۲۳۲، د: ۳)، (ل: ۲۴۱، د: ۱)، (ل: ۲۷۳، د: ۱۰)، (ل: ۲۹۷، د: ۱)، (ل: ۳۰۶، د: ۱)، (ل: ۳۰۷، د: ۴)، (ل: ۳۳۶، د: ۲۲)، (ل: ۴۲۹، د: ۳).

۳/ ۲-۱-۴. واقع (که توار)

واقع، یه کیکی تره له و سه رچاوه بابه تییانه ی، که رۆلکی زۆر گرنگی له پیکه ینانی وینه ی هونه ریدا هه یه. شاعیر تاکیکی کومه لایه تییه، ئەوه ی له واقعی کومه لایه تی و سیاسی و ئابووریدا روو ده دات، کاریگه ری به سه ر ئەویشه وه ده بیت. هه ر له کۆنه وه له بابه تی ناساندنی ئەده به وه و تراوه بریتییه له ره نگدانه وه ی واقع، یان ئەده ب ئاوینه ی ئەو واقعیه یه، که تیییدا سه ره له دده دات. چاوه کانی شاعیر ده ب نه کامیرایه ک و ئەوه ی ده ییینیت له خۆشی و ناخۆشی و تالی و ترشی سه رکه وتن و نوشست، وه ریده گریت و له ئاوه زدا گۆران به سه ر ره گه زه کانی دینیت و له په یوه ندی نویدا ده یخاته گه ر. بیگومان ئاوه زیش رۆلکی گرنگی هه یه، چونکه (وینه ی هونه ری یه کگرتنی واقع و ئاوه زه). (Борев, 2002: 12) ئەو یه کگرتنه ش په یوه ندی نویمان بۆ پیکدینیت و دوا جار له وینه ی هونه ریدا پیشکه شهیده کات، چونکه وینه، ئامرازی هونه ری شاعیره، که له ریگه یه وه شته کانی ده وروبه ری له گه ردووندا، یان ئەزموونیکی تایبه تی خۆی و دیمه نه کانی ژیا نی و واقعی ده وروبه ری و کومه لگاکه ی و نه ته وه که ی له ریگه ی وینه وه ده کیشیت. بیگومان نابیت وینا کردنی واقع وه کوو خۆی بیت، چونکه (وینه ی هونه ری، ته نها لیکدانه وه یه کی دهره کی نییه بۆ واقع، به لکوو له شیوه ی هه لویستیکی داهینه رانه بۆ واقع خۆی به رجه سه ته ده کات. وه ک ریگایه ک بۆ ئەندیشه کردن و ته واوکردنی ژیا نی راسته قینه). (Серикова, 2010: 98) ئەندیشه رۆلکی به رچاوی له دووباره ته وزیفکردنه وه ی ره گه زه کانی واقع له ناو وینه ی هونه ریدا هه یه و شاعیری سه رکه وتوو به و واقعیه رازی نابیت، به لکوو باشتر له و واقعیه له ئەده به که ییدا پیشکه شهیده کات. به و مانایه ی هه رچه نده ((شاعیر به واقعیکی ماددی هه ستپیکراو ده ستپیده کات و زۆربه ی وینه شیعرییه کانی لینی وه وه رده گریت، به لام ئەم واقعیه ده قاوده ق ناگوازیته وه، به لکوو لینی وه ده ستپیده کات بۆ ئەوه ی تینیپه رینیت و بیگوریت بۆ واقعیکی شیعری.)) (بابکر، ۲۰۰۰: ۲۵)

سالمی ساحیبقران خاوه نی روانینیکی ورد و ئاوه زیکی قول و ئەندیشه یه کی داهینه رانه بووه و له گه ل ئەوه شدا واقع حال و بینه ری زۆربه ی رووداوه ناخۆشه کانی

سهردهمهکهی بووه، ههروهک (عهلاههدين سهجادی) دهلیت: ((بهتایبهتی که دیته سهر باسی بابان و تورکان، بهجوړی باست بو ئهکا لاتوا ئهبی کهوتوته شریتی سینهماوه و تو دانیشتیوت سهرئهکهیت.)) (سجادی، ۱۹۷۱: ۲۶۶) بهمهش سالم له گواستنهوهی واقعی بارودوخی خهک و باری سیاسی و ژیانی تایبهتی خوئی بو نهوهکانی داهاتوو بهیهکیک له باشترین شاعیرانی ئهدهبی کلاسیکی کوردیی دهژمیردرییت. ئهوهتا (دمارف خهزنهدار) دهلیت: ((بهراستی دهکری سالم به گورهترین شاعیر بژمیرری له پرووی ئهوهی ژیانی ناوچهی سلیمانی له ناوهراستی سهدهی نۆزدهدا له شیعی ئهودا رهنگیداوهتهوه.)) (خهزنهدار، ۲۰۱۰: ۱۵۷) لیردها ههولدههین نمونهی ههندیک له وینانه وهبرگرین، که واقع سهراچاوهی بهدیهاستیان بووه. سالم له دهقیکا باس له شهپی نیوان (عهزیز بهگی بابان) و (ئیسماعیل پاشای رومی) دهکات و وینهی شهپهکه و واقعی تالی ئهوکاتهی کوردهکان باسدهکات و دهلیت:

ههی خودا رو، لهو دهمه چیی کرد غهوی توپ و تفهنگ؟

سهرزهمین تاریک و دونیا توز و کهر گوئی ئاسمان (سالم، ۲۰۱۵: ۵۴۲)

شاعیر به دلگرانییهوه پروو له خودا دهکات و دهلیت: ئهوکاته دهنگی نالهی توپ و تفهنگ قیامهتیان هینابوو دنیا ههموو توز و غوباروو هیچ دیارنهبوو، کهچی فهلهک ههر گوئی له ناله و هاواری کورد نهبوو. شاعیر وهکوو شایهتعالیک سوودی له واقعی شهپهکه وهرگرتوو و پهیهندی نویی بو پهگهزهکانی دروستکردوو و له وینهی هونهریدا تهوزیفی کردووتهوه. له نیوهدییری یهکهمدا سوودی له شیوازی وهسفی راستهوخو وهرگرتوو و له نیوهی دووهمیش له دهربرینی (گوئی ئاسمان) دا سوودی له خواستنی درکاو و تهکنیکی بهرجهستهکردن بینیه و واقعی حالی ئهوه سهردهمهی سلیمانی کردوو به سهراچاوهی خولقاندنی وینه هونهرییهکه. سالم پی به پی واقعی شهپهکه دهگوازیتهوه و له دیپیکی تردا شکستی بابانهکان لهسهر دهستی رومهکان وینا دهکات و دهلیت:

حاکمه رومی لهسهر تهختی (سولهیمانی)، دریغ!

کهوته دهستی دیوی دوون، موهری سولهیمان ((الأمان)) (سالم، ۲۰۱۵: ۵۲۸)

لیردها شاعیر ئهسهف بو ئهوه دهخوات، که ئیستا ئیتر رومهکان لهسهر تهختی پاشای سلیمانی، (که مهبهستی بابانهکان) حاکمی شارن. ئهمهش ههروهکوو ئهوهیه ئهنگوستیلهی چهزرتی سلیمان کهوتیته دهستی دیو. شاعیر له نیوهی یهکهم و دووهمیشدا سوودی له شیوازی وهسفی راستهوخو وهرگرتوو. بهلام نیوان ههردوو وینهکهی بههوی لیکچواندنی ناراستهوخوو پهیههست کردوو و سوودی له سهراچاوهی واقع وهرگرتوو. تهواوی قهسیدهکه گواستنهوهیهکی

ورد و دهقیقی شه‌په‌کویه و ته‌واوی پووداو و که‌ره‌سته‌کانی شه‌ر و شوینه‌کان و عه‌شیره‌ت و که‌سایه‌تییه‌کان که‌وتوونه‌ته به‌ر زوومی کامی‌رای وشه‌کانی شاعیر و له چوارچیوهی وینه‌ی هونه‌ریدا بۆ نه‌ته‌وه‌که‌مانی پاراستووه. واقعی تالی سیاسی ئه‌و کاته‌ی کورد و به‌تاییه‌تی ده‌سه‌لاتی بابان و په‌یوه‌ندی به‌هیزی سالم له‌گه‌ل میرانی بابان و به‌تاییه‌تی (عه‌بدو‌للا پاشا) و (عه‌زیز پاشا)ی بابانه‌وه. زو‌لم و زو‌ری عوسمانییه‌کان به‌سه‌ر میرنشینی بابانه‌وه، دواجاریش روخاندنی و به‌یه‌کجاری له‌ناوبردنی. سالم ده‌خاته واقعیکی تال و پر له غه‌مه‌وه و بۆیه بریاری جیه‌یشتنی سلیمانی به‌ره‌و تاران ده‌دات و له ده‌قیکدا ده‌لیت:

((الوداع)) ئه‌ی مولکی (بابان) ((الوداع))

(سالم، ۲۰۱۵: ۳۹۸)

((الوداع)) ئه‌ی جایی جانان ((الوداع))

واقیعی پر زه‌حمه‌ت و تالی ژیانی سالم دوا‌ی ئاوابوونی ئه‌ستیری میرنشینی بابان وا له سالم ده‌کات، که مائ‌ئاوایی بکات له ناوچه‌ی بابان و له‌و شوینه‌ی، که جیگه‌ی ئازیزانییه‌تی. سالم له تارانیش ئارام ناگریت و به‌رده‌وام بیر و هوشی له‌لای مولکی بابان و سلیمانییه و له چه‌ند وینه‌یه‌کدا په‌ستی واقعی ژیانی و بی‌زاری له تاران ده‌رده‌بریت و ده‌لیت:

شو‌ره‌زاری خاکی (په‌ی) ئه‌مجاره دامه‌نگیرمه

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۹)

پوو له هه‌ر وادی ده‌که‌م، خاری وه‌کو زنجیرمه

شاعیر له تاران له واقعیکی تالدا بووه بۆیه وه‌ها بی‌زاری خو‌ی ده‌رده‌بریتن که گوایه خاکه سویره‌که‌ی دامه‌نی شاعیریان گرتووه و بۆ هه‌ر کویش ده‌چیت درکی خاکی په‌ی وه‌کوو زنجیر ده‌یگریت و ناهیلیت بروات. شاعیر له‌سه‌ر بنه‌مای وه‌سفی راسته‌وخۆ و لیکچواندن وینه‌که‌ی دروستکردوووه. له وینه‌یه‌کی تریشدا بی‌زاری خو‌ی له تاران ده‌رده‌بریت، به ئاواته‌ویه بزانیته‌ که‌ی له‌و واقیعه ناخۆشه‌ی خاکی غه‌ریبان نه‌جاتی ده‌بیته و ده‌لیت:

خۆزگه ده‌مزانی له تارانی نه‌جاتم که‌ی ده‌بی؟!؟

(سالم، ۲۰۱۵: ۹۸۳)

کۆیی یاره مه‌شه‌هم، یا مه‌دغه‌نم هه‌ر په‌ی ده‌بی؟!؟

له چه‌ندین وینه‌ی تریشدا دیسان واقعی کردوو به سه‌رچاوه‌ی خولقاندنیان له‌وانه: (ل: ۳۳۳، د: ۱۴)، (ل: ۳۳۷، د: ۲۷)، (ل: ۵۳۱، د: ۲۶، ۲۷)، (ل: ۵۸۷، د: ۴۶)، (ل: ۷۳۵، د: ۵)، (ل: ۸۳۷، د: ۲۷).

۳ / ۲-۲. سەرچاوهى مرقاىه تى

هەر وهك چۆن سەرچاوه بابەتتیهكان رۆلایان هەبوو له بنیاتنانى وینەى هونەریدا، ئاوهاش سەرچاوه مرقاىه تىیهكان بايه خىكى گهوره یان لای شاعیران ههیه، چونكه شاعیریش وهكوو مرۆف و تاكىكى دانەپراو هه موو بابەته مرقاىه تىیهكان له وینەى میژوو و ئاین و رۆشنییری و ئەدهبیاتی نەته وهكانی دهو روبر، سهرنجى راده كیشن و دهن به ههوین و سەرچاوهى وینەى هونەریی جوان و سهرنجراکیش بۆی.

۳ / ۲-۲-۱. سەرچاوهى میژووی

۳ / ۲-۲-۱-۱. رووداوى میژووی

میژوو بۆ شاعیران وهكوو كه نزیكه، كه پربیت له به رهه می هه مه رهنگ و ده توانن شیعرى خۆیانى پى پاراوبكه ن و وینەى هونەریی نایابى لیهه لهبهنجن. له میژوودا هه موو ئەو رووداوانه ی له رابردوودا روویانداوه (جا میژووی مرقاىه تى بیت، یان نەته وهی) به کاره کته ره كانیانه وه هه لگیراون و به خویندن و بهرگوىكه وتنى ئەو رووداوانه و ئەوانه شى له سهرده مه كه ی خۆیدا روویانداوه دهن به جیى سهرنجى شاعیر و هه ولده دات بیکات به هه وینى وینە هونەرییه كانى خۆی. هه ندىكجار راسته وخۆ له شیعره كه یدا جیگای رووداوه كان ده كاته وه و هه ندىكجاری تر به شیوه ی وهرگرتنى رهمز لیانه وه سوودیان لى وهرده گریت. به لام بیگومان روودا و دیارده كان وهكوو خۆیان نیشانادات، به لكوو بهرگیكى ئەده بیان به بهردا ده كات و په یوه ندى تازه له نىوان ره گه زه كانیدا دروستده كات و ره هه ندىكى نوییان پیده به خشیت، چونكه ئەوه میژوونووسه كانن، كه روودا و به سه ره اته كان وهكوو خۆیان ده گێرپه وه نهك شاعیران. به لام له وهدا له گه ل میژوونووسان هاوئامانجن، كه مه به ستیانه نه وه ی ئەمرو به میژووی خۆیان ئاشنا بکه ن و رووداوه گرنگه كانى مرقاىه تى یان نەته وه ی له یادنە کرین. ئەمه سه ره پای ئەوه ی ببیت به دهرس و په ندىك و ژيانى ئیستای پى پیش بخریت. شاعیر وهكوو تاكىكى رۆشنییر و نەته وه په روه ر هه میشه به بايه خه وه له ئاینده ی نەته وه كه ی ده روانیت و ده شزانیت بۆ به دیه اتنى ئاینده یه كى باش پیویستمان به شاره زابوونى رابردوومان ده بیت، تاكوو ببیت به دهرس و په ندى لیوه ربگیریت.

له ئەدهبیاتی کلاسیكى کوردیدا به ده گمەن شاعیرىكى تر ده بینین هینده ی (سالمى ساحیبقران) نیشتمانپه روه ر بووبیت، ((له سلیمانیدا له دایكبووه و هەر له ویش گه وره بووه. شاره كه ی و ولاته كه ی تا راده ی په رستن خۆش ویستوه.)) (تاھیر، ۲۰۱۹: ۱۸۲) ئەمه جگه له وه ی خۆی کاره کته رىكى نزیك له میرانى بابان و به تاییه تى (عهبدووللا پاشا) و (عهزیز پاشا) بووه،

ئەمەش وای لیکردوو، ڕووداوە میژووێهکانی ئەو سەردەمە، کە خۆی شایەتھالی بینینیانبوو، بە تاییەتیش شەر و مەملانیکیانی نیوان میرنشینی بابان و عوسمانییەکان، بوو تە جیگای بایەخی و لە ھەستیکی پڕ نەتەوہییەوہ کردوونی بە سەرچاوەی خولقاندنی وینە ھونەرییەکانی. ڕووداوە میژووێه ناخۆشەکانی ئەو دەمە کاریگەری راستەوخۆیان بەسەر ژبانی سالمەوہ ھەبوو، ئەو تە لەم بارەییەوہ (رەفیع حیلمی) دەلیت: ((ڕووخانی حکومەتی بەبە، کە لە ھەموو کوردیکی ئەو دەورە زیاتر کاری لە دلی سالم کردوو، وەکوو بولبولی بالشکاو و ھیلانەڕووخاوی تە ھەریاد و نالە و بوو تە ھۆی کۆچی ئیجگاری بە چەشنی شتیکی ویل و سەرگەردان، ڕووی کردوو تە تاران.)) (حیلمی، ۲۰۱۰: ۱۴۹) ھەر لەم بارەییەوہ (گیوی موکریانی) لە چاپی دووہمی دیوانی سالمدا دەلیت: ((سالم کە تەماشایکرد لەو پتر توانای دیتن و ھەلگرتنی ئەو ھەموو کارەسات و ھەنگامەیی نییە، کە توورکەکان بەسەر خاکی پاکی بابانیان داھیناوە، ناچار بە پەریشانی و لیتقەوماوی سەری خۆی ھەلگرت و ڕووی لەناو خزمەکانی کوێستانی کرد.)) (موکریانی، ۱۹۷۲: ۱۶) بەم شیوہیە (ھۆی دەربەدەریتی سالم، ڕووخانی میرنشینی بابانەکان بوو.)) (سەعید، ۱۹۹۱: ۱۹)

سالم بۆ ڕووداوی ناخۆشیی سەرکەوتنی (ئیسماعیل پاشای ڕۆمی) بەسەر (عەزیز بەگی بابان) و ڕوخاندنی میرنشینی بابان بە دەستی تورکەکان، قەسیدەییەکی درێژی (۱۰۱) دیری ھۆنیوہ تەوہ و بە وردی بە کامیرای وشەکانی وینەیی زۆریک لەو ڕووداوە ناخۆشانەیی بۆ تۆمار کردوون. لەم دەقەدا ھیندە جوان ڕووداوە میژووێهەکانمان بۆ دەگێریتەوہ و دیمەن و وینەکانی لە ھەستیکی نیشتمانپەرۆرییەوہ دەگوازیتەوہ، وای لە (عەلادین سەجادی) کردوو بە میژوونوسی دابنیت و بلیت: ((سالم لە تەنیشت ئەوہوہ، کە بوو بە میژوونوس، دلێشی لە ڕووی شعوریکی قەومییەوہ بوو بە نیشتمانپەرۆر و بە پسپۆریکی "تەمسیل-لاسا" ش.)) (سەجادی، ۱۹۷۱: ۲۷۲) بیگومان سالم میژوونوس نەبوو، بەلکۆو رەگەزەکانی ڕووداوەکەیی لە پەییوہندی نویدا بەکارھیناوە و رەھەندی تازەیی پیبەخشیون و بەرگیکی ئەدەبی بەبەردا کردوون. شاعیر لەم دەقەدا ھیندە بە جوانی و وردی ڕووداوەکان دەگێریتەوہ، وای لە رەفیع حیلمی کردوو بە بارەییەوہ بلیت: ((ئەو (قەسیدە)یە، کە (میژوو)یەکی کورت و راستی ڕووخانی حکومەتی ((بەبە)) و حکایەتی لە دەستچوونی سەربەخۆیی کوردستانی عێراقە، حکایەتی، کە وەکوو شریتی سینەما بەسەرھاتی کوردەکانی ئەو دەورەمان نیشانئەدا.)) (حیلمی، ۲۰۱۰: ۱۵۰) بەو شیوہیە (ئەنجامی ئەم شەرە ناھاوسەنگە کوتایی ھینانە بە دەسلاتی میرنشینی بابان (۱۸۵۰ز) و تەسلیمکردنەوہییەتی بە دەسلاتی بەغدا و عوسمانییەکان و پلە و پۆستی عەبدوللا پاشاش لە پاشایەتی بابانەوہ بۆ قایمقامی سلیمانی دیاریدەکریت.)) (عوسمان، ۲۰۲۱: ۷) ئەمانەش واما لیدەکەن بلین ڕووداوە میژووێهەکان بە یەکیک لە دیارترین سەرچاوەکانی وینەیی ھونەری لە شیعیری سالمدا دەژمێردرین. ئەو تە دەلیت:

لیم گه پین با گوشه گیر بم، دهسته وئه ژنو، که فزه نان

(سال، ۲۰۱۵: ۵۲۴)

گیژه لووکه ی بای نه دامه ت تاری کرد صفحه ی جیهان

دهقه که به دیریکی پر له وینه ی نائومییدی و غم و خهفت دست پیده کات. زور به یجار میژووی سیاسی نه ته وهی کورد میژوویه کی تال و پر مهینه تیبووه و سالمیش شاعیریک بووه خاوه نی ههستیکی به رزی کوردانه بووه؛ بویه دهلیت: بو ئه م نه گبه تیبه ی به سهر قه ومه که مدا هاتووه وازم لیبهینن با له گوشه یه کدا بوخوم دست به ئه ژنوکانمه وه بگرم و غم بخوم. وینه هونه ریبه که له نیوه ی یه که م له سهر بنه مای وه سفی راسته وخو و له نیوه ی دووه میش به هو ی به ته نکرده وه دروستبووه. هه ره له وه قه سیده یه دا له دیریکی ترده دهلیت:

تورکی قورسی خو ر که طالع بو، طولووعی کرد به ره قص

(سال، ۲۰۱۵: ۵۲۶)

که وکه بی ماهی مورادی ئه هلی (بابان) بوو نیهان

لیره دا شاعیر دوو وینه ی دژ و پیچه وانه ی یه کتری پیشانداوه، له نیوه دیری یه که مدا ده رکه وتنی خو ری تورکه، که مه به ست لئی روژ روژی تورکه و خو ری ئه وان هه له اتووه، له به رانه ردا وینه ی نیوه دیری دووه م ئاوابوونی مانگی ئاواته کانی خه لکی بابانه. له نیوه دیری یه که مدا سوود له شینوازی وه سفی راسته وخو و له ده ربینی (طولووعی کرد به ره قص) ییشدا سوود له به که سکردن وه رگیراوه. له نیوه ی دووه میشدا سوود له لیکچواندن وه رگیراوه و ئاواتی ئه هلی بابان به مانگ چوینراوه. به وهش میژووی ئه و شه ره و سه رکه وتنی عوسمانیبه کان به سهر بابانه کان بووه به سه رچاوه ی سه ره کی و له گه لیشیدا سوود له دیارده ی سرووشتی هه له اتنی خو ر و ئاوابوونی مانگ وه رگیراوه، که ئه و دوانه پیکه وه نابینرین. له وینه که دا له ده ربینی (طالع بو) و (بوو نیهان) دا دژیه ک به کارهینراوه و له ده ربینی (بوو نیهان) ییشدا لادانی ریزمانی کراوه که ده بوو (نیهان بو) بوایه. ئه مانه هه موویان وایانکرده وه وینه کی جوان و داهینراو و سه رنجراکیش به پشتبه ستن به سه رچاوه ی رووداوی میژووی بخولقیت.

له دیریکی تری هه مان قه سیده دا سه رکرده ی بابانه کان نیشانده دات، که (عه زیز به گی بابان) ه و به شیر ی ده چوینی و ئه سه ف ده خوات، که ریزی سوپاکه ی توندوتول نه بوونه و هه رزوو له به ریه ک هه لوه شان وه. سالم له م ده قه شیعیبه دا ((وینه یه کی زیندووی جولای رووداوه کان، که ده ربی قاره مانیه تی عه زیز به گه نیشانده دات.)) (رسول، ۲۰۱۰: ۷۴) به لام بیگومان ته نها به کامیرای وشه کانی دیوی ده ره وه ی رووداوه کانمان پیشان نادات، به لگوو پشتی رووداوه کانیشمان بو ده گپریته وه و هوکاری سه ره کی رووخان و شکستی بابانه کان باسده کات و دهلیت:

شیری بیشه‌ی مولکی (بابان) بوو "عه‌زیز" ئەمما درێخ

وهک گریی دامووسکی بی، ئاو قه‌ومه‌که‌ی زوو هه‌له‌وشان (سالم، ۲۰۱۵: ۵۴۸)

له نیوه‌ی یه‌که‌مدا (عه‌زیز) به (شیر) و له نیوه‌ی دووه‌میشدا (قه‌ومه‌که‌ی) به (گریی دامووسکی) چوینراوه، که مه‌به‌ست له شلوشیواوی و پیکه‌وه په‌یوه‌ست نه‌بوونی سوپاکه‌یه‌تی. سالم له‌م دێره‌دا به ئاشکرا باسی خۆخۆری و دووبه‌ره‌کی نیوان کورد ده‌کات. به‌مه‌ش به پشته‌به‌ستن به لیکچواندن و سوودوه‌رگرتن له ڕووداوه میژووویییه‌کان وینه‌یه‌کی هونه‌ریی جوانی خولقاندوووه.

سالم له قه‌سیده‌یه‌کی تردا، که دیسان بۆ یه‌کیک له ڕووداوه گه‌وره‌کانی میژووویی ئەو دهمه‌ی میرنشینی بابان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که له (۴۲) دێر پیکهاتوووه و مژده‌ی گه‌رانه‌وه‌ی (عه‌بدو‌للا پاشای بابان)ه، له ئەسته‌مبووله‌وه بۆ به‌غداد و دواتریش له‌ویوه بۆ سلیمانی، به‌لام والی به‌غداد ریگه به‌وه نادات و ده‌یگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ئەسته‌مبول. له (دیوانی سالم) ی بنکه‌ی ژیندا، به‌پیی ژماردنی ئەبجهدی دوا دێر، که سالم خۆی ئاماژه‌ی بۆ کردوووه، سالی نووسینی قه‌سیده‌که و گه‌رانه‌وه‌ی عه‌بدو‌للا پاشا به (۱۸۵۳-۱۸۵۴ز) ده‌ستنیشان کردوووه، (دیوانی سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۱)، که هه‌روهک (محمد ئەمین زه‌کی) ده‌لێت: ((دواچار سالی ۱۸۵۱ز (نامق پاشا) عه‌بدو‌للا پاشای بانگکرد بۆ به‌غدا و به کۆتکراوی ناردی بۆ ئەستانه و به‌م شیوه‌یه فه‌رمانه‌روایی بابان کۆتایی پهنه‌نرا.)) (امین زه‌کی، ۲۰۰۵: ۲۸۸) له دێری یه‌که‌مدا شاعیر په‌سنی کاته‌که و سرووشته‌که‌مان بۆ ده‌کات و ده‌لێت:

تیره‌وه‌ش ده‌ی مه‌ه‌گوزه‌شت و عه‌هدی نه‌یسان هاته‌وه

بولبولی بی دل، له ده‌وری گول، به ئەفغان هاته‌وه (سالم، ۲۰۱۵، ۸۳۰)

له نیوه‌ی یه‌که‌مدا شاعیر کات و سرووشته‌که‌مان نیشانداده‌ت، که مانگی سه‌رما و سۆله‌ی زستان وه‌کوو تیر ڕۆشت و به‌هار ته‌شریفی هیناوه. له نیوه‌ی دووه‌مدا وینه‌که له ئاستی ڕووه‌شدا ته‌واو ده‌کات و ده‌لێت: ئیتر به‌هار گولی هیناوه و بولبولیش له‌به‌رئه‌وه‌ی که پیشتر گول نه‌بوو، بی دل بووه و ئیستا گول په‌یدا‌بووه و ئه‌ویش له خۆشیدا به ده‌وریدا ده‌ستی به گۆرانیکووتن کردوووه. گه‌رچی وینه‌که له ڕووه‌شدا دیمه‌نی سرووشته‌ده‌نوینی به‌لام له راستیدا هاته‌نه‌وه‌ی (عه‌بدو‌للا پاشای بابان) به‌هاری هیناوه و وه‌کوو گول وایه و شاعیریش، که پیشتر له‌به‌ر نه‌بوونی ئەو بی دل بوو، ئیستا بولبولیکه و به ده‌وری ئەودا گۆرانی ده‌لێت. له ته‌واوکردنی وینه‌که‌دا له قولایی واتای دیره‌که‌دا سوود له خواستن وه‌رگیراوه. له دێریکی تری هه‌مان قه‌سیده‌دا ده‌لێت:

ثاڤه في ثاني مورده خخه ص بوو، به ئه مري پادشاه.

بو نيظامي مولكي به يني روم و ئيران هاته وه (سال، ۲۰۱۵: ۸۳۴)

له و ساله دا كه ئه م قه سيده يه نووسراوه حكومه تي عوسماني له سه ريكه وه له شه ري (قه رم) دا بووه له گه ل رپووسه كان و له لايه كي تريشه وه فارسه كان چاوي ته ماحيان له روزه ه لاته وه بريبووه خاكه كه يان، بو يه بيريان له گه راننده وه ي (عه بدوللا پاشاي بابان) كرده وه بو سليماني بو ئه وه ي هيچ نه بيت لاي روزه ه لاتي له دژي فارسه كان پي بپاريزن. له ديره كه دا (عه بدوللا پاشا) به (ثاڤه في ثاني) كه وه زيري دهسته راستي حه زه تي سليمان بووه چويناووه. به فه رماني پادشاي عوسماني بو ئاگادار بوون و پاراستني سنووره كاني عوسماني له ئيرانييه كان نازادكراوه. به مه ش شاعير سوودي له و رپووداوه ميژووييه وه رگرتووه و وينه ي پي خولقاندووه.

سال هه نديك جار دهستي بو رپووداوه ميژووييه جيهانييه كان بردووه و وينه ي هونه ري لي هه له ينجاووه. (ئه سكه نده ري مه قدوني) سه ركرديه كي جيهانييه، كه به (ذوالقرنين) به ناوبانگبووه و له يه كيك له رپووداوه به ناوبانگه كاندا ديوار و به سته ريكي به ده ووري قه ومي (يه نجووج و مه نجووج) دا كيشاوه تاكو وه ره شه و زوردارييه كاني ئه و قه ومه بو سه ر چوارده و ره كه يان كه م بكاته وه. سال سوودي له م رپووداوه ميژووييه وه رگرتووه و له وينه يه كي شيعريدا ده ليت:

يه نجووجي غه م له عاليه مي دل با نه گا به جان

سه د به سته بي تا به ويصالت سكه نده ري (سال، ۲۰۱۵: ۸۹۷)

شاعير له نيوه دييري يه كه مدا سوودي له ليكچواندن وه رگرتووه و (غه م) ي به قه ومي (يه نجووج) چواندووه و له نيوه ي دووه ميشدا يار، كه (ت) جيناوي لكاوي كه سي دووه مي تاكي لييه وه وه رگرتووه و چواندوويه تي به (ئه سكه نده ر). شاعير داوا له دل به ر ده كات، كه بيته ئه سكه نده ر و به ديواريك ري له هيري شي غه م بگريت بو سه ر گياني شاعير، چونكه ئيستا غه م بالي به سه ر دليا كيشاوه. به وه ش شاعير رپووداوه ميژووييه كه ي كردووه به سه رچاوه ي خولقاندني وينه هونه رييه كه و به شيوازيكي جياواز ته وزيفي كردووه ته وه و له په يوه ندي نويدا به كاري هيناوه ته وه و به رگيكي ئه ده بي به به رداكردووه. ده توانين ئاماژه به چه ند وينه يه كي هاوشيوه به پي لاپه ره ي ديوانه كه و ژماره ي ديره كه ي بكه ين: (ل: ۵۲۰، د: ۸)، (ل: ۵۴۶، د: ۸۹)، (ل: ۵۷۶، د: ۱)، (ل: ۸۳۹، د: ۳۷)، (ل: ۸۴۱، د: ۴۲)، (ل: ۹۴۴، د: ۴).

يەككى تر لەو سەرچاۋە مرقاھەتتە بىر تىپتە لە كەسايەتى مېژوۋىي. شاعىر ۋەكۈ مرقاھەتتە پۈشنىر ئاگى لە مېژوۋە ۋە كەسايەتتە مېژوۋىيەكان بەپى تايبەتمەندى خۇيان دەناسىت ۋە دەزانتتە چ رۆلىكىان بە ئەرئىن يان نەرئىن لە رەورەۋە مېژوۋىي مرقاھەتتە بىنۋە. بە لەرچاۋەگرتنى ئەۋ تايبەتمەندىيان دەيانگوزىتتە ۋە بۇ ناۋ بۋارى ئەدەب ۋە لە پەيوەندى نويدا بەكارىان دەھىتتە ۋە رەھەندى تازەيان پىدەبەخشىت ۋە دەيانكات بە سەرچاۋە خولقاندنى وئەنى ھونەرىي نۋى. ۋاتا شاعىر پەنا دەباتەبەر ۋەگەرختى كەسايەتتە مېژوۋىيەكان، بۇ ئەۋەنى دەربىرئىكى لە ھەلۋىستىك پىيكات. يان بۇ ئەۋەنى دادۋەرىي لەسەر سەردەم ۋە كەمۈكورتىيەكانى بدات، لەۋەشدا ئەۋ كەسايەتتە ھەلدەبژىرئىت، كە گونجاۋى ناۋەرۋكى ئەزمونەكەين، بە شىۋەيەكى قول پەيوەندى پىيەۋە دەكات ۋە ئىلھامە مېژوۋىيەكانى دەكاتە وئەنى ھىماكراۋ بۇ ئەۋ بابەتەنى كە خۇي مەبەستىتە، بە شىۋەيەك شاعىر، رەنگى بىر ۋە ھىلەكانى بۇچۈنى خۇي تىدا دەچەسپىنئىت. سالمى ساحىبقران يەككە لەۋ شاعىرانەنى، كە خاۋەنى پۈشنىرىيەكى بەرزبۋە ۋە تا رادەيەكى باش ئاگادارى رۆلى كەسايەتتە گىرگەكانى ناۋ رەورەۋە مېژوۋىي نەتەۋەكەنى ۋە جىھانىش بۋە ۋە كرۋونى بە سەرچاۋە خولقاندنى وئەنى ھونەرىيەكانى. لە دىرئىكا لە بارەنى عەزىز بەگى بابانەۋە دەلئىت:

پەناھم شەھسوارىكە، گوزەر كا گەر بە ئەلبورزا

(سال، ۲۰۱۵: ۶۵)

دەكا ضەربى سمى ئەسپى لە خارا تۋوتيا پەيدا

نیشانەنى ھونەرمەندى شاعىر لە وئەكىشانى ئەۋ سەركردە قارەمانەنى بابانەكاندا، كە بە شاسوار ناۋى بردۋە ۋە مەبەست لە (عەزىز بەگى بابان)ە، بە پۋونى دەردەكەۋىت، وئەنى قارەمانىتە ئەۋ سەركردەيەمان بۇ دەكىشىت، كە ئەگەر بە سۋارى ئەسپەكەنى بە چىاي ئەلبورزا تىپەپىت، بەردى رەقى ئەۋ چىايە بەھۋى لىدانى بەھىزى سمى ئەسپەكەيەۋە دەبىت بە كلى چاۋ ۋەھا ورد ۋە خاشى دەكات. بە مانايەكى تر ئەۋ بە سمى ئەسپەكەنى دەتوانىت لە شتىكى بى نرخی ۋەكۈ بەردى چىا، كلى چاۋ بخولقنىت. شاعىر بەشىۋازى ۋەسفى راستەۋخۇ ۋە سوۋدۋەرگرتن لە كەسايەتى مېژوۋىي وئەنى ھونەرىيەكەنى خولقاندۋە. لە دىرئىكى تردا شاعىر سوۋد لە پەيوەندى فىرەۋن ۋە ھامانى ۋەزىرى بەدكارى ۋەر دەگرئىت ۋە لە پەيوەندىيەكى نويدا بەكارى دىنئىت ۋە وئەنى ھونەرى پىدەخولقنىت ۋە دەلئىت:

لەگەل من جەۋرى خۇت كەم بوو، رەقىبىش بوو بە ھەمرازت!

(سال، ۲۰۱۵: ۲۱۰)

دەخىل فىرەۋنى عەصرى خۇت، مەكە سا گۈئ لە ھامانت

لیژدا دوو کەسایەتی میژوویی ناویان هاتوو، کە (فیرعەون)ی پادشا و (هامان)ی وەزیری بوو. فیرعەون بە سیفەتی زالمی و بیبەزەیی ناسراو بوو و هامانیش بۆ ئەو خراپە کاریانە هانیداو. شاعیر لە تاییبەتمەندی و پەيوەندییەکانی نیوانیان سوودی وەرگرتوو و دل بەری بە (فیرعەون) و رەقیبیشی بە (هامان) چوواندوو لە چۆنییەتی هەلسوکەوتیان لە گەل شاعیردا. بۆیە لە یار دەپارێتەو، کە هەر هیچ نەبێت با لە جەور و ستەمی بەرانبەر بە شاعیر گوێ لە رەقیب نەگرت. بەو شێوەیە شاعیر سوودی لە لیکچواندن وەرگرتوو و کەسایەتی میژوویی جیهانی کردوو بە سەرچاوەی خولقاندنی وینە هونەرییەکی. لە دێرێکی تردا پەيوەندی توندوتۆل و خوشەویستی نیوان سولتان مەحمودی غەزنەوی و ئەیازی راویژکاری کردوو بە سەرچاوەی بنیاتی وینە هونەرییەکی و دەلیت:

**چەسپیدە با هەمن دل و عیشت، هەمیشە وەک
زولفی "ئەیاز" و گەردەنی "مەحمودی غەزنەوی"**
(سالم، ۲۰۱۵: ۹۲۹)

مەحمودی غەزنەوی (ابو القاسم بن سبکتکین) ناسراو بە (سیف الدوله) یان (یمین الدوله) لە ساڵی (۳۶۰ هـ. ق) لە شارێ (غزنین) لە دایکبوو و لە ساڵی (۴۲۱ هـ. ق) بە نەخۆشی سیل کۆچی دوای کردوو. (دهخدا، ۱۳۷۷: ۲۰۴۵۳) ئەم سولتانە پەيوەندییەکی زۆر دوستانەیی لە گەل (ئەیاز) ی راویژکاریدا هەبوو. شاعیر لیژدا ئەو پەيوەستبوونە نیوانیان لە پەيوەندییەکی نوێدا بەکار هیناوه و رەهەندیکی نوێی بە رەگەزەکانی بەخشیوه. عەشقی دل بەر وەها بە دلی شاعیرەو پەيوەستە وەکوو چۆن زولفی ئەیاز بە گەردنی سولتان مەحمودەو پەيوەستە. لیژدا سوود لە لیچواندن وینەیی وەرگیراوه و کەسایەتی میژوویی کراوه بە سەرچاوەی خولقاندنی وینە هونەرییەکی. شاعیر لە دێرێکی تردا ناوی (هۆلاکو) دینی، کە پادشایەکی مەغۆلەکان و شەرکەرێکی دیاری خوینەرێژ و زالم و ناسراوه لە جیهاندا. شاعیر سوودی لە ئەو وینە زالمیەیی ئەو سەرکرده میژووییە وەرگرتوو و لە پەيوەندی نوێدا وینەیی هونەری پینیاتناوه و دەلیت:

**بۆ ظولمی لە ئەندازە بەدەر وەک یەکی خولقاند
خەلالقی ئەزەل مەشرەبی تو و طەبعی هۆلاکوو**
(سالم، ۲۰۱۵: ۶۶۸)

شاعیر لە وەسفی بی بەزەیی و دلرەقی یاردا هاتوو یەکیک لە کەسایەتیە زالمەکانی میژوویی مەوقایەتی وەرگرتوو و سیفەتەکانی لە پەيوەندی نوێدا بەکارهیناوه و یاری پینچواندوو. بەمەش ئاستی دلرەقی و بیبەزەیی یاری نیشانمانداوه. بەوێش بە یارمەتی لیکچواندن و سوود وەرگرتن لە کەسایەتی میژوویی وینە هونەرییەکی خولقاندوو. هەروەها بە پینێ لاپەرەیی دیوانەکی و ژمارەیی دێرەکی دەتوانین ئاماژە بە هەندیکی تر بدەین: (ل: ۱۹۴، د: ۵)، (ل: ۲۳۰، د: ۷)، (ل: ۵۰۷، د: ۲)، (ل: ۷۵۶، د: ۴)، (ل: ۷۶۱، د: ۲)، (ل: ۸۶۹، د: ۹)، (ل: ۸۹۹، د: ۲).

هەر له سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی مرۆف له‌سه‌ر زه‌وی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هیزی به‌ ئاینیه‌وه هه‌بووه. مرۆف له‌یه‌که‌م هه‌نگاوی ژیانیدا به‌دوای هیزیکی پالپشتدا گه‌راوه، که‌ گه‌وره‌ترییته‌ له‌ خۆی و سه‌رچاوه‌ی ئارامیی بیته‌ بۆ ترس و دل‌ه‌راوکی و باره‌ ده‌روونییه‌که‌ی. له‌و پ‌وانگه‌یه‌وه ئاین و کۆمه‌لگه‌ دوانه‌یه‌کی لیکدانه‌براون و یه‌کتر ته‌واوده‌که‌ن. ئه‌وه‌تا (دیفد هیوم ۱۷۱۱-۱۷۷۶ ز) له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیته‌: ((له‌ میژووی مرۆفایه‌تیدا خیلێک نه‌بووه ئاینی نه‌بوویته‌، بۆیه‌ مرۆفایه‌تی له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا ئاینی بوون و ئاینین، چونکه‌ ئاین شتیکی ده‌دات به‌ مرۆف که‌ له‌ هه‌چ سه‌رچاوه‌یه‌که‌دا ده‌ستناکه‌ویته‌.)) (ئه‌نوه‌ر، ۲۰۱۲: ۲۷) هەر له‌م باره‌یه‌وه (هنری دیرۆش) ده‌لیته‌: ((به‌ درێژایی میژوو، ئاین مۆرکی هه‌موو کۆمه‌لگه‌کانه‌، ئیمه‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی بی ئاینمان ده‌ستناکه‌ویته‌، کۆمه‌لگه‌ی بی ئاین هه‌رگیز دروست نابیته‌.)) (هیرقیۆ و ویلیه‌م، ۲۰۰۸: ۲۰۸) ئه‌م پیتوستیه‌ی مرۆف به‌ ئاین وایکردووه‌ له‌ کۆمه‌لگا جیاوازه‌کانی ناوچه‌ به‌ر‌فراوانه‌کانی سه‌ر زه‌ویدا ژماره‌یه‌کی زۆری ئاینی ئه‌رزی و ئاسمانی بوونیان هه‌بیته‌. هەر وه‌ک له‌ فیکری (جۆرج زمیل)دا ((ئاین بریتییه‌ له‌و فۆرمه‌ی وه‌ک هه‌ریه‌کیک له‌ فۆرمه‌کانی دیکه‌ (هونه‌ری، زانستی و هتد) هه‌ولده‌دات به‌ شیوه‌یه‌کی گشتگیرانه‌ گوزارشت له‌ کۆی ژیان بکات.)) (هیرقیۆ و ویلیه‌م، ۲۰۰۸: ۱۵۴) ئه‌مه‌ش وایکردووه‌ له‌ناو ئه‌و ئاینانه‌دا به‌هه‌زاره‌ها وینه‌هه‌لگیراون، که‌ به‌پیی شاره‌زای شاعیر ده‌ستیان بۆ ده‌بات و له‌ په‌یوه‌ندی نویدا به‌کاریان ده‌هینیت و په‌هه‌ندی تازه‌یان پیده‌به‌خشیت و ده‌یکات به‌ سه‌رچاوه‌ی بنیاتنانی وینه‌هونه‌رییه‌کانی خۆی. ئاین به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی له‌ شیعری سالمدا یه‌کیکه‌ له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگانه‌ی، که‌ بووه‌ته‌ هۆی له‌دایکبوونی وینه‌ی هونه‌ریی گه‌لیک جوان و ناوازه‌، له‌ناو ئاینه‌کانیشدا زه‌رده‌شتی و یه‌هودی و مه‌سیحی و ئیسلامی زیاترکردووه‌ به‌هه‌وینی وینه‌هونه‌رییه‌کانی.

یه‌کیک له‌و بیروباوه‌ر و ئاینه‌ کۆنانه‌ی، که‌ له‌ رۆژه‌ه‌لاتی ناو‌راستدا میژوویه‌کی زۆرکۆنی هه‌یه‌، ئاینی (زه‌رده‌شتیه‌). ("زه‌رده‌شتی" به‌یه‌کیک له‌و بیروباوه‌رانه‌ی میژوو ده‌ژمیردریته‌، که‌ له‌لایه‌ن که‌سه‌یه‌تییه‌کی کوردی به‌ ناوی (زه‌رده‌شت کورپی پورشاسپ) سه‌ریه‌له‌دا، هەر به‌ناوی ئه‌ویشه‌وه‌ ناو‌را زه‌رده‌شتی. ناوی ته‌واوی (سیتام کورپی پورشاسپ) بوو، دایکی ناوی (دو‌غدا)یه‌و ساڵی (۶۶۰ پ.ز) به‌پیی زۆریک له‌ سه‌رچاوه‌کان له‌ خیزانیکی ئاسایی نزیک ده‌ریاچه‌ی

ورمخ، هریمی ماد له دایکبووه. له تهمنی بیست سالیدا پرویکرده تهنیایی و له چپای (سبلان) دهستی داووته خواپهرستی، له دوی ده سال له تهمنی (۳۰) بانگه‌شهی په‌یامبه‌ریی کرد و خه‌لکی بۆ خوداپهرستی هاندا. (ئه‌نوه، ۲۰۱۲: ۶۹،۷۰) له‌باره‌ی ناوی زهرده‌شته‌وه (د. خه‌سره و خه‌زاعی) له کتیبی (گاتاگان، سرووده ئه‌هوراییه‌کانی زهرده‌شت) دا له زاری توێژه‌ری شاره‌زای کورد (عماد الدین ده‌ولت‌شاهی) یه‌وه ده‌لیت: ((وشه‌ی "زهره‌تاوشه‌ترا" له زمانی هه‌ورامیدا یانی: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که وهک تیشکی خۆر ئه‌دره‌وشیی و ئه‌باریی. هه‌روه‌ها "زهره‌تاوش" یانی: که‌سیک، که زیڤ و ئالتوون ده‌سازینی، زیڤینگر، که‌سیک، که گیانی مروقه‌کان له ژه‌نگ و ژار ده‌پاریزی و وه‌کوو زیڤ خارا و پوخته‌یان ده‌کا. دواچار ناوی "زهره‌تاوشه‌ترا" به‌ شینه‌یی و به‌ تیه‌په‌بونی کات سوا و گۆرانی به‌سه‌ردا هات و له زمانی کوردیدا بوو به "زهرده‌شت" و له زمانی فارسیشدا بوو به "زرتشت"). (خه‌زاعی، ۲۰۱۲: ۶،۷)

کتیبی پیروزی ئاینی زهرده‌شتی ناوی (ئاقیستا)یه، که سه‌رجه‌م بنه‌ما و بیروپا و رینماییه‌کانی زهرده‌شتی تیدایه و له‌سه‌ر دوو بنه‌مای به‌هیز بنیاتنراون، که یه‌که‌میان (ئاهورامازدا) به مانای (خودای چاکه) و دووه‌میان (ئه‌هریمه‌ن) به واتای (خودای شه‌ر). (ئاقیستا)ش به‌مانای (بنه‌ما و بنیاتنان) و (دالده‌دان) و هه‌روه‌ها (فیربونی زانست) هات. ئه‌م کتیبه‌ له (دوو) به‌شی گه‌وره و (بیست و یه‌ک) پارچه‌ پیکه‌تووه، که هه‌ر هه‌موویان بۆ (پینج) به‌شی سه‌ره‌کی دابه‌شبوون، که ئه‌وانیش (یسنا، یشتا، ویسپرد قیسپارد، خورده ئاقیستا، وندیداد)ن، له‌وانه‌ش (یسنا) که له (گاتا)کان پیکه‌تووه، گه‌وره‌ترینیانه و له (حه‌فتا و دوو) به‌ند پیکه‌تووه. (ئه‌نوه، ۲۰۱۲: ۷۱-۷۳) هه‌روه‌ها کتیبی ئاقیستا (ئه‌لفوبیکه‌ی ۴۸ پیته و "دین ده‌بیره" یان "خه‌تی ده‌بیره" ی پیده‌وتریت. "زه‌ندو پازهند"یش گوزارشت و په‌رچه‌قه‌یه‌که له ئاویستا و به‌ زمانی په‌له‌ویشه و له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا نووسراوته‌وه. "پازهند" پرونکردنه‌وه‌یه‌کی زهنده، به‌ زمانی فارسی ده‌ری نووسراوته‌وه، هه‌رچه‌نده چه‌ند واژه‌یه‌کی ئارامیشی تیدایه. له ئه‌ده‌بیاتی ده‌ره‌وه‌دا به‌ زۆری به‌ ئاویستا ده‌لین "زه‌ند و ئاویستا". (ئابادانی، ۲۰۰۴: ۶۹) له (گاتا)کاندا (زهرده‌شت باسی خودای تاقانه‌ی خۆی و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌و، له فه‌لسه‌فه‌ی چاکه و خراپه، له جیهانی مادی و مه‌عنه‌وی، له درووستکاری و کاره ئاوه‌دانییه‌کان، له پاکداوینی و باشی ده‌کات و به‌ که‌می باسی میژوو و شنگه‌لی دیکه ده‌کات). (جه‌عه‌ری، ۲۰۱۵: ۷۲) هه‌ندی‌کجار به‌هه‌له ئه‌وه ده‌وتریت، که باوه‌ردارانی ئاینی زهرده‌شتی ئاگر ده‌په‌رستن، به‌لام له راستیدا ئه‌وه دووره له راستییه‌وه و (ئه‌وان هه‌رگیز ئاگر ناپه‌رستن و ناشی که‌ن به‌خوای خۆیان، به‌لکوو له‌پال خۆردا به‌ په‌رمزی هیزی ئه‌و خوایه‌ی داده‌نین، که که‌س نایبینیت). (شناوی، ۱۹۶۷: ۶۱) به‌و مانایه‌ی ئاینیکه برۆای به‌ یه‌کتا‌په‌رستی و یه‌ک خودای هه‌یه. هه‌روه‌ها (ئاینی زهرده‌شتی سی کۆله‌که‌ی گرنگی هه‌یه، که ئه‌وانیش بیڤی چاک و گوفتاری چاک و کرداری چاکه. ئه‌مه جگه‌له‌وه‌ی باوه‌ر به‌ زیندووبوونه‌وه

و جیهانیکى تر و پردى سیرات و بههشت و دۆزهخ به پوونى تئیدا ده بئیریت. (معین، ۱۳۶۰، ج ۵: ۶۴۹)

سالمى ساحیبقران شارهزای له سهر ئەم ئاینه هه بووه و هه ندىکجار سه رنجى راکيشاوه و کروویه تی به سه رچاوه ی وینه هونه ریبه کانی، به تایبه تی له به کارهینانى وشه کانی (مه جووسى، زهردهشتى، نارى زهردهشتى، زهند و پازهند) دا سوودى لیوه رگرتووه. ئەوه تا له دیریکدا ده لیت:

پرچینی زولف و په رچهم نه خشن له پووی یارا

وهک میله تی مه جووسى، هه ر دین به دهورى نارا
(سالم، ۲۰۱۵: ۷۹)

شاعیر سوودى له و وینه یه وه رگرتووه، کاتیک په پیره وه که رانی ئاینى زهردهشتى به دهورى ئاگردا هه لقه ده به ستن، ئەمه ش به هوی ئەوه ی که وه کوو باسمانکرد ئاگر و خور دوو له رهمزه دیاره کانی ده سه لاتی خودان له و ئاینه دا، نهک له به ره ئەوه ی که گوایه ده یه رستن. سالم سوودى له و دیمه نه وه رگرتووه و به یارمه تی چواندنى وینه یی وینه یه کى ترى پى چواندووه، که ئەویش ئەلقه به ستنى زولف و په رچهمى یاره به دهورى رووخسارى وه کوو ئاگر گه شاوهیدا. لیزه دا سه رچاوه ی درووستکردنى وینه هونه ریبه که ئاینى زهردهشتیه. له دیریکى تردا شاعیر به راوردى ئاگرى زولم و زورى یار به ئاگرى زهردهشتى دهکات و پنیوايه، که ئەوه ی یار به تینتره له وه ی زهردهشتى. ئەوه تا ده لیت:

ئاگرى جهورى دلارام هه تا دى خوش ده بى

نارى زهردهشتى به دائیم که ی دهگاته خووی دۆست
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۹۱)

لیزه دا شاعیر (نارى زهردهشتى) به کارهیناوه، که یه کیکه له رهمزه دیاره کانی ده سه لاتی خودا له ئاینى زهردهشتیدا. له نیوه دیرى یه که مدا (جهورى دلارام) چوینراوه به ئاگر و دواتر ئاگرى زولم و جهورى یار به شیوه یه کى ناراسته وخو به (نارى زهردهشتى) چوینراوه، به لام شاعیر په سه ندی ئاگرى زولم و ستمى یارى به سهر ئاگرى زهردهشتیدا داوه و ده لیت: گه رچى ئاگرى زهردهشتى به دائیم ده گریت، که چى ناگاته خوورپه وشتى یار، که مه به ست له زولم و ستمه که یه تی. به مه ش شاعیر ره گه زیكى دیارى ئاینى زهردهشتى کردووه به سه رچاوه و سوودى له چواندنى په سه ندیده وه رگرتووه بو بنیاتنانى وینه هونه ریبه که. له دیریکى تردا شاعیر سوود له و وینه یه وه رده گریت، که په پیره وه که رانی ئاینى زهردهشتى له کاتى به جیهینانى نه ریتى ئاینى خویمان له دهورى ئاگر کۆده بنه وه و بو پیشاندانى ملکه چییان بو یه کیک له رهمزه کانی ده سه لاتی خودا به ملکه چى راده وه ستن. شاعیر ده لیت:

له دهورى نارى پوو، زولفت مه جووسانى سه ره فگه ندهن

له تابى به رقى مه ی ئەو کافرانه جومله هه لسیته
(سالم، ۲۰۱۵: ۸۲۶)

له نیوهی یه که مدا پروخساری دلبر به ناگر و زولفیش به پهیره و که رانی زهردهشتی، که سهریان بۆ لای ناگره که شوپ کردووه ته وه، چوینراوه. له نیوهی دووه میشدا سوودی له خواستنی ئاشکرا و هرگرتووه و به ئاشکرا وشه (مانگ)، (له دیره که دا به هه له "مه ی" نووسراوه، چونکه هر به وهسفی "تاب، بهرق" دا بیته، هر ده بیته "مانگ" بیته). بروانه دیوانی سالم (که سنه زانی، ۱۳۹۶: ۵۰۸) بۆ پروخساری دلبر خواستووه. به مه شاعیر له نیوهی یه که مدا سوودی له چواندنی بلاو و له نیوهی دووه میشدا له خواستنی ئاشکرا و هرگرتووه و ئاینی زهردهشتیشی کردووه به سه رچاوهی خولقاندنی وینه هونه ریبه که و ده لیت: زولفه کانت و هکوو پهیره و که رانی زهردهشتی دهوریان له پروخساری و هکوو ناگرتاوه و سهریان شوپ کردووه ته وه. ده ئه ی یار دهستیک له زولفت بده با پروخساری مانگ ئاسات دهر بکه ویت و بیباوه ران به بروا بهینه و خه بهریان بکه ره وه و ئیمهش له دیدارت بیبهش مه که. له وینه یه کی تر دا سالم ئه وه ده خاته پوو، که له مه تن و له لیکدانه وه کانی ئاینی زهردهشتی شاره زایه و ده لیت:

مه جووسی! ناری عیشقت ناگوریزه

ده زانم مه تن و مه عنای (زهند و پازهند)

(سالم، ۲۰۱۵: ۲۶۰)

(مه جووسی)، به پهیره و که رانی ئاینی زهردهشتی دهوتریت، به لام لیردها درکه یه له خود و مه بهست له یاره. شاعیر له نیوهی یه که مدا عه شقی یاری به ناگر چواندووه، که ناچار ییه و واز له شاعیر ناهینیت. له نیوهی دووه میشدا له پروکه شدا به دلبر (که سه ر به ئاینی زهردهشتی بووه) ده لیت: من شاره زای کتیه پیروزه که ی ئیوه هم، که ناوی (زهند و پازهند) و یه که میان مه تن و دووه میشیان مه عنا و لیکدانه وهی مه تنه که یه، به لام له قولایی واتا که دا ده یه ویت بلیت: دلبر من پروکهش و ناوه پوکی تو ده ناسم. شاعیر ئاینی زهردهشتی کردووه به سه رچاوه و سوودیشی له درکه و لیکچواندنی رهوان و هرگرتووه بۆ بنیاتنانی وینه هونه ریبه که.

يهككى تر له و ئاينه كۆنانه مىژووى مرقايه تى و به تاييه تى پوژه لآت، ئاينى جوو (يههودى) يه، كه به ئاينىكى ئاسمانى ناسراوه و پيش ئاينى مه سيحييه و (ناسرانىشى به ئاسمانى له وه وه سه رچاوه مى گرتوه، كه په يامه كه له لايه ن په روه ردا گاره وه به هوى يه كى كه له فرشته كانىيه وه، كه "جوهرئيل" بووه نىردراوه بو يه كى كه له په يامبه ره كانى، ئه وىش (موساى كورى عيمران ۱۵۷۱-۱۴۵۱ پ.ز) بووه و ناوه روكى په يامه كه ش له كتيبيكا كوكراوه ته وه و بو ئه و په يامبه ره نىردراوه، كه ناوى "تهورات" ه. (ئه نوهر، ۲۰۱۲: ۹۷) باوه ردارانى سه ر به م ئاينه له كۆنه وه له كوردستانى باشور نىشته جى بوونه و به راده يه ك (هه مووان له سه ر ئه وه كۆكن، كه له گه ل ده ستىكى سه ده مى دووى زاييدا، جوله كايه تى ره گى خوى له كوردستانى ناوه راستدا سه قامگير كرد و تا ناوه راستى سه ده مى بيستم و دامه زراندى ده ولته تى ئيسرائيل، وه ك گروويكى گوره مى دانىشتوان له كوردستان مائه وه. (ئيزه دى، ۲۰۰۲: ۸۹) په يره و كه رانى ئاينى جوو به ئازادى له كوردستاندا ژياون و په يوه ندى و تيكه لاوى باشيان له گه ل باوه ردارانى سه ر به ئاينه كانى تر دا هه بووه. سالمىش وه كوو كه سيكى پوژشنيير و ورياي سه رده مه كه مى خوى، ئاگاي له م ئاينه هه بووه و شاره زاي بووه و ناسيونى و كه سايه تى و پوودا و په مزه كانى ئه و ئاينه مى له هه ندىك له ويته هونه رييه كانيدا به ده ربىنى (موسا، عه سا، فيرعه ون، هامان، طولمى فيرعه ون، ثوعبانى موسا، كه ليم، موسا و طور، كيوى طور، طورى سينا، يه هوود، ثوعبانى كه ليم، عه صاى موسا) له ويته هونه رييه كانيدا به كارهيئاوه و ئاينى جووى كردووه به سه رچاوه مى خولقاندنيان. ئه وه تا له دىريكا ده لىت:

وهك يه هوود دونيا گرى و ا دا له رشته مى طاليم

حه ضره تى "ئيدريس" به ناخون سه مى كا، ناكريته وه! (سالم، ۲۰۱۵: ۸۴۵)

وهك دياره له دىره كه دا (يه هوود) هاتووه، كه مه به ست له قه ومى جوله كه يه و خودا (موسا) ي به پيغه مبه ر بويان نار دووه، لىره دا له نيوه دىرى يه كه مدا شاعير به ختى خوى به قه ومى يه هوود چواندووه، به و مانايه مى، كه وهك چو ن قه ومى جوله كه له دنيا دا گرى به ختيان به ستراوه (وهك روونه له سه رده مى ژيانى شاعيردا قه ومى جوله كه خاوه نى كيان و ده سه لآتى سه ربه خوى خويان نه بوون) هه ر به هه مان شيوه چه رخي گه ردوون گرييه كى واى له به ختى من داوه، ته نانه ت پيغه مبه ر (ئيدريس) مى كوره زاي ئاده مىش وهك ده لىن له هه موو زانستىكى زانيوه، گه ر به نىتوك تيبى بكه وي ت، هيشتا ناتوانى ت ئه و گرى كوي ره يه مى به ختى من بكاته وه. لىره دا قه ومى يه هوودى بووه به سه رچاوه مى خولقاندنى ئه و ويته هونه رييه ناوازه يه. سالم له دىريكى تر دا سوودى له و ويته يه وه رگرتووه، كه له سه رده مى ده سه لآتى فيرعه وندا موعجيزه كانى (موسا) به

سیحر له قه لاهم ددر، بویه (فیرعون) داوا له ساحیرهکانی میسر دهکات، له کوبوونه و هیهکی گوره دا نه وه بسلمینن، که (موسا) پیغه مبه ر نییه و نه ویش ساحیریکه. به لام موسا عساکهی هله دات و ده بیت به ماریکی زور گوره و ماری ساحیرهکان دهخوات. سالم سوودی له م وینه یه وهرگرتووه و ده لیت:

زهمزه می عیشقه له ناو میصری وجودم، هه مه جا
ئاته ش نه فشانه هه ناسه م وه کوو ثوعبانی که لیم
(سالم، ۲۰۱۵: ۴۹۱)

له نیوه دیری یه که مدا (عیشق) به (زهمزه مه) هه را و هوریا و وجود (بون) ی شاعیر به (میسر) چوینراون. له نیوهی دووه مدا (هه ناسه) به (ثوعبانی که لیم) ماری موسا چوینراوه، له ناگر بارانکردندا. له نیوهی یه که مدا سوود له چواندنی بلاو و له نیوهی دووه میشدا سوود له چواندنی دریزهی به ربلاو وهرگیراوه. شاعیر (میسر) و (ثوعبانی که لیم) ی به کارهیناوه، که مه به ست له (ماری موسا) که (عسا) که ی دهستی بووه و به خولقاندنی موعجیزه کردوویه تی به مار، هه رووها له به رنه وهی (موسا) راسته و خو قسه ی له گه ل خودادا کردووه، بویه (که لیم الله) یه. به و شیوه یه شاعیر سوودی له ئاینی جوو (یه هوودی) وهرگرتووه و وینه هونه رییه که ی خولقاندووه. به مه ش شاعیر وینه ئاینیه که ی له په یوهندی نویدا به کارهیناوه. نه وه تا نه و هه رایه ی جارن فیرعون له میسر دا به ریای کرد ئیستا عه شق له وجود و ناوه وهی من (سالم) دا درووستی کردووه هه ناسه م وه کوو ده می ماره که ی موسا له عیشقا ناگری لیته پرژیت. له دیریکی تر دا شاعیر هه مان نه و په رجووه ی عسا که ی دهستی موسا دهی خولقینیت له به رانه ر نه و په رجووه ی یار به به رده وامی دهی خولقیت به که م بایه خ ده بینیت و ده لیت:

سه هله گه ر موسا عه صای کرده حه ی و سه همی نوواند
موعجیزه ی وا دل به رم هه رده م به مووی گیسوو ده کا
(سالم، ۲۰۱۵: ۹۹)

لیزه دا دوو وینه بوونیا ن هه یه، وینه ی یه که م موسا عسا که ی دهستی دهکات به مار و سام و ترس دهخاته دلّی فیرعون و ساحیره کانه وه. وینه ی دووه م، یار به ئاسانی به به رده وامی زولفی دهکات به مار. لیزه دا وینه ی دووم لیچووه و به وینه ی یه که م چوینراوه. به لام شاعیر به سوود وهرگرتن له چواندنی په سه ندیده و به هو ی به کارهینانی وشه ی (سه هله) له وینه (له وچوو) ه که دا و وشه ی (هه رده م) له وینه لیچووه که دا، وای کردووه، په سه ندی لیچووه که ی به سه ر له وچووه که دا داوه. به مه ش شاعیر سوودی له ئاینی جوو (یه هوودی) وهرگرتووه و وینه هونه رییه که ی پیخولقاندووه.

سالم له هه‌ندیک له وینه‌کانیدا وشه‌ی (طووری) به‌کاره‌یناوه، که مه‌به‌ست له کێوی طووره له بیابانی سینا، که بووه به رهمزی گه‌وره‌ی شه‌وق و نووری خودا، چونکه پیغه‌مبهر موسا له‌و کێوه‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل خودادا ده‌کرد، کاتیک موسا داوای کرد و وتی خودا خۆتم نیشانده تا بتبینم. خودا فه‌رمووی: هه‌رگیز من نابینیت، به‌لام سه‌یری شاخه‌که بکه، خۆ ئه‌گه‌ر چیاکه له شوینی خۆی ما رهنه‌گه من ببینیت، کاتیک خودا خۆی نیشانی کێوه‌که دا، کێوه‌که پارچه پارچه بوو و سووتا و موسا به بیهۆشی که‌وته سه‌ر زه‌وی. خودا ده‌فه‌رمیت: ((ولما جاء موسی لمیقاتنا وکلمه ربه (کلم الله) قال رب ارنی انظر الیک قال لن ترانی ولكن انظر الي الجبل فان استقر مکانه فسوف ترانی فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صعقا)) (سووره‌تی اعراف ۷، ئایه‌تی ۱۴۳).

سالم سوودی له‌م رووداوه‌ی ناو ئاینی جوو وه‌رگرتوو و له دێرێکدا ده‌لێت:

یه‌ک زه‌رپه‌ عه‌کسی په‌رته‌و، ده‌رکه‌وت و طووری سووزاند

ئاینه‌ سه‌خت روو بوو، له‌و عه‌کسه‌ تابێ هینا (سالم، ۲۰۱۵: ۱۳۴)

لێره‌دا شاعیر یاره‌که‌ی تا ئه‌و ئاسته به‌رز ده‌کاته‌وه، که شه‌وق و رووناکییه‌که‌ی وه‌کوو هین خودای تێدایه، چۆن کێوی (طووری) سووتاند، ئاوا یه‌ک زه‌ره‌ی ده‌رکه‌وت، دلێ شاعیری سووتاند، که‌چی سه‌یره‌که له‌وه‌دایه ئاوینه‌ چۆن ناسووتیت، کاتیک توو خۆتی تێدا ده‌بینیت؟! شاعیر وینه ئاینیه‌که‌ی له‌ په‌یوه‌ندی نویدا به‌کاره‌یناوه و ره‌هه‌ندی تازه‌ی پێبه‌خشیو. مه‌به‌ستیتی بلێت دل‌به‌ر توو شتیکت له‌ نووری خودا تێدایه، بۆیه منت وه‌کوو کێوی توور سووتاند، به‌مه‌ش راسته ئه‌وه له‌ قورئاندا باسیکراوه، به‌لام خودی رووداو و چیرۆکه‌که سه‌ر به ئاینی یه‌هوودیه، واتا ئه‌و ئاینه‌ی کردوو به‌ سه‌رچاوه و سوودیشی له‌ لیکچواندنی ناراسته‌وخۆ وه‌رگرتوو و وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی پێنیا‌تا‌ناه. جگه له‌ وینه‌ی ئه‌و دێرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به‌ چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پێی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دێره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۱۷، د: ۲)، (ل: ۱۲۰، د: ۴)، (ل: ۱۳۴، د: ۲)، (ل: ۱۷۷، د: ۴)، (ل: ۲۸۱، د: ۱)، (ل: ۳۱۲، د: ۴)، (ل: ۱۰۲۶، د: ۶).

۳ / ۲-۲-۲-۳. ئاینی مه‌سیحی

ئاینی مه‌سیحی یه‌کیکه له ئاینه ئاسمانیه‌کان، که خودا له داوی ئاینی جوو (یه‌هوودی) بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌که، پیغه‌مبهر (عیسا)ی ناردوو، گومانی تێدانییه، که به‌شی زۆرینه‌ی په‌یره‌وکه‌رانی ئه‌م ئاینه روژئاواییه‌کانن، به‌لام له روژه‌ه‌لاتی ناو‌راست و ناوچه‌کانی خۆشمان له زۆر کۆنه‌وه شوینکه‌وته‌ی خۆی هه‌یه، هه‌ربۆیه له ئه‌ده‌بیاتی ناوچه‌که‌دا و له ئه‌ده‌بیاتی کوردیشدا ناوی (عیسا د.خ) و هه‌موو ئه‌و ناو و چه‌مک و وه‌سف و سه‌نا و پێناسراوانه‌ی سه‌ر به‌م ئاینه‌ن که‌م تا زۆر ره‌نگیانداوه‌ته‌وه و شاعیران له بنیاتنانی وینه هونه‌رییه‌کانیاندا سوودیان لێ‌وه‌رگرتوون، هه‌روه‌ها له

دیوانی سالمدا زورجار به دهربردراوه‌کانی (عیسا، عیسیای مہریہم، تہرسا، کلئسا، پوخساری مہسیحایی، چہلیپا، عیسا نہفہس ... ہتد) ئاماژہ بہم ئاینہ کراوہ و بووہ بہ ہہوینی خولقاندنی وینہی ہونہری. سالم لہ دیریکدا دلئیت:

عہقیم ئاسا لہ زگ و ہستایہوہ، حہملی نہما ئیتر
لہ پاش تو دایہیی دونیا بہ میثلی مادہری "عیسا"
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۱۹)

لیرہدا شاعیر چہند وینہیہکی دروستکردوہ. لہ نیوہدیتری دووہمددا (دونیا) ی بہ (دایہ) چواندووہ، دواتر (دایہی دونیا) ی کردووہ بہ لیچوو، سہرہتا چواندووہتی بہ (عہقیم)، کہ مینہی نہزوکہ و دواتر چواندووہتی بہ (مادہری عیسا). بہو شیوہیہ لہ بنیاتی وینہی دیرہکہدا سوودی لہ چواندنی کۆ وەرگرتووہ. وینہکہ پیمان دلئیت، کہ لہ دواي دلبر ئیتر دونیا وەکوو ژنیکی نہزوک یان وەکوو دایکی عیسیای لئ ہاتووہ، چونکہ جوانیکی تری نہہینایہ بوون. بہو شیوہیہ سوود لہ ئاینی مہسیحی وەرگیراوہ لہ خولقاندنی وینہ ہونہریہکہدا. لہ دیریکی تردا شاعیر گلہیی لہ کچہ مہسیحیہک دہکا، کہ ئوہندہ غہمی پینداوہ پیری کردووہ. ئوہتا دلئیت:

داغی کردم بہ جہفا لالہ پوخی، زیبایی
پیری کردم بہ ستہم لامہذہبی، تہرسایی
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۲۹)

شاعیر وشہی (تہرسا) کچی مہسیحی بہکارہیناوہ، کہ پوخساری وەکوو گولی لالہ جوانہ، بہلام دہرد و غہمیکی زوری بہ شاعیر داوہ و پیری کردووہ. لہ خولقاندنی وینہکہدا ہم سوود لہ چواندن و ہمیش لہ شیوازی و ہسفی راستہوخۆ وەرگیراوہ و پیرہوکہرانی ئاینی مہسیحیش بووہ بہ سہرچاوہی بنیاتنانی وینہ ہونہریہکہ. لہ دیریکی تردا شاعیر سوود لہ ہہردوو ئاینی ئیسلام و مہسیحی وەر دہگریت و لہ پیرہندیہکی نویدا بہکاریان دہہینیت و پیرہندی نویمان پیندہدات و دلئیت:

شہرپانہ لہ ئہندیشہی موو، موئمین و تہرسا
کیشاویہ لہسہر مہصحہفی پوو، شہگلی چہلیپا
(سالم، ۲۰۱۵: ۸۵)

لیرہد وشہکانی (موئمین) و (تہرسا)، پیرہوکہرانی ئاینی (ئیسلام) و (مہسیحی)ن، بہکارہاتوون، کہ بہہوی خہیالی زولفی یارہوہ ناکۆکی و شہر لہ نیوانیاندا دروستبووہ. ئہمہش لہ بہرئوہی زولفی دلبر وەکوو سہلیبیکی مہسیحیہکان لہسہر پوخساری وەکوو قورئانی یار خوی دہنوینیت. دہتوانریت بہ چہندین شیوہی جیاواز واتای دیرہکہ لیک بدریتہوہ، بہلام پرنگہ لہ ہہمووی دیارتر ئوہہیت، کہ جوانی پوخسار و ئہگریجہی دلبر دہتوانیت ناکۆکی لہنیوان دوو ئاینی گہورہی ئاسمانی وەکوو ئیسلام و مہسیحی دروستبکات و بہشہریاندا بدات. ہہروہا

داپۆشینى قورئان به سەلبىي مەسحىيەكان بۆ ئىسلام قبول نەكراوه و ئەوھش بە پوونى دەرکەوتوو، كە شاعىر خۆى موسولمانە، چونكە پروخسار، كە سپى و جوانە بە قورئان چوئىتراوه و زولف و پەرچەمىش، كە رەشە و تارمايىە بە سەلبىي رەمزی پىروۆزىيەكانى مەسحىي چوئىتراوه. لە دىرەكەدا سوود لە چواندى رەوان و قوله وەرگىراوه و ئاينى ئىسلام و مەسحىيش كراوه بە سەرچاوهى خولقاندنى وىنە هونەرييەكە. لە دىرپىكى تردا شاعىر لە وەسفى جوانى ياردا دەلئت:

صەد مەولەوى بە فەتوھى دى دەبنە عىسەوى

گاھى ئەگەر لە كىسوھتى تەرسا بەدەرکەوى!
(سالم، ۲۰۱۵: ۹۲۹)

لێرەدا وشەكانى (عيسەوى "عيساى كورپى مەريەم") مەسحىي و (كىسوھتى تەرسا) پۆشاكى مەسحىي، بەكارھىناوه. پەسنى جوانى يار دەكات و پىيدەلئت: ئەگەر يەكجار لە جلوبەرگى مەسحىيەكاندا خۆت دەربخەيت، ئەو سەد دانە رابەرى گەورەى ئاينى ئىسلامى وەكوو (مەولانا جەلالەدينى رۆمى) یش لە دىنى ئىسلام ھەلدەگەرپتەو و لەبەر جوانى تۆ دەبئت بە مەسحىي. بىگومان لە بارە ئاينىيەكەو شاعىر دەزانئت ئەو شتىكى رىپىدراو نىيە، بۆيە دەلئت: بە فەتوای دى، بەو مانايەى لە عەشقدە ئەو شتىكى چاوهروانكراوه و رىپىدراوئىشە. شاعىر لە بنىاتى وىنە هونەرييەكەدا لەگەل ئەوھى ئاينى مەسحىي كىردووھتە سەرچاوه، ھەرۆھە سوودى لە شىوازى وەسفى راستەوخۆش وەرگرتوو. جگە لە وىنەى ئەو دىرپانەى باسمانكرد، دەتوانىن ئاماژە بەچەندىن وىنەى ھاوشىوھ بەپىي لاپەرەى ديوانەكە و ژمارەى دىرەكەى بكەين: (ل: ۷۹، د: ۲)، (ل: ۲۲۹، د: ۴)، (ل: ۲۴۴، د: ۱)، (ل: ۴۳۹، د: ۸)، (ل: ۴۶۶، د: ۷)، (ل: ۸۱۰، د: ۵)، (ل: ۸۵۶، د: ۲)، (ل: ۸۶۶، د: ۵).

لە راستىدا ئەوھى تىبىنى دەكرئت، لەو وىنە هونەرييانەى، كە سەرچاوهى خولقاندنىان ئاينى مەسحىي بوو، شاعىر نەپۆشتووھتە ناو فەلسەفە و قولايى ئاينەكەو و بە گشتى تەنھا رەمز و ناوھەكانى ئەو ئاينەى وەرگرتوو و لە بنىاتى وىنە هونەرييەكانىدا بەشدارى پىكردوو.

۳ / ۲-۲-۲-۴. ئاينى ئىسلام

ئاينى ئىسلام يەككى ترە لەو سەرچاوه گرنگانەى، كە بە دەيان پوودا و پەرگەز و رەمزی تىدايە و سالمىش لەبەرئەوھى لە حوجرە و مزگەوتەكاندا فىرى خوئىدن و خوئىنەوارى بوو، بۆيە پووداوەكانى ئەم ئاينە لەوانىتر زياتر كارىي لىكردوو و ھەم لە ژيانى رۆژانە و ھەمىش لە وىنە هونەرييەكانىدا رەنگى داوھتەو. ئاينى ئىسلام بەپەلەى يەكەم لە (قورئانى پىروۆز) و دواترىش لە (فەرموودەكانى پىغەمبەر د.خ) پىكھاتوو. ئىمە لێرەدا ھەول دەدەين نموونەى ئەو دىرپانە وەرەگرىن،

که راسته و خو قورئان، یان فەرموودەکانی پینغەمبەر کراوە بە سەرچاوەی خولقاندنیان. قورئانی پیروژ، یەکیکە لەو سەرچاوە دەوڵەمەندانەیی که ژمارەیهکی زۆر پووداو و چیرۆک و پەرمز و پەگەزی جیاواز و وینەیی لەخۆیدا هەلگرتوو، که بەشیوەیهکی گشتی لە نیشاندانیاندا سوود لە هونەرە روونیژییەکان وەرگیراوە. شاعیرانی ئەدەبی کلاسیکی کوردی بەگشتی و شاعیرانی قوتابخانەیی بابان بە تاییبەتی سەرچاوەی خویندنیان حوجرە و مزگەوتەکان بوو و بە باشی شارەزای قورئانی پیروژ بوو و سوودیان لە پووداو و وینەکانی وەرگرتوو و پەيوەست بە بابەتی خواپەرستی، یاخود گواستووینەتەووە بۆ بواری تر و پەهەندی نوێیان پینەخشیووە. سالمی ساحیبقران یەکیکە لەو شاعیرانەیی قوتابخانەیی ئەدەبی بابان، که (وەکوو هاوسەرەدەمەکانی خوێی لە حوجرەیی فەقییان خویندووینەتی، بەلام تەواوی نەکردوو) (سجادی، ۱۹۷۱: ۲۶۲) و نەبوو بە مەلا، لەگەڵ ئەوەشدا شارەزاییهکی باشی لە ئاینی ئیسلام و بەگشتیی و قورئان و فەرموودەکان بە تاییبەتی هەبوو و وینە و پووداوکانی لە وینە هونەرییەکانیدا رەنگی داووتەووە، جا راسته و خو بیت بە وینەیی ناوینانی ئەو ئایەتەیی، که مەبەستی بوو، یان بە سوود وەرگرتن لە وینە و پووداوی ناو ئایەت و فەرموودەکان بیت. لێرەدا پووداویکی میژوویی ئاینی بووتە سەرچاوە بۆ بنیاتنانی وینەیی هونەری ئەویش لە قورئانی پیروژدا لە سوورەتی (الانبیاء) ئایەتی (۵۸) که دەفەرموویت: {فَجَعَلَهُمْ جَذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ} (۵۸) باسی لێوەکراوە، که چۆن پینغەمبەر (ئیبیراهیم) بتهکانی (ئازەری) باوکی خوویی شکاندوو. بە سوود وەرگرتن لەم پووداوە سالم وینەیهکی هونەری دروستکردوو و دەلیت:

گەرچی بە جان و بە دل، لەم دەرە هەر تۆی خەلیل

(سالم، ۲۰۱۵: ۹۵)

خاطری سالم لە پووت وەک بتی ئازەر شکا

شاعیر لە دروستکردنی وینەکەدا سوودی لە پەرمز وەرگرتوو، چونکه (بتی ئازەر) پەرمزە بۆ بتهکانی ئازەری باوکی پینغەمبەر ئیبیراهیم. سالم گلهیی لە دل بەر دەکات و دەلیت: گەرچی لەم دنیایەدا تەنها تۆ دۆست و خوێشەوینی منی، کهچی خاتر و قەدر و قیمەتی من لەلای تۆ وەکوو بته شکاوەکانی ئازەر وایە و نرخ و بەهای نەماوە. بەم شیوەیه داستان و بەسەرھاتەکانی ناو قورئانی پیروژ بوون بەسەرچاوەیی بنیاتنانی وینە هونەرییەکە. لە وینەکەدا سوود لە لیکچواندن وەرگیراوە، یار بە (خەلیل)، که مەبەستی لە پینغەمبەر ئیبیراهیمە و قەدر و قیمەتی سالمیش بە بته شکاوەکانی ئازەری باوکی چوینراون. لیکدانی دوو وینەیی تاک بنیاتیککی لیکدراوی بە وینەیی دێرە شیعرەکە بەخشیووە. سالم خاوەنی ئیرادەیهکی بەرز بوو و هەمیشە بەئومیددووە لە ژیانی پوانیووە، تاکوو ئەو رادەیهی ئاماژەیی بە وشەیهکی سوورەتی (الزمر) کردوو و لە نیوهدیتری دووهدا

ته فسیری ئایه ته که ی کردوو. وهک دیاره ئایه تی (۵۳)یه، که خودا دهفه رموویت: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ}، شاعیر دهلیت:

ته رجه مه ی ئایه یی ((لاتقنطوا)) ئەم شیعره دهکا

با نه ویدی له غه فوریی په حیمت بدهمی (سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۱۵)

له وینه که دا پشت به شیوازی وهسفی راسته وخو به ستراوه و وشه یهک له سووره تی (الزمر) وهکوو مژده یهک له به خشنده یی و میهره بانی خودای گه وره خراوه ته روو، که خودا داوا له به ندهکانی دهکات له میهره بانی و به خشنده یی خودا بیئومید نه بن. شاعیر به ئاماژه کردن به و ئایه ته زور له باره ئاینیه که ی دووری نه خستوو ته وه و تاراده یهک له هیوا به خشین به روژی دوایدا به کاریهیناوه ته وه. له بنیاتی وینه که دا پشتی به شیوازی وهسفی راسته وخو به ستوو. له قورئانی پیروژدا له سووره تی (القمر) دا باس له په رجوو یه کی پیغه مبه ر (د.خ) دهکات، که چون بو به رپه رچدانه وهی بیباوه ران و سه لماندنی پیغه مبه رایه تی خو ی و دلنیا کردنی ئه وان له سه ر تاک و ته نهایی خودا، به ئیشاره تکردنی په نجه ی، مانگ دوو له ت دهکات. ئەم رووداوه له قورئانی پیروژدا هاتوو و خودا دهفه رموویت: {اَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنَّشَقُ الْقَمَرُ (۱)} هه ر ئەمه ش بووه به سه رچاوه ی خو لقاندنی وینه ی هونه ری لای سالم و له دیریکدا دهلیت:

ویصالت پایه یی میعراجه بو من

له رووتا، گه ر له بم ((شَقَّ الْقَمَر) کا (سالم، ۲۰۱۵: ۹۲)

له نیوه دیری یه که مدا شاعیر گه یشتن به یاری به (میعراج) و له نیوه ی دووه میشتا روومه تی یاری به مانگ چواندوو، که گه ر لیوی شاعیر بو ماچکردن به ری بکه ویت، ئەوه وهکوو چون پیغه مبه ر به ئیشاره ی په نجه ی، مانگی له ت کرد، ئاوها روومه تی یاریش له ناسکیدا شه ق ده بات. شاعیر سوودی له په رجوو که ی پیغه مبه ر وه رگرتوو و گواستوو یه تییه وه و بو بابه تی عه شقی خو ی بو دل به ر به کاریهیناوه و په هندی نوی پیبه خشیوه. به و شیوه یه دوو وینه ی تاکی له یهک داوه و بنیاتیکی لیکدراوی پیخولقاندوو، بو ئەوه ش سوودی له رووداوهکانی ناو قورئان وه رگرتوو و کردوو یه تی به سه رچاوه ی بنیاتانی وینه هونه ریبه که. (محمد مسته فا) کو تا پیغه مبه ر و به دابه زاندنی قورئان هه موو کتیبه ئاسمانیهکانی تر سپدرایه وه، ئەمه ش له سووره تی {المائدة} ئایه تی (۴۸) دا باس کراوه. خودا دهفه رمووی: {وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ} ئەمه ش بووه به هه وینی دروستکردنی وینه یه کی هونه ری لای سالم و دهلیت:

رووبه رووی نه قش و نگینی موصطه فا

نه سخه تو ماری جه میعی ئه نبیا (سالم، ۲۰۱۵: ۱۳۹)

لهم دیره‌دا شاعیر وشه‌ی (نه‌قش و نگین) ی به‌کارهیناوه و داویه‌تییه پال ناوی (موصطه‌فا)، وه‌ک ده‌زانین مه‌به‌ست له (محمد مسته‌فا) ی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه (د.خ)، له‌وه‌شدا (نه‌قش و نگین) ی وه‌کوو درکه‌یه‌ک له خود به‌کارهیناوه، که مه‌به‌ست له (قورئانی پیروژ) ه، چونکه له نیوه‌دی‌ری دووه‌مدا وتوویه‌تی: تو‌ماری هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی تر سراوه‌ته‌وه، به‌و مانایه‌ی کتیبه ئاینیه‌کانی گشت پیغه‌مبه‌رانی تر له به‌رانبه‌ر قورئانی پیروزی (محمد د.خ) سراوه‌ته‌وه. به‌و شیوه‌یه به به‌کارهینانی جو‌ریکی درکه و به سوود وه‌رگرتن له قورئانی پیروژ وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی خولقاندووه. هه‌روه‌ها خودا له سووره‌تی (النجم) ئایه‌تی (۳۹) دا ده‌فه‌رموویت: {وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى} مروّف جگه له هه‌ول و کوشش هیچ شتیکی تری نییه، خودا هانی مروّفه‌کان ده‌دات، که پشت به هه‌ول و تیکوشانی خو‌یان ببه‌ستن. هه‌ول‌دان و تیکوشان له کرۆکی بیرکردنه‌وه‌ی سالم‌دایه بویه ئەم ئایه‌ته‌ی قورئان کاری لیده‌کات و یه‌ک وشه‌ی تیه‌ه‌لکیشی دی‌ریکی خو‌ی ده‌کات و ده‌لیت:

به خالی مه‌صحفه‌ی "سالم" ته‌کاسول غه‌یره مه‌قدوره
به ئەمری سیرعه‌تی کوشش که ئایه‌ی ((ماسعی)) دیتنی
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۰۱۹)

شاعیر دل‌به‌ری تا ئاستی پیروزی خو‌ش ویستووه، بویه له نیوه‌دی‌ری یه‌که‌مدا (مصحف) ی خواستووه بۆ روخساری یار و سویندی به خالی ئەو روخساره خواردووه، که ئیتر ته‌مه‌لیکردن مه‌حاله و ری پینه‌دراوه، چونکه خوداش له ئایه‌تی (ما سعی) دا فه‌رمان به هه‌ول‌دان و کوششکردن ده‌کات. به‌مه‌ش فی‌رمان ده‌کات، که مروّف به‌بی هه‌ول و ماندوووبون هیچ به‌هره‌یه‌کی نییه و هیچ به‌ده‌ست ناهینیت. له بنیاتی وینه هونه‌رییه‌که‌دا شاعیر سوودی له خواستنی ئاشکرا وه‌رگرتووه و قورئانیش راسته‌وخۆ بووه به سه‌رچاوه‌ی خولقاندنی. هه‌ندی‌کجار (فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر د.خ) بووه به سه‌رچاوه‌ی خولقاندنی وینه هونه‌رییه‌کانی، ئەوه‌تا له دی‌ری‌کدا ده‌لیت:

به قه‌صدی کوشتنی "سالم" چ بی‌ره‌حمانه کوشیون؟!
حه‌دیثی ((یرحم وترحم)) له شه‌ئنی ئاشنا کوئ چوو؟!
(سالم، ۲۰۱۵: ۶۵۸)

لی‌ره‌دا سالم (یرحم وترحم) ی به‌کارهیناوه، که ئاماژه‌یه بۆ فه‌رموده‌ی (إِرحموا من فی الارض، یرحمکم من فی السماء) (الترمذی، ۲۰۱۴: ۴۸۳)، که داوا له خه‌لکی ده‌کات، ره‌حه‌م به دروستکراوه‌کانی خوی گه‌وره له‌سه‌ر زه‌وی بکه‌ن، به‌لکوو خوداش له ئاسمانه‌وه ره‌حمتان پیبکات. سالم گله‌یی ئەوه ده‌کات، که چوارده‌وری هیچ ره‌حمیان پینه‌کردووه و هه‌ولی کوشتنیان داوه، بویه ده‌لیت: ئەی ئەو فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌رتان له‌بیرچوووه؟! به‌مه‌ش به به‌کارهینانی شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ و سوودوه‌رگرتن له فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر وینه هونه‌رییه‌که‌ی خولقاندووه.

له دیریکی تردا شاعیر فەرموودهی (من کنت مولا، فعلی مولا،) (الترمذی، ۲۰۱۴: ۷۹) ی کردوو به سه‌رچاوهی خولقاندنی وینه هونه‌رییه‌که‌ی و دیسان شیوازی وه‌سفی راسته‌وخوی به‌کاره‌یتاوه و به دلی خوی ده‌لیت: هه‌رکه‌س پرسپاری له مه‌ولات کرد، بلی: حه‌زرتی عه‌لییه. ئەوه‌تا ده‌لیت:

دلا! هه‌ر که‌س ده‌پرسی لیت: له "مه‌ولا" کتیه مه‌قصودت؟

بلی: مه‌ولایی ده‌رویشان، عه‌لییی عالییی ئەعلا (سالم، ۲۰۱۵: ۲۷)

جگه له وینه‌ی ئەو دیرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین: (ل: ۶، د: ۳)، (ل: ۴۱، د: ۵)، (ل: ۱۳۹، د: ۲)، (ل: ۱۴۰، د: ۸)، (ل: ۱۶۲، د: ۴)، (ل: ۳۶۷، د: ۳)، (ل: ۵۷۹، د: ۱۳)، (ل: ۶۲۲، د: ۴)، (ل: ۷۶۲، د: ۴)، (ل: ۸۵۷، د: ۶)، (ل: ۱۰۲۸، د: ۵).

۳-۲-۲. سه‌رچاوه‌ی ئەده‌بی ده‌ورووبه‌ر

له سه‌رچاوه‌کانی ده‌ورووبه‌ری ئەده‌بی کوردی، که پیکدین له ئەده‌بی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی، شیعری کلاسیکی کوردی کرمانجی خواروو (قوتابخانه‌ی بابان) زیاتر سوودی له ئەده‌بی فارسی وه‌رگرتوو. چونکه له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی بابانه‌کاندا (زمانی فارسی بالاده‌ست و به‌ربلاو بووه له‌ناو میرنشینه‌که‌ی باباندا و زمانی په‌سه‌می میرنشینه‌که‌ی بووه ته‌نانه‌ت له‌و کات و سه‌رده‌مانه‌شدا، که ده‌سه‌لاتی تورکه عوسمانییه‌کان جله‌وکیشی کاروباری میرنشینه‌که‌ی بووه، چونکه چ پاشایانی بابان و چ پۆشنبیرانی ئەو سه‌رده‌مه فارسیان به په‌سه‌ندتر زانیوه وه‌ک له تورکی و به‌مه‌به‌ست نه‌یانویستوو په‌نیدوین.) (ریچ، ۱۹۹۲: ۹۵-۱۰۰) هه‌ر له‌م رووه و له بواره ئەده‌بییه‌که‌وه (په‌شید نه‌جیب) له وتاریکیدا به ناوینیشانی (غه‌زهل نووسی و ژیاوه‌ی سه‌قافه‌تی کورد و ئیرانی)، بزوتنه‌وه‌ی شیعری قوتابخانه‌ی بابان به (ئه‌ده‌بی ده‌سته‌ی خه‌واص) داده‌نیت و ده‌لیت: ((به‌شی عوله‌ما و مونه‌وه‌رانیش روپانکرده لای سه‌قافه‌تی کورد و ئیران، رابردووی خویان هاته‌وه بیر و ئاینده‌یان خسته‌وه به‌رچاو، ئەمه له عه‌سری هه‌ژده‌مین و نۆزده‌میندا بووه، ئیداره‌ی حکومه‌تی بابان بو ئەم بوژانه‌وه‌ی سه‌قافه‌تی کورد و ئیرانییه‌ ته‌ئسیریکی موهیمی هه‌بووه، له‌و زه‌مانه‌دا زمانی په‌سه‌می بووه به فارسی، دانشمه‌ندان و ئوده‌باکانمان جگه له ئەده‌بیات و علمی عه‌ره‌بی ده‌ستیانکرد به ته‌به‌بوعی ئاشاری شاعیره‌کانی فورس. ئەشعار و دیوانی حافز، که‌لیم، سه‌عدی، نظامی و سائزه دیسان هینرانه‌وه مه‌یدان. منال و گه‌وره و فه‌قی و قوتابی، شاعیر و عالم

به شهوق و زهوقه وه خوځان هاویشته باوهشی ئهدهبیاتی کورد و ئیرانی.)) (میرزا توفیق، ۲۰۱۳: ۱۹) هر له م بارهیه وه نهوشیروان مستهفا دهلیت: ((قالبی شیعی بابان لاسایکردنه وهی قالبی شیعی فارسییه و به چاولیکه ری ئهوان قالبی عهروزی بووته باو.)) (ئهمین، ۲۰۱۲: ۴۴۵)

شیعی سالم بهتاییه تی له ناو شاعیرانی بزوتنه وهی شیعی کرمانجی خواروودا، بهگشتی زۆرتر کهوتووته ژیر کاریگری ئهدهبی فارسییه وه، واتا (ئهو سهراچاوه شیعیانی که له بهردهستیدابوون تا وشه شیعیان لیئه لهبهنجی و فرههنگه شیعییه کهی خوئی دهوله مه ندبکات پییان، شیعی کلاسیکی فارسی و عه ره بی بووه، وهک ئیمهش ههستمان پیکردوووه، زیاتر پرووی له سهراچاوه کلاسیکییه کهی شیعی فارسی کردوووه و لهویوه وشه و دهربرینی شیعی ههلهینجاوه و به شیعی فارسی زاخاوی تاقیکردنه وهی شیعی خوئی داوهته وه.)) (میرزا توفیق، ۲۰۱۳: ۹۴) ههروهها له دیوانی سالمدا هیچ تیئه لکیشیک (موله مه ع) ی له سهر شیعی هیچ شاعیریکی ئهدهبی عه ره بی نییه و ئه وهی ههیه له چوارچێوهی بهکارهینانی وشه و زاراوهی عه ره بی تیناپه ریته. هه ربویه ئیمهش لیردها بو سهراچاوهی وینه هونه رییهکانی شیعی سالم له ئه ده بیاتی ده وروبه ر، ته نها ئه ده بی فارسی وه رده گرین.

۳/۲-۲-۳-۱. ئه ده بی فارسی

ئه ده بی فارسی کاریگره رییه کی دیار و به رچاوی له سهر شیعی سالم هه بووه، چونکه سالم وهکوو یه کیک له رابه رهکانی قوتابخانهی شیعی بابان شاره زاییه کی باشی له زمانی فارسیدا هه بووه و گه لیکجار هاتوچۆی تارانی کردوووه. له چاپی یه که می دیوانی سالم (کوردی و مه ریوانی) دا، که له سالی ۱۹۳۳ له به غداد چاپکراوه، له باره ی په یوهندی سالم به ئیرانه وه نووسراوه: ((منشیء فاملیای ساحقران کوردستانی ئیرانه، فاملیای سالم له گه ل سالمدا اغلب ئه چوون بو ایران بو سهردان له خزمه کانیان، به لام له پاش پوخانی حکومه تی بابان له گه ل فاملیاکه یا ئه چنه ایران و له تاران زۆر ئه مینه وه.)) (دیوانی سالم، ۱۹۳۳: C) له چاپی دووه می دیوانه که ی، که (گیوی موکریانی) له سالی ۱۹۷۲ له چاپخانه ی کوردستان چاپی کردوووه، له م باره یه وه وتراوه بنه مه ماله ی سالم (له پرووی ئه وه وه که له بنچینه دا کوستانیی بوون، هه میشه هاموشۆی کوستانیان ده کرد.) (موکریانی، ۱۹۷۲: ۶) وهک پروونه مه به ست له کوستان، کوردستانی رۆژه لاته. هه ر له و دیوانه دا هوکاری سهردانیکردنی بو ئیران وهها پروونکراوته وه (سالم که ته ماشای کرد له وه پتر توانای دیتن و هه لگرتنی ئه وه هه موو کاره سات و هه نگامانه ی نییه، که توورکه کان به سه ر خاکی پاکی بابانیا ن دا هیناوه، ناچار به په ریشانی و لیقه و ماوی سه ری خوئی هه لگرت و پرووی له ناو خزمهکانی کوستانیی کرد.) (موکریانی، ۱۹۷۲: ۱۶) ههروهها عه لادین

سهجادی دهلیت: ((گهلی جار هاتوچوی (سنه) و (تاران) ی کردووه. هوی ئەمهش له لایه کهوه دیدنه کردنی بووه له خزمهکانی کوردستانی ئێران، له لایه کیشهوه کردووهی تورکهکان به رانبه به سولهیمانی زۆرتر ناچاری کردووه بهم هاتوچویه.)) (سجادی، ۱۹۸۱: ۲۶۴، ۲۶۳) ههروهها (رهفقی حیلمی) له باره ی کاریگه ری ئه ده بی فارسی و به تایبه تی (حافزی شیرازی) له سه ر سالم ده لیت: ((شیعری غه رامی و غه زه لیاتی سالم جار جار له (قائانی) و بهین بهین له (حافیزی شیرازی) ئه چیت، هه ر به مه دا ده رئه که وئ، که (سالم) شاعیری که له ریزی حافیز.)) (حیلمی، ۲۰۱۰: ۱۵۷) ههروهها دکتور عوسمان دهشتی ده لیت: ((کاریگه ربوونی به زمان و فه ره نگ و ئه ده بیاتی فارسی زۆر به روونی به شیعر و به ره مه کانییه وه دیاره، شهیدای شاعیرانی فارسی زمان له وینه ی (حافز و سائب و جامی) بووه و زۆر جار له شیعره کانییدا ناوی بردوون.)) (دهشتی، ۲۰۲۱: ۶۷) هه ربویه ده توانین بلین ((زۆری به کارهینانی وشه ی فارسی له شیعره کانییا ئه گه رپته وه بۆ پتوه ندیی زۆری به ئه ده بیاتی فارسییه وه.)) (سعید، ۱۹۹۱: ۲۳) وهک ده بینین به زۆری توێژه ران هۆکاری سه ردانیکردنی (سالم) یان بۆ ئێران بۆ دوو هۆکار گه راندووه ته وه، ئه ویش بنه ماله ی سالم خوی له بنچینه دا خه لکی ده وروبه ری سنه بوونه و خزم و کهسیان له ویدیو زۆر هه بووه. هۆکاریکی تریش داگیرکاری توورکه کانه وه بووه بۆ ناوچه ی ژیر ده سه لاتی بابان. به گشتی ئه و سهردانه زۆرانه ی سالم بۆ ئێران هۆکاری سه ره کی نزیکبوونه وه و کاریگه ربوونییه تی به شاعیرانی ئه ده بی فارسی. ئه گه رچی له چه ندین دیره شیعره دا ناچاری له پۆشته کانییدا ده بینریت و بیزاره له ئێران. ئه وه تا ده لیت:

شۆره زاری خاکی (ره ی) ئه مجاره دامه نگیرمه

(سالم، ۲۰۱۵: ۷۹۹)

پوو له هه ر وادی ده که م، خاری وه کو زنجیرمه

یان ده لیت:

خۆزگه ده مزانی له تارانئ نه جاتم که ی ده بی؟!

(سالم، ۲۰۱۵: ۹۸۳)

کۆیی یاره مه شه دم، یا مه دفه نم هه ر په ی ده بی؟!

یان ده لیت:

له گه ل دل شه رطه "سالم" گه ر نه جاتم بی له (تاران)!

(سالم، ۲۰۱۵: ۴۷۵)

به هه شت ئه ر بیته ده شتی (ره ی)، به ئیرانا گوزه ر ناکه م

یه کیک له و ئه دیبانه ی پیشوو، که کاریگه ربوونی سالمی به ئه ده بی فارسی باس کردووه، (عه بدوللا گوران) ی شاعیره، که له ده قی (بۆ سالم) دا، ناوی دوو شاعیری فارسی وه کوو (که لیم) و (حافزی) هیئاوه و سالم ده خاته ئاستی ئه وانه وه. ئه وه تا ده لیت:

له دائیره‌ی سه‌له‌فا ئه‌ی قهریحه پوون و په‌وان
 که‌سم نه‌دی که وه‌کوو تو خورپه‌ی بی‌ ئاهه‌نگی
 به حوزنی پر له به‌دیعه وه‌کوو که‌لیم گریان
 ئه‌گه‌رچی وینه‌یی حافظ به غه‌له‌له‌و شه‌نگی
 (دیوانی گوران، ۱۹۸۰: ۱۱۷)

له دیوانی سالمی بنکه‌ی ژیندا (۱۹) ده‌قی شیعره‌ی فارسی هه‌یه، که به گشتی له چوارچێوه‌ی غه‌زه‌لدان (ئیمه‌ لێزه‌دا قسه‌ له‌سه‌ر شیعره‌ فارسییه‌کان ناکه‌ین، چونکه له ده‌روه‌ی سنووری توێژینه‌وه‌که‌ی ئیمه‌ن) ئه‌مه‌ جگه‌ له بوونی (۲۶) پارچه‌ شیعره‌ی تیه‌ه‌لکیش (موله‌مه‌ع) ی (کوردی- فارسی)، که (۳) دانه‌یان هه‌م دێره‌ کوردیه‌که‌ و هه‌میش فارسییه‌که‌ هین شاعیر خۆین. (دیوانی سالم، ۲۰۱۵: ۲۹۸، ۹۱۲، ۹۲۲) ئه‌وانی تر له‌سه‌ر شاعیرانی فارسی وه‌ک (حافظ، سه‌عدی، ئوحه‌دی مه‌راغه‌یی، جامی، مه‌ولانا خالد، شه‌وکه‌ت)، هۆنراونه‌ته‌وه‌، که هه‌ندیک له‌وانه شاعیر نیوه‌دێری یه‌که‌می فارسییه‌که‌ی لاداوه و نیوه‌ دێریکی خۆی به کوردی بو‌ زیادکردوه‌، یان له شیوه‌ی پینج خشته‌کیدا بووه و سه‌ نیوه‌ دێری خۆی به کوردی خستوه‌ته‌سه‌ر دوو نیوه‌دێری شیعره‌ فارسییه‌که‌. له‌مه‌شدا شاعیر هه‌م له‌پروانگه‌ی ناوه‌رۆک و بابته‌وه‌ و هه‌میش وینه هونه‌رییه‌کانی نزیکبووه له‌وه‌ی ده‌قه‌ فارسییه‌که‌وه‌. له‌وانه‌ش له‌سه‌ر شیعره‌ی (حافزی شیرازی) (۱۴) ده‌قن، که له دیوانی بنکه‌ی ژیندا (سالم، ۲۰۱۵: ۷۴، ۱۳۶، ۱۴۷، ۱۸۴، ۱۸۷، ۲۵۱، ۲۸۳، ۲۸۵، ۳۸۶، ۴۵۹، ۶۵۲، ۷۹۴، ۹۱۹، ۹۴۵)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر شیعره‌ی (سه‌عدی) (۴) ده‌قن (سالم، ۲۰۱۵: ۲۶۱، ۴۵۴، ۵۹۹، ۹۹۶) و له‌سه‌ر شیعره‌ی (ئوحه‌دی مه‌راغه‌یی) (۲) ده‌قن، که له دیوانی بنکه‌ی ژیندا (سالم، ۲۰۱۵: ۳۷۸، ۴۱۶) به هین (حافزی شیرازی) ناوبراون (ئیمه‌ له دیوانی حافظدا به‌رچاومان نه‌که‌وت) به‌لام له (دیوانی سالم، ۱۳۹۶: ۲۴۲، ۲۶۹) به هین (ئوحه‌دی مراغه‌یی) له‌قه‌له‌م دراون. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر شیعره‌ی (جامی) (۱) ده‌قه، که له (دیوانی سالم، ۲۰۱۵: ۳۸۴)، له‌سه‌ر شیعره‌ی (مه‌ولانا خالد) (۱) ده‌قه، که له (دیوانی سالم، ۲۰۱۵: ۲۷۵)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر شیعره‌ی (شه‌وکه‌ت) (۱) ده‌قه، که له (دیوانی سالم، ۲۰۱۵: ۹۵۳). جگه‌ له‌وانه‌ش سالم زمانی فارسی زۆر به باشی زانیوه و شه‌ و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی زۆری ئه‌و زمانه‌ی به‌کارهێناوه‌. له‌م پوه‌وه‌ په‌فیه‌ق حیلمی ده‌لیت: ((سالم له فارسیدا ده‌ستیکی بالایی هه‌بووه و ئه‌م زمانه‌ به‌ته‌واوی تیکه‌ل به کوردیه‌که‌ی بووه و له‌گه‌لێ له شیعره‌کانیدا وشه‌ی فارسی له‌گه‌ل کوردی به‌بی‌ فه‌رما به‌کارهێناوه‌.)) (حیلمی، ۲۰۱۰: ۱۶۲، ۱۶۱) ئه‌مه‌ش بیگومان یارمه‌تیده‌ریکی باشی بووه له‌وه‌ی له چیکردنی شیعره‌دا به ئاسانی ده‌ست بو‌ فه‌ره‌نگی زمانی فارسیش ببات و گه‌لیک وشه‌ی ئه‌و زمانه‌ تیکه‌ل به زمانی شیعره‌ی خۆی بکات. راسته‌ ئه‌م شیوازه‌ی به‌کارهێنانی زمان له بزوتنه‌وه‌ی شیعره‌ی کلاسیکی کرمانجی خواروودا به‌گشتی لای (نالی و کوردی)ش ده‌بیریت، به‌لام له راستیدا ئه‌وه‌ی لای سالم هه‌یه جیاوازه‌ له‌وانی تر و بووه به سیمایه‌کی دیاری ده‌نگه‌ شیعریه‌که‌ی. لێزه‌دا ئیمه‌ هه‌ولده‌ده‌ین ئاماژه‌ بو‌ چه‌ند

وشه‌یه‌ک بکه‌ین، که زورجار به‌کاریه‌یناوه و رۆل‌یان‌بینه‌یه له بنیاتی وینه هونه‌رییه‌کانیدا، له‌وانه (به‌سکه، به‌جوز، غیره‌ئهن، به‌عه‌د‌ه‌زئین..هتد)، ئه‌وه‌تا شاعیر ده‌لیت:

ر‌ه‌ها بی‌گه‌ر له به‌ندی زولفی یارا گه‌ردنم، سالم
به‌سه‌هلی ((بعد ازین)) بازی به‌ه‌لقه‌ی ئه‌ژده‌ها ناکه‌م (سالم، ۲۰۱۵: ۴۷۲)
یان ده‌لیت:

جه‌وانانی سه‌هی قه‌د به‌سکی داماون له بی‌چیزی
له‌ژیر باری غه‌ما هه‌ریه‌ک، له خه‌مدا میثلی چه‌وگانن (سالم، ۲۰۱۵: ۵۷۶)
یان ده‌لیت:

له‌ضه‌ربی نه‌بضی ئاشوفته و له‌بی خوشکم، موحه‌ققه‌ق بوو:
به‌جوز بۆسه‌ی له‌بت، ده‌ردم به‌سه‌د حکمه‌ت ده‌وا نابی (سالم، ۲۰۱۵: ۹۵۸)

به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌دا، سالم له‌روانگه‌ی هه‌ستیکی نه‌ته‌وه‌یی به‌رزه‌وه به‌خۆشه‌ویسته
فارسه‌که‌ی ده‌لیت:

((مه‌پارس زبانه‌م گه‌ت: سالم، شرح‌حاله‌ت گوو))
وتم: جانا! به‌له‌د نیم ئیصطیلاحی ئیوه، من کوردم (سالم، ۲۰۱۵: ۴۳۵)

سالم، له به‌شیک له‌دیڤه‌ شیعره‌کانیشیدا که‌وتوه‌ته ژیر کاریگه‌ری وینه‌ی هونه‌ری
شاعیرانی فارسه‌وه. ئیمه‌ لیڤه‌دا هه‌ولده‌ده‌ین سه‌رچاوه‌ی شیعره‌ی فارسی له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ وینه
هونه‌رییه‌کانی شیعره‌ی سالمدا به‌خه‌ینه‌پوو، که‌ له‌ژیر کاریگه‌ری شیعره‌ی شاعیرانی ئه‌ده‌بی فارسیدا
به‌تایبه‌تی (حافزی شیرازی، سه‌عه‌دی شیرازی، صائبی ته‌بریزی، که‌لیمی کاشانی) بنیاتی ناون.
بیگومان له‌هه‌موو شاعیرانی تری فارس به‌ (خواجه‌ حافزی شیرازی) کاریگه‌ربووه، بۆیه‌ ئیمه‌ش
له‌ ئه‌وه‌وه‌ ده‌ست پی‌ده‌که‌ین. حافز له‌ وینه‌یه‌کدا پ‌روی ده‌می ده‌کاته‌ ه‌او‌ر‌پ‌یانی ته‌ریقه‌ت و باسی
ئه‌وه‌یان بۆ ده‌کات، که‌ پیر (گه‌وره‌) ی ته‌ریقه‌ته‌که‌یان له‌ مزگه‌وته‌وه‌ بۆ مه‌یخانه‌ پ‌و‌شتووه‌، ئه‌ی
یارانی ته‌ریقه‌ت ته‌کبیری ئیمه‌ چی ده‌بیت؟ بیگومان ده‌کری حافز مه‌به‌ستی له‌ (شیخی سه‌نعان)
بووبیت. ئه‌وه‌تا حافز ده‌لیت:

دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما
چیست یاران طریقت بعد ازین تدبیر ما (حافظ، ۱۳۸۹: ۲۶)

هه‌مان ئه‌و بیره‌ی له‌ وینه‌که‌ی حافزدا هه‌یه کاریگه‌ری له‌سه‌ر سالم درووستکردوو. به‌لام
له‌لای ئه‌م وینه‌که‌ ره‌هه‌ندی نوێ پی‌دراوه، لیڤه‌دا سالم باس له‌ (پیری ته‌ریقه‌ت) ناکات، خۆی
ده‌بیت به‌ کاره‌کته‌ری خولقاندنی وینه‌که‌. له‌ هه‌ردوو وینه‌که‌دا گو‌رینی ئاراسته‌ هه‌یه له‌

مزگهوت) هوه بۆ (مه‌یخانه)، که دوو شوینی دژ و پیچه‌وانه‌ی یه‌کترن. له ههر دوو وینه‌که‌شدا پشت به شیوازی وه‌سفی راسته‌وخۆ به‌ستراوه. سالم ده‌لیت:

بۆ ته‌وبه‌ سوویی مه‌سجید هاتم بچم له پێدا
بۆ کویی مه‌یفرۆشان، عه‌زمم شیتابی هینا
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۳۵)

حافز له وینه‌یه‌کی تردا باس له‌وه‌ده‌کات، که له‌سه‌ر له‌وحه‌ی دلی، مامۆستا‌که‌ی جگه‌ له حه‌رفی ئه‌لیف، که وه‌کوو بالایی یاره‌ هیچی تری فیتری نه‌کردوو، ئه‌وه‌تا ده‌لیت:

نیست بر لوح دلم جز الف قامت دوست
چه کنم؟ حرف دگر یاد نداد استادم
(حافظ، ۱۳۸۹: ۳۴۴)

هه‌مان ئه‌م وینه‌یه‌ بووه به سه‌رچاوه و ئیلهامی وینه‌یه‌کی هونه‌ری له شیعی‌ی سالمدا، ته‌نها ئه‌وه‌نده هه‌یه، که له‌لای ئه‌م له‌جیگه‌ی (له‌وحه‌ی دل)، (له‌وحه‌ی ته‌ربییته) هاتوو، به‌مه‌ش سالم گۆرانه‌کاریه‌کی زۆر که‌می له وینه‌که‌ی (حافز) دا کردوو. ئه‌گه‌رچی گۆرانه‌کاریه‌کی جوانه، چونکه ته‌ربییته (په‌روه‌رده) په‌یوه‌ندی زۆری به (ئوستاد، مه‌کته‌ب) هوه هه‌یه. له ههر دوو وینه‌که‌دا پشت به هونه‌ری لیکچواندن به‌ستراوه و بالایی یار به (ئه‌لف) چوینراوه. ئه‌وه‌تا سالمیش ده‌لیت:

له له‌وحی ته‌ربییته نه‌یخسته یادم
به‌جوز ئه‌لفی قه‌دت، ئوستادی مه‌کته‌ب
(سالم، ۲۰۱۵: ۱۵۷)

له دێریکی تردا (حافز) دلی خۆی ئاگادار ده‌کاته‌وه، که په‌له‌په‌لی گه‌یشتن به سیوی چه‌ناگه‌ی یاری نه‌بیته و ئاگاداریته، که چال له پێگایدا هه‌یه، که مه‌به‌ست لێی چالی چه‌ناگه‌یه، شاعیر له خولقاندنی وینه‌که‌دا سوودی له لیکچواندن وه‌رگرتوو و چه‌ناگه‌ی یاری به سیو چواندوو. ده‌لیت:

مبین به سبب زرخدان که چاه در راه است
کجا همی روی ای دل بدین شتاب؟ کجا؟
(حافظ، ۱۳۸۹: ۱۸)

ئه‌م دێره کاریگه‌ری له‌سه‌ر سالم هه‌بووه و وینه‌یه‌کی ته‌واو نزیکه‌ی له‌وه‌ی (حافز) پیکه‌یناوه، به هه‌ندیک گۆرانه‌کاریه‌وه، که وایکردوو وینه‌ هونه‌رییه‌که‌ی (سالم) له‌وه‌ی (حافز) جوانتریته، چونکه ئه‌م دلی خۆی ئاگادار ده‌کاته‌وه، که له‌پێگای گه‌شتن به سیوی چه‌ناگه‌ چالیکی وه‌کوو (چالی هارووت) هه‌یه، که ده‌رباز بوون لێی مه‌حاله. سالمیش به هه‌مانشیوه بۆ خولقاندنی وینه‌که‌ سوودی له لیکچواندن په‌وان وه‌رگرتوو. ئه‌وه‌تا ده‌لیت:

هه‌وای سییی زه‌قه‌ن، ئه‌ی دل، نه‌که‌ی قه‌ت
موهه‌بیایه، له پێتا، چاهی هارووت!
(سالم، ۲۰۱۵: ۲۲۵)

حافظ له دیریکی تر دا، ئاره زووی ئه وه دهکات، که خاکی سه ره پیی یار به نووکی برژانگه کانی
همالیت و ئه مهش به شه رهف و پیزیکی گه وره بو خوی دازانیت، ئه وه تا ده لیت:

از برای شرف به نوک مژه

(حافظ، ۱۳۸۹: ۴۵)

خاک راه تو رفتنم هوس است

ئهم وینه یه بووه به سه رچاوه و هه وینی وینه یه کی هونه ریی زور جوان لای سالم، به
راده یه ک جوانتر له وهی (حافظ) یش، چونکه وینه که لای سالم گریدراوی خوشه ویستییه و
برژانگه کانی به ده زووی دل پیکه وه ده به ستیته وه و ئینجا هه موو ریگا کانی هاتوچوی دل به ری پی
گسک ده دات. سالم ده لیت:

موژهم باهم به پرشته ی دل ده به ستم

(سالم، ۲۰۱۵: ۱۵۵)

ده کیشم په هگوزاری جومله، جاروب

(سه عدی شیرازی) له دیریکدا وینای ئه وه دهکات، که ههروهک چون ههنگ ههنگوین ده دات،
ئاوها توش له لیوه شیرینه که ته وه ههنگوین ده به خشیت و ناوقه دیککی باریکی وه کوو زه رده واله
هه یه. له پیکه یانی وینه که دا سوود له هونه ری لیکچواندن وه رگراوه. سه عدی ده لیت:

انک عسل اندوخته دارد مگس نحل

(کلیات سعدی، ۱۳۹۷: ۲۶۹)

شهد لب شیرین تو زنبور میان را

ئهم وینه یه کاریگه ری له سه ر سالم هه بووه و بووه به هه وینی خولقاندنی وینه یه کی هونه ری
ته نانه ت جوانتر له وهی (سه عدی) ش، چونکه سالم له گه ل ئه وهی وتوویه تی یار له ههنگ ده چیت و
له سه ر لیوییه وه ههنگوین ده دات، له هه مان کاتا برژانگه کانی وه کوو چزوی زه رده واله به ئازاره،
به مهش گورانکاری له وینه که دا کردووه و هه ندیک له ره گه زه کانی وینه که ی له په یوه ندی نویدا
خستووه ته پروو. سالمیش به هه مانشیوه له خولقاندنی وینه که دا سوودی له هونه ری لیکچواندن
وه رگرتووه و ده لیت:

نۆشی حاضر له له با، نیشی له موژگانی سیاه

(سالم، ۲۰۱۵: ۵۵۰)

مه گه سی نه حله به سه نه عت بوتی زه نبور میان

(صائبی ته بریزی) زولفی یار به دهووری پوخساری وه کوو مانگی یاردا به هاله
(خه رمانه) ی دهوری مانگ وینا کردووه و دواتریش وه کوو بازنه ی ماته مگیان ده بیبیت. وینه یه کی
هونه ری به یارمه تی لیکچواندن خولقاندووه. ده لیت:

تاخت به دور ماه رخت هاله بسته است

از هاله مبه حلقه ماتم نشسته است (فرهنگ اشعار صائب، ۱۳۷۳: ۴۲۱)

ئهم وینه‌یه کاریگه‌ری له‌سهر سالم هه‌بووه و بووه به سه‌رچاوه و هه‌وینی وینه‌یه‌کی هاوشیوه، بیگومان سالم هه‌ندیک له ره‌گه‌زه‌کانی وینه‌که‌ی گورپوه و وه‌کوو خوی نه‌یه‌یشته‌وه‌ته‌وه. سالم زولفی دل‌به‌ر سه‌ره‌تا به سونبول ده‌چوینی و دواتریش ئه‌و سونبوله به هاله (خهرمانه) به دهوری پوخساری مانگ ئاسای یاردا وینا ده‌کات. به هه‌مانشیوه له خولقاندنی وینه هونه‌رییه‌که‌دا سوودی له هونه‌ری لیکچواندن وهرگرتووه. سالم ده‌لایت:

دهوری پووی داوه، خه‌می سونبولی موو

هه‌روه‌کو هاله به گه‌ردی قه‌مه‌را (سالم، ۲۰۱۵: ۸۳)

(که‌لیمی کاشانی، هه‌مه‌دانی) له دیریکدا دوکه‌لی هه‌ناسه‌ی خوی له زولفی یار ئالوزکاوتر و به‌ختی ره‌شی خوشی به پووی خویدا له برژانگی یار هه‌لگه‌راوه‌تر داده‌نیت، له خولقاندنی وینه‌که‌شدا سوودی له هونه‌ری لیکچواندن په‌سه‌ندیده وهرگرتووه، ده‌لایت:

پیچیده ترز طره او دود اه ماست

برگشته تراز ان مژه بخت سیاه ماست (کلیم کاشانی، ۱۳۶۹: ۱۱۰)

هه‌مان ئه‌و وینه‌یه کاریگه‌ری له‌سهر سالم هه‌بووه و بووه به سه‌رچاوه‌ی خولقاندنی وینه‌یه‌کی هونه‌ری، به‌لام سالم هه‌ندیک له ره‌گه‌زه‌کانی گورپوه و له‌جیی دوکه‌لی هه‌ناسه‌ی خوی، ئه‌حوالی خوی به‌کاره‌یناوه له‌گه‌ل زولفی په‌ریشان و بو‌نخوشی دل‌به‌ردا هاوتای کردوون. به‌هه‌مان شیوه ئه‌میش له خولقاندنی وینه‌که‌که‌دا هونه‌ری لیکچواندن به‌کاره‌یناوه به‌بی په‌سه‌ندکردنی هیچ لایه‌کی لیکچواندنه‌که. ئه‌وه‌تا ده‌لایت:

وه‌کو موژگانی تو به‌رگه‌شته‌یه طالع به پووی مندا

په‌ریشان زولفی موشکینت له‌گه‌ل ئه‌حوالی من جووته! (سالم، ۲۰۱۵: ۷۴۳)

جگه له وینه‌ی ئه‌و دیرانه‌ی باسمانکرد، ده‌توانین ئاماژه به چه‌ندین وینه‌ی هاوشیوه به‌پیی لاپه‌ره‌ی دیوانه‌که و ژماره‌ی دیره‌که‌ی بکه‌ین، له‌وانه: (ل: ۶، د: ۱)، (ل: ۵۲، د: ۵)، (ل: ۶۰، د: ۳)، (ل: ۱۹۱، د: ۶)، (ل: ۲۰۳، د: ۹)، (ل: ۲۲۶، د: ۷)، (ل: ۲۳۴، د: ۱)، (ل: ۶۱۵، د: ۱)، (ل: ۷۳۴، د: ۳)، (ل: ۷۴۱، د: ۵)، (ل: ۷۵۳، د: ۱)، (ل: ۸۰۹، د: ۱)، (ل: ۸۳۳، د: ۱۴).

ئەنجام

له كۆتايى تويژينه وه كه دا به چەند ئەنجاميک گەشتووین، كه به خال دەیانخهينه پوو.

۱ - وینهى هونەرى كۆنه و ميژووه كهى به سه ره هەلانی شيعره وه په يوه سته و له خولقاندیشيدا وشه پۆلى بنچينه يى ده گيريت و دروستبوونيشى ته نها بۆ جوانکردنى شيعر نيه، به لكوو كۆمه ليك ئەركيش جيبه جى ده كات. له ره خنهى كۆنى ئە وروپيدا په يوه سته به ره وانبيژيه وه قسهى له سه ر كراوه. له گه ل پيشكه و تنى شيعر، وینه ش گه شهى كردووه و له ره خنهى ئە ده بى نويدا له چەندین لايه نى جياوازه وه قسهى له سه ر كراوه و ئەم پيشكه و تنانهى وینهى هونەرى بۆ ره خنهى ئە ده بى پۆژه لاتيش گواستراوه ته وه. بيگومان وینهى هونەرى هه روا له خووه دروست نه بووه، به لكوو له خولقاندیدا، ره گه زه كانى (زمان، بير، ئەندیشه، سۆز، واقع، نه سته) پۆلى بنه رتهى ده بينن.

۲ - سالم له بنياتى خولقاندنى وینه هونەرييه كانيدا، پشتى به (بنياتى تاك، بنياتى ليك دراو) به ستووه و زياتریش يه كه ميانى به كار هيناوه. له بنياتى وینه تاكه كانيدا شيوازه كانى (ليكچواندن، وه سفى راسته وخۆ، هه ستگۆركى، ئالوگۆركردنى دركپيكرائى) به كار هيناوه. له پوووى چەنديتيشه وه يه كه م و دووه ميانى له وانيتر زياتر به كار هيناوه. له بنياتى وینه ليك دراوه كانيشيدا، شيوازي (كه له كه بوونى وینه) له (ليكچواندن) ليك دراو) زياتر به كار هيناوه.

۳ - سالم له هه مانكاتدا هه م خاوه نى هه ستيكى ناسك بووه و هه ميش بيريكى ورد و قولى هه بووه و هه ر ئەمه ش واى كردووه وینهى هه ستهى و ژيرى جوان و ناوازه بخولقينييت. له پوووى چەنديتيه وه وینه هه ستيه كانى زۆرترن و له پوووى ريزبه ندييه وه هه رپينچ هه سته كانى (بينين، بيستن، بۆنکردن، به ركه وتن، چه ستن) به كار هيناوه. وینه واتاييه كانى له پوووى چۆنيتيه وه له وینه هه ستيه كانى وردتر و ئالۆزترن و له ژير كاريگه رى (شيوازي سه بكي هنديدا) زۆر جار وینه واتاييه كانى به وینهى هه ستهى ده رخسووه.

۴ - له شيعرى سالمدا چەند جۆريك وینه هه ن، كه له پوووى بابته (ناوه رۆك) هوه، له يه ترى جياوازن. له وانه: (وینهى ره مزى)، كه له پوووى چەنديتيه وه له مه دا ره نگه سالم له پيشى شاعيرانى ترى كلاسيكه وه بيت، كه تيباندا ره مزه كانى له (ميژوو، سروشت، ئەفسانه، داستان، ئاين، كلتور) وه رگرتووه. له به ر كۆمه ليك هۆكار، كه پيشتر باسكراون، گه ليك (وینهى ده روونى) يش له شيعرى سالمدا ده بينريت. هه روه ها شاره زايى زۆرى سالم له سه ر ئەفسانه كان به تايه تى پۆژه لاتيه كان واى كردووه گه ليك وینهى ئەفسانه يى له شيعرى سالمدا ببينريت. جگه له وانه سالم خاوه نى بيريكى ورد و دنيايينى تايه ت به خووى بووه، ئەمه ش يارمه تيه رى بووه له خولقاندنى وینهى فه لسه فى بالادا.

۵ - له ديوانى سالمدا گه ليك وینه ده بينين، كه ئاستى بزواتن و جوله يان تيدا سفره و ته نها وه سفى ديمه نه كه ده كهن و كردارى بيهيژيان تيدايه، ياخود خاوه نى كردارى چه قبه ستووى بى جوله ن. به لام له گه ل ئە وه شدا سالم سه ر به بنه ماله يه كى شوڤرشيگير بووه و له خه بات و جوله ي

رژگار یخوازی نەتەوہیی سەردەمی باباندا بەشداربوو و سەرچەمی ڕووداوەکانی ئەو سەردەمە کاریگەرییان لەسەری ھەبوو و دواجاریش ڕۆلیان ھەبوو لە خولقاندنی گەلیک وینەیی ھونەری جولۆدا، کە ھەم ئاستی ھونەرییان لە وینە و ھستاوەکان بەرزترە و ھەمیش ژمارەیان زۆرترە.

٦ - سالم شارەزاییەکی باشی لە ھونەرە ڕوونییییەکاندا ھەبوو و توانیویەتی لە بنیاتی وینەیی داھینراودا سوودی گەورەیان لێوەرگریت. بەپەلەیی یەكەم سوودی لە لیکچواندن وەرگرتوو و بەشی ھەرەزۆری وینە ھونەرییەکانی پێ خولقاندوو و ھەموو جۆرەکانی لیکچواندن بەکارھیناوە. لەدوای ئەویش سوودی لە خواستن و بەتایبەتتر خواستنی ئاشکرا وەرگرتوو و دواتریش درکەیی لە خولقاندنی وینە ھونەرییەکانیدا بەکارھیناوە.

٧ - سالم دوو جۆر سەرچاوەیی لە خولقاندنی وینە ھونەرییەکانیدا بەکارھیناوە، کە ئەوانیش (سەرچاوەیی خودی، سەرچاوەیی بابەتی)ن. توانایەکی باشی ھەبوو لە خولقاندنی ئەو جۆرە وینانەیی سەرچاوەکانیان بیری ورد و ئەندیشەیی داھینەرانی خودی شاعیر خۆیەتی. ئەو وینانەش لە ڕووی چۆنییەتیووە بەزۆری ئەوانەن، کە ناوەرۆکەکیان عەشق و جوانی دلەبەر پەییوہست بە سرووشتوو و ھەندئ لە وینە فەلسەفییەکان و ھەندیککی تر لەو وینانەیی لە ئەنجامی ھەستی نەتەوہیی شاعیروو سەرچاوەیان گرتوو. لە ڕووی چەندییەتیووە سەرچاوە خودییەکان لە سەرچاوە بابەتییەکانی کەمترن.

٨ - لە سەرچاوە بابەتییەکانیشدا، کە سەرچاوەیی خۆمالی بەشیکی گەورەیی پیکدینیت. یەکیک لەو سەرچاوانەش (ئەدەبیاتی پیشین) یان ھاوسەردەمی شاعیرە. سالم توانیویەتی سوود لە شیوازی بنیاتی دروستکردنی وینە ھونەرییەکانی شاعیرانی وەکوو (مەولانا خالد، نالی، کوردی) وەرگریت و ھەندیکجار وینەیی ھاوشیوہیی ئەوانەیی ئەوان دروستبکات. بیگومان سالم کۆپی وینەکانی ئەوانی نەکردوو، بەلکوو زۆرجار گۆرانکاری تیدا کردوون، یان ھەندئ لە ڕەگەزەکانی ئەو وینانەیی لە پەییوہندی نویدا بەکارھیناوەتەو و وینەییەکی تارادەییەکی نوویی خولقاندوو. لە ڕووی چەندییەتیووە ژمارەیی ئەو وینانە زۆر نین.

٩ - لە سەرچاوە خۆمالییەکاندا سوودی لە (کەلەپووری میلی) وەرگرتوو، کە یەکیک لە تەرزەکانی (شیعری فۆلکلۆر)ە. لەمەشیاندا دەستی بۆ (گۆرانی فۆلکلۆر، داستان) بردوو. لە خولقاندنی وینە ھونەرییەکانیدا تارادەییەکی گۆرانییە فۆلکلۆرییەکانی بەشیوہییەکی سادە بەکارھیناوە. لە داستانەکانیشدا زۆرتر سوودی لە ڕۆژھەلاتییەکانی وەکوو (شیرین و فەرھاد، لەیلا و مەجنون، شیخی سەنعان) بییوو و زیاتر ڕەمزی لێوەرگرتوون. لە ڕووی چۆنییەتیووە ئەو وینانەیی داستان بوون بە سەرچاوە بۆیان ئاستی ھونەرییان بەرزترە لەوانەیی شیعری فۆلکلۆری.

١٠ - لە تەرزەکانی تری کەلەپووری میلی، سالم دەستی بۆ (ئەفسانە، پەندی پیشینان، دابونەریت)یش بردوو و وینە و ڕەمز و ڕووداوی لێوەرگرتوون و کردوونی بە سەرچاوەیی خولقاندنی گەلیک وینەیی ھونەریی نایاب. لە ئەفسانەکاندا زیاتر ئەوانەن، کە لە ناو گەلانی

رۆژهلالات بلاون وهكو (عهنقا، سيمورخ، سهمه ندر، چاهي هارووت، ماري زوحاك، خدرى زينده، ئابى حيات، پووبين تن، زهوى و شاخى گا و ماسى... هتد). په ندى پيشينانيش بايه خى گهوره لاي سالم هه بووه و شارهزا بووه له سهري و هه نديكجار وهكوو خويان و هه نديكجاري تر گورانكاري تيداكردون، به لام به گشتى فلهسه فهى پشتى په ندهكاني پاراستووه. ههروهها دابونه ريتهكاني كومه لگاي كورده واري جيگاي سه رنجى سالم بوونه، له وانه (ژنوژنخووزى، راوشكاري، واشه گيرى، هه نديك بيروباوه رى خورافى... هتد) بوون به سه رچاوهى خولقاندنى هه نديك ويتهى هونه ريبى ناوازه. له پرووى چه نديتيشه وه به پلهى يه كه م ئه فسانه ديت، دواى ئه ويش دابونه ريت و ئينجا په ندى پيشينان.

۱۱- سروشت و واقع دو سه رچاوهى ترى خومالي گرنگن بو سالم. شاعير هه نديكجار بو پيشاندانى جوانى سروشتى كوردستان، يان ويژانكردى ئه و سروشته له لايه ن عوسمانيه كانه وه، ياخود پيشاندانى جوانى دلبر له ريگه ي سروشته وه سوودى ليوه رگرتووه. ئه و كاره كته ريكي ديارى به رجه سته كه رى واقيعى ژيانى سه رده مه كه خوى بووه، به تايبه تى بارودوخى سياسى و كومه لايه تى سه رده مى فرمانروايه تى بابانى زور به جوانى له ويته كانيدا نه خشان دووه، به راده يه كه رهنگه هيچ شاعيريكي كلاسيكى نه دوزينه وه وهكوو ئه و بيت له و بواره دا. له پرووى چه نديتيشه وه واقيعى له سروشت زياتر كردووه به سه رچاوهى خولقاندنى ويته هونه ريبه كاني.

۱۲ - سالم دوستى نزيكى ميرانى بابان به تايبه تى (عه بدوللا پاشا، عه زيز به گ) بووه. ئه وهش هاوكار بووه له وهى خوى واقيعال و بينه رى رووداوه ميژوويه كاني سه رده مى ژيانى خوى بووه. ئه و رووداوانهش دهكرى ناوخوى بووبن، له وانه (رووداوه ميژوويه كاني نيوان ميرنشيني بابان و عوسمانيه كان) ياخود دهكرى رووداوى ميژوويى بيانى بن. به هه مان شيوه بو كه سايه تيبه ميژوويه كانيش له ويته مى ميرانى بابان يان كه سايه تى ميژوويى جيهانى، بوون به سه رچاوهى خولقاندنى گه ليك ويتهى هونه رى. له پرووى چه نديتيشه وه رووداوه ميژوويه كان له كه سايه تيبه ميژوويه كان زياتر بووه نه ته سه رچاوهى خولقاندنى ويته هونه ريبه كاني.

۱۳ - ئاين به شيوه يه كى گشتى يه كيكه له و سه رچاوه گرنگانه ي پشت بنياتى ويته هونه ريبه كاني سالم. له وانه له پرووى چه نديتيبه وه (ئاينى ئيسلام) له پيش ئه وانى تره وه ديت، له مه شدا شاعير هه نديكجار ناوه روكى ئايه تيك، يان فه رمووده يه ك، يان وشه يه ك يان ده سته واژه يه ك يان چيروكيكى ليوه رگرتوون و كردوونى به هه وينى خولقاندنى ويتهى هونه رى. له دواى ئه وه (ئاينى مه سيحى) ديت، كه زياتر وشه كاني (عيسا، عيساى مريم، ته رسا، كليسا، پوخسارى مه سيحايى، عيسا نه فه س، چه لپيا، ... هتد) به كار هيتاوه. له دواى ئه ويش (ئاينى يه هوودى) ديت، كه زياتر وشه كاني (مووسا، عه سا، فيرعه ون، هاما، ظولمه تى فيرعه ون، ثوعباني مووسا، كه ليم، مووسا و طور، كيوى طور، طورى سينا، يه هوود، عه ساى مووسا... هتد) به كار هيتاوه. له دواى ئه ويش ئاينى زه رده شتى ديت، كه زياتر وشه كاني (مه جووسى، زه رده شتى، نارى زه رده شتى، زه ند و پازهنده... هتد) به كار هيتاوه.

۱۴ - له سه‌رچاوه‌کانی ئه‌ده‌بی ده‌ورووبه‌ر، ئه‌ده‌بی فارسی کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره و به‌رچاوی له‌سه‌ر شیعر به‌گشتی و وینه‌ی هونه‌ری له‌لای سالم به‌تایبه‌تی هه‌بووه. له دیوانی سالمدا (۱۹) ده‌قی شیعی فارسی هه‌یه و (۲۶) پارچه شیعی تییه‌لکیش (موله‌مه‌ع) ی (کوردی-فارسی) هه‌یه، که سی دانه‌یان فارسییه‌که‌شیان هین خۆین، به‌لام ئه‌وانی تر له‌سه‌ر شیعی شاعیرانی فارس (حافز، سه‌عدی، ئوحه‌دی مه‌راغه‌یی، جامی، شه‌وکه‌ت) هۆنراونه‌ته‌وه، له‌ناو ئه‌وانه‌شدا زۆرتریان له‌سه‌ر شیعی (حافز) بووه. جگه له‌وانه هه‌ندی وینه‌ی شیعی (حافز، سه‌عدی، صائب، که‌لیم...هتد) بوون به‌هه‌وین و سه‌رچاوه‌ی وینه له شیعه‌کانیدا. له شیعی سالمدا گه‌لیک جاریش وشه‌ی فارسی به‌شداره له دروستکردنی وینه‌ی هونه‌ریدا. به‌لام بۆ ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی جگه له به‌کاره‌ینانی هه‌ندیک وشه و زاراوه هه‌ی ئاماژه‌یه‌ک نییه، که سالم به ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی کاریگه‌ر بووبیت و وینه‌ی هونه‌ری شاعیرانی عه‌ره‌ب بووبیت به سه‌رچاوه‌ی خولقاندنی وینه له شیعه‌کانیدا.

سەرچاوهكان

- قورئانی پیرۆز

/۱ کتیب

/۱. کوردی

- ئابادانی، عەبدوللا موبلغی (۲۰۰۴)، میژوویی ئاینی زەردەشت، و: وریا قانیع، چاپی دووهم، خانەیی چاپ و بلاوکردنەوہی قانع، سلیمانی.
- ئادلەر، ئالفەرد (۲۰۰۸)، ناسینی سرووشتی مرۆف، و: سیدو داود عەلی، فرمیسک رزگار محمد، چاپی یەکەم، خانەیی چاپ و پەخشی رینما، سلیمانی.
- ئاشنا، ئومید (۲۰۰۲)، گۆران، نووسین و پەخشان و وەرگیڕاوەکانی، چاپی یەکەم، چاپخانەیی وەزارەتی پەروەردە، ھەولێر.
- ئیزەدی، میھرداد (۲۰۰۲)، ئاین و تایفە ئاینییەکان لە کوردستاندا، و: کامەرەن فەھمی، چاپی یەکەم، بلاوکرەوہی مەکتەبی بیر و ھۆشیاری (ی.ن.ک)، سلیمانی.
- ئیستۆپ، ئانتونی (۲۰۱۹)، نەست لە دەروونشیکاری فرۆید و لاکاندا، و: وەلید عومەر، چاپی یەکەم، چاپخانەیی ناوەندی رەھەند، سلیمانی.
- ئەحمەد، پەخشان عەلی (۲۰۰۹)، شیوازی شیعیری گۆران، چاپخانەیی رەنج، سلیمانی.
- ئەحمەد، خورشید رەشید (۱۹۸۹)، ریبازی رۆمانتیکی لە ئەدەبی کوردیدا، دەزگای رۆشنییری و بلاوکردنەوہی کوردی، بەغدا.
- ئەحمەد، دیلمان قادر (۲۰۲۰)، چەمکی داھینان لە تیروانینی شاعیرانی کورددا (کرمانجی خوارو ۱۹۲۰-۱۹۷۰)، ناوەندی رۆشنییری رەھەند، سلیمانی.
- ئەحمەد، فازیل کەریم و چەند نووسەرێکیتر (۲۰۰۴)، خەیاڵ و رۆح، چەند تیروانینیک بۆ شیعیری کوردی، برۆانە: تیروانینی شیرکو بیکەس بۆ ژن و کۆمەلگا لە قوئاغی بەلندەبیدا، نووسینی: مەھاباد قەرەداخی، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- ئەحمەد، ھەرشەمی، فازیل کەریم، شاسوار و ئەوانی تر (۲۰۰۴)، خەیاڵ و رۆح (چەند تیروانینیک بۆ شیعیری کوردی)، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- ئەحمەدی، بابەک (۲۰۰۸)، ھەقیقەت و جوانی، و: مەسعود بابایی، چاپی یەکەم، چاپخانەیی خانە، دھۆک.
- ئەمین، عەبدولقادر محمد (۲۰۰۲)، وینەیی شیعیری لە ریبازی رۆمانسیی کوردیدا، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- ئەمین، نەوشیروان مستەفا (۲۰۱۲)، بەدەم رینگاوە گولچنین، کتیبی یەکەم، الدار العربیة للعلوم ناشرون، بیروت.
- ئەنوەر، د.کەییوان ئازاد (۲۰۱۲)، میژووی ئاینەکان، چاپی دووهم، چاپخانەیی چوارچرا، سلیمانی.
- امین زکی، محمد (۱۹۳۱)، کورد و کوردستان، جلد (۱-۲-۳)، چاپخانەیی (دار السلام)، بەغدا.

- امین زهکی، محمد (۲۰۰۵)، مشاهیر الكرد وکردستان، بنکهی ژین، السلیمانیه.
- بابان، جهمال (۲۰۱۸)، بابان له میژوودا و گه‌وره پیاوانی بابان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئەندیشه، سلیمانی.
- بارت، رۆلان (۲۰۱۱)، خۆشی دهق، و: محمەد رەحیم ئەحمەدی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- البصیر، د.کامل (۱۹۸۳)، رەخنەسازی میژوو و پەڕه‌وی کردن. چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی (کۆری زانیاری عێراق)، به‌غداد.
- البصیر، د.کامل (۱۹۸۰)، شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و رەخنەسازی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غداد.
- بۆره‌که‌یی، سدیق (۲۰۰۸)، میژووی وێژه‌ی کوردی، به‌رگی دووهم، چاپی دووهم، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- به‌سیر، د.کامل هه‌سه‌ن (۲۰۱۵)، میژووی رەخنەسازی، چاپی یه‌که‌م، ناوه‌ندی خه‌زنه‌نووس، چاپخانه‌ی تاران، تاران.
- به‌صیر، د.کامل حسن (۱۹۸۱)، لاسایکردنه‌وه و رەسه‌نی له رەخنەسازی کوردیدا، گوڤاری (کۆری زانیاری عێراق_ ده‌سته‌ی کورد)، به‌رگی هه‌شته‌م.
- به‌صیر، کامل (۱۹۸۱)، زانستی ئاو‌ه‌لواتا، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، به‌غداد.
- پیربال، د.فه‌ره‌اد (۲۰۰۴)، ریبازه ئەده‌بیه‌کان، چاپی یه‌که‌م، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- تاهیر، محمەد ئەحمەد (۲۰۱۹)، راسپارده به با دا (خویندنه‌وه‌یه‌کی تر بۆ شیعرنامه‌که‌ی نالی و وه‌لامه‌که‌ی سالم)، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی تاران، تاران.
- توفیق، محمد هه‌مه‌صالح (۲۰۰۰)، هۆنراوه و چیرۆکی فۆلکلۆری کورده‌واری، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ئەژین، سلیمانی.
- جه‌عفری، د.عه‌لی ئەکه‌بر (۲۰۱۵)، زه‌رده‌شت و دینی به‌دنیان له‌گه‌ل په‌یامی زه‌رده‌شت، و: هیوا میرزایی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره، له بلاوکراوه‌کانی ناوه‌ندی میژووی جه‌میل رۆژبه‌یانی، تاران.
- جه‌لالی، مصلح مصطفی (۱۹۸۴)، شیخ نوری، ده‌نگی رەسه‌نی شیعر، ده‌زگای رۆشنیبری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، به‌غداد.
- حسین، جه‌بار ئەحمەد (۲۰۰۸)، ئیستاتیقای ده‌قی شیعریی کوردی (کوردستانی عێراق ۱۹۵۰ - ۱۹۷۰)، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- حسین، هه‌ژار فه‌قی سلیمان (۲۰۱۴)، رۆونبێژی له شیعریی مه‌حوی دا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- حوسین، د.هیمداد (۲۰۰۷)، ئەده‌بیاتی فۆلکلۆری کوردی (دهق و لیکۆلینه‌وه)، چاپخانه‌ی شه‌هید ئازاد هه‌وارامی، هه‌ولێر.
- حوسین، د.هه‌فال ئەبوه‌کر (۲۰۱۰)، پێگه‌ی ریبازی رۆمانتیکی له شیعریی کوردیدا، چاپخانه‌ی له‌ریا، سلیمانی.

- حیلمی، رەفیع (٢٠١٠)، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، چاپی دووهم، دەزگای چاپ و پەخشی ئاراس، هەولێر.
- حەمە بۆر، محمد مستەفا (٢٠١٠)، دیوانی کوردی، چاپی یەكەم، بەرگی یەكەم، بڵاوکراوەی ئاراس، هەولێر.
- حەمەد، پەخشان ساییر (٢٠١٢)، رەمز لە شیعری هاوچەرخی کوردی کرمانجی خوارووی کوردستانی عێراقدا (١٩٧٠-١٩٩١)، چاپی یەكەم، چاپخانەی حاجی هاشم، هەولێر.
- حەمەكەریم، حەمەسەعید (١٩٨٦)، دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، دار الحرية للطباعة، بەغداد.
- حەوێزی، دەریا جەمال (٢٠٠٩)، وینەی پوونبێژی لە کۆمەڵە شیعری (شەهید بە تەنیا پیاسە دەکات) ی قوبادی جەلیزادەدا، دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوی سلیمانی، سلیمانی.
- خال، شیخ محمد (٢٠٠٧)، پەندی پیشینان، چاپی چوارەم، دەزگای سەر دەم، سلیمانی.
- خەزاعی، د.خەسەرەو (٢٠١٢)، گاتاکان، سروودە ئاهوراییەکانی زەر دەشت، و: هادی محەمەدی، چاپی یەكەم، دەزگای چاپ و پەخشی سەر دەم، سلیمانی.
- خەزەندەر، د.مارف (١٩٨٤)، لەبابەت میژووی ئەدەبی کوردییەوه، چاپی یەكەم، چاپخانەی (المؤسسة العراقية للدعاية والطباعة)، بەغدا.
- خەزەندەر د.مارف (٢٠١٠)، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی سێیەم، چاپی دووهم، چاپخانەی ئاراس، هەولێر.
- خەزەندەر، د.مارف (٢٠١٠)، میژووی ئەدەبی کوردی، بەرگی یەكەم، چاپی دووهم، چاپخانەی ئاراس، هەولێر.
- خەیات، کاروان عوسمان، (٢٠١٢)، بەشیک لە دیوانی سالم لەبەر رۆشنایی کەشکۆلی سەبیدەلی و نەجمەدین مەلا، پێداچوونەوه و پیشەکی: د.عەبدوللا ئاگرین، چاپی یەكەم، چاپخانەی چوارچرا، هەولێر.
- دیوانی سالم (١٣٩٦) ئیسماعیل کەسنەزانی، پێداچوونەوه: کامیل کەسنەزانی، چاپی یەكەم، ئالای پووناک، سنه.
- دیوانی سالم (١٩٣٣)، کوردی و مەریوانی، چاپخانەی ایتام، بەغدا.
- دیوانی سالم (١٩٧٢)، گیوی موکریانی، چاپی دووهم، چاپخانەی کوردستان، هەولێر.
- دیوانی سالم (٢٠١٥)، ساغکردنەوه و لیکدانەوه: مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس و فاتیح عەبدولولکەریم و محەمەدی مەلا کەریم، بەرگی (١،٢)، ئامادەکردن: سدیق سالیح، بنکە ی ژین، سلیمانی.
- دیوانی کوردی (٢٠١٠)، لیکۆلینەوهی: محمد مستەفا (حەمەبۆر)، دوو بەرگ، چاپی یەكەم، دەزگای ئاراس، هەولێر.
- دیوانی گۆران (١٩٨٠)، سەرجهمی بەرهمی گۆران، کۆکردنەوه و ئامادەکردن و پەراویزی: محەمەدی مەلاکەریم، بەرگی یەكەم، چاپخانەی کۆری زانیاری عێراق، بەغداد.

- دیوانی نالی (۱۹۷۶)، ساغکردنه وه و لیکدانه وه: مهلا عهبدولکه ریمی مودهرریس و فاتیح عهبدولولکه ریم و محهمه دی مهلا که ریم، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا.
- دهشتی، د.عوسمان (۲۰۲۱)، سالمی ساحیبقران (باس و لیکۆلینه وه)، چاپخانه ی رۆژهللات، ههولیر.
- رسول، شوکریه (۱۹۸۹)، ئەدهبی کوردی و هونه رهکانی ئەدهب، زانکۆی سه لاهه دین، چاپخانه ی خویندنی بالا، ههولیر.
- ریچ، کلاودیۆس جهیمس (۱۹۹۲)، گهشتی ریچ بۆ کوردستان ۱۸۲۰، و: محهمه د حه مه باقی، تهویریز.
- رهسوول، د.شوکریه (۲۰۰۸)، ئەدهبی فۆلکلۆری کوردی، چاپی یه کهم، چاپخانه ی موکریانی، ههولیر.
- رهسوول، د.عیزه دین مسته فا (۱۹۷۹)، لیکۆلینه وه ی ئەدهبی فۆلکلۆری کوردی، چاپی دووهم، چاپخانه ی زانکۆی سلیمانی، سلیمانی.
- زامدار، مهحمود (۲۰۰۹)، بۆنی هه لالان دئ (گۆرانی فۆلکلۆری کوردی)، چاپی دووهم، دهزگای ئاراس، ههولیر.
- سابیر، د. په ریز (۲۰۰۶)، رهخنه ی ئەدهبی کوردی و مه سه لهکانی نویکردنه وه ی شیعر، چاپی یه کهم، بلاوکراوه ی ئاراس، ههولیر.
- سالح، ره فیق (۲۰۰۵)، یادگاری لاوان و دیاری لاوان، چاپخانه ی شقان، سلیمانی.
- سالهیی، موعته سه م (۲۰۰۷)، ئەدهب و هونه ر، چاپی یه کهم، دهزگای چاپ و بلاوکردنه وه ی سلیمانی، سلیمانی.
- سجادی، علاءالدین (۱۹۷۱)، میژووی ئەدهبی کوردی (میژوو، ئەدهب، زانیاری)، چاپی دووهم، چاپخانه ی معارف، به غداد.
- سیاپۆش (۱۹۳۳)، شاعیره کانمان، یادگاری لاوان، چاپخانه ی کهرخ، به غداد.
- سه جادی، عه لئه دین (۱۹۶۷)، ئەدهبی کوردی و لیکۆلینه وه له ئەدهبی کوردی، چاپخانه ی معارف، به غداد.
- سه جادی، عه لئه دین (۲۰۱۹)، خو شخوانی (گوزاره کاری، ره وانکاری، جوانکاری)، چاپی یه کهم، بلاوکردنه وه ی کوردستان، سنه.
- سه عید، د.ناز ئەحمه د (۲۰۱۷)، دهنگی مسته فابه گی کوردی له شیعر ی کلاسیکی کوردیدا، چاپی یه کهم، چاپخانه ی گهنج، سلیمانی.
- سه فی زاده، سدیق بۆره کهیی (۲۰۰۸)، میژووی ویژه ی کوردی، بهرگی دووهم، چاپی دووهم، بلاوکراوه ی ئاراس. ههولیر.
- شناوی، أحمد (۱۹۶۷)، زه ردهشت، و: شاکر فتاح، چاپخانه ی سلمان الاعظمی، به غداد.
- شیوا، بابه شیخ مه ردۆخ رۆحانی (۲۰۱۱)، میژووی ناودارانی کورد (عارفان، زانیان، ویژه وانان، شاعیران)، چاپی یه کهم، ئەکادیمیای کوردی، ههولیر.
- شه ورۆ، فازیل (۲۰۱۴)، ره هه ندهکانی خه ون له شیعر ی کوردیدا، چاپخانه ی حاجی هاشم. ههولیر.

- عارف، د.محمد نوری (۲۰۰۹)، فەرھەنگی دیوانی شاعیران (نالی، سالم، کوردی)، چاپی دووہم، بلاوکر اوہی ئاراس، ھەولێر.
- عوسمان، د.رہئوف (۲۰۲۱)، عەزیزبەگی بابان لە ئەستانە ی سالمی ساحیبقراندا، چاپی یەكەم، دەزگای جەمال عیرفان، چاپخانە ی تاران، سلیمانی.
- عومەر، د.موحسین (۲۰۱۲)، فەرھەنگە ئەدەبی، چاپخانە ی ھەمدی، سلیمانی.
- عیسا، ھاوژین سلێوہ (۲۰۰۹)، بنیاتی وینە ی ھونەری لە شیعری شیرکۆ بیکەسدا، چاپی یەكەم، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- عەبدوللا، د.ئیدریس (۲۰۱۰)، شیواز و شیوازگەری، چاپی یەكەم، چاپخانە ی رۆژھەلات، ھەولێر.
- عەلی، د.دلشاد (۱۹۹۸)، بنیاتی ھەلبەست لە ھونراوہی کوردیدا، چاپی یەكەم، چاپخانە ی رەنج، سلیمانی.
- عەلی، د.دلشاد (۲۰۰۷)، دیلان و تاقیکردنەوہی شیعری، چاپی یەكەم، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- فەیزی بەگ، ئەمین (۱۹۸۳)، ئەنجومەنی ئەدیبان، چاپخانە ی کۆری زانیاری عێراق، بەغداد.
- قادر، د.خانزاد عەلی (۲۰۱۲)، زمانی شیعری حاجی قادری کۆیی و مەحوی و شیخ رەزای تالەبانی، چاپخانە ی حاجی ھاشم، ھەولێر.
- قەرەداغی، محمد عەلی (۲۰۱۰)، بەرکوئیک لە خەرمانی شیعری سالم، (چەپکیک شیعری بلاونەکراوہی سالم، پاشکوویەکی دیوانی نالی)، بلاوکر اوہی ئاراس، ھەولێر.
- قەرەداغی، محەمەد عەلی (۲۰۰۹)، ھەنگاوێک لەسەر رینگای لیکۆلینەوہی (دیوانی سالم) دا، ئەکادیمیای کوردی، ھەولێر.
- کاکێ، ھەمە نوری عومەر (۲۰۰۸)، شیواز لە شیعری کلاسیکی کوردیدا، چاپی یەكەم، چاپخانە ی تیشک، سلیمانی.
- کاکە ی فەلاح (۱۹۸۰)، کاروانی شیعری نوێی کوردی، بەرگی یەكەم، چاپخانە ی حسام، بەغداد.
- کاکەیی، ھەردەوێل (۲۰۰۸)، پەندی پیشینان و قسە ی نەستەقی شەبەک، چاپی یەكەم، ئینستیتیوتی کەلەپوری کورد-دھۆک، چاپخانە ی ئاراس، ھەولێر.
- کریم، د. ئازاد عبدالواحد (۲۰۱۷)، شیعرییەتی دەق (مەودایەک بۆ ناساندنی زمان)، چاپی یەكەم، کەرکوک.
- گەردی، د. سەردار ئەحمەد ھەسەن (۲۰۰۴)، بنیاتی وینە ی ھونەری لە شیعری کوردیدا (۱۹۷۰-۱۹۹۱)، چاپی یەكەم، دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- گەردی، د.عەزیز (۱۹۷۲)، رەوانبیزی لە ئەدەبی کوردی دا، بەرگی(یەكەم)، چاپی یەكەم، چاپخانە ی(دارالجاحظ)، بەغدا.

- گهرمیانی، د.عادل (۲۰۰۴)، وینه‌ی بابته‌ی له شیعره‌کانی گوران و سه‌یابدا (لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکاری ره‌خنه‌ییه)، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- ماردن، ئورایزن سویت (۲۰۰۸)، سه‌رکه‌وتنی بیر، و: رینباز مسته‌فا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی راند، سلیمانی.
- الماضی، شکری (۲۰۱۰)، تیوری ئه‌ده‌ب، و: سه‌ردار ئه‌حمده‌ه‌سه‌ن گهردی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی ماردین، هه‌ولیر.
- محمود، د.فازیل (۲۰۰۷). سروشت له شیعره‌ی گوراندا، چاپی (یه‌که‌م)، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- محهمه‌د، مه‌سعود (۲۰۰۷)، چه‌پکیک له گولزاری نالی، چاپی دووهم، بلاوکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.
- مسته‌فا، د.ئیدریس عه‌بدووللا (۲۰۱۱)، لایه‌نه ره‌وانبێژییه‌کان له شیعره‌ی کلاسیکی کوردیدا، به‌نمونه‌ی هه‌مدی و حاجی قادری کۆبی، بلاوکراوه‌ی ئه‌کادیمیای کوردی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولیر.
- موکری، کامهران (۱۹۸۴)، ئه‌ده‌بی فولکلۆری کوردی، به‌شی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولیر.
- میراوده‌لی، د.که‌مال (۲۰۰۵)، فه‌لسه‌فی جوانی هونه‌ر (ئێستاتیکا)، چاپی دووهم، خانه‌ی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی قانع، سلیمانی.
- میرزا توفیق، د.ئافان عه‌لی (۲۰۱۳)، فه‌ره‌هنگی شیعره‌کانی سالم له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌ده‌بی فارسیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی، سلیمانی.
- مه‌لازاده، د. رپیوار محمد (۲۰۱۹)، شیوازاناسی له ئه‌ده‌بدا (هیللی شیوازی گشتی له " ده‌قی شیعره‌ی، چیرۆک، رۆمان" دا)، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر.
- مه‌لازاده، د.رپیوار محمد (۲۰۲۰)، تیوری ئه‌ده‌بی (ده‌قی شیعره‌ی کوردی له تیوری ئه‌ده‌بیدا)، چاپی یه‌که‌م، ناوه‌ندی رۆشنییری ئاویر، هه‌ولیر.
- مه‌ولود، د.عه‌بدووللا خدر (۲۰۰۴)، لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له شیعره‌ی هه‌مدی، چاپی یه‌که‌م، به‌رپوه‌به‌رایه‌تی چاپخانه‌ی رۆشنییری، هه‌ولیر.
- مه‌ولود، ریزان سالح (۲۰۰۹)، ئه‌ندیشه‌ی شیعره‌ی له نیوان رینبازی کلاسیک و رۆمانتیکی کوردی له کرمانجی خواروودا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی شه‌هاب، هه‌ولیر.
- هوراس (۱۹۷۹)، هونه‌ری شیعر، و: حمید عزیز، چاپخانه‌ی (الزمان)، به‌غدا.
- هیرقیو و ویلیه‌م، دانیال، ژان پۆل (۲۰۰۸)، ئایین چیبیه؟ (پروژه‌ی تیگه‌ستن و راقه‌کردنی ئاین)، وه‌رگیزان و لیکدانه‌وه‌ی: عادل باخه‌وان، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- هه‌وری، أ.ب (۱۹۷۴)، شیعره‌ی کۆن و نوێ، ده‌زگای هاوکاری بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.

- ابراهيم، د.صاحب خليل (٢٠٠٠)، الصورة السمعية في الشعر العربي قبل الاسلام، من منشورات اتحاد الكتاب العرب.
- ابن الزمكاني (١٩٦٤)، التبيان في علم البيان، تحقيق: أحمد مطلوب وخديجة الحديثي، بغداد.
- ابن سينا (١٩٨٩)، رسالة حي بن يقظان، تحقيق ميكائيل بن يحيى المهراني، طبعة ليدن، مطبعة بريل.
- ابن قتيبة (١٩٨٢)، الشعر والشعراء، تحقيق وشرح أحمد شاكر، الجزء الاول، دارالمعارف.
- ابن منظور (١٩٩٩)، لسان العرب، تصحيح: امين محمد عبدالوهاب، محمد الصادق العبيدي، الجزء السابع، ط ٣، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- أبو رضا، د.سعد (١٩٨١)، الاتجاه النفسي في نقد الشعر العربي اصوله و قضاياها، مكتبة المعارف، الرياض.
- أرسطو (١٩٥٣)، فن الشعر، تحقيق عبدالرحمن بدوي، دار النهضة المصرية، القاهرة.
- أرسطو (١٩٧٧)، فن الشعر، ترجمة وتقديم وتعليق: د.ابراهيم حماده، مكتبة لانجلو المصرية، القاهرة.
- أرسطو، طاليس (١٩٨٠) الخطابة، ترجمة: د.عبدالرحمن بدوي، دار الرشيد للنشر، بغداد.
- اسماعيل، الدكتور عز الدين (٢٠٠١)، الادب وفنون (دراسه ونقد)، دار الفكر العربي، القاهرة.
- اسماعيل، د. عز الدين (١٩٩٤)، الشعر العربي المعاصر (قضاياها وظواهره الفنية والمعنوية)، ط ٥، مكتبة الاكاديمية، القاهرة.
- اسماعيل، د.عز الدين (١٩٨١)، التفسير النفسي للأدب، ط ٤، ناشر دار العودة، الاسكندرية.
- اسماعيل، د.عز الدين (١٩٨٤)، التفسير النفسي للأدب، ط ٤، الناشر مكتبة غريب، القاهرة.
- أطميش، د.محسن (١٩٨٢)، دير الملاك، دراسة النقدية للظواهر الفنية في الشعر العراقي المعاصر، دار الرشيد للنشر، بغداد.
- الامام، غادة (٢٠١٠)، جماليات الصورة - جاستون باشلار، ط ١، التنوير للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت.
- أمون، جال (٢٠١٣)، الصورة، ترجمة: ريتا الخوري، ط ١، المنظمه العربية للترجمة، بيروت.
- أمين، أحمد (١٩٨٣)، النقد الادبي، ط ٥، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة.
- أمين، أحمد (٢٠١٢)، النقد الادبي، ناشر مؤبيرة هنداوي للتعليم والثقافة، القاهرة.
- بدوي، عبدالرحمان (١٩٧٩)، افلاطون، دار العلم والمطبوعات الكويت، بيروت.
- البصير، د.كامل (١٩٨٧)، بناء الصورة الفنية في البيان العربي، المجمع العلمي العراقي، بغداد.
- بطل، علي (١٩٨١)، الصورة في الشعر العربي حتى اخر القرن الثاني الهجري، ط ٢، دارالاندلس للطباعة والنشر والتوزيع، الاندلس.
- البطل، علي (١٩٨٠)، الصورة في الشعر العربي حتى آخر القرن الثاني الهجري، الطبعة الاولى، دار الاندلس، الاندلس.
- بكار، د.يوسف حسين (١٩٧٩) البناء الفني في القصيدة العربية، القاهرة.
- البيطار، هدية (٢٠١٠)، الصورة الشعرية عند خليل حاوي، ط ١، دار الكتب الوطنية، أبوظبي.
- الترمذي، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاك (٢٠١٤)، سنن الترمذي، تحقيق: محمود محمد نصار، مركز البحوث و التقنية المعلومات، دار التأصيل، القاهرة.
- تليمة، د. عبدالمنعم (١٩٨٣)، مقدمة في نظرية الادب، ط ٢، دار العودة، بيروت.
- تليمة، عبدالمنعم (١٩٨٧)، مداخل الى علم الجمال الادبي، طبعة الثانية، الدار البيضاء.
- التميمي، كاظم هاني (٢٠٠٣)، شعر أبي عبدالله بن الحداد الاندلسي (دراسة غنية)، كلية التربية، جامعة بغداد، بغداد.
- التونجي، د. محمد (١٩٩٩)، العجم المفصل في الادب، الجزء الاول، ط ٢، دار الكتب العلمية، بيروت.

- جاحظ، ابي عثمان عمرو بن بحر (١٩٩٨)، البيان والتبيين، تحقيق وشرح: عبدالسلام محمد هارون، ج ١، ط ٧، مطبعة المدني، القاهرة.
- الجاحظ، ابي عثمان (١٣٣٢هـ)، البيان والتبيين، الجزء الاول والثانى والثالث في مجلد واحد، تحقيق ومراقبة طبع: محب الدين الخطيب، مطبعة الجمالية، القاهرة.
- الجاحظ، ابي عثمان (١٩٦٥)، الكتاب الحيوان، بتحقيق وشرح: عبدالسلام محمد هارون، الجزء الاول الطبعة الثانية، شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولادخ بمصر.
- الجرجاني، أبى بكر عبدالقاهر (١٩٨٤)، دلائل الاعجاز، قرأه وعلق عليه: محمود محمد شاكر.
- الجرجاني، عبدالقاهر (١٩٩١)، أسرار البلاغة، قرأه وعلق عليه: محمود محمد شاكر، الطبعة ١، مطبعة المدني، القاهرة.
- الجهني، د.زيد غانم (١٤٢٥هـ)، الصورة الفنية في المفضليات (أنماطها وموضوعاتها ومصادرها وسماتها الفنية)، ط ١، الجزء الاول، الجامعة الاسلامية بالمدينة المنورة، عمادة البحث العلمي، المدينة المنورة.
- حمدان، أحمد (٢٠٠٨) دلالات الوان في شعر نزار قباني، جامعة نجاح الوطنية، كلية الدراسات العليا.
- حمدان، فاطمة سعيد (١٩٨٩)، مفهوم الخيال (ووضيفته فى النقد القديم والبلاغه)، جامعة أم القرى، كلية العربية.
- الخال، يوسف (١٩٧٨)، الحداثة في الشعر، ط ١، دار الطليعة، بيروت.
- الخطيب، د.حسام (١٩٧٢)، الادب الاوروبى، ب ط، مكتبة اطلس، دمشق.
- الخليل، د.سمير (٢٠١٤)، محاولات التجديد في شعر أحمد الصافي النجفي، ط ١، دار بغداد للطباعة والنشر والتوزيع، بغداد.
- الداية، د.فايز (١٩٩٦)، جماليات الاسلوب (الصورة الفنية في الادب العربي)، ط ٢، دار الفكر المعاصر، بيروت.
- ذياب، محمد علي (٢٠٠٣)، الصورة الفنية فى شعر الشماخ، ط ١، تصدرها وزارة الثقافة المملكة الاردنية الهاشمية، عمان.
- الرباعي، عبدالقادر (٢٠٠٩)، الصورة الفنية في النقد الشعري، دار جرير للنشر والتوزيع، الاردن.
- الرباعي، عبدالقادر (١٩٩٨)، في تشكل الخطاب النقدي (مقاربات منهجية معاصرة)، الطبعة الاولى، الاهلية للنشر والتوزيع، عمان.
- الربيعي، محمود (١٩٩٨)، فى نقد الشعر، دار غريب للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة.
- رسول، د.عزالدين مصطفى (٢٠١٠)، الواقعية في الادب الكردي، الطبعة الثانية، من منشورات ئاراس، أربيل.
- الزهاوي، مؤيد أمجد (٢٠٠٧)، الصورة الشعرية فى نقد الشعر العربي القديم فى ضوء الفكر الفلسفي، جامعة بغداد، مجلس كلية الاداب.
- سارتر، جان بؤل (بئى سأل)، ما الأدب، ترجمة: الدكتور محمد غنيمى هلال، دار نهضة مصر للطبع والنشر، القاهرة.
- السعدنى، د.مصطفى (١٩٨٧)، التصوير الفنى فى شعر محمود حسن اسماعيل، الناشر (المعارف بالاسكندرية)، الاسكندرية.
- السكاكى، أبى يعقوب يوسف ابن ابي بكر (١٩٨٧)، مفتاح العلوم، ضبطة و كتب هوامشة وعلقعليه: نعيم زرزور، طبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت.
- سي دي-لوييس (١٩٨٢)، الصورة الشعرية، ترجمة: أحمد نصيف جنابي، مالك ميرى، سلمان حسن ابراهيم، دار الرشيد للنشر، منشورات وزارة الثقافة والاعلام، بغداد.
- الشايب، احمد (١٩٩٤)، أصول النقد الادبى، ط ١٠، مكتبة النهضة المصرية، قاهره.
- صالح، بشرى (١٩٩٤)، الصورة الشعرية في النقد العربي الحديث، ط ١، الدار البيضاء، المركز الثقافي العربي، بيروت.
- ضيف، د. شوقي (١٩٧٦)، في النقد الادبي، ط ٤، دار المعارف، القاهرة.

- الطاهر، د. على جواد (١٩٧٩)، مقدمة في النقد الادبي، الطبعة الاولى، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت.
- طبانة، د. بدوى (١٩٨٤)، قضايا النقد الادبي، دار المريخ، الرياض.
- الطرابولى، د. محمد ساير (٢٠٠٥)، المكان فى الشعر الاندلسى (من عصر المرابطين حتى نهاية الحكم العربى ٤٨٤هـ - ٨٩٧هـ)، ط ١، الناشر (مكتبة الثقافة الدينية)، القاهرة.
- الطربولى، د. محمد (٢٠٠٥)، الاعمى التطللى، شاعر عصر المرابطين (دراسة موضوعية فنية)، ط ١، الناشر مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة.
- عباس، د. احسان (١٩٥٩)، فن الشعر، ط ٢، دار الثقافة، بيروت.
- عبدالتواب، د. صلاح الدين (١٩٩٥)، الصورة الادبية فى القرآن الكريم، ط ١، شركة ابو الهول للنشر، القاهرة.
- عبدالله، د. محمد (١٩٨١)، الصورة والبناء الشعري، دار المعارف، القاهرة.
- العسكري، أبى هلال الحسين (١٩٥٢)، كتاب الصناعتين (الكتابة والشعر)، تحقيق: على محمد البجاوى، محمد ابوالفضل ابراهيم، ط ١، دار اخياء الكتب العربية.
- عصفور، د. جابر (١٩٩٢)، الصورة الفنية فى التراث النقدي والبلاغي عند العرب، ط ٣، المركز الثقافي العربي، بيروت.
- علوش، د. سعيد (١٩٨٥)، معجم المصطلحات الادبية المعاصرة (عرض و تقديم و ترجمة)، ط ١، الدار البيضاء، بيروت.
- غزوان، د. عناد (١٩٩٤)، مستقبل الشعر وقضايا نقدية، ط ١، دار الشؤون الثقافية عامة، بغداد.
- فضل، د. صلاح (١٩٩٨)، نظرية البنائية فى النقد الادبي، ط ١، دار الشروق، القاهرة.
- قاسم، د. محمد و ديب، د. محى الدين (٢٠٠٨)، علوم البلاغة، المؤسسة الحديثة للكتاب، لبنان.
- القاضى الجرجاني (١٩٦٦)، الوساطة بين المتنبي و خصومة، ط ١، تحقيق و شرح: محمد ابو الفضل ابراهيم و على محمد البجاوى، مطبعة عيسى اليابى الحلبي وشركاء.
- قدامة بن جعفر، أبى فرح (١٣٠٣ هـ)، كتاب نقد الشعر، الطبعة الاولى، مطبعة الجوائب، قسطنطينية.
- القزويني، الخطيب (٢٠٠٣)، الايضاح فى علوم البلاغة (المعانى والبيان والبديع)، وضح حواشية: ابراهيم شمس الدين، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، بيروت.
- الكاتب البغدادي، قدامة بن جعفر (١٩٦٣)، نقد الشعر، تحقيق: كمال مصطفى. مصر، مكتبة الخانجى.
- كبابه، د. وحيد (١٩٩٩)، الصورة الفنية فى شعر الطائيين بين الانفعال و الحس، منشورات اتحاد الكتاب العرب.
- لاين منظور (بى سأل)، لسان العرب، كامل المجلدات، دار المعارف، القاهرة.
- محمد، الولي (١٩٩٠)، الصورة الشعرية فى الخطاب البلاغي والنقدي، المركز الثقافي العربي، بيروت.
- المختاري، زين الدين (١٩٩٨)، مدخل الى نظرية النقد النفسى (سيكولوجية الصورة الشعرية فى نقد العقاد)، مطبعة اتحاد الكتاب العرب، دمشق.
- المرعي، د. فواد (١٩٩٦)، المدخل الى الادب الاوربية، ط ٢، منشورات جامعة حلب، حلب.
- مسعود، زكية (١٩٩٩)، الصورة الفنية فى شعر ابن المعتز، ط ١، منشورات جامعة قار يونس، بنغازي.
- مكاوى، د. عبدالغفار (١٩٧٨)، قصيدة وصورة، الشعر والتصوير عبر العصور، المجلس الوطنى للثقافة والفنون والادب، كويت.
- نوفل، د. نبيل (١٩٩٣)، العلاقات التصويرية بين الشعر العربى والفن الاسلامى، مركز الدلتا للطباعة، الاسكندرية.
- هلال، د. محمد غنيمى (١٩٩٧)، النقد الادبي الحديث، دار نهضة مصر للطباعة و النشر و التوزيع، القاهرة.

- هلال، محمد غنیمی (بی سأل)، دراسات ونماذج فی مذاهب الشعر ونقده، نهضة مصر.
- الیافی، د. بنیم (۱۹۸۲)، مقدمة لدراسات الصورة الفنية، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق.
- یعقوب، د. امیل . عاصی، د. میثال (۱۹۸۷)، المعجم المفصل فی اللغة والادب، المجلد الاول، الطبعة الاولى، دار العلم للملایین، بیروت.

۱/ ۳. فارسی

- ال. گورین، ار. ویلینگهام، ویلفرد، جان (۱۳۷۷)، راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ترجمه: زهرا میهن خواه، انتشارات اطلاعات، تهران.
- بوشهر، واحد (۱۳۹۳)، بررسی صور خیال در اشعار محمود مشرف ازاد تهرانی، فصل نامه تحقیقاتی تعلیمی و غنایی زبان و ادب فارسی، شماره پیاپی: بیست و دوم، دانشگاه ازاد اسلامی
- دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۷)، لغت نامه، ۱۵ جلد، چاپ دوم، مؤسسه لغت نامه دهخدا: تهران.
- دیوان کلیم کاشانی (۱۳۶۹)، با مقدمه: پرتو بیضائی، باتصحیح: بیژن ترقی، چاپ دوم، از انتشارات: چاپخانه حیدری، تهران.
- شمیسا، د. سیروس (۱۳۷۳)، کلیات سبک شناسی، چاپ دوم، چاپخانه رامین، انتشارات فردوس.
- طنوس، د. وهیب (۱۹۹۳)، نظام التصوير الفني في الادب العربي، منشورات جامعة حلب، حلب.
- فرهنگ اشعار صائب (۱۳۷۳)، جلد اول، تالیف: احمد گلچین معانی، چاپ دوم، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپخانه سپهر، تهران.
- کدکنی، د. محمد شفیعی (۱۳۷۵)، صور خیال در شعر فارسی، چاپ ششم، مؤسسه انتشارات آگاه، تهران.
- کلیات سعدی (۱۳۹۷)، مشرف الدین مصلح بن عبدالله سعدی شیرازی، براساس نسخه محمد علی فروغی، چاپ دوم، انتشارات فرهنگ جامع، چاپ و صحافی: فرازاندیش سبز، تهران.
- مبارک و حیدری، د. وحید، فرحناز (۱۳۸۹)، صور خیال در شعر شفیعی کدکنی، نامه پارس، شماره ۵۴.
- محمدی، محمد حسین (۱۳۹۴)، کارکرد عنصر عاطفه و خیال در شعر موسوی گرمارودی، مجموعه مقاله‌های دهمین همایش بین المللی ترویج زبان و ادب فارسی ۴-۶ شهریورماه، دانشگاه محقق اردبیلی.
- معین، د. محمد (۱۳۶۰)، فرهنگ فارسی، ۶ جلد، چاپ چهارم، انتشارات امیر کبیر، تهران.
- مهدوی فر، سعید (۱۳۹۵)، فرهنگنامه صور خیال در دیوان خاقانی، چاپ اول، انتشارات زوار، تهران.
- یاحقی، د. محمد جعفر (۱۳۹۱)، فرهنگ اساطیر و داستان وارها، چاپ چهارم، مؤسسه فرهنگ معاصر، تهران.

۱/ ۴. ئىنگلىزى

- Barry, Conlon (2010), Imagery in Literature, introduction to literature 125, ENG, November 29.
- Connell, J (1913), STUDY OF POETRY, The John Stratton Gilman Memorial Fund, Norwood, Mass, U. S. A, JOHNS HOPKINS UNIVERSITY.
- Cuddon, J.A (1999), Dictionary of LITERARY TERMS & LITERARY THEORY, (revised by C.E. Preston), PENGUIN BOOKS, London.
- Lewis, C. Day (1961), The Poetic image, Tenth impression, The AIDEN Press, London.

۱/ ۵. پووسى

- Аверинцев, С. С. (1996), РИТОРИКА И ИСТОКИ ЕВРОПЕЙСКОЙ ЛИТЕРАТУРНОЙ ТРАДИЦИИ, Школа «ЯЗЫКИ РУССКОЙ КУЛЬТУРЫ», Москва.
- Алексеев, Михаил (1986), РУССКАЯ ЛИТЕРАТУРА И ЗАРУБЕЖНОЕ ИСКУССТВО, АКАДЕМИЯ НАУК СССР, ИЗДАТЕЛЬСТВО «НАУКА», Москва.
- Аминева, В.Р (2014), Теория литературы, Конспект лекций, Институт Филологии и межкультурной коммуникации, Кафедра русской литературы и методики преподавания, Казань.
- Арнольд, Ирина (2002), Стилистика, Современный английский язык: учебник для студентов лингвистических вузов и факультетов иностранных языков, Издательство «Наука», Москва.
- Артамонова, Е.И. и другие (2018), ЯЗЫК И АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ, МАНПО, Москва.
- Астахова, А.М. и Базанов, В.Г. (1960), РУССКИЙ ФОЛЬКЛОР МАТЕРИАЛЫ И ИССЛЕДОВАНИЯ, том V. ИЗДАТЕЛЬСТВО (АКАДЕМИИ НАУК. СССР), Москва.
- Барковская, Нина (2010), поэзия серебряного века, Издание 3-е, дополненное, Екатеринбург.
- Барт, Ролан (1989), ИЗБРАННЫЕ РАБОТЫ (Семиотика, Поэтика), Перевод: Г. К. КОСИКОВА, Редакция литературы по гуманитарным наукам, МОСКВА.
- Бахтин, Михаил (1975), ВОПРОСЫ ЛИТЕРАТУРЫ И ЭСТЕТИКИ, ИССЛЕДОВАНИЯ РАЗНЫХ ЛЕТ, (Художественная литература), Москва.
- Бахтин, Михаил (1982), ФОРМАЛЬНЫЙ МЕТОД В ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИИ, SILVER AGE PUBLISHING, НЬЮ-ЙОРК.
- Бахтин, Михаил (2002), ПРОБЛЕМЫ ПОЭТИ ДОСТОЕВСКОГО, WERDEN-VERLAG, МОСКВА.
- Бахтин, Михаил. (2000), Фрейдизм Формальный метод в литературоведении, Марксизм и философия языка, "Лабиринт, МОСКВА.
- Безруков, А.Н. (2009), ВВЕДЕНИЕ В ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ, Издание пятое, Бирск. гос. соц.-пед. Акад, Бирск.
- Безруков, Алексей (2016), ИСТОРИЯ ЗАРУБЕЖНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ Античность, Средние века, Возрождение), Башкирский государственный университет, БФБашГУ, Бирск.

- Белинский, Виссарион (1981), Избранные статьи [Текст], Детская литература, 224, Москва.
- Белянин, В.П (2003), Психолингвистика, Флинта, Москва.
- БЕРТЕЛЬС, АНДРЕЙ (1935), ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ОБРАЗ В ИСКУССТВЕ ИРАНА IX-XV веков, (Слово изображение), «Восточная литература» РАН, Москва.
- Борев, Юрий (2002), Эстетика, «Высшая школа», Москва.
- Борис Михайлович (1961), СТАТЬИ О ЛЕРМОНТОВЕ, Академии наук СССР, Ленинград.
- Борисов, Б.Н (2013), ОСНОВЫ ТЕОРИИ ЛИТЕРАТУРЫ, «МОСКОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ПУТЕЙ СООБЩЕНИЯ», МИИТ, Москва.
- Бородина, Наталья (2018), Языковое воплощение поэтического образа (на материале американской поэзии XX века), «Уральский государственный педагогический университет», Институт иностранных языков, Екатеринбург.
- Бразговская, Е. Е. (2019), Семиотика Языки и коды культуры, Учебник и практикум для академического бакалавриата, Юрайт, Москва.
- Брик, Осип. и Поливанов, Евгений (1919), петроград, лештукого 13.
- Будаев, Э.В., Чудинов, А.П. (2006), Метафора в политическо минтердискурсе, Урал. гос. пед. ун-т, Екатеринбург.
- Бураго, Дім Дмитра (2013). НАУКОВА СПАДЩИНА О.О. ПОТЕБНІ У СЛОВ'ЯНСЬКОМУ КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ, НАН України, Київ.
- Ваганов, В. Г. и другой (1978), МИФ Фольклор ЛИТЕРАТУРА, (НАУМ), ЛЕНИНГРАД.
- Валгина, нина (1998), Теория текста: учебное пособие, Изд-во МГУП «Мир книги», Москва.
- Василькова, Я.В. и Кисилиера, М.Л.(2010), ПОЭТИКА ТРАДИЦИИ, Санкт-Петербургский государственный университет, ЕВРОПЕЙСКИЙ ДОМ, САНКТ-ПЕТЕРБУРГ.
- Вербицкая, Людмила. и другие (2017), ТЕКСТ КУЛЬТУРЫ И КУЛЬТУРА ТЕКСТА, РОПРЯЛ, Санкт-Петербург.
- ВИКТОР, ШКЛОВСКИЙ (1929), О ТЕОРИИ ПРОЗЫ, ИЗДАТЕЛЬСТВО (ФЕДЕРАЦИЯ), МОСКВА.
- Виноградов, Виктор (1927), К построению теории поэтического языка, В кн. Поэтика, Сб. статей, III. J I.
- Виноградов, Виктор (1959), О языке художественной литературы, Гослитиздат, Москва.
- Виноградов, Виктор (1963), Стилистика, Теория поэтической речи, Поэтика, Изд-во АН СССР, Москва.
- Винокур, Григорий (1990), ФИЛОЛОГИЧЕСКИЕ ИССЛЕДОВАНИЯ (ЛИНГВИСТИКА И ПОЭТИКА), (НАУКА), АКАДЕМИЯ НАУК СССР ОТДЕЛЕНИЕ ЛИТЕРАТУРЫ И ЯЗЫКА, МОСКВА.
- Винокур, Григорий (1991), О языке художественной литературы, Высшая школ, Москва.
- Волков, И.Ф. (1995), Теория литературы: учеб. пособие для студентов и преподавателей, Просвещение, Москва.

- волошинов, В. К (1993), (М. М. Бахтин) МАРКСИЗМИ ФИЛОСОФИЯ ЯЗЫКА. «Лабиринт», Москва.
- Выготский, Лев (1968), ПСИХОЛОГИЯ ИСКУССТВА, Издательство «Искусство», Москва.
- Гаспаров, Михаил (1987), Роман Якобсон РАБОТЫ ПО ПОЭТИКЕ, ПРОГРЕСС, МОСКВА.
- Гегель, Георг (1968), Эстетика в 4-х томах, Т. 2. [Текст], Искусство, 426с, Москва.
- Гегель, Георг (1968), ЭСТЕТИКА, Перевод: Столпнер, Б. Г. В 4-х ТОМАХ Том 1-й, СССР, Искусство, Москва.
- Гегель, Георг (1969), ЭСТЕТИКА, Перевод: Столпнер, Б. Г. В 4-х ТОМАХ Том 2-й, СССР, Искусство, Москва.
- Гегель, Георг (1971), ЭСТЕТИКА, Перевели: Чернышев, Б. С. и други, В 4-х ТОМАХ, Том 3-й, СССР, Искусство, Москва.
- Гегель, Георг (1973), ЭСТЕТИКА, Перевели: С. Васильев и други, В 4-х ТОМАХ, Том 4-й, СССР, Искусство, Москва.
- Гей, Николай и Мясников (1983), КОНТЕКСТ, 1982 Литературно-теоретические исследования, ИЗДАТЕЛЬСТВО (НАУКА), МОСКВА.
- Горшков, Александр (2018), ЯЗЫК КАК МАТЕРИАЛ СЛОВЕСНОСТИ (XXI НАУЧНЫЕ ЧТЕНИЯ), «Литературный институт имени А. М. Горького» Кафедра русского языка и стилистики, «Центральная универсальная научная библиотека имени Н. А. Некрасова», Москва.
- Гринцер, П. А. (1983), ВОСТОЧНАЯ ПОЭТИКА (Специфика художественного образа) ИНСТИТУТ МИРОВОЙ ЛИТЕРАТУРЫ им. А. М. ГОРЬКОГО, АКАДЕМИЯ НАУК СССР, МОСКВА.
- Доманина. С.А., Хазина. А.В. (2014), СРАВНИТЕЛЬНАЯ МИФОЛОГИЯ, ФГБОУ ВПО, Нижний Новгород.
- Домашнев, А.И. и други (1989), Интерпретация художественного текста [Текст], Просвещение.192, Москва.
- Дубровская С. А. и други (2016), М. М. БАХТИН В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ, МАТЕРИАЛЫ VI МЕЖДУНАРОДНЫХ САРАНСКИХ БАХТИНСКИХ ЧТЕНИЙ, ПОСВЯЩЕННЫХ 120-ЛЕТИЮ СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ УЧЕНОГО, МОРДОВСКОГО УНИВЕРСИТЕТА, САРАНСК.
- Евтюгина, А. А. (2019), РУССКИЙ ЛЕКЦИЙ ЯЗЫК И КУЛЬТУРА РЕЧИ, РГПШУ, Екатеринбург.
- Егорова, Людмила (2014), ИСТОРИЯ РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ XX ВЕКА ПЕРВАЯ ПОЛОВИНА, Издательство «ФЛИНТА», Москва.
- Жерар, Женетт (1998), Фигуры, том 1- 2, ИЗД.ВО.ИМ, собашниковых, Москва.
- Жирмунский, Виктор (1928), ВОПРОСЫ ТЕОРИИ ЛИТЕРАТУРЫ, Статьи 1916—1926, (АС АДЕМІА), ЛЕНИНГРАД.
- Жирмунский, Виктор (1979), СРАВНИТЕЛЬНОЕ ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ (ВОСТОК И ЗАПАД), (НАУКА), ЛЕНИНГРАД.
- Иванов, Вячеслав (2003), ЕВРАЗИЙСКОЕ ПРОСТРАНСТВО Звук, слово, образ, МОСКОВСКИЙ государственный университет им, М. В. ЛОМОНОСОВА, МОСКВА.

- Ильин, Евгений (2009), Психология творчества, креативности, одаренности, СПб, Питер.
- Камалова, Алла (2019), ЭМОЦИИ КАК ПРЕДМЕТ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ИЗУЧЕНИЯ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКОГО ЯЗЫКА), Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, PRZEGLĄD WSCHODNIOEUROPEJSKI X/2. с 349–360.
- Карпов, Д. Л.(2015), ВВЕДЕНИЕ В ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ (Учебное пособие), Ярославский государственный университет им. П. Г, Демидова, ЯрГУ, Ярославль.
- Кассирер, Э. и Якобсон (1990), ТЕОРИЯ МЕТАФОРЫ, Переводы под редакцией: Н.Д. АРУТЮНОВОЙ и М.А. ЖУРИНСКОЙ, Вступительная статья и составление Н.Д. АРУТЮНОВОЙ, (ПРОГРЕСС), МОСКВА.
- Киров Е.Ф. и другие (2017), Риторика и культура речи в современном научно-педагогическом процессе и общественно-коммуникативной практике, Сборник материалов XXI Международной научной конференции по риторике, 1–3 февраля 2017 г, ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ИНСТИТУТ РУССКОГО ЯЗЫКА им. А.С, ПУШКИНА, Москва.
- Кожин, А. Н (1985), Структура функционирование поэтического текста, «НАУКА» СССР, МОСКВА.
- Кононенко, Б.И. (2003), Большой толковый словарь по культурологии [Текст], Вече, 512с, Москва.
- Константин, Баршт (2019), ИСКУССТВО И РЕВОЛЮЦИЯ: СТО ЛЕТ СПУСТЯ, Издание осуществлено при финансовой поддержке Министерства образования, науки и технологического развития Республики Сербии, Белград.
- Коротких, А.В. (2007), ОСНОВЫ ТЕОРИИ ЛИТЕРАТУРЫ УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКИЙ КОМПЛЕКС, «Полоцкий государственный университет» ОСНОВЫ ТЕОРИИ, «ПГУ», Новополоцк.
- Крошнева, М. Е. (2007), ТЕОРИЯ ЛИТЕРАТУРЫ, УЛЬЯНОВСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ТЕХНИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ УЛГТУ, УЛЬЯНОВСК.
- Крупчанова Л. М.(2005), Введение в литературоведение, Издательство Оникс, 416, Москва.
- Крылов, Василий (2005), РУССКАЯ СИМВОЛИСТСКАЯ КРИТИКА: ГЕНЕЗИС, ТРАДИЦИИ, ЖАНРЫ, КАЗАНСКИЙ ФЕДЕРАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ ИНСТИТУТ ФИЛОЛОГИИ И МЕЖКУЛЬТУРНОЙ КОММУНИКАЦИИ ИМ, ЛЬВА ТОЛСТОГО, Казань.
- Кузьминой, О.В. (2005), Риторика Учебно-методическое пособие для студентов вечерней и заочной форм обучения, СПб ГУ ИТМО, Санкт-Петербург.
- Кучукова З. А. и другие (2015), НАЦИОНАЛЬНЫЕ ОБРАЗЫ МИРАВ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ КУЛЬТУРЕ, МАТЕРИАЛЫ Международной научной конференции, посвященной 85-летию со дня рождения литературоведа, философа, культуролога Г.Д. Гачева (1929–2008), КАБАРДИНО-БАЛКАРСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ им. Х. М, БЕРБЕКОВА.
- Лавкрафта и Бирса, А.Г. (2018), Семантика художественного символа на материале Г.Ф, Выпускная квалификационная работа, «Уральский государственный педагогический университет»,ФГБОУ, Екатеринбург.
- Левинтон, Георгий (2017), СТАТЬИ О ПОЭЗИИ РУССКОГО АВАНГАРДА, Unigrafia, Helsinki.

- Левит, Светлана и другие (2004), Жак Маритен, Творческая интуиция в искусстве и поэзии, РОССПЭ, Москва.
- Лидия, Гинзбург (1974), О ЛИРИКЕ, ИЗДАНИЕ ВТОРОЕ, СССР по делам издательств, Ленинград.
- Лотман, Юрий (1972), анализ поэтического текста (структура стиха), (просвещение), ленинград.
- Лотман, Юрий (1996), О поэтах и поэзии: Анализ поэт текста, Искусство-СПб, 846с, Санкт-Петербург.
- Лотман, Юрий (1998), Структура художественного текста, (Искусство – СПб), Москва.
- Лукашевская, Я. Н. (2010), Понятие «художественный образ» и проблемы его изучения в первобытном искусстве [Электронный ресурс], Я. Н. Лукашевская, Блог Археология.РУ, Режим доступа: http://www.archaeology.ru/stone/st_lib_00.html (02.07.2010), свободный. – Загл. с экрана. – Яз. рус.
- Малыгиной И.В. и Зориловой Л.С. (2015), Эстетика и теория искусства, Московский государственный институт культуры, Москва.
- Маркина, Наталья (2017), Художественный образ Индии в оригинале и переводе (на примере романа Грегори Дэвида Робертса «Шантарам»), Челябинск, «ЮЖНО-УРАЛЬСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ГУМАНИТАРНО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ» (ФГБОУ ВО- ЮУрГГПУ).
- Мясников, Александр (1974), Образ [Текст], Словарь литературоведческих терминов, Просвещение. С. 241-24, Москва.
- Николаев, Андрей (2011), Основы литературоведения: учебное пособие для студентов филологических специальностей, ЛИСТОС, 255 с, Иваново.
- Николюкин, Александр (2001), литературная энциклопедия терминов и понятий, НПК.Интелвак, Москва.
- Ожегов С.И., Шведова Н.Ю (1994), Толковый словарь русского языка, 4-е изд, АЗЪ, Масква.
- Озерова Е.Г.(2017), ОБРАЗНОЕ ПРОСТРАНСТВО ПРОЗАИЧЕСКИХ ТЕКСТОВ И.А. БУНИНА, «БЕЛГОРОДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ», (БелГУ), БЕЛГОРОД.
- Пархоменко, И. Т. И Радугин, А. А. (2001), Культурология в вопросах и ответах для зачетов и экзаменов: учеб. Пособие, Центр, 336, Москва.
- Поплавская, И. А. (2010), ТИПЫ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ПОЭЗИИ И ПРОЗЫ В РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ ПЕРВОЙ ТРЕТИ XIX «ТОМСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ», в.Издательство Томского университета, ТОМСК.
- Попова, З. Д. И Стернин, И. А. (2007), ОБЩЕЕ ЯЗЫКОЗНАНИЕ, Издание второе, ВОРОНЕЖСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ, Восток – Запа, Москва.
- Поспелов, Геннадий (1988), введение в литературоведение, высшая школа, Москва.
- Потебня, Александр (1914), О НЕКОТОРЫХЪ СИМВОЛЬ ВЪ СЛАВЯНСКОЙ НАРОДНІЙ ПОЭЗИ, ВТОРОЕ ИЗДАНИЕ, МИРНЫЙ ТРУДЪ, ХАРЬКОВЪ.
- Потебня, Александр (1976), ЭСТЕТИКА И ПОЭТИКА, Редакционная коллегия: Председатель :м. Ф. Овсянников и другие, Издательство «Искусство», МОСКВА.

- Потебня, Александр (1989), Мысль и язык, Составление, подготовка текста и примечания ТОПОРКОВА, А. Л., «Правда», Москва.
- Потебня, Александр (1990), Теоретическая поэтика, Высшая школа, Москва.
- Пригарина, Наталья (2011), МИР ПОЭТА, МИР ПОЭЗИИ (Статьи и эссе), Институт востоковедения РАН, Москва.
- Роднянская И. Б. и Кожин В. В. (1968), Образ, Краткая литературная энциклопедия, Гл. ред. А. А. Сурков. Со., Энцикл, Москва.
- Рубинштейн, Сергей (1946), Мастера психологии, Основы общей психологии, (изд. 2-е), Янко Слава, 720 с, Питер.
- Сергун, Яна (2014), ОБРАЗЫ НАСЕКОМЫХ В ПОЭЗИИ XIX ВЕКА, Дипломная работа, (Алтайская государственная академия образования имени В.М. Шукшина), Бийск.
- Серикова, Т. Ю (2010), ПРОБЛЕМА ХУДОЖЕСТВЕННОГО ОБРАЗА В ИСКУССТВОВЕДЕНИИ, ВЕСТНИК Челябинской государственной академии культуры и искусств, 4 (24). С (95 – 98).
- слюсарева, Наталья (1982), Лингвистика речи и лингвистика текста, Аспекты общей и частной лингвистической теории текста, (наука), Москва.
- Соколов, Александр (1964), Художественный образ в лирике Лермонтова, (Творчество М. Ю. Лермонтова: 150 лет со дня рождения, 1814—1964), Наука, Москва.
- Соколов, Александр (1968), ТЕОРИЯ СТИЛЯ, Издательство «Искусство», Москва.
- Соколов, Юрий (2007), РУССКИЙ ФОЛЬКЛОР, 34е издание, МГУ им. М.В. Ломоносова, Москва.
- Солганик, Григорий (1987), Значение слова и представление, (Семантика слова и синтаксической конструкции), Воронеж.
- Солодилова, И.А. (2004), смысл художественного текста, словесный образ как актуализатор смысла, (на примере романов Р.Музиля "Смятения воспитаника Тёрлеса" и " человек без свойств", Оренбургский государственный университет, Оренбург.
- Стернин, И.А. (1985), Лексическое значение слова в речи, Воронеж.
- Стернин, И.А. и Розенфельд, М.Я.(2008), Слово и образ, (Научное издание), (Истоки), 243 с, Воронеж.
- Сухих С.И. (2001), «ТЕХНОЛОГИЧЕСКАЯ» ПОЭТИКА ФОРМАЛЬНОЙ ШКОЛЫ, КиТиздат, Нижний Новгород.
- Сухих, С.И. (2001), ПСИХОЛОГИЧЕСКОЕ ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ Д.Н. ОВСЯНИКО-КУЛИКОВСКОГО, «КиТиздат», Нижний Новгород.
- Сычева, С. Г. (2000), Проблема символа в философии, Томского Университета, Томск.
- Тамарченко Н.Д. (1999), Теоретическая поэтика, Понятия и определения, 291с, Москва.
- Тамарченко, Н.Д (2008), ПОЭТИКА, СЛОВАРЬ АКТУАЛЬНЫХ ТЕРМИНОВ И ПОНЯТИЙ, Кулагиной Intrada, Москва.
- Тимофеев, Л.И. и Тураев, С.В. (1974), Словарь литературоведческих терминов, «Просвещение», Москва.
- Титаренко, Инна (2005), ЭСТЕТИКА (Учебное пособие), Изд-во ТРТУ, Таганрог.

- Томашевский, Борис (1996), ТЕОРИЯ ЛИТЕРАТУРЫ ПОЭТИКА, АСПЕНТ ПРЕСС, Москва.
- Томилиной, Елены (2018), ЛЕКСИЧЕСКОЕ СВОЕОБРАЗИЕ ПОЭТИЧЕСКИХ ТЕКСТОВ М. ХЛЕБНИКОВОЙ, «БЕЛГОРОДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АЦИОНАЛЬНЫЙ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ», НИУ (БелГУ), БЕЛГОРОД.
- Тынянов, Юрий (1924), ПРОБЛЕМА СТИХОТВОРНОГО ЯЗЫКА, « АСАДЕМІА », ЛЕНИНГРАД.
- Тынянов, Юрий (1977), ПОЭТИКА ИСТОРИЯ ЛИТЕРАТУРЫ КИНО, ИЗДАТЕЛЬСТВО (НАУКА), МОСКВА.
- Тынянов, Юрий (1993), Литературный факт, (Высшая школа), Москва.
- Тюпа, Валерий (2009), АНАЛИЗ ХУДОЖЕСТВЕННОГО ТЕКСТА, 3-е издание, Издательский центр «Академия», Москва.
- Ушакова, Т. Н. (2011), РОЖДЕНИЕ СЛОВА ПРОБЛЕМЫ ПСИХОЛОГИИ РЕЧИ И ПСИХОЛИНГВИСТИКИ, Издательство «Институт психологии РАН, Москва.
- Фарино, Ежи (2004), ВВЕДЕНИЕ В ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ (Учебное пособие), Издательство РГПУ им. А. И. Герцена, Санкт-Петербург.
- Фомина М.И. (1978), современный русский язык, Лексикология, Высшая школа, 256 с, Москва.
- Фрейденберг, Ольга (1998), МИФ И ЛИТЕРАТУРА ДРЕВНОСТИ, Второе издание, Янко Слава, Москва.
- Фрейденберг, Ольга (1998), МИФ И ЛИТЕРАТУРА ДРЕВНОСТИ, Второе издание, Янко Слава, Москва.
- Хализев, Валентин (2004), Теория литературы, учебник– 5-е изд, испр. и доп, Высш, Шк, Москва.
- Халтрин-Халтурина, Елена (2011), ПОЭЗИЯ ВООБРАЖЕНИЯ” В АНГЛИИ КОНЦА XVIII –НАЧАЛА XIX В, (СТИЛЕВАЯ ДИНАМИКА В ЭПОХУ РОМАНТИЗМА), ИНСТИТУТ МИРОВОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ИМ, А. М. ГОРЬКОГО РАН, Москва.
- Ханифович, Галиев (2007), Изучение художественного образа в условиях взаимодействия литературы и живописи, муниципальное общеобразовательное учреждение (Гимназия №2 с. Бураево), Бураево.
- Чернец, Л. В. и др (1999), Введение в литературоведение, Литературное произведение: основные понятия и термины, Наука, 556 с, Москва.
- Шахбаз, Самир (2010), ОБРАЗ И ЕГО ЯЗЫКОВОЕ ВОПЛОЩЕНИЕ (на материале английской и американской поэзии), АВТОРЕФЕРАТ, «Московский государственный университет имени М. В. Ломоносова», Москва.
- Шехурдина Т. А. (2018), РИТОРИКА (Конспект лекций), РОССИЙСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ ТРАНСПОРТА (МИИТ), МОСКВА.
- Шкловский, Виктор (1990), Гамбургский счет, Статьи, воспоминания, эссе (1914-1933), Советский писатель, Москва.
- Шпет, Густав (2006), Внутренняя форма слова: Этюды и вариации на темы Гумбольта, Изд. 3-е. Академия Фундаментальных Исследований, 216 с, МОСКВА.

- Штайн, К.Э. и Петренко, Д.И. (2011), Филология: История Методология Современные проблемы, Ставропольский государственный университет, ФИЛОЛОГИЧЕСКАЯ КНИГА (С Г У), Ставрополь.
- Штокмар, М.П. (1933), БИБЛИОГРАФИЯ РАБОТ ПО СТИХОСЛОЖЕНИЮ, ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ.
- Эйхенбаум, Борис (1987), О ЛИТЕРАТУРЕ, (РАБОТЫ РАЗНЫХ ЛЕТ), СОВЕТСКИЙ ПИСАТЕЛЬ, МОСКВА.
- Эпштейн, Михаил (1990), ПРИРОДА, МИР, ТАЙНИК ВСЕЛЕННОЙ Система пейзажных образов в русской поэзии, «Высшая школа», Москва.
- Якобсон, Роман (1996). ЯЗЫК И БЕССОЗНАТЕЛЬНОЕ. МОСКВА. «ГНОЗИС». МОСКВА.
- Якобсон, Роман (2011), ФОРМАЛЬНАЯ ШКОЛА И СОВРЕМЕННОЕ РУССКОЕ ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИЕ, (РФФИ), МОСКВА.
- Якобсон, Роман (1977), Поэзия грамматики и грамматика поэзии, москва.
- Якобсон, Роман (1983), В ПОИСКАХ СУЩНОСТИ ЯЗЫКА, Семиотика, С.102-117, Москва.
- Якобсон, Роман (1996), ЯЗЫК И БЕССОЗНАТЕЛЬНОЕ, «ГНОЗИС»,
- Янбаева, Эльвина (2017), Художественный образ писателя и его лингвистическая репрезентация в романе «Искушение» («Atonement») Йена Макьюэна (Ian MacEwan), «ЮЖНО-УРАЛЬСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ГУМАНИТАРНО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ»(ФГБОУ ВО (ЮУрГГПУ), Челябинск.

۲/ نامہی زانکوی (ئەکادیمی)

۱/۲. کوردی

- ئەحمەد حەمە، هیتلەر (۲۰۰۱)، وینەیی شیعیری لای نالی، نامەیی ماستەر، کۆلیژی ئاداب، زانکوی سەلاحەدین.
- ئەحمەد، ریحان رەسول (۲۰۱۷)، شیوازی شیعیری (حەریق)، نامەیی ماستەر، فاکەلتی ئاداب، زانکوی سۆران.
- امین، عبدالقادر (۲۰۰۰) وینەیی شیعیری لە رییازی پۆمانتیکی کوردیدا. کۆلیژی زمان، زانکوی سلیمانی، سلیمانی.
- حسن، عطا رشید (۲۰۱۲)، بنیاتی دەق لە درامای کوردیدا (۱۹۷۰-۱۹۹۱ راپەرین)، نامەیی دکتۆرا، فاکەلتی پەرۆردە/کەلار، زانکوی سلیمانی.
- حەمەکریم، هۆگر (۲۰۱۷)، وینە لە تاقیکردنەوهی شیعیری عەبدوللا پەشیودا، نامەیی ماستەر، کۆلیژی پەرۆردە، زانکوی راپەرین.
- سعید، نوزاد وقاص (۱۹۹۱)، شیعیری نیشتمانی سالم (۱۸۰۵-۱۸۶۹)، نامەیی ماجستیر، کۆلیجی ئاداب، زانکوی سەلاحەدین.
- عثمان، نوزت أحمد (۱۹۹۱)، پووینیژی لە شیعیری کلاسیکی کوردیدا، بە نموونەیی مەلای جەزیری و نالی، نامەیی ماستەر، کۆلیجی ئاداب، زانکوی سەلاحەدین.

- عهبدورپهحمان، عهبدولسهلام (٢٠٠٦)، وينهى هونهرى له شيعرى (شيخ نورى شيخ صالح) دا، نامهى دكتورا، كوليتى زمان، زانكوى سليمانى.
- عهبدولپهحمان، عهبدولسهلام سالار (٢٠٠٠)، هونهرى رهوانبيتلى له شيعرى (نالى) دا، نامهى ماستر، كوليتى زمان، زانكوى سليمانى.
- عهزىز، سامان جهلال (٢٠١٠)، شيعرى گوران و چهكى ئيمهيجيزم، نامهى ماستر، كوليتى زمان، زانكوى سليمانى.
- غفور، شتوقئهحمده (٢٠١٥)، بنياتى هزرى و هونهرى لهشيعرهكانى "صابرى" دا، نامهى ماستر، كوليتى زمان، زانكوى سهلاحهدين.
- كهريم، فههاد قادر (٢٠٠٩)، بنياتى وينه له شيعرهكانى حهמידا، نامهى دكتورا، كوليتى زمان، زانكوى سليمانى.
- مستهفا، خهليل ئيبراهيم (٢٠٠٩)، شيعرييهتى دهق به نمونهى شيعره كوردييهكانى (مهوى)، نامهى ماستر، كوليتى زمان، زانكوى سهلاحهدين.

٢ / ٢. عهرهبى

- احمدى، عمر خليل (١٩٩٦)، البناء الشعرى عند ابن زيدون، رسالة الماجستير، كلية التربية، جامعة النبار.
- بابكر، مركز (٢٠٠٠)، لصورة فى الاتجاه الواقعي فى الشعر السودانى الحديث (دراسة الاسلوبية)، رسالة دكتوراه، كلية اللغة العربية، الجامعة الاسلامية العالمية اسلام اباد.
- البدرانى، حسين عليوي (٢٠٠٥)، الصورة الشعرية عند شعراء البديع، رسالة الماجستير، كلية التربية، جامعة ديالى.
- بوعمار، كريمة. ز. يونس (٢٠٠٢)، الصورة فى شعر السياب (أنشودة المطر أنموذجا)، رسالة الماجستير، كلية الاداب العربى و اللغات، جامعة الجزائر.
- الجبورى، جاسم، ثامر محمد (١٩٨٧)، الصورة الشعرية عند شوقى، رسالة الماجستير، كلية الاداب، جامعة بغداد.
- الحمداء، جمال (٢٠١٠)، التصوير البيانى فى شعر جران العود النميرى، رسالة الماجستير، كلية اللغة العربية، جامعة أم القرى.
- حمدان، سهام (٢٠١١)، الصورة الشعرية فى شعر ابن الساعاتى، رسالة الماجستير، عمادة الدراسات العليا، جامعة الخليل.
- دمنهورى، غادة عبدالعزيز (١٤٢٢هـ)، الصورة الاستعارية فى شعر طاهر زمخشري، رسالة الماجستير، كلية اللغة العربية، جامعة أم القرى.
- راشد، عطا (٢٠٠٨)، كتاب البديع فى وصف الربيع (دراسة تحليلية فنية)، رسالة الماجستير، كلية التربية، الجامعة المستنصرية.
- رمضان، يحيى (٢٠١٣)، الصورة الفنية فى شعر الفتوحات الاسلامية فى عهد الخلفاء الراشدين، رسالة الماجستير، كلية الاداب، الجامعة الاسلامية-غزة.
- الروخان، محمد (١٩٨٨)، الصورة الشعرية عند العميان فى العصر العباسى، رساله الماجستير، كليه اللغة العربية، جامعه أم القرى.
- السلمى، سليم بن ساعد (٢٠٠٩)، الصورة الفنية فى شعر الخنساء، رسالة الماجستير، كلية اللغة العربية، جامعة مؤتة.
- صبح، على (١٩٧٣)، الصورة الادبية فى شعر ابن الرومى، رسالة دكتوراه، كلية اللغة العربية، جامعة الازهر.

- الطالب، خالد (٢٠٠٧)، الصورة الادبية وخصائصها اللغوية بين البلاغيين والاسلوبيين، رسالة الدكتوراه، كلية الاداب واللغات، جامعة الجزائر يوسف بن خدة.
- طه الطائي، رفل (٢٠٠٥)، الصورة الشعرية عند الجواهري، رسالة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة المستنصرية.
- عبدالله، كاوه اسماعيل (٢٠٠٨)، الصورة الشعرية في شعر ابن حمديس، رسالة ماجستير، كلية التربية، جامعة السليمانية.
- العزاوي، محمد عباس (٢٠١٠)، القيم الجمالية في شعر العصر العباسي حتى نهاية القرن الرابع الهجري (دراسة بلاغية)، رسالة دكتوراه، كلية التربية، جامعة بغداد.
- العكيدي، محمد (٢٠٠٥)، الصورة في شعر المولدين حتى نهاية القرن الثالث الهجري، رسالة الماجستير، كلية التربية، جامعة الانبار.
- عواد، احمد (٢٠٠٧)، الصورة الفنية في أدب الرافعي النثري، رسالة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة المستنصرية.
- غيلان، حيدر (٢٠٠٣)، الصورة الشعرية في النقد العربي الحديث في ضوء تأثير النقد الانجليزي، رسالة الدكتوراه، كلية الاداب، جامعة بغداد.
- فارس، لزهرة (٢٠٠٥)، الصورة الفنية في شعر عثمان لوصيف، رسالة الماجستير، كلية الاداب واللغات، جامعة منتوري - قسنطينة.
- الفهداوي، سلام عبدفياض (١٩٩٨)، شعر الحكيم (أبي الصلت أمية بن عبدالعزيز الداني ٤٦٠ - ٥٢٩)، رسالة الماجستير، كلية تربية للبنات، جامعة الانبار.
- كروش، فيروز (٢٠١١)، الصورة الشعرية في ديوان عاشق من فلسطين لمحمود درويش، رسالة الماجستير، كلية الاداب واللغات، جامعة منتوري-قسنطينة.
- الكنان، دلال هاشم كريم (٢٠٠٩)، الصورة الشعرية في شعر الغزل العذري في العصر الاموي، رسالة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة بغداد.
- محمد، اواز (١٩٩٩)، الصورة الفنية في شعر عبدالوهاب البياتي، رسالة الماجستير، مجلس كلية اللغات، جامعة السليمانية.
- الملكي، أحمد سلمى (٢٠٠٦)، الصورة الفنية في شعر الراعي النميري (دراسة تحليلية نقدية)، رسالة الماجستير، كلية اللغة العربية، جامعة أم درمان الاسلامية كلية الدراسات العليا.
- موسى، صاحب رشيد (٢٠٠٣)، الصورة البيانية في الشعر الاندلسي عصر المرابطين والموحدين ٤٨٤ هـ - ٦٦٨ هـ، رسالة دكتوراه، كلية التربية، جامعة الانبار.
- النصراوي، كريم جاسم (١٩٩٠)، شعر علماء الاندلس في القرن الرابع الهجري اتجاهاته وسماته، رسالة الماجستير، كلية التربية، جامعة بغداد.
- نصيرة، بلحسيني (٢٠٠٦)، الصورة الفنية في القصة القرآنية (قصة سيدنا يوسف- عليه السلام- نموذجاً)، رسالة الماجستير، كلية الاداب و العلوم الانسانية و العلوم الاجتماعية- قسم اللغة العربية و ادبها، جامعة أبي بكر بلقايد- تلمسان.
- الوائلي، رعدنا عبود (١٩٩٢)، رثاء المدن في الشعر الاندلسي عهد الموحدين، رسالة الماجستير، كلية الاداب، جامعة الموصل.
- ياخي، ربح (٢٠١٦)، الصورة الشعرية في ديوان سعال ملائكة متعبين ل " خالد بن صالح"، رسالة الماجستير، كلية الاداب واللغات، جامعة محمد بوضياف بالمسيلة.

٣/٢. فارسي

- سلاجقه، طاهره (١٣٩٣)، صورته خيال در غزليات خواجهي كرمانى، استاد راهنمار: دكتور هوشمند اسفنديار پور، ماسترنامه، دانشگاه ازاد بردسير اسلامى.

- مظفری، علیرضا (۱۳۷۵)، صوره خیال در دیوان حافظ، به راهنمایی: دکتور محمد جاوید، دکتور وحیدیان کامیار، پایان نامه دوره دکتری، مشهد، دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتور علی شریعتی.

۴ / ۲. پروسی

- Азбукина, Алла (2001), Образ-символ "соловей" в русской поэзии XIX века. Автореферат, диссертации на соискание учёной степени кандидата филологических наук, КАЗАНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ, Казань.
- Борисова, Екатерина (2010), Художественный образ в английской литературе XX века: типология–лингвопоэтика – перевод- диссертация на соискание ученой степени доктора филологических наук. Самара.
- Гладилина, И.В. (2019), СЛОВО: сборник научных работ студентов, магистрантов и аспирантов, Тверь, (Тверской государственный университете).
- Кругликова, Галина (2002), ПРОБЛЕМА ЧЕЛОВЕКА В ФИЛОСОФИИ ИММАНУИЛА КАНТА И ФИЛОСОФСКО-ПЕДАГОГИЧЕСКИХ КОНЦЕПЦИЯХ РУССКИХ МЫСЛИТЕЛЕЙ ВТОРОЙ ПОЛОВИНЫ XIX – ПЕРВОЙ ТРЕТИ XX ВЕКА, Диссертация на соискание ученой степени кандидата философских наук, Нижневартковский государственный педагогический институт, Нижневартковск.
- Львов, Василий (2014), ЛИТЕРАТУРНАЯ КРИТИКА ФОРМАЛЬНОЙ ШКОЛЫ (Ю.Н. ТЫНЯНОВ, В.Б. ШКЛОВСКИЙ, Б.М. ЭЙХЕНБАУМ), Диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук, Московский государственный университет имени М. В. Ломоносова, Москва.
- Надежкин, Алексей (2015), КОРНЕВОЙ ПОВТОРВ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ РЕЧИ М.И. ЦВЕТАЕВОЙ, Диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук, «Нижегородский государственный университет им. Н.И. Лобачевского», Нижний Новгород.
- Наумова, Наталья (2009), ЯЗЫКОВЫЕ СРЕДСТВА СОЗДАНИЯ ОБРАЗА П. И. ЧИЧИКОВА (НА МАТЕРИАЛЕ ПОЭМЫ Н. В. ГОГОЛЯ «МЕРТВЫЕ ДУШИ»), Автореферат, диссертации на соискание ученой степени кандидата филологических наук, Киров «Вятский государственный гуманитарный университет»
- Плотников, Иван (2019), МЕТАФОРИЧЕСКИЕ МОДЕЛИ И ИХ ПЕРЕВОДЧЕСКИЕ ТРАНСФОРМАЦИИ В ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ: ЛИНГВОКОГНИТИВНЫЙ АСПЕКТ, Диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук, Уральский государственный педагогический университет, Екатеринбург.
- Стручалина, Галина. (2018), ПЕРЦЕПТИВНАЯ МЕТАФОРА В РУССКОЙ ЯЗЫКОВОЙ КАРТИНЕ МИРА: ДИНАМИКА И ЛИНГВОПРАГМАТИЧЕСКИЙ ПОТЕНЦИАЛ, ДИССЕРТАЦИЯ на соискание учёной степени кандидата филологических наук, «БЕЛГОРОДСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ». Белгород.
- Хвостова, Анастасия (2014), ХРИСТИАНСКИЕ ОБРАЗЫ-СИМВОЛЫ В ПРОЗЕ Б.К, ЗАЙЦЕВА. Магистерская диссертация. Алтайская государственная академия образования имени В.М. Шукшина, (ФГБОУ ВПО «АГАО»), Бийск.

- Хрусталева, Анна (2018), МЕТОДЫ РУССКОЙ ЛИТЕРАТУРНОЙ КРИТИКИ ПЕРВОЙ ТРЕТИ XX ВЕКА, Диссертация на соискание ученой степени доктора филологических наук, Саратовский национальный исследовательский государственный университет имени Н.Г. Чернышевского, Саратов.
- Шелестюк, Елена. (1998), Семантика художественного образа и символа (на материале англоязычной поэзии XX века), Диссертация на соискание ученой степени кандидата филологических наук, МОСКОВСКИЙ ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ, Москва.

۳ / گوڤار

۱ / ۳ کوردی

- حیلمی، ره‌فیک (۱۹۵۸)، شیعره شیعره نووسینی کوردی، گوڤاری (شه‌فه‌ق)، ژماره (۴)، به‌رگ (۱)، نیسان.
- شاره‌زا، که‌ریم (۱۹۸۹)، وینه‌ی شیعره له دیوانی (که گل ئەبیتە هیمۆگلۆبیین) دا، گوڤاری کاروان، ژ: ۸۱ ی کانونی یه‌که‌م، سالی هه‌شته‌م.
- کاکه‌ی فه‌لاح (۱۹۸۶)، وینه‌ی شیعره چییه‌؟، گوڤاری (کاروان)، ژ (۴۹)، تشرینی یه‌که‌م، سالی پینجه‌م.
- کاکه‌ی فه‌لاح، (۱۹۷۴)، له شیعره بلاونه‌کراوه‌کانی (سالم)، گوڤاری رۆشنییری نوی، ژماره (۲۵)، چاپخانه‌ی (الزمان)، بغداد.
- گوران (۱۹۷۵)، مه‌وله‌وی و شیعره مناسه‌بات، گوڤاری (به‌یان)، ژ (۳۱)، تشرینی دووه‌م.
- گوران (۱۹۶۱)، کۆنی و تازه‌یی له هه‌لبه‌ستا، گوڤاری هیوا، ژ (۳۱)، سالی (۴)، کانوونی دووه‌م.
- گوران (۱۹۶۳)، نامه‌که‌ی گوران بو پیره‌می‌رد، گوڤاری (هیوا)، ژماره (۳۸)، سالی (۶)، شوبات.
- گوران (۱۹۹۷۰)، میژووی ره‌خنه به کورتی له کوردیا، رۆژنامه‌ی (ژین)، ژماره (۴)، سالی (۱)، پینجشه‌مه.
- م.نوری (۱۹۲۶)، ئەده‌بیاتی کوردی. رۆژنامه‌ی (ژیان). ژماره (۳۸)، سالی (۱). ۲۱ تشرینی اول.
- م.نوری (۱۹۲۷)، ئەده‌بیاتی کوردی، رۆژنامه‌ی ژیان، ژماره (۵۹)، سالی (۱)، ۲۴ ی مارت.

۲ / ۳ فارسی

- بهمنی، یدالله و شادی، مهران (۱۳۹۰)، صور خیال و صنایع ادبی در غزلیات عرفی شیرازی، مطالعات زبانی بلاغی، شماره چهارم، سال دوم.
- پاشازانوس، د.احمد. رحمانی، عاطفه (۱۳۹۵)، بررسی عنصر تصویرپردازی در خطبه اشباح نهج البلاغه، فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، ص (۱۲۷ - ۱۴۶).
- پشابادی، یدالله (۱۳۹۶)، تخیل خلاقانه و تصویرپردازی مبتنی بر ان در شعر شیرکو بیکس و محمود درویش (با تکیه بر دهره‌ندی په‌پوله و مدیح الظل العالی)، پژوهش نامه ادبیات کردی، سال دوم، شماره ۳، ص (۸۳ - ۱۰۹).

- خان محمدی، محمد (۱۳۹۴)، کارکرد عنصر عاطفه و خیال در شعر موسوی گرمارودی، مجموعه مقاله‌های دهمین همایش بین المللی ترویج زبان و ادب فارسی، دانشگاه محقق اردبیلی، ص (۱ - ۱۱).
- داراب پور، عیسی و گبانچی، نسرین (۱۳۹۵)، آرایه‌ی تشخیص و نقش آن در تصویر آفرینی شعر فریدون مشیری، یازدهمین گروسجالی بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی، شماره ۷۳، دانشگاه گیلان
- عصمتی (مینا صدری)، حسین (۱۳۹۸)، ترجمان تصویری صور خیال ادبی در شش نگاره شاهنامه تهماسبی، فصلنامه علمی نگره، شماره ۵۲، ص (۲۵ - ۳۷).
- قائمی، مرتضی. طهماسبی، زهرا (۱۳۸۹)، جلوه‌های هنری تصاویر تشبیهی در خطبه‌های نهج البلاغه، پژوهش نامه علوی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال اول، شماره دوم. ص (۷۵ - ۹۶).
- محمدی، بانیانی، د.محمد، مهدی (۱۳۹۵)، تشابهات و تمایزات صور خیال بیدل دهلوی با نیما. نشریه ادب و زبان، دانشگاه شهید باهنر کرمان، سال ۱۹، شماره ۴۰، ص (۲۷۳ - ۲۹۴).
- معمارزاده، پیمان و بیرانوندن، نسرین (۱۳۹۵)، صور خیال در اشعار قیصر امین پور، مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، شماره ۲، دوره ۲.

۳ / ۳. ئینگیزی

- Kosslyn, Stephen Michael (1983), Imagery in minds and poems, Poetics Today, Vol, 4, No. 2, Duke university press.

۴ / ۴. پووسی

- Беляев, Н.И. (2007), ОБРАЗ ЧЕЛОВЕКА В ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОМ ИСКУССТВЕ: ИНДИВИДУАЛЬНОЕ И ТИПИЧНОЕ, ВЕСТНИК ОГУ №7/ИЮЛЬ`2007, Оренбургский государственный университет.
- Борисова Е.Б. (2009), О СОДЕРЖАНИИ ПОНЯТИЙ ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ОБРАЗ И ОБРАЗНОСТЬ В ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИИ И ЛИНГВИСТИКЕ Филология, Искусствоведение № 35 (173). Вестник Челябинского государственного университета. Вып. 37. С. 20-26.
- Корнеева Т.А. (2012), ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПОЭТИЧЕСКОГО СЛОВОТВОРЧЕСТВА СИМВОЛИСТОВ, Филология и культура, Philology and Culture, Универсальная десятичная классификация. №1 (27). - С.38-42.

۴ / ۴. مالپه‌ری ئه‌نته‌رنیت

- <http://philologos.narod.ru/classics/jakobson-qel.htm>
- <http://dar.bibalex.org/webpages/mainpage.jsf?PID=DAF-Job:197466>
- <https://www.livelib.ru/author/180316-aleksandr-potebnaya>
- <https://biographiya.com/potebnaya-aleksandr-afanasevich>

الملخص

تعتبر الصورة إحدى العناصر المهمة والرئيسية والمشاركة في بناء النص الشعري، ولا وجود للنتائج الشعري عند عدم وجود هذا العنصر، ومن خلال الصورة الفنية استطاع الشعر منذ آلاف السنين أن يحافظ على تجربة الإنسان وفلسفته في الحياة وتفكيره وحالاته النفسية وواقعه وأساطيره وملاحمه ورؤيته للطبيعة وتاريخه ومعتقداته الدينية، فضلا عن أن للصورة الفنية دور فعال في الشعر وتؤدي إلى خلق بنية جمالية للنص الشعري وحفظ شعرية النص. وفي النقد الحديث تعد الصور الفنية إحدى المقاييس المهمة للناقد في تمييز وتحديد المستوى الفني للشعر. تتناول هذه الدراسة الصورة الفنية في شعر أحد رواد الأدب الكلاسيكي ومدرسة بابان الشعرية في الأدب الكوردي وهو (سالم صاحبقران)، بعنوان (بناء الصورة الفنية في شعر سالم)، اعتمدت الدراسة المنهج الوصفي التحليلي.

تتألف الدراسة من مقدمة وثلاثة فصول، ثم النتائج التي وصلت إليها الدراسة وقائمة المصادر والمراجع. ففي الفصل الأول (مصطلح ومفهوم وعنصر ودور الصورة الفنية) وهو الفصل النظري، في بداية الفصل تناولنا (مصطلح الصورة الفنية) و(مفهوم الصورة الفنية)، ثم دور الصورة وعلاقتها باللفظ، وعرض للصورة الفنية في الأدب الغربي والعربي والكوردي وعناصرها (اللغة، الفكر، الواقع، العاطفة، اللاشعور).

أما الفصل الثاني (أنواع الصورة الفنية في شعر سالم)، وهو فصل تطبيقي، في هذا الفصل من الدراسة قمنا بتحديد وإستخراج وتحليل كل نوع من أنواع الصورة الفنية في شعر سالم بصورة دقيقة، حيث تناولنا الصورة الفنية من حيث كيفية بناءها، وينقسم أنواع الصورة الفنية في شعر سالم إلى (بناء الصورة المفردة) والتي تتشكل من خلال (تراسل الحواس، تبادل المدركات، الوصف المباشر، السلوب التشبيهي) مع عرض كل تلك العناصر وتلك التقنيات التي تشكل تبادل المدركات والتي تشمل (التجسيم والتجسيد والتشخيص) ثم (بناء الصورة المركبة) والتي تتشكل من خلال (التشبيه المركب) و(تراكم الصور)، ويتناول هذا الفصل أنواع الصورة الفنية من حيث (الصورة العقلية والصورة الحسية) وكذلك أنواع الصورة الحسية والتي تشمل الحواس الخمس (البصر، السمع، الشم، اللمس، الذوق)، وأنواع الصورة من حيث الموضوع (المحتوى) وتشمل الصورة (النفسية، الفلسفية، الرمزية، الأسطورية)، وأنواع الصورة الثابتة والمتحركة أيضا، وفي تناول في نهايته الصورة الفنية من جهة البلاغة (التشبيه والإستعارة و الكناية)، وتحليل كل تلك الأنواع بأمثلة من شعر الشاعر.

الفصل الثالث وهو فصل تطبيقي أيضا بعنوان (مصادر الصورة الفنية في شعر سالم) ويشمل تحديد كل تلك المصادر التي اعتمدها الشاعر في صورته الفنية، وتنقسم على (ذاتي وموضوعي)، بداية تناولنا تلك الصور التي مصدرها ذات الشاعر مع تحليلها، ثم المصادر الموضوعية (المحلية والإنسانية)، في المصادر الموضوعية المحلية تناولنا أدب السلف، ثم المصادر الشعبية والتراثية حيث ترجع بعضها إلى (التراث الكوردي) واستخدمها سالم ك(أغنية من التراث الكوردي) و(ملحمة)، وفي المصادر الشعبية والتراثية تناولنا (الأسطورة، الأمثال، العادات والتقاليد) وفي المصادر المحلية تطرقنا إلى (الطبيعة، الواقع) أيضا، وفي المصادر الإنسانية بداية تطرقنا إلى (المصادر التاريخية) والتي تشمل (الحدث التاريخي، الشخصية التاريخية)، وتشمل المصادر الدينية كلا من الديانة (الزردشتية والمسيحية واليهودية والإسلامية)، ومن المصادر الأدبية للأمم المجاورة التي استطاع الشاعر الإستفادة منها (الأدب الفارسي)، كل تلك المصادر حللت بأمثلة من شعر الشاعر.

توصلت الدراسة في النهاية إلى مجموعة من النتائج، قمنا بعرضها على شكل نقاط، ثم قائمة المصادر والمراجع المرتبة ترتيبا هجائيا، ومن ثم ملخص الدراسة باللغتين العربية والإنجليزية.

Abstract

Imagery is the most prolific element in creating poetry; it has been invented along with the invention of poetry, and without it poetic writing would have been impossible. Through imagery, poetry has preserved the human experience of imagination, thought, and philosophy of life, psychological and factual conditions, legends and myths, man's perspective of nature, of the history of existence and of religious beliefs for thousands of years. Moreover, imagery implies various significant tasks which result in creating aesthetic codes in poetry, as well as preserving the poeticality of a text. Despite all these, in modern criticism, imagery is an important criterion by which the values of the craft of verse are appraised. In this thesis, imagery in the poetry of one of the leaders of classical Kurdish literature from Baban school, who is Salim-i-Sahebqran, is discussed. The thesis is entitled "The Structure of Artistic Imagery in Salim's Poetry", and it is written based on descriptive analytic method.

The thesis consists of an introduction, three chapters, conclusions and the references. The first chapter, which is the theoretical part of the thesis, is entitled 'The Concept, the Element and the Task of Imagery'. The concept of imagery is tackled first, and then the notion of imagery, followed by the task of imagery and finally the links between words and images. After that, imagery in Western, Arabic and Kurdish literary criticism is presented, and then the elements of imagery which include language, thought, imagination, reality, emotion and subconscious.

The second chapter of the thesis is a practical part, and it is entitled 'Types of Imagery in Salim's Poetry'. In this chapter, the types of imagery have been extracted from Salim's poetry, and they have been analysed according to their types and characteristics. Firstly, imagery on the bases of the quality of their structure has been presented, and this, in return, is divided into two types in Salim's poetry; the structure of plain imagery, and the structure of complex imagery. The first one is made up by synesthesia, perceived changes, plain description and simile, and they are all discussed in this part along with the techniques which constitute perceived change including personification, embodiment and objectification. Then the structure of complex imagery have been shown, which is made through both the simile of complex imagery and the succession of plain imagery. The second chapter also tackles the types of imagery in terms of senses and cognition. Sensory imagery, which is discussed, here includes visual imagery, auditory imagery, olfactory imagery, gustatory imagery and tactile imagery. Then cognitive imagery has been depicted with its many elements; psychological, philosophical, symbolic, and mythical. This is followed by the depiction of the types of static and dynamic imagery. Finally, imagery in

eloquence which includes simile, metonymy and metaphor, have been presented along with examples and their analyses.

The third chapter, which is also a practical one, is entitled ‘The Sources of Imagery in Salim’s Poetry’. It covers all the sources which inspired Salim in his use of imagery in poetry. The sources are divided into subjective and objective. At first the images that came directly from the poet himself have been analysed. Later the objective sources, which are divided on local and universal, have been discussed. Out of the local sources, we have started with folklore in poetry and songs, as well as epics which were used by Salim. Then as parts of cultural traditions, other genres such as myths, proverbs and social norms have been tackled, followed by depicting nature and reality as parts of local sources. As for the universal sources, first the historical sources have been tackled which include historical events and historical characters. Following that, the religious sources, including Zoroastrianism, Judaism, Christianity and Islam, are covered, and finally sources from literature of the neighbouring nations, which, in Salim’s case, consists only of Persian literature, are presented. All these have been depicted and analysed with examples from his poetry.

In the end of the thesis, the conclusions are presented in several points, followed by the list of references, which are sorted alphabetically, and the thesis is wrapped up with an abstract in both Arabic and English languages.